

BOHOSLUŽBA V BIBLI

Výzva ke zpěvu není sice součástí Desatera, ale na mnohých jiných místech Bible, v ústech celé řady svědků víry zní: „Zpívejte Hospodinu píseň novou“, volejte, hlučte, jásejte, Bůh vás slyší. Chceme následovat tuto výzvu a připojit se k hlasům žalmů i dalších biblických zpěvů v jejich pestrosti a vyzpívat chvály, díky, prosby, ale i nářky či žal. Písní můžeme vyznávat, zvěstovat i připomínat a vyprávět. Také skrze zpěv tvoříme společenství víry v Boha Stvořitele, Ježíše Krista Spasitele a Ducha svatého Posvětitel, společenství víry, které napříč staletími trvá a připojuje se tak svým hlasem i k zástupům pějícím na nebesích.

1
ž1

1. Kdo se vzdá-vá cest, kterým vlád-ne hřích,
 kdo ne-ří-dí se ra-dou bezbožných,
 ten, kdo se zří-ká lží a po-smí-vá-ní,
 po Bo-žích řá-dech ptá se bez pře-stá-ní,
 kdo spra-ve-dl-nost hle-dá den co den,
 po-žeh-ná-ní smí na-lézt v dí-le svém.

2. S vírou dál jak strom bude pevně stát / a z čerstvých vod
 vždy novou sílu brát. / Úrodou hojnou sytí hladového, /
 v žáru se stává stínem znaveného. / Těm, kdo se trápí, chce
 být útěchou. / Věrným dá Bůh znát cestu bezpečnou.

3. Bezbožní však svůj život ztrácejí, / když vlastní vůli
 věří raději. / Jsou jako chmýří, kterým vítr zmítá, / když
 Boží láska zůstává jim skrytá. / Před soudem s pýchou
 těžko obstojí, / bez milosti svou duši nezhojí.

2
ž1

1. Aj, jak jsou bla - ho - sla - ve - ní

ti, kdo jsou v Kris - ta vští - pe - ni,

jsou - ce ži - vé ra - to - le - sti,

mo - hou v něm o - vo - ce né - sti.

2. Mají hojné rozvlažení, / vnitřní, zevnitřní soužení /
jim nemůže uškoditi, / ni je z kmene vyломiti.

3. Rozkošně se zelenají, / ctnostmi krásně prokvítají, /
vůně libá jich ovoce / vchází až před jejich Tvůrce.

4. Kriste, jenžs strom spravednosti, / dej, ať jsme tvé
ratolesti. / Pomoz, ať se zelenáme, / v svatých ctnostech
prospíváme,

5. bychom šťastně přeneseni / v lepší život uvedeni /
byli, kde s Otcem přebýváš, / v radosti nás očekáváš.

tr: Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 m: Písně chval Božských, 1561

3
ž2

1. Můj Pa - ne, proč se bou - ří bez - bož - ní,

ná - ro - dy vy - my - šle - jí mar - né plá - ny?

Schá - zí se, ra - dí moc - ní, zá - mož - ní,
zá - mě - ry zrád - né ma - jí přichy - stá - ny.
„Strh - ně - me pou - ta, tí - hu Boží ch řá - dů!“
Trou - fa - lou ře - čí vzpouru hlá - sa - jí.
Dál mar - ně tou - ží svrhnout Bo - ží vlá - du,
mstou hro - zí těm, kdo v Bo - ha dou - fa - jí.

2. K smíchu jsou Bohu, Králi v nebesích, / svou
mocnou rukou vládne celé zemi. / Pán promluví a srdce
svévolných / hrůzou se chvějí z jeho rozhorlení. /
„Královský trůn dnes svěřím Synu svému, / slávu,
moc, vládu jemu odevzdám. / Národy půjdou vstříc
vyvolenému,“ / tak pravil Bůh, svou vůli zjevil nám.

†: Miloslav Esterle

m: La Forme des prières et chanz ecclésiastiques, 1542

4
ž3

Ref. Jen ty, Pa-ne můj, jen tys můj štít, - má

slá - va, ty mou hla - vu po - zve - dáš.

1. Mno-ho je těch, kte-ří ko-lem vo-la - jí:

„V Bohu žád-nou po-moc ne - na - jdeš!“ Ref.

2. |: Volal jsem k Pánu svému v úzkosti / a on prosbu moji vyslyšel. :| Ref.

3. |: Ty mi dáváš spánek, novou sílu, / v novém dni mě znovu podpíráš. :| Ref.

4. |: Nebudu se bát ani tisíců / těch, kdo mě pronásledují. :| Ref.

τ: Svítá, 1992

μ: Svítá, 1992

5
ž3

1. Ho-spo-di - ne, jak jsou mno-zí
ne-přá-te-lé mo-ji! Pohleď, Bo-že,
jak mi hro-zí vstá-va-jí - ce k bo-ji.
O mé du - ši mno - zí lžou,
že již ne - má po - moc tvou.

2. Tys však, Bože, štít můj stálý, v tobě mám svou slávu. /
Ty, když posměch v duši pálí, zdviháš moji hlavu. / Volání
mé, Bože, znáš, / z hory své mne vyslycháš.

3. Klidně mohu uléhati, bezpečně smím spáti. / Hospodin
mě věrně chrání, nemusím se báti, / ani kdyby na mne šel /
v tisících můj nepřítel.

4. Povstaň, Bože, chraň mě bděle, jako jsi mne chránil, /
když jsi mého nepřítele pro bezbožnost ranil. / Ty v své
moci spásu máš, / lidu svému požehnáš.

tr: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Jan Horký, Evangelický zpěvník, 1979

6 ŽALM 4

Pokojně uléhám v bezpečí

- I Když volám, odpověz mi,
Bože mé spravedlnosti!
V soužení mi zjednáš volnost.
- II Smiluj se nade mnou,
vyslyš mou modlitbu!
- I „Urození, dlouho ještě bude tupena má sláva?
Milujete marnost, vyhledáváte lež.
- II Vězte, Hospodin pro svého věrného koná divy.
Hospodin slyší, když k němu volám.
- I Jste tím pobouření, nezhřešte však.
Přemítejte o tom v srdci na loži a buďte zticha.“
- II Mnozí říkají: „Kdo nám dá užít dobrých věcí?“
Avšak nad námi ať vzejde jas tvé tváře, Hospodine!
- I Mému srdci dáváš větší radost,
než mívají oni z hojných žní a vinobraní.
- I+II Pokojně uléhám, pokojně spím,
neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet.

(Ž 4,2–5; 7–9)

7
ž5

1. Slyš slo-va má, můj Bo-že, Krá - li,
 mou my-sl po-zo-ruj ty sám, k to-bě když
 o po-moc vo-lám. Zrá-na hned při-jmi
 o-běť chvá-ly, v lás-ce jsi stá - lý.

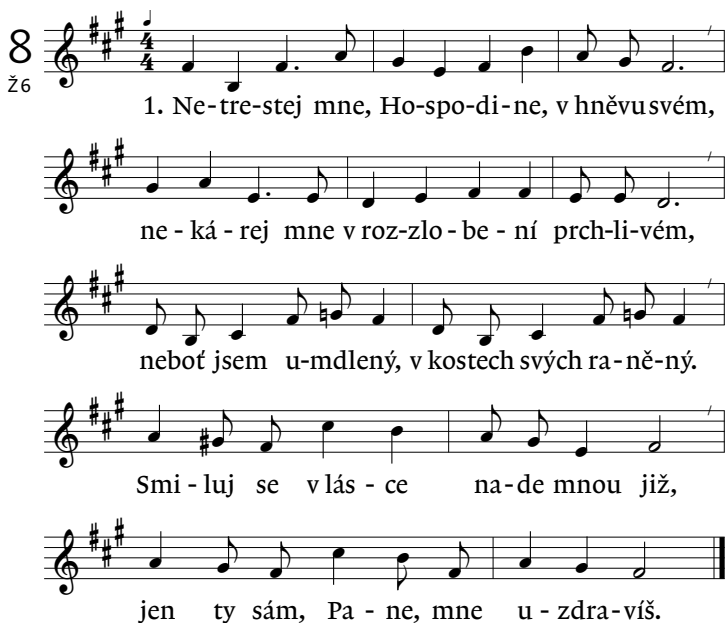
2. Ty nepřijímáš svévolníky, / zlým protiví se vůle tvá, /
 též tomu, kdo krev prolévá, / svou milost máš však pro
 hříšníky, / vzdávám ti díky.

3. Sám učiň přímou cestu moji, / zachraň mě před úklady
 zlých, / též před jazykem falešných, / v tobě ať se vždy
 zaradují, / kdo v tě doufají.

τ: Tomáš Adámek

Μ: La Forme des prières et chanz ecclesiastiques, 1542

8
ž 6

1. Ne-tre-stěj mne, Ho-spo-di-ne, v hněvu svém,
ne - ká - rej mne v roz-zlo - be - ní prch-li-vém,
neboť jsem u-mdlený, v kostech svých ra-ně-ný.
Smi - luj se v lás - ce na-de mnou již,
jen ty sám, Pa - ne, mne u - zdra-víš.

2. Strach a úzkost zaplavily duši mou. / Vyhlížím jen tvoji milost vzdálenou. / Navrať se, Bože můj, s pomocí při mně stůj. / Smiluj se v lásce nade mnou již, / jen ty mne, Pane můj, zachrániš.

3. Mrtví, Pane, nemohou tě vzpomínat, / v hrobě nikdo nemůže ti chválu vzdát. / A já, hle, zemdlý, hynu v mém úpění. / Smiluj se v lásce nade mnou již / a pláč mých nocí, Bože můj, ztiš.

4. Zář mých očí ztratila se v bolesti, / ale teď, vy služebníci temnosti, / nic už se nechlubte, ode mne odstupte, / Bůh se již v lásce ke mně sklání, / slyšel můj pláč a nařfkání.

5. Vyslyšel Bůh výkřiky mé úzkosti, / přijal prosby
modlitby mé s milostí. / Ať se již zastydí a v bázni odklidí /
Nepřítel navždy poražený, / vítězstvím lásky přemožený.

†: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

†: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

1. Již netrestej mě, Pa - ne, a nehně -
-vej se na mne. Smi - luj se na-de mnou.
Hle, kle-sám zba-ven sí - ly, můj den se
k no-ci chý - lí, mou uzdrav ne-moc zlou.

9
Ž6

2. Má duše hrůzou zmírá, / úzkost a strach mne svírá, /
tvou blízkost vyhlížím! / Přijď, Pane, neotálej, / mou
záchranou buď stále, / i v boji posledním.

3. Chválu kdo z mrtvých vzdává? / Kdo v hrobě očekává /
tvůj návrat vítězný? / Mé oči pláčem slábnou, / můj duch
i tělo chřadnou, / k smíchu jsem svévolným.

4. Bůh ve svém slitování / mé slyšel naříkání, / před
zlými je můj štít. / Plány všech protivníků, / záludných
útočníků / pryč s hanbou odvrátí.

†: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

†: La Forme des prières et chanz ecclesiastiques, 1542

10
ž8

1. Jak vzne-še - né tvé jméno po vší ze - mi,
svou ve-leb-no - stí nad vším vy - vý - še - ný
jsi, Ho-spo-di - ne, moc-ný Pa - ne náš,
vše, co jsi stvo-řil, stá-le v pé - či máš.

2. Zním mocné skutky, jež tvá ruka činí, / v úžasu hledím
na tvá dobrodiní. / Hlas bezmocných jsi v sílu obrátil, /
nepřátel zlostných pomstu odvrátil.

3. Však co je člověk, že naň pamatuješ, / úctou i slávou
že ho korunuješ? / Dáváš mu vládnout vším, cos učinil, /
v tobě smí nalézt nový pramen sil.

T: Miloslav Esterle

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

11
ž8

1. Pa - ne, jak dů - stoj - né je jmé - no tvé!
Ze - mě i ne - be jsou tvé slá - vy pl - ny.
I v ústech nemluvnat tvá chvá - la zní.

2. I v ústech nemluvnat tvá chvála zní, / je mocným valem
před nepřatel mocí. / Nebesa nad nimi jsou dílem tvým.

3. Nebesa nad nimi jsou dílem tvým, / tys na nich upevnil
měsíc i hvězdy, / přitom však člověka v paměti máš.

4. Přitom však člověka v paměti máš! / Jak to, žeš ujal se
lidského syna? / Vzácněs jej vyzdvihl před trůnem svým.

τ: Ctirad Novák / 2018

м: Johannes Petzold, Neue Lieder, 1978 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

12
ž8

Hos-po-di-ne, Pa-ne náš, jak vzneše-
-né je tvo-je jméno po vši ze-mi.

Recitace:

Svou velebnost

vyvýšil jsi nad nebesa.

Ústy nemluvnat a kojenců vybudoval jsi mocný val
proti svým protivníkům
a zastavil nepřítele planoucího pomstou.

Vidím tvá nebesa,
díl tvých prstů,
měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil.

Co je člověk,
že na něho pamatuješ,
syn člověka, že se ho ujímáš?

Jen maličko jsi ho omezil,
že není roven Bohu,
korunuješ ho slávou a důstojností.

Svěřuješ mu vládu
nad dílem svých rukou,
všechno pod nohy mu kladeš:

všechn brav a skot
a také polní ptactvo
a ptactvo nebeské a mořské ryby,

i netvora,
který se prohání
po mořských stezkách.

τ: podle Ekumenického překladu Bible Stanislav Klecandr

м: Stanislav Klecandr, Svítá, 1992

ŽALM 9

Oslavovat tě přicházím

13

- I Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu,
o všech divuplných činech tvých chci vypravovat.
- II Budu se radovat, já sotem tě oslavovat,
tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy.
- I Moji nepřátelé obrátí se nazpět,
upadnou a zhynou před tvou tváří,
- II protožes mi zjednal právo, obhájils mě,
usedl jsi na trůn, soudce spravedlivý.
- I Hospodin však bude trůnit věčně,
soudnou stolicí má připravenou.
- II Rozsoudí svět spravedlivě,
povede při národů dle práva.
- I Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem,
v dobách soužení je hradem nedobytným.
- II V tebe nechť doufají,
kdo znají tvé jméno.
- I Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli,
neopouštíš, Hospodine.
- II Za prolitou krev k odpovědnosti volá,
pamatuje na ni,
na úpění ponížených nezapomněl.
- I Ubožák však nikdy neupadne v zapomnění;
naděje ponížených nikdy neztroskotá.
- I+II Povstaň, Hospodine,
ať si člověk nezakládá na své moci,
ať už pronárody stanou před tvým soudem!

(Ž 9,2-5; 8-11; 13; 19-20)

14

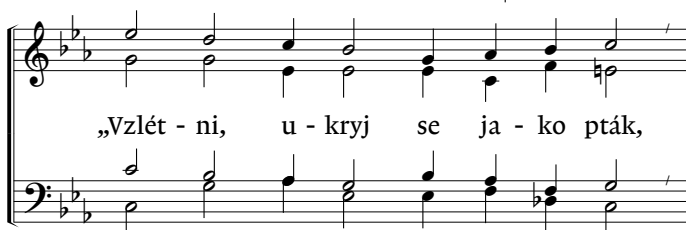
Ž11

1. Bůh je mou skrý - ší bez - peč - nou,
Hří - šní proč trá - pí du - ši mou,

stráž - cem od mé - ho mlá - dí.
zrád - nou ře - čí mne svá - dí?

„Vzlét - ni, u - kryj se ja - ko pták,

vě - ným hro - zí smrt v tem - no - tách,

zlí když cho-pí se vlá - dy.“

2. Bůh náš přebývá v nebesích, / skrytý, mocným je vládcem. / Shlíží k duším všech zrozených, / zkoumá věrné i zrádce. / Vzpurní, kdo slouží násilí, / vládnout budou jen na chvíli. / Přímé přijímá v lásce.

T: Miloslav Esterle

M: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

S: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

15
ž12

1. Můj Bo - že, po - hled' z vý - so - sti,
smi-luj se nad věr - ný - mi,
sklí - če - né na - vštiv mi - lo - stí,
za-chraň před své - vol - ný - mi.
Slo - vo tvé sly - šet ne - chtě - jí,
jsou sa - mi so - bě na - dě - jí.
Bo - hu se vy - smí - va - jí.

2. Spoutáni vším, co musí mít, / jen vlastní pravdu znají. /
Své cesty proč jen opustit? / Před Bohem utíkají. / Jeden
druhému nevěří, / o větší moc se hašteří, / svou věrnost
prodávají.

3. Bůh praví: „Teď již povstanu, / můj lid je v ohrožení. /
Výsměch slýchá od pohanů, / v pláč každý den se změní. /
Před úskoky a tvrdostí / se krčí ve své tichosti. / Chci nést
mu potěšení.“

4. Svou mocí, Bože, ochraňuj / ty, kteří klopýtají, / ty, kdo
dál hledají hlas tvůj, / po vůli tvé se ptají. / Jak slunce tvá
řeč zazáří / a vrací úsměv do tváří / těm, kdo ti naslouchají.

Ṭ: Miloslav Esterle

M: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1533

ŽALM 13

16

Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti

- I Dlouho ještě, Hospodine, na mě ani nevzpomeneš?
Dlouho ještě chceš mi svou tvář skrývat?
- II Dlouho ještě musím sám u sebe hledat rady,
strastmi se den ze dne v srdci soužit?
Dlouho ještě se bude můj nepřítel
proti mně vyvyšovat?
- I Shlédni, Hospodine, Bože můj,
a odpověz mi!
- II Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti,
ať nepřítel neřekne: „Zdolal jsem ho!“
- I+II Já v tvé milosrdenství však doufám,
moje srdce jásá nad tvou spásou.
Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.

(Ž 13,2–5a; 6)

17 ŽALM 14

Říká blázen v srdci svém: Není Boha

- I Bloud si v srdci říká: „Bůh tu není.“
Všichni kazí, zohavují, na co sáhnou,
nikdo nic dobrého neudělá.
- II Hospodin na lidi pohlíží z nebe,
chce vidět, má-li kdo rozum,
dotazuje-li se po Boží vůli.
- I Zpronevěřili se všichni, zvrhli se do jednoho,
nikdo nic dobrého neudělá,
naprosto nikdo.
- II Což nevědí všichni, kdo páchají ničemností,
kdo jedí můj lid, jako by jedli chleba,
- I ti, kdo Hospodina nevzývají,
že se jednou třást budou strachem?
- II S pokolením spravedlivého je Bůh.
Radu poníženého ostouzíte,
ale Hospodin je jeho útočiště.
- I+II Kéž už přijde Izraeli ze Sijónu spása!
Až Hospodin změní úděl svého lidu,
bude Jákob jásat, Izrael se zaraduje.

18
Ž15

1. Z nás kdo smí s Pá-nem pře-bý-vat, žít to-bě
blíz-ko, Bo-že sva-tý? Ten, kdo tvou vů - li
chtěl by znát, tvou pravdu v srdci za-cho-vat,
kdo křiv-du zlo - stí ne - od - pla - tí.

2. Kdo bližní slovem nezraní, / účelem skutky neposvětlí, /
ten, kdo ctí věrných vyznání, / před násilím se nesklání, /
smí přijmout radost Božích dětí.

3. Kdo právo slabých obhájí, / byt' zažil ztráty, posmívání, /
kdo se i s málem spokojí, / své zisky se lží nespojí, / všem
pokoj smí nést z Božích dlaní.

4. Kdo prožil tíseň znavených, / sám soudit hřích se
neodváží, / smí pevně kráčet ve dnech zlých, / vrátit se
z hlubin bezedných, / ten bude stát před Boží tváří.

τ: Miloslav Esterle

m: Pseaumes octante trois de David, 1551

19
Ž16

1. O - chra - ňuj mne, Bo - že sil - ný,
 spo-lé-hám na_ te-be jen. Tys mé do-bro,
 ni - kdo ji - ný to - bě ne - ní po-do-ben.

2. Srdce mnohých k modlám světa ochotně se přiklání. /
 Kdo však cizí bohy hledá, najde vždy jen zklamání.

3. Ale já jim oběť nedám, neposkvrním ústa svá. /
 V Bohu jen svůj podíl hledám, on můj život zachová.

4. Překrásnou mi Všemohoucí za dědictví zemi dal. /
 Rádcem mým je dnem i nocí, jemu zpívám píseň chval.

5. Když jdu nocí zlou a temnou, nemusím se v srdci bát. /
 K Pánu hledím, on je se mnou, proto mohu pevně stát.

6. Srdce mé jen radost hostí, duch můj smí se veselit, /
 že vždy mohu v bezpečnosti pozemský svůj život žít.

7. Ujímáš se i mé duše, peklu bys ji nenechal. /
 Vždyť tvůj Svatý neporušen pro mou spásu z hrobu vstal.

8. Ty sám, Pane, zjevuješ mi dobrou cestu života. /
 Věčnou radost, utěšení chystá mi tvá dobrota.

tr: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

m: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

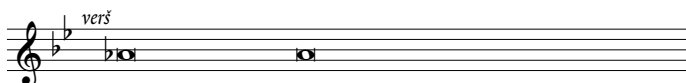
20
Ž16

antífona

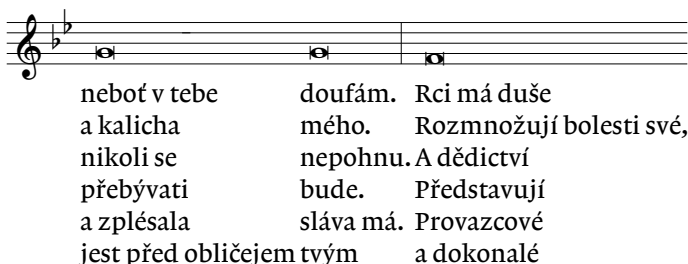

Ne-bo ne-ne-cháš du-še mé v pekle,
známou u - či - níš mi cestu ži-vo-ta.

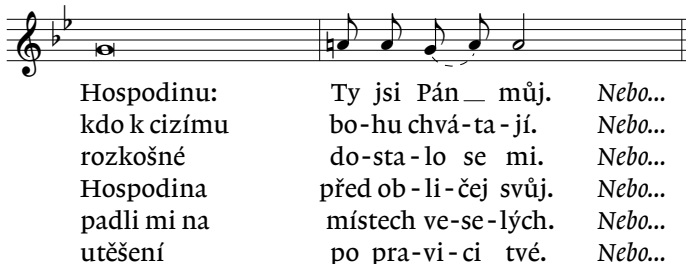
vers

1. Ostříhej mne, Bože silný,
2. Hospodin jest částka dílu mého
3. A když je mi po pravici,
4. I tělo mé v bezpečnosti
5. Rozveselilo se srdce mé
6. Sytost hojného veselí

neboť v tebe doufám. Rci má duše
a kalicha mého. Rozmnožuj bolesti své,
nikoli se nepohnu. A dědictví
přebývatí bude. Představují
a zplésala sláva má. Provazcové
jest před obličejem tvým a dokonalé

Hospodinu:	Ty jsi Pán — můj.	Nebo...
kdo k cizímu	bo-hu chvá-ta - jí.	Nebo...
rozkošné	do-sta - lo se mi.	Nebo...
Hospodina	před ob - li - čej svůj.	Nebo...
padli mi na	místech ve-se - lých.	Nebo...
utěšení	po pra-vi - ci tvé.	Nebo...

t: podle Bible kralické Miloš Rejchrt

m: Miloš Rejchrt

21
Ž16

Na zá-chranu tvou, Bo-že, spo-lé-hám,
Be - hü - te mich, Gott, ich ver-traue dir,

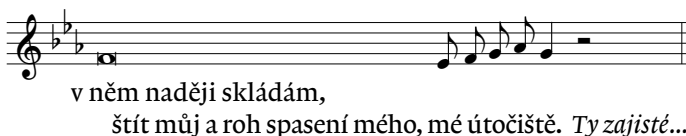
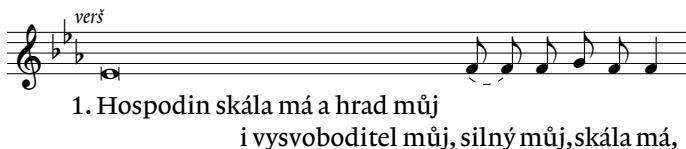
ty svou ce-stu znát mi dá - váš,
du zeigst mir den Weg zum Le - ben.

v ra-do - sti smím dál žít před tvou tvá-ří.
Bei dir ist Freu - de, Freu - de in Fül-le.

τ: Christe lux mundi. New music from Taizé, 2007 / Miloslav Esterle

м: Christe lux mundi. New music from Taizé, 2007 / 2018

s: Christe lux mundi. New music from Taizé, 2007 / 2018

22
Ž18

2. Uchopil mne, vytáhl z velikých vod.
Vytrhl mne od nepřítele mého silného. /
Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládáš
a k člověku upřímnému upřímně se máš. Ty zajisté...
3. Lid soužený vysvobozuješ a oči vysoké snižuješ, /
a protož chváliti tě budu mezi národy, ó Hospodine,
a jménu tvému žalmy prozpěvovati. Ty zajisté...

τ: podle Bible kralické Miloš Rejchrt

м: Miloš Rejchrt

23
Ž19

1. Bo - že náš, slá - vu tvoou ne - be - sa
a Bo - ha sil - né - ho v dí - le ru -
s ob - lo - hou moc - ně vy - pra - vu - jí
- kou je - ho všem li - dem zje - vu - jí.
Den po dni vy - prá - ví po - sel - ství tvé
slá - vy, noc no - ci je zvě - stu - je.
Bez ře - čí, bez hla - su za kaž - dé - ho
ča - su moudrost tvoou do - ka - zu - je.

2. Tvůj zákon, Pane náš, / který nám vydáváš, / duši
občerstvuje. / Svým pravým svědectvím / k moudrosti
nemoudrým / cestu ukazuje. / Rozkazové tvoji / srdce
potěšují / a oči osvěčují. / Bázeň čistá Páně / na věky
zůstane, / soud jeho pevně stojí.

3. Ty srdci rozumíš, / i tajné viny zříš, / sám ode mne je
vzdal. / Služebníka svého / chraň před mocí zlého, / abych
vždy odolal. / Kéž své zalíbení / v zbožném přemýšlení /
srdce mého nalezneš. / Kéž by se mi stalo, / spáso má
a skálo, / že v lásce mne vyslechněš.

1. V úz-ko-sti čas kéž tvůj Bůh tě vy-sly - ší,
at je - ho - jmé - no tě o - chrá - ní.
Z chrámu at zní: „Jsem tvou spá-sou i skry - ší,
tvou o - po - rou ve dnech strá - dá - ní.“

2. Ať službu tvou Pán vždy na paměti má, / tvou oběť přijme s potěšením. / Úmysl, touhu, jež v mém srdci skrýváš, / kéž Hospodin v lásce vyplní.

3. Záchranu svou bude slavit Boží lid, / své díky vzdát půjde s jásotem. / Víím teď, že Pán stojí blízko svým věrným, / je pomocí v boji vítězném.

4. Kdo v pyšnou moc, v moudrost, v sílu doufají, / tmou bloudí, pádům se nevyhnou. / Smí pevně stát, kdo jen vírou se hájí. / Slyš, Bože náš, prosbu pokornou.

τ: Miloslav Esterle

m: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

25
Ž21

1. Dnes tvůj lid vstříc ti já - sá, můj

Krá-li, i já s ním, - vždyť ví - ra má a

spá - sa jsou vzác-ným da - rem tvým. - Mou

tou-hu znáš, má přá - ní, teď smím si brát z tvých

dla - ní tvou lá - sku s žeh - ná - ním. -

2. Před záludnými plány, / před zvůlí nepřátel / svou moudrostí jsi chránil, / lsti, zkáze předcházel. / Hněv svévolných jsi vzdálil, / zbraň násilníků spálil, / můj zápas provázel.

3. Mou záštitou, mou slávou / se stal sám věrný Pán. / Čest, důstojnost mi vrátil, / i dech, když umdlévám. / Chci zpívat píseň chvály, / tvé jméno ctít, můj Králi, / tvou vládu přivítám.

T: Miloslav Esterle

M: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

S: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

26
Ž 222

1. Bo - že můj, Bo - že, proč jsi mi teď
vzdálen? Tak zpí - val i král Da - vid,
sly - šel jsi jej? — Tak v tí - sni kři - čel
Da - vid, spa - sil jsi jej? — Bo - že můj,
Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len?

2. |: Bože můj, Bože, proč se neozýváš? :| Tak zpíval i král David, chci zpívat s ním. / Jen šero, pusto, prázdné, zůstal jsem sám. / Bože můj, Bože, proč se neozýváš?

3. |: Bože můj, Bože, proč jsi mi teď vzdálen? :| Tak volal
z kříže Kristus, Spasitel všech, / když snášel posměch lidí,
slyšel jsi jej? / Bože můj, Bože, proč jsi mi teď vzdálen?

4. |: Bože můj, Bože, proč se neozýváš? :| Já s Davidem tě
volám, vyslechni nás! / A trýzněného Krista vyslyšel jsi? /
Bože můj, pozvedni mou skleslou víru.

τ: Jiří Pejla

m: Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen, Friedemann Gottschick,
Evangelisches Gesangbuch, 1993

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

1. Bo-že můj, Bo-že můj, proč jsi mě o - pu - stil?
Vzdá - lil ses o - de mne, od mé - ho vo - lá - ní,

Proč už mě ne-sly - šíš? Na te - be če - kám.
mar - ně tě vy - hlí - žím v be - ze - sné no - ci.

Ref. Sva - tý jsi Ho - spo - din, ve - leb - ný, dů - stoj - ný,

k to-bě lid při-chá-zí vzdá-vat ti chvá - lu.
 V te-bevždy dou-fa-li, v stínu tvém skry-li se,
 ty jsi jim do-přá-val u-nik-nout zma - ru.

2. Co jsem já proti nim? / Ubožák bez jména. / Ponížen, ostouzen, zavržen všemi. / Volají s posměchem: / „K Bohu se obracel, / ať si ho zachrání, když je mu milý.“ Ref.

3. Na svět mne přivedla / milost a láska tvá, / od chvíle zrození ty jsi mým Bohem. / Nebuď mi vzdálený, / znaven jsem úzkostí, / na pomoc nikoho jiného nemám. *Ref.*

4. Nenávist kolem mne / hladově obchází, / jako vosk srdce mé v nitru mém taje. / Jako střep ze džbánu / vyschla už síla má, / jazyk můj lepí se, sražen jsem v prachu. *Ref.*

5. Vysvobod' duši mou, / zachraň to jediné / z objetí temnoty, ze strachu smrti. / Tak jsem tě volával / v úzkosti nejvyšší / a ty ses, Bože můj, až ke mně sklonil. *Ref.*

6. O jménu přesvatém / vypovím bratřím svým, / před celým lidem tvým vzejde má chvála. / Kdo před ním bázeň má, / ať chválí jej a ctí, / potomci Jákoba, Božího lidu. *Ref.*

7. K Bohu se navrátí / vzdálené končiny, / přijdou se poklonit lidé všech zemí. / O tom, co učinil, / budou dál vyprávět / dcerám i synům svým na věky věků. *Ref.*

τ: Jiří Pejla

м: Ladislav Moravetz

ѕ: Ladislav Moravetz

28
Ž23

1. Ho - spodin rá - cí sám pastýř můj bý - ti,
 ne - bu - du v ni - čem ne - do - stat - ku mí - ti.
 On na past - vi - nách pa - se mne roz - koš - ných,
 u - vo - dí včas - ně k pramenům vod ži - vých.
 Pro jmé - no své mou du - ši ob - čer - stvu - je,
 po stezkách pří - mých šťast - ně pro - vo - zu - je.

2. Byť se mi jednou dostalo i jíti / údolím stínu hrůzyplné
 smrti, / tys, Pane, se mnou, nebojím se zlého, / z berly
 těším se, též i z prutu tvého. / Ty sám mne sytíš hojně
 při svém stole, / když na to hledí moji nepřátelé.

3. Ty olejem mou hlavu pomazuješ, / i kalich můj sám
 štědře naplňuješ. / A tak pokud mi dopřáváš života, /
 tvá provádí mne milost i dobrota. / I budu v Páně domu
 přebývati, / po všechen svůj věk jej oslavovati.

†: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: Pseaumes octante trois de David, 1551

29 *antifona*
Ž23

Ne - bu - du se bá - ti zlé - ho,
ne-bo ty se mnou jsi, ty se mnou jsi.

verš

1. Ho-spodin jest můj pa-stýř, ne-bu-du mí - ti
ne-do-stat - ku. Na pastvách ze - le - ných
pa-se mne, k vodám tichým mne přivo-dí. *Nebudu...*

verš

2. Du - ši mou o - čer-stvu - je, vo - dí mne
po stezkách sprave-dl - no - sti pro jméno své,
byť se mi do - sta - lo jí - ti
přes ú - do - lí stí - nu smr - ti. *Nebudu...*

30
Ž23

1. Sám Ho-spo-din můj pa - stýř je
a ten mě před zlým chrá - ní.
Vím, že mi všech-no da - ru - je
dnes ze svých do - brých dla - ní.
On spo - leh - li - vě ve - de mne
tam, kde jsou past - vy ze - le - né
věč - né - ho slo - va spá - sy.

2. Jít k čistým vodám radí Bůh, / kde najdu osvěžení. /
To činí jeho svatý Duch, / jenž smutek v radost mění /
a učí přímou cestou jít, / vždy Boží přikázání ctít /
i Boží svaté jméno.

3. Když půjdu temným údolím, / proč měl bych se bát
zlého? / Rád ve všem se ti podvolím, / ty Bože srdce
mého. / Buď se mnou jako doposud, / mým štěstím je tvá
hůl i prut, / dbám vždycky na tvou vůli.

4. Stůl bohatý mi prostíráš, / až nepřátelé žasnou. /
Vím, že i odvahu mi dáš / a olej s vůní krásnou. / Ta vůně
Ducha radosti / hned v duši se mi rozhostí / a bouře
upokojí.

5. Teď dobrotou a milostí / jsem doprovázen žitím. /
Být v domě Božím je mi ctí, / v něm přešťasten se cítím, /
zde v obecnství věřících, / než najdu domov v nebesích /
u Krista, svého Pána.

T: Zdeněk Svoboda

M: Geystliche gesangk Buchleyn, 1524 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

31
Ž24

1. Tvá, Bo - že, je všech-na ze - mě
a pl-nost je - jí do všech stran, ce - lý kruh
svě - ta je v tvé dla - ni, ti, ji-miž svět
je o - bý - ván. Na mo - ři za-lo-žil zem
Pán, nad ře - ky pev-ný břeh se sklá - ní.

2. Kdo vstoupí na Boží horu, / kdo stane v svatém
prostoru? / Pouze ten, kdo má srdce čisté, / bez viny své
ruce kdo má / a v duši marnost nechová, / bez přísah jedná
v pravdě jistě.

3. Ten od Hospodina přijme, / od Boha, v němž
spasení mé, / spravedlnost a požehnání. / To je ten rod
hledajících / tvář tvou, tebe milujících / podle otců našich
vyznání.

4. Pozdvihněte vrchol svých bran, / výš, vrata věčná,
dokořán! / Král slávy vejdi požehnaný! / Kdo je ten Král
věčné slávy? / Silný a mocný, Bůh pravý, / válečník v boji
svrchovaný.

5. Pozdvihněte vrchol svých bran, / výš, vrata věčná,
dokořán! / Král slávy vejdi požehnaný! / Kdo je ten Král
věčné slávy? / Hospodin zástupů, pravý / Král slávy, před
ním poklekněte.

†: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979

†: Pseaumes octante trois de David, 1551

ŽALM 24

Pán přichází v moci a slávě

32

- I Hospodinova je země se vším, co je na ní,
svět i ti, kdo na něm sídlí.
- II Kdo vystoupí na Hospodinovu horu?
A kdo stanout smí na jeho svatém místě?
- I Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí,
ten, kdo nezneužije mou duši,
ten, kdo nepřísahá lstivě.
- II Ten dojde požehnání od Hospodina,
spravedlnosti od Boha, své spásy.
- I Brány, zvedněte výše svá nadpraží,
výše se zvedněte, vchody věčné,
ať může vejít Král slávy.
- II Kdo to je Král slávy?
Hospodin, mocný bohatýr,
Hospodin, bohatýr v boji.

- I Brány, zvedněte výše svá nadpraží,
výše je zvedněte, vchody věčné,
ať může vejít Král slávy.
- II Kdo to je Král slávy?
Hospodin zástupů, on je Král slávy!

(Ž 24,1; 3-5; 7-10)

33
Ž25

1. K to - bě du - ši po - zdvi - hu - ji,
ne - za - han - buj mou na - dě - ji

Ho - spo - di - ne, v úz - ko - sti,
ne - přá - te - lům k ra - do - sti.

Ty, Bo - že, ne - za - han - bíš žád - né - ho, kdo

v te - be dou - fá, po - tu - pou však

od - pla - tíš kaž - dé - mu, kdo se ti rou - há.

2. Cesty své mne nauč znáti, / vyučuj mne stezkám svým. /
Dej, ať v učení tvém státi / a v tvé pravdě chodit smím. /
Sám jsi ty Bůh spásy mé, / v tebe doufám bez ustání. /
Vzpomeň si, Hospodine, / na svá mnohá slitování.

3. Hříchů mnohých mé mladosti / již nevzpomínej, Pane, /
ať se mi dle tvé milosti / a dobroty tvé stane. / V dobrotě
a přímosti / Pán i hříšné vyučuje, / tiché učí cestám svým, /
vzporné soudem postihuje.

4. Kdo tvůj zákon, tvé svědectví, / Pane, zachovávají, /
pravdu a milosrdenství / všech tvých cest poznávají. / Pro
slávu jména svého / odpusť, Pane, nepravost mou. / Bázní
vyuč každého, / aby volil cestu dobrou.

5. Pokoj v duši bude míti; / nadto potomstvo jeho / má
dědičně zemi vzíti / z ruky Boha věčného. / Tajemství své
zjeví Pán / těm, kdo v bázni Boží žijí, / v smlouvu s nimi
vstoupí sám / a jim známou ji učiní.

6. Mé oči vždy hledí k Pánu, / on mne z léčky vyprostí. /
Bože, prosím za ochranu, / skloň se ke mně s lítostí, /
neboť jsem opuštěný, / srdce mé svírá soužení. / Zbav mne
mého trápení / a dej hříchů odpuštění.

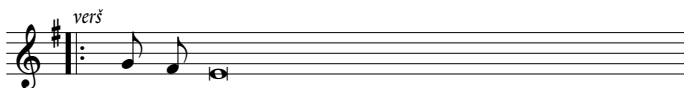
7. Nepřátelé v zlobě temné / proti mně se stavějí. / Chraň
mou duši a nenech mne / v hanbě pro mou naději. / Pane,
na tebe čekám / v nevině a upřímnosti. / Vykup, mocný
Bože, sám / své věrné ze všech úzkostí.

τ: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

Svou du-ši po-zve-dám jen k tobě, Bo-že můj!

1. U - kaž mi své cesty, Hospodine,
Veď mě ve své pravdě a uč mě,

a po - uč mě o svých stez - kách.
ne-boť ty jsi Bůh, můj spa - si - tel. *Svou duši...*

2. Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování, /
na své milosrdenství, které trvá věčně. /
Na mě pamatuj ve svém milosrdenství /
pro svou dobrotivost, Bože! *Svou duši...*

3. Duši mou opatruj a zachraň mě, /
abych nebyl zahanben, že jsem utekl k tobě. /
Ať mě chrání nevina a upřímnost, /
neboť v tebe, Hospodine, doufám! *Svou duši...*

т: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

м: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

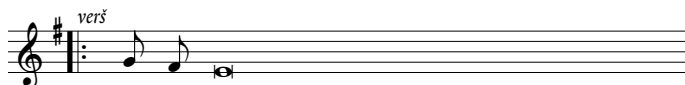
antifona

35
Ž25

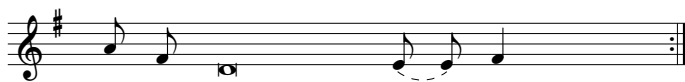
Na te-be spo-lé-hám, kéž nejsem za-hanben.

vers

1. V úz-ko - stech srdce mi ulev

Na mou bídu a trápení popatři,

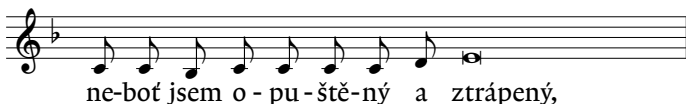
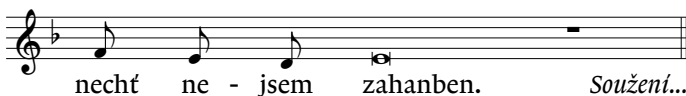
a z mých nesnází mě vy-pro-sti.
všech-ny hříchy mi od - pust. Na tebe...

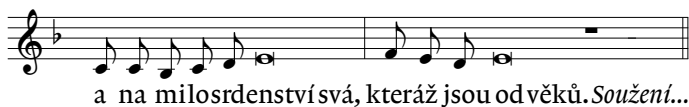
2. Hospodin je dobrý a dokonalý, /
cestu hříšníkům ukazuje. /
Pokorné vede k správnému jednání, /
učí pokorné cestě své. Na tebe...

3. Hospodinovo jednání je věrnost a láska /
pro ty, kdo plní jeho smlouvu a nařízení. /
Důvěrně se stýká Hospodin s těmi, kdo se ho bojí, /
dává jim poznat svou smlouvu. Na tebe...

T: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

M: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

36
Ž25

T: podle Bible kralické Miloš Rejchrt M: Miloš Rejchrt

37
Ž 27

1. Ho-spodin mé je světlo a má spá-sa,
 ži - vo - ta mé-ho pev-ná zá - ští - ta.
 Žád-ný strach už mnou pro-to ne - o - třá - sá,
 ne - pří - tel v pa-sti své se na - chy - tá.
 Byť moc-né voj-sko táh-lo pro - ti mně,
 v svém srd-ci dě-sit se jich ne-mu-sím.
 Jen o jed-no Ho-spo-di-na pro-sím:
 a - bych vždy pře-bý-val v je-ho do - mě.

2. On ve zlý den mě ve svém stánku schová, / nad
nepřátele hlavu pozvednu. / S hlaholem polnic budu
obětovat, / žalmy prozpěvovat Hospodinu. / Mé srdce
slyší: „Hledejte tvář mou!“ / Proto tvou tvář již hledat
pospíchám. / Svou tvář neskrývej, když k tobě volám, /
ty jsi vždy býval mojí záchranou.

3. Kdyby mě matka s otcem opustili, / Hospodin mě
vždy k sobě přivine. / Ukaž mi cestu, Pane Bože milý, /
kéž zvůle protivníků zahyne! / Proti mně stojí křiví
svědkové, / já ale pevně doufám v milost tvou, / mou vírou
v tebe nikdy nepohnou. / Ať je též každé srdce rozhodné!

T: Tomáš Adámek M: Pseaumes octante trois de David, 1551

38
ž27

1. Pán Bůh je sí - la má, všec - ka o -
bra - na má! Bez - peč - ně má stá - ti,
a - niž se le - ka - ti du - še má.

2. Byť vojsko povstalo, / proti mně se bralo, /
byť jich bylo mnoho, nebojím se toho zamálo,

3. neboť při sobě mám, / v něhož silně doufám, /
bojovníka toho, jenž jest mocen všeho: nezoufám.

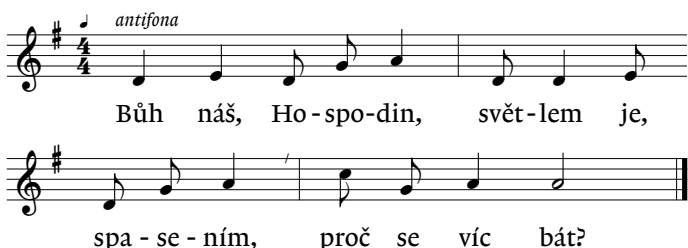
4. Jedné věci žádám / a té vždycky hledám: / abych
v domu Páně přebýval v ochraně, věčně tam.

5. Uslyšiž mne, Pane, / ohlédniž se na mne, / utíkám se k tobě, rád tě mám při sobě, můj Pane.

6. Tváři své přede mnou / neskrývej, buď se mnou! /
Tys mé spomožení i vysvobození, Bože můj!

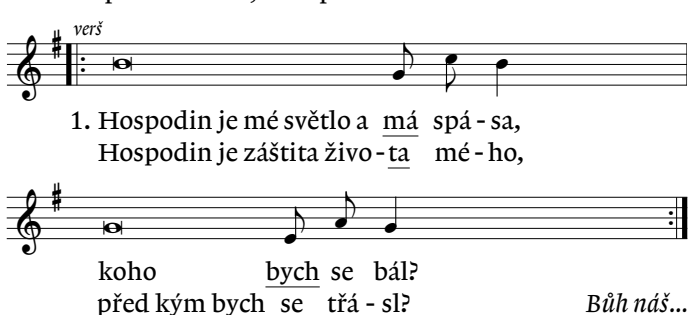
†: Cithara sanctorum, 1636 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952 / 2018
m: Slaviček rájský, 1719 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952

antifona

Bůh náš, Ho-spo-din, svět-lem je,
spa - se - ním, proč se víc bát?

verš

1. Hospodin je mé světlo a má spá - sa,
Hospodin je záštita živo - ta mé - ho,
koho bych se bál?
před kým bych se trá - sl? *Bůh náš...*

2. Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím: /
abych směl přebývat
v Hospodinově domě po všechny dny života svého, /
abych požíval Hospodinovy něhy /
a patřil na jeho chrám. *Bůh náš...*

3. Hospodine, hledám tvou tvář, /
neskrývej svou tvář přede mnou. /
V hněvu neodmítej svého služebníka, /
nezavrhuj mě, tys má pomoc! *Bůh náš...*

4. Věřím, že uvidím blaho od Hospodina /
v zemi živých! /
Důvěřuj v Hospodina, buď silný, /
ať se vzmuží tvé srdce, v Hospodina doufej! *Bůh náš...*

τ: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

μ: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

40
ž 27

S ví-rou dál vy-hlížím vše, čím Bůh
I am sure, I shall see the goodness

ob-da-ří věr-né své v zemi ži-vých.
of the Lord in the land of the liv-ing.

S dů - věrou dou - fám v je-ho spa-se - ní,
 Yes, I shall see the goodness of our God,

The first system of the musical score is written for voice and piano. It consists of two staves. The treble staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and a common time signature. The melody is composed of eighth and quarter notes. The bass staff has the same key signature and time signature, with a bass line primarily consisting of quarter notes. The lyrics are written below the staves, with the Czech text above and the English translation below.

v něm tou - žím pev - ně stát.
 hold firm, trust in the Lord.

The second system of the musical score continues the piece. It also consists of two staves with the same key signature and time signature. The melody in the treble staff concludes with a half note and a repeat sign. The bass staff also concludes with a half note and a repeat sign. The lyrics are written below the staves, with the Czech text above and the English translation below.

τ: Christe lux mundi. New music from Taizé, 2007 / Miloslav Esterle

м: Christe lux mundi. New music from Taizé, 2007 / 2018

s: Christe lux mundi. New music from Taizé, 2007 / 2018

41
Ž27

1. Chci zpí - vat Pá - nu, zná můj hlas,
 on spá - sou sám se stal,
 jak zá - ře v tmách, jak slun - ce jas,
 v své lás - ce při mně stál.

2. Proč bát se zla, jež spoutává, / proč bázeň mít před
 tmou? / Kdo může vzít, co zůstává, / co křísí víru mou?

3. Když Páně tvář zas toužím zřít, / když lkám a válčím sám, / on skryš zas dává, sílu žít, / zve dál mě ve svůj chrám.

4. Dnes vím, že můžu s chválou jít, / v doufání pevně stát. / Vždy blíž, než zdá se, chce mi být, / svůj dík smím písní vzdát.

τ: Eliška Baťová

м: *Ballerma* / François-Hippolyte Barthélémon

a Robert Simpson / *The Scottish Psalter*, 1929 / 2018

s: *The Scottish Psalter*, 1929 / 2018

42
Ž 29

1. Moc-ní svě-ta, skloň-te se před Pá-nem
moc-něj-ším. Svému tvůrci vzdejte čest, on
vlád - ne na-de vším. Je - ho jmé-nu
sva-té-mu slá-vu při-zná-vej-te a v nádheře
sva - ty - ně jej v bás-ni vzý-vej - te.

2. Hrozným hlasem burácí nad mnoha vodami. /
Hospodin tak zjevuje svou slávu nad námi. / Když hlas
jeho zaduní, i cedry padají, / jak mláďata veselá hory
poskakují.

3. Pevně stojí Boží trůn od věků na věky. / Všechno
v chrámu zvěstuje, jak Bůh je veliký. / Svému lidu
Hospodin vždy novou sílu dá, / jej v soužení ochrání,
pokojem požehná.

T: Jonatan Tomeš, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Ladislav Moravetz

ŽALM 30

Můj nářek jsi proměnil v taneční rej

43

- I Hospodine, tebe vyvyšuji,
neboť jsi mě vytáhl z hlubin.
- II Hospodine, Bože můj,
k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.
- I Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní,
vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost,
- II neboť jeho hněv je na okamžik,
jeho přízeň však na celý život.
Večer se uhostí pláč, a ráno všechno plesá.
- I K tobě, Hospodine, volám,
tebe, Panovníku, prosím:
- II Jaký užitek vzejde z mé krve,
sestoupím-li v jámu?
Což ti prach vzdá chválu,
bude hlásat tvoji věrnost?
- I Hospodine, slyš a smiluj se nade mnou,
buď mi pomocníkem, Hospodine.
- II Můj nářek jsi změnil v taneční rej,
vysvléklš mě z žíněného roucha,
opásal jsi mě radostí,
- I aby má sláva ti pěla žalmy
a již neumlkla.
- I+II Hospodine, Bože můj,
budu ti vzdávat chválu věčně.

(Ž 30,2a; 3; 5-6; 10-13)

44
Ž 31

1. S dů-vě-rou k to-bě vo-lám, Pa-ne. Smi-luj se
na - de mnou, ať han-bu ne-sklidím.
Staň se mou ská-lou, pevnou tvr - zí. Sám veď mne
pro své jmé-no. Mé kro-ky do-veď k cí - li.

2. S důvěrou k tobě volám, Pane, / síly mi ubývá, / to pro mou nepravost. / Hyne má duše i mé tělo. / Tupí mne protivníci, / přátelé opouštějí.

3. S důvěrou k tobě volám, Pane, / ty jsi mou nadějí. / Vyznávám: Tys můj Bůh. / Můj čas je skrytý ve tvých dlaních. / Rozjasni nade mnou tvář / a v milosti své mne spas.

4. S důvěrou k tobě volám, Pane. / Bůh budiž požehnán / za milosrdenství. / A já si říkal unáhleně: / „Snad zmizel jsem mu z očí.“ / On uslyšel mé prosby.

5. S důvěrou k tobě volám, Pane. / Svou hojnou dobrotu / mnohým jsi prokázal. / Milujte Boha, jeho zbožní, / svá srdce posilněte, / vy, kteří v něj doufáte.

τ: Jiří Pejla

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

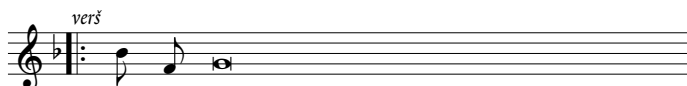
45
Ž 31

antifona

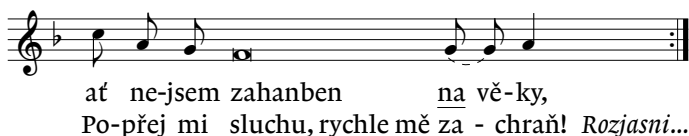

Roz-jas-ni svou tvář nad slu-žeb-ní-kem svým,
hanby kéž se ne-do-ži-ji, když te-be vzý-vám.
Ty jsi můj_ Bůh, ty jsi můj_ Pán,
ve svém sli-to-vá - ní buď mou_ spá-sou.

verš

1. K to-bě, Hospodine, se utíkám,
vy - svo-bod' mě, neboť jsi spravedlivý!

ať ne-jsem zahanben na vě-ky,
Po-přeť mi sluchu, rychle mě za - chraň! Rozjasni...

2. Buď mi ochrannou skálou /
a tvrzí opevněnou k mé záchraně, /
ty jsi skála má a moje tvrz, /
pro jméno své mě povedeš a budeš řídit. Rozjasni...

3. Z léčky nastražené mě vyprostitíš, /
neboť mé útočiště jsi ty. /
Do tvých rukou svěřuji svého ducha, /
neb ty mě vysvobodíš, věrný Bože. Rozjasni...

4. Já však, Hospodine, v tebe doufám /
a říkám: Ty jsi Bůh můj! /
Osud můj je ve tvé ruce, /
z moci mých nepřátel mě vysvobod! *Rozjasni...*

5. Jak je nesmírná tvá dobrotivost, /
uchovals ji těm, kteří se tě bojí, /
popráváš ji těm, Hospodine, /
kdo se před lidmi utíkájí k tobě. *Rozjasni...*

Т: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

М: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

46
Ž32

1. Bla - ze ne - hod - né - mu, hřích svou vlá - du
člo - vě - ku hří - šné - mu Bůh zlým ne - od -
ztrá - cí, Bla - ze hle - da - jí - cím,
- plá - cí.
Bůh před pá - dem chrá - ní, kli-dem
vo - la - jí - cím s lí - to - stí se sklá - ní.

2. Noc i den mne svírá hrůzou marných cílů, / milosti
se vzpírám, strach mi vzal mou sflu. / S nadějí, co zbývá,
chci jít k Pánu svému, / vše, co dřív jsem skrýval, nést
milostivému.

3. Bůh slyšel můj nářek, zná hlas zoufalého, / světlem
svojí tváře odvrací od zlého. / Útočištěm stal se, úzkost ze
mne smývá, / zvěstí o své spáse v trápeních těšívá.

4. Proto v časech temných svárů lží a práva / volání všech
věrných znít ať nepřestává. / Zloba neublíží, zkázy žár
nespálí. / Pán chce nést, co tíží, kámen v nás odvalí:

5. „S moudrostí a péčí dám ti znát, kam kráčíš, / pochopit,
co léčí, nač ti síly stačí. / Nesluž jen svým vášním,
zvíře k nezkcení, / budeš lidem zvláštním, vírou
proměněným.“

6. Radujte se, přímí, jásej, spravedlivý, / Bůh s věrnými
svými dál činí své divy. / Žít jen z vlastní síly zbývá
svévolníkům, / těm, kdo milost sdílí, Pán dal píseň díků.

T: Miloslav Esterle

M: Písně duchovní evanjelistské, 1564

47
Ž 32

1. Šťastný je člo - věk, jemuž Bůh odpustil
a je-hož vi - na smí-ře-na jest.
Šťast-ný je člo - věk, jehož Bůh o - či-stil
a v je-hož du-ši se ne-skrý-vá lest.

2. Pokud jsem mlčel, svědomí vyprahlé / úpělo ve mně
na každý den. / Ve dne i v noci bál jsem se ruky tvé, /
namísto radosti smutek zbyl jen.

3. Potom jsem tobě vyznal svou nepravost, / žádný
svůj hřích jsem nezatajil. / A tys mě přijal, Pane můj,
na milost, / břemene viny mé jsi mne zbavil.

4. Za to své dlaně každý, kdo svatý je, / v příhodném čase
k tobě vztáhne. / I když své vody potopa rozlije, / takové
záhuba nezasáhne.

5. Ty jsi má skryše, nedáš mě v soužení, / radostí spásy mě
obdaříš. / Rada tvá, Pane, cestu mou promění, / oko své
ode mne neodvrátíš.

6. Nebuďte jako ti, které udidly / Pán musí sevřít pro
nemoudrost, / aby se v pýše přespříliš nezdvihli, /
když chtějí zastínit jeho svatost.

7. Mnohá je bolest, jež stíhá bezbožné, / ale kdo skládá
naději svou / v milosti Boží, toho se nedotkne, / toho Pán
ohradí svou ochranou.

8. Těšte se v Pánu, spravedliví jeho, / radostný jásos
ať ozve se! / Ať každý, kdo je srdce upřímného, /
k oslavné písni svůj hlas povznese.

t: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

1. Roz - ve - sel - te se v Ho - spo - di - nu,
Zněj har - fa k slá - vě je - ho či - nů,

spra - ved - li - ví a u - přím - ní!
ná - stro - je hud - by, lout - no, zni!

No-vou pí-seň pěj - te, sla-dit všechno chtějte

k slá-vě pra-vé-mu jen slo-vu Bo-ží - mu,

dí - lu tr - va - lé - mu, nás tě - ší - cí - mu.

2. Spravedlnost a soud s Bohem jdou / a milosti je plná zem. / Nebesa slovem stvořena jsou, / roje hvězd jeho rozkazem. / Také moře stvořil, / do propasti vložil, / ctí ho všechna zem. / Světu stvořenému, / jím postavenému, / je mocným Pánem.

3. Národů radu ruší Bůh sám, / úmysly jejich nejsou nic. / Ve věčné radě sklání se k nám / a moudrost jeho bez hranic. / Blažený lid onen, / kde Hospodin Bohem, / lid vyvolený / za jeho dědictví, / Bůh v milosrdenství / shlíží naň, věrný.

4. Ten, který každé srdce stvořil, / patří na skutky všech lidí. / Král, jenž se Bohu v lásce kořil, / vysvobození uvidí. / Hospodin je náš štít, / on může vyprostit, / naději nese; / duše k němu vzhlíží, / pomoc už se blíží, / rozveselme se!

τ: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

49 _{ž 33} *antifona*

Ať za - já - sá spraved - li - vý, vzdávat svou
chvá - lu Bo - hu vždy ma - jí u - přím - ní.

verš

1. Radujte se spravedliví z Ho - spo - di - na, _
Cíterou oslavujte Ho - spo - di - na, _
slu - ší se, aby ho dobří chváli - li.
hrej - te mu na desetistrunné har - fě. *Ať zajásá...*

2. Neboť Hospodinovo slovo je správné, /
spolehlivé je celé jeho dílo. /
Miluje spravedlnost a právo, /
země je plná Hospodinovy milosti. *Ať zajásá...*

3. Hospodinův úmysl trvá na věky, /
myšlenky jeho srdce po všechna pokolení. /
Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin, /
a blaze lidu, který si vyvolil za svůj majeteku. *Ať zajásá...*

4. Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, /
nad těmi, kdo doufají v jeho milostu, /
aby ze smrti vyrval jejich duše, /
aby jim život zachoval za hladuu. *Ať zajásá...*

5. Naše duše vyhlíží Hospodina, /
on sám je naše pomoc a štítu. /

V něm se raduje naše srdce, /
důvěřujeme v jeho svaté jméno. *Ať zajásá...*

τ: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

μ: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

1. Z úst mých zpěv, dík a chvá - la vždy
Krá - le moc - né - ho vzý - vat chci

Pá - nu bu - dou znít. Já - sat před tvá - ří
s do - bro - ře - če - ním.

tvou, chlu - bit se skut - ky tvý - mi chci

spo - lu s po - kor - ný - mi, tvé jmé - no, Bo - že,

o - sla - vím, tvé jmé - no o - sla - vím.

2. S vírou hledal jsem Pána, / mé prosby přijímal, /
v bouřích odvrátil zkázu, / vše, čeho jsem se bál. /
Bránit spěchá lid svůj, / naslouchá volajícím, / s nadějí
vzhlížejícím, / jim v úzkostech se spásou stal, / jim
záchranou se stal.

3. Vstaň, pojď, poznáš v tu chvíli, / jak dobrý je tvůj
Pán. / Ten, kdo přichází v bázni, / dál k radosti je zván. /
V prázdných rukou smí nést / vždy hojnost požehnání. /
Kdo zná jen vlastní přání, / sám s pýchou v nouzi
zůstává, / sám v nouzi zůstává.

4. Jak jen těšit se zrána / na každý nový den? / Jak
jen prožít i zítřek / milostí provázen? / Vzdej se slov
záludných! / Odmítej sloužit zlému. / Nes bratru
potřebnému / lásku a pomoc s pokojem, / svou lásku
s pokojem.

5. Tvář svou k věrným a moudrým / obrací Hospodin. /
Spásnou mocí je blízko / všem v srdci zkroušeným. /
Vzpurní slyší však soud: / „Zničíš se vlastním hříchem! /
Kdo mým je služebníkem, / smí znovu žít s odpuštěním, /
smí žít s odpuštěním.“

T: Miloslav Esterle

M: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

51
Ž 34

1. Chci Pá-na sla-vi - ti svým srdcem ča-su

kaž - dé - ho a svý - mi ú - sty o je - ho

chvá - le vždy mlu - vi - ti. Jen v Pá - nu bu - de

mít má du - še chloubu nej - vyš - ší, tu ti - ší,

jak to u - sly - ší, se bu - dou ve - se - lit.

2. Nuž věrní, zvěstujte / velebnost Páně srdečně / a jméno Páně společně / vždy se mnou zvyšujte! / Když ve svých úzkostech / jsem Pána hledal s vroucností, / on slyšel hlas můj s lítostí, / sňal pouta strachů všech.

3. Kdo v hloubi srdcí svých / před Pánem svým se sklánějí, / těm Bůh dá novou naději, / ujme se pokorných. / Jen hleďte, okuste, / jak Pán je hojný v dobrotě, / kdo věří mu, těm v životě / Bůh žehná zajisté.

4. Jak své dny naplní / ten, kdo chce kráčet v pokoji? / Se lží svá ústa nespojí, / vzdá se slov záludných. / Před zlým

se neskloní, / všem dobré dary rozdává / a v tichosti vždy
zůstává / ochráncem ztrápených.

5. Svě oči upírá / Pán k srdcím všech spravedlivých /
a hlasům proseb horlivých / sluch znovu otvírá. / Kdo činí
skutky zlé, / k těm obrátí Bůh s hněvem tvář, / dál jejich
dílo nechce znát, / sám soudí svévolné.

6. Když věrní volají, / Pán vyslýchá je v milosti / a hrůzy
těžkých úzkostí / zbaveni bývají. / Vždyt blízko je Pán
těm, / kdo jsou v svém srdci zkroutěni, / ti v naději
vykoupení / povstanou v soudu den.

t: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 / Miloslav Esterle

m: Kancionál církve reformované, 1876 / 2018

s: Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

52

Ž36

Ref. Tvá mi-lost, Pa - ne, sa-há k samým ne-be-sům,
tvá věr-nost ne-smír-ná do-tý-ká se mra-ků.

1. Moc-ně jak hrad-ba hor sto-jí tvé prá-vo,
hloubku jak mo - ře má vždy tvůj soud.

Svou láskou chráníš všech-no ži-vé na ze-mi. Ref.

2. Záplava prázdných slov na mne se valí, / nemám už
sflu jim naslouchat; / působí zmatky, já však hledám
naději. *Ref.*
3. Nevím-li kudy kam, s bázní tě volám, / chci v hlučném
světě tvůj slyšet hlas. / Rád poslechnu jej, až mne k činům
zavolá. *Ref.*
4. Ve stínu křídel tvých hledáme spásu, / vždyť ve tvém
žítí je život náš. / Jen ve tvém světle smíme spatřit světla
zář. *Ref.*

†: Jiří Pejla

M: Herbert Beuerle, Evangelisches Gesangbuch, 1993

ŽALM 36

53

Jak vzácné je tvé milosrdenství, Bože!

- I Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi,
tvoje věrnost se dotýká mraků.
- II Tvoje spravedlnost je jak mocné horstvo,
propastná tuň nezměrná jsou tvoje soudy;
zachraňuješ lidi i dobytek, Hospodine.
- I Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože!
Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.
- II Osvěžují se tím nejtučnějším z tvého domu,
z potoka svých rozkoší jim napít dáváš.
- I+II U tebe je pramen žití,
když ty jsi nám světlem,
spatřujeme světlo.

(Ž 36,6–10)

54 ŽALM 37

Svou cestu svěř Hospodinu

- I Svou cestu svěř Hospodinu,
doufej v něho, on sám bude jednat.
- II Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo,
jako polední jas tvoje právo.
- I Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj.
Nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého.
- II Přidržuj se bezúhonného, hled' na přímého;
pokojný muž bude mít potomstvo.
- I+II Hospodin je spása spravedlivých,
záštitou v čas soužení jim bývá.

(Ž 37,5-7a; 8b; 37; 39)

55

Ž 38 1. Bo - že, ne-tre-stej mne v hně - vu.

Ne-ká-rej mne. Za-drž své roz-lí-ce - ní.

Na mne do-leh-la tvá ru - ka pro mou

vi - nu. Ne-klid du-ši za - pla - vil,

2. neboť i má provinění / víc mne tíží. / Byl jsem tak
pošetilý. / Smutný chodím dnem i nocí, / v tmách se
ztrácím. / Bolest svou mám před sebou.

3. Všechny prosby úpěnlivé, / mé sny, touhy, / před tebou
odkryty jsou. / Mne už opustila síla. / Srdce slábne. / Z očí
mizí světla zář.

4. Ti, kdo mě vždy milovali, / v dálce stojí, / ode mne
odtáhli se. / Nepřátelé radují se / z mého pádu. / Jejich
slovo skrývá lest.

5. Já však ústa neotvírám. / Jak němý jsem. / Neslyším,
neodmlouvám. / Neboť na tebe jen čekám, / Hospodine, /
Bože, ty jim odpovíš.

6. Přiznám se k své nepravosti, / k svému hříchu, / který
mne stále trápí. / Pane, ty mne neopouštěj. / Nevzdaluj
se. / Pospěš za mnou, spáso mál

Ṭ: Jiří Pejla

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

ŽALM 39

Hospodine, dej mi poznat, kdy přijde můj konec

56

- I Hospodine, dej mi poznat, kdy přijde můj konec
a kolik dnů je mi vyměřeno,
ať vím, kdy ze světa sejdu.
- II Hle, jen na píd'odměřils mi dnů
a jako nic je před tebou můj věk.
- I Člověk je jen vánek pouhý,
i kdyby stál pevně.
- II Každý žitím putuje jak přelud,
hluku nadělá, ten vánek pouhý,
kupí majetek a neví, kdo to shrábne.
- I A tak jakou mám naději, Panovníku?
Moje očekávání se upíná jen k tobě.
- II Hospodine, vyslyš mou modlitbu,
přej mi sluchu, když o pomoc volám,
nebuď k mému pláči hluchý.

- I Vždyť jsem u tebe jen hostem,
přichozím, jako všichni otcové moji.
- II Odvrát ode mne svůj pohled, abych okřál,
dřív než odejdu a nebudu již.

(Ž 39,5-8; 13-14)

57
Ž 40

1. Svou na - dě - ji jsem vklá - dal jen v Boha
sa - mé - ho, Pán vy - sly - šel můj
ná - řek, hlas po - ní - že - né - ho.
Zá - chra - nou stal se v nou - zi, v zou - fal - ství
be - ze - dném, mé no - hy kle - sa -
- jí - cí vrá - til na pev - nou zem.

2. Píseň dal němým ústům, / zpěv chválou zářící, /
v něm zní teď dobrá zpráva / všem pochybujícím. /
Zázraky, pomoc, spásu / chci hlásat ztraceným, / úmysly
neslýchané / s nehodným stvořením.

3. V Pánu kdo našel víru, / své pevné doufání, / lžím,
bludům nepodléhá, / modlám se neklání. / Ten, kdo před

Božím dílem / v úžasu zůstal stát, / smí nové požehnání /
s milostí přijímat.

4. Záplovu prázdných frází, / obětí falešných, / víc nechceš,
Bože, slychat, / vždyť neskryjí můj hřích. / Mým očím
hledajícím / sám dáváš vidět dál, / tvé divy nespočítám, /
vše, co jsi vykonal.

†: Miloslav Esterle m: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

58
Ž 42

1. Ja - ko je - len mu - čen žíz - ní
tak, můj Bo - že, ve své trýz - ni

po te - kou - cích vo - dách řve,
blíz - ko - sti já žá - dám tvé.

Ja - ko ze - mě vyprah - lá žíz - ní te - be
du - še má. Kdy už, Pa - ne, ve svém
chrá - mě zje - víš nám své moc - né rá - mě?

2. S plácem chléb svůj denně jídám, / duše moje běduje, /
svět když mým se směje bídám, / ptá se mne: „Kde Bůh
tvůj je?“ / Hořem duši vylívám, / že už cestou nezpívám /
tam k Siónu zpěvy díků / tobě, svému Slitovníku.

3. Duše, proč tak teskniš ve mně? / Proč ten pláč a bolný sten? / Čekej, doufej, Bůh tvůj zjevně / ohlásí se ve svůj den. / Dárce tvého spasení / tvůj žal v radost promění. / Dobrořečit budu jemu, / Spasiteli předobrému.

4. Jak to, že jsi pozapomněl / na mne, Bože, skálo má, / že nepřítel můj mne trápí / a mně na cti utrhá? / Jako rána v kostech mých / den po dni je jeho smích, / s kterým škodolibě ptá se: / „Kdeže Bůh tvůj ukrývá se?“

5. Všechna vlnobití tvoje / valila se ze všech stran. / Pozvedneš-li oči svoje, / vím, že budu zachován. / Nesmírná tvé lásky moc / včas mi přijde na pomoc. / Na věky tě budu ctíti, / Pána, Boha svého žití.

6. Proč se tedy ve mně rmoutíš? / Proč jsi smutná, duše má? / Čekej, vždyť Bůh sejme tvou tíž / a pro tebe radost má. / Jistě přijde na pomoc, / spasitelnou zjeví moc, / zarmoucenou mysl zhojí, / na věky mne upokojí.

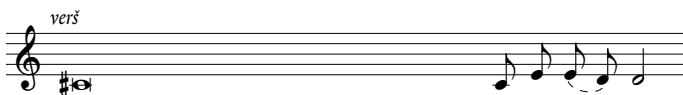
τ: Marie Rafajová, Evangelický zpěvník, 1979

μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

59 *antifona*

Proč jsi smut-ná, du - še má,

a proč se kor-mou-tíš ve mně?

1. Jakož jelen řve, dychtĚ po tekutých
vodách, tak duše má řve k to-bě, ó Bo-že.

- Skoro-liž půjdu a ukáži se
před obličejem Božím?
Žízni duše má Boha, Bo-ha ži-vé-ho. Proč...

2. Slzy jsou mi místo chleba dnem i nocí,
když mi říkají každého dne: Kdež jest Bůh tvůj? /
Na to když se rozpomínám,
téměř duši svou sám v sobě vylévám. Proč...

3. Chodíval jsem s mnohými
a ubírával se s nimi do domu Božího /
v zástupu plésajících s díkčiněním
a hlasitým zpíváním. Proč...

4. Můj Bože, můj Bože, jak tesklí duše má, /
všechna vlnobití tvá a rozvodnění na mne se svalila. Proč...

5. Posečkej na Boha, neboť onť jest
hojné spasení tváři mé a Bůh můj, /
posečkej na Boha, neboť onť jest
hojné spasení tváři mé a Bůh můj. Proč...

τ: podle Bible kralické Miloš Rejchrt
m: Miloš Rejchrt

60 ŽALM 43

Sešli své světlo a svou věrnost

- I Dopomoz mi, Bože, k právu,
ujmi se mého sporu,
- II dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem,
před člověkem záludným a podlým!
- I Tys přece moje záštita, Bože.
Proč zanevřel jsi na mě,
proč stále chodit mám zármutkem sklíčen v sevření
nepřítele?
- II Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou,
ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k příbytku tvému,
- I a já tam přistoupím k Božímu oltáři,
k Bohu, zdroji své jásavé radosti,
- II a hrou na citeru ti budu vzdávat chválu,
Bože, můj Bože!
- I Proč se tak trpce rmoutíš, má duše,
proč ve mně úzkostně sténáš?
- I+II Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu,
jemu, své spáse.
On je můj Bůh.

61
Ž 45

1. O do-bré vě-ci chci zpí-vat,
o tom, čím přeté-ká srd-ce. Vyprávěť všem
o to-bě, Pa-ne, můj Krá-li.

2. Krásný jsi nad syny lidské, / svými rty zvěstuješ
milost, / Požehnaný, tebe Bůh vyvolil králem.
3. Ústa tvá mluví jen pravdu / mocnější nad velké vojsko. /
Spravedlnost, mírnost a tichost jdou s tebou.
4. Právo ctíš, odmítáš zvůli, / skutky tvé vzbuzují bázeň. /
Před trůnem tvým národy světa se skloní.
5. Aloí šaty tvé voní, / bohatí po přízni dychtí, /
z dalekých míst přináší královské dary.
6. Radost je ve všech tvých síních, / zvukem strun zástup
tě slaví. / Pomazaný, od věků na věky Králem.
7. Naslouchej slovům mým, dcerko: / Zapomeň na lid
i otce, / vždyť krásu tvou touží dnes spatřit Král králů.
8. V nádheru oděná kráčí, / líbeznost její je skrytá, /
s průvodem svým vstupuje před svého Pána.
9. Synové tvoji se stanou / knížaty nad celou zemí /
a jméno tvé budou vždy vzpomínat s chválou.

τ: Jiří Pejla

м: Ladislav Moravetz

62
Ž46

1. Ú - to - či - štěm i zdro - jem sí - ly
v úz - kostech, v kaž - dé těž - ké chví - li
zů - stá - vá věr - ný Ho - spo - din,
svou ru - ku po - dá ztrá - pe - ným.
I kdy - by blí - žil se den zká - zy,
trá - sla se zem i hor - ské srá - zy,
byť svět se to - pil v hlu - bi - nách,
Bůh zá - chra - nou je, sní - má strach.

2. I kdyby hrozil mořský příval, / v náporech bouře zánik
skrýval, / dům Boží bude pevně stát, / Pán s námi chce
v něm přebývat. / Králové soupeří a válčí, / národy do
záhuby kráčí, / však zazní mocný Boží hlas, / boj ztichne,
pokoj přijde zas.

3. Pojdte a divy poznávejte, / v úžasu Pánu chválu
vzdejte, / sám tiší vřavu válečnou, / odnímá zbraním sílu
zlou. / Svárů zanechte, temných spádů, / s úctou uznejte
Boží vládu, / s námi je Hospodin, Bůh náš, / chrání svůj
lid jak věrná stráž.

T: Miloslav Esterle M: Pseaumes octante trois de David, 1551

63
Ž46

1. Hrad pře-pev-ný jest Pán Bůh náš,
onť nás chrá-ní, když sa-ta-náš

zbroj vý-bor-ná i sí-la;
své pro-ti nám vy-sí-lá.

Ten sta-rý ne-pří-tel zka-zit by nás chtěl,
moc a mno-há lest hroz-ná zbraň je-ho

jest, v svě-tě ne-má rov-né-ho.

2. Nástroj lidský jest v tom špatný, / snadní jsme my
k zmožení. / Však hájí nás rek udatný, / ježž Bůh nám dal
k spasení. / Kdo by ten byl, nevíš? / Jest Kristus Ježíš, /
Bůh a Pán všeho, / a není jiného; / pole jistě obdrží.

3. Byť svět i plný ďáblů byl / chtějících nás zhltní, / však
žádný by z nás nebyl, / musejí ustoupiti. / Kníže světa
toho, / ač bouří mnoho, / co chce, nesprávi, / soud Boží ho
dáví, / slovíčko jej porazí.

4. Ďábel, svět musejí jistě / ustoupit slovu jeho, / neb
s námi jest v každém místě / Pán s dary Ducha svého. /
Přijde-li na zmatek / čest, hrdlo, statek, / nechť sobě mají, /
nic tím nezískají, / nebes nám však nechají.

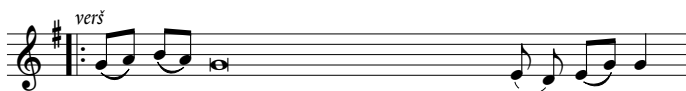
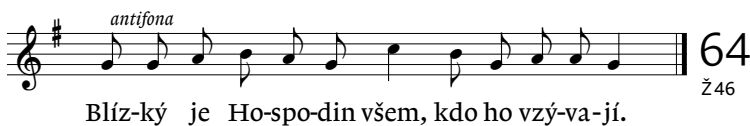
τ: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Zpěvník Českobratrské církve
evangelické, 1952 μ: Martin Luther / Fast allgemeines Evangelisch-Musicalisches
Liederbuch, 1730 / Evangelický zpěvník, 1979 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

[63] *starší verze melodie*

1. Hrad pře-pev-ný jest Pán — Bůh náš,
zbroj vý - bor - ná i sí - la;
onť nás chrá-ní, když sa - ta - náš
své pro - ti nám vy - sí - lá.
Ten sta - rý ne - pří-tel zka-zit by nás chtěl,
moc a mno-há lest hroz-ná zbraň je - ho jest,

m: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1533

2. Proudý bystřin jsou k radosti Božímu městu, /
přesvatému stánku Nejvyššího. /
Bůh je v jeho středu, nepohne se, /
od časného jitra ho Bůh bude chránit. Blíz-ký...

3. S námi je Hospodin zástupů, /
Bůh Jákobův je naší tvrzí. /
Pojďte, pozorujte Boží skutky, /
které učinil k úžasu země. Blíz-ký...

τ: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

m: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

65
Ž47

1. Všich-ni v ten-to čas, ó li-dé, svůj hlas
ja - sný vy-dej-te, srd-cem ple-sej-te.
Bo - hu zpí-vej-te, zvuč-ně jej chval-te,
ne - boť on jest Pán všech nej-vyš-ší sám,
Bůh vel - mi hroz-ný, Král vše-ho moc-ný,
vše-chen svou mo-cí svět spra-vu-jí - cí.

2. On všechny lidi, co vůkol bydlí, / všelijak sklonil
a je podmanil, / i jiné všudy všechny národy. / A tak, což
otcům slíbil, to synům, / nám, tuto zemi rozkošnou
velmi / předal v dědictví z milosrdenství.

3. Aby tu s námi byl bez přestání, / vstoupil Bůh vzhůru
na svatou horu, / že se až chvěla, mocně duněla. / Zpívejte
se mnou s radostí mnohou / Králi našemu, zpívejte jemu, /
on je mocný sám všeho světa Pán.

4. Nadto vy všichni jím vycvičení, / Bohu zpívejte, moc
jeho znejte / mezi národy na zemi všudy. / Však i ta
světa slavná knížata / sběhnou se k Bohu Abrahamovu, /
by s lidem jeho ctili samého,

5. neb on štítem svým všem všudy zemím / je sám ochránce. Nad světa správce / všechny je vyšší a nejmocnější. / Zpívejte se mnou s radostí mnohou / Králi našemu, zpívejte jemu, / on je mocný sám všeho světa Pán.

τ: Jiří Střejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

66 Ž47

1. Všechná - rodu hlas já - sa - vý ať

Pá - na své - ho o - sla - ví. On

sám je vlád - cem du - stoj - ným, necht

zní mu chvá - ly s tle - ská - ním: Ha - le - lu -

- ja. Ha - le - lu - ja. Ha - le - lu - ja. _____

2. Nad králi vládne Bůh a Pán, / svou moc dal znát všem končinám. / Nám k spáse vítězem se stal, / zem líbeznou nám odkázal. |: Haleluja. :|

3. Do výšin vstoupil v slávě své, / zní polnic tóny zářivé. / I knížat zástup zdvihne hlas, / svůj žalm ať zpívá každý z nás: |: Haleluja. :|

τ: Miloslav Esterle м: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

67
Ž48

1. Ó mě - sto Bo - ží, ty jsi štít,
hráz moc - ná ze všech stran.
Pře - mno - hý prou - dí Bo - ží lid
do tvých se u - krýt bran.

2. Tvé slovo čisté skrání nás / jak rosa napořád. /
Tvá říše zkvétá zas a zas / v lásky i pravdy sad.

3. Jak oheň září noční tmou / a nic mu nezbrání, /
tak tvoje věže výš se pnou, / když bývá svítání.

4. Co zmůže bouřné vanutí, / proč vzteků vln se bát? /
Na skále věků bez hnutí / smí město Boží stát.

τ: Miroslav Rozbořil, Evangelický zpěvník, 1979

μ: Pseaumes octante trois de David, 1551 / Johann Crüger, Praxis
Pietatis Melica, 1653 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

68
Ž51

1. Ó Bo - že hoj - ný v mi - lo - sr - den - ství,
i na - de mnou též rač se smi - lo - va - ti,

pře - stupky mé sám všechny vy - ma - za - ti,
 u - čiň to pro své do - bro - ty množství.
 Při - spěj mi, te - be vzývám sa - mé - ho,
 ty obmyj mě od všech mých ne - pra - vo - stí,
 slož ze mne bří - mě hří - chu těž - ké - ho,
 a - bys mne stá - le ne - měl v ne - li - bo - sti.

2. Svou odvrát tvář pryč od mých hříšností / a nehleď na mne v přísném rozhněvání, / když tebe prosím, vymaž v smilování / spáchané všechny mé nepravosti. / Stvoř srdce čisté ve mně, Bože můj, / všech nepravostí bych se vyvaroval, / a ducha přímého mi obnovuj, / bych tvoji pravdu horlivě miloval.

3. A až jsem hoden pro svůj hřích toho, / že od sebe bys moh mne zamítati, / však prosím, nerač mne kdy zbavovati, / můj Bože, svého Ducha svatého, / ale mne navrať k radosti první, / která jde z tvého spasení a dání, / a duchem rytířským mě upevni / k ochotnému tvých rozkazů konání.

69 *antifona*

Ž 51

Stvoř mi, Bo-že můj, no-vé srd-ce či-sté,
ať zno-vu ži - ji v du-chu pří-mém.

vers

1. Smi-luj se, Bože, pro své milosrdenství na-de mnou,
Ú - plně ze mě smyj vi-nu mou

pro své velké slitování zahod' mou ne-pra-vost.
a očisť mě od mé-ho hříchu. Stvoř...

2. Neboť já svou nepravost uznávám, /
můj hřích je stále přede mnou. /
Jen proti tobě jsem se prohřešil, /
spáchal jsem, co je před tebou zlé. Stvoř...

3. A tak se ukáže, jak je spravedlivý tvůj rozsudek, /
že jsi bez úhony ve svém soudu. /
Hle, líbí se ti srdce upřímné, /
ve skrytu mě učíš moudrosti! Stvoř...

4. Pokrop mě yzopem a budu čistý, /
umyj mě a budu než sníh bělejší. /
Popřej mi slyšet hlas veselí a raдости, /
ať kosti, které jsi zdrtil, zajásají. Stvoř...

т: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

м: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

70
Ž 54

1. Slyš, Bo-že můj, pro spá - su mou a
slá-vu jmé-na své - ho, teď při mně stůj a
mocí svou — veď sám při zemdlené - ho.

2. Slyš prosbu mou a rtů mých řeč. / Hle, ve zlém mnozí
vstali a duši mou / té zlosti meč jak oheň krutě pálí.

3. Nic vůle tvé si nevází / a ukrutnost jen znají. Buď
pomoc má! / Buď na stráži těm, kdo mě podpírají!

4. Ty odplatíš sám všechno zlé / mým nepřítelům jistě
a vypleníš / je v pravdě své na každém, Pane, místě.

5. Já vděčně pak ti oběť dám / a slavit chci tvé jméno,
žes trápení / mě zbavil sám a zlým že odplaceno.

τ: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Jan Horký, Evangelický zpěvník, 1979

ŽALM 55

Na Hospodina slož svoji starost

71

- I Dopřej, Bože, mé modlitbě sluchu,
neskrývej se před mou prosbou.
- II Věnuj mi pozornost, odpověz mi,
lkám a sténám, zmateně se toulám,
- I neboť nepřítel mi spílá,
svévolník mě tísní,
- II chtěli by mě zlomit ničemnostmi,
štvou proti mně plni vzteku.

- I Srdce se mi v hrudi svírá,
přepadly mě hrůzy smrti,
II padá na mě strach a chvění,
zděšení mě zachvátilo.
- I Pravím: Kéž bych měl křídla jako holubice,
uletěl bych, usadil bych se jinde.
- II Ano, daleko bych letěl,
pobýval bych v poušti,
spěchal do bezpečí před nápořem větru, před vichřicí.
- I Není to nepřítel, kdo mě tupí,
to bych přece snesl;
II nade mne se nevypíná ten,
který mě nenávidí,
před tím bych se ukryl,
- I jsi to však ty, člověk jako já,
můj druh a přítel!
- II Ten nejlepší vztah nás pojil,
za bouřného jásotu jsme chodívali do Božího domu.
- I A já volám k Bohu, Hospodin mě spasí.
Večer, zrána, za poledne lkám a sténám.
– Vyslyšel můj hlas.
- I+II Na Hospodina slož svoji starost,
postará se o tebe a nedopustí,
aby se kdy spravedlivý zhroutil.

(Ž 55,2–9; 13–15; 17–18; 23)

72
Ž 60

Zanevřels na nás, Bože, prolomils na-še
řady, stíhal nás hněv tvůj. Navrať se k nám!

Zemí jsi o-trá-sl, rozštěpil jsi ji.
 Scel je-jí trh-li-ny, neboť se hrou-tí!
 Vlastnímu lidu dals o-ku-sit tvrdost,
 dals nám pít ví - no, až závrať nás jí - má.
 Dopustils, a-by ti, kdo se tě bo-jí,
 korouhev k ú-stu-pu před lukem zved-li.
 A-by tvo-ji mi-lí by-li za-chová - ni,
 pomoz svou pravi - cí, odpověz nám!

τ: podle Ekumenického překladu Bible Stanislav Klecandr

м: Stanislav Klecandr

73 ŽALM 61

Doved' mě na skálu, je pro mě strmá

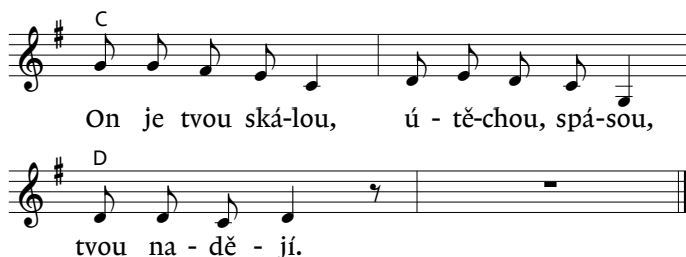
- I Slyš, Bože, mé bédování,
mé modlitbě pozornost věnuj,
II z končin země k tobě volám
se sklíčeným srdcem.
I Doved' mě na skálu, je pro mě strmá,
ty jsi moje útočiště a pevná věž proti nepříteli.
II Chci navěky pobývat v tvém stanu,
utéci se do skrýše tvých křídel.
I+II A tak budu tvému jménu navždy zpívat žalmy,
den co den budu plnit své sliby.

(Ž 61,2-5; 9)

74 *prolog/epilog*

Ž 62

Má du-še je ti-chá, ti-chá před Bohem,
pra-me-nem sí - ly. A - ni zlá_ bou-ře,
a - ni zlá_ bou-ře mnou ne-po-hne.
1. Du-še má, zůstaň ti-chou před Bo-hem.

2. Spolehni na něj v každické chvíli, / na všech svých cestách přej si, má duše, blízko jej mít.
3. Dopřál ti spatřit bláznovství mocných, / kde pyšní vládci na vahách soudu budou jak dým.
4. Nenech se zmámit marností světa – / bohatstvím, slávou. Před zrádnou touhou srdce své chraň.
5. Bůh řekl ano v mém milém Synu. / To je to slovo, jasné a přímé, jemu věřím.
6. Je milostivý i trpělivý. / Vede mé kroky, snímá z nás tíhu hříchů a vin.

Provedení: prolog s repetičemi – 1. až 4. sloka – mezihra –

5. a 6. sloka – mezihra – epilog bez repetič – mezihra – 1. sloka

τ: Jiří Pejla

m: Ladislav Moravetz

75
Ž 62

Jen Bůh mé du-ši dá - vá spá - su a mír,
Mon â - me se re - po - se en paix sur Dieu seul:

jen s ním při - chá - zí mír.
de lui vient mon - sa - lut.

Dá spo-činout mé du-ši v Božím smí - ru,
Oui, sur Dieu seul mon â - me se re - po - se,

e a H e H

spá-sa má — je v něm. Jen
se re-po - se en paix. Mon

†: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

M+s: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

ŽALM 63

Má duše přilnula k tobě

76

- I Bože, tys Bůh můj!
Hledám tě za úsvitu,
má duše po tobě žízní.
- II Mé tělo touhou po tobě hyne
ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.
- I Proto tě vyhlížím ve svatyni,
chci spatřit tvoji sílu a slávu;
- II tvé milosrdenství je lepší než život,
mé rty tě chválí zpěvem.
- I Proto ti dobrořečím po celý život,
v tvém jménu pozvedám dlaně.
- II Má duše se sytí nejtucnější stravou,
moje rty plesají, má ústa zpívají chválu.
- I Když si tě na lůžku připomínám,
o tobě rozjímám za nočních hlídek,
- II že jsi mou pomocí býval,
ve stínu křídel tvých plesám.
- I+II Má duše přilnula k tobě,
tvá pravice mě pevně drží.

(Ž 63,2-9)

77
Ž 65

1. Na Si - ó - nu se čest ti dá - vá,
tam to - bě lid tvůj chvá - lu vzdá - vá,
ó Bo - že, Pa - ne náš, Tam k to - bě
že hří - šné při - jí - máš.
bu - dou při - chá - ze - ti i ji - ní
o - de - všad, tys ho - tov pro - sby
vy - sly - še - ti, v své lás - ce k nim se znát.

2. Vin našich hrozný rozhojnění, / jež se nás zmocňuje, /
i všechna naše přestoupení / tvá milost shlazuje. / Je
blažen, koho vyvoluješ / a k sobě přivádíš, / též v chrámu
svém jej posazuješ, / svým dobrým provázíš.

3. V tvém domě budem nasyceni / vším dobrým
v hojnosti, / v chrámu tvém najdem potěšení / ze slova
milosti. / Hle, věci předivné nám dává / tvé poznat
zjevení, / tvé království je naše sláva, / ó Bože spasení.

4. Ty upevňuješ mocně hory / jsa silou opásán, / svět celý
i se svými tvory / se bázní otřásá. / Sám ty zvuk moře
ukročuješ, / i jeho ječení, / národy světa utiňuješ / při
jejich bouření.

5. Svou láskou navštěvuješ zemi / a deštěm svažuješ, /
svým požehnáním, dary všemi / ji obohacuješ; / brázdy její
ty urovnáváš, / záhony pěstuješ, / všem plodům požehnání
dáváš, / když vláhu daruješ.

6. Ty korunuješ v laskavosti / úrodou každý rok, / tvá
šlápěj svědčí o milosti, / o lásce každý krok. / Když
přehojně tak práci naší / v své žehnáš štědrosti, / kéž se
jen k tobě zpěvy vznáší, / co obět vděčnosti.

†: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1876 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Pseaumes octante trois de David, 1551

78
Ž 65

1. Náš Bo-že, to - bě pa - tří chvá - la,
když na-slou-cháš všem vo - la - jí - cím,

já - sot i zti - še - ní, Hří - chy a
ce - lé - mu stvo - ře - ní.

vzpou-ry zno - vu vlád - nou mým skut-kům
zma - te - ným, ztrá - ce - jí sí - lu

před tvou tvá - ří, moc tvým od-pu-ště-ním.

2. Tvá milost vítá vyvolené, / pozvané do tvých bran. /
Hojností darů ve tvém chrámě / stůl bude požehnán. /
Tvé mocné činy vzbudí bázeň, / trůny se zachvějí, /
dál chceš být vládcem pokolením, / národům nadějí.

3. Výšiny hor sám zdvíháš vzhůru, / dno moří skryl jsi
v tmách. / Přívalům vod svět zničit bráníš, / žáru vše spálit
v prach. / Tam, kde tvé jitro světlem září, / soumrakem
tišíš den, / tvých divů slávu věrní chválí, / tvým žijí
pokojem.

4. Zem navštívíš svým požehnáním, / z potoků dáváš pít. /
Stínem chceš chránit vše, co klíčí, / pomáháš růst a žít. /
Léta jsou plná štědré péče, / dnům svěříš bohatství. /
Chléb z rukou tvých se stal mou písní, / spásou i radostí.

T: Miloslav Esterle

M: Les Pseaumes mis en rime française, 1565

79
Ž66

1. Nuž pojd'-te a Bo-hu ple-sej-te,
jmé-no je-ho vy-vy-šuj-te,
ra-dost-ně žal-my mu zpí-vej-te,
čest je-ho vždy roz-ši-řuj-te.

2. Před důstojnou tvou velebností / se všichni lidé sklánějí, / tvému pak jménu s uctivostí / chvály a žalmy zpívají. / Pojďte a vizte skutky Páně, / sluší vám na ně mysliti, / v nich mocnou správu svou náramně / zřejmě lidem chtěl zjevit.

3. On ráčil moře rozdělit / i řeku divnou mocí svou, / by tudy lid jeho moh' jíti / s potěšením suchou nohou. / Jeho je věčné panování / nad všeho světa národy, / vzpouře pyšných Pán mocně brání, / na všechny vždy hledí všudy.

4. On je Bůh náš, proto s vděčností / zvyšujte Boha našeho. / Snažte se, ať všechněm k známosti / čest přijde, sláva též jeho, / neb mocně on od zahynutí / životy naše zachoval / a škodlivému poklesnutí / on nohy naše nevydal.

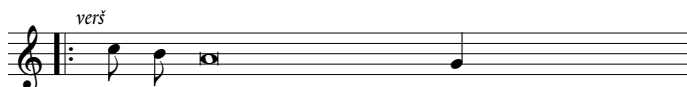
5. Jestliže jsi pak časem vkládal, / ó Bože, na nás soužení, / to jsi nás jen jak zlato dával / v svou pec tavicí k tříbení. / Ty z převeliké své milosti / jsi vyprostil nás ze všeho / a přivedl jsi nás k hojnosti / rozvážení rozkošného.

6. Když vcházím já do tvého chrámu / a přináším tam oběti, / vždy tobě, laskavému Pánu, / své sliby též chci splniti. / Hleďte, vy věrní, co dobrého / Bůh laskavě mi udělil, / mou duši zprostil všeho zlého / a svrchovaně potěšil.

7. Když jsem ho vzýval s důvěrou, / dobrotivě se mi ozval, / tak abych se zvláštní vděčností / chválu jemu vždy zazpíval. / Však kdybych byl v mém srdci svázán / hříchu svého nepravostí, / jistě by byl uši své Pán / odvrátil od mých žádostí.

8. Avšak na úzkostné volání / ke mně se naklonil mile, / mou prosbu slyšel, má vzdychání, / a splnil podle své vůle. / Buď požehnán Bůh, že nezahnal / od sebe proseb mých množství, / že ani svého on neodňal / ode mne milosrdenství.

τ: Jiří Strejc, Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
м: Pseaumes octante trois de David, 1551

80
Ž 66

1. Já - sej - te Bohu, všechny ze-mě,
vzdejte mu velkolepou chvá - lu!

opěvujte slá - vu je - ho jmé - na,
Řekněte Bohu: „Jak úža-sná jsou tvá dí - la.“ Jásejte...

2. „Ať se ti kořící celá země, ať ti zpívá, /
nechť tvé jméno opěvuje.“ /
Pojďte a pozorujte Boží skutky: /
podivuhodně jednal s lidmi! Jásejte...

3. Moře proměnil v souš, /
suchou nohou přešli řeku, /
proto se radujme v Bohu! /
Navěky svou mocí vládne. Jásejte...

4. Pojďte, slyšte, všichni bohobojní, /
chci vyprávět, co Bůh mé duši prokázal. /
Bůh buď veleben, že neodmítl mou prosbu, /
že mi svou lásku neodňal. Jásejte...

т: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

м: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

81 Ž67

1. Ó Pa - ne, smi - luj se nad ná - mi,
svým svět - lem zů - stá - vej vždy s ná - mi,
své lá - sky ště - dře u - děl nám,
kaž - dou při nás tmu roz - ptyl sám,
by moh kaž - dý zná - ti a čest to - bě dá - ti,
žes o - chrán - ce náš, že se i ci - zí - mu
ná - ro - du kaž - dé - mu v lás - ce po - dá - váš.

2. Ó dej, by tě oslavovali / všech všudy lidí stavové, /
s plesáním k tobě pospíchali / i pohanští národové, /
vždyť tvůj soud dle práva / nikdy neustává / ve své
přímosti. / Tvé je panování / bez uchylování /
od spravednosti.

3. Ó Bože, dej, ať tvoje sláva / naplní všechny končiny /
a země hojnost ať vydává / potrav i každé rostliny. /
Požehnání svého / uděl nám hojného, / Pane Bože náš, /
všechn svět tvé bázně / ať dbá vždycky snažně, / Králi
věčný náš.

82
Ž67

1. Ó po-žeh-nej nám, Pa - ne, po-
ať nad ná - mi vždy pla - ne tvé

-žeh-nej z výso - sti, i nad ji-ný-mi vše-mi
svět-lo mi-lo - sti;

ať prav - da tvá se skví, ó zjev

na ce - lé ze-mi své mi - lo - sr - den - ství.

2. Ó dejž, ať národové / v tvém světle plesají / a všichni
jazykové / tvou chválu hlásají, / tvé zřící divné rady, /
nebeský Pane náš, / jenž všechno řídíš vsady / a o vše péči
máš.

3. Nechtě tedy hlas náš vděčný / vždy k Bohu vstupuje, /
on časný chléb i věčný / nám z lásky daruje. / Ó vyvyš se
již, Pane, / a s bázní tvé jméno / nám lidem k spáse dané /
budiž vždy slaveno.

т: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 /
Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / 2018
м: Kancionál, 1659

83 *kánon*
ž67

Pá-nu dík vzdá-vej-te, zá-stu-po - vé,
služ-te mu v ra-do-sti o - prav-do - vé!
Chval - te Pá - na, ná - ro - do - vé!

т: Buď tobě sláva, 1981 м: Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

84
ž68

1. Když Bůh v své mo-ci po-vsta-ne, dav
tu u - te - kou mu od tvá - ři zlost
ne-přá-tel se roz - va - ne a před ním
pá- ší - cí a mo-dlá - ři, i kdo ho
 pryč se skli - dí, Jak vě-trem dým se
ne - ná - vi - dí.
roz-há-ní, tak roz-že-neš je v zehrá - ní
svou ru-kou tre-sta - jí - cí, a jak se

2. Tu spravedliví po celý / den před Bohem se veselí, /
jej svými slaví zpěvy, / tu budou plesat s radostí /
a poskakovat s vděčností, / když Pán se jim sám zjeví. /
Nuž, žalmy Bohu zpívejte / a jméno jeho vzývejte, /
svou cestu tomu spravte, / jenž v oblacích se vznášívá /
a Hospodin se nazývá, / vždy srdcem svým ho slavte.

3. Plesejte před ním, vzdejte čest, / on sirotků sám Otec
jest / v své lásce přebohaté. / On vdov je mocný ochránce /
a před útlakem zastáncé, / Bůh v svatyni své svaté. /
Samotné v domy rozplodí, / z okovů vězně vyvedí, / jsou
v očích jeho drazí, / však vzpurné, již se rouhají / a láskou
jeho zhrdají, / Pán v zemi pusté sází.

4. Ó Bože, hojný v milosti, / tys vyprostil lid z úzkosti, /
zlost nepřátelů zhasla. / Tys vyvolené předcházel /
a po poušti je provázel, / až celá zem se třásla. / Před
Boží tváří nebesa / i všechna jejich tělesa / se hrůzou
rozplývala, / i hora Sinaj před Bohem / se chvěla v strachu
přemnohém, / vždyť svého Pána znala.

5. Buď požehnán Pán s vroucností, / dne každého nás
v hojnosti / zahrne dary svými; / Bůh silný, naše spasení, /
ó vzdávejme mu chválení / vždy zpěvy srdečnými. / On
sám je Pán Bůh silný náš, / v čas soužení je naše stráž, /
naš hrad i naše sláva. / Bůh s námi, kdo nám uškodí? / I ze
smrti Pán vyvedí, / po smrti život dává.

85
Ž 69

Ref. Ať mne ne-od-vle-če dra-vý proud,

hlu-bi-na mne ne-po-hl-tí,

be-zedná ne-zavřou se ú-sta. —

1. V bahně se to-pím, za-chraň mne,
Mar-ně tě hledám, ztrá-cím zrak,

ne-mám už na čem sta-nout, hlu-
křičím až do u-mdle-ní. Po-

-bo-ké vo-dy ko-lem jdou, až —
-še-ti-lost mou do-bře znáš, nic —

k du-ši pro-ni-ka-jí.
ti — z ní skry-to ne-ní. Ref.

2. Hanbu ať za mne nenesou / všichni, kdo věří v tebe, /
tvou dobrou vůli hledají, / ctí Boha Izraele. / Horlivost

svatá o tvůj dům / žářem svým spaluje mne, / pro blízké své jsem cizincem, / na soucit čekám marně. *Ref.*

3. Postím se, oči vypláču, / v potupu se vše mění, / žíněné roucho obléknu, / posměšná píseň zazní. / Odpověz, Bože, smiluj se, / můj Pane dobrotivý, / svou tvář mi nyní neskrývej, / pospěš a odpověz mi. *Ref.*

4. Písní tě vděčnou oslavím, / chválou i díkůvzdáním, / takovou oběť přijmeš rád, / spočinu ve tvých dlaních. / Pokorní až to uvidí, / radostně zvednou hlavy, / ti, kdo tvou vůli hledají, / v svém srdci pookřejí. *Ref.*

5. Nebesa chválu vydají, / země i život v mořích, / Bůh Sión chrání před zkázou, / zbuduje město nové. / Postaví pro ně obydlí, / budou tam navždy sídlit / ti, kteří jeho zůstali, / milují jeho jméno.

Ref. Ať mne ne - od - vle - če dra - vý proud,

hlu - bi - na mne ne - po - hl - tí,

be - zedná ne - za - vřou se ús - ta —

na - de mnou, na - de mnou.

86 ŽALM 71

Neopouštěj mě ve dnech stáří

- I Utíkám se k tobě, Hospodine,
kéž nikdy nejsem zahanben!
- II Pro svou spravedlnost mě vysvobod',
pomoz mi vyváznout,
skloň ke mně své ucho, buď mou spásou.
- I Buď mi skalním příbytkem
a budu se tam uchylvat stále.
- II Ty jsi přece má naděje, Panovníku Hospodine,
v tebe už od mládí doufám.
- I Na tebe jsem odkázán už ze života matky,
oddělil sis mě v matčině nitru,
chvalozpěv můj o tobě bude znít stále.
- II Nezamítej mě v čas stáří,
neopouštěj mě, když pozbývám sil.
- I Nevzdaluj se ode mne, můj Bože,
Bože, na pomoc mi prospěš!
- II O tvé spravedlnosti budou má ústa vypravovat,
každého dne svědčit o tvé spáse,
a přece nestačím všechno vypovědět.
- I Ty jsi mi dal zakusit četná zlá soužení
a zase mi život vracíš.
Útěchou mě zahrnuješ.
- I+II Ať plesají mé rty, když ti zpívám žalmy,
i má duše tebou vykoupená.

(Ž 71,1–3b; 5–6; 9; 12; 15; 20a; 21b; 23)

87
Ž 72

antifona

At je po - žeh - nán Bůh věr - ný,
Ho-spo-din, jenž sám — di - vy ko - ná.

verš

1. Bo - že, svěř králi svou pra-vo-moc
At vlád-ne tvému lidu spra-ved-li - vě,
a sy-nu královskému spravedl-nost svou.
nestranně tvým u - bo - hým. *At je...*

2. V jeho dnech rozkveté spravedlnost /
a hojnost pokoje, dokud nezanikne luna. /
Od moře k moři vládnouti bude, /
od řeky až do končin země. *At je...*

3. Chudáka, který se dovolává pomoci, vysvobodí, /
ujme se ubožáka, jehož se nikdo neujímá. /
Nad nuzným a chudým se smiluje, /
zachrání ubožákům život. *At je...*

4. Bude se jménu jeho žehnat na věky, /
a pokud bude slunce svítit, potrvá jeho jméno. /
V něm budou požehnána všechna plemena země, /
budou ho blahoslavít všechny národy. *At je...*

†: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

m: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

88 ŽALM 74

Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo?

- I Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo?
Tvůj hněv dýmá proti ovčím, které paseš.
- II Ve tvém shromáždění zněl řev protivníků,
svá vítězná znamení tu postavili.
- I Tvou svatyni podpálili
a přfbytek tvého jména znesvětili,
strhli k zemi.
- II V srdci si řekli: „Jejich rod úplně vyhubíme!“
Vypálili všechna místa Božích shromáždění v zemi.
- I Svá znamení nevidíme, proroka už není,
neví nikdo z nás, co přijde.
- II Jak dlouho se, Bože, smí protivník rouhat?
Smí nepřítel znevažovat trvale tvé jméno?
- I Tobě patří den, i noc je tvoje,
tys upevnil světlo noci i slunce,
- II ty sám jsi vytyčil veškerá pomezí země,
vytvořils léto i zimu.
- I Hospodine, rozpomeň se na rouhání nepřitele,
na zbloudilý lid, jenž znevážil tvé jméno.
- II Nevydávej život své hrdličky dravci,
na život svých ponížených nikdy nezapomeň,
přihlédni ke smlouvě!
- I+II Kéž zdeptaný není znovu tupen,
ponížený ubožák ať chválí tvoje jméno!

(Ž 74,1; 4; 7–10; 16–20a; 21)

1. S chvá-lou chce-me k to-bě jít, Bo-že, při-jmi
dí - ků hlas, jmé - no tvé je blíz-ko nás,
v mocných skutcích při-chá-zíš. V den, kdy vy-hlá-
- síš svůj soud, bu-de všem tvé prá - vo znít.

2. S bázní zem se bude třást, / zazní slova z Božích úst: /
„Blázne, chtěls do nebe růst? / Pravdou nazveš každý
žvást? / Já však Pánem zůstávám, / nedej se svou slávou
zmást.“

3. Žádný z lidí bezbožných, / nikdo z mocných světa
vlád / hloubku pádů nechce znát, / ani spásu v nebesích. /
Soudcem jediným je Bůh / všech lidí, vzácných i zlých.

4. Ten, kdo z Božích pramenů / chtěl jen čistou vodu
brát, / trápením se vyhýbat, / projde tíhou kalných dnů. /
Bůh nám do dna dává pít, / okusit chuť krás i hrůz.

5. Zpívat budu, Bože náš, / o tvých divech nesmírných. /
Lámeš pýchu svévolných, / spravedlivé podpíráš. / V síle
tvé zas povstávám, / spěchám ti svou chválu vzdát.

τ: Miloslav Esterle

m: Les Pseaumes mis en rime française, 1565

90
Ž77

1. V těž - ký čas zá - rmut - ku své - ho
vzý - val jsem Bo - ha sa - mé - ho,
svůj hlas k Bo - hu jsem vzná - šel,
do - kud mne ne - vy - sly - šel.
A tak čím mi by - lo tí - že,
bych jej so - bě měl vždy blí - že,
tím víc je - ho po - mo - ci
hle - dal jsem dnem i no - cí.

2. Však má duše, jsouc svírána, / byla potěšení prázdná, /
neboť Bůh můj mne děsil, / čím víc jsem na něj myslel. /
Ačkoli jsem ho vždy vzýval, / v úpění svém se modlíval, /
můj duch v těžkém truchlení / byl v bolestném sevření.

3. V tom mém velkém nařkání / zbavil jsi mne mého spaní, / musel jsem se snížiti, / ani nemoh mluviti, / až jsem myslí pokojnější / patřil na časy někdejší, / v nichž Bůh milosrdenství / věrným svým činil množství.

4. Tu jsem i na to vzpomínal, / co jsem někdy Bohu zpíval, / laskavého jej znaje, / čest mu za to vzdávaje / se vši ducha horlivostí. / Když jsem všechno s bedlivostí / v srdci mém rozvažoval, / tím jsem se posiloval.

5. Což mě Pán Bůh, můj ochránce, / zahnal od sebe dokonce? / Zdali pak již na věčnost / přede mnou skryl svou milost? / Zapomněl snad své lítosti, / již projevoval v hojnosti? / To pak byla by smrt má, / však Pán proměnění dá.

6. Hojněji bych v tom prospíval, / vždy jsem sobě připomínal / divné skutky tvé, Pane, / zdávna tebou činěné. / O tvých divů mocném díle / myslil jsem i mluvil mile, / slávu tvou v něm spatřuji / a všem toto zvěstuji:

7. Tobě, Bože, čest a chvála, / cesta tvá je svatá, stálá, / jistě není jiného, / Bože, tobě rovného. / Ty jsi vpravdě ten věčný Pán, / jenž věci divné činíš sám, / ty své moci netajíš, / v známost ji všem uvádíš.

8. Tys silou ramene svého / vyprostil ze jha těžkého / potomky Jákobovy / i syny Josefovy. / Tvou moc vody pocítily, / zděšeny se zastavily, / oblak spustil déšť hojný, / vydal i zvuk přehrozný.

9. I země se hrozně chvěla, / když tvá noha tam kráčela / přes moře vod násilných, / kde nezbylo stop žádných. / Ale stádo lidu svého, / Mojžíšem vyvedeného, / k pastvám vedeš rozkošným, / pokoj dáš vyvoleným.

91
Ž 79

1. Věč - ný Krá - li, Pa - ne náš,
jenž dě - dic - tví mi - lé máš,
roz - ko - šný Je - ru - za - lém a hrad v něm
o - z - dob - ný, ctných ry - tí - řů pl - ný.

2. Pohled', co se děje těm, / kteří přebývají v něm / pilně
tobě sloužíce, / tě ctíce, / proti zlým / věrně bojující.

3. Obrácen Jeruzalém / i jeho okrasa v něm / v pustinu
přežalostnou, / bolestnou, / věrným tvým / zarmoucení
plnou.

4. Tvůj chrám je poskvrněný, / Sión hrad rozbořený, /
vojska věrných pobita, / vylita / krev svatá, / všechna moc
odňata.

5. To s bolestí vidouce, / hněv tvůj právem nesouce /
ó vinni se dáváme; / ať známe / lásku tvou, / odpusť nám,
žádáme.

6. Líto buď tobě toho, / jména svého svatého / v potupě
nenechávej, / nás šelmám / nedávej, / mdlých ovcí zastávej.

7. Proti tobě mluvení / slyšíš, hrozná rouhání, / nepřátel
slova pyšná, / posměšná, / jejich lest / zastiňuje tvou čest.

8. Dej nám v tebe doufati / a nerač vzpomínati /
rozličných provinění. / Zemdlení / naše znáš – / sám buď
spomocník náš.

9. Učiň slavné jméno své / a my, ovce pastvy tvé, / ať tvou
pomoc vidíme, / tě ctíme / a potom / věčně velebíme.

†: Jan Blahoslav, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

†: Písně chval Božských, 1561

antifona

Přijď, Pa - ne, a vy - svo - bod' nás!

92
Ž80

vers

1. Slyš, Izraelův pa - stý - ři,
probuď svou sí - lu

skvěj se září, ty, který trůníš nad che - ru - by,
a přijď nás zachránit! Přijď...

2. Bože zástupů, vrať se, /
shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto révu! /
Ochraňuj, co zasadila tvá pravice, /
výchonek, který sis vypěstoval! Přijď...

3. Ať je tvá ruka nad mužem po tvé pravici, /
nad člověkem, kterého sis vychoval. /
Neustoupíme už od tebe, /
zachovej nás naživu, a budeme velebit tvé jméno. Přijď...

†: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

†: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

93
Ž81

1. Hla-sem ve-se-lým zvučně pro-zpěvuj - te
a před Bohem svým, jenž na - ší si - lou,
smyslí ve - se - lou o - chot-ně zpí - vej - te.

2. Začněte píseň / zvuku veselého, / připojte buben, /
žaltář i loutna / i harfa zvučná / ať zní na čest jeho.

3. Bůh lidu svému / sám to byl přikázal, / izraelskému, /
i Josefovi, / v jistotě smlouvy / to za právo vydal,

4. když seslal rány / na Egypt a z něho / do své ochrany /
Izraele vzal, / vysvobozoval / z díla otrockého:

5. „Když jsi tak volal / ke mně v své těžkosti, / já ti
pomáhal, / tebe vyslýchá, / tebe zkušoval, / abys mě
poslouchal.

6. Z bohů falešných / neklaň se žádnému. / Slyš hlas
jediný, / v pevném doufání / věř bez přestání / Hospodinu
svému.

7. Neboť jsem tvůj Pán, / Bůh věčný v bytosti, /
já tě přived sám / do této země / rozkošné zřejmě, /
z egyptských úzkostí.

8. Tu jen svá ústa / můžeš otevřít, / zkusíš dojista, /
jak hojnost všeho / mého dobrého / budeš vždycky mít.

9. Kdyby lid můj chtěl / poslušnost mi dáti, / kdyby
Izrael / chodil v cestách mých, / mnou ukázaných, /
nemusel se báti.

10. Z nepřátel jeho / byl bych já vyvrátil / náhle každého; / sílu své ruky / na protivníky / byl bych já obrátil.

11. V času pokojném / lid můj mohl žíti / v pokrmu hojném / a všech úzkostí, / béd a těžkostí / cele zbaven býti.“

T: Jiří Strejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /
 Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 M: Les cent et cinquante psaumes de David, 1562

94
Ž 84

1. Věč - ný Bo - že, sil - ný v bo - ji,
 jak jsou pří - byt - ko - vé tvo - ji
 roz - ko - šní, nám vždy nej - mi - lej - ší!
 A pro - to tou - ží má du - še
 po do - mě tvém v kaž - dém ča - se,
 ó Pa - ne nej - žá - do - sti - věj - ší,

2. I ten vrabec má své místo, / též i vlaštovice hnízdo /
pro mladé své před tvým oltářem. / Jak dlouho služebník
pak tvůj, / Králi věčný a Bože můj, / má býti vzdálen od
tvé tváře? / Šťastný je ten, kdo v tichosti / přebývá ve tvé
blízkosti.

3. Blaze těm, kdo moc tvou znají, / jen v tobě sílu hledají /
pro svoje dlouhé putování. / V údolích žárem spálených, /
z tvé ruky zřídla pramení, / poušť halíš deštěm
požehnání. / Svě věrné znovu pozvedáš, / smí vstoupit,
Bože, před tvou tvář.

4. Volám, Pane, bez přestání, / kéž slyšíš mé naléhání, /
mou modlitbu již neodmítej. / Sám ochrana jsi i můj
štít, / pohlédni na mne, na svůj lid, / na vyvolené, slabé,
skryté. / Lepší je den v tvých nádvořích / než léta v sídlech
bezbožných,

5. neboť Bůh je nám vždy sluncem, / dárce milosti,
ochráncem, / slávu i radost nám udílí. / Všem chodícím
v upřímnosti / dobré věci rád v hojnosti / s láskou přidává
v každou chvíli. / Svým šťastně půjde životem, / kdo
naději má v Bohu svém.

T: Jiří Střejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle
M: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

95
Ž84

2. V tvých, Pane, síních, v shromáždění věrných / žádá
snažně srdce všech zvolených / býti, v tobě se těšiti.
3. Tu poklady jsou Kristových milostí, / jež nás vždy zvou
k jeho účasti / a v ní k svatých obcování.
4. Tu bohabojné dobrým naplňuješ, / dary hojné štědře
naděluješ / a jim svítíš světlem pravým,
5. neb tu přebýváš, Bože přežádoucí, / dary dáváš všem
obživující, / věrným, k tobě volajícím.
6. K těm se tu místům věrní shromažďují, / tak jak
k hnízdům ptáci se sletují / rádi, staří jako mladí.
7. Já po tom toužím, můj jediný Bože, / i žalostím a mám
nad tím hoře, / když jsem od těch věcí vzdálen.
8. Ó blaze všechněm, kdo je již teď mají, / blaze je těm,
kdo jich užívají / vděčně, děkují srdečně.
9. Ti prozpěvují, jméno tvé slavíce, / radost mají spolu se
těšice / v smutném putování zde svým.
10. Tys jejich strážce ve všech pokušeních / a obránce
v těžkých protivenstvích, / v nichž jim pomáháš Kristem
svým.

11. Ó vzhledni na nás i v nynější časy, / ó Bože náš, uslyš naše hlasy, / láskou spoj nás v církev svatou.

12. Ó dej bydliti nám v těch příbytcích svých! / Dej choditi do sborů svatých svých, / Kriste, k své pravdě přecistě!

τ: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 /

Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: *Auroram lucis* / Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512

96 Ž84

1. Jak pří-jem-né, můj Pa-ne, pře - bý - vat
Pro zemdle-nou mou du-ši ty sám jsi
v do - mě tvém. Ve stí - nu tvém se
pří - byt - kem.
skry-ji, i srd-ce mé chce vy - jít
vstříc Pá - nu s já - so - tem.

2. V tvém chrámě smí si najít / i ptáci přístřeší. / Křik mládat, pláč a bázeň / tvá blízkost utěší. / Kdo dlouhou pouť chce začít, / kdo ve tvé síle kráčí, / tomu jsi bezpečím.

3. Je lépe krátkou chvílí / smět zůstat v branách tvých, / než dlouhá léta marná / žít tam, kde vládne hřích. / Vždyť Bůh je štítem v boji, / lékem, co rány hojí, / všem ve svých nádvořích.

τ: Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

μ: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

97
Ž85

1. Vždy, Pa-ne, do - bře svým jsi či - ní - val:

Já - ko-bův kmen vy - ve - dls z vě - ze - ní,

své - ho li - du hří - chy jsi při - kry - val

dá - va - je sám jich všech od - pu - ště - ní,

a - nižs po - pou - štěl své prchli - vo - sti,

ný - brž svůj hněv za - měnils mi - lo - stí.

Kéž i k nám, Bo - že, se zas na - vrá - tiš

a hněv svůj prud - ký od nás od - vrá - tiš.

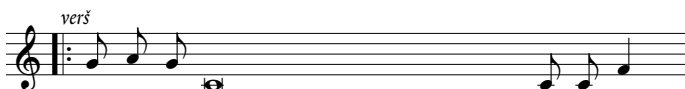
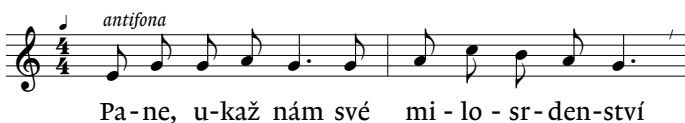
2. Zda se na věky hněvati míníš? / Zda chceš po všechny věky horliti? / Zda nikdy nás zase neobživíš, / by v tobě tvůj lid moh se těšiti? / A mnohé ač jsou naše hříšnosti, / však ukaž nám hojnost své milosti, / pro mnohá naše tě popouzení / ó nezbavuj nás svého spasení.

3. Ač co do naříkání mnohého? / Co mluví Bůh, chci
rozvažovati. / On poskytl svým všeho dobrého, / by chtěli
bláznovství jen nechati. / Těch jistě blízké jeho spasení, /
kdo svatou bázni jsou ozdobeni. / Aj, jde čas, že pak
velebnost Páně / zjeví se v této naší krajině.

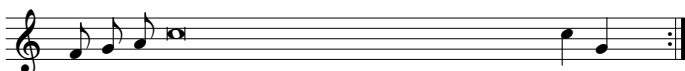
4. Tu se dobrota s vírou setkají, / spravednost, pokoj
stanou pospolu, / země nijak víry nezatají, / spravednost
z nebe popatří dolů. / Dá hojnost Pán i těch věcí časných /
i země vydá hojnost úrod svých, / tu bude spravedlivý řád
vzdělán / a po všem světě bude zachován.

τ: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

Ji-stě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bo-jí,

by jeho velebnost sídlila v naší zemi. *Pane...*

2. Věrnost a milosrdenství se potkají, /
pokoj a spravedlnost se políbí. /
Ze země věrnost vypučí /
a z nebe spravedlnost shlédne. *Pane...*

3. Hospodin dobro též popřeje /
a naše země vydá plody. /
Bude ho spravedlnost předcházet /
a spása v patách mu půjde. *Pane...*

τ: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

м: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

99

Ž86

1. Na-kloň, Pa - ne, u - cha své - ho
 a mne v nou - zi, ne - bo - hé - ho,
 slyš a o - zvi se mi též,
 ži - vot o - hro - že - ný střež.
 Mi - lo - sti své po - díl - ní - ka,
 zkrou - še - né - ho slu - žeb - ní - ka
 k spá - sné vy - ved' na - dě - ji,
 ve svých ved' mne šlé - pě - jích.

2. Pane, milost tvá buď se mnou, / slyš mne, volám v dobu
 temnou, / k tobě volám celý den, / dlouhý čas a k tobě
 jen. / Radost životu dej mému, / služebníku pokornému. /
 Duši k tobě pozvedám, / pozdvihni mne, Bože, sám.

3. Ty jsi, Pane, dobrotivý, / odpouštíš, jsi lítostivý, /
ke všem mírný, laskavý, / kdo tě srdcem vzývají. / Vyslyš,
Pane, modlitbu mou, / prosbu sleduj úpěnlivou, / volám,
úzkosti je čas! / Slyš mne, čekám na tvůj hlas!
4. Nikdo mezi bohy není, / kdo by s tebou k přeměření /
mohl se ti postavit, / skrýt chtěl tvého světla svit. / Není
nic jako tvá díla, / v nichž tvá stvořitelská síla / jedinstvo
tvou zjevuje, / slávu Páně zvyšuje.
5. Všichni z národů všech půjdou, / kořit se ti, Pane,
budou, / přijdou v úctě, kde jsi ty, / jméno tvoje slaviti. /
Mocný jsi a divů tvůrce, / jevů překvapivých strůjce! /
Jedinstvo tvou vyznávám, / Bůh jsi ty a jsi jím sám.
6. Cestu ukaž mi, můj Pane, / abych kráčet odevzdaně /
ve věrnosti k pravdě tvé, / bývá to tak nesnadné. / Soustřed
srdce k jedinému, / k tomu tolik potřebnému, / k bázni
jména svatého, / k té ze srdce čistého.
7. Chci ti poděkovat cele / za sebe i za přátele, / vyslovit
své vyznání, / slavit tě bez přestání. / Mocná milost srdce
tvého / vychvátla mne živého. / Neublížil duši mé /
smrtné dech prohlubně.
8. Bože, troufale proti mně / rota katanů násilně, /
že tě nijak nectila, / po mé duši bažila. / Ty však Pán jsi
shovívavý, / plný věrnosti, Bůh slávy, / soucitně se ke mně
máš, / v milosti mne zachováš.
9. Vrať se ke mně v slitování, / dej mi sílu své ochrany, /
spomoz synu matky mé, / služebnice poslušné. / Učiň se
mnou div k dobrému, / ať i protivníku mému / tvář se
studem poleje. / Tys má pomoc, naděje!

†: Vladimír Kučera, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Psaumes octante trois de David, 1551

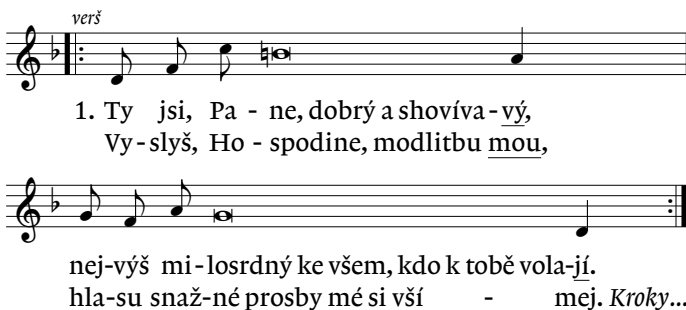
100
Ž 86

antifona

Kro-ky své_ znát dej mi, Bo - že,
a - bych mo-hl ce-stou prav-dy jít
a jmé-no tvé si v srd-ci nést.

vers

1. Ty jsi, Pa - ne, dobrý a shovíva - vý,
Vy - slyš, Ho - spodine, modlitbu mou,
nej-výš mi - losrdný ke všem, kdo k tobě vola - jí.
hla-su snaž - né prosby mé si vši - mej. *Kroky...*

2. Všechny národy, které jsi učinil, přijdou, /
budou se ti klanět a velebit tvé jméno, /
protože tys veliký a divy činíš, /
neboť ty jediný jsi Bůh. *Kroky...*

3. Ty jsi, Pane, Bůh milosrdný, /
ty jsi milostivý a k hněvu váhavý. /
Ty jsi svrchovaně věrný a laskavý. /
Ke mně se obrať, smiluj se na mnou. *Kroky...*

т: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

м: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

101
Ž88

1. Bo-že mé spá - sy, ve dne i v no-ci tě
vzý - vám. Smr-ti jsem blíz - ko,
srd - ce je úz - ko - sti pl - né.
Ref. Pro mrt-vé u - či - níš zá - zrak?
Vstanou snad z mrtvých a vzda-jí ti dík?
Nad hro - bem vy - hlá - síš mi - lost?

2. Shozený v jámě, bez přátel, zbavený síly. / V temnotě hlubin |: přival tvé zloby mne trýzní. :| Ref.

3. Já tě však znovu z nejhlubší propasti volám. / Má prosba ranní |: předstoupí před tebe, Pane. :| Ref.

τ: Jiří Pejla
m: Ladislav Moravetz

102
Ž89

1. Zpí-vat chci na-vě-ky o Pá-ně mi-lo-sti,
 nést po-ko-le-ním všem zvěst o tvé věr-no-sti.
 Z úst mi to za-zně-lo, má řeč je pravdě věr-ná:
 Na - vě-ky milost tvá je, Pa-ne, u-sta-ve - na.
 V zá-kla-du spo-čí-vá a tr-vá ne-o-chvěj-ně,
 tvá věrnost ne-zvratná jak ne-be sto-jí pev-ně.

2. „Smlouvu jsem uzavřel se svým vyvoleným, /
 přísahal Milému, je služebníkem mým: / Navěky upevním
 tvé símě vzešlé v lůnu, / též v pokoleních všech dám
 stálost tvému trůnu.“ / Slyš, Pane, nebem zní tvých
 divů velebení, / sbor svatých vyznává tvou věrnost
 v shromáždění.

3. Lid blahoslavený, jenž jásavý hold zná, / ve světle
 tváře tvé před tebou chodíval! / V tvém jménu celý den
 plesají v hlaholení, / pro spravedlnost tvou jsou vzhůru
 vyvýšeni. / Tys chloubou síly sám, klenotem lidu svému, /
 v tvé přízni daří se národu žehnanému.

4. „Své milosrdenství navěky ochráním / pro Syna milého,
je vyvoleným mým. / Má smlouva jako hrad, i v podhradí
je pevná, / v té smlouvě stojím tak, že je až za smrt věrná. /
Na věky dosadím královské jeho syny, / trůn jeho potrvá
i s věky nebeskými.

5. Jestli však opustí mou smlouvu synové / a nebudou-li
žít dle práva králové, / též jestli znesvěť má pravidla
a řády / a nebudou-li dbát na příkázání pravdy, /
já ztrestám prutem svým té nepravosti činy / a ranou
navštívím zlé nositele viny.

6. Svou ale milost brát od něho nemíním, / má věrnost je
jak hrad, stálost mu osvědčím; / smlouvu svou zachovám,
ať není poskvrněna: / Co vyšlo z věrných rtů, je přísaha,
ne změna. / A co jsem přísahal, to držím ve svatosti. /
Své sliby naplním, dnes, zítra, na věčnosti.“

t: Vladimír Kučera, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle
m: Les cent et cinquante psaumes de David, 1562

103

Ž89

Chords: d, A, d, C

Mi - se - ri - cor - di - as Do - mi - ni
O Ho - spo - di - no - vě do - bro - tě

Chords: F, C, d, A, d

in ae - ter - num can - ta - bo.
bu - du zpí - vat na vě - ky.

T: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992 / 2018

M+S: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992 / 2018

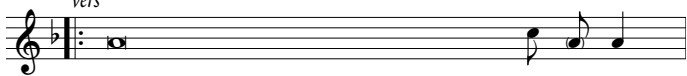
antifona

Bo - že, buď mi - lo - stiv a žeh - nej nám!

104
ž 90

vers

1. Rozkazem člověka v prach vra - cíš
Neboť tisíc let je v tvých očích
jako včerejší den, který mi - nul,

a pravíš: „Vraťte se, smr - tel - ní - ci!“
a jako noč - ní hlíd-ka. Bože...

2. Uchvacuješ je, jsou jako ranní sen, /
podobají se pučící trávě: /
Zrána kvete a bují, /
večer je skosena, vadne. Bože...

3. Nauč nás počítat naše dny, /
ať dojdeme k moudrosti srdce. /
Obrát se, Hospodine, jak dlouho ještě budeš čekat? /
Slituj se nad svými služebníky! Bože...

4. Svou slitovností nás brzy nasyť, /
ať jásáme a radujeme se po celý život! /
Ať je nad námi dobrotivost Pána, našeho Boha, /
dej zdar práci našich rukou, dej zdar práci našich
rukou. Bože...

τ: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

μ: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

105
Ž91

1. Kdo o - chra - ny Nej - vyš - ší - ho
ten v stí - nu vše - mo - hou - cí - ho
v skry - ši je - ho u - ží - vá,
bez - peč - ně od - po - čí - vá.
Pro - to i já ří - kám Pá - nu v kaž - dý čas
s do - věr - no - stí: Tys hra - dem mým, tys
mou schránou, já na to - bě mám do - stí.

2. On mě z osidla lstivého / lidských ošemetností /
i z pokušení každého / vytrhne svou mocností. / Nadto mě
jistě chce ukrýt / pod brky křídla svého, / jak pavězu vždy
budu mít / pravdu všech slibů jeho.

3. Proto přístrachu nočního / nebudu se už lekat / a ve
dne létajícího / šípu se už obávat, / ni jaké morové rány /
nečekaně hubící, / ni zhouby na všechny strany / žádného
nešetřící.

4. Kdybych po boku svém tisíc / náhle viděl poklesnout, /
po pravici své stokrát víc, / mne nemá to zasáhnout: / A tu
já, cele zachován, / očima svýma spatřím, / jakou může
odplatu Pán / dávat bezbožným a zlým.

5. Poněvadž Boha samého, / mé věrné útočiště, / zvolils
za ochránce svého / vždycky na každém místě, / nestihne
tebe nic zlého, / ani se nepřiblíží / pád žádný ke stánku
tvému / a nic ti neublíží.

6. On andělům přikáže svým, / aby tě ostržili / a chránili
před pádem zlým, / na rukou nosívali. / Ty lva i hada
poslapeš. / „Já, Bůh, tě vždy vyslyším, / vysvobodím ze
soužení, / oslavím a vyvýším.“

†: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Pseaumes octante trois de David, 1551

106
Ž91

1. Pod o - chra - nou Nej - vyš - ší - ho
roz - ve - sel se, du - še má;
strážné o - ko tvůr - ce tvé - ho
ne - spí a - ni ne - dří - má,
ne - spí a - ni ne - dří - má.

2. Pod ochranou Nejvyššího / k spáse vede tvoje pouť, /
v bouřích žití vezdejšího |: nedá on ti utonout. |:

3. Jestli Bůh je skryše tvoje, / tvoje zbraň a záštita, /
vítězstvím vždy skončíš boje, |: triumf tebe uvítá. :|

4. Rozvesel se, duše v těle, / vroucí obět obětuj, / nikdo
z ruky Stvořitele |: nevyrve ti podíl tvůj. :|

τ: Josef Baše, Písně cestou života, 1873

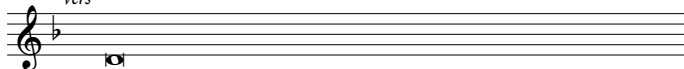
μ: Josef Karafiát, Písně cestou života, 1873

107 *antifona*

Ž91 Ten, kdo v skryši Nejvyšší - ho pře - bý - vá,
v stínu Všemohoucí - ho odpo - čí - va - ti bude.

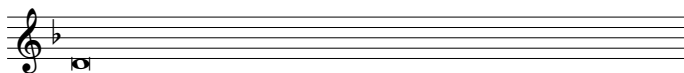
verš

1. Díím Hospodinu: Útočiště mé a hrad můj,

2. Nebudeš se báti přístrachu nočního

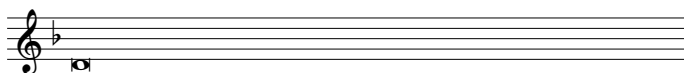
3. Poněvadž mne, dí Bůh, zamiloval,

Bůh můj, v němž naději skládati budu.

ani střely létající ve dne

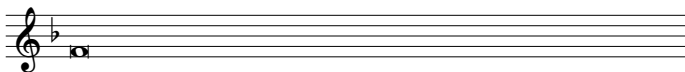
vysvobodím jej a vyvýším,

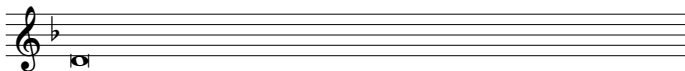
Onť zajisté vysvobodí mne z osidla lovce,

ani nakažení morního vlekoucího se v mrákotě,

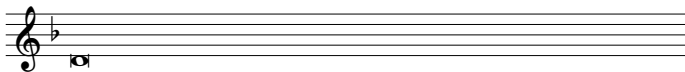
nebo poznal jméno mé.

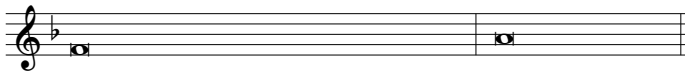
od nejedovatějšího nakažení morního.
poněvadž jsi Hospodina za svůj příbytek položil.
Vzývati mne bude a vyslyším jej,

Brky svými přikryje tě
Nepřihodí se ti nic zlého,
já s ním budu v soužení,

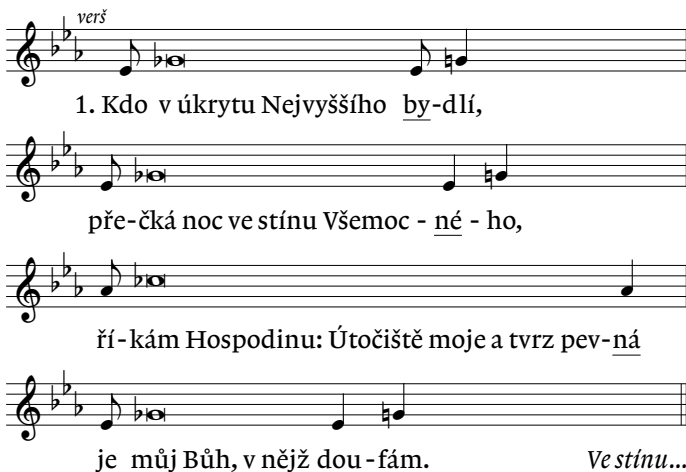
a pod křídly jeho bezpečen budeš,
nebo andělům svým přikázal o tobě,
vytrhnu a oslavím jej.

místo štítu a pavězy budeš mítí pravdu jeho. *Ten...*
aby tě ostříhali na všech cestách tvých. *Ten...*
Dlouhostí dnů jej nasytím a ukáži jemu spasení své. *Ten...*

τ: podle textu Bible kralické Miloš Rejchrt

м: Miloš Rejchrt

108
Ž91

2. Vysvobodí tě z osidla lovce, /
ze zhoubného moru. /
Přikryje tě svými perutěmi, /
útočiště máš pod jeho křídly. *Ve stínu...*

3. Pavézou a štítem je ti jeho věrnost, /
nelekej se hrůzy noci, /
ani šípu, který létá ve dne, /
nákazy, jež zhoubu šíří za poledne. *Ve stínu...*

4. Nestane se ti nic zlého, /
pohroma se nepřiblíží k tvému stanu. /

On svým andělům o tobě vydal příkaz, /
aby tě ochraňovali na všech cestách. *Ve stínu...*

†: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle

†: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

109
Ž 92

1. Jak dobré sla-vit Pá-na! Tvé jméno, Nejvyšší,
hlas harfy nej-čist-ší chce slavit zpěvem zrá-na.
Dnem no-cí budu zpí-vat, tvou milost zvěsto-vat,
tvou pravdu zvy-šo-vat a tvo-je jmé-no vzý-vat.

2. Když o tvých skutcích zpívám, v nich potěšení mám, /
tvou slávu poznávám, na dílo tvé se dívám. / Kdo myšlení
tvé chápe a v hloubku proniká? / V kom bázeň nevzniká
a bláhově netápe?

3. Jsou mnozí bezbožníci, co tebe neznají, / bez tebe
vzrůstají zákona přestupníci. / Tvá moc však, Hospodine,
je všechny rozptýlí, / tvůj soud se nemýlí a nepřítel tvůj
zhyne.

4. Mne ale pozdvihuješ a zkrápíš olejem, / tak v milování
svém tu milost naplňuješ: / že mne před zlými chráníš,
kdo na mne číhali, / těm, kdo se zdvihali, že v jejich pýše
bráníš.

5. Spravedliví zde tvoji jak palma pokvetou, / jak cedry
pevni jsou, v tvém domě věrně stojí. / I v stáří ještě mají
květ, sílu, ovoce, / z nich každý hlásat chce, že svatost Pána
znají.

T: Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Les cent et cinquante psaumes de David, 1562

110
Ž92

Ref. Dobré je dí - ky vzdát sva-té-mu Pá - nu
a je-ho jménu zpí - vat chvá-lu, dobré je
dí - ky vzdát sva-té-mu Pá - nu a je-ho
jmé-nu zpí - vat chvá-lu: Ha-le - lu - ja!
1. Tvoú mi-lost hlá-sat zrá - na, kaž-dou noc
při-po-mínat si věr - nost tvou a zvukem strun,
zpěvem pí - sní znít hlasem pl-ným slá-vy! Ref.

2. Když o tvých činech zpívám, / v duši mám radost,
pokoj i naději, / tvé dílo probouzí úžas, / tvé království je
věčné. *Ref.*

3. Jen tupec o tom neví, / ani tvá mocná znamení nevidí. /
Jak plevel zlo dusí zemi, / tak v ohni soudu shoří. *Ref.*

4. Být zasazen v tvém chrámě, / jako strom, který ovoce
přináší, / i v stáří tvou přímou hlásat, / že v tobě zrada
není. *Ref.*

†: Jiří Pejla †: Rolf Schweizer / Evangelisches Gesangbuch, 1993 / 2018

© Carus-Verlag, Stuttgart

111
Ž92

1. Jak je vzác-né Nejvyš-ší-mu chvá-lu vzdát,
Bo-hu zpí - vat, je-ho milost zvě-sto - vat.
V tónech pí - sní, zvukem strun všech nástro-jů
při-po-mí - nat Bo-ží věrnost od vě - ků.

2. Skutky tvé mne naplňují úžasem, / k hlubinám nás
učíš hledět v díle svém. / Bláhovi však nevidí a nechápou, /
vlastní sláva stává se jim záhubou.

3. V Božím stínu spravedliví budou žít, / pramen síly
hledat v Božích nádvořích. / Jejich věk je jak strom plody
obtěžkán, / pevnou skálou zůstává vždy věrný Pán.

†: Miloslav Esterle †: 16. století / Evangelisches Gesangbuch, 1993

112 *ž92* *kánon*

Jak do-bré sla-vit Pá - na a v srd-ce
zá - ti - ší tvé jmé-no, Nej-vyš-ší,
ctít zpěvem žalmů zrá - na, zrá - na.

τ: Slavie Radechovská / Svítá, 1992

m: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562 / Claude le Jeune,
Les cent cinquante pseumes de David, 1601

113 ŽALM 93

Hospodin kraluje

- I Hospodin kraluje! Oděl se důstojností.
Oděl se Hospodin, opásal se mocí.
Pevně je založen svět, nic jím neotřese.
- II Tvůj trůn pevně stojí odedávna.
Ty jsi od věčnosti.
- I Zvedají řeky, Hospodine,
zvedají řeky svůj hlas,
zvedají řeky své vlnobití.
- II Nad hukot mohutných vodstev,
nad vznosné příboje mořské
je vznešenější Hospodin na výšině.
- I+II Tvá svědectví jsou naprosto věrná.
A tvému domu přísluší svatost
do nejdelších časů, Hospodine!

114
Ž95

1. Nuž Pá - nu zvuč-ně zpí - vej - me,
 na čest je - mu pro - kři - kuj - me,
 té na - še - ho spa - se - ní ská - le.
 Pojd' - te, před něj blíz-ce vstup-me,
 chvá - lu a čest mu vzdá - vej - me,
 žal - my zpí - vej - me je - mu stá - le.

2. Vždyť Bůh náš je Bůh největší, / nad všechny bohy
 mocnější, / nade vším slavně panující, / všechny zemské
 hlubokosti, / též i všech hor vysokosti / v svých rukou
 mocných zdržující.

3. Též nad mořem on panuje, / on stvořil je, udržuje, /
 i zemi, dílo to rukou svých. / Pojďme, před ním se
 sklánějme, / že Stvořitel je, vyznejme, / ctěme ho
 v službách jemu vzácných.

4. On Bůh je náš, my jsme jeho / stádce lidu zvoleného, /
 on pase nás vždy bez přestání, / a proto nezatvrzujte /
 svá srdce, když ho slycháte, / laskavé jeho zavolání.

5. To otcové činívali, / že slyšet jeho nechtěli / a měli srdce zatvrzelé. / Zato do odpočinutí / Bůh nedovolil jim vjíti; / to přísáhl a splnil cele.

т: Jiří Strejč / Písně duchovní evangelistské, 1615 / Slavie Radechovská,
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 м: Pseaumes octante trois de David, 1551

115
Ž95

1. Bůh je náš Pán a Král, zpí-vej-me mu
pí-seň chval. S písní k němu při-stou-pí-me,
pí-seň všechno vy - po - ví. S písní k němu
při-stou-pí-me, pí-seň všechno vy - po - ví.

2. |: Hospodin chrání nás, všechno v rukou drží svých. :|
|: Přítomen je vždy a všude, nikdo se mu neztratí. :|

3. |: On chce též s námi být, děti své on miluje. :|
|: Jeho slovu rozumíme, proto chceme za ním jít. :|

4. |: Němí jsme, hluchí též, vlastní cestou chceme jít. :|
|: Tvoříme si vlastní bohy a jim slepě věříme. :|

5. |: Tak se nám ztrácí cíl, naše štěstí uniká. :|
|: Od Krista se vzdalujeme, jeho pravdu nechceme znát. :|

6. |: On je Pán, hledá nás, zpívejme mu píseň chval. :|
|: S písní k němu přistoupíme, píseň všechno vypoví! :|

116

Ž 96

1. Pí - seň no-vou Pá - nu zpí-vej - te,
 všich-ni li - dé jej vy - vy - šuj - te,
 pro - zpě - vuj - te Ho - spo - di - nu
 stá - le ke cti je - ho jmé - nu,
 je - ho spa - se - ní o - hla - šuj - te.

2. Slávu tak jeho vyvyšujte, / jeho divy všechněm
 zvěstujte, / neb on je sám Bůh největší, / slávy a cti
 nejhodnější, / nad bohy všechny se ho bojte.

3. Národy země modly mají, / klaní se jim, je uctívají. /
 Svou mocí Pán nebe stvořil, / slávu, důstojnost rozšířil, /
 že stánek jeho naplňují.

4. V chrámě se jeho moc i sláva / všem věrným vždycky
 poznat dává, / proto lidé všichni pojdte, / chválu a čest
 Bohu vzdejte, / vždyť on vás k sobě povolává.

5. Příslušnou Pánu čest vzdávejte, / jménu jeho ji
 přinášejte, / každý s sebou své oběti / vezmi, které on chce
 míti, / do jeho síní přicházejte.

6. Tu před ním v okrase svatosti / sklánějte se s plnou vážností, / v bázni jeho všichni stůjte, / kdekoli kteří bydlíte, / na všeho světa širokosti.

7. Pohanům služte ku poznání, / Páně že věčné kralování, / že on chce svět upevniti, / jej spravedlivě souditi / v pravdě své bez uchylování.

8. Nebesa plesejte radostí / i země též buď v hotovosti, / zvuk veselý moře vydej, / pole, i co na něm, plesej, / vše zpívej Pánu s uctivostí.

9. Pán se již bere bez meškání / svých rozsudků k vyhlášení, / všecken svět bude souditi, / všem národům chce zjeviti / svou pravdu a své smilování.

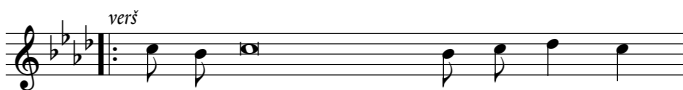
τ: Jiří Strejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /

Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979

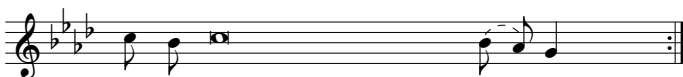
m: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

117 *antifona*
Ž 96-97

Ve-sel-te se, ne-be-sa, já - sej, ze - mě,
před tvá-ří Pá - ně, ne-boť při - šel,
ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

1. Za-zpí-vejte Hospodinu pí-seň no - vou,
 Za-zpí-vejte Ho-spo - di - nu,
 Roz-hla-šujte den po dni je - ho spá - su,

všechny země Hospodinu zpívejte!
 je - ho jméno velebte!
 vy-pra-vujte o jeho slávě mezi pohany. Veselte se...

2. Radujte se, nebesa, zajásej země, /
 zahuč moře a vše, co je naplňuje. /
 Plesej pole a vše, co je na něm. /
 Všechny lesní stromy zaplesají. Veselte se...

3. Rozveselí se před Hospodinem, že přichází, /
 že přichází řídit zemi. /
 Spravedlivě bude svět řídit, /
 bude spravovat věrně národy. Veselte se...

4. Hospodin kraluje, ať zajásá země, /
 ať se radují četné ostrovy! /
 Nebesa hlásají spravedlnost jeho, /
 všechny národy vidí jeho slávu. Veselte se...

5. Světlo vychází spravedlivému, /
 lidem upřímného srdce radost. /
 Radujte se v Hospodinu, spravedliví, /
 oslavujte jeho svaté jméno! Veselte se...

τ: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

м: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

118
Ž 98

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně,
 vždyť div - né vě - ci u - či - nil,
 svou pra - vi - cí nás vy - ňal z tí - sně,
 svým sva - tím ra - me - nem nás kryl.
 Pán v ne - ko - neč - né la - ska - vo - sti
 své spá - sy zná - most zvě - stu - je
 a ve své věč - né spra - ved - no - sti
 všem ná - ro - dům se zje - vu - je.

2. Pán na svou milost pamatuje, / nám kdysi hojně
 slíbenou, / a pravdu svou vždy naplňuje, / tu Izraeli
 zjevenou. / Hle, jak náš Bůh nás věrně řídí / svým slovem
 času každého, / tak všechny kraje světa vidí / spasení Boha
 našeho.

3. Kdo bydlíte na zemi celé, / hlas Pánu ke cti vydejte /
a přineste mu díky vřelé / i žalmy jemu zpívejte. / Nuž
slavte Pána v plesu stálém / citarou, harfou, troubami, /
před Hospodinem, slavným Králem, / hlas vydávejte
s chvalami.

4. Zvuč, moře i se všemi tvory, / a lidé země zpívejte. /
Též i vy prozpěvujte, hory, / a všechny řeky plesejte. /
Před Pánem zvučte, neboť přijde, / by soudil svět
v spravednosti, / svou pravdu zemi zjevit vyjde / a lidem
soudy v svatosti.

τ: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
m: Pseaumes octante trois de David, 1551

kánon

1. 2. 3. 119
Ž 98

Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně,

4. ha - le - lu - ja, ha - le - lu -

- ja, vždyť div - né vě - ci u - či - nil.

τ: Ladislav Moravetz
m: Alwin Friedel, Mit Gesang und Frohsinn, c.2005

120
Ž 99

1. Aj, Pán kra-lu-je, své ob-ha-ju-je,
se - dí na trů-nu svých che-ru-bí-nů,
ať se, jak chtě-jí, li - dé vzte-ka-jí
i všechen svět bou-ří, však nic ne-ob-dr - ží.

2. Král náš největší a nejmocnější / nad všechny lidi, jak každý vidí, / je na Siónu; čest jeho jménu / a jeho svatosti dejte s uctívostí.

3. Krále našeho, ač tak slavného, / je všechno panství, ne však tyranství, / ale upřímnost, soud a spravednost; / v Božím lidu toho příklad zjevný všeho.

4. Boha našeho ctěte samého. / Před jeho trůnem Mojžíš s Áronem, / také Samuel Bohu se klaněl; / když k němu volali, vyslyšení byli.

5. Z oblaku svého divuplného, / jenž v povětří stál, k otcům mluvíval, / když smlouvy jeho času každého / i ustanovení dbáti byli pilni.

6. Tys je, Bože náš, v každé nouze čas, / slýchal laskavě, nes dobrotivě, / ač jsi přísnosti pro jejich zlosti / k mnohým dokazoval, ze světa shlazoval.

7. Proto samého Boha našeho / slavně zvyšujte! Před ním
klekejte, / na hoře jeho trůnu svatého, / neb Král tento
a Pán je nejsvětější sám.

τ: Jiří Strejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 / Slavie Radechovská, Evangelický
zpěvník, 1979 / 2018 m: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

1. Pá - nu všich-ni pro - zpě - vuj - te,
kde - ko - li kte - ří by - dlí - te,
vstup-te před něj s do - věr - no - stí,
služ - te mu stá - le s ra - do - stí.

121
Ž100

2. Vězte, že on je sám Bůh náš, / ne my sebe, on stvořil
nás; / lidu jeho zvoleného / ovce jsme na pastvách jeho.

3. Když o tom rozvažujete, / do jeho bran vždy vcházejte, /
v chrámě oslavujte jeho, / jej k sobě tak laskavého.

4. Vzdávejte díky s radostí, / chválu jeho velebnosti, /
jeho jméno vyvyšujte, / chvalte, ctěte, vyznávejte,

5. neboť dobroty je plný, / od věků v ní neproměnný, /
tak i pravda věčná jeho / nikdy nezklame žádného.

τ: Jiří Strejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Pseumes octante trois de David, 1551

122 *kánon*
 ž 100

1. 2. 3.

Ju - bi - la - te De - o, ju - bi -

4. 5. 6.

- la - te De - o. Al - le - lu - ia.

τ: incipit žalmu 99 (100) v latinském vulgátním překladu
 м: Michael Praetorius, Musae Sioniae, 1610 /
 Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

123 ŽALM 102

Neskrývej přede mnou svou tvář

- I Hospodine, vyslyš mou modlitbu,
 kéž k tobě pronikne moje volání!
- II Neukrývej přede mnou tvář v den soužení mého,
 nakloň ke mně ucho, v den, kdy volám,
 prospěš, odpověz mi!
- I Mé dny se v dým obracejí,
 mé kosti jsou rozpálené jak ohniště.
- II Podobám se pelikánu v poušti,
 jsem jak sova v rozvalinách,
 probdím celé noci,
 jsem jak ptáče, jež na střeše osamělo.
- II Mé dny jsou jak stín,
 který se prodlužuje,
 usychám jako bylina.
- I Ty však, Hospodine,
 ty zůstáváš věčně,
 budeš připomínán ve všech pokoleních.

- II Ty povstaneš, slituješ se nad Sijónem,
 je čas smilovat se nad ním, nastala ta chvíle!
 I Hospodin shlédł z nebe na zem,
 vyslyšel sténání vězňů,
 osvobodil syny smrti,
 II aby na Sijónu vyprávěli o Hospodinově jménu,
 aby v Jeruzalémě šířili jeho chválu,
 I až se tam shromáždí vjedno národy a království
 a budou sloužit Hospodinu.

(Ž 102,2-4; 7-8; 12-14; 20b-23)

124
Ž103

1. Ó do-bro-řeč, má du-še, Bo-hu své-mu,
 vzdá-vej čest jmé-nu je-ho ve-leb-né-mu
 ty, mo-je srd-ce, s ce-lou by-to-stí.
 Vždy do-bro-řeč, má du-še, Ho-spo-di-nu
 a ne-za-po-meň slav-ných je-ho či-nů,
 všech da-rů je-ho vel-ké mi-lo-sti.

2. Chval Pána, který ze své laskavosti / odpouští tobě všechny nepravosti / a uzdravuje tvoje nemoci. / Od zahynutí tě vysvobozuje / a smilováním tebe korunuje / i v každé mdlobě chce ti pomoci.
3. Slav Pána, který v štědrosti tvá ústa / vším dobrým sytí, takže povždy vzrůstá / tvá síla jako mladé orlice. / Pán činí stále, co je spravedlivé, / svým soudem chrání mdlé a úzkostlivé / a ujímá se chudých nejvíce.
4. Své cesty ukázal on Mojžíšovi / a mocné skutky své Izraelovi. / Bůh milostivý je a laskavý. / On vždy je hotov odpuštění dávat / a ve své lásce věrné neustávat, / všem milosti své hojnost připraví.
5. Ač vysoko jsou nebesa nad zemí, / však milost jeho vyšší je nad těmi, / kdo ctí ho věrně, kdo ho milují. / Jak daleko je z východu na západ, / tak vzdálil od nás hřích a každý náš pád, / i přestoupení naše vzdaluje.
6. Nad dětmi jak se otec slitovává, / tak Hospodin své slitování dává / všem, kdo jsou jemu v bázni oddáni. / On naše nitro poznal dokonale / a v paměti své chová neustále, / že prach jsme, krátké naše trvání.
7. Hle, podobny jsou dny člověka trávě / a jako polní květy ve své slávě: / jak na ně silný vítr povane, / hned navrátí se v prach a porušení. / Však tvoje láska k nám se nepromění / a navždy s námi, Pane, zůstane.
8. Nad těmi věčně milost Páně stojí, / kdo srdcem svým se Hospodina bojí. / Svým soudem chrání syny synů těch, / kdo smlouvu jeho věrně zachovají, / v své mysli jeho příkázání mají, / by činili je na svých cestách všech.
9. Pán utvrdil trůn pro své panování / a nad vším vládne jeho kralování. / Čest vzdejte jemu, jeho andělé, / mocní vy v síle, času když každého / spěcháte splnit rozkázání jeho, / jste hlasu jeho poslušní cele.

10. Nuž dobrořečte Pánu, zástupové, / vy služebníci
smlouvy jeho nové, / kdo vůli jeho věrně činíte. / Vy,
skutky jeho, dobrořečte jemu / a vzdejte chválu Panovníku
svému. / Má duše, vzdej mu chvály hlasité.

τ: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

antifona

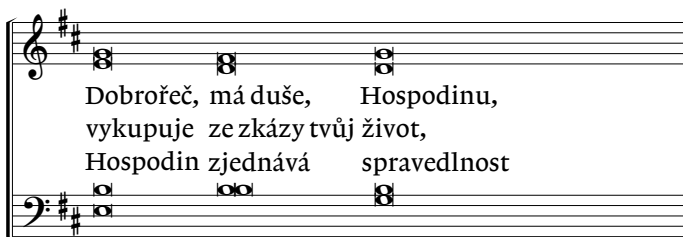
Dobrořeč, má du-še, Ho-spo-di-nu. A - men.

125
Ž103

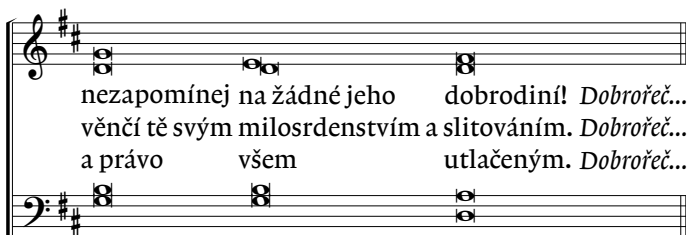
verš

1. Dobrořeč, má duše, Hospodinu,
2. On ti odpouští všechny nepravosti,
3. Po celý tvůj věk tě sytí dobrem,

celé nitro mé, jeho svatému jménu!
ze všech nemocí tě uzdravuje,
tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.

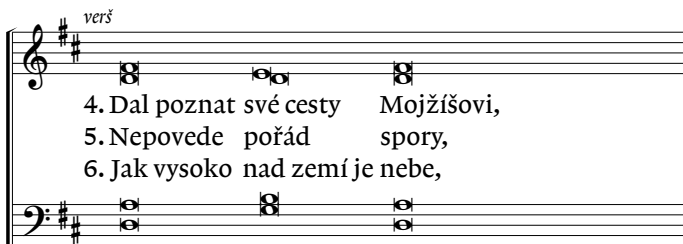

Dobrořeč, má duše, Hospodinu,
vykupuje ze zkázy tvůj život,
Hospodin zjednává spravedlnost

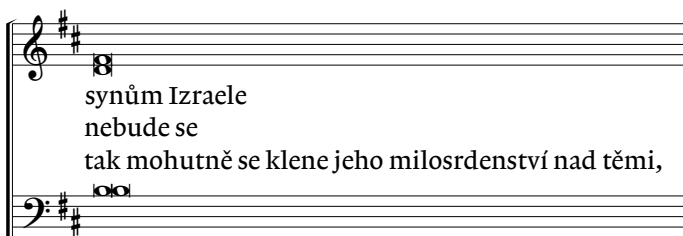

nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! *Dobrořeč...*
věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním. *Dobrořeč...*
a právo všem utlačeným. *Dobrořeč...*

vers

4. Dal poznat své cesty Mojžíšovi,
5. Nepovede pořád spory,
6. Jak vysoko nad zemí je nebe,

synům Izraele
nebude se
tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi,

svoje skutky.
hněvat věčně.
kdo se ho bojí.

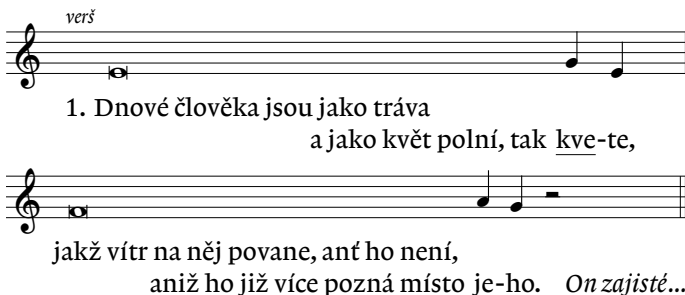
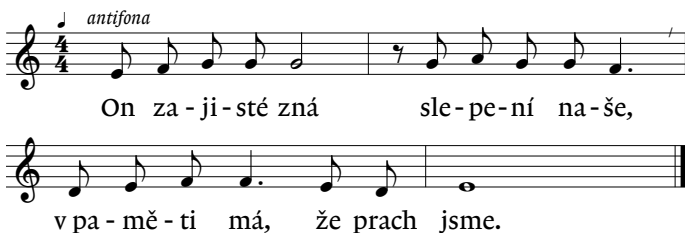
Hospodin je slitovný a milostivý,
Nenakládá s námi podle našich hříchů,
Jak je vzdálen východ od západu,

shovívavý, nejvyš milosrdný. *Dobrořeč...*
neodplácí nám dle našich nepravostí. *Dobrořeč...*
tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti. *Dobrořeč...*

t: podle Ekumenického překladu Bible Ladislav Moravetz

m: podle Josepha Gelineau Ladislav Moravetz

s: podle Josepha Gelineau Ladislav Moravetz

126
Ž 103

2. Milosrdenství pak Hospodinovo
od věků až na věky nad těmi, kteříž se ho bojí, /
a spravedlnost jeho nad syny synů,
kteříž ostříhají smlouvy jeho. On zajisté...

3. Dobrořečte Hospodinu, andělé jeho,
kteříž jste mocní v síle a činíte slovo jeho, /
poslušní jsouc hlasu slova jeho, dobrořečte
Hospodinu, všichni zástupové jeho. On zajisté...

4. Dobrořečte Hospodinu, všichni skutkové jeho,
na všech místech panování jeho. /
Dobrořeč, duše má, Hospodinu a nezapomínej
se na všechna dobrodiní jeho. On zajisté...

τ: podle Bible kralické Miloš Rejchrt

m: Miloš Rejchrt

127
Ž103

kánon
1.
F

Do-bro-řeč, má du-še, Ho-spo-di-nu,

vzdá - vej čest je - ho jmé - nu,

do-bro-řeč, má du-še, Ho-spo-di-nu,

vzdá - vej čest je - ho jmé - nu.

2.
F

Zpí - vej: Ha-le-lu-ja, Bo-hu buď na-vě-ky

slá - va! Zpí - vej: Ha-le-lu-ja,

Bo - hu buď na - vě - ky slá - va!

T: Ladislav Moravetz

M: *Lobe den Herrn, meine Seele*, Norbert Kiesel, Wo wir dich loben,
wachsen neue Lieder, c.2006 / 2018

© 1991 SCM Hänssler, Holzgerlingen (Germany)

128
Ž104

1. O - či všech se u - pí - ra - jí
s dů-vě-rou k to-bě, Pa - ne, a__ ty jim
dá-váš po-krm v pra - vý__ čas. Ty
o - tví - ráš svou ru-ku a__ na-pl-ňu-ješ
kaž - dě - ho tvo-ra po-žeh - ná - ním.

2. Sláva budiž Hospodinu, sláva mu buď na věky, / Pane náš, rozvesel se v skutcích svých. / Já zpívati mu budu, já zpívat budu chvály a žalmy Bohu svému.

T+M: Petr Eben / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

129
Ž104

1. Do - bro - řeč, du - še má, Bo - hu.
O - děn je ve - leb - nou krá - sou,
za - ha - len pře - ja - snou zá - ří.

2. Mocí svou rozdělil moře, / vítr se stal jeho poslem, /
plameny ohně mu slouží.
3. Navěky založil zemi, / bezednou hlubinu zakryl, /
rozlehlým vodám břeh určil.
4. Prameny k potokům vyslal, / stékají k rozkvetlým
stráním, / žíznivá zvěř se k nim sbíhá.
5. Suchou zem probouzí rosou, / v zahradě dává vzrůst
stromům. / Člověk v ní koná své dílo.
6. Slunce když nad obzor vyjde, / za prací vychází člověk, /
s večerem domů se vrací.
7. Pro radost lidskému srdci / lahodné víno mu dává, /
vydatným chlebem jej živí.
8. Velké je, Pane, tvé dílo, / všechno jsi učinil moudře, /
země je plná tvých tvorů.
9. S nadějí vzhlížejí k tobě / a ty je v pravý čas sytíš, /
štědře svou rukou jim žehnáš.
10. Zděsí se, když svou tvář skryješ, / odejmeš svůj dech
a hynou, / do prachu zpátky se vrací.
11. Ducha jim posíláš svého, / abys jim obnovil zemi. /
Sláva tvá zůstává věčná.
12. Budu ti zpívat, můj Pane, / po celý život tě chválit. /
Dobrořeč, duše má, Bohu!

Ha - le - lu - ja.

т: Jiří Pejla
m: Ladislav Moravetz

130

Ž105

1. Nuž Pá-nu všich-ni za-zpí-vej - te
 a je - ho jmé-no vy - vy - šuj - te,
 již zvě-stuj - te dne kaž - dé - ho
 ty skut-ky slav - né, moc je - ho,
 hlá - sej - te me - zi ná - ro - dy
 chvá - lu je - ho div-nou všu - dy.

2. Ke cti mu žalmy prozpěvujte, / o jeho skutcích
 rozmlouvejte, / vězte, že je sláva vaše / jméno jeho
 v každém čase, / v něm tedy se potěšujte, / kdokoli se po
 něm ptáte.

3. Hledejte Pána, jeho sílu, / a hled'te stále k jeho dílu, /
 vždy vzpomínejte na divy, / jež činil vám Bůh pravdivý, /
 na soudy jeho úst dbejte, / zázraky jeho hlásejte.

4. Vy, kdo jste vyšli z rodu jeho, / lid z Abrahama mu
 věrného, / vy z Jákobovy rodiny / se rozpomeňte na činy, /
 jež Bůh, své smlouvy pamětliv, / konal tak, aby lid byl živ.

5. Pán pravil: „Kananejskou zemi / dám tobě i s poklady všemi / v tvé dědictví za věčný díl,“ / ač jich jen malý počet byl / a bydlili ti nemnozí / v své zemi jako příchozí.

6. Však za ochránce Pána měli, / když z lidu k lidu přecházeli, / Pán je vždy mocně zastával / i krále pro ně trestával, / jim nikdo nesměl ublížit / a Boží péče je zbavit.

7. Hle, jak jsou divné cesty Páně, / jak všechno slouží nám k ochraně. / Za sluhu prodán Josef byl, / v Egyptě Pán jej oslavil, / by Izrael vši bídy prost / byl zachráněn co jeho host.

8. Pak povolal Mojžíše svého, / s Áronem svědka zvoleného, / by skrze mnohá znamení / vyvedl lid svůj z vězení. / Na Egypt rány dolehly / a těžce Egypt potřely.

9. Pán ve svém věrném pečování / dal lidu oblak k zastírání, / svým ohněm noc jim osvětlil / a chlebem z nebes nasýtil, / svým slovem otevřel skálu, / z níž tekly vody v přívalu.

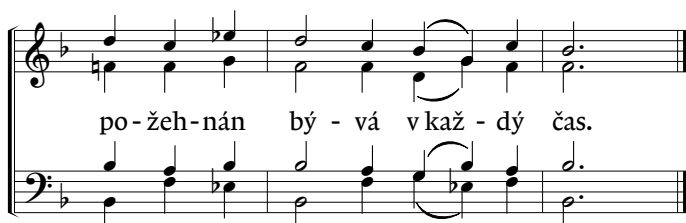
10. Tak vodí k slávě neskončené / Pán v radosti své vyvolené, / je na všech cestách předchází / a milostí je provází, / by každý jeho zákon znal, / jej miloval a zachoval.

T: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 / Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
M: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

131

Ž106

1. Ať za-zní chvá - la, dík buď vzdán,
na - vě - ky vlád - ne do-brý Pán.
Kdo po-psat mů - že, znát, všem nést,
ne-smír-nou moc, o slá - vě zvěst?
Kdo ctí vždy prá - vo, Pá - ně hlas,

2. Bože, lid svůj vždy v péči měj / i mne svou láskou provázej. / Radost i víru dávej všem, / kdo touží být tvým národem. / Svým věrným spásou zůstaň sám, / s nimi svou chloubu v tobě mám.

3. Svolej si nás rozptýlené, / zachraň své stádce nezdárné, / ať spolu můžem zpívat, hrát, / svatému jménu chválu vzdát. / Volejme: „Amen, haleluja, / na věky Bůh buď požehnán!“

τ: Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

м: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661 / 2018

s: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661 / 2018

132

Ž107

1. Slav-te vždy Ho-spo-di - na! Na - vě-ky
do-brý jest, v mi - lo - sti při-po-mí - ná
spa - se - ní své-ho zvěst. Všecky, jež vy-kou-pil,
z vý-cho-du, od zá - pa - du, ze ze-mí
shro-máží - díl přes bludných pouští řa - du.

2. Vedl je cestou přímou / do města k bydlení. / On pro duši žíznivou / má pramen ztišení. / Vyvodí z temnosti / vězně, ze smrti stínu, / div je to milosti / před zraky lidských synů.

3. Brány měděné láme, / závory železné. / Blázen, kdo sám se klame / a pokrm odmítne; / volá-li v soužení / jen ještě k Hospodinu, / má vysvobození / z všech úzkostí a stínů.

4. Hospodin lidským synům / posílá Slovo své, / vyrve je smrti stínům, / uzdraví chorobné. / Ať chvály oběti / se zpěvem přinášejí / a s vděčnou pamětí / o skutcích vyprávějí.

5. Na vodách loď kdo řídí, / na mořských hladinách, / ti Páně skutky vidí / i divy v hlubinách. / Vlny se víchem

dmou, / hned k nebi loď se vznese, / zas v hloubku
propastnou / bez vlády propadne se.

6. Tu vzkřiknou k Hospodinu, / on bouři utiší, / hrozbu
vln ve vod klínu / promění v zátíší. / Plavci se veselí, / břeh
žálostivý kyne, / div Boží viděli: / Buď slaven, Hospodine!

7. Necht tam, kde lid se sejde, / Pán vyvyšován jest! /
V starších kdo radu vejde, / vzdej nejprv Bohu čest. /
On v zemi vyprahlou / zas prameny vod vrací / a žehná
úrodou / polí a vinic práci.

8. On též na vládce hříšné / snížení dopouští, / nechává
bloudit pyšné / po bezcestné poušti. / Však chudých
nevinu / z útrapy vyzdvihuje / a nuzných rodinu /
jak stádce rozmnožuje.

9. Upřímní když to vidí, / jsou rozveseleni. / Nepravost
hanbu sklídí / a zajde v mlčení. / Jen moudrý toho dbá /
a milost Páně mnohou / jej učí modlitba / poznávat myslí
novou.

†: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

†: Pseaumes octante trois de David, 1551

133 ŽALM 108

Hospodine, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu

- I Mé srdce je připraveno, Bože,
budu zpívat, prozpěvovat žalmy.
- II Probud' se už, citero a harfo,
ať jitřenku vzbudím.
- I Hospodine, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu,
mezi národy ti budu zpívat žalmy;
- II vždyť tvé milosrdenství nad nebe sahá,
až do mraků tvoje věrnost.
- I Povznes se až nad nebesa, Bože,
a nad celou zemí ať je tvoje sláva!
- II Aby tvoji milí byli zachováni,
pomoz svou pravicí, odpověz mi!
- I Kdože mě uvede do nepřístupného města?
Kdo mě dovedl až do Edómu?
- II Což ne, Bože, ty, jenž zanevřel jsi na nás?
Což s našimi zástupy bys nevytáhl, Bože?
- I+II Před protivníkem buď naše pomoc,
je šalebné čekat spásu od člověka.

(Ž 108,2ab-7; 11-13)

134
Ž110

1. Bůh, věč-ný tvůr-ce, mluvil k Pánu mé-mu:
 „Dnes bu-deš vlád-nout po mé pra-vi-ci.
 Svou sí-lu dá-vám to-bě je-di-né-mu,
 navzdory vlád-cům hří-chu slou-ží-cím.“

2. Tvůj lid se sbíhá na tvé zavolání / v den, kdy se vrátíš
 s mocí nesmírnou. / V nádheře chrámu, v rose před
 svítáním / zástupy věrných spatří slávu tvou.

3. „Mým prostředníkem jsi dle dávných řádů,“ / slíbil sám
 Bůh, svá slova nezmění. / Svým hněvem stíhá svévolníky
 vládu, / bezbožných, kdo jsou sami sobě vším.

4. Pán jako vítěz srazil ďábla zlého, / národy soudí, zlomil
 smrt i hřích. / K výšinám vzhlíží, k trůnu Otce svého, /
 z pramenů spásy vodu dá nám pít.

τ: Miloslav Esterle

М: Pseaumes octante trois de David, 1551

135

Ž 111

1. Sla - vit bu - du Bo - ha své - ho,
v ra - dě přímých Vše - moc - né - ho,

srd - cem svým mu chvá - lu vzdám,
v je - ho li - du jej vy - znám.

Skut - ky je - ho ú - ža - sné,

zřej - mé všem, kdo mi - lu - jí je,

dí - lo je - ho pře - krá - sné,
věč - ná spra-ved-nost v něm ži - je.

2. Své divy a mocné činy / v paměť navždy uložil, / soucit,
milost, dobrodiní / dle svých slibů obnovil. / Lidu svou
moc zjevil sám, / národům své panování, / hojností je
požehnan, / kdo v něj doufá bez přestání.

3. Pravdu i soud v jeho činu, / moudré jeho rozkazy, /
právo jasné beze stínu / věčná stálost provází. / Lid svůj
z hříchů vykoupil, / stal se nám vysvobozením, / mocným
jménem zaštitil / novou smlouvu o spasení.

4. Ten, kdo v bázni k Pánu vzhlíží, / obdařen je
moudrostí, / Bůh se k pokornému sníží, / dává žít v své
radosti. / Vzácné dary získává / ten, kdo vůli Boží činí, /
na věky mu zůstává / sláva, již nic nezastíní.

†: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

†: Pseaumes octante trois de David, 1551

†: Les cent cinquante pseaumes de David, 1564/65 /

†: Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

136 ŽALM 112

Ve tmách vzchází přímým světlo

- I Haleluja.
Blaze muži, jenž se bojí Hospodina,
jenž velikou zálibu má v jeho přikázáních!
- II Jeho potomci se stanou bohatýry v zemi,
pokolení přímých bude požehnáno.
- I Jmění, bohatství má ve svém domě,
jeho spravedlnost trvá navždy.
- II Ve tmách vzchází přímým světlo;
Bůh je milostivý, plný slitování, spravedlivý.
- I Dobře bývá muži, jenž se smiluje a půjčí
a své věci spravuje dle práva:
- II nezhroutí se nikdy,
spravedlivý zůstane v paměti věčně.
- I Nemusí se bát zlé zprávy,
jeho srdce pevně doufá v Hospodina.
- II Jeho srdce má oporu v Bohu, nebojí se,
jednou spatří pád svých protivníků.
- I Rozděluje, dává ubožákům,
jeho spravedlnost trvá navždy,
jeho roh se zvedne v slávě.
- II Svévolník na to zlostně hledí,
skřípe zuby a odvahu ztrácí;
- I+II choutky svévolníků přijdou vniveč.

ŽALM 113

Kdo je jako náš Bůh?

137

- I Haleluja.
Chvalte, Hospodinovi služebníci,
chvalte jméno Hospodina!
- II Jméno Hospodinovo buď požehnáno
nyní i navěky.
- I Od východu slunce až na západ
chváleno buď jméno Hospodina.
- II Hospodin je vyvýšen nad všemi národy,
nad nebesa strmí jeho sláva.
- I Kdo je jako Hospodin, náš Bůh,
jenž tak vysoko trůní?
- II Sestupuje níže,
aby viděl na nebesa a na zemi.
- I Nuzného pozvedá z prachu,
z kalu vytahuje ubožáka
- II a pak ho posadí vedle knížat,
vedle knížat svého lidu.
- I Neplodnou usazuje v domě
jako šťastnou matku synů. Haleluja.

138

Ž113

1. Chval-me Ho-spo-di-na vše-moc-né-ho,
 všich-ni, kdo ctí službou jmé-no je - ho.
 Ve všech koutech svě-ta, ve dne, v no - ci,
 slav-me vel-ké či-ny je-ho mo - ci.

2. Bůh náš vyvýšen je nad národy, / před ním vstávají
 a mizí rody, / sláva jeho stoupá nad nebesa, / on je moře,
 my jen pouhá rosa.

3. Kdo je jako náš Pán na výsosti? / A přec přichází
 pln slitovnosti; / slabého on z prachu k sobě zvedá, /
 bezmocnému ublížiti nedá.

4. Bůh Syn v lidského se syna vtělil, / božský život s námi
 z lásky sdělil. / Díky za tu jeho lásku vzdejme, / která naše
 hříchy z duše sejme.

T: František Kašpar / Kancionál, 1973 / 2018

M: Petr Eben, Kancionál, 1973

139
Ž114

1. Když bral se zástup li-du Pá-ně z pout
e-gyptské-ho vě-ze-ní, když vy-chá-zel rod
vy-vo-le-ný z tmy modlářské-ho zmate-ní,
tu by-li všech-ni Božím chrámem
a Ho-spodin sám je-jich krá-lem.

2. I moře tenkrát ztišilo se / a ustoupilo na chvíli. / A řeky proud se nazpět vrátil, / když do jejich vln vstoupili. / I hory, jež vždy pevně stály, / se v základech svých rozhýbaly.

3. Co stalo se ti, moře vzpurné, / proč uteklo jsi náhle zpět? / Proč, řeko, vlny tvoje bujně / svůj zastavily prudký let? / Proč skákaly jste, hory, kopce, / jak přestrašené v zmatku ovce?

4. Jak nemá třást se země celá, / když Panovník sám blízko je! / A kterak by se nezachvěla, / když Bůh náš moc svou zjevuje! / On v jezero vod skálu mění / a studni hloubí ve křemenu.

τ: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

м: Jan Horký, Evangelický zpěvník, 1979

140
Ž115

1. Ho - spo - di - ne, ne nám dej čest, ne nám,
jen jmé - nu své - mu, ty jsi prav - da sám,
tvá mi - lost je nám dra - há. Proč ma - jí
ří - kat o nás po - ha - né: Kde je - jich Bůh je,
zda se za - sta - ne? Proč za - sáh - nou - ti vá - há?

2. Na nebi náš je Bůh, tam nejvýše, / a činí vše, co jemu
líbí se, / ne jako jejich modly: / Ač stříbrem, zlatem jsou
ozdobené, / bez mluvy ústa, zrak bez plamene, / nevidí,
do tmy padly.

3. Neslyší uši, ruce netknou se, / ty lesklé nohy
nerozběhnou se / a hrdlo hlasu nemá. / Kdo chce v ně
doufat, buď jim podoben! / Bez ducha jsou přec, nemohou
jít ven, / jen podoba to nemá.

4. Můj lide, doufej v Boha živého! / On pomoc každého je
věrného. / Dům Áronův ať doufá! / Kdo Hospodina bojíte
se těž, / doufejte v něj, on pomoc, štít a věž, / kdo věří mu,
nezoufá.

5. Hospodin na vás rozpomene se, / i malé k výšinám
svým povznes, / rozmnoží syny vaše, / vy požehnání od

Hospodina! / V něm nebe, země počátek svůj má, / on spasení je naše.

6. Nebesa jsou jen Hospodinova, / však zem dal lidem,
život zachová, / jej živí budou chválit. / Zde i my haleluja
zpíváme, / tu díky vroucími jej vzýváme, / nás přijímá za
svůj lid.

τ: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979

Μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

1. Ne, Bo-že, nám, o to my ne-pro-sí - me,
však jménu své - mu rozmnož slá-vu, čest
a zvyš je sám, když my to ne - u - mí - me;
ať pravda tvá i mi-lost zjevná jest.

141
Ž115

2. Hle, Pane náš, jak bezbožní tvé svaté / jen tupí v smíchu
a jak říkají: / Kde je Bůh váš? Kde Boha svého máte? /
A v rouhání svém neustávají.

3. Tys v nebi tam a z vlastní vůle svaté / vždy činíš vše, co
učiniti chceš. / A vládneš sám. Však jejich modly zlaté /
jsou bez duše a jsou jen klam a lež.

4. Ať modlám těm se všichni podobají, / kdož naději
v nich marně složili. / Ty ale všem, kdož tebe uctívají, /
buď, Bože, štít a pramen posily.

ṙ: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

ṡ: Jan Horký, Evangelický zpěvník, 1979

142
Ž116

1. Hlas proseb mých Pán ji - stě u - sly - ší.
V lás-ce jej mám, má ú - sta vždy ho chvá - lí,
vím, že svou tvář k nám lidem vždycky sklá - ní.
Rád chtěl bych žít jen v je - ho vo - lá - ní.

2. Smrt když mě zmáhá, poutá provazy, / úzkost a hrůza
pekelná když svírá, / znám už jen bídu, strach a odříkání, /
tím víc hlas touhy k Bohu jasně zní.

3. Ó králi lásky, zachraň život můj, / tys plný práva,
pravdy, slitování, / mé vratké krůčky každodenně chráníš, /
mír v duši dáš, mám v tobě zastání.

4. Ač vyčerpání tíží tělo mé, / zvítězit dáváš, smrti v moci
bráníš. / Pláč je ten tam, smím vcházet bez tápání / v zem
živých, v tvůj kraj všeho spasení.

5. Své sliby dnes chci splnit, Pane můj. / Ať vidí věrní:
zvedám kalich spásy. / Víím, jak si vážíš v službu
odevzdání. / Tvůj služebník být chci do skonání.

τ: Eliška Bařová

m: Pseaumes octante trois de David, 1551

143

Ž117

Chval - te Pá - na, ná - ro - do - vé,

chval-te jej, všichni sta - vo - vé, neb je-ho

mi -lo -sr -den -ství roz - ší - ře - no při nás

množství, prav-dy je-ho ne-pro-měň -nost

zů - stá - vá vždy až na věč -nost.

τ: Jiří Strejc / Písne duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Pseaumes octante trois de David, 1551

144

Ž117

Lau - da - te om - nes gen - tes, lau -
 Zpěv ná - ro - dů ať chvá - lí tvé

- da - te Do - mi - num. Lau - da - te omnes
 jmé - no, Pa - ne náš. Zpěv ná - ro - dů ať

gen - tes, lau - da - te Do - mi - num.
 chvá - lí tvé jmé - no, Pa - ne náš.

τ: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Miloslav Esterle

m+s: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

145
Ž117

Lau - da - te Do-minum, lau - da - te

Do-minum, om - nes gen - tes.

1. Al - le - lu - ia. 2. Al - le - lu - ia.

т: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978

м: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

с: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

146

Ž118

1. Ó chvalte la - ska - vé - ho Pá - na,
 den co den k srd-ci nás vi - ne.
 Ra - dost-ně pro-zpě-vuj hned zrá - na,
 den co den k srd-ci nás vi - ne.
 Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej,
 den co den k srd-ci nás vi - ne.
 Živ buď, v úz-ko - sti ne - u - mí - rej,
 den co den k srd-ci nás vi - ne.

2. Ó chvalte laskavého Pána, / svou věrností mne
 podpírá. / Vzpourným a mocným zvoní hrana, / nepřítel
 marně dotírá. / Slabý a zrádný člověk bývá, / vratká je
 pyšných vládců moc. / Víra se jasným okem dívá: / Bůh
 věrným spěchá na pomoc.

3. Ó chvalte laskavého Pána, / spěchá, aby mne zachránil, /
když nenávisť je rozpoutána / a zlý útočí ze všech
sil. / Slétli se na mne jako roj včel, / odehnal všechny
Hospodin. / Já chvěl se strachem, ale on bděl / a vpustil
oheň do křovin.

4. Ó chvalte laskavého Pána, / on síla má, má radost,
stráž, / záštita mocná, darovaná, / jistota, že mne
nenecháš. / Ve stanech věrných všechno jásá, / vítězný zpěv
se rozlévá: / Hle, Boží ruka, Boží spása, / jež všude pokoj
rozsévá.

5. Ó chvalte laskavého Pána, / že ve dne v noci chrání
nás. / Má vina byla potrestána, / však k životu mne vzbudil
zas. / Pospěšte otevřít mi brány / spravedlnosti dobyté! /
Pána zde slavit budu s vámi, / práva kdo Boží hájíte. /

6. Ó chvalte laskavého Pána, / on slyšel mne a vykoupil. /
Já zpívám: Blízko Boží brána, / tam vzdám ti díky ze všech
sil. / Odvrhli pryč úhelný kámen / zlí stavitelé bláhoví. /
Bůh, jejich zlobou neunaven, / k nové se stavbě hotoví.

7. Ó chvalte laskavého Pána, / ztracený kámen našel nám. /
Na něm je znovu budována / tvrz Boží, Hospodinův
chrám. / Div slavný stal se, tobě sláva, / chválen buď, Bože,
ve svůj den. / Jásání naše neustává, / ó žehnej církvi ve svůj
den.

8. Ó chvalte laskavého Pána, / den co den k srdci nás
vine. / Vchází již, otvírá se brána, / den co den k srdci nás
vine. / Hle, vchází přelaskavý Vládce, / den co den k srdci
nás vine, / Král mocný vedoucí své stáde, / Bůh silný
k srdci nás vine.

ṭ: Milan Balabán, Evangelický zpěvník, 1979

m: Pseaumes octante trois de David, 1551

147

Ž118

d C F B C

Kaž-dý den Pán mi sí - lu dá - vá,
El Se - nyor és la me - va for - ça,

d C F C

pí - sní mou je můj Pán.
el Se - nyor el meu cant.

B A 3 d

On se stal mým spa - se - ním,
Ell m'ha_es-tat la sal - va - ci - ó.

C F B C

když krá - čím s ním, ne - mu - sím se bát,
En ell con - fi - o i no tinc por,

a d B C F d C

když kráčím s ním, ne-musím se bát. Každý
en ell con - fi - o i no tinc por. El Se-

τ: Jacques Berthier, Cantos de Taizé, 1986 / Miroslav Heryán, Svítá, 1992

м+с: Jacques Berthier, Cantos de Taizé, 1986 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

148

Ž119

1. Zá - ko - nem Bo - žím kdo se ne - chá věst,
 krá - čet kdo tou - ží vždy po cestách přímých,
 smí šťast - ně žít, kdo po - znal spá - sy zvěst.
 Těm, kdo dál řá - dy Bo - ží stře - žit mí - ní,
 kdo v srd - ci svém ne - skry - jí žád - nou lest,
 Bůh žeh - ná bla - hem své - ho do - bro - di - ní.

2. Příkazy své jsi plnit přikázal, / můj Bože, dáváš jasná
 nařízení. / Kéž cesty své bych změnit dokázal, / ať znovu
 mířím k jejich naplnění. / Věrně když budu dbát na slova
 tvá, / pak odvrátíš můj zmar a zahanbení.

3. Svou chválu vzdát chci srdcem upřímným, / rozumět
 dáváš spravedlivým soudům, / tvá milost mým se stala
 vyznáním. / Bez tebe sám však nevyhnu se pádům, / jen
 ve tvé síle znovu povstat smím, / neopust mne, když tonu
 v dravém proudu.

τ: Miloslav Esterle

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

149

Ž119

1. Svá při-ká-zá - ní zjev mi, Bo-že můj,
zá-kon ať věr - ně mo-hu za-cho-vá - vat,
můj ro-zum vzpur-ný mou-dře vy - u - čuj.
Svou mocnou ru-kou veď mne cestou prá - va,
vždyť ve-de k to - bě, o - tví - rá dům tvůj,
tam je má po-moc, kte-rá ne-pře-stá - vá.

2. Mé srdce nakloň ke svým svědectvím, / dej sílu vzdát se
prospěchu zlátného, / ať poznat smím, že je jen marností. /
Na cestě své mne obživ znaveného, / své sliby potvrď
novou jasností, / podpírej služebníka oddaného.

3. Odvracej hanbu, již se obávám, / děsím se hloubky
svého ponížení, / když k vládě tvé se v bázni přiznávám. /
Tvé soudy vpravdě jsou vysvobozením. / Dál po nich
toužím, víru zachovám, / z nich přijmu znovu tvoje
odpuštění.

T: Miloslav Esterle

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

150
Ž119

1. Tvůj zá-kon znát je pro mě ra-do-stí,
v něm dnem i no - cí roz-va-žu-ji stá - le,
v něm na-chá-zím zdroj věč-né moudrosti.
Nad pro-tiv - ní - ky, star-ce svě-ta zna - lé,
svou ob-da-řils mne pro-zí-ra-vo-stí.
Tvou vů-li chtěl bych pl-nit ke tvé chvá-le.

2. Bláhovým cestám zkouším uniknout, / tvé rady v léčku
upadnout mi brání, / dávají šanci vzdát se hříčů pout. /
Před soudy tvými s pokorou se skláním, / však myslí mou
je nelze obsáhnout, / tvé učí cestě bez odchylování.

3. Jak lahodnou chuť mají slova tvá, / sladší než med
jsou pro mé naslouchání, / z příkazů tvých zní láska
nesmírná. / Jak odporné jsou cesty plné lhaní, / v záhubu
vedou lsti a přání zlá. / Tvé slovo svící je v mém klopýtání.

T: Miloslav Esterle M: Pseaumes octante trois de David, 1551

151
Ž119

antifona

Bloudím, bloudím ja-ko ovce ztrac - ná.
Hle-dej, Pa - ne, své - ho slu-žeb - ní - ka,
který se rozpomněl na tvá příká-zá - ní.

vers

1. Má duše chřadne touhou po tvé spá - se,
čekám na tvé slo - vo.
Zrak mi slábně, vyhlí-žím tvé slo - vo.
Kdy už mě po - tě - šíš? — Bloudím...

2. Tvých ustanovení a tvých svědectví se držím, /
máš před sebou všechny moje cesty. /
Kéž mé bédování dolehne až k tobě, Hospodine! /
Dej mi rozum podle svého slova. *Bloudím...*

3. Na pomoc mi podej svoji ruku, /
tvá ustanovení jsem si zvolil. /
Kéž má duše žije a může tě chválit, /
kéž mi pomáhají tvoje soudy. *Bloudím...*

152

Ž121

1. S báz-ní k horám zrak po-zvedám. Jsou
snad mou záchranou? Kde pomoc hle-dat dál?
Sám Hospodin spá-sou se stal. Bdí nad ce-
-sta-mi tvý-mi Stvoři-tel tvůj, moc-ný Pán.

2. Tvou tvář nespálí slunce žár, / stínem je věrný Bůh
i světlem v temnotách. / Brání tě před zlým, zná tvůj
strach. / Tvůj první krok i návrat na věky chrání tvůj Král.

τ: Miloslav Esterle

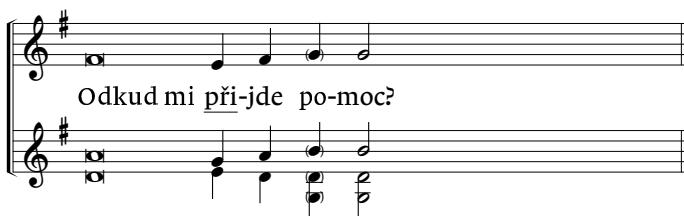
μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

153

Ž121

antifona
Hospodin je tvůj ochránce, on chrání tvůj ži - vot.

vers
1. Pozvedám oči své k ho-rám:

3. Pomoc mi přichází od Hospodina, /
on učinil nebesa i zemi.
4. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, /
nedříme ten, jenž tě chrání.
5. Ano, nedříme a nespí ten, /
jenž chrání Izraele. *Hospodín...*
6. Hospodin je tvůj ochránce, /
Hospodin je ti stínem po pravici.
7. Ve dne tě nezasáhne slunce /
ani za noci měšíc.
8. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, /
on chrání tvůj život.
9. Hospodin bude chránit tvé vycházení /
i vcházení, nyní i na věky. *Hospodín...*

τ: podle Ekumenického překladu Bible Ladislav Moravetz

м: podle tradiční ruské psalmodie Ladislav Moravetz

s: Ladislav Moravetz

154 ŽALM 121

Pomoc mi přichází od Hospodina

- I Pozvedám své oči k horám:
Odkud mi přijde pomoc?
- II Pomoc mi přichází od Hospodina,
on učinil nebesa i zemi.
- I Nedopustí, aby uklouzla tvá noha,
nedříme ten, jenž tě chrání.
- II Ano, nedříme a nespí
ten, jenž chrání Izraele.
- I Hospodin je tvůj ochránce,
Hospodin je ti stínem po pravici.
- II Ve dne tě nezasáhne slunce
ani za noci měsíc.
- I Hospodin tě chrání ode všeho zlého,
on chrání tvůj život.
- II Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení
nyní i navěky.

155 *antifona*

Ž122

Do do - mu Ho - spo - di - no - va

pů - jde - me s ra - do - stí.

verš

1. Zaradoval jsem se, když mi řek - li:
Už stojí naše no - hy

„Do domu Hospodinova pů - jde-me!“
v tvých branách, Jeru - za - lé - me! *Do domu...*

2. Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy, /
jak to zákon přikazuje Izraeli,
aby chválil Hospodinovo jméno. /
Tam stojí soudní stolce, /
stolce Davidova domu. *Do domu...*

3. Vyprošujte Jeruzalému pokoj: /
ať jsou v bezpečí, kdo tě milují, /
ať vládne mír ve tvých hradbách, /
bezpečnost ve tvých palácích! *Do domu...*

4. Kvůli svým bratřím a přátelům /
budu říkat: Pokoj v tobě! /
Kvůli domu Hospodina, našeho Boha, /
budu ti přát štěstí. *Do domu...*

T: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 M: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

ŽALM 122

*Zaradoval jsem se, když mi řekli:
Půjdem do Hospodinova domu!*

156

- I Zaradoval jsem se, když mi řekli:
Půjdem do Hospodinova domu!
- II A naše nohy již stojí
ve tvých branách, Jeruzaléme.
- I Jeruzalém je zbudován jako město
semknuté v jediný celek.
- II Tam nahoru vystupují kmeny,
Hospodinovy to kmeny,

- Izraeli na svědectví,
vzdát Hospodinovu jménu chválu.
- I Tam jsou postaveny soudné stolce,
stolce Davidova domu.
- II Vyprošujte Jeruzalému pokoj:
Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují!
- I Kéž je na tvých valech pokoj,
kéž se tvé paláce těší klidu!
- II Pro své bratry, pro své druhy vyhlašují:
„Budiž v tobě pokoj!“
- I+II Pro dům Hospodina, našeho Boha,
usilují o tvé dobro.

(Ž 122,1b-9)

157
Ž 124

1. Byť Bo - ha s ná-mi ne - by - lo,
byť Bo - ha s ná-mi ne - by - lo,

rciž, Iz - ra - e - li, ny - ní,
by - li by - chom po - tří - ní,

my, již jsme stá - deč - ko ma - lé,

je - muž množ - ství ve zlém stá - lé

hned ze všech stran od - pí - rá.

2. Hněvu svého v rozpálení / za živa by nás byli, / kdyby
božské dopuštění / v tom bylo, i shltili; / jako proud
a silné vody / byly by smrtelné škody / zachválily nás
prudce.

3. Díky Bohu, jenž brání / ráčil nepřátel zlosti! / Duše
naše jejich síti / znikla co pták s radostí. / Sít klesla, my
jsme svobodni! / Tak nás chraň, Pane, den po dni, / Tvůrce
nebe i země!

τ: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1533

158
Ž125

1. Všich-ni, kdo sklá-da - jí v Pá - nu své
dou-fá - ní, pev - ni zů - stá - va - jí
stá - le bez pře-stá - ní, ja - ko
Si - ón stá - lý - jest vždyc-ky, vě - ky
po všec - ky, vě - ky po všec - ky.

2. Jako Jeruzalém / ze všech stran horami, / tak Pán lid
svůj věrný / ohradí hradbami / a jim udělí své pomoci
!: ve dne i v noci, :|

3. neboť nezanechá / Pán svých milovníků, / by dlouho
trpěli / zlost nešlechtníků, / ale jejich žal a zemdlení
|: v sílu promění. :|

4. Těm, kdož jsou pravého / srdce, Pán spomáhá, / kdož
jsou nepravého, / těch vždy zamítává, / věrný jeho lid
v svém pokoji |: pevně vždy stojí. :|

T: Jiří Strejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /
Cithara sanctorum, 1696 / Evangelický zpěvník, 1979
M: 17. století / Melodiatura aneb Partitura, 1798 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

159
Ž126

1. Slá - va chvíl, jež dnes v pa-mě-ti mám,
dnů, kdy se ú - děl náš ná - hle změ-nil,
by - la jak sen, co nám Ho-spo-din zje-vil.
Tvář svou nad Si - ó-nem roz - jasníl Pán.

2. Smích a hláhol tam ústy všech zněl, / lidé všech národů
bázeň měli, / vždyť věci zázračné s námi se děly, / tvář
svou nad Siómem rozjasnil Pán.

3. Dnes však pláč je náš úděl a chléb, / v zármutku
zkoušíme sít tvé slovo, / jen ty sám můžeš dát důvěru
novou, / tvář svou rač obrátit v lásce zpět k nám.

4. Tak, jak pustina v úrodnou zem, / stejně se v jásot náš
pláč zas změní. / Vždyť moci lásky tvé nic těžké není. /
Tvář svou vždy nad námi rozjasní Pán.

τ: Eliška Baťová

м: Johannes Petzold / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

ŽALM 127

*Nestaví-li dům Hospodin,
nadarmo se namáhají stavitelé*

160

- I Nestaví-li dům Hospodin,
nadarmo se namáhají stavitelé.
II Nestřeží-li město Hospodin,
nadarmo bdí strážný.
I Nadarmo časně vstáváte,
dlouho vysedáváte a jíte chléb trápení,
zatímco Bůh dopřává svému milému spánek.

(Ž 127,1b-2)

161

Ž130

1. Můj Bo - že, k to - bě vo - lám,
 ztrá - cím se v hlu - bi - nách,
 kéž za - slech - neš můj ná - řek,
 mou du - ši sví - rá strach.
 Pří - sně když bu - deš sou - dit
 hří - chy a se - lhá - ní
 všech, kte - ří ve tmách blou - dí,
 z nás kdo se za - chrá - ní?

2. Lásku a odpuštění / v tvém soudu nalézám, / můj
 strach se v úžas mění, / v nouzi se skláníš k nám. / Snad
 víc než touží strážní / zřít světlo v temnotách, / tvé slovo
 očekávám, / v něm překročíš můj práh.

3. Vítejte Boha svého / k záchraně pozvaní, / zvát
chce i ztraceného, / zná vzdor i reptání. / Stín skutků
nerozvážných / svým světlem rozptýlí, / svou mocí
doprovází / k spáse lid zbloudilý.

T: Miloslav Esterle

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

162
Ž130

1. Z hlu - bo - ko - sti vo - lám k to - bě,
slyš, Bo - že, křik smut - né - ho,
na - kloň u - ší svých v mé mdlo - bě
k hla - su vzdy - chá - ní mé - ho!
Bu - deš - li mí - ti jen - zře - ní
na hří - chy a pro - vi - ně - ní,
kdo před te - bou ob - sto - jí?

2. U tebe jest však z milosti / všech hříchů odpuštění, /
marné jsou naše hodnosti / i v nejlepším dychtění. / Žádný
nemůž se chlubit, / všichni se musejí báti, / milosti
žádajíce.

3. I já se k Bohu utíkám / a ne k svým zasloužením, /
srdce mé nehledí nikam / než k jeho potěšením, / která
v jeho slovu vidím. / Jimi se těším i řídím / a jich se spustit
nechci.

4. Když nutno dlít i do noci / a opět až do rána, / však
vždy bude božské moci / naděje má oddána. / Tak,
duchovní Izraeli, / zrozen z Boha, buď vždy vřelý / ve své
důvěře v Pána.

5. Je-li při nás mnoho zlého, / u Boha víc milosti, / nemá
konce ruka jeho / k uzdravení hříšnosti. / On jest pastýř
ten výborný, / u něhož sluha pokorný / dojde všech vin
zproštění.

t: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1653 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Martin Luther, Geystliche sangk Buchleyn, 1524 / Evangelický zpěvník, 1979

163
Ž130

Z hlu-bin be - ze - dných tě vo-lám:

Ho-spo-di-ne, Panov-ní-če, vy - slyš hlas můj!

Kěž po - zor - ně vyslechne tvé u-cho moje

pro - sby. Budeš-li mít, Ho-spodi-ne,
na zře-te-li ne-pra-vost, Panov - ní - če,
kdo o - sto - jí? A - le u te-be
jest od-pu - ště - ní, tak vzbuzuješ bá -
- zeň, tak vzbuzu-ješ bá - zeň.

Т: Jiří Pumr, Buď tobě sláva, 1981 М: Jiří Pumr, Buď tobě sláva, 1981

1. Já k to - bě, k Ho-spo - di - nu, ze
srd-ce hloubi lkám. Hle, v těž-kém nář-ku
hy - nu, k to - bě se u - tí - kám.

164
Ž130

2. Kde jinde bych se svlačil, / kde nalézt pokoj smím? /
Vím, když bys hříchy vážil, / že stěží obstojím. / Tvá
ruka přelaskavá / zná však jen odpouštět / a stačí ti, když
vzdává / čest tobě hříšný ret.

3. Jen tebe unavená / má duše vyhlíží, / umdlévá, ptá se,
sténá, / zda Pán se přiblíží? / Jak strážní v temnu noci /
čekají jitra svit, / tak touží bez pomoci / ve tvář tvou
popatřit.

4. Nuž, čekej, Izraeli, / mračna se rozstoupí; / Pán přijde,
rozveselí / a tebe vykoupí. / A prodlévá-li chvíli, / přec
přijde posléz včas / a v slitování schýlí / se ke tvé skrání
zas.

τ: Gustav Adolf Molnár, Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

m: Hans Leo Hassler, Lustgarten neuer deutscher Gesäng, 1601 /

Praxis Pietatis Melica, 1656 / Evangelický zpěvník, 1979

165
Ž130

1. Temnou, divnou mlhou bloudím sem a tam,

čer-ná s bí-lou smí-cha-ly se spo-lu.

Ne-vi-dím už, co je pravda, co je klam,

ne-vím, jdu-li na-ho-ru či do-lů.

Ref. Řek-ni slo-vo, řek-ni slo-vo, Pa-ne,

ať po-mi-ne ta-hle še-dá tma,

řek-ni slo-vo a zá-zrak se sta-ne,

u-zdra-ve-na bu-de du-še má.

2. Nerozeznám dobře okraj propasti, / nevím, je-li na
krok dosti místa. / Strach mám, abych neupadl do pasti, /
kterou na mne pokušení chystá. Ref.

3. Přízrak noční sleduje mne potají, / divné hlasy otázku
mi kladou, / divné hlasy otázku mi šeptají, / k čemu
věrnost, nač pohrdat zradou. *Ref.*

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] μ: Miloš Rejchrt, Nová
píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

166
ž133

1. Jak vzác-né jsou dny pl-né po-žeh-ná-ní,
když bra-tři svor-ně před Pá-nem se sklá-ní,
když tou - ží spo-lu v lás - ce žít.
Pán ro-sou shů - ry věr-né na-vští-ví,
zní je - ho hlas jak bal-zám ho - ji - vý,
jenž zkrá - pí du - še po - kor - ných.

2. Jak sílí řeky vláhou z horských štítů, / tak podpírá Pán
ruce služebníků, / tak Bůh své dílo obhájí. / Tam, kde se
schází s vírou Boží lid, / tam v jeho síle budou věčně žít, /
naději kdo v něj skládají.

τ: Miloslav Esterle μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

167
Ž133

kánon
1.
c f c g

Jak bla-ze, jak dobře bý - vá, bratry když

c c

lá - ska chrá - ní, jak bla-ze, jak do-bře

f c g c

bý - vá, bra-try když ví - ra chrá - ní.

2.
c f c g c

Bůh jim dá _ žít v radosti s požehná - ním,

c f c g c

Bůh jim dá _ žít na-vě-ky s požeh-ná - ním.

τ: Miloslav Esterle m: *Hinne ma tov*, nápěv tradičního
hebrejského zpěvu zemirot / Židovské písně, 2003 / 2018

168
Ž133

d

1. Aj, jak jest mi-lé to a u - tě - še - né

a Du-chem sva-tým slav-ně vy - vý - še - né,

2. když jednosvorně bratří spolu bydlí / a v pokorných
jich srdcích pokoj sídlí.

3. Jsou jedno láskou, nadějí a vírou, / okouší pravých slastí
hojnou mírou.
4. Tu Pán jim dává hojné požehnání, / sesílá z nebe každé
dobré dání.
5. Tu u prostředku všech svých milých stánků, / Ježíši,
trůníš, čistý ty Beránku!
6. Tu procházíš se mile mezi nimi, / dobrými věcmi
daruješ je svými,
7. od Otce pomazáním z vysokosti, / milostnou Ducha
svého účastností,
8. jenž přelibou vše vůní naplňuje, / i k Otcovu až trůnu
vystupuje.
9. Tu chléb i rosu svého smilování / svým k společnému
dáváš požívání.
10. Tak stádce tvé ve věčném spásy zdroji / svůj hlad
i žízeň spasitelně kojí.
11. Slavné ho potom čeká zmrtvýchvstání, / v příbytcích
věčných s tebou obcování.
12. Ó Kriste, jenžs náš vévoda a vládce, / měj v péči nás
zde, maličké své stádce.
13. Dej nám zde v spolku lidu svého býti, / pak věčně
v nebi tebe velebiti.

τ: Matěj Červenka, Písně duchovní evangelistské, 1564 / Ludvík Bohumil Kašpar,
Písně cestou života, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Písně duchovní evangelistské, 1564

169
Ž133

1. Jak roz - ko - šné a mi - lé, když
bra-tři s druhem druh jsou svorni při svém
dí - le a v srd - cích je - den duch,
jsou svor-ni při svém dí - le a
v srd - cích — je - den duch.

2. Jak rosa Hermon splývá na stráně Božích hor,
|: tak požehnán též bývá vždy věrných bratří sbor. :|

3. I Jeruzalém svatý se jimi obnoví,
|: kde svobody věk zlatý, kde spadnou okovy. :|

4. Tam kolem svého vládce lid bude shromážděn.
|: Pak jedno bude stádce a jeden pastýř jen. :|

τ: Gustav Adolf Molnár, Harfa, 1915 /

Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

м: *Wir hatten gebauet ein stattliches Haus*, durynský nářev /

Gesänge für Sonntag-Schulen, 1866 / Evangelický zpěvník, 1979

170
Ž133

Ref. Jak je to vzác - né, jak příjem - né
a Bo - hu mi - lé, u - tě - še - né,

1. když vla - há ro - sa z ne - be pa - dá

v moc - ném Bo - žím slo - vu,

když spo - lu bra - tří svor - ně ži - jí,

Bůh jim žeh - ná - vá. Ref.

2. když chléb a víno rozdávají tam u jeho stolu, / když spolu sestry svorně žijí, Bůh jim žehnává. Ref.

3. když dary Ducha svatého všem lidem v lásce slouží. / Z laskavých rukou přijímají život na věky. Ref.

T: Jiří Pejla

M: *Miren que bueno*, Pablo de Sosa, Miren Qué Bueno, 1972 /

Lift Up Your Hearts, 2013

© GIA Publications / Small Stone Media

171

Ž134

1. Vy všich-ni Pá-nu slou - ží - cí,

za no - ci v chrámu sto - jí - cí,

nuž jmé-no Pá-ně vzý - vej - te,

žeh - ná - ním je - mu žeh - nej - te.

2. Své ruce vzneste k svatyni, / též hlasem zvučte do síní, /
svou chválou Pána vzývejte, / žehnáním jemu žehnejte.

3. Pán žehnej z hory Sióna / tvé službě zde i tvým doma, / Pán požehnej ti, Spasitel, / nebes a země Stvořitel.

T: Vladimír Kučera, Evangelický zpěvník, 1979

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

S: Claude Goudimel, Les cent cinquante pseaumes de David, 1564/5 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

172
Ž136

1. Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on
do-bro - ti - vý jest. Mi - lost je - ho
pře-dra-há vě - ky vě-ků pře-sa-há.

2. Slavte Pána nad pány, / každý buď mu poddaný! /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.

3. Který divy veliké / činí doby všeliké! / Milost jeho
předrahá / věky věků přesahá.

4. On sám nebe s vojskem vším / moudře stvořil slovem
svým. / Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.

5. Roztáh zemi na vodě / lidem k dobré pohodě. / Milost
jeho předrahá / věky věků přesahá.

6. Světla stvořil veliká, / jichž lesk temnost proniká. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.

7. Slunce, by den řídilo, / všemu světu svítilo. / Milost
jeho předrahá / věky věků přesahá.

8. Měsíc mezi hvězdami, / co jsou v noci nad námi. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
9. On též prvotiny sil / v Egyptě svou mocí zbil. / Milost
jeho předrahá / věky věků přesahá.
10. Izraele milého / z jařma vyrval těžkého. / Milost jeho
předrahá / věky věků přesahá.
11. Lid svůj v ruce vztažené / vodí k vlasti blažené. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
12. Také pro svůj lid milý / rozťal moře na díly. / Milost
jeho předrahá / věky věků přesahá.
13. Izraele mocí svou / převed mořskou hlubinou. / Milost
jeho předrahá / věky věků přesahá.
14. Faraóna vzpurného / do moře vrh hrozného. / Milost
jeho předrahá / věky věků přesahá.
15. Potom na poušti svůj lid / chránil, zprošťoval všech
bíd. / Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
16. Věrné své svou mocí kryl, / krále znamenité zbil. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
17. Krále amorejského / Seona zbil pyšného. / Milost jeho
předrahá / věky věků přesahá.
18. Oga, krále Bázan, jal, / svému lidu v moc jej dal. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
19. Všechnu zemi, již vzal jim, / v dědictví dal milým
svým. / Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
20. Bůh náš v našem snížení / na nás myslí k spasení. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.
21. Nás vždy věrně miluje, / nepřítel všech zprošťuje. /
Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.

22. V lásce dává každému / pokrm tělu lačnému. / Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.

23. Nuž, ať každý velebí / Pána slávy na nebi. / Milost jeho předrahá / věky věků přesahá.

τ: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

173 *kánon*
ž136

Vzdej - te Pá - nu slá - vu, čest,
neb on do - bro - ti - vý jest.
Mi - lost je - ho pře - dra - há
vě - ky vě - ků pře - sa - há.

τ: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 /
Evangelický zpěvník, 1979 / Zlínské sboropění, 2014

μ: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562 /
Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

174

Ž136

1. Chvalte Pá - na, chvalte Pá - na,
 vždyť je do-bro-ti - vý, tvůrčí mo-cí
 ko-ná vel-ké di - vy. Je - ho lá-ska je
 věč-ná, ni-kdy ne - pře - stá - vá.

2. Chvalte Pána, chvalte Pána, stvořil zem i nebe, / tichým hlasem volá mne i tebe. / Jeho láska je věčná, / nikdy nepřestává.

3. On je tvůrce, on je tvůrce velehor i moří, / k jeho slávě celý vesmír hoří. / Jeho láska je věčná, / nikdy nepřestává.

4. Zná své dítky, zná své dítky v každém pokolení, / vodí pouští k zaslíbené zemi. / Jeho láska je věčná, / nikdy nepřestává.

5. V jeho síle, v jeho síle nad zlem zvítězíme, / u něj skvělé dědictví nám kyne. / Jeho láska je věčná, / nikdy nepřestává.

6. Dá nám jísti, dá nám pít, všechny tvory živí, / chvalte Pána, vždyť je dobrotivý. / Jeho láska je věčná, / nikdy nepřestává.

†: Josef Hrdlička, Kancionál, 1988 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

‡: Petr Eben, Kancionál, 1988

175
ž136

kánon
1.

Chvá-lu svou já - sa - vou vzdej do -

2.

-bré-mu Pá - nu. Mi-lost je - ho s ná -

3.

4.

- mi věč - ně zů - stá - vá.

т: Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998 / Miloslav Esterle

м: 18. století / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

176

Ž137

1. U ba-by-lónských vod jsme se - dá - va - li
 a nad Si - ó - nem pla-ka-li a lka - li,
 když ci - te - ry své, zmlklé ve strunách,
 roz - vě - si - li jsme mlč-ky po vr-bách.
 Teh-dy si ti, kdo za - ja - li nás, přá - li
 u - sly-šet pí - sně, jež jsme předtím hrá - li.

2. Říkali: „Písně siónské nám pějte / a na strunách svých
 citar nám je hrejte!“ / Jak zpívat tam, kde není Boží
 dům, / Hospodinovy písně cizincům? / Zapomenu-li kdy
 Jeruzaléma, / pravice má ať hned je ochromena!

3. A jazyk v ústech ať se mi hned zkrátí, / jestliže obraz
 tvůj má paměť ztratí / a Jeruzalém nebude již mým /
 největším štěstím, blahem útěšným! / Pán nechť se
 rozpomene na zdi města, / kdo bořili je, ty ať soudem
 ztrestá!

†: Kamil Bednář, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Pseaumes octante trois de David, 1551

177

Ž137

1. Když jsme u vod se - dá - va - li

The first system of the hymn is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of a treble and a bass staff. The melody is in the treble staff, and the bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are written below the staves.

tam u ba - by - lón-ských řek,

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the staves.

har - fy do vrb za - vě - si - li,

The third system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the staves.

zmlk - ly pí - sně, zti - chl zpěv.

The fourth system concludes the hymn. The lyrics are written below the staves.

2. Strážci se nám posmívali: / „Zpívejte o domovu!“ /
Mlčeli jsme jako němí, / bez naděje, bez vzdoru.
3. Kdo jen může v pláči zpívat, / kdo to může po nás
chtít? / Naše smutné oči hledí / z dále k Jeruzalému.
4. Kdy už nás Bůh vysvobodí? / Přijď a zlom tu temnotu! /
Ať se nárek v radost změní, / v novou píseň Siónu.

т: Martin Prudký a Jiří Pejla

м: *Kas tie tãdi, kas dziedãja*, tradiční lotyšský nápěv / Liedboek, 2013

s: Geoff Weaver, Liedboek. Koorbundel, 2013

178

Ž138

1. Srd-cem ce-lým te - be, Pa - ne,
 bu - du ctí - ti slav-ně s vděčno - stí,
 pře - de vše-mi chci zpí - va - ti,
 tě zvy - šo - va - ti s o - chot - no - stí.
 V chrá - mě sva-tém tvé ja - sno - sti
 tě s ra - do - stí bu-du vzý - va - ti
 a tvé - ho mi - lo - sr - den - ství,
 též i množ - ství pravdy hlá - sa - ti,

2. neb jsi jména svého všudy, / též i pravdy slávu
 dokázal. / Když jsem já k tobě měl zření, / obcerstvení mé
 duši přidal. / Budou tebe také mnohé / ctíti slavné v světě
 národy, / až tvoji pravdu poznají, / pak vyznají též svoje
 bludy.

3. Budou tebe důstojného / i dobrého oslavovati, / o tvých
skutků moudré správě / ke cti, slávě tobě zpívati, / a že ač
jsi vyvýšený, / i přeslavný trůn v nebi maje, / patříš však
i na nízkého, / i pyšného výborně znaje.

4. Ty mne, Pane, při životu, / v každou psotu ráčíš
chovati, / z mých nepřátel všech vzteklostí / svou mocností
vytrhovati, / a když tvou milost věčnou znám, / jistě
skládám v tobě doufání, / dílo své že vždy povedeš /
i přivedeš šťastně k skonání.

τ: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

179

Ž139

1. Když u - lé - hám, když vstá - vám,
ú - my - sl můj, mé přá - ní

ty zkou - máš mne a znáš,
sám zdáv - na před - ví - dáš.

Kam pů - jdu, kde chci zů - stat,

má slo - va dřív než za - zní,

2. Ať klesám hloub, či stoupám, / ty kráčíš přede mnou. /
 Kam skrýt se před tvou tváří, / kam zmizet, uprchnout? /
 Tvé divy nelze chápat, / mou mysl bázeň svírá / před mocí
 nesmírnou.

3. I kdybych s jitem vzlétl / do končin nejzazších, / když
 v temnotách se ztrácím, / v hlubinách bezedných, / tvá
 moc mne doprovází. / Noc pro tebe je jasná, / jsi světlem
 bloudících.

τ: Miloslav Esterle

м: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

s: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

180

Ž139

Ref. Kdybych se na křídlech jitř-ní zá-ře vznes,
za - le - těl za mo-ře, k břehům vzdáleným,
i tam by mne ved-la ru-ka tvá
a pra - vi - ce tvá dr - že - la.
1. I řek-nu pak, ať tma mne skry - je,
snad ztratím se ti v tem-no - tě.
I tma-vá noc však zá - ří svět - lem
jak ne-be za ja - sné - ho dne.
Ref.

2. Pak vzdám ti dík, že jsi mne stvořil. / Jsou divuplná
díla tvá. / Ty dávno před mým narozením / mé srdce znal
jsi i mou tvář. *Ref.*

T: Jiří Pejla

M: Jiří Pejla

ŽALM 139

Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš

181

- I Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě.
Víš o mně, ať sedím nebo vstanu,
zdálky je ti jasné, co chci dělat.
- II Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím,
všechny moje cesty jsou ti známy.
- I Ještě nemám slovo na jazyku,
a ty, Hospodine, víš už všechno.
- II Sevřel jsi mě zezadu i zpredu,
svou dlaň položil jsi na mě.
- I Nad mé chápání jsou tyto divy,
jsou nedostupné, nestačím na to.
- II Kam odejdu před tvým Duchem,
kam uprchnu před tvou tváří?
- I Zamířím-li k nebi, jsi tam,
a když si ustelu v podsvětí,
také tam budeš.
- II I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře,
chtěl přebývat při nejzazším moři,
I tvoje ruka mě tam doprovodí,
tvá pravice se mě chopí.
- II Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma,
i noc kolem mě se stane světlem.

- I+II Žádná tma pro tebe není temná:
Noc jako den svítí,
temnota je jako světlo.
- I Tys to byl, kdo utvořil mé ledví,
v životě mé matky jsi mě utkal.
- II Tobě vzdávám chválu za činy,
jež budí bázeň:
- I podivuhodně jsem utvořen,
obdivuhodné jsou tvé skutky,
toho jsem si plně vědom.
- II Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí,
když jsem byl v skrytosti tvořen a hněten
v nejhlubších útrobách země.
- I Tvé oči mě viděly v zárodku,
všechno bylo zapsáno v tvé knize:
- II dny tak, jak se vytvářely,
dřív než jediný z nich nastal.
- I Jak si vážím divů, které konáš, Bože!
Nesmírný je jejich počet,
sčeti bych je, ale je jich víc než písku.
- II Sotva procítnu, jsem s tebou.
Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce,
zkoušej mě, ty znáš můj neklid,
- I+II hleď, zda jsem nesešel na cestu trápení,
a po cestě věčnosti mě veď!

(Ž 139,1-18; 23-24)

182

Ž 141

1. S ú-ctou tě vzý-vám, Ho-spo-di - ne,
 slyš hlas mých dí - ků, chvá-le - ní,
 v dů - vě - ře pro - seb ve - čer - ních
 mám ru - ce k to - bě po-zdvi - že - né.

2. Mé srdce chraň od všeho zlého, / k bráně úst mých
 sám postav stráž, / braň duši mou, ať odolá / zálibám lidu
 bezbožného.

3. Snášet chci soudy spravedlivých, / rád přijmu jejich
 trestání, / kéž v neštěstí je ochrání / tvá ruka, Bože
 milostivý.

4. Když mocní zkázou hrozí stále, / věrné jak dříví
 pokácí, / své oči k tobě obracím, / mou duši láskou
 zachovávej.

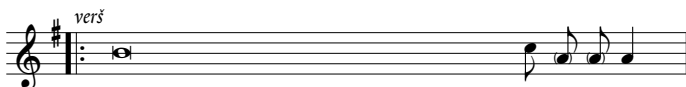
5. Svévolní v léčkách když mne trápí, / nástrahám zlých
 dej uniknout, / ať sami najdou pravdu tvou, / já s nadějí
 se k tobě vrátím.

τ: Miloslav Esterle

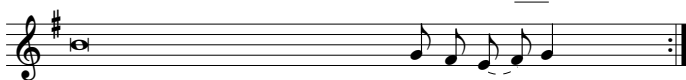
м: Les Pseaumes mis en rime française, 1565

183
Ž 143

Ho - spo - di - ne, slyš mo - dlit - bu __ mou!

1. Hospodine, slyš moji modlitbu,
pro svou věrnost popřej
sluchu mé úpěnlivé pro - sbě,
Nepoháněj na soud svého služebníka,

vyslyš mě pro svou spravedl - nost.
nikdo z živých není před tebou spravedli - vý. *Hospodine...*

2. Vzpomínám si na dávné dny,
uvažuji o všech tvých činech, /
myslím na skutky tvých rukou. /
Rozpínám k tobě své ruce, /
má duše po tobě žízní jak vyprahlá země. *Hospodine...*

3. Rychle mě vyslyš, Hospodine, /
neboť můj duch malátní. /
Dej, ať záhy dojdou tvé milosti, /
vždyť v tebe doufám. *Hospodine...*

4. Pouč mě, abych konal tvou vůli, /
vždyť ty jsi můj Bůh! /
Dobrotivý je tvůj duch, /
ať mě vede rovným krajem. *Hospodine...*

τ: katolický liturgický překlad

m: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

184

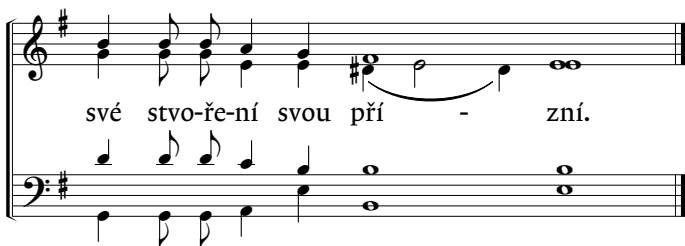
Ž145

1. K to-bě s dů - vě - rou o - či všech vzhlí - ží

a ty o - te - ví - ráš ru - ku svou s da - ry

vzác - ný - mi. Všem svůj pokoj dá - váš

s lá - skou, v čas trá - pe - ní za - hr - nu - ješ

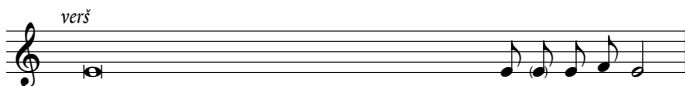

2. Milost, právo znáš na cestách přímých, / ty jsi,
Hospodine, blízko těm, kdo tě volají. / Jsi záchranou
hledajícím, / kdo v bázni se utíkají blíž k tobě,
Všemohoucí.

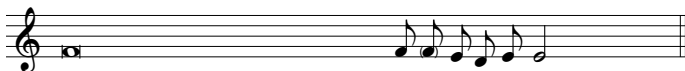
tr: Miloslav Esterle m+s: Heinrich Schütz, Zwölff geistliche
Gesänge, 1657 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

185 *antifona*
Ž145

Království tvé jest království všech věků. —

1. Rodina rodině vychvalovati bude
skutky tvé, a předivnou moc tvou zvě - stova-ti.

O slávě a kráse velebnosti tvé,
i o věcech tvých předivných mlu-viti budu. *Království...*

2. Milostivý a lítostivý jest Hospodin,
dlouhoshovívající a velikého milosrdenství. /
Dobrotivý Hospodin všechněm,
a slitování jeho nade všecky skutky jeho. *Království...*

3. Zdržujeť Hospodin všechny padající,
a pozdvihuje všechny sklíčených. /
Blízký jest Hospodin všechněm, kteříž ho vzývají,
všechněm, kteříž ho vzývají v pravdě. *Království...*

T: podle Bible kralické Miloš Rejchrt

M: Miloš Rejchrt

186
Ž146

1. Chval, má du - še, Ho - spo - di - na,
do - kud živ jsem, chvá - lit chci.
Zpí - vat žal - my u - po - mí - ná
sám dech je - ště ži - vou - cí.
V sy - ny lid - ské ne - dou - fám,
je - jich my - šle - ní je klam.

2. Blažen, jehož pomocníkem / je Bůh silný Jákobův, /
skládá naději vždy s díkem / v Hospodinu, strážci smluv. /
Svět on stvořil daleký, / pravdy dbá až na věky.

3. Činí soud, kde útlak svírá, / vězně vysvobozuje, / oči slepých otevírá, / spravednost on miluje. / Dává chléb zde lačnícím, / slzy stírá plačícím.

4. Bezbožných krok couvne zase, / své poutníky Bůh zve dál, / sirotků, vdov ujímá se. / Hospodin na věky Král / od národu v pronárod, / Sión v Bohu má svůj zrod.

τ: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979

μ: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

187
Ž 146

1. Svou o - slav Pá - na pí - sní, jak
a co tě v srdci tí - sní, sám

nej-líp do - ve - deš, A o - slav Pá - na
vy-znej je - ště dnes.

pí - sní, ač zem ti do - mo - vem, svou pí - seň

k němu po - vznes, do - kud tvůj tr - vá den.

2. Ó blaze, jestli poznáš, / jak Boha otců ctít, / když v něho víru chováš / a máš jej za svůj štít. / Tys zvolil nejlepšího / z těch, které můžeš znát, / nad všechny vzácnějšího, / snaž se ho nezklamat.

3. U něho najdeš sílu, / bez konce jeho moc. / Vzdej poctu jeho dílu, / v něm najdeš svou pomoc. / I plnost moře, země / Pán všechnu svěřil těm, / kdo zvou se jeho plémě / a obývají zem.

4. Zná tisícere cesty, / jak chránit od zlého. / Zná všechny naše stesky / a sytí každého. / Kde prostředků je málo, / ví, jak je rozmnožit / tak, aby se dostalo / na ty, kdo mají žít.

5. Je světlem našim očím, / i slepým dává zřít. / Je vzpruhou klesajícím, / by mohli dále jít. / Má v lásce všechny svoje / a ti ho vzývají, / vždyť v dobách nepokoje / v něm ochránce mají.

6. Kdo jsem já proti němu, / že smím mu chválu pět? / On sám je králem věru, / já jenom zvadlý květ. / Jsem mu však oddán cele, / chci vždycky jeho být, / pak snad má píseň směle / smí k jeho chvále znít.

т: Jarmila Hrejsová, Evangelický zpěvník, 1979

м: Johann Georg Ebeling, Pauli Gerhardi Geistliche Andachten, 1666/7 / Evangelický zpěvník, 1979

188

Ž 146

1. Ne-sklá-dej-te v mocných na-dě - ji,

v sí-le jejich, kte-rá skály lá - me,

o - chab-ne dřív ne-bo poz-dě - ji,

nedoufej-te v zdání, které kla - me.

Ref. Ty jsi hoden žehná-ní a chvá - ly,

tvo-ji moc a sí - lu sla - ví - me.

Před tebou se, Pa-ne Kriste, krá - ľů Krá - li,

do-bro-vol-ně sklá - ní - me.

do-bro-vol-ně sklá - ní - me.

2. Vláda jeho není na chvíli, / pravda věčně platí v jeho
říši, / v jeho panství není násilí, / blaze tomu, kdo hlas
jeho slyší. *Ref.*
3. Žíznivým dá napít z pramene, / nedolomí nalomenou
třtinu, / proměňuje srdce kamenné, / odpustí
i zbloudilému synu. *Ref.*
4. Znaveným on síly dodává, / uvězněným snímá pouta
z rukou, / stojí při těch, kdo jsou bez práva, / otevírá
všechně, kteří tlukou. *Ref.*

т: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

189

Ž148

1. Chvá-lu, čest Bo - hu vzdá-vej - te,
 na vý - ši - nách ho vzý - vej - te,
 o - sla - vuj - te jej, an - dě - lé,
 zá - stu - py svět-lem o - dě - né.
 Slun-ce ho chval i ty, mě - sí - ci,
 chval-te ho, vy hvěz-dy zá - ří - cí,
 ne - be, vo - dy nad ob - lo - hou,
 chvá-lu mu vzdávej - te mno-hou!

2. Hospodinovo jméno chval / vše, čemu vzniknout
 rozkázal. / On všechno stvořil slovem svým / svrchovaným
 a všemocným. / Na věky určil místo všemu, / zákonu
 nezrušitelnému / když podřídil stvoření svá. / Ta jeho vůle
 zůstává.

3. Chval Hospodina celá zem, / moře i vše, co žije v něm, / propasti bezdné, oheň v nich, / led, krupobití, mlhy, sněh. / Chval vichr jej, co bouřně duje, / když jeho vůli vyřizuje! / Chvalte ho vy, cedry mocné, / také stromoví ovocné.

4. Pohoří čnící do oblak, / pahorky, dravci, plaz i pták, / Hospodina všecko to chval / se stády, kterým pastvu dal. / Národy světa, panovníci, / soudcové, práva služebníci, / starci, mládež, děti malé, / žijte k jeho cti a chvále.

5. Chvalte to jméno jediné, / jméno nad všecko zvýšené, / jež slávou svou vše pokrývá, / světu se z výšin ozývá. / On vyvýšil roh lidu svého / i čest lidu izraelského, / zdávna tak jemu blízkého. / Haleluja, haleluja.

†: Marie Rafajová, Evangelický zpěvník, 1979

m: Ladislav Moravetz

190
Ž148

1. Zá-stu-po-vé Bo-ží, du-še šťastné, či - sté,
Bo-ha ne-be-ské-ho kte-ří stá-le zří - te,
z ce-lé-ho jej srd-ce vždycky o-sla-vuj - te.

2. Vy andělé, kteří / jej následujete, / vyvolení, kdo mu / nablízku stojíte, / vy po všechny věky / Pána vyvyšujte!

3. Jasná slunce záře, / všeho světa svíce, / měsíce svit krásný / i hvězd na tisíce, / jméno jeho svaté / chvalte vždycky více,

4. neboť jenom on sám, / tvůrce světa všeho, / na paměti
vždy má / úděl díla svého, / vzdor všem protivenstvím /
nevzdává se jeho.

5. Nuž tedy, vy svatí, / služebníci Páně, / jemu nejmilejší /
lide Boží, stále / činite s důstojností / jeho jméno známé.

t: Bálint Balassi / [Istenes énekek], c.1635 / Jaromír Plíšek

m: tradiční maďarský nářev / Magyar református énekeskönyv, 1996

191

Ž150

Ref. Vše-ch-no, co dý-chá, chval Ho-spo-di - na,

v sí - le a sva - to - sti je - ho jmé - na.

1. Pro mno - há svě - dec - tví slá - vy,
2. Chval - te jej bub - nem i tan - cem,

pro je - ho dů - stoj - nost moc - nou,
flét - nou, hrou var - han i hou - slí.

chval - te jej trou - be - ním zvuč - ným,
Ze - mě i ne - be chval Bo - ha.

chval - te jej har - fou i lout - nou. Ref.
Ve - le - ben buď, ha - le - lu - ja! Ref.

т: Jiří Pejla

м: Antoine Oomen, Cantatorium, 1979 / Jiří Pejla

ѕ: Antoine Oomen, Cantatorium, 1979 / Jiří Pejla

192

Ž150

1. Chval-te Nej - moc - něj - ší - ho,
 chval - te Nej - svě - těj - ší - ho,
 jenž na vý - so - stech se - dí,
 na všech - no ja - sně hle - dí,
 pl - ný cti a ve - leb - no - sti.
 Pro moc - né skut-ky je - ho
 ko - na - né dne kaž - dé - ho,
 chval-te jej se vší vděč-no - stí.

2. Chvalte Boha, on je Pán, / nejsvětějším budiž zván. /
 Všude jeho moc je znát, / co chce, musí též se stát. /
 Chvalte Boha písní slavnou! / Zvukem trub i píšťal hrou /
 slaven buď, i citarou! / Chválu pějte neúnavnou!

3. Chvalte Boha v nebesích, / postrach nespravedlivých! /
 Bubny hřmí a loutny zní, / varhan příboj zaduní, / housle,

cimbál zvučí chválou! / Všemú vládne Tvůrce náš, / nad
vším drží věčnou stráž. / Vždy je naší pevnou skálou!

τ: Jiří Strejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /

Kamil Bednář, Evangelický zpěvník, 1979

м: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562 /

Písně duchovní evangelistské, 1615

193

Ž150

1. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, vzdej
chvá - lu já - sa - vou, ha - le - lu - ja,
ha - le - lu - ja, moc Pá - ně znáš ve - li - kou.
Každý ať ho chvá - lí hla - holem svým, ha - le -
lu - ja, ha - le - lu - ja, každý ať ho
chvá - lí, kdo dýchat smí, ha - le - lu - ja.

τ: Miloslav Esterle

м: *Halleluhu betziltzelei shama*, tradiční hebrejský

nápěv / Židovské písně, 2003 / 2018

1. Za - zpí - vám Pá - nu své - mu
o je - ho vi - ni - ci,
ně - kdy slav - ně mi - lé - mu
své - mu do - bro - din - ci,
kte - rouž - to z lá - sky své so - bě
vzdě - lal byl ko - zdo - bě:
hod - né o tom zpí - va - ti,
pří - klad so - bě brá - ti.

2. Vinici svou Pán vštípil na vrchu úrodném / v místě,
které oblíbil, nad jiné příhodném, / kterou i plotem
ohradil / a kmenem vysadil / výborným, i kamení škodlivé
vybral z ní.

3. A lis i věži vzdělav, již čekal ovoce: / ale nic nedočekav,
jal se horlit prudce. / Vždyť mu místo chutných hroznů /
ošklivou a hroznou / neřest ovoce zlého přinesla trpkého.

4. Již tedy – Pán dí – pojdte, a v této různici / mezi
mnou a mou sudte nevďěčnou vinicí. / Co jsem ještě měl
činiti? / Co víc obmysliti, / když i dlouhočekání mé šlo jen
v zmrhání?

5. Proto, co myslím nyní, již vám to ukáži. / Vinici své
svou péci pryč vezmu i stráži. / Odejmu plot, hradbu
vzdálím, / sem i tam rozválím. / I přijde na spuštění
v mém se jí zhoštění.

6. Tak jsme i my hřešili proti tvé milosti / a kázně
zasloužili svou mnohou bujností, / po dlouhém nám
shovívání / žes sáhl k švihání, / spravednost poznáváme,
hanbu odtud máme.

7. Avšak se vždy těšíme tvému smilování, / že nenecháš,
věříme, věčně v pošlapání, / shledáš rozptýlené zase /
v libém tobě čase / a v nás obnovíš sobě svou církev
k ozdobě.

8. Ó Bože, jenžs nás přijal, plané ratolesti, / namísto
těch, ježs vyťal, dej ovoce nésti. / Nedej zůstati planými, /
k ohni oddanými, / ale tvou až k věčnosti ať kvetem
milostí.

tr: Iz 5,1–7; Ř 11,17–21 (Hospodinova vinice) / Jan Amos Komenský,
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

m: *Ó světe, milý světe*, nápěv české světské písně / Písně chval Božských, 1561

195

1. Vzdá-vám ti, Bo - že, chvá - lu svou,
 zpí - vat chci pí - seň já - sa-vou, mou
 zá - chra-nou se stá - váš sám, chceš
 vzdá - lit mne všem ná - stra-hám.

2. Právem ses, Králi, rozhněval, / svůj soud jsi vynes, vinu
 znal, / však láska tvá, odpuštění, / mou tíseň v radost
 promění.

3. Dáš pít ze spásy pramenů, / vzácný je den,
 když vzpomenu / na jméno Páně vznešené / a dary
 nezasloužené.

4. Všem národům ať zní ta zvěst: / Blízky je Pán, chce víru
 nést / těm v bázni, v nouzi zkroušeným, / však v naději
 vyvoleným.

τ: Iz 12 (Chvalozpěv vykoupených) / Miloslav Esterle,

Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Georg Friedrich Händel / The Presbyterian Hymnal, 1990

196 PÍSEŇ O TRPÍCÍM SLUŽEBNÍKU (IZAJÁŠ 53)

*„Což neměl Mesiáš to vše vytrpět
a tak vejít do své slávy?“ (L 24,26)*

- I+II Kdo uvěří naší zprávě?
Nad kým se zjeví paže Hospodinova?
- I Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek
z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost.
- II Viděli jsme ho,
ale byl tak nevzhledný,
že jsme po něm nedychtili.
- I Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl,
muž plný bolestí,
zkoušený nemocemi,
- II jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář,
tak opovržený, že jsme si ho nevážili.
- I Byly to však naše nemoci, jež nesl,
naše bolesti na sebe vzal,
- II ale domnívali jsme se, že je raněn,
ubit od Boha a pokořen.
- I Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost,
zmučen pro naši nepravost.
- II Trestání snášel pro náš pokoj,
jeho jizvami jsme uzdraveni.
- I Všichni jsme bloudili jako ovce,
každý z nás se dal svou cestou,
jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.
- II Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel;
jako beránek vedený na porážku,
jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel.
- I Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel,
ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

(Iz 53,1–7; 9)

197

1. Nuž všich-ni, kdo jste žíz - ni - ví
 a v svě - do-mích svých truch-li - ví,
 pojd'-te ke mně k roz-vla - že - ní.

2. Kdo odměň žádných nemáte, / jinde pokoje neznáte, / ve mně nasycení máte.
3. Pojd'te k životu věčnému, / k Bohu, prameni živému, / bez peněz přistupte k němu.
4. Dosti jste jinam běhali, / ke zřídľům prázdným chvátili, / hrozné modlářství páchali,
5. mne pak, studnici vod živých, / občerstvitele žíznivých, / opouštěli v myšleních svých.
6. Však jsem já sám váš Spasitel, / smutných srdcí utěšitel, / všech hříchů mocný zprostitel.
7. Není jinde obživení, / vašich srdcí potěšení, / ve mně samém jest spasení.
8. Proč sílu vynakládáte, / darmo peníze dáváte / a vždy v hladu zůstáváte?
9. Přestaňte to již činiti, / nedávejte se svoditi, / zdarma smíte milost vzíti.
10. Slyšte hlas Boha vašeho, / Pána, Krále nebeského, / nakloňte mu ucha svého.

11. Opusť bezbožný cestu svou, / člověk
nepravý mysl zlou, / a smiluji se nad tebou.

12. Vždyť jsem hojný v slitování, / a všem
v jejich obrácení / dávám hříchů odpuštění.

13. Dám zákon svůj v mysl vaši / a na srdci
jej napíše, / tak vás připojím k své říši.

14. Víru, lásku i naději / Duchem svatým ve
vás vleji; / v tom poznáte, že vám přeji.

15. Nebudu se již hněvati, / ni proti vám
povstávati, / když v tom budete trvati.

16. Budu k vám vždy dobrotivý, / jsa Otec
váš milostivý, / a vy lid můj žádostivý.

τ: Iz 55,1-7; Jr 31; Jr 33 (Pozvání) / Havel Dřevínek, Písně chval
Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Písně chval Božských, 1561

198 *antífona*

Je do-bré, když člo-věk v ticho - sti
če-ká na spá - su od Hospo-di - na.

Recitace:

2. Já jsem muž, jenž zakusil ponížení pod holí jeho
prchlivosti. Hnal mě a odvedl do temnoty beze světla.
Vetkým učinil mé tělo i kůži, roztránil mé kosti. *Je dobré...*

3. Do temnot mě vsadil jako od věků mrtvé. Zazdil mé cesty kvádry, mé stezky rozvrátil. Kdyžúpím a o pomoc volám, umlčuje mou modlitbu. *Je dobré...*
4. Stal se pro mne medvědem číhajícím, lvem ukrytým v skrýších. Do mých ledví vystřílel obsah svého toulce. Nasytil mě hořkostmi, napojil pelyňkem. *Je dobré...*
5. Nechává mě o šterk si drtit zuby, přitiskl mě do popela. Vytrhl mne z pokojného života, zapomněl jsem na všechno dobré. Proto jsem řekl: „Je veta po mně i po mém čekání na Hospodina.“ *Je dobré...*
6. Rozpomeň se na mé ponížení a zmatené toulání, na pelyněk, na jed. Má duše se rozpomíná a hroutí se ve mně. *Je dobré...*
7. Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí. *Je dobré...*
8. Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonálá. Můj podíl je Hospodin, proto na něj čekám. *Je dobré...*
9. Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. *Je dobré...*

†: Pl 3 / podle Ekumenického překladu Bible Daniel Heller

m: Daniel Heller

199

Ref. Blou - di - li jsme na ce - stách

ja - ko ov - ce po ho - rách,

po pa - hor - cích kde - ja - kých,

roz - ptý - le - ni po ze - mi.

1. Ni - kdo nás tam ne - hle - dal,

2. Ne - byl ni - kdo, kdo by nám

ne - chy - bě - li jsme jim víc,

rá - ny těž - ké o - vá - zal,

pa - da - li jsme ú - na - vou,

kdo by ne - sl ze - sláb - lé,

vo - du pi - li zka - le - nou.

Ref.

vzal je na svá ra - me - na.

Ref.

coda

Ny - ní ob - rá - ce - ni by - li jsme

k pa - stý - ři do - bré - mu

a stráž - ci du - ší svých.

Recitace při opakování cody:

On hříchu neučinil

a v jeho ústech nebyla nalezena lest.

Když mu spílali, neodplácel spíláním,

když trpěl, nehrozil,

ale vkládal vše do rukou toho,

jenž soudí spravedlivě.

On na svém těle vzal naše hříchy na kříž,

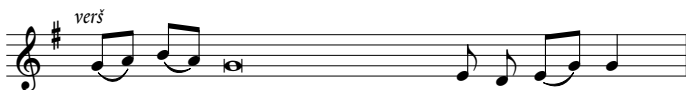
abychom zemřeli hříchům

a byli živi spravedlnosti.

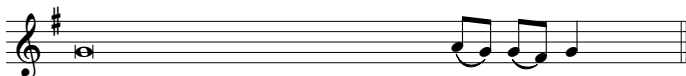
„Jeho rány nás uzdravily.“

Všechno, co ži - je, ať chválí Ho-spo-di-na.

1. Po - žeh - naný jsi, Pane, Bože našich ot - ců,

chvályhodný a svrchovaně velebený na vě - ky. *Všechno...*

2. Požehnané je tvé slavné svaté jméno /
a svrchovaně chvályhodné a velebené na věky. *Všechno...*

3. Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě /
a svrchovaně chvályhodný a slavný na věky. *Všechno...*

4. Požehnaný jsi ty na svém královském trůně /
a svrchovaně chvályhodný a velebený na věky. *Všechno...*

5. Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny
a trůníš na cherubech /
a svrchovaně chvályhodný a velebený na věky. *Všechno...*

6. Požehnaný jsi ty na klenbě nebes /
a velebený a plný slávy na věky. *Všechno...*

t: Da 3 (Azarjášova modlitba) / Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

m: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

BLAHOSLAVENSTVÍ

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. (Ř 8,14)

201

- I Blaze chudým v duchu,
neboť jejich je království nebeské.
- II Blaze těm, kdo pláčou,
neboť oni budou potěšeni.
- I Blaze tichým,
neboť oni dostanou zemi za dědictví.
- II Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti,
neboť oni budou nasyceni.
- I Blaze milosrdným,
neboť oni dojdou milosrdenství.
- II Blaze těm, kdo mají čisté srdce,
neboť oni uzří Boha.
- I Blaze těm, kdo působí pokoj,
neboť oni budou nazváni syny Božími.
- II Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost,
neboť jejich je království nebeské.

(Mt 5,3–10)

202 *kánon*

1.
e D G a H

Be - ne-di-ctus, qui ve - nit,

2.
e D G a H

Be - ne-di-ctus, qui ve - nit in

3.
e D G a H

no - mi - ne, in no - mi - ne,

4.
e D G a H

in no - mi - ne Do - mi - ni.

τ: Mt 21,9 / Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 /

Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

м: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

203

1. A - ve Ma-ri - a, Pán buď s tebou,

a - ve, Bůh má tě rád, to - bě nebude

dí - tě kletbou, dív - ko, přestaň se bát.

Ref. Služebni - ce své - ho Pá - na po - žeh - na - ná,

a - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a.

2. Tebe národy chválit budou, / Bůh ti výsadu dal. / Přijal
na milost dívku chudou, / z tebe zrodí se Král. Ref.

τ: L 1,28–38 (Předpověď narození Ježíšova) / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

204

Ref. Má du-še Boha ve-le - bí, chválu vzdává,

Pá-nem je nejen na ne - bí, buď mu slá-va!

1. O-pu-štění bu - dou slouiti lidem tvým,

po-ní-ženým dá-váš vládnout královstvím,

po-ní-ženým dáváš vládnout královstvím. Ref.

2. Ztrápení a chudí / vyjdou z nesnází, |: bohatý a jistý / s prázdnou odchází. :| Ref.

3. Až do prachu srážíš / mocné na trůnu |: a odnímáš pyšným / meč i korunu. :| Ref.

4. Pro lačné stůl hojný / připravený máš, |: žíznivým pak plný / kalich naléváš. :| Ref.

τ: L 1,46–55 (Mariin chvalozpěv) / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

MARIIN CHVALOPĚV

*„Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to,
co jí bylo řečeno od Pána.“ (L 1,45)*

- I Duše má velebí Pána
a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli,
II že se sklonil ke své služebnici
v jejím ponížení.
- I Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít
všechna pokolení,
že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný.
II Svaté jest jeho jméno
a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm,
kdo se ho bojí.
- I Prokázal sílu svým ramenem,
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.
II Vladaře svrhl z trůnu
a ponížené povýšil,
II hladové nasýtil dobrými věcmi
a bohaté poslal pryč s prázdnou.
- I Ujal se svého služebníka Izraele,
pamětliv svého milosrdenství,
II jež slíbil našim otcům,
Abrahamovi a jeho potomkům navěky.
- I Sláva Otci i Synu
i Duchu Svatému,
II jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.

(L 1,46–55)

206 *kánon*

1. $\dot{G}$ C D⁷ $\dot{G}$

Mag - ni - fi - cat, mag - ni - fi - cat,

2. $\dot{G}$ C D⁷ G $\dot{G}$

mag-ni-fi-cat a-ni-ma me - a Dominum,

3. $\dot{G}$ C D⁷ $\dot{G}$

mag - ni - fi - cat, mag - ni - fi - cat,

4. $\dot{G}$ C D⁷ $\dot{G}$

mag-ni-fi-cat a-ni-ma me - a!

τ: L 1,46 (Mariin chvalo zpěv) /

Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

m: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

207

1. Ve-le-bí má du-še Hospo - di - na,

ple-sá duch můj v Bohu Spasi - te - li,

kte-rý shlé - dl k slu-žeb-ni - ci své.

2. Neboť slyšte, od nynější chvíle / slaviti mě budou
pokolení / za milost, již prokázal mi Pán.
3. Mocný jest a jméno jeho svaté; / milosrdný z rodu na
rod ke všem, / kteří v bázni Boží trvají.
4. Divy činil, rozptyloval pyšné, / mocným trůn bral,
povyšoval slabé, / sytil lačné, syté propouštěl.
5. Izraele, služebníka svého, / ujal se, jak ve své lásce
slíbil / Abrahamu i všem potomkům.
6. Sláva Bohu Otci, Synu, Duchu, / jako bylo v počátku,
i nyní, / tak i vždycky na věky věků.

A - men.

†: L 1,46–55 (Mariin chvalozpěv) / Václav Renč, Kancionál, 1973
 m: Zdeněk Pololáník, Kancionál, 1973

ZACHARIÁŠŮV CHVALOZPĚV

208

- I Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele,
protože navštívil a vykoupil svůj lid
- II a vzbudil nám mocného spasitele
z rodu Davida, svého služebníka,
- I jak mluvil od pradávna
ústý svatých proroků;
- II zachránil nás od našich nepřátel
a z rukou všech, kteří nás nenávidí,
- I slitoval se nad našimi otci
a rozpomenul se na svou svatou smlouvu,
na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi,

- II že nám dá, abychom vysvobození z rukou nepřátel
a prosti strachu
jej zbožně a spravedlivě ctili
po všechny dny svého života.
- I A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího,
neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu
- II a dal jeho lidu poznat spásu
v odpuštění hříchů,
- I pro slitování a milosrdenství našeho Boha,
jímž nás navštíví Vycházející z výsosti,
- I+II aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti,
a uvedl naše kroky na cestu pokoje.

(L 1,68-79)

209

kánon

Glo-ri - a, glo-ri - a, in ex-cel-sis De - o,
glo-ri - a, glo-ri - a, al - le - lu - ia!
Et in ter-ra pax ho - mi - ni - bus
bo - nae vo - lun - ta - tis.

T: L 2,14 / Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

M: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992 / 2018

kánon

1.
d g C Ḟ

Glo - ri - a, glo - ri - a 210

2.
d g C Ḟ

in ex - cel - sis De - o!

3.
d g C Ḟ

Glo - ri - a, glo - ri - a,

4.
d g C Ḟ

al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

τ: L 2,14 / Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

м: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

211

Nunc di - mit - tis servum tu - um

Domi - ne, se - cundum verbum

Do-mi - ne,

tu - um in pa - ce. Nunc di -

Do-mi - ne.

τ: L 2,29 (Simeon a Anna) / Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 /
 Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003 m+s: Jacques Berthier, Music
 from Taizé, 1978 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

212

Zů - staň - te a bdě - te se mnou.
Blei - bet hier und wachet mit mir.

Bdě - te a proste, bdě - te a pro - ste.
Wachet und be - tet, wa - chet und be - tet.

τ: Mt 26,36–41 (Modlitba v Getsemane) /

Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Svítá, 1992

м+с: Songs and prayers from Taizé, 1991 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

213 NA POČÁTKU BYLO SLOVO
*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby
 žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (J 3,16)*

- I Na počátku bylo Slovo,
 to Slovo bylo u Boha,
 II to Slovo bylo Bůh.
 To bylo na počátku u Boha.
 I Všechno povstalo skrze ně
 a bez něho nepovstalo nic, co jest.
 II V něm byl život
 a život byl světlo lidí.
 I To světlo ve tmě svítí
 a tma je nepohltila.
 II Na světě byl, svět skrze něj povstal,
 ale svět ho nepoznal.
 I Přišel do svého vlastního,
 ale jeho vlastní ho nepřijali.
 II Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno,
 dal moc stát se Božími dětmi.
 I A Slovo se stalo tělem
 a přebývalo mezi námi.
 II Spatřili jsme jeho slávu,
 slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,
 plný milosti a pravdy.
 I Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni
 milostí za milostí.
 II Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše,
 milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.
 I+II Boha nikdy nikdo neviděl;
 jednorozený Syn, který je v náručí Otcově,
 nám o něm řekl.

(J 1,1-5; 10-12; 14; 16-18)

214

Po - zdra - ve - no budiž Svět - lo. _____

Světlo ve tmě sví - tí, tma jej nepo -

- hl - tí. _____ To Světlo o - svě - cu - je kaž -

- dé - ho _____ člo - vě - ka. _____

Po - zdra - ve - no budiž Svět - lo. _____

Po - zdra - ve - no budiž Svět - lo. _____

т: J 1,4-9 (Prolog) / podle Ekumenického překladu Bible Jiří Pavlica
 м: Jiří Pavlica, O slunovratu, 2004 / 2018

215 JE-LI BŮH S NÁMI, KDO PROTI NÁM?
*„Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen,
 je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!“*

- I+II Je-li Bůh s námi,
 kdo proti nám?
- I On neušetřil svého vlastního Syna,
 ale za nás za všechny jej vydal.
- II Jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?
- I Kdo vznese žalobu
 proti vyvoleným Božím?
- II Vždyť Bůh ospravedlňuje!
- I Kdo je odsoudí?
- II Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen,
 je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!
- I+II Kdo nás odloučí
 od lásky Kristovy?
- I Jsem jist, že ani smrt ani život,
 ani andělé ani mocnosti,
- II ani přítomnost ani budoucnost,
 ani žádná moc,
- I ani výšiny ani hlubiny,
 ani co jiného v celém tvorstvu
- II nedokáže nás odloučit od lásky Boží,
 která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

(Ř 8,31b–35a; 38–39)

216

1. Kdybych znal množství ja - zy - ků, _____

kdybych znal zpě-vy an - dě - lů, _____

lá - sku já _____ kdybych ne - měl, _____

hlu-ché bu - de mé zpí - vá - ní. _____

2. Láska je milá, shovívá, / láska se nepře, nežárlí, /
lásku já kdybych neměl, / hluché bude mé zpívání.

3. Láska je tichá, nezištná, / láska se mírní, nechlubí, /
lásku já kdybych neměl, / hluché bude mé zpívání.

4. Láska vše snáší, uvěří, / láska, ta všechno přetrpí, /
lásku já kdybych neměl, / hluché bude mé zpívání.

5. Láska je plná doufání, / láska, ta nikdy nekončí, /
lásku já kdybych neměl, / hluché bude mé zpívání.

6. Naděje, víra pomínou, / láska však žije do věků, /
lásku já kdybych neměl, / hluché bude mé zpívání.

7. Kdybych znal množství jazyků, / kdybych znal zpěvy
andělů, / lásku já kdybych neměl, / hluché bude mé
zpívání.

τ: 1K 13,1–13 (Láska nejvyšším darem) / Svítá, 1992

м: Svítá, 1992

217

Milost Pá - na na - še - ho Je - zu Kris - ta
 a lá - ska Bo - ží a ú - ča - sten - ství
 Du - cha sva - té - ho se všechněmi ná - mi,
 se všech - ně - mi ná - mi! A - men.

τ: 2K 13,13 (Pozdravy) / Písně cestou života, 1890 /
 Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Christian Gregor, Choral-Buch, 1784 / Písně cestou
 života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979

218

Požehnal nám Bůh v Kristu Pánu Je-ží-ši

po-žeh-ná-ním z Du-cha své - ho

v mnohých da-rech ne - be - ských.

2. Už před stvořením si nás Otec vyvolil / za své děti,
bychom před ním / žili v lásce pospolu.
3. Z této milosti v milovaném Synu svém / vykoupil nás
jeho krví / ze všech hříchů a všech vin.
4. Ve své dobrotě odkryl nám i konec dnů, / kdy vše
v Kristu dojde cíle / a k poznání věcí všech.
5. Oslaven buď Bůh také v našich životech, / neboť dal
nám ve svém Synu / najít pravou naději.
6. To v něm přišla k nám radost evangelia, / pravdivá řeč,
zpečetěná / darem Ducha svatého.
7. On je závdavkem na spasení budoucím / těch, jež si
Bůh v světě získal / ke chvále své milosti.

τ: Ef 1 (Díkuvzdání) / Jiří Pejla

m+s: Ladislav Moravetz

219 ON JE NÁŠ POKOJ
*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám;
ne jako dává svět, já vám dávám. (J 14,27)*

- I+II V něm je náš pokoj,
I on dvojí spojil v jedno,
když zbořil zeď,
která rozděluje a působí svár.
II Svou obětí odstranil zákon ustanovení a předpisů,
aby z těch dvou, z žida i pohana,
stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj.
I Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle,
na kříži usmrtil jejich nepřátelství.
II Přišel a zvěstoval pokoj,
pokoj vám, kteří jste dalecí,
i těm, kteří jsou blízcí.
I A tak v něm smíme obojí, židé i pohané,
v jednotě Ducha stanout před Otcem.
I+II Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci,
I máte právo Božího lidu
a patříte k Boží rodině.
II Jste stavbou,
jejímž základem jsou apoštolové a proroci
a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.
I V něm je celá stavba pevně spojena
a roste v chrám posvěcený v Pánu.
II V něm jste i vy společně budováni
v duchovní příbytek Boží.

(Ef 2,14–22)

JEŽÍŠ KRISTUS JE PÁN

Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši

220

- I Způsobem bytí byl roven Bohu,
a přece na své rovnosti nelpěl,
II nýbrž sám sebe zmařil,
vzal na sebe způsob služebníka,
stal se jedním z lidí.
- I A v podobě člověka se ponížil,
v poslušnosti podstoupil i smrt,
a to smrt na kříži.
- II Proto ho Bůh vyvýšil nade vše
a dal mu jméno nad každé jméno,
I aby se před jménem Ježíšovým
sklonilo každé koleno
– na nebi, na zemi i pod zemí –
II a k slávě Boha Otce
každý jazyk aby vyznával:
- I+II Ježíš Kristus jest Pán.

(Fp 2,5–11)

221

1. Ač - ko - li pod - sta - tou rov - ný byl Bo - hu,
slá - vy se ú - pl - ně bez vý - hrad vzdal.
Sám se - be po - ní - žil v po - do - bě slu - hy,
z ne - změrné lá - sky se člo - vě - kem stal.

2. Poslušně na sebe vzal trpký úděl, / podstoupil místo
nás potupný kříž / opuštěn Otcem a přáteli svými. /
Kdo a kdy dokázal sklonit se níž?

3. Proto ho nade vše povýšil Otec, / slavné a veliké jméno
mu dal, / aby svá kolena před tímto jménem / v pokoře
skláněli chudšas i král.

4. Kořte se před Bohem, nebe i země! / Ať mocný
chvalozpěv zní ze všech stran / a k Boží oslavě ať každý
jazyk / radostně vyznává: Kristus je Pán.

tr: Fp 2,6–11 (Napomenutí k věrnosti) / Daniel Henych,
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: Geistreiches Gesang-Buch, 1698 / Johann Sebastian Bachs vierstimmige
Choralgesänge, 1785 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

222

1. Ra-duj-te se v Pánu vždy, ra-duj-te se
ny - ní. Na kříži on do-konal, a-by triumf
smr-ti vzal pro na - še do-bro - di - ní.

2. Že nám Pán je nablízku, / na paměti mějte. / V tento
strastiplný čas / Kristus dává světu jas, / tak tmy se
nelekejte.
3. Mírnost vaše před světem / ať se nezastydí. / Skromní
buďte, laskaví, / spravedliví tak, ať ví / to záhy každý z lidí.
4. Starostmi se netrapte, / Bůh je při nás stále. / Jemu
služte s radostí, / předkládejte žádosti / i hlasy spojte
v chvále.
5. Pokoj Boží převýší / každé pomyšlení. / S jásotem pak
upřímným / kráčejte vždy cestou s ním, / tou cestou ke
spasení.

τ: Fp 4,4–7 (Závěrečná napomenutí) / Jiří Slouka,
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
m: *In dem Herren freuet*, Christian Lahusen /
Evangelisches Gesangbuch, 1993
© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

223 KRISTUS JE OBRAZ NEVIDITELNÉHO BOHA

„Já jsem Alfa i Omega, první i poslední,
počátek i konec.“ (Zj 22,13)

- I On je obraz Boha neviditelného,
prvorozený všeho stvoření,
II neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi,
svět viditelný i neviditelný;
I jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti.
Všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.
II On předchází všechno, všechno v něm spočívá,
I on jest hlavou těla, totiž církve.
II On je počátek, prvorozený z mrtvých,
takže je to on, jenž má prvenství ve všem.
I Plnost sama se rozhodla v něm přebývat,
aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest,
II jak na zemi, tak v nebesích,
protože smíření přinesla jeho obět na kříži.

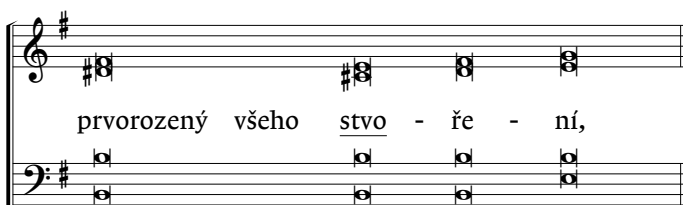
(Ko 1,15–20)

224 *antifona*

Ha-le-lu - ja, ha-le-lu - ja, ha-le-lu - ja!

verš

1. On je obraz Boha neviditelné-ho,

2. neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – /
svět viditelný i neviditelný;

3. jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – /
a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.

4. On předchází všechno, /
všechno v něm spočívá, *Haleluja...*

5. on jest hlavou těla – totiž církve. /
On je počátek, prvorozený z mrtvých.

6. On má prvenství ve všem. /
Plnost sama se rozhodla v něm přebývat,

7. aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno,
co jest, jak na zemi, tak v nebesích – /
protože smíření přinesla jeho oběť na kříži. *Haleluja...*

†: Ko 1,15–20 (Chvalozpěv Kristu) /
podle Ekumenického překladu Bible Ladislav Moravetz
m: tradiční liturgický nápěv východní církve /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998 / Ladislav Moravetz
s: Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998 / Ladislav Moravetz

225 *kánon*
1.

Je - žíš Kri - stus je ten-týž vče - ra

2.

i dnes i na - vě - ky.

3.

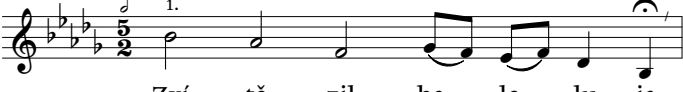
Ha - le - lu - ja, a - men.

τ: Žd 13,8 / Svítá, 1992

μ: Friedrich Hörlbacher / Svítá, 1992

© Evangelischer Sängerbund e.V., Wuppertal

226 *kánon*
1.

Zví - tě - zil, ha - le - lu - ja,
A je mu o - te - vře - na

2.

lev z po - ko - le - ní Ju - da,
kni - ha, nám u - zam - če - ná

3.

ko - řen Da - vi - dův.
sed - mi pe - čeť - mi.

τ: Zj 5,5 / podle Ekumenického překladu Bible Ctirad Novák

μ: Dorothea Kellerová

227

Pán ří-ká: Já jsem první i po-sled-ní,

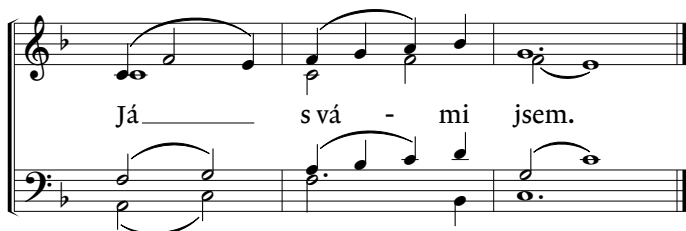
já jsem po-čát-kem i kon-cem vše - ho.

Kdo žíz-ní, dám mu na-pít vo-dy ži - vé,

v prameni mém mů-že zti-šit ží - zeň.

Kdo chce, ten smí se u mne zdarma na-pít.

Já s vá - mi jsem.

т: Zj 21,6 (Nové nebe a nová země) / Martin Prudký a Jiří Pejla

м: *Ik ben, zegt Gij*, Antoine Oomen, Liedboek, 2013

© Gooi en Sticht / Ecclesia Muziek / Small Stone Media

sólo

1. Měl by si kaž - dý vzpo - me - nout,
 když v mra - cích du - hu vi - dí,
 že za No - é - ho při - šel soud:
 Bůh ztre - stal vzpur - né li - di,

sbor

že za No - é - ho při - šel soud:
 Bůh ztre - stal vzpur - né li - di.

2. Když Pán Bůh viděl, co zlého / je v lidském pokolení, /
 |: že nikdo kromě Noého / v něm spravedlivý není, :|

3. že zlovůle a násilí / teď celou zemí vládne, /
 |: že všichni všechno zkazili / a nikde lásky žádné, :|

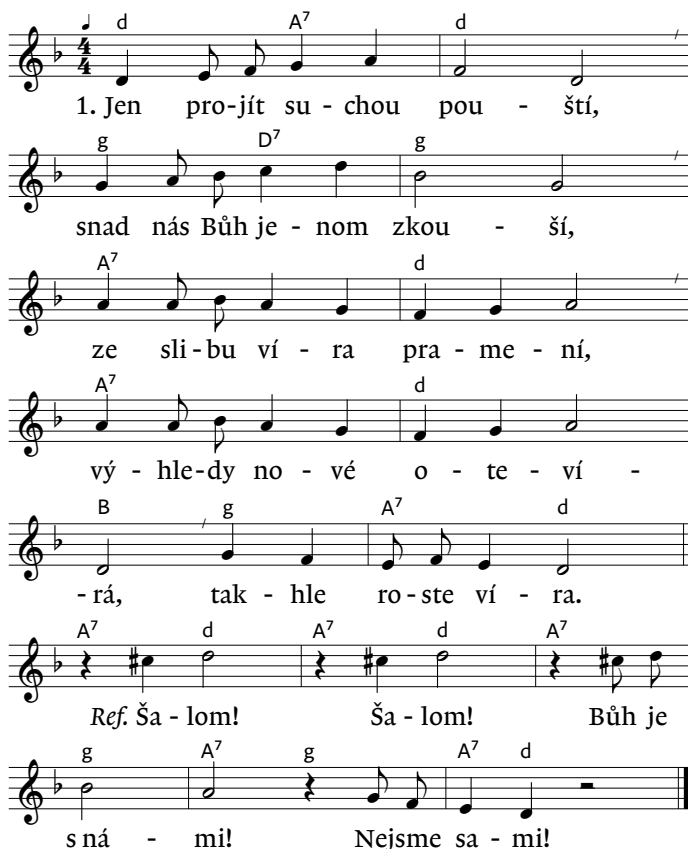
4. tu rozhodl se vyhladit / vod přívalem vše živé, /
 |: jen Noé směl si koráb sbít / a čelit vodě divé. :|

5. I v trestu je Bůh milostiv, / vždy ještě možnost dává, /
|: by život dál šel jako dřív, / svým slovem napomáhá. :|
6. Sám tehdy jednat začíná: / „Ať vejdou do korábu /
|: i Noemova rodina / a od všech tvorů v páru. :|
7. Tím nevyhyne žádný rod, / jež stvořil jsem svým
slovem, / |: až rozběsní se množství vod / a rozleje se
kolem.“ :|
8. Tak stalo se. Vše zmizelo / v té hrozné vodní spoušti /
|: a náhle pršet přestalo: / Pán svoje neopouští! :|
9. On způsobil, že nad zemí / zas čerstvý vítr vane, /
|: že nad vodními pláněmi / loď na pohoří stane. :|
10. Dál klesá vodní hladina / a opadáva příval, /
|: zem osychat už začíná / a povrch je, jak býval. :|
11. Když Noé koráb opustil / a na zemi stál opět, /
|: hned Pánu oltář postavil / a zapálil mu oběť. :|
12. Pán přijal jeho zápaly / a smlouvu stvrdil pevně, /
|: že nikdy vodní přívaly / nezničí život země. :|
13. Kdykoliv slunce zářením / se oblouk duhy sklene, /
|: ať je to pro nás znamením / té smlouvy zpečetěné! :|

т: Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981 / 2018

м: Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981

229

1. Jen pro-jít su - chou pou - ští,
 snad nás Bůh je - nom zkou - ší,
 ze sli - bu ví - ra pra - me - ní,
 vý - hle - dy no - vé o - te - ví -
 - rá, tak - hle ro - ste ví - ra.
 Ref. Ša - lom! Ša - lom! Bůh je
 s ná - mi! Nejsme sa - mi!

2. Než zazněl ten hlas shůry, / měl každý masa fůry, /
 a kdo je nyní hladový, / na biče drábů zapomíná, / víra
 pohasíná. Ref.

3. Co když se Mojžíš mýlí, / nedojdem nikdy k cíli, /
 Snadno nás něco nalomí, / dík, Pane, že nás napomínáš, /
 víru podepíráš. Ref.

230

1. Kdo chce k Bo - hu při - jí - ti,
ta chce ži - vo - tu přá - ti,
pl - niž je - ho vů - li,
věř v tom Spa - si - te - li.
Neb když mlá - de - nec se ptal
na ce - stu spa - se - ní,
tu je - mu od - po - věď dal:
Na - plň při - cá - zá - ní.

2. Neměj Boha cizího a neklaň se jemu, / neber jména
Božího k mluvení marnému. / Pomni na den sváteční, abys
jej vždy světil, / v svátek a v den nedělní dobrého pilen byl.

3. Máš otce, matku ctíti i slovy i skutkem, / chceš-li, synu,
živ býti tím věčným životem. / Nezapíjej žádného proti
spravednosti, / vysvoboď nevinného, nachyl se k milosti.

4. Varuj se nečistoty, všelikého smilstva, / neb v Kristově
království smilnit nemá místa. / Nepokradeš bližnímu,
nehřeš proti lásce, / nečin škody žádnému, cos vzal, navrať
zase.

5. Svědectví falešného hled' se varovati, / nechtěj svědomí svého lží obtěžovati. / Nežádej nic bližního, daruj víc ze svého, / nežádej ženy jeho, nedočkáš se zlého.

6. Kristus Pán však nové dal lidem přikázání – / aby každý člověk měl dvojí milování: / Pána Boha miloval srdcem, duší cele / a bližního v lásce měl jako sama sebe.

7. Kdo tato přikázání nebeského Krále / umí a je naplní, bude v věčné slávě. / Pane Kriste, prosíme, dej nám posílnění / a pomoz, ať plníme tato přikázání.

τ: Kancionál český, 1687 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

м: Kancionál český, 1687

231

1. Ten obraz zla-tý, obraz se k nebi ty-čí,
zář o - či o-sle-pí, zář je-ho o - či ni-čí,
do snů se vkrádá, vrý-vá se do pa-mě-ti,
Ba-by-lon hold si vzdává, Ba-by-lon se-be svě-tí.

Ref. Ač z pece o-hni-vé žár stoupá žhavý
a obraz zla-tý do-tý-ká se hvězd, Hospodin
zá-stu-pů je králem slá - vy, jen Bo-hu
sa-mé-mu vzdává-me čest.

2. Tympány, housle, hudba, zpěv v jednom tónu, / cymbály, pozouny, klaňte se Babylonu! / Ať lidská srdce v jediném rytmu buší, / Babylon poctu žádá, Babylon žádá duši. *Ref.*

3. Babylon dává poslední příležitost, / výjimky z pravidla, máte čas doznat lítost. / Teď cesta zpátky ještě je otevřena, / uznejte vládu sochy, padněte na kolena! *Ref.*

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018

μ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

232

1. Já ztra-ce-ný a chu-dý tě
hledám na pí-sku a ne-vím, jak a
ku-dy jít k tvé-mu ska-li-sku.
Jen je-di-ný dům sto-jí tam
na skali-sku tvém, tam za-ved' ce-stu
mo-ji a nech mne by-dlet v něm.

2. Víím, že jsem blázen býval a snadno mít chtěl dům /
a nechtěl znát, že příval jde k samým základům. /
Jen jediný dům stojí tam na skalisku tvém, /
tam zaveď cestu moji a nech mne bydlet v něm.

3. Zlá bouře přišla jednou a krutý vítr vál /
a moji chatrč bēdnou proud kalné vody vzal. /
Jen jediný dům stojí tam na skalisku tvém, /
tam zaveď cestu moji a nech mne bydlet v něm.

4. Hle, naděje mé plynou tmou vzhůru kořeny, /
a pod sesutou hlínou tlí domov zbořený. /
Jen jediný dům stojí tam na skalisku tvém, /
tam zaveď cestu moji a nech mne bydlet v něm.

τ: Miroslav Matouš, Evangelický zpěvník, 1979

м: Miroslav Matouš, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

233

2. stoupil na lodičku, / stoupil na lodičku, bral se přes vodičku.
3. Ej, bouře veliká, / ej, bouře veliká, strach, hrůza všeliká,
4. velké vlny byly, / velké vlny byly, lodi přikrývaly.
5. Pán spal na podušce, / Pán spal na podušce v konci na lodičce.
6. Volali na něho, / volali na něho učedníci jeho:
7. Spomožíž nám, Pane, / spomožíž nám, Pane, ať nezahyneme.
8. Pročež se bojíte, / pročež se bojíte, snad malé víry jste?
9. Pán Ježíš tiše vstal, / Pán Ježíš tiše vstal, moři, větru přikázal.
10. Na to rozkázání, / na to rozkázání bylo utišení.

τ: Moravské národní písně, 1860

м: tradiční moravský nápěv / Moravské národní písně, 1860 / Ladislav Moravetz

234

Ref. To ně-co sto-jí, to ně-co sto-jí,
to ně-co sto-jí, ří - kám vám,
to něco sto-jí, to něco sto-jí, když
moc-né či - ny při nás ko-ná Pán.
1. Jen hrob mu byl do - mo - vem,
ne-znal svět-lo dne, přes-to vo - lal:
Ne-choď sem, jdi pryč, ne - trap mne. Ref.

2. Už přivykl temnotě, / má z ní vyjít ven, / s touhle
změnou v životě / není srozuměn. Ref.

3. Znal jen sílu, křik a zlost, / rozbil, na co sáh, / má
ztratit svou posedlost, / nepůjde z něj strach. Ref.

4. Ti duchové nečistí / vešli do prasat, / stádo třeba
přičistí / do výkazu ztrát. Ref.

235

1. Báječnej bál u-spořá-dal krá-lů
 Král, všechny pozval dál. Ten největ-ší
 sál na to ob-sta-ral, ne-boť se bál,
 a-by všem moh říct: pojď - te dál, —
 — za-čí-ná bál, — bálů bál. —

2. Ó Pane můj, proč právě dnes? / V plánu mám zrovna
 jinej ples. / Ze všech pozvaných mluvil náhle strach, / že
 se připraví zas o jeden tah. / Když ale ten bál / byl mimo
 plán, mimo plán.

3. Král však ten bál neodvolal, / zvat šel dál, než by kdo
 čekal. / Ani žádná mříž, ba ani ten hřích / nezabrání tomu,
 kdo vejít / chtěl by na ten bál, / báječnej bál, bálů bál.

τ: Pavel Dvořáček, Nová píseň, [1983/4]

μ: podle Noela Paula Stookeyho Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

236

1. Sto by - lo ov - cí stá - da,
 když rá - no šly se pást.
 Teď jed - na ně - kde strá - dá:
 čím ne - cha - la se zmást,
 že ne - ví ce - stu zpát - ky?
 Snad blou - dí pu - sti - nou.
 Den je teď ná - hle krát - ký,
 ach, jak ji na - lez - nou?

2. Má pastýř těžkou práci, / když hledá zbloudilou. / Sám málem stopu ztrácí, / když chodí pustinou. / Už je však ovci blízko, / už slyší její hlas! / Tam leží, kdesi nízko. / Jde – vytáhne ji zas.

3. Tak Kristus hledá hříšné / a všechny přijímá. / Má víc
než slovo přísne: / svůj stůl nám prostírá. / On nový život
dává, / jím všechno začíná. / Buď z toho Bohu sláva! /
I mne má za syna!

τ: Willem Barnard, Liedboek voor de kerken, 1973 /

Bohuslav Vik, Buď tobě sláva, 1981

m: Willem Vogel, Liedboek voor de kerken, 1973 / Buď tobě sláva, 1981

237

1. Vracím se sám ja-ko ztra-ce - nej syn,
vracím se sám ja-ko ztra-ce - nej syn,
vracím se sám ja-ko ztra-ce - nej syn,
ty víš, _____ hledám tvůj stín, _____
ty víš, _____ hledám tvůj stín.

V bá - z - ni s ví - rou,

ty víš, _____ hledám tvůj stín, _____

ty víš, _____ hledám tvůj stín.

2. |: Už málem bránou jsem smrti měl jít, :|

|: ty sám přicházíš vstříc. :|

S lítostí svou |: ty sám přicházíš vstříc. :|

3. |: S tebou chci žít jako služebník tvůj, :|

|: ty sám při mně v lásce stůj. :|

V mých dnů bídě |: ty sám při mně v lásce stůj. :|

4. |: Vracím se sám jako ztracenej syn, :|

|: ty víš, hledám tvůj stín. :|

V bázni s vírou, |: ty víš, hledám tvůj stín. :|

τ: Miloslav Esterle

м: *Motherless Child*, nápěv amerického spirituálu / Old Plantation

Hymns, 1899 / Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

238

1. Šly zrá - na ke hro - bu
 Ma - ri - e Mag - da - le - na
 a mat - ka Ja - ku - ba
 a je - ště jed - na že - na
 so - bě pro ú - tě - chu,
 mrt - vé - mu na pa - mát - ku,
 šly zrá - na ke hro - bu
 dva dny po Vel - kém pát - ku.

2. Šly zrána ke hrobu, / sotva se rozednělo, / oživit
 vzpomínku, / pomazat mrtvé tělo, / balzámem zpomalit /
 zánik a zapomnění, / na chvíli podržet, / co bylo a co není.

3. Šly zrána ke hrobu / a hrob byl otevřený, / tak dovnitř
vstoupily / zmíněné již tři ženy. / Kampak se poděl ten, /
za nějž šly držet smutek? / Chtěly mu prokázat / poslední
dobrý skutek.

4. A když si říkaly, / že to snad není k víře, / bázeň na
ně padla, / jak kdysi na pastýře. / Dva muži stáli tu, /
šat sněhobílý měli / a světlo svítilo, / až oči přecházely.

5. Tu ženy poklekly, / sklonily tváře k zemi / a muži
řekli jim: / Zbytečně mezi těmi, / co v prach se navrací, /
hledáte Pána svého. / Hroby jsou pro mrtvé, / ale ne pro
živého.

6. Vzpomeňte, co slíbil / váš Mistr, Ježíš živý, / a znovu
čekejte / veliké Boží divy. / K čemu jsou balzámy, / hroby
a mauzolea, / když je teď před vámi / svátek vzkříšení těla?

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] m: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

239

1. V nás srd - ce ho - ře - lo, když
při - šel Pán a smutku tem - ná
noc by - la ta tam.

2. Tma změnila se v jas, / když slovem svým /
zas radost navrátil / zarmouceným.

3. Vše, co nás trýznilo, / ten krutý žal /
ze srdcí ustoupil, / když při nás stál.

4. Nám smysl ukázal / utrpení, /
že smrtí cesta jde / ke vzkříšení.
5. Ten slávu uvidí, / kdo snížen byl, /
vždyť ponížením svým / Pán zvítězil.
6. Když jsme se blížili / již k Emauzům, /
hosta jsme pozvali / v náš chudý dům.
7. V nás srdce hořelo, / když cizinec /
chléb vzal a rozlomil: / Toť Pán je přec.

†: Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979

m: Basilea Schlink / Evangelický zpěvník, 1979

© Evangelische Marienschwesternschaft, Darmstadt

240

1. Když Je - žíš šel přes tu Judskou zem,
druhům svým věrným řek: Pojdte, jdem.
Dnes - ka v Ká - ni je sva - ta,
bude tam i má - ti má, dnes je
v Ká - ni svatba, tak tam jdem.

2. Svatby té veselý ruch a rej / nocí zní přes celou Galilej. /
|: Máti volá na syna: Zůstali jsme bez vína! / A to by byl
svatby konec zlej. :|

3. V Káni maj šest štoudví kamennejch, / Ježíš dal do
každý vodu vlej. / |: Voda v kádích zapění, ve víno se
promění. / Vína dost: Hej, správce, nalejt dej! :|

4. Proč dal víc, než hosti vypít chtěj, / proč dal víc, než
třeba, znát mi dej? / |: Já čet jsem u Kalvína, že pět set litrů
vína / šest štoudví má, Bůh jim požehnej. :|

5. Podstatný je pítí vína sled, / nejlepší víno se dává
hned. / |: A jak času přibejvá, to horší se nalejvá. / V Káni
maj nejlepší naposled. :|

6. V žití tvém přibejvá dalších let, / nečekej nejhorší
naposled. / |: Bůh na sklonku tvého dne dá ti víno
výborné, / výborné víno až naposled. :|

7. V žití tvém dnes každá radost tvá / radost tu úplnou
předjímá. / |: V svý smrti jen přejdeš most, Bůh zavolá:
Další host, / novej host k nám vešel na slavnost! :|

8. Víno své výborné pít mi dej. / Říká Bůh: Jen dnes už
ochutnej. / |: Hle, kalich můj oplývá, / v něm čas se ti
otvírá, / kalich můj oplývá, přijímej. :|

T: Svatopluk Karásek, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

M: podle nápěvu jazzového tradicionálu Svatopluk Karásek,
Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

Ref. Kdo mě z pout mých ven vy - vodí, _____

kdo ta pou - ta od - stra - ní, _____

jenom lá - ska vysvo - bo - dí, _____

lá - ska bá - zeň vy - há - ní. _____

1. Být jak strom, co plody nese, / nejen listí pro krásu, /
být jak strom, co nepohne se, / nebojí se nečasu.
2. Být jak dům na skále pevné, / jako maják na moři, /
s kterým ani příval nehne, / když se na něj oboří. Ref.
3. Pramen žití někde najít, / neznat, co je únava, / třeba
sám dál pravdu hájit, / i když právě prohrává.
4. Kdybych pronik do atomu, / kdybych létal na Měsíc, /
jako anděl mluvil k tomu, / lásku neměl, nejsem nic. Ref.

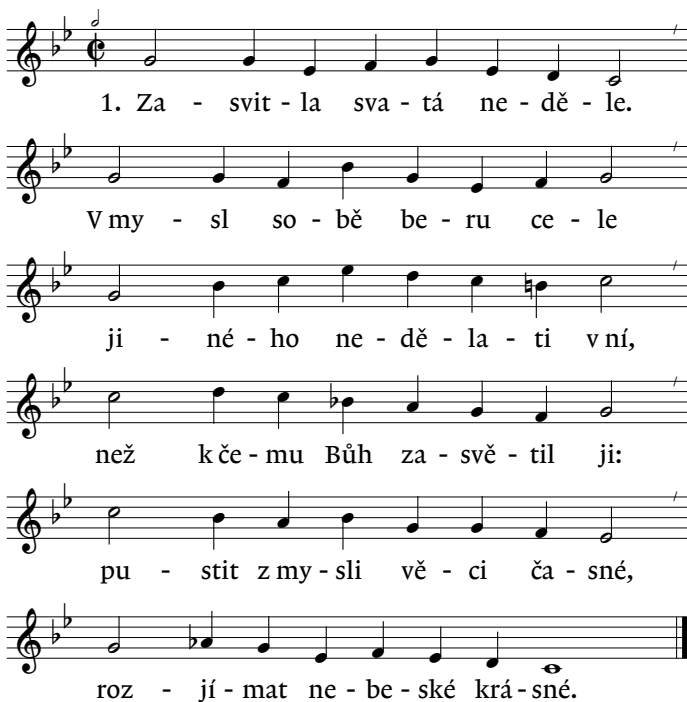
τ: Miloš Rejchrt, Svítá, 1992

м: Charles Hutchinson Gabriel, Alexander's Gospel Songs, 1908 / Svítá, 1992

VSTUP, OTEVŘENÍ A ZTIŠENÍ

Ztišením se sluší tebe chválit, Bože, na Sijónu,
plnit tobě sliby. K tobě, jenž modlitby slyšíš,
přichází veškeré tvorstvo. (Ž 65,2–3)

242

1. Za - svit - la sva - tá ne - dě - le.
V my - sl so - bě be - ru ce - le
ji - né - ho ne - dě - la - ti v ní,
než k če - mu Bůh za - svě - til ji:
pu - stit z my - sli vě - ci ča - sné,
roz - jí - mat ne - be - ské krá - sné.

2. Vcházeti do Páně domu, / také jiné vésti k tomu; /
skláněti se k nohám svého / Boha, Krále velebného, /
pokorně a vážně, tiše / výpovědi Páně slyšet.

3. Tak pobožně nastalý ten / započít a trávit týden. / Bože,
dej ať zření na tě / mám a strávím den ten svatě, / k čemuž
ty mi uděl svého / pomoci Ducha svatého.

4. Skrze Krista, tvého Syna, / ó naděje má jediná, / Bože,
 milosrdenství mé, / tebe prositi vždy smíme: / Pomoz nám
 k věčné neděli, / ať nás smrt od ní nedělí!

T: Jan Amos Komenský, Vzdechání nábožná, [1637/41] /

Kancionál, 1753 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1545

243 *d/d.*

1. Přijď k nám, Je - ží - ši, v Duchu svém,

buď ú - tě - chou i do - mo - vem.

Svou mou - dro - stí a do - bro - tou

2. Ke chvále ústa otvírej, / k ní sílu, vroucné srdce dej. /
Svou vůlí víru obnovuj, / ať zní i k nám mocný hlas tvůj.

3. Před tváří tvou až budem žít, / chcem lásce tvé se
otevřít. / Tvé slávy zář nás promění, / slyš zpěv nového
stvoření.

4. Buď chválen stále mocný Bůh, / Otec i Syn i svatý
Duch, / je Pánem od věků i dnes, / všem stal se bránou do
nebes.

τ: Cationale Sacrum, 1651 / Kašpar Motěšický, Ruční knížka, 1694 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Pensum Sacrum, 1642 / Cationale Sacrum, 1651 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

s: Cationale Sacrum, 1651 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

244

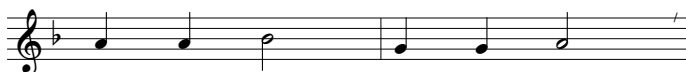
1. Pán Bůh je pří - to - men,
Bůh je me - zi ná - mi!

kla - něj - me se je - mu,
Ztiš se su - cti - vo - stí,

při - stu - puj - me s bá - z - ní k ně - mu!
srd - ce, s či - stou u - pří - m - no - stí!

On buď jen ve - le - ben,

v Bo - hu ži - vot má - me,

je - mu čest vzdá - vá - me.

2. Pán Bůh je přítomen! / Před ním bez přestání / nebeské
se sbory klaní. / Svatý, svatý, svatý, / andělé mu pějí, / slávu
jeho vyprávějí. / Též i k nám rač se sám, / Pane, nakloniti, /
když tě chceme ctíti.

3. Velebný a svatý / Bože, slavit tebe / toužíme, jak ctí tě
nebe. / Před tvým obličejem / chceme vždycky chodit, /
rač nás v Duchu, v pravdě vodit. / Ať se jen den jak den /
v tobě těšit smíme / a tě velebíme.

4. Přímé si nás učíš, / pokorné a vroucí, / ať tvé lásky
slunce skvoucí / hřeje nás, nám svítí, / ať jen tobě, Pane, /
radostně se odevzdáme. / Skloň se k nám již ty sám, /
příjmi děkování / za své slitování.

τ: Gerhard Tersteegen, Geistliches Blumen-Gärtlein, 1729 /

Alois Adlof, Křesťanský kancionál, 1897 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Joachim Neander, Bundes-Lieder und Danck-Psalmen, 1683 / Choral-Buch,
1784 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

*Milý Pane, mám přece tvoje slovo a vím,
že tys to byl, kdo mi dal život.
Ty dobře vidíš, že ne všechno je tak, jak má být.
Nevím, kde jinde hledat pomoc než u tebe.
Proto mi pomoz.
Vždyť jsi řekl a přikázal,
že máme prosit, hledat a klepat
a pak že určitě dostaneme,
nalezneme a budeme mít to, po čem toužíme.*

245

1. Sva - tá do - ba, Pá - ně - den,

The first system of the hymn is written in 4/4 time. The treble staff begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody consists of quarter and eighth notes. The bass staff provides a simple harmonic accompaniment with quarter notes.

Ho - spo - din buď ve - le - ben! —

The second system continues the melody and accompaniment. The treble staff features a mix of quarter and eighth notes, while the bass staff remains accompanimental.

On — sám ten den od - dě - lil, —

The third system introduces a key change to two sharps (F# and C#). The melody in the treble staff includes a half note and quarter notes. The bass staff continues with quarter notes.

po - žeh - nal a — po - svě - til.

The fourth system concludes the hymn in the key of two sharps. The melody in the treble staff uses quarter and eighth notes, and the bass staff provides a final accompaniment.

I já prá - ci — od - klá - dám,

du - ši Pá - nu — od - dá - vám.

2. Ticho vůkol – svatý čas! / Z nebe volá Boží hlas: /
 „Pojďte, lační, žízniví, / já, váš Otec pečlivý, / bídu vaši
 dobře znám, / manu z nebe sešlu vám.“

3. S láskou volá Boží Syn: / „Pojď, kdo lkáš pod tíží vin, /
 hříchy tvé i bídu tvou / obmyl jsem již krví svou, / spasení
 ti vydobyl, / v nebi se mnou tvůj jest díl.“

4. Přijď, ó Duchu svatý, přijď / a sám moje kroky řiď. /
 Srdce moje posvěcuj, / mocí svou vždy při mně stůj, /
 bych tam jednou s anděly / věčnou slavil neděli.

т: Josef Baštecký, Písně cestou života, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Henry Abraham César Malan, Chants de Sion, 1824 / Písně cestou života, 1873

с: Písně cestou života, 1873 / 2018

246

1. Pa - ne, dne - šek je den chvá - ly,
 dnes ti chce - me dě - ko - vat.
 Rá - di by - chom vy - zpí - va - li
 dík za to, že nás máš rád.

2. Pane, dnes zvlášť děkujeme / za tvé evangelium. /
 Dej, ať nezůstane němé, / ať potěší každý dům.

3. Pane, dnes ať nám všem zazní / slovo, které pomáhá. /
 Těm, kdo zdoláni jsou bázní, / ať se vrátí odvaha.

4. Pane, dnes je tolik lidí, / co nevědí kudy kam. /
 Dej, ať aspoň na krok vidí, / ať nikdo z nich není sám.

5. Pane, dnes toužíme vědět, / na čem nejvíc záleží. /
 Ukaž nám, co potřebné je / a co je jen přítěží.

6. Pane, naplň pravým mírem / srdce svého stvoření, /
 ať náš hřích už v světě širém / tvoji vůli nemění.

τ: podle Césara Malana Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

м: 18. století / Evangelický zpěvník, 1979

247

Ve tvém jmé - nu, Pa - ne náš,
jsme se shro - máž - dí - li
ve ví - ře, že po - žeh - náš
nám všem v tu - to chví - li.
Dej nám mír a po - koj pra - vý,
kte - rý z te - be pra - me - ní,
dej, ať kaž - dý z nás tě sla - ví
za dar tvé - ho spa - se - ní.

τ: Lubomír Balcar, Evangelický zpěvník, 1979

м: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

- 248 Bože,
 prosíme tě, buď svým Duchem v našem středu.
 Ať k nám tvůj Duch,
 ten, který mluvil ústy našich předků ve víře,
 ten, který mluvil ústy Kristovými,
 promlouvá, ať je naším středem nejen v této chvíli,
 ale necht' se stane páteří našich životů,
 nejvlastnějším motivem našich dní,
 našeho zápasu mezi nicotou a životem věčným.

249

Náš Ot - če a Krá - li náš, _____

dnes skloň se k nám, buď - při nás. _____

Jen na te - be če - cá - me, _____

na tvé mi - lo - sr - den - ství, _____

smi - luj se pro jmé - no své. _____

S čím sta - nu před te - bou? _____

Mé ru - ce prázd - né jsou. _____

Náš svět ať pro-mě - ní spra-ve - dl - nost tvá,

mi - lo - stí za - chraň nás. _____

†: *Avinu malkenu*, text tradiční židovské litanie / Jiří Pejla

m: tradiční židovský nápěv / Židovské písně, 2003

*Pane Ježíši Kriste,
necht' rosteš ve mně,
v mém duchu,
v mém srdci,
v mé představě,
v mých smyslech.*

*Necht' rostu v tvé něze, v tvé čistotě,
v tvé pokoře, v tvém zápalu, ve tvé lásce.*

*Necht' rosteš ve mně svou milostí,
svým světlem a svým pokojem.*

*Necht' rosteš ve mně k oslavě svého Otce,
k větší slávě Boží.*

250

1. Jsem tu, prázdné ru-ce mám,

při - jmi mne a veď mě dál,

ob - raz, kte-rýs do mne vlo - žil,

ob - živ sám.

τ: *Take, O Take Me As I Am*, John Lamberton Bell, *Come All You People*, 1994 /
 Jan Jun m+s: John Lamberton Bell, *Come All You People*, 1994 / Sing!, 2002
 © Iona/ Small Stone Media, via GIA

251

Con-fi - te - mi - ni Do-mi - no,

This system consists of a treble and bass staff in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is primarily in the bass staff, with the treble staff providing harmonic support. The lyrics 'Con-fi - te - mi - ni Do-mi - no,' are written below the notes.

quo - ni - am bo - nus.

This system continues the melody in the bass staff, with the treble staff providing harmonic support. The lyrics 'quo - ni - am bo - nus.' are written below the notes.

Con-fi - te - mi - ni Do-mi - no,

This system repeats the first system's melody and harmony. The lyrics 'Con-fi - te - mi - ni Do-mi - no,' are written below the notes.

al - le - lu - ia.

This system concludes the piece with a final melodic phrase in the bass staff and a sustained chord in the treble staff. The lyrics 'al - le - lu - ia.' are written below the notes.

τ: Ž 136,1 / Jacques Berthier, Music from Taizé, 1982

m+s: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1982

252

Ref. Če - ká mne den,
a když tě po - tkám, Pa - ne,
po - ne - su leh - čej je - ho žár,
če - ká mne noc, a co - ko - liv se sta - ne,
ne - stih - ne mo - ji du - ši zmar. —

1. Už spo - ji - ly se na - še ce - sty, tys nám dal
prohlédnout, už spo - ji - ly se na - še ce - sty,

g A d g

tys nám dal prohlédnout, a bra-tru pla - tí

C⁷ F B F B

od - pu - ště - ní, úsměv můj a po-zdra-ve - ní,

a d g C

k bra - tru chci teď u - sed - nout.

2. |: Už spojily se naše cesty, tys nám dal prohlédnout, :|
a tobě platí naše prosby, bychom byli společenství, /
kterému dáš pomoc svou. *Ref.*

3. |: Už spojily se naše cesty, tys nám dal prohlédnout, :|
a upřímné jsou naše prosby, abys nám dal odpuštění, /
mysl vždycky pokornou. *Ref.*

Truvéřská mše (I. Vstup)

T: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, Praha 1970

M+S: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, Praha 1970 / Trouvère-Messe, 1989

253

Slunce sví - tí, tak se dobře dí - vej

a buď blíz - ko to-mu, kdo je sám.

Dobrou zprá - vu dál li-dem zpí - vej:

„Bo-ží lá - ska skloni - la se k nám.“

Т: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

М: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

VZÝVÁNÍ

„Hoden jest Beránek, ten obětovaný,
přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu,
poctu, slávu i dobrořečení.“ (Zj 5,11–13)

254

Ho - spo - di - ne, stud - ni - ce
Ho - spo - di - ne, Bo - že vše -
Ho - spo - di - ne, jenžs ze - mi

do - bro - ty, Ot - če ne - ro - ze - ný,
- mo - hou - cí, kte - rýžs nám z své mo - ci
i ne - be stvo - řil sám od se - be,

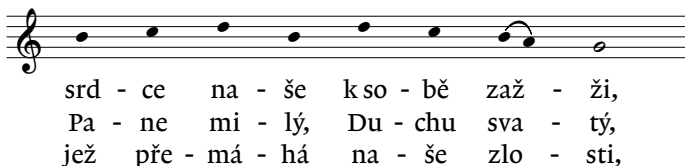
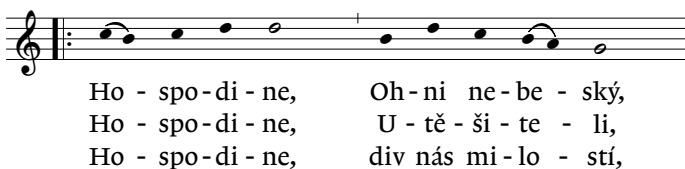
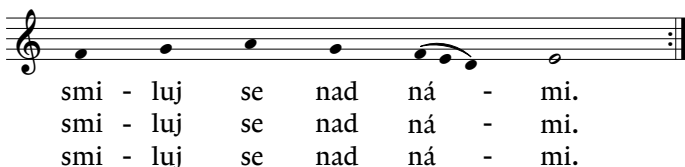
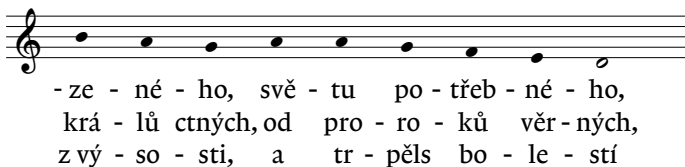
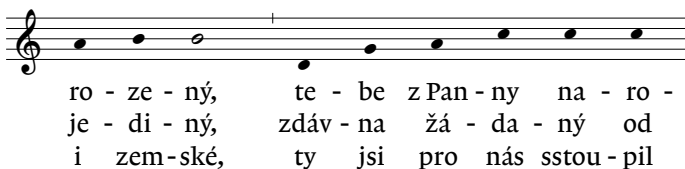
od te - be vše do - bré po - chá - zí,
dal Sy - na jed - no - ro - ze - né - ho,
mi - lo - sti žá - dá - me od te - be,

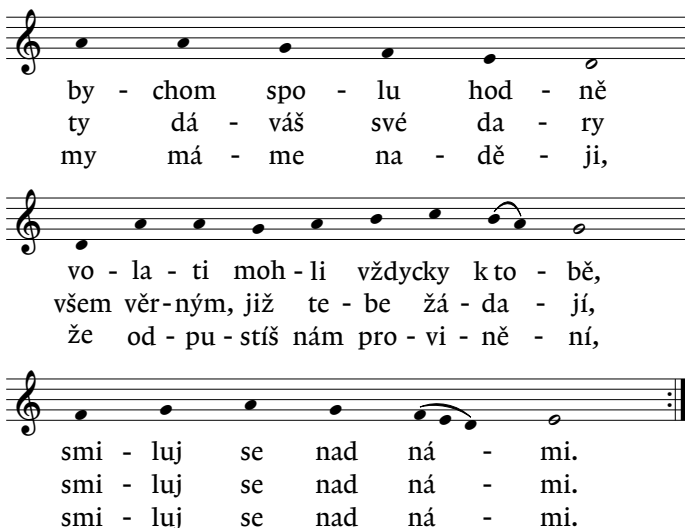

smi - luj se nad ná - mi.
smi - luj se nad ná - mi.
smi - luj se nad ná - mi.

Kris - te je - di - ný, z Bo-ha Ot - ce
Kris - te nám mi - lý, Pan-ny Sy - nu
Kris - te, ne - be - ské svět-lo, ta - ké

by - chom spo - lu hod - ně
 ty dá - váš své da - ry
 my má - me na - dě - ji,

vo - la - ti moh - li vždycky k to - bě,
 všem věr - ným, již te - be žá - da - jí,
 že od - pu - stíš nám pro - vi - ně - ní,

smi - luj se nad ná - mi.
 smi - luj se nad ná - mi.
 smi - luj se nad ná - mi.

τ: tropované *Kyrie eleison*, 10. století /

Lukáš Pražský, [Piesničky], 1501 / Piesně chval Božských, 1561 / 2018

м: *Kyrie, fons bonitatis* / Piesně chval Božských, 1541

255

1. Je - zu Kris - te, Sy - nu Bo - ží,
 pl - ný ne - be - ské - ho zbo - ží,
 rač pří - to - men bý - ti,
 svý - mi da - ry nás da - ři - ti,
 slo - vo své nám před - klá - da - je,
 jím nás na - sy - cu - je.

2. Ty jsi slovo Otce svého / a obraz osoby jeho, / tvou předivnou mocí / stvořeny jsou všechny věci, / jež ty slovem udržuješ / a moudře spravuješ.

3. Navštiv nás Ducha plností, / ať zakusíme sladkosti / služby slova tvého, / utěšenou libost jeho / vždy víc živě poznáváme, / v něm svou rozkoš máme.

4. Očišťuj jím srdce naše, / ať temnosti satanáš / jsou pryč odehnány / a my Duchem vzděláváni / v chrám ozdobný Ducha tvého, / vůdce předobrého.

5. Jsi pravé světlo národům, / vzděláváš ze svých věrných
dům. / Ty předivné slunce, / sedě na pravici Otce /
vyvolené osvěcuješ, / životem daruješ.
6. Osvět naše rozumnosti, / ať v spasitelné známosti /
vždycky prospíváme / a v světle tvém se kocháme, / úzkou
cestou přec ať jdeme, / k vlasti se bereme.
7. Přidej svou moc k té moudrosti, / ať slyšíce
s ochotností, / srdcem přijímáme, / důkaz, že jsme z Boha,
máme, / ať jsme věrní posluchači / tvých milostných řečí.
8. Ať v zemi srdce našeho / Duchem tvým napraveného /
tvé přisluhování / nese svaté požehnání, / hojný užitek
přivádí, / pravdu v nás uvádí.
9. Kéž se k ní vždy přiznáváme / a ovoce vydáváme /
života ctnostného, / ať můžem žití slavného / po smrti
v nebi dojít, / s tebou věčně býti.

τ: Jan Blahoslav, Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1615 /
Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Jistebnický kancionál, c. 1430 / Písně chval Božských, 1541

256

1. Je - ží - ší, Pa - ne nej - vyš - ší,
nad tě žád - ný lep - ší,
u - slyš lid svůj žá - do - sti - vý,
Krá - li mi - lo - sti - vý!

2. Prosíme, dej v dobrém státi / a tebe hledati, / dokudž máme čas od tebe, / dejž nalézti tebe.

3. Pozdvihniž očí našich tam, / kde ty přebýváš sám, / ať uzříme, což věříme / a zde nevidíme.

4. Vzbud' nás, ať vstanem ze spaní, / dejž to svaté bdění, / v němž bychom dočkali tebe, / když sem přijdeš z nebe.

5. Dej přebývat v blízkosti tvé, / přijímej nás hříšné, / když s důvěrou vykročíme, / veď po cestě přímé.

6. Ukaž se v své slávě věčné, / kdež Město bezpečné / a v něm andělské zpívání / vždycky bez přestání.

τ: [Piesničky], 1501 / Kancionál, 1659 / Miloslav Esterle

m: Ein New Gesengbuchlen, 1531 / Kirchengeseng, 1566

257

2. Skrze tě vše stvořeno, / v nebi i na zemi, /
 a divně obživeno / i to, co pod zemí,
3. neb ty jsi Slovo věčné, / Syn Boží jediný, /
 které postihnout nelze, / Bůh převelmi divný.
4. Vstoupils k nám na svět z nebe / z lásky Otce svého, /
 sám jsa spásou i světlem / lidu zbloudilého.
5. Bez hříchu i poskvrný / člověk ses ukázal, /
 Spasitel sám jediný, / bys nás vykupoval.
6. Velebně jsi vyhlášen / od Otce Syn milý, /
 aby tě byl poslušen / každý člověk věrný.
7. Tys pokání zde kázal, / by se napravili, /
 království těm předkládal, / kdo by uvěřili.
8. Aj, to je slavný posel / od Otce poslaný, /
 který pro hříšné přišel, / jsa jim z lásky daný.
9. Hledal ovcí ztracených / jako pastýř dobrý, /
 sem i tam rozptýlených, / náš Pán milostivý.

10. Duši za ně položil / na smrt k vykoupení, /
nepřátele porazil / k jich vysvobození.

11. Pak zas do nebe vstoupil, / aby těch zastával, /
které sobě vykoupil / a jim pomoc dával.

t: Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 /

Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Piesně chval Božských, 1541

258

1. Pa - ne Je - ží - ši Kris - te,
tys Syn Bo - ží za - ji - sté,
v te - be srd - cem vě - ří - me,
s Ot - cem, s Du - chem tě - ctí - me.

2. Kterýž jsa slovo Božské, / učiněns tělo lidské, /
v němž nás sobě vykoupil, / kdyžs smrt kříže podstoupil.

3. Ale nyní kraluješ, / všechno řídíš, spravuješ, /
vládna již věcmi všemi / na nebi i na zemi.

4. My jsme lid tvůj koupený, / krví tvou vyplacený; /
tys pak náš Pán jediný, / nemá k nám práva jiný.

5. Ty sobě shromažďuješ / církev a ji spravuješ /
skrže slovo své svaté, / po všem světě rozsáté.

6. Chvála buď tvé milosti, / že až podnes v hojnosti /
i nám slovo své dáváš / a v něm se k nám příznáváš.

7. Zdržuj nám je i dále / a dej, abychom stále /
tobě, v něm zjevenému, / sloužili Pánu svému.

8. Až přijdeš svět souditi / a své věrné spasiti, /
potom ti budem právě / sloužit ve věčné slávě.

τ: Jan Augusta, Piesně chval Božských, 1541 /

Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Piesně chval Božských, 1541 / Piesně chval Božských, 1561 / 2018

259

1. Ó Je-zu Kris-te, Sy-nu Panny či-sté,
vzhlédni na nás, svou sva-tou mi-lo-stí
na-vštěvuj nás, a-by tvé slav-né jmé-no
v nás i v cír-kvi tvé vždy by-lo
chvá-le-no i ve-le-be-no.

2. Ty jsi vinný kmen, / v tebe kdo je vštípen, / je údem
tvým, / obdařen k spáse ovocem hojným; / kdo tvou náruč
opustí, / naději svou navždy ztratí, / neodvrátí zahynutí.

3. Ty jsi nám branou / k nebi otvíranou, / k Otci tvému /
jedinou cestou jsi z nás každému; / kdo půjde dál bez
tebe, / oklame, sám sebe svede, / nemůže vstoupit do nebe.

4. Tys pravda čistá, / spravedlnost jistá; / tvou blízkost
zná / kdo v lásce, ve víře tvé zůstává. / Kdo jiným slovům
věří, / nežli písmo tvé vyměří, / cestou věčné smrti běží.

5. Světlo jsi jasné, / dáš poznání spásné, / ve tmách
zhyne, / koho to drahé světlo pomine. / Bez jeho osvětlení /
není pravého vidění, / ale bludné pomýlení.

6. Máš život věčný, / křížem vykoupený; / jím obdaříš, /
koho v své milosti věrně držíš. / Smrti zlé se nebojí, /
kdo v slovu tvém pevně stojí, / jde k tobě v pravém pokoji.

†: Adam Šturm z Hranic, Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

†: *Aula regia es sancta Maria*, nápěv tropu k responsoriu
Stirps Jesse / Písně chval Božských, 1541

260

1. Sa - mé - mu Bo - hu slá - va, čest
kte - rá nám v Kris - tu dá - na jest,
bu - diž za mi - lost je - ho,
již se ne - boj - me zlé - ho:
Bůh ho - tov jest nás spa - si - ti,

2. Ovšem velebíme, ctíme / tebe, Otče, s radostí: / nebo že panuješ, víme, / s dobrotou a s moudrostí. / Přenesmírná tvá moc, Pane, / co ty kdy díš, vše se stane. / Blaze nám, že tys náš Pán!

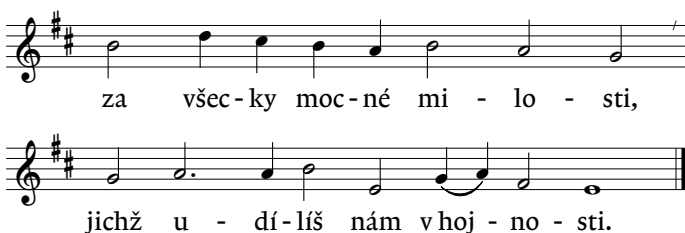
3. Ó Kriste, Synu jediný / Boha Otce věčného, / jenž uvalil na tě viny / všeho lidu hříšného! / Ó Beránku Boží, tichý, / sejmíž i z nás naše hříchy! / Smiluj se nade všemi!

4. Ó Duchu svatý, mocí svou / řiď a veď nás v každý čas / k službě, k nížto smrtí trpkou / Kristus Pán vykoupil nás. / Na tvou pomoc spoléháme, / těš a spravuj nás, žádáme, / tobě se odevzdáme.

τ: *Gloria in excelsis Deo* / Nikolaus Decius a Joachim Slüter, Ein gantz schone unde seer nutte Gesangk Boek, 1525 / Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Kancionál, 1753 / Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: *Gloria Lux et origo* / Nikolaus Decius, Goostly Psalmes and Spirituall Songes, [1535] / Kirchengesenge Deutsch, 1545 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

261

2. Že tebe srdce může znát, / svým Spasitelem nazývat, /
že pro své v smrti zmaření / všem základem jsi spasení,

3. to pochází jen z lásky tvé, / jež blaží srdce bázlivé. /
Bez tebe my nic nemáme, / jen v tobě spásu hledáme.

4. V tom pravé blaho naše jest, / když Duchem tvým se
dáme vést. / Tvou těšíme se milostí, / jež z hříchu pout
nás vyproští.

5. Zrak s bázní k tobě pozvedám, / z tvé ruky radost
přijímám, / když o záchraně slyšet smím, / otevřené
utrpením.

6. V mém chovej lid svůj pokoji, / buď při něm, ať vždy
obstojí, / vlož v duši přímou pokornou, / všem daruj
pevnou víru svou.

7. Ó Králi, Bože, Pane náš, / ty k dítkám svým se věrně
znáš. / Dej nám v tvé lásce vytrvat, / bez bázně v světě
s tebou stát.

8. Své církvi zjev se v slovu svým, / buď ochráncem
i pastýřem, / ať lid tvůj pokoj užívá / a dobrým stále
oplývá.

tr: podle Nikolaue Ludwiga Zinzendorfa a Christiana Gregora
Zpěvník evangelické Bratrské církve, 1908 / Miloslav Esterle
m: Nikolaus Herman, Ein geistlich Lied von
Auffersteung, 1551 / Die Sontags Evangelia, 1560

262

1. Můj kle - no - te ze všech nej - krá - sněj - ší,
můj do - brý Pa - ne Je - ží - ši,
jak do - brá je tvá vlá - da!
I tí - ha dní se pro - mě - ní,
když dlaň se ve tvou vklá - dá.

2. Tvá láska skvostem je mi, předrahá, / na zemi všechno
přesahá, / zůstane navždy ryzí. / Úzkosti hlas, / bolesti
čas / od ní mě neodcizí.

3. Den krátí se. Ty zůstaň, s námi bdi / i v této chvíli
poslední, / Ježíši, věrný Pane. / Ať světlo tvé / nám
nezasne, / do temnot světa vzplane.

τ: Ander Theil der preussischen Fest-Lieder, 1644 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979
м: Geistliche Lieder, 1573 / Hymni sacri, 1594 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

263 *kánon*
1.
Můj kle - no - te ze všech nej - krásněj - ší,
2.
můj do - brý Pa - ne Je - ží - ši,
3.
jak do - brá je tvá vlá - da!

τ: Ander Theil der preussischen Fest-Lieder, 1644 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979
м: Geistliche Lieder, 1573 / Hymni sacri, 1594 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Svítá, 1992 / 2018

264
1. Smi - luj se, Bo - že,
smi - luj nad ná - mi,
lá - ska tvá věč - ná
zů - stá - vej s ná - mi.

2. Smiluj se, smiluj, / Pane Ježíši, / smiluj, prosíme, /
Duchu nejsvětší.

3. Bože v Trojici / věčně jediný, / buď milostiv nám, /
shlaď naše viny.

τ: podle textu polské litanie Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Cantica

Comeniana, 1978 μ: Kancionál, 1659 / Cantica Comeniana, 1978 / 2018

σ: Petr Eben, Cantica Comeniana, 1978

265

Ky - ri - e e - lei - son.

Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e

e - le - i - son.

τ: *Kyrie eleison* / Evangelisches Gesangbuch, 1993

μ: tradiční ortodoxní liturgický nápěv / Obichod notnago cerkovnago

pěňija, 1929 / Evangelisches Gesangbuch, 1993 σ: Obichod notnago

cerkovnago pěňija, 1929 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

266 *kánon*

1.
Ky - ri - e, Ky - ri - e e - lei - son.

2.
Ky - ri - e, Ky - ri - e e - lei - son.

3.
Ky - ri - e, Ky - ri - e e - lei - son.

т: Kyrie eleison / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

м: Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

*Kriste,
ty jsi světlo světa.
Není v tobě nejmenší tmy.
Žádná temnota pro tebe není příliš temná.
Ty můžeš proměnit noc v jasný den.*

267 *sólo* *sbor*

Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son.

Ky - ri - e,

sólo *sbor*

Chris - te e - lei - son. Chris - te e - lei - son.

Chris - te, Chris - te, —

sólo *sbor*

Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son.

Ky - ri - e e - lei - son.

τ: *Kyrie eleison* / *There Is One among Us*, 1998 / *Church Hymnary*, 2005

м+s: John Lamberton Bell, *There Is One among Us*, 1998 / *Church Hymnary*, 2005

268

A - do - ra - mus te, Chris - te,

be - ne - di - ci - mus ti - bi,

qui - a per cru - cem tu - am

re - de - mis - ti mun - dum,

The musical score is written for a four-part setting (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of five systems of staves. The lyrics are: 'A - do - ra - mus te, Chris - te, be - ne - di - ci - mus ti - bi, qui - a per cru - cem tu - am re - de - mis - ti mun - dum,'. The time signature changes from 3/4 to 2/4 at the end of the third system and back to 3/4 at the start of the fifth system.

qui - a per cru-cem tu - am

re - de - mis - ti mun-dum.

т: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1982 / Zpěvy z Taizé, 1990

м: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1982 / Zpěvy z Taizé, 1990

Pá - nu chvá - lu vzdej
Bless the Lord, my soul,

269

a jmé - no je - ho chval.____
and bless God's ho - ly name.____

Pá - nu chvá - lu vzdej,
Bless the Lord, my soul,

jen on ti ži - vot dá.
who leads me in - to life.

τ: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1982 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

м: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1982 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

270

Ref. Chvá-lí - me tě, ve - le - bí-me tě a

s dů - vě-rou se sklá - níme před te - bou.

Recitace:

1. Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem,
Bůh v nich má zalíbení. *Ref.*
2. Klaníme se ti. Oslavujeme tě.
Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. *Ref.*
3. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. *Ref.*
4. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi,
ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. *Ref.*
5. Neboť ty jediný jsi svatý, ty jediný jsi Pán,
ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste,
se svatým Duchem, ve slávě Boha Otce. *Ref.*

A - men.

271

Pa - ne, smi-luj se, Pa - ne, smi-luj se.

Kris - te, smi-luj se, Kris - te, smi-luj se.

Pane, smiluj se, Pane, smi - luj se. —

Т: Kyrie eleison / Kancionál, 1973 М: Petr Eben, Kancionál, 1973

272

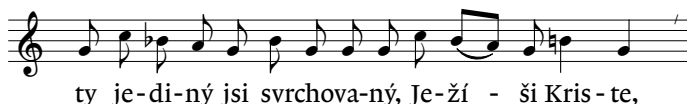
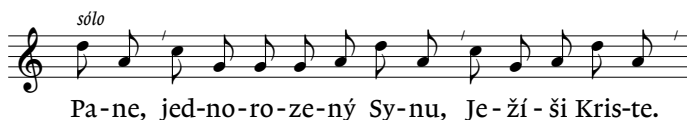
Slá - va na vý - so-stech Bo - hu a na

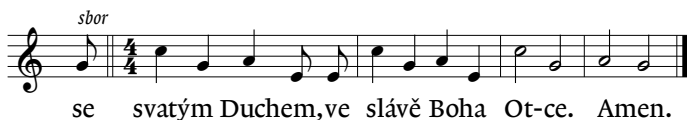
ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - le.

Chvá - lí-me tě. Ve-le-bí-me tě. Klaní-me se ti.

O - sla - vu - je - me tě. Vzdá - vá - me ti

dí - ky pro tvou ve - li - kou slá - vu.

τ: *Gloria in excelsis Deo* / Kancionál, 1973

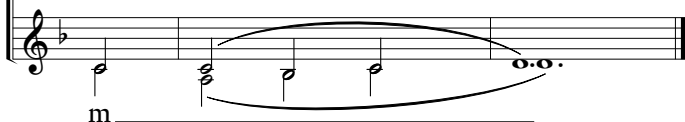
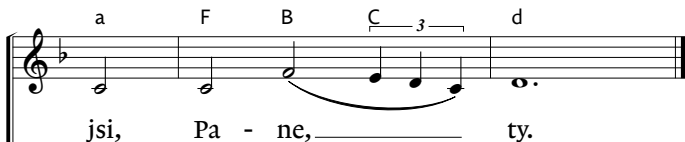
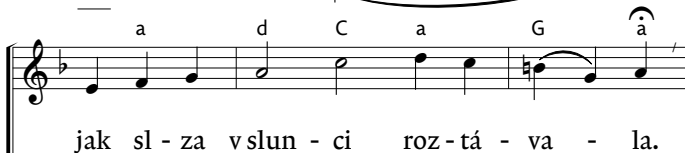
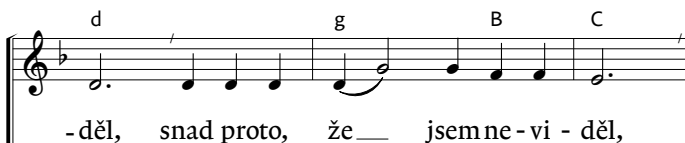
м: Petr Eben, Kancionál, 1973 / Mešní zpěvy, 1989 / 2018

*Ježíši,
v tobě přebývá plnost božství.
Ve tvém srdci přebývá Boží spravedlnost a slitování.
Tvé srdce je plné dobroty a lásky,
je planoucí výhni lásky.*

podle římskokatolické liturgie

273

1. Nám ra-do - stí jsi, Pa-ne,
ty, a já to dlou - ho ne - vě - m

2. Nám radostí jsi, Pane, ty, / a já to dlouho nevěděl, /
snad proto, že jsem necítil, / že dětská ruka je tak malá. /
Nám radostí jsi, Pane, ty, / jsi, Pane, ty.

3. Nám radostí jsi, Pane, ty, / a já to dlouho nevěděl, /
to proto, že jsem nepřijal / slova, jež pokoj znamenala. /
Nám radostí jsi, Pane, ty, / jsi, Pane, ty.

Truvéřská mše (II. Mezizpěv)

τ: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, Praha 1970

μ: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, Praha 1970 / Trouvère-Messe, 1989

274

Slá - va bu - diž Bo - hu Ot - ci i Sy - nu

i Du - chu sva - té - mu,

ja - kož by - la na po - čá - tku,

tak i ny - ní i vždy - ky,

až na vě - ky vě - ků. A - men.

τ: *Gloria Patri et Filio* / Ladislav Moravetz

μ: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

275

1. Přiď, Krá - li věč - ný náš,
 jenž vše v své mo - ci máš,
 a žeh - nej nám! Uč nás dle
 prav - dy cest ti o - běť chvá - ly nést,
 a jak ti li - bé jest, v nás kra-luj sám!

2. Přiď, Slovo věčné ty, / a moc své dobroty / zjev
 lidem všem, / ať všemu stvoření tvé vzkazy mocně zní /
 a všechna ke tvé žni se chystá zem!

3. Přiď, Duchu milosti, / a mocí z výsosti / nás přioděj; /
 jenž moc máš smrti sen změnit v slávy den, / ó vzbud'
 v nás život ten a silíš jej!

4. Ó Bože veliký, / od věků na věky / je sláva tvá. /
 Dej, bychom s anděly ve věčnou neděli / ti nově zapěli:
 Haleluja!

τ: Urania, 1761 / Ludvík Bohumil Kašpar, Písně cestou
 života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Felice Giardini, A Collection of Psalm and Hymn Tunes, [1769] /
 The Choir, 1833 / Evangelický zpěvník, 1979

276

1. Kdo je mocný — jak ty, Ho - spo - di - ne,
tvo - je sva - tost — nik - dy ne - po - mi - ne,
vel - ký jsi v skut - cích hod - ných chval,
svou moc jsi v di - vech do - ko - nal.

2. Spravedlivé jsou tvé cesty, Králi, / ten, kdo je zná,
neustále chválí / pro jejich přímou, pravdivost / tě od
věků až na věčnost.

3. Jediný jsi svatý: tvoje jméno / na věky buď v bázni
věleveno. / Národy ze všech končin jdou / a sklánějí se
před tebou.

4. Provedls nás, lid svůj, nocí temnou, / vidíme již zemi
zaslíbenou, / milosrdenství a moc tvá / v den soudů tvých
nás zachová.

5. Všemohoucí Králi, svatý Pane, / tvoje vláda nikdy
nepřestane, / věčné je tvoje království, / kde slávy tvé se
světlo skví!

tr: Zdeněk Coufal, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: Zdeněk Coufal, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

CHVÁLA A DÍK

Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu,
o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. (Ž 9,2)

277

1. Chval Pá - na své - ho pí - sní
že z trá - pe - ní a tí - sní

a já - sej s ra - do - stí,
své stád - ce vy - pro - stí.

Když vo - láš k ně - mu v bí - dě

a v pro - ti - ven - ství čas,

on na po - moc ti při - jde

a sí - lu dá ti zas.

2. Svým písmem vzdělává si / Pán věrnou hrstku svou /
a vždycky svému stádcí / je mocnou ochranou. / Své
zaslíbení dávné / se splnit hotoví, / že ve zlých časech
slavně / svou církev obnoví.

3. Ať zní mu žalmy vděčné, / ať zní mu píseň chval, /
že z lásky nekonečné / i nám se zvěštoval, / že v církvi
jeho všude / má platit jeho řád / a že nás také bude / svým
slovem spravovat.

τ: Ein Gesangbuch der Brüder, 1544 / Pavel Šoltész, Evangelický zpěvník, 1979

μ: *Entlaubt ist uns der walde*, nápěv německé světské písně /

Ein schön geystlich new Liede, [1535] / Ein Gesangbuch der
Brüder, 1544 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

278

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me,
Pá - na ve - le - bí - me,
nám Ot - ce věč - né - ho,
cír - kev li - du tvé - ho
ve - se - le vy - zná - vá,
chvá - lu to - bě vzdá - vá.

2. Nebeští andělé / chválí tebe mile, / i cherubínové /
i Serafínové, / vládcové i moci / zpívají dnem nocí:
3. Svatý, svatý, svatý, / světem neobjatý, / Hospodin
zástupů, / aniž jiný jest Bůh, / plné všecko nebe, /
plná země tebe.
4. Také lid prorocký / i sbor apoštolský, / zástup
mučednický / skvoucí tebe vždycky / i také obecná /
po světě církev ctí
5. vyznává věčného / Otce nebeského, / s tebou též
bytnosti / Syna od věčnosti / i Ducha svatého, / Boha
jediného.
6. Ó blahoslavení / ti, kdo jsou počtení / k hostům domu
tvého, / ze srdce vděčného / budou vzdávat díky, / zpívat
ti na věky:
7. Svatý, svatý, svatý, / v lásce přebohatý, / ó Bože
zástupů, / aniž jiný jest Bůh, / zní ti chvála vděčně /
zde i potom věčně.

т: [Piesničky], 1501 / Piesně chval Božských, 1541 /

Piesně chval Božských, 1561 / Písň duchovní evanjelistské, 1615 /

Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Ave yerarchia / Vyšebrodský sborník, 1410 / Piesně chval Božských, 1541

279

1. K chvá - le Pá - na Bo - ha své - ho,
v dobro - tě k nám ve - li - ké - ho, vstaň každá
du - še vě - ří - cí a je - ho
do - bré zna - jí - cí; ha - le - lu - ja.

2. Vždyť před věky uloženu / milost, v slibech
oznámenou, / v Synu svém milém naplnil, / v němžto
nám svou spásu zjevil; / haleluja.

3. A tak Bůh přišel z nebe k nám, / jak prorok
předpověděl nám, / že Bůh přijde a spasí nás, / sama sebe
vydá za nás; / haleluja.

4. Život věčný spravedlivě / odňat nám byl pro hříchy
zlé, / ale již zas jest zasloužen / a Kristem Pánem
navrácen; / haleluja.

5. Máme již s Bohem smíření / pro pokuty, jež vloženy /
na Ježíše Krista, Pána, / na němž lest není shledána; /
haleluja.

6. Zápis proti nám je smazán, / svazek žalostný
rozvázán, / vladař smrti je přemožen, / i se svou mocí
zahlazen; / haleluja.

7. Hráz veliká je zbořena, / opona je roztržena, / skrze
krev Ježíše Pána / v nebe otevřena brána; / haleluja.

8. Chvalme my Pána Ježíše, / jak jen můžeme nejvýše, /
vždyť jest sám té chvály hoden; / není mu žádný
podobný; / haleluja.

9. Žádejme Boží milosti, / ať nám v jeho účastnosti /
dá do konce setrvati, / navěky s ním kralovati; / haleluja.

†: Adam Šturm z Hranic, Piesně chval Božských, 1541 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: *Prozpěvujmež všickni nyní* /
Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541

280

1. Má du - še, Pá - na své - ho chval,
svou pé - či všechnu naň u - val,

vzdej je - mu dě - ko - vá - ní,
v něm slož ce - lé dou - fá - ní.

Onť má dost cest, pl - ný svět jest

div - né je - ho mou - dro - sti,

jak on rá - cí, tak vše krá - cí

k vů - li je - ho moc - no - sti.

2. O čemž tobě, Bože, nyní / můj chce jazyk zpívat, / tvá přemnohá dobrodiní / s vděčností vyznávati. / Nebs mi toho činil mnoho, / což důkazem tvé lásky / bylo při mně, což upřímně / hlásat chci z každé částky.

3. Ač pak často já též klesám, / prach jsa a popel bídny, / však ty pozdvihuješ mne sám, / mé jsa mdlobě pomocný. / Hříchy snímáš, špínu smýváš / krví Syna milého, / tos mi svědčil i zpečetil / často svátostí jeho.

4. Však když jsem v úzkostech býval, / nevěda kam se díti, / jen tebe srdcem jsem vzýval, / tys mi pomocník býti / ráčil cele, protože směle, / Otče můj, v tebe doufám, / mne provázej, děj se co děj, / já v naději nezoufám.

τ: Jan Amos Komenský, Nové písně některé, 1631 /

Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

281

1. Chval - tež Bo - ha! Nechť slá - va, čest
On od věč - no - sti pa - nu - je,
na - še - mu Bo - hu vzdá - na jest
mou - dře a div - ně spra - vu - je
za všec - ky skut - ky je - ho.
všec - ko, co jest od ně - ho.

2. Chvaltež Boha! Necht sláva, čest / od nás vždycky
 vzdávána jest / tobě, Ježíši Kriste. / Tys prostředník náš
 jediný, / jenžs na se vzal naše viny, / získals nám život
 jistě. / Krásné, šťastné / obcenství, účastenství je tvých
 ovčí, / jež skrze tebe jdou k Otci.

3. Chvaltež Boha! Duchu svatý, / v darech nebeských
 bohatý, / buď při nás svou milostí! / Ty nám víru,
 moudrost dáváš, / ty vítězit nám pomáháš / v boji všech
 zlých žádostí. / Voď nás, sil nás / jak v radosti, tak v žalosti,
 ať vždy v ctnosti / živi jsme a v pobožnosti.

τ: *Lobsinget Gott! Dank, Preis und Ehr* / Wilhelm Abraham Teller,
 Gesangbuch zum gottesdienstlichen Gebrauch, 1780 / Nová kniha
 zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979

м: *Psalter*, 1538 / Philipp Nicolai, *Frewden Spiegel deß*
ewigen Lebens, 1599 / *Cantional*, 1627

282

1. Kéž by - chom to u - mě - li
i když se nám ne - da - ří
zpí - vat pí - sně chvá - ly,
vše, jak jsme si přá - li.
Kéž by - chom svou pí - snič - kou
moh - li bliž - ním ří - ci,
že je mů - že po - tě - šit
Pán Bůh mi - lu - jí - cí.

2. David skákal radostí / tak, jak hudba hrála, /
třebas k jeho vážnosti / nevhodná se zdála. / Nic si
z toho nedělal, / i když lidem k smíchu / zpíval Bohu
chvalozpěv, / nedbal na svou pýchu.

3. Pavel seděl v žaláři, / nohy v těžké kládě, / třebaže
byl bez viny, / nenadával vládě. / Do tmavého vězení /
nerad šel by býval, / to však na tom nemění, / že si
v poutech zpíval.

4. Tam, kde slova nestačí, / ještě něco zbývá: /
kdo se z víry raduje, / ten ať Bohu zpívá. / Nemusí

o hudbě mít / třeba ani zdání, / přesto písni vděčnosti /
nic už nezabrání.

τ: Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

μ: *Tempus adest floridum* / *Piae Cantiones*, 1582

283

1. Ho-spo-din sám ná-ro-dů Bůh,
pro-vo-lej dík každič-ký duch

chvá-lu mu vzdej sa-mé - mu,
Pá - nu všem vám do-bré - mu,

že on vás z lá - sky vy - vo - lil,

mi - lo - stí svou vás ob - da - řil

v Je - ží - ši Kris - tu, Sy - nu.

2. Milostí Pán navštívil nás, / mocí svou nás ovládá, /
s pravdou svou k nám přichází zas, / duše tvá s ním
nestrádá. / V Kristu on dává spasení, / časnost ve věčnost
promění; / zpívejte halleluja!

τ: Joachim Sartorius, *Der Psalter*, 1591 / Rudolf Šimša, *Evangelický zpěvník*, 1979

μ: Melchior Vulpus, *Ein schön geistlich Gesangbuch*, 1609 /

Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

284

1. Nuž Bo - hu dě - kuj - me
kte - rýž kaž - do - den - ně

ú - sty i srd - ci svý - mi,
nám i všem do - bře či - ní.

Ten, kte - rý v lás - ce své

při mat - kách na - šich stál,

chce věr - nou strá - ží být

v mi - lo - sti své i dál.

2. Prosme Pána toho, / ať nás vždy svou moudrostí, /
pokojem provází, / žít dopřává v radosti. / Ať nás ve své
svaté / pravdě posiluje, / odplaty každý den / i věčně
zbavuje.

3. Sláva, čest buď Bohu / Otci i jeho Synu, / Duchu
svatému též / v bytí, moci rovnému, / Trojici přesvaté, /
jak byla vzdávána / od věků na věky, / buď i nyní dána.

Ještě než tě hledáme, jsi už s námi.
 Ještě než tě voláme jménem,
 jsi již naším Bohem.
 Otevři naše srdce pro tajemství,
 do kterého nás zveš a přijímáš:
 že jsi nejdříve miloval ty nás
 a že s tebou můžeme být šťastni.
 Smíme se k tobě přiblížit –
 ne proto, že bychom byli dobří,
 ale proto, že jsi Bůh.

285

286

1. Můj Pa - ne, pí - seň vděč - no - sti
 ti zpí - vat ho - tov jsem
 a svěd - čit o tvé do - bro - ty
 bo - hat - ství ve - li - kém.

- ← T: Martin Rinckart, Iesu Hertz-Büchlein, 1636 / Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Daniel Sinapius-Horčíčka, Cithara sanctorum, 1684 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle
 M: Martin Rinckart, Iesu Hertz-Büchlein, 1636 / Praxis Pietatis Melica, 1653 / Fast allgemeines Evangelisch-Musicalisches Liederbuch, 1730 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

2. Víím, že jsi pramen milosti, / všech darů studnice, /
z níž váží pro nás v hojnosti / tvá štědrá pravice.
3. Co jsme my, Pane, v světě všem? / Co je i život náš? /
Zda vše, co svým zde jmenujem, / ty sám nám nedáváš?
4. Když duši svírá trápení, / náš strach sám dobře znáš, /
svou mocnou rukou proměníš / v naději žal i pláč.
5. Ó vzchop se, duše, k chválení / a zvučně prozpěvuj. /
Ten, z něhož všechno pramení, / ten Pán a Bůh je tvůj.
6. Tvou skrýší, hradem bezpečným, / dědictvím pro svůj
lid, / tvým bohatstvím i spasením / on sám chce věčně být.
7. Svou víru v něj vlož v tichosti, / i svoje doufání, /
v něm najdeš pokoj s radostí, / věčné požehnání.

tr: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Josef Baštecký
a Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: Pseaumes octante trois de
David, 1551 / Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653

287

1. Zpí-vej - te, čest vzdejte Ho-spo-di - nu
ze všech stran! Sta - ré vě - ci pře-sta - ly
a no - vé se za - ča - ly. Ob - no - ve - ní
smy - slo - vé, zač - ně - te pí - sně no - vé.

2. Zpívejte, jásejte, chválice Hospodina! / Nechať se chvály jeho konají dne každého, / ať lidské pokolení šetří svého spasení. / Oznamujte a zvěstujte všem krajanům i pohanům / skutky Boží, kdož je zná.

3. S pilností, s radostí chválu jemu každý vzdej! / Však se máte čistiti, ozdobu svatou vzíti, / chtíce k němu vcházeti a jemu se klaněti. / On chce opět lásky obět, tu připravte, obětujte, / všecken svět ho ve cti měj.

4. Vesel se srdečně nebe se vším svým vojskem! / Též ty, země, veselá proč bys býti neměla? / Vody, moře, studnice, prozpěvujte vždy více. / Nechať hlučí, též i zvučí, co v propastech, hlubokostech, / měj Hospodin čest ve všem!

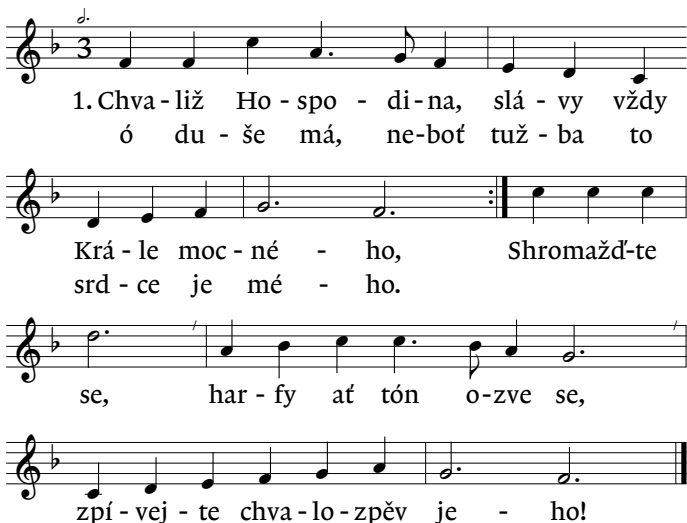
т: Johann Daniel Herrnschmidt, Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 /

Jan Liberda, Harfa nová, 1735 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Georg Joseph, Heilige Seelen-Lust, [1657] / Harmonischer

Lieder-Schatz, 1738 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

288

1. Chva - liž Ho - spo - di - na, slá - vy vždy
ó du - še má, ne - boť tuž - ba to

Krá - le moc - né - ho, Shromažď - te
srd - ce je mé - ho.

se, har - fy ať tón o - zve se,

zpí - vej - te chva - lo - zpěv je - ho!

2. Chvaliž Hospodina, jenž všechno slavně spravuje, /
v bezpečné náruči před pádem tě ochraňuje / a vede tě /
Duchem své lásky v světě, / tvá duše to pocítuje.

3. Chvaliž Hospodina, jenž moudře vše uspořádal, / život
dal, v trápeních podpíral, víc nežlis žádal. / Kolikrát již /
býdy když tížil tě kříž, / nad tebou křídla rozkládal.

4. Chvaliž Hospodina, jenž tobě věrně žehnává, / jenž
z nebe vláhu svou hojnou i chléb tobě prává. / Pamatuj
jen, / jak vpravdě mocný je ten, / u něhož láska je pravá.

5. Chvaliž Hospodina, vše vyznej, že on je Pánem, / stal se
nám záchranou, na paměť tesejte kámen. / On Otec tvůj, /
ó duše má, pamatuj, / chval ho vždy s vděčností. Amen.

t: Joachim Neander, Bundes-Lieder und Danck-Psalmen, 1683 /

Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

m: Neu zugerichtete Praxis Pietatis Melica, 1674 / Bundes-Lieder und Danck-
Psalmen, 1683 / Geistreiches Gesang-Buch, 1741 / Harfa, 1915 / 2018

289

1. Te - be, Bo - že, chvá - lí - me,
před te - bou — se sklá - ní - me,

Pa - ne, tvo - ji ctí - me sí - lu,
tvé - mu di - ví - ce — se dí - lu.

Tys od vě - ků na vě - ky,

Bo - že moc - ný, ve - li - ký!

2. Andělů tě chválí sbor, / serafů a cherubínů, / každý
v světě vzdává tvor / chválu tobě, Hospodinu. / Ze všech
světa zní to stran: / Svatý, svatý, svatý Pán!

3. Ctí tě, Otče, na zemi / všichni velicí i malí. / Sbor tvůj
s lidmi se všemi / uctívá tě, vroucně chválí, / čest a chválu
přináší / tvému Synu Ježíši.

4. Pane mocný, Bože náš, / ve svém skloň se slitování. /
Dle svých slibů, víme, dáš / svoje nám všem požehnání. /
K tobě duše vzhlížejí, / ty jsi naší nadějí!

†: *Te Deum laudamus* / Ignaz Franz, *Die Christlich-katholische Lehre*, 1768 /
Gustav Adolf Molnár, *Harfa*, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

M: *Katholisches Gesangbuch*, [1774/6] / *Melodien*, 1852 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993

290

1. Pa - ne Bo - že, bu - diž chvá - la
od nás kře - sťa - nů vzdá - vá - na
to - bě i Sy - nu mi - lé - mu
i ta - ké Du - chu sva - té - mu.

2. Ty se o nás věrně staráš, / co potřebí, to nám dáváš, /
o duši, tělo pečuješ, / tak své stvoření miluješ.

3. Dej, bychom tě poslouchali / a k tobě se přiznávali /
jako k Otci laskavému / a k Pánu dobrotivému.

4. Ty žádného nezamítáš, / hříšné na milost přijímáš, /
každý, kdo činí pokání, / má od tebe smilování.

5. Kriste, pro své umučení / dej nám hříchů odpuštění, /
ať nás mine věčný plamen, / uchovej nás, Kriste, amen.

τ: Písně chval Božských, 1606 / Kancionál, 1620 / Cithara sanctorum, 1636 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Lowell Mason, The Sacred Harp, 1835 / Evangelický zpěvník, 1979

291

1. Buď Pá - nu čest! Ó pěj-te píseň chvá - ly,

ať slá - vu jmé - na je - ho sly - ší svět.

On dobrý jest, to do blízka i dá - li

po ze-mě tvá - ři má se ro - zeznět.

Ref. A - no, chce - me ko - sla - ve - ní

Krá - le své - ho slou - žit__ dál,

chcem být svěd - ky o__ spa - se - ní,

jak on__ nám to při - cá - zal.

2. Buď Pánu čest! Se svatou uctivostí / své srdce vložte
v žalmy vroucích chval. / On dobrý jest, vždyť z pouhé své
milosti / se skálou spásy ztraceným nám stal. Ref.

3. Buď Pánu čest! Toť nejkrásnější úkol, / o jeho lásky
činech vyprávět. / On dobrý jest, to rozhlašujte vůkol, /
ať k němu celý obrátí se svět. *Ref.*

T: Sparkling and Bright, 1890 /

Jan Hochman, Sbírka duchovních písní, 1908 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Sparkling and Bright, 1890 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952

T: *Alleluia*

M: tradiční nápěv chorální antifony / Gotteslob, 1975 / 2018

*Veliký jsi, Hospodine,
a vši chvály hodný,
tvá velikost je nevýstižná,
tvá moudrost nezměřitelná.
A tebe chce chválit člověk,
tak malá část tvého stvoření!
Člověk, sténající pod břemenem smrtelnosti,
sténající pod svědectvím svého hříchu,
pod svědectvím, že se pyšným protiviš!
A přece tě chce chválit člověk,
tak malá část tvého stvoření!
Ty sám ho povzbuzuješ,
aby tě chválil s radostí,
neboť jsi nás stvořil pro sebe
a naše srdce je nepokojné,
dokud nespočine v tobě.*

293

Ha - le - lu - ja,

ha - le - lu - ja, ha -

- le - lu - ja.

T: *Alleluia*

M: tradiční ortodoxní liturgický nápěv / Evangelisches Gesangbuch, 1993

S: Evangelisches Gesangbuch, 1993

294

Ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja!

T: *Alleluia*

M: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

295

1. Za to, že v stro - mech
 pře - čtu ži - vot a ja - ro v pev - né
 zá - vě - ji, že po - tkal jsem tě
 dne - ska rá - no, za to ti, Pa - ne,
 dě - ku - ji.

2. Za to, že mnoho věnovals mi, / chválit tě mohu
 vroucněji, / že vzal sis, co by tížilo mě, / za to ti, Pane,
 děkuji.

3. Za to, že doved jsi mě blízko, / s bratry i já tě miluji, /
 že potkal jsem tě také večer, / za to ti, Pane, děkuji.

Truvérská mše (V. Závěr)

τ: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, 1970

м: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, 1970 / Trouvère-Messe, 1989

296

1. Či - sté srd - ce dá - vej všem,
 kdo tě, Bo - že, chvá - lí,
 dík ať vzdá - vá den co den
 tvůj lid v Du - chu u - přím - ným.
 V mi - lo - sti jsi stá - lý,
 proč by - chom se bá - li,
 slá - va to - bě, Krá - li.

2. Nesnadné je v světě žít, / jíti cestou lásky. / Chceme se to naučit / jako věrný Boží lid, / co je vzácné, dáti, / druhým dobré přátel, / Pána Boha znáti.

3. Tobě, Pane, zpíváme / píseň o radosti, / že nás všechny v lásce máš, / každého i dobře znáš. / Na tom máme dosti, / starostí jsme prosti / díky tvé laskavosti.

†: Renatus Schiller, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / Miloslav Esterle

‡: Renatus Schiller, Zpívání, 1996

297

1. Dě - ku - jem ti, Pa - ne Bo - že,
že nás máš tak rád, že jsme moh-li
dnes-ka rá - no zdra - ví vstát.

2. Děkujem ti, Pane Bože, / že si smíme hrát, / že si také
můžem spolu / zazpívat.

3. Děkujem ti, Pane Bože, / za ten dnešní den. / Dej, ať
tebe každý chválí / v srdci svém.

Т: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

М: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

298

1. Pa-ne Bo-že náš, vše v své ruce máš.
Slunce ve dne, mě - síc v no-ci vyjdou, když je
ve své mo-ci za - vo - láš.

2. A ta ruka tvá, / jak je laskavá! / Všechny ptáčky, broučky
syť, / obléká do barev kvítí / přemnohá.

3. Chcem ti ďakovať, / že i nás máš rád. / Že chceš podle svého Slova / chrániť nás a sytiť znova, / dobré dáť.

Т: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

М: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981 / 2018

299

Chvá - lu, dík_ všichni vzdejme Pá - nu,

on je ce-stou ži - vo - ta,

pro všechny má mí-sto ve svém plá - nu

je - ho lá-ska, do - bro - ta.

1. Chvá - lu, díky, je-ho jménu slá - va

pro-vo-lej-me s ra - do - stí.

Na kaž-dý den své slo-vo nám dá - vá
 pro-vá - ze - né mi - lo - stí.
 Ref. Ha-le-lu - ja zpí - vej, ha-le-lu - ja zpí - vej
 Bo-hu Ot-ci, je-ho Duchu sva - té - mu.
 Ha-le-lu - ja zpí - vej, ha-le-lu - ja zpí - vej
 je-ho Sy-nu za nás v oběť da - né - mu.

2. Chválu, díky provolejme Pánu / v radosti i nečase. / Na cestu novou otevřel ti bránu, / vejdi, už je načase. Ref.

3. Chválu, díky všichni vzdejme Pánu, / on je cestou života, / pro všechny má místo ve svém plánu / jeho láska, dobrota.

τ: Miroslav Gallus, Svítá, 1992

м: podle Louise Altera a Jiřího Grossmanna Miroslav Gallus, Svítá, 1992

300

1. Ho - sa - na, ho - sa - na,
ho - sa - na Bo - hu na ne - bi.
Ho - sa - na, ho - sa - na,
ho - sa - na Bo - hu na ne - bi.
Jmé - no sla - ví - me tvé,
chvá - lí tě srd - ce mé,
vy - vý - šen buď, ó Bo - že náš,
ho - sa - na Bo - hu na ne - bi.

2. |: Sláva, sláva, sláva Králi všech králů. :| / Jméno slavíme tvé, / chválí tě srdce mé. / Vyvýšen buď, ó Bože náš. / Sláva tobě, Králi náš.

3. | : Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi. : | / Jméno
slavíme tvé, / chválí tě srdce mé, / vyvýšen buď, ó Bože
náš, / hosana Bohu na nebi.

τ: Carl Tuttle, Worship Songs, 1989 / Michael Otřisal, Svítá, 1992

м: Carl Tuttle, Worship Songs, 1989 / Svítá, 1992 / 2018

© 1985 Shadow Spring Music (Adm Music Services / Song Solutions

www.songsolutions.org). All rights reserved. Used by permission.

301

kánon
1. 2.
Vše, co má dý - chá - ní,
3. 4.
na vě-ky chval Hospo-di-na zá - stu - pů!

τ: Jaroslav Kvasnička, Písničky na cestu, 1970 / Buď tobě sláva, 1981

м: Jaroslav Kvasnička, Písničky na cestu, 1970 / Buď tobě sláva, 1981

ZVĚSTOVÁNÍ BOŽÍHO SLOVA

Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší. (1S 3,9b)

302

1. Moc - ný Bo - že, při Kris - to - vu
za - cho - vej nás spá - sy slo - vu,
ať tvé prav - dy ja - sná sví - ce
zmá - há blu - dy víc a ví - ce.

2. Kriste, Pane nad vše pány, / ukaž, že ni pekla brány /
slova tvého nepodvrátí, / z ruky tvé nás nevychvátí.

3. Duchu svatý, těš nás v mdlobě, / vírou spoj nás v lásce
k sobě; / když pak běh zde dokonáme, / dej, ať věčný život
máme.

τ: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1543/4 /

Písně duchovní evangelistské, 1576 / Ludvík Bohumil Kašpar,

Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

м: podle hymnu *Veni, redemptor gentium* Martin Luther, Geistliche

Lieder, 1543/4 / Písně duchovní evangelistské, 1564

303

1. Mou - dro - sti po - klad z ne - be
v něm po - zná - ní nám se - be

je slo - vo Bo - ží nám,
o - tví - rá Pán Bůh sám.

K své tvá - ře zje - ve - ní

všem v Kris - tu svět - lo dá - vá

pro věč - né spa - se - ní.

Po - tě - še - ním se stá - vá,

po - si - lou v ze - mdle - ní.

2. Nám hřivnu slova svého / k užitku svěčil Pán, /
v hloubi srdce lidského / ať nalézá svůj chrám. / Vždyť on,
ten věčný Král, / k nám s pravdou svou se sklání, / aby ho
každý znal. / Ten ztrácí slitování, / kdo jím by pohrdal.

3. Ve slovu Božím spása / platit nepřestává / a jeho moc
a krása / navěky zůstává. / Kdo věrnost zachová / a v něm
na pevné skále / ve víře vytrvá, / s Kristem v naději stálé /
i smrt překonává.

4. Kdo slovu Pána svého / naslouchá s důvěrou, / bez
bázně v síle jeho / smí přijmout službu svou. / Nebývá
oklamán / a svírán pouty hříchů, / v zápasech není sám. /
V zástupu učedníků / je s láskou přijímán.

5. S milostí, Bože, shlédni / na maličký lid svůj, / po cestě
tvé již kráčí, / Duchem jej obdaruj. / Své svaté učení / vždy
čisté zachovávej / a k jeho plnění / nám chuť i sílu dávej, /
k tvé slávy šíření.

т: Jan Korytanský, Kirchengeseng, 1566 / Jan Amos Komenský,
Kancionál, 1659 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní
duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Gantz neue geystliche teütsche Hymnus, 1527 / Písně chval Božských, 1561

Milostivý a svatý Bože,
stvořil jsi nás k svému obrazu.
Dej nám moudrost, abychom tě poznali.
Horlivost, abychom tě hledali.
Oči, abychom tě zhlédli.
Srdce, abychom o tobě přemýšleli.
Život, abychom tě zvěstovali.
Skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

podle liturgie německých reformovaných církví

305

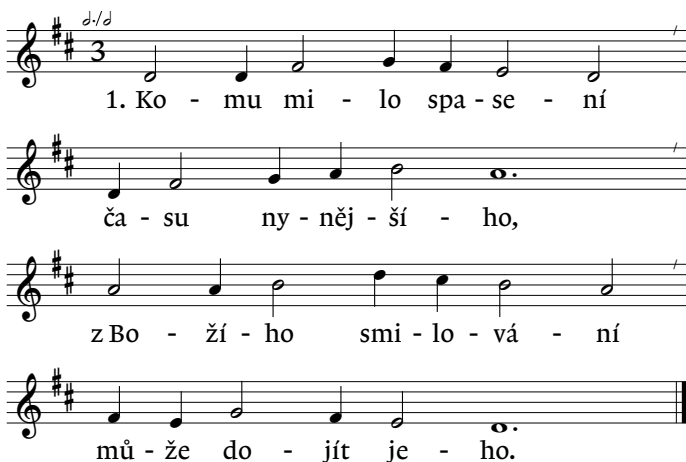
1. To - bě, Bo - že, dě - ku - je - me
a slo - vo tvé mi - lu - je - me;
ó ra - čiž mu prů - chod dá - ti,
svým slu - hům v ú - sta vklá - da - ti
a z tvé - ho slo - va ká - zá - ní
nám všem dej své po - žeh - ná - ní,

2. aby v nás vždy přebývalo, / hojné užitky dávalo / ke cti,
k chvále tvé milosti / a k naší větší radosti. / Učiň to pro
Syna svého, / Ježíše, Pána našeho.

tr: Piesně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Geistliche Lieder, 1539 / Geistliche Lieder, 1545

306

2. Vždyť sám Pán všemohoucí / nechtěl dopustiti, /
 aby v něho věřící / měli se rmoutiti.

3. Protož evangelium, / poselství milosti, /
 oznamuje národům / k veliké radosti.

4. Syn v našem člověčenství / v světě se ukázal, /
 v množství zjevných svědectví / lásku svou dokázal.

5. Na smrt duši položil / z veliké milosti, /
 svou nevinnou krev vylil, / zjevil lásky dosti.

6. Nato Duch svatý poslán, / by svědectví vydal, /
 Kristus byl oslavován, / ve věrných přebýval.

7. A církvi dal Boží Syn / moc na odpuštění, /
 neb na zadržení vin / z jeho stanovení.

8. Ó co bezpečnějšího / v světě může býti /
 nežli Nejsvětějšího / slovům v tom věřiti?

9. Kdo miluje spasení, / může ho dojít /
 a z Kristova svědectví / jím ujištěn býti.

10. Ó chvaliž, duše, Pána / z takové milosti, /
jež v církvi připravena! / Rci jemu s vděčností:

11. Tobě chvála, Bože můj, / také děkování, /
že jsi navštívil lid svůj / ve svém slitování.

12. A co jsi byl připravil, / dej toho užítí, /
aby hříšný spasen byl, / rač pomoc činiti.

†: Jan Augusta, Kniežka tato bez titule, 1535 /

Piesně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Kniežka tato bez titule, 1535 / Piesně chval Božských, 1541

307

1. Slá - va Bo - hu na vý - so - sti,
kte - rý jest vždy od věč - no - sti,

jenž všec - ko slo - vem u - či - nil,

v ne - bi, v ze - mi mou - dře zří - dil.

2. Pomine nebe i země, / slovo Páně nezahyne, /
aniž bude umenšeno, / na věky jest utvrzeno.

3. Ani množství velkých činů / neb kterých lidských
úkonů / nemohou mu co vzít, přidat, / v své čistotě má
vždy trvat.

4. Nižádná práce úsilná / ani lidská služba pilná, /
krom toho slova věčného, / nemůže spasit žádného.

5. V slově víra osvětlení, / neomylné ujištění / má o celé
vůli Boží; / ono pravou známost množí.

6. Otvírá i rozum pravý, / dává z Písma smysl zdravý, /
odnímá i pochybení, / činí naději k spasení.
7. Svědomí obveseluje, / milost v Kristu zaslubuje, /
hodnost v jeho zasloužení; / napravuje v poblouzení.
8. Tvrdost srdce obměkčuje, / truchlou mysl polehčuje, /
žádost k Bohu vroucí dává, / když i Duch svatý pomáhá.
9. Nadarmo všichni pracují / a slibných slov užívají, /
chtějí jeviti se mocní, / jsou však bez Boha nemocní.
10. I co nad Boha lepšího, / co lidem v světě jistšího /
než slovo věčného Boha, / jímž k spasení svým pomáhá!

τ: Jiřík Štyrsa / Piesně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Ladislav Moravetz

Dávej nám, Bože, slyšící uši,
abychom ve svém marném životě
směli slyšet o velikých věcech,
které jsi pro nás k velikému překvapení
na věky připravil
skrze Krista, našeho Pána.

309

1. Za - cho - vej nás při svém slo - vu
a dej k ně - mu ví - ru ži - vou,
ty sám, Je - ží - ši, Pa - ne náš,
kte - rýž - to mdlo - bu nás všech znáš.

2. Ó pastýři izraelský, / opatruj malé stádce své, / věrnými správci obdar nás / a svévolníků zbavuj nás.

3. Poněvadž my sami z sebe / nemůžeme nic bez tebe, / v tvou ochranu se dáváme / a o to tebe žádáme:

4. Pas nás na horách zelených, / na trávnících přerozkošných, / pastvou slova nás obdaruj / a bludů škodných uvaruj,

5. ať moc pravdy slova tvého / nevyjde z srdce našeho, / a tak ať jsme země plodná, / k semenu tvému způsobná.

6. V čemkoli jsme pobloudili, / naprav nás, pastýři dobrý, / k stádu svému na ramenou / přines ovci svou ztracenou.

7. Slovo tvé, Pane Kriste náš, / ať nikdy neopustí nás. / Amen, ať se to vše stane, / zač tebe z víry žádáme.

tr: Kancionál český, 1576 / Zpívání křesťanská, 1584 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Kirchengeseng, 1566 / Evangelický zpěvník, 1979

310

1. Pochvá-len bu - diž Pán Bůh náš,
kte-rýž ny - ní na-sy - til nás
slovem sva-tým, jenž jest po-krm du - ším
na - ším. Chvalmež Bo - ha, chvalmež Bo - ha,
za do - bro - di - ní je - ho mno-há!

2. Pochválen buď i Syn Boží, / jenž jest duší našich
zboží, / neboť on sám / smrtí svou vrátil život nám. /
Chvalmež Boha, chvalmež Boha / za dobrodiní jeho
mnohá!

3. Pochválen buď i Duch svatý, / jenž nás učí právě
znáti / Hospodina / i jeho milého Syna. / Chvalmež Boha,
chvalmež Boha / za dobrodiní jeho mnohá!

τ: Královéhradecký kancionál český, 1595 / Písně chval Božských, 1606 /
Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979
м: Písně chval Božských, 1606

311

1. Bůh je můj hrad a já smím brát
z je - ho slov po - vzbu - ze - ní.
Před tvá - ří tvou jdu ce - stou svou
ve ví - ře, bez _____ vi - dě - ní.

2. Slovo pravdy / tvé ať navždy / mi dává, Bože, sľu, /
ať v úzkosti, / v pochybnosti / neztratím svoji víru.

3. V tvém slovu mám / zbraň proti tmám, / kde jinde
bych vzal světlo? / Co jiného / jména tvého / k oslavě by
mne vedlo?

4. Světlem slova / mi vždy znova / cenu spásy zjevuješ /
a z milosti / do věčnosti / časností mne provést chceš.

5. Nevěděl bych, / že smířit hřích / v tvé věčné radě bylo, /
kdyby zvěst tu / všemu světu / tvé slovo nezjevilo.

6. Mé srdce již / pro hříchů tíž / nemusí se tě báti, / vždyť
ty mi díš, / že odpouštíš, / že smím tě Otcem zváti.

7. Ty jsi náš hrad, / rač ponechat / nám světlo slova
svého. / V něm naděje / i spása je, / dar života věčného.

tr: Christian Fürchtegott Gellert, Geistliche Oden und
Lieder, 1757 / Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

m: As Hymnodus Sacer, 1625 / Andachts-Zymbeln, 1655 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

312

1. Při - šli jsme, ó Je - ží - ší,
U - číň srd - ce schopněj - ší

slo - vo tvo - je po-slou-cha - ti.
slo - va sva - tá při - jí - ma - ti,

od zemských vě - cí od - vá - děj

a ne-be - ské hle - da - ti dej.

2. Srdce naše, rozum náš / velkou tmou jsou zatemněny, /
Bože, jenž vše v rukou máš, / dej nám světlo k osvětlení. /
Dobré činit, myslit, znáti / nám ty sám jen můžeš dáti.

3. Blesku slávy, jasnosti, / světlo z světla nebeského, /
všechny naše schopnosti / obnov mocí Ducha svého, /
ať z svých proseb, zpěvů, lkání / máme slavné požehnání!

†: Tobias Clausnitzer, Altdorffisches Bet- und Gesang-Büchlein, 1663 /
Poklad spěvů duchovních, 1710 / Kancionál, 1753 / Ludvík Bohumil Kašpar,
Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

313

1. O - zvi se, Pa - ne můj!

Já tou - žím znát tvou vů - li.

K služ - bě mne při - pra - vuj,

ať vy - dám se ti rád.

O - zvi se, Pa - ne můj,

po pří - mé ce - stě jdu - li,

i kdy - bych tá - pal snad.

2. Ozvi se, Pane můj! / Co dělat mám, chci znáti, /
a moudrost mi daruj, / abych cíl neztratil. / Ozvi se, Pane
můj, / ať způsobí Duch svatý, / že budu mít dost sil.

3. Ozvi se, Pane můj, / a soustřeď moje smysly / na
pravdivý hlas svůj / a svoje rozkazy. / Ozvi se, Pane můj! /
Ať na to jenom myslím, / co z pravdy přichází.

4. Ozvi se, Pane můj! / Má duše neklidná je; / ty sám ji
proměňuj, / ať uslyší tvůj vzkaz. / Ozvi se, Pane můj, /
veď lidstvo k branám ráje / a oslav se ty v nás.

†: Pierre Corneille, L'Imitation de Iesus-Christ, 1656 / Karel Trusina,
Evangelický zpěvník, 1979 †: Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 /
Harmonischer Lieder-Schatz, 1738 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

314

1. Za dar slo - va, Bo - že mi - lý,
Byl jsi s ná - mi v tu - to chví - li,
při - jmi srd - cí na - šich dík.
buď dál kaž - dý o - ka - mžik.
Ha - le - lu - ja! Ke tvé chvá - le
ží - ti chce - me, Bo - že náš.
Po - si-luj nás ne - u - stá - le,
z mi - lo - sti tvé ži - vot náš.

2. Nechť tvé světlo jasně vzplane a ostříhá našich cest. /
Bezpečně vždy noha stane, když tvé slovo svící jest. /
Haleluja! Cestu tvoji najít chceme, Bože náš. / Z nepokoje
ku pokoji jediný ty vodit znáš.

τ: Gustav Adolf Molnár, Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: podle nápěvu tradiční ruské písně John Andrew Stevenson,

A Selection of Popular National Airs, 1818 / Písně cestou života, 1890

315

1. Nás za-vo-lal jsi, Pa - ne, my proto přišli sem,
nás za-vo-lal jsi, Pa - ne, my proto přišli sem,
že tvými jsme teď ho - sty, ti dě - ku - jem,
že tvými jsme teď ho - sty, ti dě - ku - jem.

2. |: Zde slyšíme tvá slova, je o tvých skutcích řeč, :|
|: kéž otevřeš nám uši a srdce těž! :|

3. |: A soustřeď naši mysl, rač Ducha svého dát, :|
|: ať naučí nás slyšet a poslouchat. :|

τ: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981

μ: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Buď tobě sláva, 1981

316

1. Dej od - va - hu včas sly - šet, co
pro nás, Pa - ne, máš, a při - jmi
dík, že s ná - mi po - cí - táš.

2. Dej odvahy žít, doufat, / když není vidět cíl, / a přijmi
dík, / že s láskou ujistil.

3. Dej odvahy dnes sloužit, / ať den je nebo noc, / a přijmi
dík, / že jdeš nám na pomoc.

4. Dej odvahy se ztišit / i mlčet před tebou / a přijmi dík /
za všechnu přízeň tvou.

5. Dej odvahy mít víru, / že jediný jsi Pán, / a přijmi dík, /
že nevzdálil ses nám.

τ: Kurt Rommel, Gotteslob, 1975 / Zdeněk Coufal, Evangelický
zpěvník (dodatek), 2000 м: Kurt Rommel, Gotteslob, 1975 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

317

1. Bůh prv - ní slo - vo má,
 z tmy svět - lo po - vo - lá - vá
 a vše - mu ži - vot dá - vá,
 dnes do - sud pro - mlou - vá.

2. Bůh na počátku stál. / O čem máme jen zdání, / i tam se v lásce sklání / a nás si povolal.

3. Má slovo poslední: / co otcům zdávna slíbil / a pro co víru tříbil, / to jistě vyplní.

4. Bůh na počátku byl / a přijde jednou zase, / svět stvoří v nové kráse, / v něm všechno má svůj cíl.

τ: Jan Wit, Liedboek voor de kerken, 1973 / Bohuslav Vik

m: Gerhardus Marinus Kremer, Liedboek voor de kerken, 1973

318

1. Kdo na ko - le - nou kle - čí, ví - dá
dál. Kdo na ko - le - nou
kle - čí, ví - dá dál.
Ref. Ži - vot svůj prý kdo ztratí,
jen ten ho zachrání. Dlou - hý,
těž - ký je chá - pá - ní.

2. |: Kdo nedělá moc řečí, poví víc. :| Ref.

3. |: Kdo dává, zpět nežádá, má dost sám. :| Ref.

τ: Jaromír Plíšek, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: See Four and Twenty Elders, nápěv amerického spirituálu /
New Quartet Book, 1925 / Nová píseň, [1983/4]

319

1. Shromáždil člo-věk prý moudrosti své poklad,
a kdo chce pravdu snad o ži-vo-tě poznat,

u - lo - žil jej do svých pří-slo - ví,
k tomu ať ten po-klad promlu - ví.

Chcete - li však tak-to do-jít po - u - če - ní,

ne - zů-staň-te v pů-li ce - sty stát,

snaž-te se naslouchat jen pl-né-mu znění,

F G a

půl-ka pravdy mů-že ta-ky lhát.

2. Do jámy upadne, kdo jiným ji chystá, / sejde mečem,
 kdo s ním zachází, / pravda však bývá jen pouze tehdy
 jistá, / když jí jedna půlka neschází. / Slyšte proto všichni
 druhou polovinu, / je v ní skryta moudrost odvěká: / Ten,
 kdo meč odmítá, ten na kříži sejde, / slyšte, lidé, moudrost
 člověka.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

VYZNÁNÍ VIN A PŘIJETÍ ODPUŠTĚNÍ

Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost
jsem nezakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze
své nevěrnosti.“ A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích
můj. (Ž 32,5)

320

1. Já chtěl bych, Bo - že můj, mít srd - ce
pl - né sí - ly, když slyším po-zvá - ní,
ať za te-bou se dám. Však bo-jím se, že
hřích mi bu - de pří - liš mi - lý a
tou-hu po slá - vě že v so-bě ne-zdo-lám.

2. Dnes na to vzpomínám, / jak často jsem už slíbil, /
že chci ti věrný být, / vždy ve službě tvé stát / a zabývat
se tím, / co se tvé vůli líbí. / Však všechny sliby své / jsem
zrušil mnohokrát.

3. Neumím vděčný být, / když požehnání dáš mně, /
když radost přichází / a chvíle pokojné, / a zcela hluchý
jsem, / když napomínáš vážně, / když smutek dopustíš - /
znamení varovné.

4. Tak stále poznávám, / jak slabý jsem a prázdný, / jak sice snahu mám / hlas Boží vážně vzít, / však zcela stačí, když / jen někdo pohrozí mi, / a znovu upadám, / má slabost vítězí.

5. Jen tvoje moudrost ví, / co k službě sílu dává, / co sobce promění / a smutné potěší, / jen za tvé pomoci / se zastanu vždy práva / a věrnost pravdě tvé / nebude přítěží.

6. Tak jako prorokům / a apoštolům kdysi / i mně dej moudrost svou / a Ducha daruj sám, / ty, který v lásce své / a v moci nezměrný jsi, / i ve mně bezmocném / si vybuduj svůj chrám.

τ: Louis Roehrich, Recueil de psaumes et cantiques, 1866 /
Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979 μ: New ordentlich
Gesangbuch, 1648 / Fast allgemeines Evangelisch-Musicalisches
Liederbuch, 1730 / Recueil de psaumes et cantiques, 1866 / 2018

321

1. Je - zu, při-spěj ku po - mo - ci,
sou - že - ní mne zbav svou mo - cí.
Pro můj žal a bo - lest ne - ní ni-kde
jin - de u - tě - še - ní, ó Bo-že můj.

2. Hyne svět a žádost jeho / je vždy více v moci zlého. /
Nepravost se rozšířila, / spravedlnost zahynula, / ó Bože můj.
3. Já pak, v srdci pomýlený, / z cesty pravdy zavedený, /
sám nad sebou plakat musím, / o dar pokání tě prosím, /
ó Bože můj.
4. Ke komu bych šel jinému / než k tobě, Pane, samému, /
který jsi i na kříž vstoupil, / abys duši mou vykoupil, /
ó Bože můj.
5. Uslyš, Pane, mé volání, / skloň se ke mně v slitování, /
z celé duše prosím, žádám, / na tvou milost očekávám, /
ó Bože můj.
6. Veliký byl hřích a vina / u marnotratného syna, / a přec
jsi jej přijal, Pane. / Dej, ať se mi stejně stane, / ó Bože můj.
7. Jako poutník unavený, / jako jelen poraněný, / hledám,
Pane, s dychtivostí / živou vodu tvé milosti, / ó Bože můj.
8. Hledej ovečku ztracenou, / zachraň mne na svých
ramenou, / pastýři můj dobrý, tichý, / láskou přikrej moje
hříchy. / Ó Bože můj.

τ: Cithara Sanctorum, 1737 / Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

м: *Prozpěvujmež všickni nyní* / Kolínský kancionál, 1517 /

Piesně chval Božských, 1541

322

1. Tak - to vo - lá sám Syn Bo - ží:
 Pojd'-te ke mně, pra - co - vi - tí,
 kdož pro hří - chy truch - lí - te,
 mla - dí, sta - ří, mu - ži, že - ny,
 po - mo - hu vám z od - sou - ze - ní,
 ve mně od - po - či - ne - te.

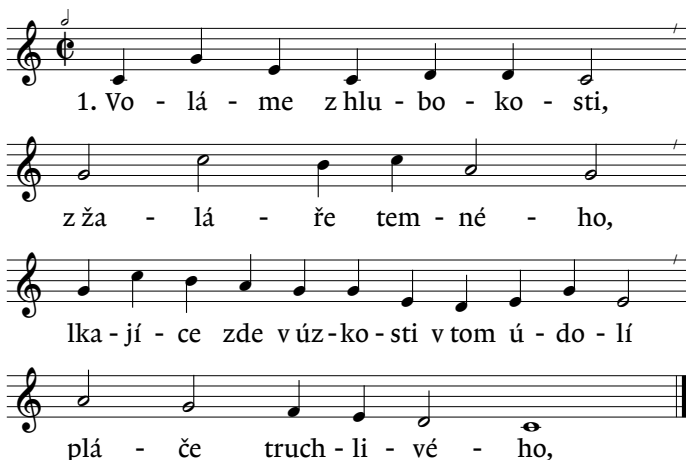
2. Jho mé sladké, břímě lehké; / kdo je pro mne věrně
 nese, / ujde věčných trápení. / Nechci ho zde opustiti, /
 s mou pomocí má dojíti / v nebesích utěšení.

3. Co jsem činil, čemu učil / a v čem jsem vám k příkladu
 byl, / v tom se jen upevněte; / co proto vám se přihodí, /
 to jistě vám neuškodí, / když vy věrni budete.

4. Kdo jste se Bohu oddali, / všichni velicí i malí, /
 nelitujte v tom sebe; / stůjte v Kristovu učení, / v němž je
 vaše potěšení, / přivede vás do nebe.

τ: Georg Grünwald, Ain schöns newes christlichs Lyed, 1530 / Urban Němec,
 Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 / Rostislav Nechuta, Evangelický
 zpěvník, 1979 m: Ain schöns newes christlichs Lyed, 1530 / Geistliche Lieder, 1545

323

2. věčný Králi, Pane náš, / k tobě jedinému, / který v nebi
přebýváš, sem pohlížíš / k lidu souženému.

3. Aj, my dobrotivého / tebe Otce máme, / avšak
spravedlivého tvého soudu / velmi se lekáme.

4. Hříchů tak rozvodněných, / jichž počet nevíme, /
proti tobě činěných, v těle, v duchu / velmi se děsíme.

5. A kdybys je chtěl zkoumat / září oka svého, / všechny je
vyhledávat, kdo ostojí? / Přemůžeš každého.

6. Tys ze všech nepravostí / mocný vyprostitel, /
zhroucených v jich žalosti a kajících / sám tys potěšitel.

7. Potěšuj také nyní / nám srdce sklíčené / a pro své
mnohé viny dnem i nocí / bolestně zdrcené

8. a přiveď po cestách svých / svou velkou milostí / v nebe
do stanů věčných, Pane Kriste, / k té věčné radosti.

tr: Jan Blahoslav, Písně chval Božských, 1561 /

Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1564

324

1. Srd-ce mé já - sá, v to-bě je spá - sa.
Radost sám brá - níš, v darech se sklá - níš.

Srd-ce mé já - sá, v to-bě je spá - sa.
Radost sám brá - níš, v darech se sklá - níš.

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.
Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.
Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

The musical score is written for voice and piano. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 6/4. The first system shows the vocal melody and piano accompaniment for the first verse. The second system shows the vocal melody and piano accompaniment for the second verse. The third system shows the vocal melody and piano accompaniment for the chorus. The fourth system shows the vocal melody and piano accompaniment for the final line of the chorus. The piano part consists of chords and single notes in the right and left hands.

Ref. Ve - deš mě tmou ze strašné mé nou - ze,
Směr byl mi dán a úz - ká je brá - na,

Ve - deš mě tmou ze strašné mé nou - ze,
Směr byl mi dán a úz - ká je brá - na,

ru - šíš moc zlou, když v lásce mě sou - díš,
znám už tvůj hlas i pří - běh tvé spá - sy,

ru - šíš moc zlou, když v lásce mě sou - díš,
znám už tvůj hlas i pří - běh tvé spá - sy,

svo-bo-du dá - váš, ha - le - lu - ja.
Je - ží - ši Kris - te. Ha - le - lu - ja.

svo-bo-du dá - váš, ha - le - lu - ja.
Je - ží - ši Kris - te. Ha - le - lu - ja.

2. Srdce mé zpívá, jméno tvé vzývá. / Halleluja, halleluja. /
Slovem, cos kázal, ďábla jsi svázal. / Halleluja, halleluja. *Ref.*

τ: Amorum filii Dei decades duae, 1598 / Evangelisches
Gesangbuch, 1993 / Eliška Baťová

м: Giovanni Giacomo Gastoldi, Balletti a cinque voci, 1591 / 2018

s: Giovanni Giacomo Gastoldi, Balletti a cinque voci, 1591 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998 / 2018

325

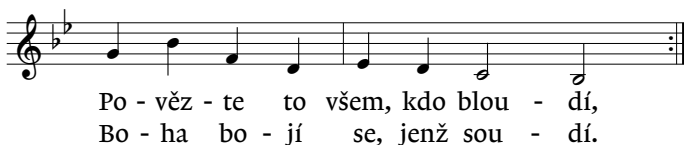
1. Bo - že, Ot - če věč - no - sti,
Stvo - ři - te - li moc - ný,
od - pusť vi - ny, sla - bo - sti,

2. Ty jsi na kříž v bolesti / nesl naše hříchy. / Kriste, Králi
nebeský, / smiluj se nad námi!

3. Duchu svatý, rádce náš, / v darech přebohatý, / osvět lid
tmou zajatý, / smiluj se nad námi!

†: podle tradiční litanie Evanjelický spevník, 1992 / Tomáš Najbrt,
Evanjelický zpěvník (dodatek), 2000 м: Piesně chval Božských, 1541

2. Nejsem hoden milosti, / ale uvěřil jsem slovu, /
že smím doufat s radostí, / kající že přijmeš znovu. /
U tebe je záchrana, / Ježíš hříšné přijímá.

3. Pojděte, vy, jež tíha vin / jako břímě těžké tlačí, /
naše hříchy nese Syn, / jeho dílo spásy stačí. /
Odpuštění pro nás má, / Ježíš hříšné přijímá.

4. Kdo se k němu přiblíží, / toho nikdy nevyhání, /
s láskou na nás pohlíží, / miluje nás bez přestání. /
Nový život pro nás má, / Ježíš hříšné přijímá.

T: Erdmann Neumeister, Evangelischer Nachklang, 1718 /

Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Praxis Pietatis Melica, 1553 / Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 / Harmonischer
Lieder-Schatz, 1738 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950 / 2018

327

1. Ú - tě - cho du - še - mé, Je - zí - ši - můj,
do - bro mé nej - vyš - ší, při mně vždy stůj.
Te - be - jen sa - mé - ho so - bě žá - dám,
v tvé jméno na - dě - ji všechnu sklá - dám.

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán, / Bůh, který za spásu
světa byl dán. / Ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas, /
víru mou posiluj po všechen čas.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží, / za které trpěl Pán
na svém kříži. / Přesto mám naději v Boha svého, / miluji
Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho, / je to jen milost
Pána mého. / Tělem i duší mu patřím cele, / nemám nic
bez svého Spasitele.

τ: Kancionál český, 1712 / Zpěvy duchovní k varhanám, 1832 /

Český kancionál, 1921 / Kancionál, 1973 / 2018

м: Zpěvy duchovní k varhanám, 1832 / Český kancionál, 1921 / Kancionál, 1973

328

1. O - či jsi mi dal, vi - dět
ne - u - mím; sle - pých lé - ka - ři,
smi - luj se na - de mnou.

2. Uši jsi mi dal, / slyšet neumím; / hluchých lékaři, /
smiluj se nade mnou.

3. Ruce jsi mi dal, / sloužit neumím; / chromých lékaři, /
smiluj se nade mnou.

4. Ústa jsi mi dal, / chválit neumím; / němých lékaři, /
smiluj se nade mnou.

5. Život jsi mi dal, / věřit neumím; / vládce nad smrtí, /
smiluj se nade mnou.

6. Bližní jsi mi dal, / mít rád neumím; / tvůrce zázraků, /
smiluj se nade mnou.

τ: Paul Ernst Ruppel, Neue geistliche Lieder, 1977 / Zdeněk Coufal, Svítá, 1992

м: Magdalene Schauß-Flake, Neue geistliche Lieder, 1977 / Svítá, 1992

329

Pa - ne, smi - luj se, ne - boť jsme
zhře - ši - li pro - ti to - bě.

τ: *Kyrie eleison* / Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

μ: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

330

1. Od - pusť, že dnes tak ja - ko vče-ra
jsem to - bě věr - nost sli - bo-val.
Od - pusť, že zrá-na do ve - če - ra
jsem te - be skutkem zra-zo - val,
od - pusť, že zrá-na do ve - če - ra
jsem te - be skutkem zra-zo - val.

2. Odpusť, že jsem nevyslechl bratra, / který se mne na radu ptal. / |: Odpusť, že jsem se díval spatra / na toho, který klopýtal. :|
3. Odpusť, že nad svou hněvivostí / nechal jsem slunce zapadnout. / |: Odpusť, že jsem dnes bez milosti / slepého nechal upadnout. :|
4. Odpusť mi, Pane, zase znova, / odpusť mi každý lásky dluh. / |: Odpusť všechna zbytečná slova, / odpusť, jenž slitovný jsi Bůh. :|

τ: Miloš Rejchrt, Nová křesťanská píseň, 1970

μ: Miloš Rejchrt, Nová křesťanská píseň, 1970

*Bože, prosíme, přijď království tvé.
K nám, kteří máme tolik starostí s jinými věcmi.
K nám, kteří se nechceme vzdát vlády
nad svým životem.
K nám, kteří se bráníme tvé lásce
i tvému nároku.
K nám, kteří jsme cestu k tobě i k druhým
zatarasili svým hříchem.
Před tebou i před druhými
vyznáváme svůj hřích.
Prosíme, odpusť nám
a proměňuj nás svým kralováním.*

podle luterské liturgie

331

Ref. Pá - na ví - tej, k nám se sklá - ní,
 slá - skou o - tví - rá ná - ruč svou,
 Pá - na ví - tej, k nám se sklá - ní,
 svě - tu při - ná - ší po - koj svůj.

1. Bůh mlu - ví stá - le k li - dem svým
 hlá - sem mocným i la - ska - vým:
 „Co svět ti dá - vá, je jen klam.“
 Slyš je - ho slo - va: „Po - koj vám.“

2. Všechno, co vidím, / musím mít, / něco mi chybí, /
nenajdu klid. / Stále za něčím / pospíchám, / najednou
slyším: / „Pokoř vám.“ Ref.

3. Vše, co mi vládlo, / čím jsem žil, / všechno tvůj pokoj /
proměnil. / Chtěl bych teď sloužit, / pomáhat / každému
z lidí / pokoj znát. Ref.

τ: Miloslav Esterle, Svítá 1992

μ: *Ev'ry Time I Feel the Spirit*, nářev spirituálu z ostrova Svatá Helena /
Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Svítá, 1992 / 2018

*Zde jsou mé nohy, bídné poutnice,
teď touží běžet, kam tvá milost volá.*

*Zde je můj hlas, nevrlý, prolhaný,
aby si vyčítal a prosil o pokání.*

*Zde jsou mé oči, světla omylů,
kež zhasí je mé modlitby a slzy.*

*Běda, můj Bože, který odpouštíš,
má nevděčnost je jak bezedná studna.*

*Ty, Bože míru, štěstí, radosti,
všechnu mou nemohoucnost, všechnu úzkost,
to všechno dobře znáš. Vždyť není větší ubožák v mé době,
ale co mám, můj Bože, to dám tobě.*

332

1. Pa-ne, víš, jak má - lo lá - sky mám pro
bliž - ní své, be - ru rád, však má - lo
dá - vám dál, ač mám vše tvé.
Ne - vím sám, co víc už chtít, přesto
toužím mít se líp. Srdce mé si ve své
pro - mě - ňuj, uč vděč - ný být.

2. Pane můj, ty znáš mě líp než já, ty znáš můj splín, /
dobře víš, že prázdné ruce mám před křížem tvým. / Pane,
já tvou vůli znám, / přesto dál si vládnu sám. / Srdce mé si
ve své proměňuj, buď ty můj Král.

Ṥ: Kateřina Křivohlavá M: Kelvin Grove, tradiční skotský nápěv /
Hamilton's Universal Tune-Book, 1853 / John Lamberton Bell,
Heaven Shall Not Wait, 1987 / 2018

333

prolog

D e A

V Pí-smu sva-tém čteme, že Je-žíš

D G D

zved svůj hlas: „Panství Bo-ží blízko,

e A⁷ D Fis

vrať se, teď je čas! Pan-ství Bo-ží

h e A⁷ D

blíz-ko, vrať se, teď je čas!“

D e A

Ref. Před tvou tvá - ří, Pa - ne, nemám
1. Ja - ko Moj-žíš vá-hám, nemám

D G D

vů-bec nic, jen tvé slovo da-né:
vů-bec nic. Bůh však vodu dá nám.

e A⁷ D Fis

Jdi a ne-hřeš víc, jen tvé slovo
Jdi a ne-hřeš víc, Bůh však vodu

h e A⁷ D

da - né: Jdi a ne-hřeš víc.
dá nám. Jdi a ne-hřeš víc.

2. S Jonášem chci utéct, / nemám vůbec nic. /
 |: Úkol dá se unést. / Jdi a nehřeš víc. :| *Ref.*

3. Jako žena lehká / nemám vůbec nic. /
 |: S láskou se však setkám. / Jdi a nehřeš víc. :| *Ref.*

4. Pyšně sbohem dávám, / nemám vůbec nic. /
 |: Díky ti, zas vstávám. / Jdi a nehřeš víc. :| *Ref.*

τ: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4]

μ: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

334

Ref. Hří-chy tvý tě jed-nou do - že - nou,
 zkoušíš spá - lit mo-sty za se - bou.
 Všecko zlý v duši dál si vlá - číš tmou,
 hříchy tvý tě jednou do-že-nou.

1. Vá-háš, jestli má cenu se prát, ___

vá-háš, jestli zno-va za - čít hrát. ___

Hříchů svých snad za-čít li - to - vat. Ref.

2. Troufám si ti dát to, oč jsi stál, / troufám si tě vést zas o krok dál. / |: Hříchy tvý na sebe jeden vzal. :| Ref.

τ: Miloslav Esterle, Svítá, 1992

м: *Sinner, Please Don't Let This Harvest Pass*, nápěv amerického spirituálu / New Jubilee Songs, [1902] / Negro spirituals, 1961 / Svítá, 1992

Milosrdný Bože,
 vyznáváme před tebou i před druhými,
 že jsme zhřešili v myšlenkách, slovech i skutcích,
 tím, čeho jsme se dopustili, i tím, co jsme zanedbali.
 Svou silou se nemůžeme ze svých hříchů vykoupit.
 Proto hledáme útočiště ve tvém milosrdenství.

podle luterské liturgie

336

1. U-hni se stranou, ztratíš jen chvíli,
 ve-dlej-ší cestou spíš dojdeš k cí-li,
 proč do zdi hlavou, proč ne-jít kolem,
 proč manu če-kat nad prázdným stolem.

Ref. Srd - ce či - sté stvoř mi, ó Bo-že, a
 ob-nov ve mně du-cha pří-mé - ho.

Chords: a, a⁷, a⁶, F, d, d⁷, d⁶, A^s, B, G, C, G, a, H, e, a, D, G.

2. Opust' vše staré / a zanech snění, / doba je jiná, /
 všechno se mění, / dnes jenom blázen / pro pravdu hyne, /
 pravd bylo mnoho, / teď jsou zas jiné. Ref.

3. Proč den si dělat / zbytečně perný, / nezkusit všeho /
a proč být věrný, / ber život lehce, / láska je hravá, / odej
se chvílce, / vem, co se dává. *Ref.*

4. V neděli k nebi / pozdvihni hlavu, / v pondělí hled' zas /
ztratit se v davu, / na nebi žijí / andělé svatí, / na zemi
jiné / zásady platí. *Ref.*

†: Miloš Rejchrt, Nová píseň [1983/4] / Svítá, 1992

‡: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

337

Ref. Že-ne-me se sa-mi v sobě moudří, _

před tvou tvá-ří ne - u - mí-me stát,

o - de-dáv-na po-hr-dá-me bou-ří, _

ne - u - mí-me mi-lost při-jí - mat.

1. Tvá láska do-pa-dá na ne-úrodnou zemi,

pro-sí-me, o - te-vři jí ce-stu mezi všemi. *Ref.*

2. Ó Pane, smiluj se, my taky nejsme jiní, / vždyť nikdo neslyší, když řekneš, že jsme vinni. *Ref.*

3. Jen těžko přijímá, kdo neví, jak se dává, / když lásku nabízíš, je ticho, to se stává. *Ref.*

τ: Jaromír Křivohlavý, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

μ: Jaromír Křivohlavý, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

338

Ref. Zní, zní, zní hlas temný, ti - chý,
 zní, zní, zní v poušti vo - lá - ní.
 Zní, zní, zní: zvaž-te své hří-chy,
 je - ště poz-dě ne - ní, je čas po-ká - ní.
 1. Už se zvedá ví-tr, ple-vy ro-ze-že-ne,
 ví - tr soudce, který sklizeň pro-ví-vá. —

Se-ke-ra se za-tne do su-ché-ho kmene,
 žá-rem sá - lá vý-heň, vý-heň oh - ni - vá. Ref.

2. Už se zvedá vítr, který zrno čistí, / žeň hospodáře čeká,
 sýpky nachystal, / běda všechněm, kteří jsou si sebou
 jistí, / běda tomu domu, co na písku stál. Ref.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň [1983/4] / Svítá, 1992

м: Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

*Skryj, Pane, slitováním svým,
 co zla před tebou učiním.
 A dej, ať nepřehlédnu, Pane,
 spásu a milosti mi dané
 i blaženost, jež nekončí.*

VYZNÁNÍ VÍRY

Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal,
že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben;
byl vzkříšen třetího dne podle Písem. (1K 15,3-4)

339

1. Vě - ří - me sr - deč - ně v je - di - né - ho
Bo - ha, to - ho, kte - rý věč - ně živ
jest, všec - ko mo - ě, v Ot - ce
ne - be - ské - ho, Stvo - ři - te - le
ne - be i ze - mě i vše - ě.

2. Věříme též v jeho Syna jediného, / Pána Jezu Krista,
jehož Panna čistá / bez hříchu počala, / neb Ducha svatého
moc to v ní konala.

3. Kristus umřel za nás, nad peklem zvítězil, / třetího
dne vstal zas, a tak nás vykoupil / z věčného vězení; /
na pravici Otce přijal oslavení.

4. Věříme s radostí i v Ducha svatého, / v této smrtelnosti
těšitele ctného, / který církev svatou, / svatých obcování,
spravuje a chrání.

5. Věříme též cele, že pro narození / Krista Spasitele dá nám Bůh spasení, / hříchů odpuštění, / též z mrtvých vzkříšení, věčné oslavení.

6. Amen zpívající a tím se těšíce, / že po bídě této bude věčné léto, / rceme: Přijď, Ježíši, / a připoj nás bídne k své nebeské říši.

τ: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Depromemus laudes pie genitrici / Kodex Franus, 1505 /

Vodňanský kancionál, 1537

340

1. Ve jmé-no Kris - ta dou - fá - me,
 neb v něm své spa - se - ní má - me.
 Z to-ho nás žád - ný ne - sve - de,
 snáz ne - be, ze - mě o - de - jde,
 než nás kdo z to - ho vy - ve - de.

2. Pro něho všechno snášíme, / neb slibům jeho věříme, /
 že nás v ničem neopustí, / pravdě své dá přece růsti, /
 neb ona má vítěziti.

3. Nedbejme strachu lidského, / majíc' Krista Pána svého, / toho přesilného Krále, / zlost nevěrných má namále, / pravda jeho půjde dále.
4. Jakož se to všudy vidí, / že k sobě mnohé přivodí / sladkostí slova Božího, / nám k spasení poslaného, / v těchto časech zjeveného.
5. Ač se proto ďábel hněvá, / však Kristus s svými zůstává, / musí on vždy vítěziti, / není se čeho strašiti, / z něho se máme těšiti,
6. kterýž nám svou pravdu zjevil, / Duchem jejím nás naplnil / a pro ni nás neopustí; / ač pokušení dopustí, / však nás sám z něho vyprostí.
7. K hanbě našim protivníkům / a k chvále svým milovníkům / učiní milost svou s námi, / obrání, půjde před námi, / neb jsme jemu všichni známi.
8. Beránek, jsa Pán nad pány, / Král Bohem korunovaný, / má nad králi panství míti, / s věrnými boj obdržeti, / šelmu sobě podmaniti.
9. Ale falešní proroci / i šelma se vši svou mocí / zaživa v jezero padnou, / v oheň věčný se dostanou, / protiviti se přestanou.
10. Všem věrným sluší doufati, / hrůz lidských příliš nedbati; / aj, stádce Páně maličké, / neboj se té hrůzy lidské, / však máš k sobě sliby božské.
11. Amen, Kriste, tě prosíme, / slibům tvým pevně věříme, / že pravdě průchod způsobíš / a tudy věrně utěšíš, / nepřátele své zarmoutíš.

†: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1615 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: *In Gottes Namen fahren wir* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Schöne auszerlesne Lieder, 1536 / Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561

341

1. Věř - me v Bo - ha jed - no - ho,
v Ot - ce vše - mo - hou - cí - ho,
Pá - na stvo - ře - ní vše - ho,
Sy - na, Du - cha sva - té - ho,
v ně - ho měj - me ví - ru,
všich - ni bez roz - dí - lu.
Syn se rá - čil vtě - li - ti mo - cí
Du - cha sva - té - ho, z Pan - ny se na -
ro - di - ti pro člo - vě - ka hří - šné - ho,
pro člo - vě - ka hří - šné - ho.

2. Proň ráčil pracovati, / lání, bití trpěti, / na kříži
umřítí, / nad peklem zvítěziti / a ďábla poraziti, / potom
z mrtvých vstáti. / Na nebesa vystoupiti dne čtyřicátého, /
na pravici seděti Boha Otce věčného, / Boha Otce věčného.

3. Věřme v Ducha svatého, / v svatou církev obecnou, /
svatých obcování, / hříchů všech odpuštění, / těla
z mrtvých vzkříšení, / věčné potěšení, / kde s anděly po
vše věky na Pána patříce, / příbytek míti budeme, amen
zpívající / a Bohu děkující.

τ: Jistebnický kancionál, c.1430 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

μ: Jistebnický kancionál, c.1430 / Piesně chval Božských, 1541 / 2018

342

1. Kris-tus je má sí - la i spa-se - ní,
po - tě - še - ní ve všem mém zarmouce - ní;
já v je - ho mo - ci ve dne, ta - ké
v no - ci žá - dám po-mo - ci.

2. Neodloučí mne zde nic od něho, / doufám v něho, /
neb všechno mám od něho. / On mne spravuje, / řídí,
opatruje / i ochraňuje.

3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím, / tím se kojím, /
že vždy při něm obstojím. / Neumřu věčně, / jist jsem tím
bezpečně / i dostatečně.

4. Co budu živ, budu ho chváliti, / velebiti, / skutky jeho slaviti. / Řeknu vesele: / Nuž, duše má, směle / chval Spasitele!

5. Ó budiž tobě chvála svatému / Kristu, Pánu / našemu jedinému, / nebs toho hoden / vždycky a každý den / na věky. Amen.

τ: Graduál novoměstských řezníků, 1567 / Buď tobě sláva, 1981

μ: Graduál novoměstských řezníků, 1567

343

1. Svou ví - ru s na - dě - jí spo - lu
vy - zná - vej - me v Bo - ha Ot - ce
moc - né - ho, Tvůr - ce ne - be i ze - mě.

2. Svou víru vyznejme v Syna jediného, / Pána svého Ježíše, / Spasitele našeho.

3. Z Marie narozen, neb svatý Duch tak chtěl, / utrpením pokořen, / v hrůze kříže zemřít šel.

4. Ráno dne třetího byl vzkříšen, z hrobu vstal. / K svému Otci v nebesích / vrátil se jak mocný Král.

5. Z trůnu Panovníka sám na svět přijde zas, / aby soud svůj vyhlásil / národům v poslední čas.

6. Svou víru vyznejme v moc Ducha svatého, / který církev shromáždil / k spáse lidu věrného.

7. Hříchů odpuštění, ze smrti vzkříšení / s nadějí
vyznávejme, / též i věčné spasení.

8. Náš Pane laskavý, slyš naše vyznání, / milostí svou
obdařuj, / dávej své požehnání.

†: Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

†: Kancionál český, 1576 / Písně chval Božských, 1606

344

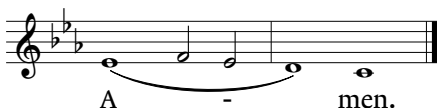
1. Vě - ří - me, vlád - ne Ho - spo - din,
vě - ří - me, Kris - tus, Bo - ží Syn,
z věč - né - ho Bo - ha zro - ze - ný,
je moc - ný, bla - ho - sla - ve - ný.

2. Věříme, že nás svatý Duch, / těšitel, učí, co chce Bůh, /
on věje, kam chce, bez mezí, / v něm ten, kdo klesá, vítězí.

3. Bůh Otec slovem, pokynem / dal světlo ve tmách,
nezhynem. / Syn jeho přijal naši tíž, / naši smrt trpěl, náš
nes kříž.

4. A v peklo vstoupil, z mrtvých vstal, / by všemu světu
kraloval, / on přijde v předurčený den, / svět soudu bude
podroben.

5. Duch život nový umí dát, / chce z nás svou církev
budovat. / Z vin, omylů nás vyprostí, / dá žít ve věčné
radosti.

τ: *Wir glauben Gott im höchsten Thron*, Rudolf Alexander Schröder, Eckart, 1938 /
Jiří Pumr, Svítá, 1992 m: Christian Lahusen, *Ein Lobgesang*, 1948 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993 / 2018
© Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952. Alle Rechte bei und
vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin. © by Bärenreiter-Verlag, Kassel

345 Věřím v Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.
I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem,
byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího,
odkud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
a život věčný.
Amen.

Apoštolské vyznání víry

346

Věřím v jednoho Bo-ha, všemohoucího Ot-ce,

Stvořitele nebe i ze-mě, všeho viditelného
i neviditel-né-ho.

Věřím v jednoho Pá-na Ježíše Kris-ta,

jednorozeného Božího Sy-na, který se zrodil z Otce

přede všemi vě-ky: Bůh z Boha, Svět-lo ze Světla,

pravý Bůh z pravého Bo-ha, zrozený, nestvoře-ný,

jedné podstaty s Otcem: skrze něho
všechno je stvo-ře - no.

On pro nás li-di a pro na-ši spá-su

se - stou-pil z ne - be. Skr - ze Du - cha

sva - té - ho při - jal tě - lo z Ma - ri - e

Pan - ny a stal se člo - vě - kem.

sóló
Byl za nás — u - kři - žo - ván, za dnů —

Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a

sbor
po - hřben. Tře - tí - ho dne — vstal

z mrtvých po - dle Pí - sma. Vstou - pil do

ne - be, se - dí po pra - vi - ci

sóló
Ot - ce. A znovu přijde, ve slá - vě,

sou - dit ži - vé i mrt - vé a — je - ho

krá-lov - ství - bu - de bez kon - ce.

sbor
Věřím v Ducha sva-té-ho, Pána a Dárce ži-vo-ta,

který z Otce s Otcem i Synem je
i Syna vychází, zároveň uctíván a oslavován

sólo
a mluvil ústy pro-ro-ků. Věřím v jednu, svatou,

sbor
všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest

na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých

a život budoucího vě - ku. A - men.

τ: Credo, Nicejsko-cařihradské vyznání víry / Kancionál, 1973

m: Petr Eben, Kancionál, 1973 / Mešní zpěvy, 1989

347 Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.
Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze Světla,
pravý Bůh z pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem:
skrze něho všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny
a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován,
za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě,
soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.
Věřím v Ducha svatého,
Pána a Dárce života,
který z Otce i Syna vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.
Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
Očekávám vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku.
Amen.

Nicejsko-cařihradské vyznání víry

348

Věřím v jednoho Boha, Ot-ce všemohoucí-ho,

Stvoři-te-le nebe i země, všeho vi-di-tel-né-ho

i ne-vi-di-tel-ného. Vě-řím v jed-no-ho Pá-na

Je-ží-še Krista, jedno-ro-ze-ného Syna Bo-žího,

kte-rý se zrodil z Otce pře-de vše-mi vě-ky:

Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého

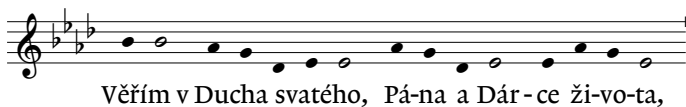
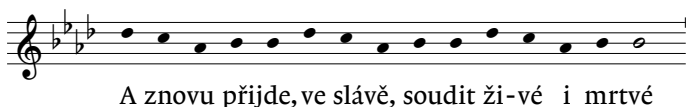
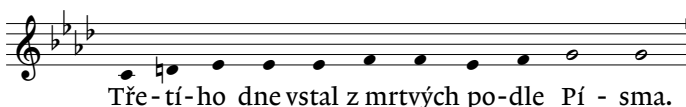
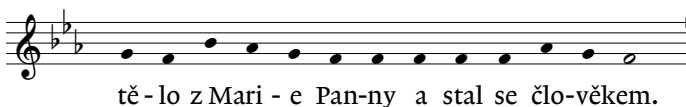
Bo-ha, zroze-ný, nestvoře-ný, jed-né podsta-ty

s Otcem: skr-ze ně-ho všechno je stvoře-no.

On pro nás li - di a pro na - ši spá - su

kte-rý z Otce i Sy-na vy-chá-zí, s Otcem i
 Synem je zá-ro-veň u-ctí-ván a o-sla-vo-ván
 a mluvil ústy proro-ků. Věřím v jednu, svatou,
 vše-o-becnou, a-poštolskou cír-kev. Vyznávám
 je-den křest na od-pu-ště-ní hří - chů.
 O - če - kávám vzkříše-ní mrt-vých a ži - vot
 budoucí-ho vě-ku. A - men, a - men, a-men.

τ: Credo, Nicejsko-cařihradské vyznání víry

m: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014 / 2018

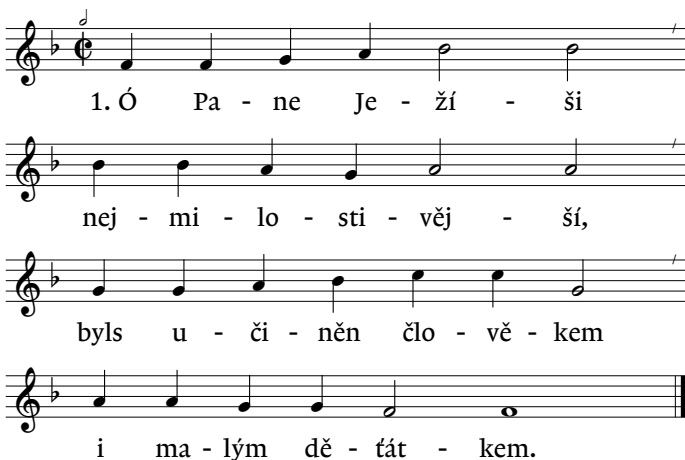
349 Věříme v Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se stal člověkem,
abychom měli odpuštění, radost a spásu.
Věříme, že zemřel a byl vzkříšen,
aby nám dal vítězství nad smrtí
a ujištění o našem vzkříšení.
Věříme, že přijde v moci a slávě,
jako přišel ve slabosti a ponížení.
Skrze něho věříme v Boha Otce,
který nás přijímá za své děti a miluje nás,
jako miluje Ježíše Krista.
Věříme v Ducha svatého,
který působí v našem srdci a ujišťuje nás,
že jsme Božími dětmi,
který vede církve Božím slovem
a zjevuje nám slávu Ježíše Krista.
Věříme ve všeobecnou církev,
viditelnou i neviditelnou,
hříšnou i ospravedlněnou.
Věříme, že jsme všichni spojeni s Ježíšem Kristem.
Věříme, že království Boží je naší společnou nadějí.

vyznání víry Sjednocené protestantské církve Francie

*Věřím, že Bůh může a chce ze všeho,
i ze zlého, nechat povstat dobré.
Potřebuje k tomu lidi,
kteří si všemi věcmi nechávají pomáhat k dobrému.
Věřím, že v každé nouzi nám Bůh dá tolik sil,
kolik potřebujeme.
Avšak nedává je předem,
abychom se nespolehali sami na sebe, ale pouze na něj.
V takové víře musí být každý strach
z budoucnosti překonán.
Věřím, že ani všechny naše chyby a omyly nejsou zbytečné
a že pro Boha není za těžko s nimi skoncovat,
stejně jako s našimi domnělými dobrými činy.
Věřím, že Bůh není žádný mimo čas stojící osud,
ale že čeká na naše upřímné modlitby
a uvážlivé činy a že na ně i odpoví.*

KŘEST A PŘIPOMÍNKA KŘTU

S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu
s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho
svou mocí vzkřísil z mrtvých. (Ko 2,12)

1. Ó Pa - ne Je - ží - ši
nej - mi - lo - sti - věj - ší,
byls u - či - něn člo - vě - kem
i ma - lým dě - tát - kem.

350

2. My dítky žádáme: / Nepohrdej námi, / jsme v tvém
jménu pokřtěni, / tobě posvěceni,
3. bychom k tobě přišli, / ve víře tě našli, / k tomu svými
pěstouny / býváme vedeni.
4. Ač velmi neradi / býváme trestáni, / avšak prut i metla
tvá / jsou nám kázeň zdravá.
5. Obživ nás smrtí svou, / dávej vůli dobrou / a duchem
své moudrosti / dej nám v dobrém růsti.
6. Slyš nás, uslyš, Pane, / ať tobě čest dáme, / ať se skrze
nás chvála / také dokonává.

†: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 / Rudolf Šimša, Evangelický
zpěvník, 1979 m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

351

1. Vy v Bo - ží jmé - no po - křtě - ní

a všich - ní zno - vu zro - ze - ní

z vo - dy a z Du - cha sva - té - ho,

chvalte mi - le Bo - ha své - ho!

2. Za lid svůj si vás vyvolil, / a proto krví vykoupil, /
abyste jím posvěcení / měli jistotu spasení.

3. Nekraluj již náš hřích v těle, / ale milost Spasitele, /
nedbej na to jen, co tvého, / též však na to, což jiného.

4. Ve jménu Pána Ježíše / ke chvále Boží čiňme vše /
v čistém Božím milování / a všem bližním ke vzdělání,

5. aby v nás nebyla prázdná / milost, od Boha přijatá; /
kdo svatý jest, buď světější / a v spravednosti hojnější.

6. Jinak v království nebeské, / dí Kristus, žádný nevejde; /
nepomůže říkat „Pane“, / když ve slovu nezůstane.

7. Slovem tvým moc pravdy Boží / dej, ať se v nás vždy
víc množí; / přiveď nás dle křtu svědectví / do nebeského
království.

τ: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Písně chval Božských, 1541

352

1. Buď Bo - hu chvá - la, dík a čest a
po-zdra-ve - ní, že vze-šla no - vá
ra - to-lest na vin-ném kme - ni.
Z mi - lo - sr - den - ství Ot - co - va
jsme dě - ti tě - la Kris - to - va
a pu - tu - je - me s ním
za Bo - žím krá - lov - stvím.

2. Co mluvil Bůh, jsme slyšeli, jen dejme víru / všech
nejlepšimu Příteli a Králi míru. / Ta slova v srdci
chovejme, / svědectví v činech vydejme / těm, které svěřil
nám / do péče Pán Bůh sám.

τ: Václav Renč, Kancionál, 1973 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: Adam Václav Michna z Otradovic, Loutna česká, 1653

353

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ší,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší

dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu,

že mu dáš i věč-nou slá - vu.

2. Žádáš od nás v slovu svém / z vody, z Ducha narození, /
aby člověk ve všem zlém / věděl o svém vykoupení. / Kdo
se tobě odevzdává, / ten i peklu odolává.

3. Proto k tobě spěcháme, / přijmi dítě z našich dlaní, /
tobě je oddáváme, / dej mu svoje požehnání, / ať je tvé jak
v tomto čase, / tak i na věčnosti zase.

4. Jako pastýř sám je veď, / ať je ovcí tvého stáda, / cestou
tvou ať kráčí vpřed, / pokoj tvůj si vždycky žádá. / Vinným
kmenem buď té duši, / ať je révou, jak se sluší.

5. Dáváme ti s radostí, / nám co na srdci tak leží, / dítě
našich starostí / oko tvé ať stále střeží. / Co zde drží chabé
ruce, / přiviň na své drahé srdce.

tr: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 /
Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

354

1. Bo - že náš, Ot - če náš, do ru - ky tvé
s dů - vě - rou kla - de - me teď ště - stí své:
dí - tě, jež z lá - sky své i nám jsi přál,
od te - be ži - vot má, veď je i dál,
dí - tě, jež z lá - sky své i nám jsi přál,
od te - be ži - vot má, veď je i dál.

2. Přijmi je, Ježíši, ve smlouvu svou, / žehnej mu rukou svou přelaskavou. / | : Na kříži zemřel jsi, by mohlo žít, / srdce své tobě dát a tebe ctít. :|

3. Duch svatý veď jeho kroky vždy sám, / ať roste k radosti Bohu i nám. / | : Moudrost a lásku mu poznávat dej, / víru v něm posiluj, v péči je měj. :|

τ: 18. století / Psalms et cantiques, 1841 / Jan Trusina, 1979

m: 18. století / Louange et prière, 1938 / Evangelický zpěvník, 1979

355

1. Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen,
 z te - be vět - ve mí - zu ma - jí.
 Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen,
 tak vy - zná - vá - me.
 Pro - to mů - že žít a kvést
 kaž - dá tvo - je ra - to - lest.
 Když ty Du - cha své - ho dáš,
 z te - be ži - vot má - me.

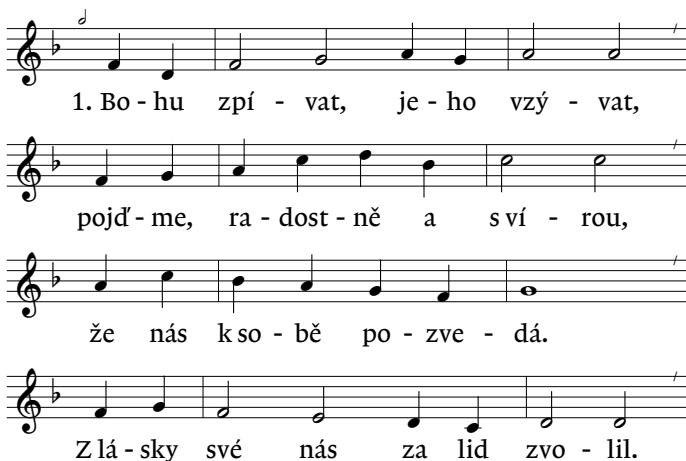
2. Pane, ty jsi vinný kmen, / z tebe větve mízu mají. /
 Pane, ty jsi vinný kmen, / tak vyznáváme. / Dej, ať nejsme
 planými ratolestmi suchými. / |: Když ty Ducha svého dáš,
 z tebe život máme. :|

3. Pane, ty jsi vinný kmen, / z tebe větve mízu mají. /
 Pane, ty jsi vinný kmen, / tak vyznáváme. / Ovoce kéž
 můžem nést ke tvé chvále, pro tvou čest. / |: Když ty
 Ducha svého dáš, z tebe život máme. :|

T: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

M: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

*Věčný Bože,
 chceme se rozpomenout na křest, jímž jsme byli pokřtěni,
 na křest, v němž jsi nám dal nový život z vody
 a Ducha svatého.
 Prošíme o nové světlo a sílu,
 abychom měli odvahu nově následovat Krista
 a svým životem o něm svědčit.*

356

1. Bo - hu zpí - vat, je - ho vzý - vat,
 pojď - me, ra - dost - ně a s ví - rou,
 že nás k so - bě po - zve - dá.
 Z lá - sky své nás za lid zvo - lil.

2. Kristův Duch nám sflu dává, / zapaluje oheň lásky, /
posvěcuje pravdou svou. / Ve svém lidském putování /
nový život už v něm žijme, / plný divů nevšedních.

3. Vnímat cesty hledajících, / vidět jejich těžké břímě, /
s pokorou jim vyjít vstříc, / k tomu dej nám moudrost,
Pane, / vydat v tichosti a s úctou / o naději svědectví.

τ: *Lasst uns loben*, Georg Thurmair, Gotteslob, 1975 / Daniel Heller

м: Erhard Quack, Gotteslob, 1975

Thurmair, Georg © Verlag Herder, Freiburg

Quack, Erhard © Verlag Herder, Freiburg.

Jsem pokřtěn – ve jméno Boha Otce, který mi vdechl život.

*Jsem pokřtěn – ve jméno Syna, Ježíše Krista,
který zemřel a byl vzkříšen z lásky i pro mě.*

*Jsem pokřtěn – ve jméno Ducha svatého,
který je pro mě zdrojem víry, naděje a lásky.*

podle agendy Sjednocené protestantské církve Francie

357

1. Radost, ú - žas z dí - la tvo-jí lá - sky -
v rukou má - me dí - tě, nám je dá - váš.
Pro tvůj zá-zrak kéž se my-sl sklá-ní.

2. Že je více zlého nežli lásky? / V náruč tvou své dítě odevzdáme. / Ve křtu dáváš víc, než srdce doufá.
3. S velkou úctou vnímáme tvou blízkost. / V dlaních svých ty sám objímáš vesmír. / K nám se skláníš v touze všechny přijmout.
4. V Kristu dáváš nám všem život krásný. / Nitra zámky lámeš zrezné pýchou. / V tebe víru, důvěru mít smíme.
5. Život běží, léta se nám krátí. / Z věčné slávy tvá slova k nám mluví. / V smrti tmě křest svítí jako svíce.
6. Dětem svým již dáváš ve křtu sílu / proti proudu jít, strachu se vzpírat. / Dej, ať víra tvou radostí září.

τ: Svein Ørnulf Ellingsen, Salmer, 1973 /

Friedrich Hofmann, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch / Daniel Heller

м: Linus David, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

VEČEŘE PÁNĚ

Byli spolu, lámali chléb a modlili se. (Sk 2,42)

358

1. Dnes k své-mu sto - lu zve nás Pán,
i hří - šník bu - de u - ví - tán.
Jak vzác - né je, když sto - lu - je
dár - ce spá - sy s ná - mi.

2. Snad máme bolest, trápení. / Zde ale radost pramení. /
Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

3. I vinu, která tíží nás, / on z našich ramen snímá zas. /
Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

4. Co znamená ta hostina? / Že nový věk už začíná. /
Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

5. Ty, Kriste, dej nám pokrm svůj / a Duchem svým nás
posiluj. / Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

359

1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kris - te,
 ví - tej, Sy - nu — Pan - ny — či - sté,
 když tě ny - ní — ví - rou vi - dí - m,
 znovu pev - ně to - mu — vě - řím,

2. žes ty můj milý Spasitel, / všeho světa Vykupitel, /
 kterýž z Panny narozený, / byl na kříži umučený.

3. Bože věrný, já tě chválím, / svou duší tebe velebím, /
 tak i svatou trojici ctím / touto řečí, kterou mluvím.

4. Štědrý dárce všemohoucí, / Spasiteli přežádoucí, /
 dej nám v tebe vždy věřit, / s milostí tě přijímat.

5. Dej křesťanem dobrým býti, / v dobrých skutcích
 vytrvati / a potom věčné spasení / rač nám dáti, Pane milý.

T: Roudnický sborník, c.1470 / 2018

M: Codex mixtus, c.1450/90 / Písně chval Božských, 1541 /

Ein Gesangbuch der Brüder, 1544

360

1. Ži - vý chle - be, kte - rýž z se - be
 ži - vot jsi dal vy - vo - le - ným
 tě - lem na kří - ži mu - če - ným.

2. Útrpnosti zkusils dosti, / změnils je láskou, milostí /
 ve vůni plnou sladkosti.
3. Byť to zrna umrtveno / bylo, užitek přineslo, / když se
 ke kříži blížilo.
4. Tu chléb tělem, kalich krví / požehnal jsi svými slovy, /
 ustavil svým věrným hody.
5. Duši lačné a zemdlené, / spravedlnosti žíznivé, / svůj
 nápoj sám rač dát věčně
6. a v chlebu tvém posvěceném, / pokrmem nám
 učiněném, / přebývat v tvé slávě. Amen.

τ: *Vivus panis angelorum* / Jistebnický latinský graduál, c.1450 /

Piesně chval Božských, 1541 / Eliška Baťová

м: Jistebnický latinský graduál, c.1450 / Piesně chval Božských, 1541

361

1. Všich-ni hří - šní k vo-dám pojď - te,
 ke Kris - tu blíž při - stu - puj - te,
 a - by - ste v něm na - chá - ze - li
 a ví - rou při - ja - li
 po - krm, ná - poj k na - sy - ce - ní,
 k du - še o - či - ště - ní.
 Vše smí - te z pou - hé mi - lo - sti
 při - jí - mat s ra - do - stí.

2. Služte jemu, jako on vám, / neste dál každý kříž svůj
 sám / v poslušnosti podle jeho / poselství svatého. / Když
 se jemu odevzdáte, / život v něm získáte, / vstoupí s vámi
 v smlouvu novou, / smilování plnou.

3. A uče se Boží cestě, / zjevné v Kristově životě, /
Ducha z něho přijímejte, / Slovu naslouchajte. / Tak se
v něho oblékejte / a s ním přistupujte / k trůnu Božské
velebenosti, / plni té milosti.

4. Přijmi, Pane, obrácené, / všechny k tobě navracené, /
hleď na naše obnovení, / slyš tvé velebení. / Sliby dávne
naplň při nás, / vyslychej proseb hlas, / ať tě společně
chválíme, / v tobě se těšíme.

tr: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 /

Písně duchovní evangelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

m: Kolínský kancionál, 1517 / Kirchengeseng, 1566

362

1. Ej nuž, lač - ní, žíz - ni - ví, po - kr - mu

Pá - ně žá - do - sti - ví, pojď - te k sto - lu

Krá - le slavné - ho, Kris - ta, Sy - na Bo - ží - ho,

2. abyste z něho brali / a v domě církve požívali / tu obět
jeho předústojnou / a v ní i milost hojnou.

3. Slovem svým vás svolává, / jednotou víry vám vstup
dává / v dům Krále, Pána nejvyššího; / zahání pryč jiného.

4. Pojdte, jezte a pijte / vy, kdo v jeho řádu stojíte, /
v poslušenství víry žijete, / v obecnství církve jste.

5. Za vás byl obětován / Kristus, Beránek, na smrt vydán, /
 hodujte v něm bez kvasu zlosti, / v lásce, svaté svornosti.
6. Oběti předústojná, / Kriste, za nás obětovaná /
 na odpuštění našich hříchů, / ze svých syť nás užiteků.
7. Tebou nám je stvrzena / smlouva, jež Otcem uzavřena, /
 nám že chceš milostivým býti, / v paměti hřích nemíti.
8. To tvou krví zapsáno, / drahou smrtí zapečetěno, /
 což se nemůže proměnit, / aniž co jistší býti.
9. V tobě máme smíření / s Bohem Otcem i spokojení; /
 vždyť jest za nás z těla vylita, / Pane, krev tvá přecistá,
10. které my požíváme, / když z kalicha tvého pijeme, /
 věříce odpuštění hříchů / podle tvých věrných slibů.
11. Ty nás, Pane, napájíš, / svědomí smutná v nás
 pokojíš, / z tebe béřeme občerstvení, / v duchu obveselení.
12. Tobě, Kriste, děkujem, / vděčnost srdečnou
 obětujem. / Ó račiž ji od nás přijmouti, / dej s tebou
 v nebi býti.

τ: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561 /
 Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 м: Písně chval Božských, 1541

363

1. Tys, Kris-te, prosil, když jsi lámal chléb,
 a - bychom jed - no by - li v církvi tvé.

Způsob to sám, tvá vůle v tom se staň,
ať toužíme jít s radostí!
Dej v pravdě nám všem jedním tělem být
v požehnané svátosti jednoty.

2. Za církev tvou tě, Pane, prosíme: / Ať rozdělení smutná pominou! / Proměň si nás, ať jsme si stále blíží, / přived' nás k sobě, Kníže pokoje! / |: Dej v lásce nám všem jedním tělem být / v otevřené svátosti jednoty. :|

3. Za všechny, kteří se ti vzdálili, / prosíme tebe, dobrý Pastýři: / Ať naleznou dar víry, naděje, / a pravou lásku, která nezklame. / |: Jak z mnoha zrn se stane jeden chléb, / k jednotě v Duchu svatém přived' nás. :|

4. Až jednou i svátosti pominou, / dej nám s tvou církví v nebi jedno být: / V náruči tvé, kde všichni svatí jsou, / v tvém pokoji, co nikdy neskončí. / |: Jak ty jsi Bůh sám jeden v Trojici, / ať my jsme s tebou v lásce spojení. :|

tr: William Henry Turton, A Few Hymns, 1881 / Daniel Heller a Jiří Pejla
m: Orlando Gibbons, The Hymnes and Songs, 1623

364

1. Pán k prostře-né-mu sto - lu zve li - di
ať jí a pi - jí spo - lu, ať ni - kdo
ze všech stran, Kdo hle-dá novou sí - lu,
ne - ní sám.
ať přijme po-zvá - ní, zde občerství svou
ví - ru. Nic při - jít ne - brá - ní!

2. Bůh na počátku stvořil / svým slovem celý svět /
a štědře do něj vložil / svých darů bezpočet. / Pán
požehnal své dary, / dal pokrm tvorům všem / a plně jeho
slávy / jsou nebesa i zem.

3. Pak zprostřed lidstva všeho / Bůh vybral Izrael / a na
všech cestách jeho / jej věrně provázel. / Když k Bohu
v těžké době / lkal vyvolený lid, / slib daný ve svém slově /
Pán přišel naplnit.

4. Bůh zjevil všemu světu, / když přijal úděl náš, /
že Ježíš z Nazaretu / je pravý Mesiáš. / On lidi smutně
těšil / a sytil hladové, / pro každého, kdo zhřešil, /
měl odpuštění své.

5. Pán Ježíš v oné noci, / kdy za nás vydán byl / svou
spasitelskou mocí / znamení učinil. / Chléb s vínem vzal,
vzdal díky / a druhům rozdával, / pak vyzval učedníky, /
ať totéž činí dál.

6. „Jak chléb a kalich s vínem / jsou zcela dány vám, /
i já cele v dnešní den / se za vás vydávám. / Zlo přemůže
dobrota, / to mějte v paměti, / vždyť tajemství života /
je v síle oběti.“

7. Díky věrné Boží péči / smím doufat a žít dál. / On moji
duši léčí, / tak čeho bych se bál? / Když trápí mne zlé
činy, / jež dělám bližním svým, / Bůh odpouští mé viny, /
jsem svobodný jen s ním.

8. Jak zrna mnohá byla / rozseta po polích / a po žni se
spojila, / chléb jeden stal se z nich, / tak svatý Duch nás
pojí / svou láskou nesmírnou, / už nejsme sami svoji, /
jsme Boží rodinou.

9. Tu věčný hněv a hádky / své místo ztrácejí. / Proč stále
hledět zpátky? / Bůh dává naději, / že vše, co paměť tíží /
a srdce zraňuje / sám Kristus provždy smíří, / všem pokoj
daruje.

10. Již zvednu kalich spásy / a Bohu chválu vzdám /
za všechny světa krásy, / jež denně dostávám. / Vždyť
dobrá pomoc Boží / mne stále provází, / Bůh svoje dary
množí, / ať mi nic neschází.

11. Zde čerpám novou sílu, / jsem Božím hostem rád. /
Zas půjdu k svému dílu. / Co víc si mohu přát? / Vím
dobře, komu věřím, / má víra obstojí. / Vše teď jen láskou
měřím, / jdu v Božím pokoji.

T: Jiří Tengler

M: Bartholomäus Helder, [Cantionale Sacrum], 1648 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993

365

1. V tu noc, kdy mi - lý Spa - si - tel,
Pán Je - žíš zra - zen bý - ti měl,
vzal chléb a s dí - ků či - ně - ním
jej lá - mal u - čed - ní - kům svým.

2. „Vezměte, jezte,“ řekl jim, / „já duše vaše nasytím, /
neb tento chléb je tělo mé, / na kříži za vás lámané.“

3. Když povečeřel, kalich vzal / a Otcí zase děkoval, /
pak podal učedníkům svým / s utěšeným zaslíbením:

4. „Aj, kalich ten jest jistotně / ta nová smlouva v krvi
mé, / v mé krvi, kterou vylévám, / bych vykoupení zjednal
vám.

5. Tak čiňte na mou památku, / těšíce se v svém
zármutku.“ / Smrt Páně takto zvěstujte, / dokud nepřijde
v slávě své.

τ: podle Johna Morrisona Ludvík Bohumil Kašpar, *Písně cestou
života*, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: *Tunbridge / Psalms in Miniature*, 1778 / Edward Miller,
The Psalms of David, 1790 / *Písně cestou života*, 1873

366

8

Ref. Chleba a ví - no

ne - se - me, při - jmi ty

da - ry, pro - sí - me.

1. Mám prázd - né ru - ce, Pa - ne, že skut - kem

jsem je ne-na-plnil, mám těž - ké no-hy, Pane,

bliž - ní - mu jsem se ne-při-blí - žil.

2. Mám němá ústa, Pane, vždyť soucit svůj jsem odepřel, /
jsem uzavřený, Pane, dej, abych všem se otevřel. *Ref.*

3. Mám v sobě bolest, Pane, že tolik věcí zranilo, /
mám také touhu, Pane, aby tě srdce poznalo. *Ref.*

Truverská mše (III. Přinášení darů)

τ: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, 1970

м: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, Praha 1970 / Trouvère-Messe, 1989

367

V čas úz-ko-sti, v čas
 pod-mra-če - ný ať, Pa - ne, jed - no jsme,
 čas na-dě-je je ne-proměnný, před te - bou
 sto - jí - me. Ať při - jí-mám tě ja - ko lék na
 každou sta-rost, zá-rmu-tek a v ne-ště - stí se

g $\dot{C}$ d

svě-řu - ji. V čas úz - ko - sti, v čas podmra-če - ný

B g d

ať, Pa - ne, jed-no jsme, čas na - dě - je je

g A⁷ d

ne-proměn-ný, před te - bou sto - jí - me.

D h

V čas já - sa - vý, v čas roz-jas-ně-ný ať, Pa - ne,

G D

jed-no jsme, čas na - dě - je je ne-proměnný,

před te - bou sto - jí - me. Ať na te - be zas
 tě-ším se a s ra-do-stí svou svěčím se, shle-
 - dá - ní s te-bou o - sla-vím. V čas já - sa - vý, v čas
 roz-jas-ně - ný ať, Pa - ne, jed-no jsme, čas
 na-dě-je je neproměnný, před te-bou sto-jí-me.

368

Sva-tý, sva-tý, sva-tý, Pán, Bůh zá-stu-pů.

Ne-be i ze-mě jsou pl-ny tvé slá-vy.

Ho-sa-na na vý-so-stech. Po-žeh-na-ný,

jenž při-chá-zí ve jmé-nu Pá-ně.

Ho-sa-na na vý-so-stech.

T: Sanctus / Kancionál, 1973

M: Petr Eben, Kancionál, 1973

*Pane Ježíši Kriste,
děkuji ti, že mě zveš ke svému stolu.
Spolu s tebou a s těmi, kteří jsou také tvými přáteli a učedníky.
Nechceš, abychom hladověli po tvém přátelství a po tvé lásce.
Prosím, pomoz mi nastavit ti nádobu mého života tak,
abys ji mohl celou naplnit,
abych už nestrádal,
abych žil v jistotě tvé lásky a dobroty.*

← Truvéřská mše (IV. Přijímání)

T: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, 1970

M: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, 1970 / Trouvère-Messe, 1989

369

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš

hří - chy svě - ta, smi - luj se nad ná - mi.

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš

hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

τ: *Agnus Dei* / Kancionál, 1973 m: Petr Eben, Kancionál, 1973 / Mešní zpěvy, 1989

370

kánon
1.
Sanc - - - tus,

3.
Sanc - - - tus,

4.
Sanc - - -

5.
- tus, Sanc - tus.

τ: *Sanctus* m: Jacobus Clemens non Papa / Sbíрка kánonů, c.1750 / 2018

371

kánon
1.

Sanctus, Sanc - tus, Sanc - tus,

2.

Sanctus, Sanc - tus, Sanc - tus,

3.

Sanctus, Sanc - tus, Sanc - tus.

ostinato

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Sanctus Deus Sabaoth.

T: *Sanctus*

M: Linus David, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

*Děkujeme ti, Bože, za všechny tvé dary.
 Za tvé slovo, které nám dává radost a útěchu;
 za chléb a víno, v nichž ses nám přiblížil.
 Provázej nás ve všedních dnech,
 abychom si navzájem pomáhali a byli si oporou,
 jeden druhého si vážili a tebe ctili.*

podle agendy falcké evangelické církve

372

Sva - tý, sva - tý, sva - tý jsi,
 Hospo - di - ne zá - stu - pů, pl - ná jsou
 ne - be - sa i ze - mě tvé slá - vy. Požehna - ný,
 který přicházíš ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na
 na vý - sostech! Ho - sa - na na vý - sostech!

τ: Sanctus / Zlínské sboropění, 2014

м: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

373

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš
 hří - chy svě - ta, smi - luj se nad ná - mi.

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš

hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

τ: *Agnus Dei* / Zlínské sboropění, 2014

m: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014 / 2018

1. Ó Be - rán - ku ne - vin - ný,
náš za - stán - ce je - di - ný,

jenžs pro nás na kří - ži u - mřel,
tr - pě - li - vost ve - li - kous měl.

Na se - bes hří - šných mzdu vzal,

by žád - ný z nás ne - zou - fal.

2. Ó Beránku nevinný, / jenžs pro nás na kříži umřel, /
náš zastánce jediný, / trpělivost velikous měl. / Na sebes
hříšných mzdu vzal, / by žádný z nás nezoufal. / Rač nám
dát pokoj svůj, / ó Jezu, ó Jezu!

τ: *Agnus Dei* / Nikolaus Decius, Geystlike leder, 1531 / Poklad spěvů
duchovních, 1710 / Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický
zpěvník, 1979 m: Nikolaus Decius, Christliche Kirchen Ordnung, 1542 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

375 *kánon*

1. Be-rán - ku, kte-rý snímáš hří - chy,
smi - luj se nad ná - mi.
Be-rán - ku Bo-ží, kte-rý snímáš hří - chy,
smi - luj se nad ná - mi.

2. Beránku, který snímáš hříchy, / smiluj se nad námi. /
Beránku Boží, který snímáš hříchy, / smiluj se nad námi.

3. Beránku, který snímáš hříchy, / pokoj svůj nám dáváš. /
Beránku Boží, který snímáš hříchy, / pokoj svůj nám dáváš.

τ: *Agnus Dei* / Eva Muroňová, Já jsem tady a zpívám, 2010

μ: Tomáš Krejčí, Já jsem tady a zpívám, 2010

376

1. Bo - ží Berán-ku, Ot-cem mi-lo-va-ný,
jenž ses za hřích svě-ta ja - ko smír-čí o - běť
dal, smiluj se nad ná - mi, smiluj se nad
ná - mi, smiluj se nad námi, Pa - ne.

2. Boží Beránku, Otcem milovaný, / jenž ses za hřích světa
jako chléb života dal, / smiluj se nad námi, / smiluj se nad
námi, / smiluj se nad námi, Pane.

3. Boží Beránku, Otcem milovaný, / jenž ses za hřích světa
jako kalich spásy dal, / daruj nám svůj pokoj, / daruj nám
svůj pokoj, / daruj nám svůj pokoj, Pane.

τ: *O du Gotteslamm, vom Vater so geliebt*, Helga Poppe, Herr wir sind Brüder,

1979 / Michal Šourek μ: Helga Poppe, Herr wir sind Brüder, 1979 / Gottes

Fest, 1983 / 2018 Poppe, Helga © Jesus-Bruderschaft e.V., Gnadenthal.

377

1. V no-ci té, kdy náš Pán Je-žíš zrazen byl,
vzal kus chleba, roz-lo-mil a dí-ky vzdal:

„Vez - mi a jez, — hle, tě-lo mé,
za te-be z lá - sky kři - žo-va-né.“

2. V noci té, kdy náš Pán Ježíš zrazen byl, / zvedl kalich,
děkoval a podával: / |: „Vezmi a pij, / zde krev je má, /
za tebe z lásky vylévána.“ :|

3. A tak díky za ten kalich, za ten chléb, / za ten život,
kterýs dal a s námi ved. / |: Tobě buď chvála / za Ducha
dar, / jenž připomíná tvou lásku k nám. :|

τ: Tomáš Adámek

м: Ladislav Moravetz

378

1. Pl - ní - me, Kriste, tvo-je přá - ní

a schá - zí - me se k dí-kůvzdá - ní.

Sjed - noť nás v je - den ži-vý chrám,

kde nikdo ne - cí - tí se sám. Od-klá-dám

všechno, co je mé, při - jí - mám společné.

2. Pán mluví naší lidskou řečí, / zve ohrožené do bezpečí. / Ať slyší každý, kdo má sluch, / co v hluku světa šeptá Bůh. / Dej církvi bohatnout a růst / slovem svých svatých úst.

3. Vkládám, co mám, na misku s chlebem / a obsah srdce spojím s nebem: / své slzy, strach i oběti, / práce i prosby za děti; / to vše a víc, co znáš jen sám, / ti, Pane, podávám.

4. Přilévám do kalicha s vínem / dík za přátelství s Božím Synem, / za slunce skryté v oblaku, / za zemi plnou zázraků, / za bratry, sestry, s nimiž smím / sdílet se s Bohem svým.

5. Pán o všechno se se mnou dělí / a já se bojím dát se celý. / Uzdrav mé mělké, malé já, / ať zcela se ti odevzdá / a čerpá sílu ze zdroje / lásky a pokoje.

6. Hlas zve a volá: Svaté svatým! / V náruči tvé se zcela ztratím. / Tvůj dech mě křísí, zvedá dlaň, / zas šťasten jsem a odhodlán. / Co ty chceš, Pane, chci i já, / ve všem buď vůle tvá.

7. Ať nikdy nedozní zpěv díků / v životě všech tvých učedníků. / I když tě ztrácí pohled náš, / ty s námi, Pane, zůstáváš / a dáš nám sílu světu nést / nejradostnější zvěst.

8. Dík za odvalu začít znovu, / až vrátíme se do domovů. / I my tě zveme: Vejdí k nám, / dej smysl bolestem i hrám, / probouzej k pravdě z planých snů, / buď svátkem všedních dnů.

τ: Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

m: Vítězslav Tugendlieb, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

379

Sva - tý Bůh jsi jen ty sám, —
 Vpro-střed nás ži - je Duch tvůj, —

my jsme slá - vy tvo - jí chrám.
 mo - cí svou nás pro-mě - ňuj, —

Pří - běh spá - sy teď dál tkáš, —
 chléb a ví - no dál nám přej, —

při - jmi dík, jsi ži - vot náš. —
 svo - ji

lá - sku do nás vlej. — Ty jsi
 Ha - le -

sva - tý, — ty jsi sva - tý, —
 - lu - ja, — ha - le - lu - ja, —

ty jsi sva - tý, — zpí - vá
 ha - le - lu - ja, — ha - le -

zem a ne-be s ní. — lu - ja — ti zní.

Píseň je možné zpívat jako kánon.

τ: Per Harling, Den svenska psalmboken, 1986 / Jiří Tengler

м: Per Harling, Den svenska psalmboken, 1986 / 2018

380

sólo
e

1. Kris - tus Pán když na smrt šel,

sbor
G

Kris - tus Pán když na smrt šel,

sólo
G

A

H⁷

e

ká - zá - ní on po - vě - děl,

sbor
e

h

e

A

D

ká - zá - ní on po - vě - děl.

2. |: Dobrý chléb teď lámejte, :|
|: za něj díky vzdávejte. :|

3. |: Tento chléb je tělo mé, :|
|: pro hřích lidský zrazené. :|

4. |: Dlouho já tu nebudu, :|
|: jen krátký čas pobudu. :|

5. |: Když pak jísti budete, :|
|: na mou smrt tak vzpomnete. :|

6. |: Kristus Pán když na smrt šel, :|
|: kázání on pověděl. :|

7. |: Dobré víno nalejte, :|
|: za něj díky vzdávejte. :|

8. |: Tento kalich krev je má, :|
|: z velké lásky prolitá. :|
9. |: Dlouho já tu nebudu, :|
|: jen krátký čas pobudu. :|
10. |: Když pak pítí budete, :|
|: na mou smrt tak vzpomnete. :|
11. |: Kristus Pán když na smrt šel, :|
|: kázání on pověděl. :|

τ: Štěpán Hájek, Svítá, 1992

μ: Štěpán Hájek, Svítá, 1992

*Pane Ježíši Kriste,
dej, aby uši, které slyšely tvou chválu,
byly uzavřené pro hlasy pomluv i boje,
aby oči, které viděly tvou velkou lásku,
dohlédly i k tvé velké naději,
aby ústa, která zpívala tvou chválu,
dosvědčovala tvou pravdu.*

podle luterské liturgie

381

Es c F⁷ B⁷ Es As Es

1. Spolu lá-mejme chléb na ko-le-nou,____

g B F⁷ B Bdim

spo-lu lá - mejme chléb na ko - le - nou.____

B⁷ Es g Es⁷

____ Když já na ko-le-nou zřím, jak

As as Es c

slun-ce vy-chá - zí, ó____ smi - luj se,

F⁷ B⁷ Es As Es

Pa - ne, na - de mnou._____

2. |: Spolu víno pijme na kolenou. :||: Když já na kolenou zřím, jak slunce vychází, / ó smiluj se, Pane, nade mnou. :|

3. |: Spolu odpouštějme na kolenou. :||: Když já na kolenou zřím, jak slunce vychází, / ó smiluj se, Pane, nade mnou. :|

tr: Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Nová píseň, [1983/4] / Miroslav Gallus, Svítá, 1992 m: *Let us break bread togeder on our knees*, nápěv spirituálu z ostrova Svatá Helena / Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

382

1. Dnes ať zní všu-de pí - seň chval,
 Pán Je - žíš da - ry své nám dal.
 Chléb a ví - no jsou dá - ny všem,
 zvěst o spá - se teď sly - ší zem.
 Ref. Hlá - sej dál ten div, že je Pán zas živ
 a svět náš ho - stí ště - dro - stí.

2. Království Boží se blíží, / blaze všem, kdo ho vyhlíží. /
 Pro všechny je v něm chleba dost, / právě ty jsi dnes Boží
 host. Ref.

3. Kdo přidá činy ke slovům, / vážně vzal radu Kristovu: /
 „Kdekoliv lidé hladoví, / dejte jim přece najíst vy.“ Ref.

†: Let Us Talents and Tongues Employ,

Frederik Hermanus Kaan, Break Not the Circle, 1975 / Jiří Tengler

m: Doreen Potter, Break Not the Circle, 1975 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

© 1975 Stainer & Bell Ltd, 23 Gruneisen Road, London N3 1DZ, UK,

www.stainer.co.uk. Used by permission.

© Hope Publishing / administered by Small Stone Media

383

Slá - va buď to - bě, Bo - že náš,
 žes na - kr - mil, na - po - jil nás,
 i sva - té dě - ko - vá - ní,
 to z své - ho po - žeh - ná - ní;
 rač chle - bem slo - va své - ho
 sy - ti - ti z nás kaž - dé - ho,
 dej též v ne - beském krá - lov - ství
 jí - sti chléb bla - ho - sla - ven - ství.

T: Kancionál, 1620 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

384

1. Ó Pa - ne můj, po - koj ať tvůj
 na ce - stách se mnou bý - vá;
 mou - dro - sti dar, lá - sky tvé žár
 ať již mi ne - u - bý - vá,
 když svět - lo tvé na ce - stě své
 du - še má stá - le mí - vá.

2. Hostinou svou přebohatou / nasýtils chudé hosty. /
 Život jsem vzal, jež tys mi dal, / svých vin jsem nyní
 prostý. / S písničkou chval půjdu teď dál / s těmi, jež stůl
 tvůj hostí.

3. Pane, ty víš, v tobě že již / všichni chcem jedno býti. /
 Ruce i hlas posiluj v nás, / chceme k tvé slávě žítí. /
 Na věčnost tam dopřej všem nám / k večeři s tebou jíti.

†: Friedrich Spitta, Monatsschrift für Gottesdienst und kirchliche

Kunst, 1897/8 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

†: Psalmengebet und Kirchenübung, 1530 / Evangelisches

Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

PROSBY A PŘÍMLUVY

K tobě, jenž modlitby slyšíš,
přichází veškeré tvorstvo. (Ž 65,3)

385

Ot - če__ náš, jenž jsi na ne-be-sích,
po - svět se jmé-no tvé,__ přijď království tvé.
Buď vů - le tvá jak v nebi, tak na ze-mi,
chléb náš ve-zdej - ší dej__ nám dnes.
A od - pusť nám__ na - še vi - ny,
ja-kož i my od-pou-ští-me našim vi - ní-kům.
I ne - u - vod' nás__ v poku - še - ní,
a - le zbav nás od__ zlé - ho.

tr: Jistebnický kancionál, c.1430 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Jistebnický kancionál, c.1430 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

386

Ot - če náš, kte-rýž jsi na ne-be-sích,

po-svět se jméno tvé, přijď krá - lovství tvé.

Buď vů-le tvá ja-ko v nebi i na ze - mi.

Chléb náš ve-zdej-ší dej nám dnes.

I od - pusť nám na-še vi - ny,

jakž my od-pou-štíme svým vi - ní - kům.

I ne - u - vod' nás v po - ku - še - ní,
a - le zba - vuj nás od zlé - ho.
Ne - bo tvé jest krá - lov - ství, moc i
slá - va na vě - ky vě - ků.
A - - - - - men.

т: Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Písně chval Božských, 1561

Otče náš,
který jsi v nebesích*,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

387

* *jenž jsi na nebesích* (podle znění Ekumenické rady církví)

388

1. Ot - če náš, jenž v ne - be - sích dlíš,
 nám pak ja - ko dít - kám ve - líš
 mí - ti zře - ní vzhů - ru k to - bě
 v u - sta - vič - né své mo - dlit - bě,
 dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me,
 tím te - be sa - mé - ho ctí - mě.

2. Posvět se svaté tvé jméno, / aby všude velebeno / bylo
 tvé pravdy učení, / veď k dobrých skutků činění, / potlačuj
 všechny zlé bludy, / ať pravda tvá sílí všudy.

3. Přijď k nám, Pane, tvé království, / ať sláva tvá se světu
 skví / a tvé již rozptýlí slovo / království Antikristovo. /
 Svaž satana, ať národy / již nemámí svými svody.

4. Buď vůle tvá, věčný Pane, / sám co ty chceš, ať se stane /
 jak v nebi, tak i na zemi. / Mezi příhodami všemi / kráčeť
 dej trpělivě, / mít se k sobě mlčenlivě.

5. Chléb náš vezdejší dej nám dnes; / pakli co víc přidati chceš, / ne k života zbujelosti, / ale k slušné potřebnosti. / K práci posilň, svaté na ni / vylévej své požehnání.

6. I odpusť nám naše viny, / scestné jakékoli činy, / také řeči i myšlení, / v nichž jsou mnohá poblouznění, / tak jako i my všechněm svým / viny odpouštíme bližním.

7. Neuvoď nás v pokušení, / ať nám těžkým svodem není / od tvé vůle odstoupení, / a tak k hrůzám zatracení. / Tvůj svatý Duch všudy nás říd', / na všech cestách k pomoci přijď.

8. Vysvoboď nás ode zlého, / duchu, tělu škodlivého, / i od zlostného satana, / jenž svádí od tebe, Pána. / Popřej dobrého skončení, / šťastného z bíd vykročení.

9. Vždyť tvá jest vláda, království, / nezrušitelné mocnářství, / tvá jest moc všechna nade vším / nejmenším, tak i největším, / po celou věčnost sláva, čest / – amen – navždy pouze tvá jest!

τ: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1539 /

Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Geistliche Lieder, 1539 / Geistliche Lieder, 1545

389

1. Ot - če, kte - rý jsi věr - ný všechněm svým

dě - tem, ochot - ný to - lik odpus - tit nám,

2. nejsme lásky tvé hodni, / přesto jsi stále laskavým
Otcem, milosrdným.

3. Kolik musí jen lásky / mezi nás vstoupit, když se k nám
sklání takový Bůh?

4. Kolik nebeských darů / můžeme v nouzi navzájem
sdílet z milosti tvé?

5. Spolu těšit se v tísní, / pomáhat v bídě, svěřit své blízké
do ruky tvé.

6. Otče velebný, svatý, / nebesa nebes slávu tvou věčnou
neobsáhnou.

7. K tobě smíme tak volat, / neboť jsi v Kristu přijal nás
všechny za děti své.

8. Otče, dobroty plný, / voláme k tobě v jediném jménu:
Vyslechni nás.

A - men.

τ: podle Jana Kalvína Jiří Pejla, Zlínské sboropění, 2014 / 2018

μ: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

390

Za-svíť nám slun - ce po - ko - je,
 ty svět - lo do zlých ča - sů,
 co z Bo - ží lá - sky pra - me - níš,
 ne z vá - lek všech a zmat - ků.
 Do - brý Pa - ne náš, smi - luj se.

τ: *Da pacem, Domine* / Martin Luther, Teütsche Letaney, [1529] / Jiří Pejla
 м: podle nápěvu hymnu *Veni, redemptor gentium* Martin Luther, Teütsche
 Letaney, [1529] / New Catechismus Gesangbüchlein, 1598 /
 Evangelisches Gesangbuch, 1993

391

1. Ó Du - chu sva - tý, na - vštiv nás
Ty zdro - ji svět - la, v kaž - dý čas
v své lás - ce ne - hy - nou - cí.
nám vy - plň pro - sbu vrou - cí.
Vždy na - še dě - ti v pé - či měj
a ži - vo - tem je pro - vá - zej
svou mi - lo - stí a mo - cí.

2. Ty dárce pravé moudrosti, / svému je vyuč řádu, /
jim pomoz pravdu nalézt / a uvaruj je pádu. / Ať hříchem
nedají se svést / a drží tvých se jenom cest / a poslechnou
tvou radu.

3. Tys plamen lásky nejvyšší, / dávej jim srdce vřelé, /
jež hlas tvůj rádo uslyší / a vyznává tě směle. / Buď
přítelem jim laskavým / a zapal srdce žářem svým, /
ať tobě patří cele.

τ: Jan Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

м: *Wach auf, meins Herzens Schöne*, nápěv německé
světské písně / *Geistliche Lieder*, 1533

392

1. Ó svět-lo své - ta, Kris - te náš,
 kéž tmu svou zá - ří pře - má - háš!
 Ať svět již po - zná spá - su tvou
 a věr - ně krá - čí za te - bou.

2. Všem, kdo tmou kráčí s úzkostí, / ať vyjde slunce
 milosti. / A ty, kdo cestu ztrácejí, / nacházej a veď k naději.

3. Hluché otvírej k slyšení, / němých ať ústa jasně zní. /
 Svobodu víry poznat dej, / v srdcích žár lásky rozdmýchej.

4. Rozptýleným buď domovem, / do pochyb vcházej
 v Duchu svém. / Ať nyní i na věčnosti / všichni tě slaví
 v radosti.

T: Johann Heermann, *Devoti Musica Cordis*, 1630 /

Rudolf Šimša, *Evangelický zpěvník*, 1979 / Eliška Bařová

M: Nürnbergisches Gesang-Buch, 1676 / Vierstimmiges Melodienbuch, 1855

393

1. Od vě - ků Bůh, od vě - ků Král.
 Ve ví - ře v něj je slá - va. Ó kéž bys
 ví - ru dal! A - men, a - men.
 Tys, Ot - če, moc - ný Stvo - ři - tel,
 Kris - te, tys můj Spa - si - tel,
 Duch kéž je nám též dán a v srd - cích
 na - šich na - jde svůj chrám.
 Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

2. Od věků Bůh, od věků Král. / Jen v lásce tvé je sláva. /
 Ó kéž bys lásku dal! Amen, amen. / Jen láska tvá mne
 zachrání, / pomoz, Kriste, ať pro ni / ani moje víra /
 před bídou srdce nezavírá. / Haleluja, / haleluja!

3. Od věků Bůh, od věků Král. / Jen v naději je sláva. /
Ó bys naději dal! / Amen, amen. / Ať světlo tvého
království / už dnes nad zemí se skví / v prostotě a kráse /
i v chvále lidstva mnohohlasé. / Haleluja, / haleluja!

t: Gottlieb Konrad Pfeffel, Lieder für die Colmarische Kriegs-Schule, 1778 /

Louange et prière, 1938 / Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Karl Gerold, Choral-Buch, 1809 / Louange et prière, 1938

*Pane Ježíši Kriste, zůstaň s námi
jako světlo v naší temnotě
jako moc v naší bezmoci
jako život v naší smrti
jako útěcha v našem trápení
jako síla v našich pokušeních
jako smilování v našem nepokoji
jako naděje v našem umírání
jako život našeho života.*

394

1. Kris - te, ty náš jsi Pán a Král,
dnes pro - sí - me s po - ko - rou,
a - bys nám pev - nou ví - ru dal,
kaž - dý den chceme žít s te - bou. ____

2. Kriste, ty náš jsi Pán a Král, / dnes prosíme s pokorou, /
abys nám věrnou lásku dal, / která se přátelí s pravdou.

3. Kriste, ty náš jsi Pán a Král, / dnes prosíme s pokorou, /
abys nám novou naději dal / při každém začátku novém.

4. Kriste, ty náš jsi Pán a Král, / dnes prosíme s pokorou, /
abys nám pevnou víru dal. / Vyuč nás pravému lidství.

T: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Zdeněk Svoboda

M: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Evangelisches Gesangbuch, 1994

395

1. Nám po - moz, Pa - ne mi - lý,
tvé slo - vo správ - ně znát.
A při - jmi dík,
že nás máš všech - ny rád.

2. Nám pomoz u tvých nohou / se ztišit docela. /
A přijmi dík, / že bázeň zmizela.

3. Nám pomoz ustaraným, / když vše se temné zdá. /
A přijmi dík, / tvé slovo pomáhá.

4. Nám pomoz v naší práci, / když už jsme znaveni. /
A přijmi dík / za novou sílu k ní.

5. Nám pomoz pevně věřit / a doufat ve tvou moc. /
A přijmi dík, / že jdeš nám na pomoc.

†: Micael Romano, Modelle, 1971/6 / Miroslav Heryán, Buď tobě sláva, 1981

m: Modelle, 1971/6 / Buď tobě sláva, 1981

396 *kánon*
1.

Do - na no - bis pa - cem, pacem;

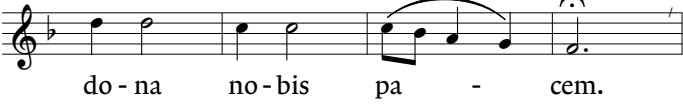

do - na no - bis pa - cem.

2.

Do - na no - bis pa - cem,

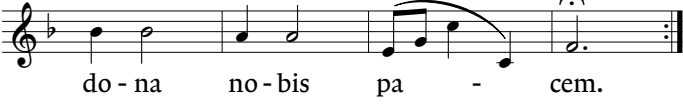

do - na no - bis pa - cem.

3.

Do - na no - bis pa - cem,

do - na no - bis pa - cem.

τ: závěr mešního textu *Agnus Dei*

м: nápěv tradičního kánonu

397

1. Do svě - ta, kde jsi s lid - mi žil,

i nás jsi ta - ké po - sta - vil

ú - rad - kem od věč - no - sti.

Ty, Bo - že sva - tý, ne - měn - ný,

z Ma - ri - e Pan - ny zro - ze - ný

do na - ší u - bo - ho - sti.

Tam, kde zní pláč, slo - va lži - vá,

kde na - dě - je už ne - ní,

v tom - to svě - tě pro - sí - me

tě o tvé po - tě - še - ní.

2. I když se k tobě modlíme, nic o tvé slávě nevíme, /
 nedáš-li Ducha zření. / A jistot žádných nemáme, než
 že se s tebou shledáme / v tvém jménu shromáždění. /
 Z nás sejmi strach, dej nám víru / k jasnému vyznávání. /
 V tomto světě prosíme tě o tvé slitování.

3. I cenné dílo životní nám může shořet v onom dni /
tvrdého zkušování, / kdy budeš vážit ryzost slov, sirotků
pláč a slzy vdov / a naše odmítání. / Láska tvá ať z kříže
brání / ty námi zanedbané. / V tomto světě prosíme tě
o tvou milost, Pane!

τ: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

398

Dej mi, Pa - ne, bdě - lé srd - ce,
ať se ti dnes nevzdám nerozvážným smýšlením.
Dej mi srd - ce u - šlech - ti - lé,
jež by žádný špatný cit ne-do-ká-zal po-ní-žit.

2. Dej mi, Pane, / pevné srdce, / které nikdy nezlomí
nesnáze či pohromy. / Dej mi srdce / nezávislé, / svobodné
a odvážné, povznesené nad vášně.

3. Dej mi rozum, / jenž tě hledá, / moudrost, která
nalezne život podle vůle tvé. / Dej mi pravou, / pevnou
víru, / lásku, v níž se přetvořím a stanu se zcela tvým.

τ: podle Tomáše Akvinského Josef Hrdlička, Kancionál. Doplněk, 1986 /

Kancionál, 1988 μ: Petr Eben, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

399

Ref. U - čin mě, Pa - ne, ná - stro-jem, ať
zá - řím, ať zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du - sí ne - ná-vist, ať lá-sku vná - ším,
kde tisk-ne bez-prá-ví, ať křiv-dy sná - ším,
ať ví - ru roz - sé-vám do po-chyb-no - stí,
ať u - čím sklí-če - né bu-do-vat mo-sty. Ref.

2. Ať pokoj přináším, kde zuří hádky, / ať klidnou
důvěrou přemáhám zmatky, / kde vládne temnota, ať
světlo křesám, / se všemi smutnými ať v tobě plesám. Ref.

3. Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé, / víc než být
potěšen, chci těšit jiné, / víc než být pochopen, druhé chci
chápat, / víc než být milován, chci lásku dávat. Ref.

4. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme, / kdo ztrácí,
nalézá sebe i jiné, / kdo bližním odpouští, sám milost
pozná, / ba ani smrt mu víc nebude hrozná. Ref.

τ: podle textu tradiční modlitby Josef Hrdlička,
Kancionál. Doplněk, 1986 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
m: Petr Eben, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

400

1. Je - ží - ši, Pa - ne můj,
 z hří - chů mě vy - tr - huj,
 od po-skvrn du - ši o - či - sti,
 mi - lo - stí u - ji - sti.

The musical score for hymn 400 is written on four staves in a single system. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Czech. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are: '1. Je - ží - ši, Pa - ne můj, z hří - chů mě vy - tr - huj, od po-skvrn du - ši o - či - sti, mi - lo - stí u - ji - sti.' The music ends with a double bar line.

2. Ježíši, Pane můj, / před svodem ochraňuj, / mne tmou
 veď, zmatkem, rukou svou / na cestu nebeskou.

τ: podle Synesia z Kyrenaiky Allen William Chatfield, Songs and Hymns of
 Earliest Greek Christian Poets, 1876 / Jiří Pumr, Buď tobě sláva, 1981

м: The Psalmes of David, 1579 / Hymns Ancient and
 Modern, 1875 / Church Hymnary, 2005

401

1. Za ty, kdo hladem tr - pí a bí - dou,
 pro-sí - me: Zjev svoji slá - vu! Za ty,

The musical score for hymn 401 is written on two staves in a single system. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The melody is more complex than hymn 400, with some chromaticism. The first staff begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The lyrics are: '1. Za ty, kdo hladem tr - pí a bí - dou, pro-sí - me: Zjev svoji slá - vu! Za ty,'. The music ends with a double bar line. Above the first staff, there are markings: 'sólo' above the first note, 'G' above the second, 'h' above the third, 'C' above the fourth, and 'D' above the fifth. Above the second staff, there are markings: 'sbor' above the first note, 'e' above the second, 'D7' above the third, 'G' above the fourth, and 'sólo' above the fifth.

kte - ří dru-hý - mi jsou od-mí-tá - ni,

sbor
pro-sí - me: Zjev svoji slá - vu!

2. Za ty, kdo bolest mají a pláčí, / prosíme: Zjev svoji slávu! / Také za ty, kteří jsou svázáni pouty, / prosíme: Zjev svoji slávu!
3. Za ty, kdo slovo svaté tvé káže, / prosíme: Zjev svoji slávu! / Za ty, kteří ve jménu tvém bližním slouží, / prosíme: Zjev svoji slávu!
4. Za ty, kdo světem bez lásky bloudí, / prosíme: Zjev svoji slávu! / Za ty, kteří jsou stále nám protivníky, / prosíme: Zjev svoji slávu!
5. A tak pro Krista, svatého Pána, / prosíme: Zjev svoji slávu! / Učiň, celý svět náš ať v míru tě chválí, / prosíme: Zjev svoji slávu.

A - men.

τ: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

m: podle tradičního jihoamerického nápěvu Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

402

1. Ó Pa-ne můj, nenech mne být,
 dej sí - lu žít a ne-zra - dit.
 Každý den rá - no, ve - čer, stá - le rač při mně
 bdít a ne-sou - dit. Když teskný
 žal mně úsměv vzal, dej, bych tě
 znal a nerep - tal. Tvůj, Pa-ne Je -
 -ží - ši, pří - klad dej, bych sle - do - val.

2. Ve všední den dej v klidu vstát / a s radostí jít
 pracovat. / V práci tvou pomoc, lásku všem lidem
 zjevovat / a vytrvat. / Když končí den v tmě pohřížen, /
 dej, Pane, jen být spokojen. / Tvé dobroty síle věřit, /
 že dáš dobrý sen.

T: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá 1992 / 2018

M: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / 2018

403

Mou-drost mi, Pa-ne, dá - vej,
a - bych po tvé ce - stě chodil.
Mou-drost mi, Pa-ne, dá - vej,
ať ve tmě ne-blou - díím.
Moudrost mi dá - vej, sám ji nemám,
moudrost mi dá - vej, ať tě hledám.
Mou-drost mi, Pa-ne, dá - vej,
ať ve tmě ne-blou - díím.

T: Luděk Rejchrt, Svítá, 1992

M: Luděk Rejchrt, Svítá, 1992

404

1. Buď vů - le tvá, buď vů - le tvá,
 buď vů - le tvo-je všude tam, kde
 chudé trápí nouze, hlad, v boji musí u-mí-rat,
 buď vů - le tvo-je všude tam, kde
 ji-ní ma-jí všeho dost, vládne mír a lhostejnost,
 buď vů - le tvo-je všude tam.

2. Buď vůle tvá, buď vůle tvá, / buď vůle tvoje všude tam, /
 kde lidé v koutku potají pravdu si jen šeptají, / buď vůle
 tvoje všude tam, / kde vládne strach a obavy, násilí, lež,
 bezpráví, / buď vůle tvoje všude tam.

3. Buď vůle tvá, buď vůle tvá, / buď vůle tvoje všude tam, /
 kde není radost, jásot ztich, zmlkly zpěvy, zmizel smích, /
 buď vůle tvoje všude tam, / kde zdá se, že vše marné je,
 kde vyhasla naděje, / buď vůle tvoje všude tam.

4. Buď vůle tvá, buď vůle tvá, / buď vůle tvoje všude tam, /
 kde lidé svoji lidskou tvář kladou modlám na oltář, /

buď vůle tvoje všude tam, / kde otrokem je člověk rád,
svobodným se bojí stát, / buď vůle tvoje všude tam.

5. Buď vůle tvá, buď vůle tvá, / buď vůle tvoje všude
tam, / kde únava a zklamání vzaly lásce trvání, / buď vůle
tvoje všude tam, / kde přišly stíny života, bolest, nemoc,
samota, / buď vůle tvoje všude tam.

†: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

†: *Going to Shout All Over God's Heav'n*, nářev amerického spirituálu / Religious
Folk Songs of the Negro, 1909 / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018

*Modleme se k Bohu, který pečuje o všechno,
a v upřímné pokoře řikejme:*

Slyš nás, Hospodine:

Buď stráží své církve.

Pomáhej jejím služebníkům.

Veď ty, kdo stojí v čele států.

Zachovej národům mír.

Prosazuj spravedlnost.

Uhas nepřátelství.

Sklíčené potěšuj.

Strádajícím pomoz.

Zastaň se pronásledovaných.

Vyhnancům vrať vlast.

Zajatce vysvobod.

Pocestné provázej.

Pokoušené posiluj.

Ochraňuj slabé.

Uzdrav nemocné.

Stůj při umírajících.

Chraň nás před nenadálou smrtí.

Naším přátelům a blízkým žehnej.

Zemřelým dej život věčný.

405

Ref. To já, ó Pa-ne můj,

sto-jím ta-dy v modlit - bách, to já, ó

Pane můj, stojím ta-dy v modlit - bách.

A - ni mat-ka, a - ni o -tec, a - le

jsem to já, - stojím ta-dy v modlit - bách,

a - ni kněz můj, a - ni vlád-ce, a - le

jsem to já, - stojím ta-dy v modlit - bách. Ref.

τ: *It's Me, O Lord* / Jiří Joran, Černošské spirituály, 1955

m: *It's Me, O Lord*, nápěv amerického spirituálu, *The Book of American Negro Spirituals*, 1925 / Nová píseň, [1983/4] / 2018

406

1. Dej nám mou - drost, od - va - hu
 pro dny o - bav, pro dny stra - sti,
 s te - bou jít i přes pro - pa - sti;
 dej nám mou - drost, od - va - hu.

2. Dej nám moudrost, odvahu / pro pravdu se všeho
 zřící, / pamatovat na trpící; / dej nám moudrost, odvahu.

3. Dej nám moudrost, odvahu / pro čas vezdejšího žití, /
 ať v něm naše láska svítí; / dej nám moudrost, odvahu.

4. Dej nám moudrost, odvahu / pro ty mnohé kroky
 malé, / Pane, zůstaň s námi stále. / Dej nám moudrost,
 odvahu.

т: Irmgard Spiecker, Das neue Frauen-Liederbuch, 1993 / Dagmar Hájková
 a Zdeněk Svoboda, Zpěvník Církve československé husitské. Dodatek, 1994
 м: Irmgard Spiecker, Das neue Frauen-Liederbuch, 1993 /
 Zpěvník Církve československé husitské. Dodatek, 1994

407

Ref. Ta touha hluboko je v nás, tě znát,
tvůj hlas zaslechnout, tvou spatřit tvář. —

Jen v milosti tvé naleznem ten dar,
tu lásku pravou nezměrnou.

1. Za právo, za volnost, za pokoj
prosíme. — Kde vládne jen
strach, tam buď, Pane, blízko sám. Ref.

2. Za moudrost, / za zdraví, / za radost prosíme, /
když svírá / nás žal, / tam buď, Pane, blízko nás. Ref.

3. Tu touhu / všech srdcí / jen ty sám naplníš. /
Buď chvála / a dík, / že ty v Kristu nám jsi blíž. Ref.

T: Anne Quigley, Songs of Hope, 1995 / Jiří Pejšla

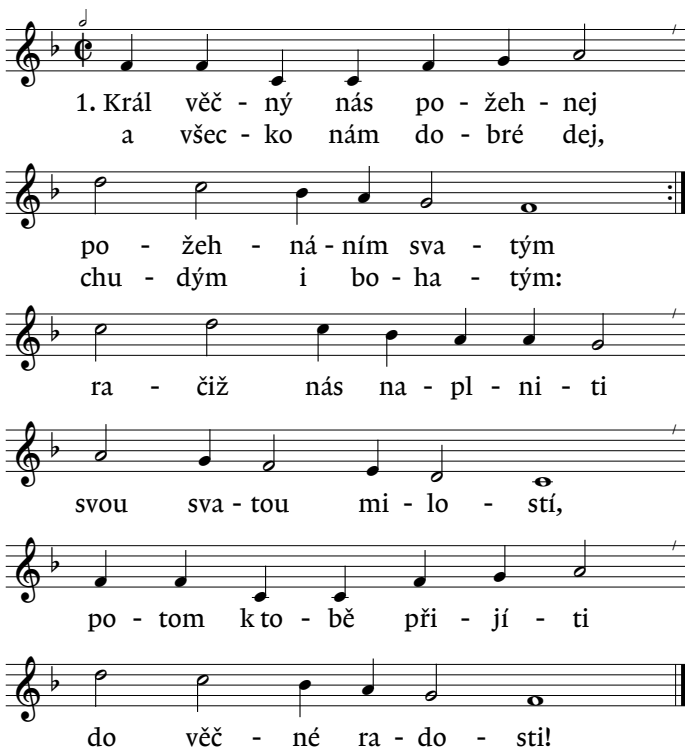
M: Anne Quigley, Songs of Hope, 1995 / 2018

© 1992, Anne Quigley. Published by OCP. All rights reserved. Used with permission.

POSLÁNÍ A POŽEHNÁNÍ

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání,
kéž nad námi rozjasní svou tvář! (Ž 67,2)

408

1. Král věč - ný nás po - žeh - nej
a všec - ko nám do - bré dej,
po - žeh - ná - ním sva - tým
chu - dým i bo - ha - tým:
ra - čiž nás na - pl - ni - ti
svou sva - tou mi - lo - stí,
po - tom k to - bě při - jí - ti
do věč - né ra - do - sti!

2. Amen, to požehnání / přijdiž na nás všechny, / abychom
po skonání / vešli v ráj nebeský / a tam s andělskou říší /
Boha také ctili. / Dej nám to, ó Ježíši, / Spasiteli milý!

τ: Kliment Bosák Ursin, Písně roční, 1593 / Cithara sanctorum,
1636 / Evangelický zpěvník, 1979 m: *Gaudeamus pariter omnes et
singuli* / Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541

409

1. Sva - té Bo - ží po - žeh - ná - ní
 buď ny - ní i vždy nad ná - mi
 z Kris - ta kři - žo - va - né - ho,
 věč - ně po - žeh - na - né - ho,

2. jenž dárí hojnou milostí / jako svou manou na poušti /
 k síle lidu věrného, / k zahnání všeho zlého.

3. Ó žehnej nám v něm Pán Bůh náš, / ó nás ostříhej Pán
 Bůh náš, / osvět tvář svou nad námi / a budiž vždycky
 s námi!

4. Pravice Boží požehnej / a v nás dílo své rozmáhej /
 skrze Krista samého, / ať jsme na věky jeho!

5. Jděte, věrní, požehnaní, / v Kristu vírou vyvolení, /
 cestou pravdy pokoje, / z níž je pravá naděje.

tr: Lukáš Pražský, Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

m: nápěv tropu *Kyrie, magne Deus* / Graduál Martina Bakaláře

z Vyskytné, 1512 / Písně chval Božských, 1541

410

1. Směr mi dej, ať ne-blou - dím,
 v bou - ři ví - rou věst se dám.
 Dál před ďáb - la řá - dě - ním svou
 mi - lo - stí mne
 sám, Pa - ne můj, chraň.

2. Z trůnu srážej lidskou zášť, / moc odnímej léčkám
 zlých. / Slávy své zahlédnout zář / dej věrným svým, /
 když jdou po cestách tvých.

3. Jméno tvé ať slaví svět, / víru s láskou obnovuj. / Zvěst
 o díle tvém chci nést. / Když svírá strach, / ať smím slyšet
 hlas tvůj.

τ: podle Ulricha Zwingliho Miloslav Esterle

m: Ulrich Zwingli, Zpěvník Ludwiga Iselina, 1529/79

411

A - men, Ot - če, rač to dá - ti,
Kris - te, rač se přimlou-va - ti

dů - věr - ně tě vzý - vá - me.
za nás hří - šné, žá - dá - me.

Du - chu sva - tý, spra-vuj nás

svět - lem prav - dy v kaž-dý čas,

by - chom s du - še - mi i s tě - ly

věč - ně Bo - hu ná - le - že - li!

τ: Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

412

1. Až po - tud nám po - má - hal
pro - čež k ne - bes vý - ši - nám

Ho - spo - din z mi - lo - sti,
hled' - me s dů - věr - no - stí,

od - kud po - moc při - chá - zí

nám vždy v pra - vé do - bě,

tam, kde du - še na - chá - zí

no - vé sí - ly v mdlo - bě.

2. Potud není zkrácena / ruka Hospodina, / a když z lásky
k spasení / dal nám svého Syna, / kterak s ním by neměl
nám, / čeho třeba, dáti, / k nám co Otec laskavý / k dítkám
svým se znáti?

3. Pomáhal nám Hospodin, / pomůže i dále, / pročež v něj
jen skládejme / doufání své stále! / Ví Pán, čeho potřebí, /
dřív než my oč lkáme, / a že rád nám pomáhá, / z jeho
slova známe.

†: Josef Baštecký, Písně cestou života, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979

†: *Gaudeamus pariter omnes et singuli* / Kodex Franus, 1505 /

Písně chval Božských, 1541

413

1. Ej, li - dé vprav - dě ka - jí - cí,
Pá - na Bo - ha se bo - jí - cí
a svých hří - chů se dě - sí - cí,
znej - te, že se Kris - tus sní - žil,
by se hří - šník Bo - hu blí - žil
a s ním se ze srd - ce smí - řil.
Jdě - te k ně - mu, ná - ro - do - vé,
v tou - ze po té smlou - vě no - vé,
tam, kde jsou je - ho po - slo - vé.

2. Dal nám prostředky zřízení: / služebníky smlouvy nové, / řádně k tomu nařízené, / kteří jsou k tomu poslání, / aby hříšné ku pokání / probouzeli bez přestání. | Jděte k němu, národové, / v touze po té smlouvě nové, / tam, kde jsou jeho poslové. :|

3. Poznejte již rozkošné jho, / neste lehké břímě jeho, / odpočinete u něho. / Hleďte se mu poddávati, / před ním pokorně padati, / slibujte ho poslouchati. | Jděte k němu, národové, / v touze po té smlouvě nové, / tam, kde jsou jeho poslové. :|

4. A on vám sliby naplní, / drahou milostí obdaří, / svědectvím svatým ujistí, / že chce na věky spasiti, / hříšňů již nevzpomínati, / k tomu hojnou radost dáti. | Jděte k němu, národové, / v touze po té smlouvě nové, / tam, kde jsou jeho poslové. :|

5. Tak nuzní, opovržení, / zde od světa potlačení / přijmou v nebi oslavení. / Budou radostí plesati, / chválu veselou zpívati, / s Kristem věčně kralovati. | Dej to, Kriste, věčný Králi, / bychom smlouvu ostříhali, / slavnou korunu přijali. :|

τ: Havel Dřevínek, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 m: Ladislav Moravetz

Hospodin tě požehná a ochrání tě.
 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv.
 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Áronské požehnání (Nu 6,24–26)

415

1. Ach, zůstaň svou mi - lo - stí
při nás, Pa - ne Kris - te,
a vždyc - ky nás vy - pro - sti
z jha mo - ci ne - či - sté.

2. Ach, zůstaň slovy svými / při nás, drahý Pane, /
ať los mezi svatými / zde i v nebi máme.

3. Ach, zůstaň svou jasností / při nás, světlo drahé, /
ať nesejdem v temnosti / od tvé cesty pravé.

4. Ach, zůstaň svým žehnáním / při nás, mocný Pane, /
dej k darům svým nám daným / prospěch na vší straně.

5. Ach, zůstaň ve své síle / při nás, mocný Reku, /
uchraň nás každé chvíle / od nepřátel vzteku.

6. Ach, zůstaň svou věrností / při nás, Pán a Bůh náš, /
popřej víry stálosti, / všeho zlého zbav nás!

T: Josua Stegmann, Christliches Gebet Büchlein, 1627 /
Samuel Hruškovíc, Cithara sanctorum, 1741/3 / Zpěvník Českobratrské církve
evangelické, 1931 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

M: Melchior Vulpus, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609 / Choralbuch, 1865

416

Tvé požeh-ná - ní, do - brý_ Ot - če,
 nás_ cestou ži - tí spro - vá - zej!
 Rač_ v Kristu sám nás po - svě - ti - ti
 a v srdcích na - šich chrám svůj měj, ať
 slo - va tvé - ho prav - da moc - ná
 nás v sluhy tvé si pro - mě - ní.
 Ó splň tu pros - bu, věr - ný_ Bo - že,
 k své chvá-le a nám k spa - se - ní.

τ: Theodor Jan Kalenda, Harfa, 1915 м: Paul Ami Bost, Chants chrétiens, 1837 /
 Chants religieux, 1846 / Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

417

1. Tvůj mír at nás dnes pro - vá - zí,

ten_ chléb, co ne - u - bý - vá,

jak_ vzác - ný po - klad chraň - me jej,

jak pla - men sví - ce ve tmách.

2. Tvůj mír ať je mým pozdravem, / je rukou, kterou
podám / všem blízkým i těm neznámým; / je písní, kterou
zpívám.

t: podle Frederika Hermana Kaana Jiří Pejla

m: tradiční irský nápev / The Complete Collection of Irish Music, 1902 /

The English Hymnal, 1906

s: The English Hymnal, 1906

1. I když se rozchá-zí - me, ty s námi zůstá - váš,

i když se rozchá-zí - me, ty s námi zůstá - váš,

jak nám jsi slí-bil zdáv-na, ó Pa - ne náš,

jak nám jsi slí-bil zdáv - na, ó Pa - ne náš.

2. |: Tvůj hlas na naší pouti nás dále provází, :|

|: i víra když se hroutí, on blíž nám zní. :|

3. |: Tak v síle slova tvého dál každý smíme stát, :|

|: v té síle, která chrání jak pevný hrad. :|

4. |: Ten hrad, co skryší skýtá i nám všem bloudícím, :|

|: kde rád každého vítáš a jídáš s ním. :|

5. |: I když se rozcházíme, ty vedeš k setkání, :|
 |: tam kde tvé světlo září, tvá píseň zní. :|

T: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 /

Zdeněk Coufal, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

419

1. Za-cho-vej nás, Bo - ží Sy - nu,
 ty, kte - rý chceš s ná - mi být,
 te - be vy - hlí - ží tvůj lid.
 Chceme žít v tvé vlá - dy stí - nu,
 slá - vu svou všem zá - řit nech.
 Ho-sa-na na vý - so - stech!

2. Zachovej své odpuštění, / naše duše znáš i hřích. / Když
 zní milost v soudech tvých, / v naději se bázeň mění. /
 Zůstaň světlem nouzi všech. / Hosana na výsostech!

3. Zachovej nás, nevšímavé, / v skrytosti když kráčíš
k nám / otevřít své spásy chrám. / Dej svou moudrost víře
pravé, / zastav úprk dnů a spěch. / Hosana na výsostech!

4. Zachovej své sliby, Pane, / slovo pravdy tvé ať zní /
světu v jeho bloudění. / Zjev své dílo, z lásky dané / lidem,
jimž dochází dech. / Hosana na výsostech!

5. Zachovej své požehnání, / útěchou buď ztrápeným, /
svým nás učiň královstvím. / Pokoj tvůj ať nás vždy
chrání / v neskončených zápasech. / Hosana na výsostech!

τ: Miloslav Esterle

μ: Vojtěch Esterle

Ať vás Bůh provází na všech vašich cestách.

*Ať vstoupí do všech situací,
se kterými si sami nevíte rady.*

Ať žehná a chrání také ty, které nosíte ve svém srdci.

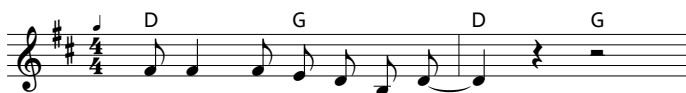
*Ať vám dá sílu a moudrost rozlišit,
co je moudré a spravedlivé.*

Ať vaše nitro naplní dobrou vůlí.

Ať vám dá sílu odpouštět.

*Ať vám žehná a ať vás chrání všemohoucí
a milosrdný Bůh Otec, Syn i Duch svatý.*

420

Ref. Bo-juj - te, bo-juj-te dál, —

bo-juj - te, bo-juj-te dál, —

pohleďte jen, v dál - ce sví - tá,

pohleďte jen, den nás ví - tá,

bo-juj - te, bo-juj-te dál. —

1. Zpříma chodte, pozdvihně-te hla-vu, —

i když pro vás vavříín ne-ro - ste.

Nechte mocným moc a slavným slá - vu, _

o je-jich se pří-zeň ne-pro - ste. Ref.

2. Kdo se ani zlatem koupit nedá, / nemlčí a s proudem nepluje, / spravedlnost kdo ve světě hledá, / v jedné řadě s vámi bojuje. Ref.
3. K útěku-li z boje chytrost radí, / holubičí mějte prostotu. / Opatrní buďte jako hadi, / nezběhněte z cesty k životu. Ref.
4. Bojujte, však pomstu nechte Pánu, / on je soudce a sám určí trest. / Prohraje, kdo ranou splácí ránu, / k nenávisti kdo se nechá svést. Ref.
5. Neusněte, ať vejdete zítra / v zemi novou, v zaslíbenou vlast. / Nocí ať vás vede příslib jitra, / vládou temna nenechte se zmást. Ref.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018

μ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

421

1. O - te - vě - te brá - ny hraděb ka - menných,
 o - te - vě - te brá - ny hraděb srd - cí svých,
 o - te - vě - te, a - by mo - hl dál.

Nechte všeho, nechte o - bav, sta - ro - stí,
 přípra - vuj te ce - stu je - ho krá - lov - ství,
 při - pra - vuj - te ce - stu, a - by ve - jít mo - hl
 slá - vy Král. Ref. To kvů - li Krá - li,
 Krá - li při - prav každý ce - stu,

ce - stu svou, to kvů-li Krá - li,

Krá - li na - prav každý ce-stu,

ce-stu kři-vou, ce-stu zlou. —

2. Pozdvihněte svoje srdce znavená, / posilněte klesající kolena, / otevřete, aby mohl dál. / Není doba k spánku, je čas nabrat sil, / pominula noc a den se přiblížil, / připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král. *Ref.*

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: podle Anthonyho Johnsona Showaltera Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

*Bože, buď v mé hlavě a v mém chápání,
Bože, buď v mých očích a v mém hledění,
Bože, buď v mých ústech a v mém mluvení,
Bože, buď v mém srdci a v mém myšlení,
Bože, buď v mé smrti a v mém loučení.*

422

Dál, pře-ce ne-jde-te sa-mi,
 dál, Pán tu zů-stá - vá s vá - mi,
 dál, ce-stu ur-čil svým dě-tem,
 dál, tím - to světem, ha - le -
 - lu - ja.

do tichého zpěvu možno recitovat 2K 6,3-10

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: *Oh, What a Beautiful City*, nápěv amerického spirituálu / podle
 Petera Seegera Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

423

Svou sí-lu nám dá - váš, jak vinný kmen
 mí - zu svou dá vý-hon - kům. _____

Ref. Svou sí-lu nám dá-váš, jak vinný kmen
mí-zu svou dá vý-hon-kům.

1. Dej nám jít v lásce své,
dej nám jít v sí-le své.

Svět po-zná, nej-de to, žít
bez plo-dů té ré-vy
tvé vý-bor-né. Ref.

2. Dej nám znát, / že jsme tví. / Mízu svou / do větví /
sešli nám, / ať láska tvá / růst plodům dá révy tvé
výborné. Ref.

τ: podle Dannyho Danielse a Randyho Rigbyho Michael Otřísal a Jaromír Plíšek,
Svítá, 1992 / Miloš Rejchrt м: Worship Songs, 1989 / Svítá, 1992 / 2018

424

De - o, De - o gra - ti - as.

Gra-ti - as. —

The first system of the musical score is in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of two staves. The vocal line (treble clef) begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note G4. The piano accompaniment (bass clef) starts with a half note G2, followed by a quarter note A2, a quarter note B2, and a half note G2. The lyrics 'De - o, De - o gra - ti - as.' are written below the vocal line. The system concludes with a double bar line and the text 'Gra-ti - as. —' below the piano staff.

Ple - ni sunt coe - li, coe - li et ter - ra,

The second system continues the piece in the same key and time signature. The vocal line features a half note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note G4. The piano accompaniment consists of a half note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, and a half note G2. The lyrics 'Ple - ni sunt coe - li, coe - li et ter - ra,' are written below the vocal line. The system ends with a double bar line.

glo - ri - a tu - a.

The third system concludes the piece. The vocal line begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note G4. The piano accompaniment starts with a half note G2, followed by a quarter note A2, a quarter note B2, and a half note G2. The lyrics 'glo - ri - a tu - a.' are written below the vocal line. The system ends with a double bar line.

т: *Deo gratias, Sanctus* / *There Is One among Us*, 1998

м: John Lambertson Bell, *There Is One among Us*, 1998

© Iona / Small Stone Media, via GIA

425

Ref. Pán Bůh sám ať nám všem požeh - ná,

tvář mi - lo - sti ať ob - rá - tí dnes k nám

a v Duchu svém nás pro - vá - zí.

1. Na ce - stách kli - ka - tých, prašných i
Ve smut - ku, v ra - do - sti, ve zdra - ví,

za - vá - tých, v hledá - ní, v bloudě - ní.
v bo - le - sti, v nárcích i v plesá - ní. Ref.

2. Ve světle, v temnotě, v davu i v samotě, / v písni
i v mlčení. / V šedivé řadě dnů, po dlouhém těžkém snu, /
v radosti nedělní. Ref.

T: Jiří Pejla

M: Jiří Pejla

426

1. Ať chrá-ní nás Bůh, ať žeh-ná nám Bůh,
 jenž v lás - ce ce - lý svět cho - vá.
 Když při-jde zlý čas, je Bůh při nás,
 v něm prame-ní sí - la no - vá. Když -vá.

2. Ať chrání nás Bůh, ať žehná nám Bůh / a pláč všech
 nešťastných ztiší. / |: Těm, jež trápí hlad, Bůh chléb chce
 dát, / on bolestný nářek slyší. :|

3. Ať chrání nás Bůh, ať žehná nám Bůh, / pryč dá vše, co
 život maří. / |: Duch svatý má moc: kde vládne noc, / tam
 tmu pravdou svou prozáří. :|

4. Ať chrání nás Bůh, ať žehná nám Bůh / a přijme nás do
 svých dlaní. / |: Bůh zná každou z cest, lid svůj chce vést /
 a přivést až k požehnání. :|

τ: podle Eugena Eckerta Jiří Tengler

м: Anders Ruuth, Cancionero abierto, 1984 /
 Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

427

1. Ce-sta tvá dál ať stou - pá,
2. Slun-ce tvým dnům ať sví - tí

do tvých zad se ví - tr o - pí - rá,
a tvou noc ať hvězdy proja - sní,

slunce zář tvou tvář ať pro - hří - vá,
kvě - ty pouť ať tvou vždy pro - vá - zí,

ať déšť tvá po - le za - vla - ží.
tvůj dům ať v bouři ob - sto - jí.

Ref. A než se-jde-me se zas, než se-tká-me se

zas, ať Bůh dál tě v ru-kou

svých po-dr-ží. ____ -ží. ____

τ: *May the Road Rise to Meet You*, text tradičního irského požehnání / Martin Horák

м+s: James Edward Moore, *That We May Be One*, 1987 / 2018

© GIA administered by Small Stone Media

kánon
1. 2. 3.

A - men, a - men, a - men.

T: *Amen* M: nápěv tradičního kánonu

kánon
1. 2.

A - men, a - men.

A - men, a - men.

T: *Amen*

M: Hansruedi Willisegger, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

sólo

A - men, a - men.

sbór

A - men, a - men.

T: *Amen*

M+S: Victor Hug, Evangelisches Gesangbuch, 1994

BOHOSLUŽBA BĚHEM CÍRKEVNÍHO ROKU

Jak slavné jsou příběhy Boží záchrany! Po celý rok a opakovaně znovu a znovu stojí Boží lid uprostřed děje, který připomíná i nabízí velké skutky Boží.

Ten, který přišel v těle, zemřel na kříži a třetího dne vstal, zve svou církev k následování. „Vítězi k počtě zpívejme!“ Na této cestě nás od počátku provází oblak svědků. Vybízí nás k hlasitému vyznání důvěry v Trojjediného.

ADVENT

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo,
vzešla nad tebou Hospodinova sláva. (Iz 60,1)

431

1. Na-vštiv nás, Kris - te žá - dou - cí,
Pa - ne svě - ta vše - mo - hou - cí,
dej nám se vsrd - ci po - zna - ti,
bez hrů - zy te - be če - ka - ti.

2. Dej nám žití vykoupení, / život věčný, oslavený. / Věčný,
jenž jsi u věčnosti, / zbav bídy, dej své radosti.

3. Chvála Bohu, Otci, Synu / milému, svatému Duchu, /
vše jednomu Hospodinu, / jenž svým dává žádost čistou,

4. jakož byla od věčnosti, / bude na věky v radosti / mezi
námi bez žalosti, / a to vše z Boží milosti.

τ: Milíčovy modlitby, c.1380 / Jistebnický kancionál, c.1430 /

Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

m: *Gaude regina glorie* / Jistebnický kancionál, c.1430

432

1. Aj, čas vzác - ný při - šel,
v němž Pán slá - vy vy - šel
k spa - se - ní lid - ské - mu,
ke cti li - du své - mu,
k je - ho po - tě - še - ní
a hří - chů zpro - ště - ní.

2. Toto jsou ti dnové, / o nichž prorokové / od dávna
pravili, / lidem oznámili: / Dnové vykoupění / a světa
spasení.

3. V nich nesluší spáti, / ale vzhůru vstáti, / Bohu
děkovati / a jej milovati, / jenž nám té milosti / dal dočkat
s radostí.

4. Noc bludů odešla, / záře víry vzešla, / sluší k ní
prozřítí, / ze sna procítiti, / v světle tom choditi, / ctností
se odítí.

5. Proto v ctnostech stůjme, / spravednost milujme, /
víru Boží mějme, / bludů se varujme, / neb v nich je
svedení, / jakož praví čtení.
6. Jsouce ke kořenu / přirostlí vinnému, / Pánu Jezu
Kristu, / držíme cestu jistou / a nesme ovoce / z víry, jsouce
v lásce.
7. Posilu berouce / z Krista, v něm rostouce, /
poslouchejme jeho / slova předraženého. / I jeho svátosti /
mějme ve vážnosti.
8. Na péči to mějme, / pilně vyšetřujme, / že k soudu
přijde zas, / neb jest uložen čas, / v kterém má souditi, /
všechněm odplatiti.
9. Proto pilni budme, / hříchů se varujme, / čiňme z nich
pokání, / v svatém obcování / vždycky setrvejme / a Boha
milujme.
10. Chvála Bohu Otci / neskonale moci, / i jeho milému /
Synu jedinému, / i Duchu svatému, / budiž vzdána jemu.

τ: Havlíčkobrodský kancionál, c.1540 / Evangelický zpěvník, 1979

м: *Ave yerarchia* / Vyšebrodský sborník, 1410 / Piesně chval Božských, 1541

Přijď,
jako rosa na suchou zemi,
jako záchrana, po které toužíme,
jako světlo, které prozařuje temnotu,
jako útěcha smutných,
jako domov ztracených.
Ježíši, Synu člověka, přijď ve své moci a slávě.

434

Pro - zpě - vuj - me všich - ni ve - se - le

a slav - me pří - chod Sy - na Bo - ží - ho

z ne - be, neb k nám při - šel z vý - so - sti,

a - by nás po - jal do své věč - né

ra - do - sti. On jest Král náš, Bůh, Spa - si - tel

všech nás. Pro - tož je - mu z srdcí či - stých spo - leč - ně

zpí - vej - me, řkou - ce: Ha - le - lu - ja.

T: Piesně chval Božských, 1561 / 2018

M: antifona na úvod rorátních zpěvů *Ecce concipies et patries filium* / Piesně chval Božských, 1561 / 2018

435

1. Zved - ně - te, brá - ny, svrch - ků svých,
 ó věč - ná vra - ta v ne - be - sích,
 všech krá - ľů Král - a pá - nů Pán
 buď s ple - sá - ním - již u - ví - tán!
 Pln mi - lo - sti náš Stvo - ři - tel
 a svě - ta vše - ho Spa - si - tel
 již bé - ře v chrám se svůj,
 Si - ó - ne, pro - zpě - vuj!

2. On, spomocník všech národů, / má spravedlnost
 v průvodu, / jsa korunován svatostí / a žezlem lásky
 s milostí / v pokoře k nám se ubírá / a nebes brány otvírá. /
 On Bůh, on Pán je tvůj, / Sióne, prozpěvuj!

3. Ó blaze městu, zemi té, / všem, kdož se k němu
hlásíte! / Kde jeho stanou kročeje, / tam svatý mír se
rozleje; / kde on, to slunce života, / tam mizí hrobu
temnota. / On rádce, štít je tvůj, / Sióne, prozpěvuj!

4. Otevřte brány srdcí svých, / odložte zlost i každý
hřích, / a v roucho víry, naděje / necht každý již se oděje, /
by Král ten v slávy odění / dal život vám a spasení. /
Již k tobě Král jde tvůj, / Sióne, prozpěvuj!

τ: Georg Weissel / Preussische Fest-Lieder, 1642 / Josef Baštecký, Zpěvník
žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

436 *kánon*

Zved - ně - te, brá - ny, svrch - ků svých,
ó věč - ná vra - ta v ne - be - sích,
Si - ó - ne, pro - zpě-vuj!

τ: Georg Weissel / Preussische Fest-Lieder, 1642 /
Josef Baštecký, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / 2018
m: Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 / Paul Horn / 2018

τ: *Veni veni Emmanuel* / Psalterium cantionum catholicarum, 1710 / John Mason
Neale, Hymns Ancient and Modern, 1861 / Jiří Pejla m: *Bone Jesu dulcis*
cunctis, tropus responsoria Libera me Domine / Procesionál ženského kláštera,
c.1490/1510 / Hymnal Noted, 1851 / Hymns Ancient and Modern, 1861 / 2018 →

437

1. Ó přijď, ó přijď, Im - ma - nu - e - li,
 2. Ó přijď, Pa - ne, ó přijď v lás-ce své,
 3. Ó přijď, svět-lo, ó přijď v temno - tách,

jsi dár-cem spá - sy Iz - ra - e - li.
 lid ztra-ce - ný ať te - be na-lez - ne,
 přijď do míst, kde je bo-lest, smrt a strach.

Čas zá - chra - ny se blí - ží,
 do srd - cí jsi jim zá - kon - dal,
 Tvůj ad-vent ze - mě vy - hlí - ží,

lid vy - svo - bo - dí Syn - Bo - ží.
 ty k pro-ro-kům jsi mlu - ví - val.
 kdy zno - vu při - jde Syn - Bo - ží.

Ví - tej, ví - tej, Im - ma - nu - e - li.
 Ví - tej, ví - tej, Im - ma - nu - e - li.
 Ví - tej, ví - tej, Im - ma - nu - e - li.

Dnes při - šla spá - sa k Iz - ra - e - li.
 Dnes při - šel po - koj k Iz - ra - e - li.
 Dnes při - šla ra - dost k Iz - ra - e - li.

438

1. Bo - hu chvá - la buď i čest,
 jenž v svých sli - bech věr - ný jest,
 hří - šné - mu již stvo - ře - ní
 se - slal z ne - be spa - se - ní.

2. Otců všech a proroků / vroucí žádost od věků, /
 jak zněl o tom Boží hlas, / splněna již v tento čas.

3. Vítej, Králi věčnosti, / plný pravdy, milosti, /
 ač jsem tebe nehoden, / přijď i ke mně přece jen.

4. Vstup v mé srdce jako král, / abych tvým se vlastním
 stal, / připrav si je, jak chceš sám, / v Ducha svého čistý
 chrám.

5. K tomu, jak jsi v tichosti / přišel ze své výsosti, /
 tak dej, ať ta tichost tvá / v srdci mém vždy přebývá.

6. Těš mne, těš svou pomocí / v slabosti a v nemoci, /
 aby ďábla moc a lest / nesvedla již z tvých mě cest.

7. V poslední když potom čas / v slávy záři přijdeš zas, /
 dej, ať se vším lidem tvým / vesel vsťíc ti jíti smím.

tr: Heinrich Held, *Neu-erfundene geistliche Wasser-Quelle*, 1658 /

Ludvík Bohumil Kašpar, *Zpěvník žalmů a písní duchovních*, 1877 /

Evangelický zpěvník, 1979 m: *Veni, redemptor gentium* / Martin Luther, *Eyn*

Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / *Evangelisch-reformiertes Gesangbuch*, 1998

439

kánon

1. Bo - hu chvá - la buď - i čest,

2. jenž v svých sli - bech věr - ný jest,

3. hří - šné - mu již stvo - ře - ní

4. se - slal z ne - be spa - se - ní.

τ: Heinrich Held, Neu-erfundene geistliche Wasser-Quelle, 1658 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / 2018 μ: Veni, redemptor gentium / Martin Luther, Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Matthias Hippe / 2018

440

1. Ro - su dej - te, ó ne - be - sa!

Tak ot - co - vé vo - la - li,

a - by Me - si - áš, ra - dost ne - sa,

při - šel k nim, sr - deč - ně žá - da - li.

2. I přišel k mnohé žádosti / v osobě ponížené / a svlažil
deštěm spravednosti / srdce všech věřících zemdlené.
3. Rosu dejte, ó nebesa! / I my také volejme, / aby Kristus
Pán, pomoc nesa, / přišel k nám, srdečně žádejme.
4. Neboť od bíd, jež neseme / na tomto bídném světě, /
čím dále tím již více schne / jako kvítí od horka v létě.
5. Rosu dejte, ó nebesa! / Přijď, ó Pane Ježíši, / jakož jsi
dávno, na světě jsa, / sliboval své křesťanské říši:
6. „Kdekoli dva neb tři budou / v mém jménu
shromážděni, / uprostřed sebe mne dostanou, / chci býti
jejich občerstvení.“
7. Chraň své slovo i svátosti / v čistotě mezi námi, / a tak
v těch darech nám k radosti / zůstávej, Pane, vždycky
s námi.
8. Rosu dejte, ó nebesa! / Přijď, ó Pane Ježíši! / K příchodu
tvému církev plesá, / uslyš srdečnou žádost naši.
9. Učiň konec světa zlosti / jsa všech soudcem a králem, /
nám pak otevři z své milosti / ten zlatý nový Jeruzalém.
10. Rosu dejte, ó nebesa! / Ó ať se to vše stane! / Prosbám
všech věrných přítomen jsa, / vyslyš i nás, přemilý Pane.

τ: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Piesně chval Božských, 1541

441

1. Aj, slyš - te zne - na - dá - ní,
 jak pří - sný k nám zní hlas: „Ó —
 ko - nej - te po - ka - ní, teď pří - hodný — je
 čas!“ Jan stá - le z pouště vo - lá: „změň -
 - te své smý - šle - ní a slyš - te Bo - ží
 slo - va, jež ve - dou k spa - se - ní!“

2. Předchůdce Spasitele, / ty synu Alžběty, / proroku
 Izraele, / budíš svět zajatý / do nocí hříšných skutků / a do
 mlh nejistot / a z beznaděje smutku / vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší, / za Mistrem posíláš. / On
 hoře světa ztíší, / on, pravý Mesiáš, / on, o kterého kdysi /
 proroci prosili, / Bůh, který mrtvé vzkřísí / a slabé posílí.

4. Beránek čistý, tichý / z tvé ruky přijal křest. / Ten, který
 snímá hříchy, / zde nyní s námi jest / a společenství naše /
 přetváří v tělo své. / Kéž ve své věčné kráse / všem lidem
 zjeví se.

τ: Kancionál, 1973

м: Kancionál český, 1683 / Kancionál, 1973

442

1. Bo-ha Ot-ce všichni chvalme a dí - ky
je-mu vzdávej - me z da-ru pře-vel - mi
dra-hé-ho, Sy-na jed-no - ro - ze - né - ho,

2. jehož z veliké milosti / k naší mnohé potřebnosti /
dal pro naše vykoupení, / a tak k věčnému spasení.

3. Skrze něj sliby naplnil, / z hříchů a smrti vymanil, /
kázal o něm zvěstovati, / bychom jej mohli poznati,

4. řka: „Rcete dceři Siónské / z jistoty řeči prorocké, /
církví i každické duši, / ať se v něm cele utěší.

5. Aj, Král tvůj bere se k tobě / v lásce, v tichosti,
v chudobě, / povstaň k němu ze sna svého, / přijmi Krále
milostného.

6. Sliby jsou již naplněny, / s ním ti přichází spasení, /
raduj se z jeho milosti, / obdaří tě účastností.“

7. Choďme všichni v světle jeho, / v víře učení čistého, /
opuštme všechny temnosti / bludů, hříchů, nepravostí.

8. Oblecme se v ctnosti svaté, / v to roucho víry
překrásné, / abychom v něm živi byli, / ve víře s ním vždy
chodili.

9. Prosme všichni Krále svého, / nám hříšným
milostivého, / ať nám ráčí pomoc dáti, / ve všem dobrém
prospívati.

10. Ježíši Kryste, Králi náš, / který naši potřebu znáš, /
rač nám všechněm pomáhati, / ó dej s tebou kralovati.

τ: Lukáš Pražský / Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: *Veni, redemptor gentium* / Písně chval Božských, 1541

443

1. K nám sklá-níš se, můj Krá - li, jak
K ne - be - sům pl - ným chvá - ly jak
při - ví - tat tě smím? Svým svět-lem
svůj hlas při - po - jím?
o - te - ví - rej mou du-ši ztemně-lou, ať
pozná tě v tvém dí - le a přijme lá-sku tvou.

2. Tvůj lid tě vděčně vítá / a vzývá s jásotem, / i já chci
žalmy zpívat / s radostí v srdci svém. / Mé nitro i má ústa /
ať slaví ze všech sil, / žes věrným Pánem zůstal, / v nouzi
nás navštívil.

3. Stín smrti mé dny svírá, / tíží provinění. / Ty hroby
otevíráš / a neseš vzkříšení. / Když od tebe se vzdálím /
a bloudím v hlubinách, / tam hledáš mě, můj Králi, /
přemáháš hřích i strach.

4. Vše učinil jsi, Kriste, / pro věčnou spásu mou, / teď
připrav srdce čisté / pro milost nesmírnou. / Co ve své
vzpouře ztrácím, / svévolí pokazím, / zas v hojnosti mi
vrátíš / svých darů bohatstvím.

5. Teď poslouvejte, hříšní, / a všem zvěstujte dál, /
do úzkostí a tísní / chce vstoupit králů Král. / Hle ve
dveřích již stojí / tvůj pastýř laskavý, / on všechny rány
zhojí / a křivdy napraví.

τ: podle Ludvíka Bohumila Kašpara Miloslav Esterle

м: Melchior Teschner, Der dritte Theil der geistlichen

Trawrbinden, 1614 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

444

1. Hle, př - jde Pán, Spa - si - tel náš,
ce - stu je - mu sprav - te,
př - jde žá - da - ný Me - si - áš,
pří - by - tek při - prav - te.
Při - jde, při - jde náš Spa - si - tel,
všich - ni za - ple - sej - te,

2. Ten, o němž prorokovali / svatí prorokové, / kterého
zdávna žádali / všichni národové, / přijde, přijde náš
Spasitel, / všichni zaplesejte, přijde, přijde Vykupitel, /
chválu Bohu vzdejte.

3. Plesejte, svatí otcové, / kteří jste v temnosti, /
neb stanou se věci nové, / plesajte radostí. / Přijde,
přijde náš Spasitel, / všichni zaplesejte, / přijde, přijde
Vykupitel, / chválu Bohu vzdejte.

4. Obrátte se, ó hříšníci, / a číňte pokání, / pro všechny,
kdo jsou kající, / je čas smilování. / Přijde, přijde náš
Spasitel, / všichni zaplesejte, / přijde, přijde Vykupitel, /
chválu Bohu vzdejte.

T: Kancionál český, 1683 / Mešní zpěvy, 1989 / 2018

M: Kancionál český, 1683 / Kancionál čili Kniha duchovních zpěvů, 1863 / 2018

*Dobrý Bože, v čase adventu
očekáváme příchod tvého Syna.*

*Očekáváme toužebně každým okamžikem,
že zaklepe na dveře našeho srdce
a že je otevře své lásce.*

445

1. Těš se z Krista Krále, dcerko Si - ón-ská,
 Bo-ha se bo - jí - cí du-še všec - ka,
 že se přibral chudý v po-ní-že - ní,
 ma-je v so-bě hoj-né zbo-ha-ce - ní.

2. Rek udatný a ze všech nejsilnější, / k chudým, bídným
 nejlítostivější, / které sebou hojně zbohacuje, / sám se o ně
 mocně zasazuje.

3. Skloňte se jemu všech hor vysokosti, / moci, moudrosti,
 také svatosti, / pozdvihněte se, vy ponížení, / hrůzou
 soudů Božích předěšení,

4. neboť jemu Bůh nad vámi soud svůj dal / i všecku
 spravednost svou odevzdal. / S každým chce milostně
 naložiti, / kdo se ho vírou může chopiti.

5. Pojdte ochotně k němu, vy žíznící, / milosti Boží
 potřebující, / všichni, kdo se teprv obrácíte, / i vy, kdo již
 s ním v smlouvě stojíte.

6. Hluší, slepí, kulhaví, zahynulí, / nejnižší, prostí,
 mdlí a zpozdilí, / též vy, znovu v hříchy uvedení /
 neb spravednostmi svými svedení,

7. berte z něho, kdo co potřebujete, / všichni v něm
plnou hojnost najdete, / sebe sám každému uděluje, /
kdo v nouzi své k němu přistupuje.

8. Požívejte ho s mnohým potěšením, / vzdejte jemu
chválu s díkčiněním: / Budiž chvála tobě, Pane Kriste, /
že ses v Panně vtělil pro nás jistě!

τ: Písňe duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: *Mittitur archangelus fidelis* / Vyšebrodský sborník, 1410 /

Jistebnický latinský graduál, c.1450 / Písňe duchovní evanjelistské, 1615

446

1. Ve - se - le zpí - vej - me,
Bo - ha Ot - ce chval - me,
neb nám Sy - na své - ho
jed - no - ro - ze - né - ho
dal na vy - kou - pe - ní,
vzdej-me mu chvá-le - ní.

2. Čtvrtý Kristův příchod / známe z písma jistot: / první v těle jeho, / druhý v duch věrného / a třetí při smrti, / v čtvrtém má souditi.

3. Proč nejprve přišel, / když z svých nebes vyšel, / ráčil nám povědět: / by sebe dal v obět, / mzdu na vykoupení / za mnohé k spasení.

4. Dále též vyznal sám: / „Hle, příklad dal jsem vám, / kterak jsem já činil / a zákon naplnil, / taktéž i vy činite, / vůli Otce plňte.“

5. Druhý příchod jeho / do srdce lidského / darem víry bývá, / proto se ozývá: / „Tluku již u dveří, / každý mi otevři

6. a hned vejdu mile, / obdařím té chvíle / předrahou milostí, / sebe účastností, / skrze Ducha svého / obživím věrného.

7. Já jsem ten vinný kmen, / jehož jest účasten, / kdo mou milost mívá, / se mnou spojen bývá / ve vnitřním životě, / v mé církvi jednotě.“

8. Po třetí přijíti / slíbil, když vyjíti / z těla věrný člověk / má již v budoucí věk, / by vyprovázel ho / do domu věčného.

9. Proto kázal bdíti / a střízlivě žíti, / by nás věrné našel, / kdykoli by přišel. / Blaze, kdo se chová / podle toho slova.

10. Čtvrtý příchod bude, / když den soudný přijde, / to bude hrozný den, / kdy půjdou z hrobů ven / v předěšení všichni, / bezbožní a hříšní.

11. Proto se připravme, / hotovi postavme / k svatému pokání / a v ctném obcování / v modlitbách trvejme, / tak Pána čekejme.

12. Rač, Pane, popřáti / v tvé pravdě zůstatí, / abychom
v ní bděli, / potom tě viděli, / Pána laskavého, / v den
příchodu tvého.

τ: Lukáš Pražský, Písníčky, 1501 / Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979

м: Ave yerarchia / Vyšebrodský sborník, 1410 / Písně chval Božských, 1541

447

1. Ví - tej, Je - zu Kris - te,
ví - tej z Pan - ny či - sté,
z ne - bes vy - so - ko - sti,
pře - dra - hý náš ho - sti!
Od Ot - ce jsi vy - šel,
spa - si - ti nás při - šel,
tě - ší - me se to - bě,
pě - jí - ce v té do - bě:
Ví - tej, Krá - li náš!

2. Navštívils nás bídné / sluhy ve vězení, / nesa z lásky
divné / z bíd nám vyproštění. / S nebeským bohatstvím /
přišels k nám chudičkým, / bys nás obdaroval, / sebou
zbohacoval. / Vítej, Králi náš!

3. Král jsa předústojný, / Bůh náš všemohoucí, / stolec
maje věčný / i korunu skvoucí, / k nám ses v lásce sblížil, /
pro nás velmi snížil, / stal se lidem rovný, / zvolils život
skrovný. / Vítej, Králi náš!

4. Ó Siónská dcerko, / nermutiž se více, / Pán tvůj setře
tobě / každou slzu z líce. / Těš se z svého Krále, / zpívej
k jeho chvále, / jenž tvé ponížení / v slávu věčnou změnil. /
Vítej, Králi náš!

5. Povstaniž a vyjdi / vstříc mu s uctivostí, / milostně jej
přijmi / s pravou oddaností. / Aj nuž, vstříc ti jdeme, /
v srdcí stan tě zveme: / „Přijď a rač k nám vjíti, / věčně
s námi býti, / Kriste, Králi náš!“

tr: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Zpěvník žalmů
a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Ave gloriosa virgo / Kodex Franus, 1505 /
Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512

*Pane a Bože náš,
děkujeme ti za to,
že nám dopřáváš milost nového začátku.
Dej, ať v průběhu adventní doby
roste naše radost a naděje.
Ať jdeme vstříc tvému Synu, Spasiteli světa.
Ať je náš život stále více prozářen světlem tvé milosti.
Na naši společné cestě adventním čekáním
nás veď svým svatým Duchem.*

podle římskokatolické liturgie

448

h A D

Před te - bou, Pa - ne, tem-no ztrá - cí
 La té - nè - bre n'est point té - nè - bre

G Fis h A

sí - lu svou, noc od - chá - zí a
 de - vant toi: la nuit com - me le

D e Fis⁴ Fis

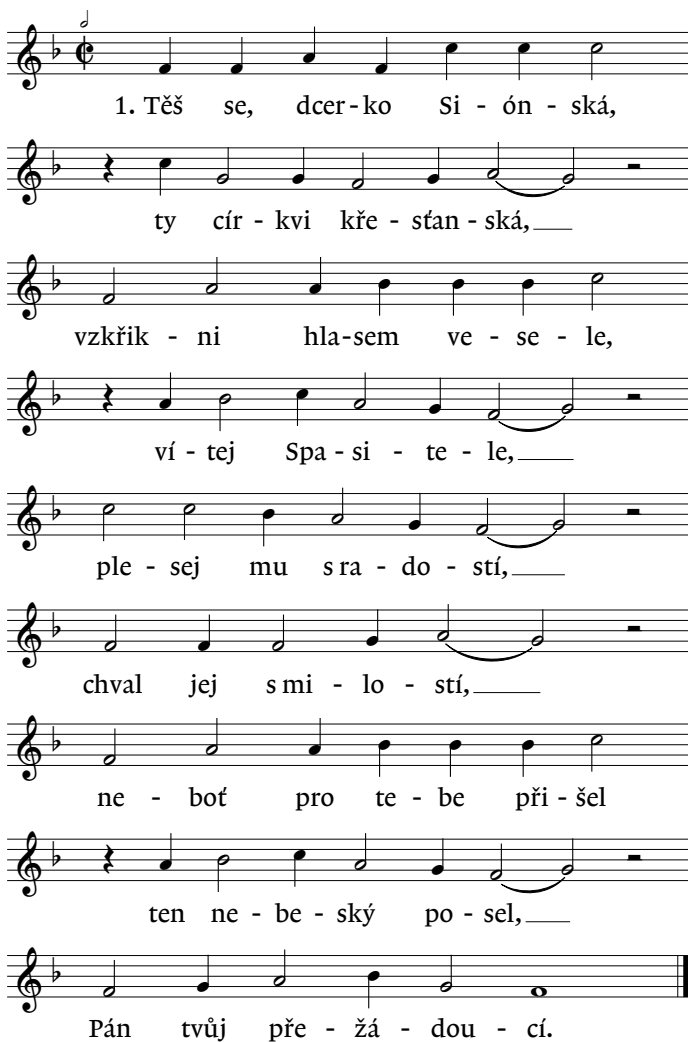
den ja - sně zá - ří. Před te -
 jour est lu - miè - re. La té -

τ: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Miroslav Heryán, Svítá, 1992

m: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Svítá, 1992

s: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Svítá, 1992

449

1. Těš se, dcer-ko Si - ón - ská,
ty cír - kvi kře - stán - ská,____
vzkřik - ni hla-sem ve - se - le,
ví - tej Spa - si - te - le,____
ple - sej mu s ra - do - stí,____
chval jej s mi - lo - stí,____
ne - boť pro te - be při - šel
ten ne - be - ský po - sel,____
Pán tvůj pře - žá - dou - cí.

2. Zapomeň svých úzkostí, / jichž máš zde v hojnosti, /
pro hříchy potlačená / a smrtí sevřená, / neb Bůh tvůj pro
tebe / sestoupil z nebe. / On tebe svou milostí / ze všeho
vyprostí, / důvěřuj mu cele.

3. Král tvůj přišel již k tobě / v své božské osobě, /
aby tebe potěšil / a také obdařil. / Nelekej se jeho, / dal se
samého, / od Otce byl zaslíben, / on Davidův je kmen, /
věř již srdcem v něho.

4. Velmi v nízké podobě / k nám přišel pokorně, / v níž
všem hříšným pomáhal / a milost daroval. / K němu
se utíkej, / na něj spoléhej, / ač jsi hříchy zmazána, /
však máš toho Pána, / jenž tě zamiloval.

5. Proto sestoupil z nebe, / by očistil tebe, / viděn
milosti plný, / Kristus Pán jediný, / by tě obdaroval, /
těž potěšoval, / léčil všechny neduhy, / pro něž způsob
sluhy / v člověčenství přijal.

6. Toho svatí otcové, / také prorokové / zdávna
předpovídali, / pro ten svět žádali, / aby zem navštívil, /
již se ponížil / v těle přechysté Panny, / Kristus, Pán
přeslavný, / což také naplnil.

7. Prosme my toho Krále / a žádejme stále, / ať nás
v své účastnosti / Duchem prvotnosti / zmocňuje a sílí, /
Spasitel milý. / Ó dejž to, věčný Pane, / ať s tebou díl
máme / nyní i na věky.

τ: Martin Michalec, Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Písně chval Božských, 1541 / Písně duchovní evanjelistské, 1564

450

1. Ví - tej nám, ho - ste pře-mi - lý,
nej - la - ska - věj - ší pří - te - li,
můj do - brý Je - ží - ši,
žá - dou - cí Je - ží - ši.
Du - ši svou ti o - tví - rám,
jak ty si to žá - daš sám.

2. Veliký Bože z výsosti, / jak ty se snižuješ, / že z trůnu své velebnosti / v mé nitro vstupuješ! / Ve mně sám chceš přebývat, / svůj život do mne vlévat.

3. Já srdce své otevřené / rád tobě v obět dám, / tvou láskou z vin očištěné / kajícím odevzdám. / Doufám jen v tvé milosti, / dej sílu mé slabosti.

4. Ty štědrý dárce, milost svou / v mé duši zachovej, / naездеjší pouť lopotnou / mi požehnání dej! / V tobě žiji, umírám, / mým Pánem buď jen ty sám!

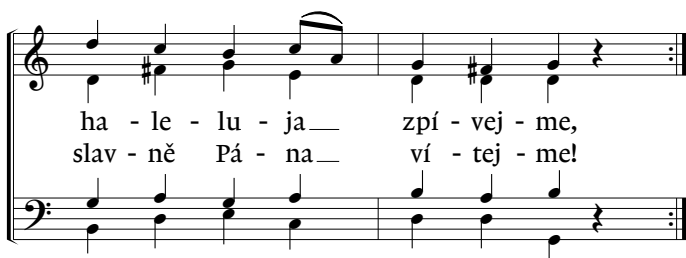
т: Adam Václav Michna z Otradovic, Svatoroční muzika, 1661 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Adam Václav Michna z Otradovic, Svatoroční muzika, 1661

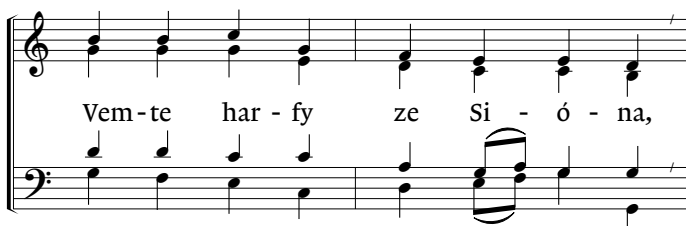
451

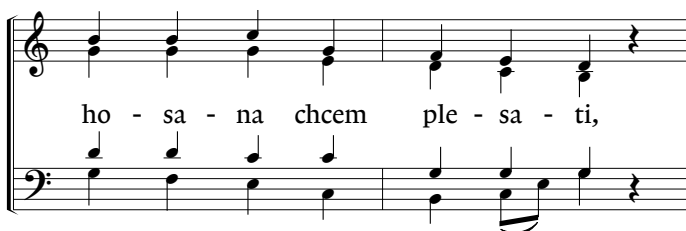
1. Slá - vy Pán při - chá - zí o - pět,
k nám při - chá - zí, vstříc mu pojd-me,

ha - le - lu - ja zpí - vej - me,
slav - ně Pá - na ví - tej - me!

Vem - te har - fy ze Si - ó - na,

ho - sa - na chcem ple - sa - ti,

a na ce - stu Pá - ně spěj - me

ra - to - le - sti me - ta - ti.

2. Zotvírejme Pánu svému / brány srdce vděčného! /
 V srdci máme advent slavit / Spasitele drahého, / v srdci,
 jež jest rouchem ctnosti / ke dni Páně zdobeno, / v srdci,
 které spasení své / má jen v Kristu složeno.

3. Pojď již tedy, Pane milý, / pojď, na tebe čekáme, / pojď,
 nad přeslavný tvůj advent / vzácnějšího nemáme. / Pojď
 a veď nás rovnou cestou / tam k Siónu věčnému, / tam,
 kde nebes Jeruzalém, / k setkání veď šťastnému!

τ: Jan Gustav Janata, Písně cestou života, 1890 / Zpěvník Českobratrské
 církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Robert Jan Nepomuk Führer, Kniha chorální
 ku kancionálku, 1847 / Písně cestou života, 1890 / 2018

s: Písně cestou života, 1890 / 2018

452

1. Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li,
 náš mi - lý Vy - ku - pi - te - li,
 jenž jsi při - jal člo - vě - čen - ství,
 u - kaž nám své slav - né bož - ství.

2. Zavítej k nám svou milostí, / z našich srdcí vyžeň
 zlosti, / bychom z tvého navštívení / mohli mítí potěšení.

3. Vítej, Kriste, drahý hosti, / k nám sestoupil jsi
 z výsosti, / kraluješ v nás svou milostí, / Ducha svého
 přítomností.

4. Zavítej z daru Božího, / nad tebe není lepšího, /
 neb tys ten poklad žádaný, / od Boha nám darovaný.

τ: Kancionál český, 1683 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647

453

1. S ná-mi je Bůh náš, slyš-te, ná-ro-dy,
ze stud-ně je - ho na-važ-te si vo - dy
prav-dy a sí - ly, kterou znave-né - mu
dá - vá Pán věr - ný tvo-ru sla-bé-mu.

2. On doutnající knot neuhasí / a nalomenou třtinu nedolomí. / Pán milosrdný budiž chválen věčně, / veleben v slávě své nekonečné.

3. Na stezce soudů tvých tě čekáme, / jméno tvé slavit dychtivě toužíme, / po tobě prahne duše hledající, / po tobě volá ve dne i v noci.

T: Cantus Sangalenses Pragenses, 1968 / 2018

M: Kancionál český, 1712 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

454

1. Noc ke kon-ci se klo - ní a
 blízko je_ svit dne, nechť za - já - sa - jí
 to - ny vstříc hvězdě pře - ja - sné.
 I ten, kdo ra - dost ztra - til, ať
 při-po-jí svůj_ hlas a jitř - ní hvězda
 vrá - tí tvým smutkům ra-dost zas.

2. Ten, jemuž všechno slouží, / se služebníkem stal, /
 by zjevil lásku Boží / a dluh náš odepsal. / Ten, koho
 vina víže, / ať znovu povstane, / vždyť Ježíš ruku z kříže /
 podává k záchraně.

3. Už stíny ustupují, / dejme se světlem vést, /
 kde v chudé skalní sluji / Bůh naším hostem jest. /
 S ním jako dítě přišel / a smlouvu obnovil, / když ve vině
 a pýše / jsme ztratili svůj cíl.

4. Noc tmavá ještě halí / nejeden lidský žal. / Pojď
 s námi Boha chválit, / kdo stál jsi opodál. / Ozářen Božím
 světlem / unikneš temnotě / a nalezneš svůj Betlém /
 i spásu v životě.

5. Bůh v temnotách je skrytý, / a přec je prozářil, /
když nechtěl odsouditi, / ač svět tak vzpurný byl. / Syn
Boží u tvých dveří / už stojí, tiše zve. / Kdo duši svou mu
svěří, / v něm věčnost nalezne.

τ: *Die Nacht ist vorgedrungen*, Jochen Klepper, Kyrie. Geistliche Lieder, 1938 /
Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Johannes Petzold, Neue Gemeindelieder, [1940] / Manfred Schlenker / 2018
© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

455

kánon
1.

Noc ke kon - ci se klo - ní

2.

a blíz - ko je svit dne,

3.

a blíz - ko je svit dne.

τ: *Die Nacht ist vorgedrungen*, Jochen Klepper, Kyrie. Geistliche Lieder, 1938 /
Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Johannes Petzold, Neue Gemeindelieder, [1940] / Manfred Schlenker / 2018
© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

456

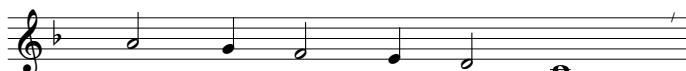
1. Všich-ni věr - ní kře - sta - né,
pa - ma - tuj - me spo - leč - ně

ve - sel - me se ny - ní,
Kris - to - va vtě - le - ní,

v němž mi - lost svr - cho - va - ná

nám jest pro - ka - zá - na

od Bo - ha pře - do - bré - ho,

la - ska - vé - ho Pá - na.

2. On sám se již slitoval / nad všechněmi námi, /
když viděl, že zlý ďábel / panuje nad námi. / Pro Adama
prvního / v hřích jsme uvedeni, / proto nový zaslíben /
Adam k spomožení.

3. Co Bůh zdávna uložil / v své přetajné radě, / to již
zjevně naplnil, / když poslal ku Panně / Gabriela anděla /
z nebeské výsosti, / aby jí oznamoval / noviny radosti.

4. Děť: „Ty jsi požehnaná / nade všechny jiné, / chce mítí
Pán nebeský / v tobě bydlení své / a v tvém čistém životě /
své lidství složití, / Duchem svatým předivně / to vše
způsobiti.“

5. Panna se podivila / té andělské řeči, / jak by se státi
mohly / oznámené věci. / Anděl jí to zvěstoval, / že se
z Boha stanou, / protože nic nemožné / není tomu Pánu.

6. „Plod svatý v tvém životě / slouti má Syn Boží, /
na který sám Bůh Otec / moc tu a čest vloží, / by na trůnu
Davida / na věky kraloval, / lid ospravedlňoval, / v sobě
posvěcoval.“

7. „Aj, já,“ tak dí, „pokorná / služka Pána svého, / staň se
mi, posle věrný, / podle slova tvého.“ / A tu pak v jejím
těle / ráčil se vtěliti / ten, jenž smrti oddané / nás měl
obživiti.

8. Národům zvěstováno / do všech pokolení, / že Bůh
člověk učiněn / pro lidské spasení. / Bydlil s lidmi na
světě, / v pokoře přebýval, / milost zcela ztracenou /
nám pracně dobýval.

9. Chvalme Boha vesele, / spolu zpívající / a v svém srdci
plesejme, / čest mu vzdávající / z daru tak velikého – /
Syna vtěleného. / Buď věčně požehnáno / svaté jméno jeho.

τ: Martin Michalec, *Piesně chval Božských*, 1541 / *Písňe duchovni
evangelistské*, 1615 / *Evangelický zpěvník*, 1979

μ: *Gaudeamus pariter omnes et singuli* / *Kodex Franus*,
1505 / *Piesně chval Božských*, 1541

457

1. Ve - le - bí du - še má sva - té - ho Bo - ha
za je - ho skutky a zna - me - ní mnohá;
že se v nich při - blí - žil ke své - mu li - du,
na - dě - jí o - zá - řil vin je - ho bí - du.

2. Nad obzor adventu hvězda, hle, vzhází, / království
Boží k nám cestu si razí. / Zaplesá Boží lid, přivítá vřele /
milosti plného Immanuele.

3. Pán Bůh nám učinil veliké věci, / o kterých mluvili
pradávní svědci. / Svaté má jméno a ve slovu stojí, / milost
svou dává těm, kdo se ho bojí.

4. Ramenem přemocným pokoří lháře, / skrbličky zažene
hněvem své tváře, / mocnáře mamonu ze stolců sklátí, /
hladové nasytí, právo jim vrátí.

5. V pokání před Bohem pokorně stůjme, / Syn jeho
přichází, jenž se nás ujme. / Vítej nám, vítej nám
v adventním čase, / v tobě duch zkrušený ožije zase!

τ: Zdeněk Trtík, Zpěvník Církve československé, 1957

m: Zpěvník Církve československé, 1957

Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost,
která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil
Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. (L 2,10–11)

458

1. Velebme vždy s veselím Stvoři-te-le své - ho,
neb pro na-še spa-se-ní z ži-vo-ta čis-té - ho
dí-tě se na-ro-di-lo, proroctví se spl-ni-lo,
v je-ho na-ro-ze - ní. Divné to dí-tě by-lo,
ne-bo se tu spo-ji-lo božství s člověčenstvím.

2. Neslýchané vtělení / Krále nebeského, / předivné
narození / Pána andělského! / Tu zpívali andělé / radostně
a vesele / Stvořiteli svému, / neb lidské pokolení / skrze
své narození / odňal ďáblu zlému.

3. Když byl svět popisován / z rozkazu Augusta, /
šla Maria s Josefem / do Betléma města. / Do Betléma
Judova / k porodu svého syna, / aby on nás napsal /
v knihy živé, nebeské, / kde jsou chvály andělské /
beze vší tesknosti.

4. Viz, jaká to pokora / při tak mocném králi, / jehož
v nebi andělé / bez přestání chválí! / V jesličkách leží,
kvílí / panující na nebi, / dar Otce moudrého; / krásu kvítí
dávaje, / ptactvo vše odívaje, / plénky oděv jeho.

5. Kriste, Králi nebeský, / od Otce poslaný / a pro naše
spasení / narozený z Panny, / račiž nám pokoj dáti, /
od vlků ostříhati, / pastýři, své stáde; / zlosti, bludy
staviti, / od nepřátel hájiti, / náš milý ochránce!

τ: Jan Vilímek Tábořský / [Piesničky], 1501 / Zpěvník žalmů a písní
duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: *Dies est letitiae* / Vyšebrodský sborník, 1410 / Piesně chval Božských, 1541

459

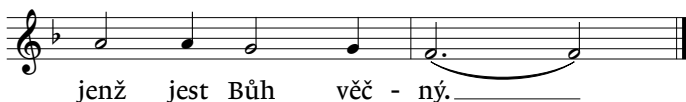
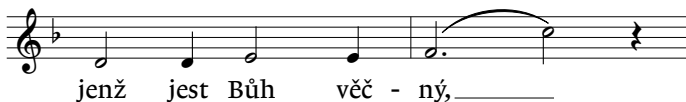
1. V ra-dost - ném ple - sá - ní _____

čin - mež dě - ko - vá - ní! _____

Du - ší na - šich slá - va

v je - slích od - po - čí - vá. _____

Jak slun - ce jas nám zá - ří

2. Jaká Otce milost, / jaká Syna tichost, / záchranou se stává / pro hříšné v tento čas. / Všem připravil jsi, Králi, / v nebesích domov nám, / kéž jsme s tebou tam, / kéž jsme s tebou tam.

3. Kde jest věčná radost, / darů dobrých hojnost, / kde bydlí andělé, / pějíce vesele, / tam konec všechněm bídám / učiní Pán Bůh sám. / Kéž jsme věčně tam, / kéž jsme věčně tam.

τ: Sbírka literárních textů, c.1420 / Jiří Třanovský,

Cithara sanctorum, 1636 / Miloslav Esterle

μ: *In dulci jubilo* / Sbírka literárních textů, c.1420 / Geistliche

Lieder, 1533 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

460

1. Už pro - roc - tví Da - ni - e - le
zvě - stu - je vě - ci ve - se - lé.
Hle, dí - tě teď po - ro - di - la
mat - ka, — jíž jmé - no Ma - ri - a.
Ref. Já - sot, já - sot zní, přišly dnové spá - sy
a po - tě - še - ní, svoboda nám vzchází.
Ten předpově - dě - ný na - rodil se z že - ny,
Syn tak vy - tou - že - ný. Nám dán z růže květ! —

2. Pastýřům zní teď zpráva ta / a je to radost úžasná: /
Prchá smrt zlá i zákon sám. / Milost a život už jde
k nám. Ref.

3. A Pánu, jenž vždy zůstává, / patří čest, chvála oddaná, /
v trojici, jenž je jeden Bůh, / Otec i Syn i svatý Duch. Ref.

461

1. Spl - ni - lo se Pí - smo sva - té,
slun - ko spá - sy svě - tu vze - šlo

ra - duj - me se v Pá - nu,
z na - de - hvězd - ných sta - nů.

Z Pan - ny či - sté na - ro - zen,
v je - slič - kách je po - lo - žen,

tem - ná noc se pro - mě - ni - la
di - vem Bo - žím v ja - sný den.

2. Anděl Páně zvěstoval nám / poselství to slavné, / věrný
Bůh že naplnil dnes / sliby svoje dávné. / S nebeskými
anděly / všechno ať se veselí! / Do Betléma pospíchejme, /
abychom se klaněli!

τ: Krolmusův graduál, c.1520/30 / Český kancionál, 1921 / Buď tobě sláva, 1981
 μ: *Omnis mundus iocundetur* / Vyšehradský sborník, c.1460/70 /
 Český kancionál, 1921 / Buď tobě sláva, 1981

← τ: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

μ: *Danielis prophetia* / Jistebnický kancionál, c.1430 / Kodex Franus, 1505

462

1. Zvěstujem vám radost převelmi veli-kou:
po-ro-di-la Pan-na či-stotou pa-nen-skou
Krá-le ne-be-ské-ho. Chval-me
s ne-be-šťa-ny Pá-na an-děl-ské-ho.

2. Slunéčko i hvězdy plesání své mají, / radost vyznávají
z toho narození, / i všecko stvoření, / majíc již naději
svého vykoupení.

3. Patřme na děťátko ležící v jesličkách, / utěšené, krásné,
obvinuté v plenkách, / jemužto nebeští / čest, chválu
vzdávají kůrové andělští.

4. Rodička Maria, Panna ta přecistá, / již nám porodila
Pána Jezu Krista. / On nás v rozkoš rajskou / uvede a dá
nám radost svou nebeskou.

5. Slavný svátek ctíme tvého narození, / Kriste, radujem
se svému vykoupení: / vyveď nás z temnosti, / z plačtivého
sídla do věčné radosti.

6. Amen, haleluja spolu již zpívejme, / Pánu nám danému
čest, chválu vzdávejme / v radosti bez konce, / milost
u Ježíše na věky majíce.

463

1. Ja - kož o tom pro - ro - ci
Du - chem sva - tým po - hnu - ti,
sva - tí zvě - sto - va - li,
vi - dě - ti žá - da - li
Kris - ta Pá - na vtě - le - ní
v ži - vot Pan - ny či - sté,
to - ho jsme se do - čka - li
v tom - to ča - se ji - stě.

2. Ano, andělům v nebi / bylo jest předivné / jeho svaté
vtělení / a velmi neznámé. / Od věků neslýchána / milost
tak přehojná, / aby přenejvyšší Pán / vzal nízkost člověka.

3. K tomu v světě pracoval, / chudý život veda, / modle
se k Bohu Otci, / až krev z něho tekla. / Tak se nízc
opovrh, / člověče, pro tebe. / Ach, dej mu celé srdce, /
toť on chce od tebe!

4. Učiniž nám milost svou, / všemohoucí Pane, / ať hříchu
nechájce, / v lásce přebýváme. / Ó hosti vyvýšený, / přijď
s novou milostí, / navštívíž duše naše / z nebeské výsosti!

5. Buď naše utěšení / v čase nebezpečném, / neb zlost se rozmnožila, / v lásce velmi stydnem. / Pravda malé místo má / všudy po všem světě, / ó dejž pomoc, Nejvyšší, / ať nezahyneme.

6. Jakkoli jsme zhřešili, / za milost prosíme, / jíž jsme nezasloužili, / k tobě se modlíme. / Učiň pro své vtělení, / všemohoucí Pane, / ať s čistotou srdečnou / tebe tak čekáme.

7. Skloniž se, milý Pane, / v světě k chudým lidem, / však jsi své ujišťoval / nebeským svým sídlem. / Popřej v trpělivosti / zde užitek nésti / a k tobě, Nejvyššímu, / vždy své zření vésti.

8. Kriste, Králi nebeský, / my k tobě voláme, / ač hlasy velmi mdlými, / vždy chválu vzdáváme. / Ó Králi všemohoucí, / přijmi naše chvály, / přítomen jsa pomoci, / dokudž jsme zde v práci.

9. Čiňme pravé pokání / a zlý život změňme, / jakožto věrní služi / tak Pána čekejme. / Neb on stojí u dveří, / ustavičně tluka, / zda by příbytek našel / čistý u člověka.

10. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme / a Krále nejvyššího / vždy v svém srdci mějme. / Ó vtělený Ježíši, / dej nám zde svou milost / a po tomto životě / přijmi nás v svou radost!

t: akrostich „Jakub Písecký“, [Písně], 1522 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: *Gaudeamus pariter omnes et singuli* / Kodex Franus, 1505 /

Písně chval Božských, 1541

464

1. Naro - dil se Kristus Pán, ve - sel - me se,
z růže kví - tek vykvet nám, ra - duj - me se!
Z živo - ta či - sté - ho, z rodu králov - ské - ho
nám, nám na - ro - dil se.

2. Jenž prorokován jest, / veselme se, / ten na svět poslán
jest, / radujme se! / Z života čistého, / z rodu královského /
nám, nám narodil se.

3. Člověčenství naše, / veselme se, / ráčil vzítí na se, /
radujme se! / Z života čistého, / z rodu královského /
nám, nám narodil se.

4. Goliáš oloupen, / veselme se, / člověk jest vykoupěn, /
radujme se! / Z života čistého, / z rodu královského /
nám, nám narodil se.

5. Ó milosti božská, / budiž s námi, / dejž, ať
zlost ďábelská / nás nemámí. / Pro Syna milého /
nám narozeného, / smiluj se nad námi!

6. Dejž dobré skončení, / ó Ježíši, / věčné utěšení /
věrných duší. / Přijď nám k spomožení, / zbav od
zatracení / pro své narození.

τ: Graduál Českého muzea stříbra, c.1500 / Cithara sanctorum, 1737 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018 m: Graduál
Českého muzea stříbra, c.1500 / Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601 /
Slavíček rájský, 1719 / Kancionál čili Kniha duchovních zpěvů, 1863

465

1. Ve - se - lým hla-sem zpí - vej - me,
 na - ro - ze - ní pa - ma - tuj - me
 Kris - ta, Spa - si - te - le____ své - ho,
 v chu - do - bě na svět při - šlé - ho____
 a po - ní - že - né - ho.

2. On pro nás z nebe sestoupil, / svou svatou krví
 vykoupil, / zdolal ďábla přezlostného, / posilniv srdce
 lidského, / zbavil moci jeho.

3. V tom utěšil zarmoucené / a lstí ďábelskou soužené, /
 když se ráčil ponížiti / a z Panny se naroditi, / na kříži
 zemříti.

4. Andělé se radovali, / zpívající zvěstovali: / „Buď sláva
 Bohu na nebi / a pokoj lidem na zemi / z jeho narození.“

5. Chvalmež my Boha vesele, / neb nám dá dojíti cele /
 skrze ta svá dobrodiní / nebeského utěšení, / jemuž konce
 není.

6. Přišels k nám plný milosti, / s velikou v darech
 štědrostí, / každého bys obdaroval, / kdo tebe jak Pána
 přijal, / slov tvých následoval.

7. Nebeským světlem osvěcuji, / zkroušená srdce
navštěvuj / zvěstí kázání pravého, / evangelia svatého, /
v Písmu poznaného.

8. Abychom v pravdě chodili / a v každý čas vždy toužili /
uzít tě oslaveného, / s Otcem již kralujícího, / v Duchu
nám blízkého.

†: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 / Miloslav Esterle

M: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541

466

1. Slun - ce z hvěz - dy již vy - šlo,
ra - duj - te se, li - dé,
a na ten - to svět při - šlo
pro na - še spa - se - ní,
a - by se na - pl - ni - lo
dra - hé za - slí - be - ní.

2. Proroctví se splnilo / zdávna ohlášené, / proroky
Duchem svatým / nám předpověděné, / Bůh že pošle
z výsosti / k nám Immanuele.

3. Panna má poroditi / světa Spasitele, / on má
vysvoboditi / lid od nepřítele. / Život z života vyšel, /
by nám milost našel.

4. Předivné narození / pro naše spasení, / dobrovolné
zmaření, / přílišné snížení / k lidskému pokolení /
pro jich zvelebení,

5. maje Otce samého / mocného na nebi, / ráčil míti
matku zde / chudičkou na zemi, / aby nás obohatil /
svou slávou na nebi.

6. Chtěl pro nás pracovati, / hlad, žízeň trpěti, / potom
též umučení / ráčil podstoupiti, / pokrm, nápoj k životu /
chtěl nám způsobiti.

7. Budme my vděční jeho / pro nás narození, / ať nám ráčí
sám dáti / věčné požehnání, / s Otcem svým i s anděly /
v nebi přebývání.

т: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 /
Piesně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979
м: *Iam verbum deitatis declinat congrue* / Kolínský
kancionál, 1517 / Písne duchovní evangelistské, 1564

467

1. Chvalme Spa - si - te - le své - ho,
jenž od Ot - ce ne - be - ské - ho
z mi - lo - sti nám na svět po - slán,
by byl náš mi - lo - sti - vý Pán.

2. V světě pro nás se ponížil, / velice pracemi ztížil /
hned od svého narození / až do trpkého skončení.
3. Anděl z nebeského sboru / hlubokou jeho pokoru /
pastýřům bdícím zvěstoval, / k jeho jeslím ukazoval.
4. Pastýři se dočekali, / tě viděli, věčný Králi, / aby byli
svědky tvými / jako proroci před nimi.
5. Kriste, rač nám uděliti, / kdož tě žádáme viděti, /
bychom víru živou měli, / zrakem tím na tě hleděli.
6. Ó narozený Ježíši, / Pane náš, Králi nejvyšší, / dejž nám
pro své narození / míti věčné utěšení.

τ: Lukáš Pražský, *Piesně chval Božských*, 1541 / *Písne duchovní evanjelistské*, 1615 /
Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / *Evangelický zpěvník*, 1979 / 2018
 м: *Conditor alme siderum* / *Chrudimský graduál*, 1530

468

1. Je - ží - še Kris - ta sla - ví - me,
vě - ří - me mu a ví - me, že zro - zen
z že - ny pro nás žil a Bůh se k nám v něm
při - blí - žil. Ky - ri - e - leis.

2. V tom, který byl jak jeden z nás, / slyšeli jsme Boží hlas / a narozený v jesličkách / přemohl lidský hřích a strach. / Kyrieleis.

3. Ten, pro nějž vesmír s hvězdami / i se zemí a s námi / nabývá smysl před Bohem, / se zrodil v chlévě ubohém. / Kyrieleis.

4. Jak září světlo do noci, / tak chtěl lidem pomoci. / Pro něho proto celý svět / lze v novém světle uvidět. / Kyrieleis.

5. S Bohem byl spojen jako syn / a nás nazval lidem svým. / Ze světa zla a starostí / nás mocí víry vyproští. / Kyrieleis.

6. Již radujte se, křesťané, / protože se tak stane: / Bůh chce být s námi, zpíváme, / ó radujme se, křesťané. / Kyrieleis.

τ: Martin Luther, Geystliche gesangk Buchleyn, 1524 /

Petr Pokorný, Evangelický zpěvník, 1979

m: Gelobet seist du, Jesu Christ / Geystliche gesangk Buchleyn, 1524

469

1. Chval - me všech - ni Spa - si - te - le,
 zpí - vej - me_ je - mu ve - se - le,
 pro pře-div - né na - ro - ze - ní,
 v němž věr - ných u - tě - še - ní.

2. Neb ten, jenž nebesa stvořil, / život v těle lidském
 zvolil: / přijal naše přirození / ve svém z Panny zrození.

3. Andělé přišli z výsosti, / plesali s velkou radostí, /
 vesele jemu zpívali, / Bohu chválu vzdávali.

4. Byli při tom pastýřové, / slyšeli poselství nové: /
 Dnes vám Spasitel narozen, / kterýž z dáвна zaslíben.

5. Přijali to zvěstování / skrze andělské kázání, /
 v poslušnosti hlasu toho, / našli Krále věčného.

6. Kriste, pro své narození, / dej ve víře posilnění, /
 v poslušenství tvém vždy státi, / v tom do konce trvati.

τ: Piesně chval Božských, 1541 / Písň duchovní evanjelistské, 1615 / 2018

м: *Quem pastores laudavere* / Kolínský kancionál, 1517 /

Piesně chval Božských, 1541

470

1. Při-chá - zím z ne - be sa - mé - ho
 s po-sel - stvím od Bo - ha své - ho,
 pře-roz - ko - šné mé no - vi - ny
 roz-ve - se - lí lid - ské — sy - ny.

2. Narodil se z čisté panny / Spasitel vám, Kristus zvaný, /
 ctí a slávou v nebi, v zemi / vyvýšený nade všemi.

3. Král nad králi, Pán nad pány, / Bůh na věky
 požehnaný, / přišel lid svůj vykoupiti, / ztracený ráj
 navrátiti.

4. Radujte se, ku pomoci / přichází sám Bůh váš s mocí, /
 v své nízkosti v tomto čase / lidem ve všem podobá se.

5. Za znamení jesle mějte, / na dětátko tam se ptejte, /
 které Panna porodila, / v chudé plenky zabalila.

6. Pospěšte již, lidé milí, / do Betléma v tuto chvíli, /
 běžte, vítejte příšlého / Boha, Spasitele svého.

7. Nebeský náš, vítej, hosti, / v bídné naší smrtelnosti; /
 s plesem již tě zříme v těle, / svého Boha, Spasitele.

8. Ach, jediný ty můj Pane, / ať se mně ta milost stane; /
 tvým přibýtkem milým býti, / vždycky tebe v srdci míti.

9. I já zmocněn jsa v lásce tvé / chci ze vší síly duše své /
vroucně tebe milovati, / na věky věků zpívati.

10. Chvála Bohu na výsosti, / lidem pokoj z té milosti; /
tak nám začali andělé / slavit nový rok vesele.

†: Martin Luther, [Geistliche Lieder], 1535 / Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 /
Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1545

471

1. Ať chvá - lí Bo - ha kře - sťa - né,
vždyť Sy - na své - ho dal
a v Kris - tu s ná - mi pře - bý - vá
náš Spa - si - tel, náš Král,
náš Spa - si - tel, náš Král.

2. Od svého Otce přišel k nám / a lidský úděl vzal, /
do světa zlého vešel sám / jak chudé dítě – Král, /
jak chudé dítě – Král.

3. On zvítězil nad každým zlem, / když v ponížení
žil, / nám sloužil celým životem, / a tak nás zachránil, /
a tak nás zachránil.

4. A jeho sláva nebeská / nám brány otvírá, / zní dolů píseň andělská / a pokoj prostírá, / a pokoj prostírá.

T: Nikolaus Herman, Drey geistliche weynacht Lieder, c.1550 /

Die Sontags Evangelia, 1560 / Slavie Radechovská,

Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Drey geistliche weynacht Lieder, c.1550 / Die Sontags

Evangelia, 1560 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

472

1. Aj, rů - že roz - vi - la se
jak zdáv-na če - ka - la se,
ze kme - ne krá - sné - ho,
z dru - hu pře - vzác - né - ho.
Ten kví - tek spa - ni - lý
u - pro-střed no - ci chlad - né
my li - dé spa - tři - li.

2. Růžičku tu, již míním / a o níž prorok děl, / složila
nám i jiným / Maria v plének běl. / Jak Páně slíbil hlas, /
zrodila dítě to nám / v půlnocní téměř čas.

3. To kvítečko podivné / má libé vůně dech / a jase
svým předivné / nám září v temnostech. / Bůh, člověk též
pravý, / pomáhá z bídy zlé nám, / hřích i smrt odpraví.

4. Ó Ježíši, svou mocí / rač být mi přítomen! / A z temné této noci / až vyjítí dáš ven, / tam otevř ráj mi svůj, / kde tebe budem chválit / na věky, Pane můj!

†: podle německého textu *Es ist ein Ros entsprungen* Gustav

Adolf Molnár, Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Alte catholische geistliche Kirchengeseng, 1599 /

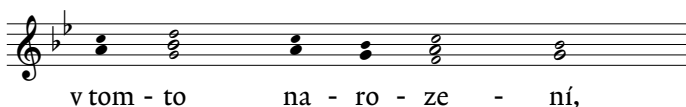
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

1. Den pře-slav-ný jest nám při-šel,____
v němž má bý-ti kaž-dý ve-sel,____

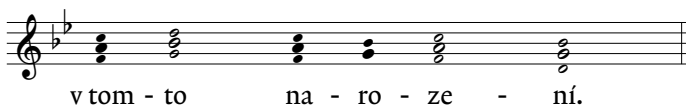
ra-duj-me se, ve-sel-me se

v tom-to na-ro-ze-ní,

ra-duj-me se, ve-sel-me se

v tom-to na-ro-ze-ní.

2. Dítě se nám narodilo, / proroctví se naplnilo, /
|: radujme se, veselme se / v tomto narození. :|

3. Izajáš, ten prorokoval, / anděl Gabriel zvěstoval, /
|: radujme se, veselme se / v tomto narození. :|

4. že se narodilo dítě, / v Betlémě, v tom malém městě, /
|: radujme se, veselme se / v tomto narození. :|

5. V hospodě místa nemělo, / mezi hovady leželo, /
! radujme se, veselme se / v tomto narození. :|

6. Kriste, pro tvé narození / dej nám hříchův odpuštění, /
! radujme se, veselme se / v tomto narození. :|

t: Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601 / Národní písně moravské, 1889 / 2018

m: Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601 / Národní písně moravské, 1889 /

podle Jiřího Pavlici Ladislav Moravetz

s: podle Jiřího Pavlici Ladislav Moravetz

Prostíme, dej nám o Vánocích

zakusit něco z tvé lásky k nám.

Z lásky, která tě přiměla sestoupit z královského trůnu

a stát se jedním z nás.

Z lásky, která tě vedla nepochopením, protivenstvím i

utrpením.

Z lásky, která se dala do krajnosti a přivedla tě na kříž.

Z lásky, která navždy zvítězila nad mocí hříchu a smrti.

Nedokážeme to pochopit, Pane,

ale nechceme nad tím přestat žasnout.

Ať jsou pro nás svátky tvého narození časem radosti

a vděčné oslavy neuvěřitelné blízkosti Boha a lidí.

474

1. Po - slou - chej - te, kře - sta - né,
co se jest sta - lo před le - ty dáv - no
v Bet-lé - mě; no - vi - ny ji - sté,
pil - ně je slyš - te, pra - ve - né.

2. Narodil se Kristus Pán / z chudičké Panny jsa Pán nad pány jeden sám; / žádné radosti, mnohé úzkosti měl jest tam.

3. V chlévě jej položila, / Maria Panna krásného syna vložila / mezi hovádky; neb jinde místa neměla.

4. Ó synáčku překrásný, / proč ses tak sklonil, velmi ponížil, jsa mocný, / an všeho dosti máš bez úzkosti, jsa věčný!

τ: Písně katolické, 1622 / Národní písně moravské, 1901 / 2018

м: Písně katolické, 1622 / Národní písně moravské, 1901

475

1. Bůh se nám dnes na - ro - dil,
 lid - ský syn, Bo - ží Král.
 Trá - pe - ní lid - ské - ho díl
 na se - be v tě - le vzal.
 Ja - ko dí - tě bez-moc-né, vše-ho Pán a
 vlád - ce, při - šel na - jít ov - ce své,
 za - chrá - nit své stád - ce.

2. V andělském navštívení / Marie slyší zvěst: / Panna syna porodí, / to Boží vůle jest. / Jménem Ježíš bude zván, andělé ho slaví, / milován i odmítán, Spasitel náš pravý.

3. Dítě v chlévě zrozené, / v něm Bůh k nám přichází. / Vládu hříchu v lásce své / na věky překazí. / Buď nám, Pane, radostí, vůle tvá ať vládne, / otvírej své království, upřímně žádáme.

476

1. Ty, dí - tě, jsi Pán i člo - vě - ka syn,
 tvá zá - ře zmá - há kaž - dý stín.
 Až z vý - so - stí se sklá - níš k nám
 a v chlé - vě máš teď zem - ský chrám.
 Ty, dí - tě, jsi Pán i člo - věka syn.

2. Ty, dítě, jsi Pán i člověka syn, / a snášíš břímě našich vin. / Jdeš s námi temným údolím / a chráníš nás i před tím Zlým. / Ty, dítě, jsi Pán i člověka syn.

3. Ty, dítě, jsi Pán i člověka syn, / tvým úkolem je spásný čin. / Ať chvíle tvého zrození / nás v nástroj lásky promění. / Ty, dítě, jsi Pán i člověka syn.

τ: Zdeněk Svoboda, Zpěvník Církve československé husitské. Dodatek, 1994

m: *Surrexit Christus hodie* / Ein New Gesengbuchlen, 1531 /

Tabulatur-Buch, 1650 / Musicalisches Gesang-Buch, 1736

← τ: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647 /

Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647 / 2018

477

1. Jdu kla - nět se ti k je - slím sám,
a ne - su ti, cos da - ro - val,

můj Pa - ne, Dár - ce ži - tí,
čím na - pl - nil mé by - tí:

své srd - ce, du - ši, tě - lo, krev,

svou my - sl, sí - lu, du - cha, zpěv,

vším ctím tě, dě - ku - ji ti.

2. Dřív, nežli jsem se narodil, / tys pro mne přišel dávno /
a za svého mě prohlásil, / než mi co bylo známo. / Když
já jsem ještě nedýchal, / už dávno za mnou, Pane, stál /
a myslil na mé blaho.

3. Když jsem byl spoután v temnosti, / tvé světlo
zazářilo, / mně ubohému v hojnosti / mír, pokoj
připravilo. / V mém srdci radost probouzíš, / ty slunce,
které věčně bdíš / a konáš slavné dílo.

4. Zde u tvých jeslí chtěl bych rád / být, Pane, bez
přestání, / tu neměl bych se čeho bát, / tvá láska
neporání. / Chtěl bych tě věčně uctívat, / mé nitro bylo by
tvůj hrad, / kde se ti všechno klaní.

5. Buď stálým hostem v srdci mém, / můj drahý
 Spasiteli, / ať kořím se ti den co den / a náležím ti celý. /
 Tvé jesle jsou mi zárukou, / že myslíš na mne láskou
 svou, / že povedeš mě k cíli.

†: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Bohuslav Vik,
 Evangelický zpěvník, 1979 m: Johann Sebastian Bach, Musicalisches
 Gesang-Buch, 1736 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

478

1. Čas ra - do - sti, ve - se - lo - sti,
 neb Bůh věč - ný, ne - ko - neč - ný

svě - tu na - stal ny - ní; V městeč - ku
 na - ro - dil se z Pan - ny.

Bet - lé - mě, v je - sličkách na slá - mě

le - ží ma - lé pa - cho - lát - ko na zi - mě,

le - ží ma - lé pa - cho - lát - ko na zi - mě.

2. To jsme všichni lidé hříšní radostně čekali, / co andělé
 dnes vesele nám jsou zvěstovali. / A protož plesejme, /
 všichni se radujme, |: pacholátku, nemluvnátku
 zpívejme. :|

3. Spasiteli, kvítku milý, Pane náš Ježíši, / z čisté Panny
narozený, poklade nejdražší! / Králi náš, Pane náš, / skloň
se k nám jako Pán, |: dej milosti, tvé radosti dojít nám. :|

τ: Cantus Catholici, 1655 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Cantus Catholici, 1655 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

479

1. Syn Bo - ží se nám na - ro -
- dil a nás hří - šné vy - svo - bo -
- dil. Ví - tej, Pa - ne, ví - tej!

2. Dítě narozené, krásné, / jako slunce čisté, jasné. /
Vítej, Pane, vítej!

3. Andělé nám dali radu, / abychom mu vzdali chválu. /
Vítej, Pane, vítej!

4. Protož i my se radujme, / s anděly jemu zpívejme. /
Vítej, Pane, vítej!

τ: Poklad spěvů duchovních, 1710 / Zpěvy betlémské, 1943 /
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

μ: Aron *virga iam floruit* / Kodex Franus, 1505 / Zpěvy
betlémské, 1943 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

480

1. An - děl - ské již sbo - ry pě - jí, na - ro -

- dil se krá - lů Král, Bo - hu slá - va, mír na

ze - mi, li - dem spá - su při - chy - stal. Ce - lá

ze - mě ať jej sla - ví, zpě - vy an - děl - ské jej

chvá-lí, temnou no - cí zní až k nám: Na - ro -

- dil se Kristus Pán. Tem-nou no - cí zní až

k nám: Na - ro - dil se Kristus Pán.

2. Ten, jež nebe oslavuje, kníže míru, věčný Pán, / jako dítě na svět přišel, pastýři je uvítán. / Nebeské je slávy prost, vydán lidem na milost, / |: „Bůh je s námi“ nazýván, navždy blízkým stal se nám. :|

3. Kníže míru nám se zrodil, v něm jsme světlo spatřili, / ztracené on vysvobodil, radost, slávu udílí. / Kristus nám svůj život dává, kdo zahynul, znovu vstává, / |: už jsme zlého zbaveni, nastal nám čas spasení. :|

481

1. Ó kře - sťa - né všech - ni v radostném ple -
 - sá - ní do Bet - lé - ma ne - chať s písni
 po - spí - ší! Hle, v jes - lích
 le - ží an - děl - ský Král Kris - tus.
 Ó pojd' - me, po - kloň - me se, ó
 pojd' - me, po - kloň - me se, ó pojd' - me,
 po - kloň - me se Je - ží - ší!

2. Ač Syn Boží pravý, Světlo od věčnosti, / pro nás přišel,
 aby nám byl nejbližší. / Vzal na se z lásky člověčenství
 naše. / !: Ó pojdme, pokloňme se :! Ježíši!

← T: Charles Wesley, Hymns and Sacred Poems, 1739 / George Whitefield,
 A Collection of Hymns for Social Worship, 1753 / Bohuslav Vik a Jan Jun
 M+S: Felix Mendelssohn-Bartholdy, Kritisch durchgesehene
 Ausgabe, 1877 / Bohuslav Korejs

3. Pěj, sbore andělský, radostně a zvučně, / ať zní vždy tvou chválou nebe nejvyšší: / Buď Bohu Otci sláva na výsostech. / |: Ó pojďme, pokloňme se :| Ježíši!

4. Amen, Pane, tobě žehnáme za spásu, / buď na věky chválen, Jezu nejdražší, / jenž jsi od Otce na svět přišel nyní. / |: Ó pojďme, pokloňme se :| Ježíši!

τ: *Adeste fideles* / An Essay on the Church Plain Chant, 1782 / Frederick Oakeley, A Hymnal for Use in the English Church, 1852 / Josef Šlechta, Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 м: podle Charlese-Simona Favarta John Francis Wade, An Essay on the Church Plain Chant, 1782 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

482

1. Ó ty ra - dostný ča - se vá - noční,
 po - žeh - na - ný nám na vě - ky!
 Svět ve tmách cho - dil, Kris - tus se zro - dil.
 Ra - duj se, ra - duj, ó kře - sťa - ne.

2. Ó ty radostný čase vánoční, / požehnaný nám na věky! / Kristus se snížil, aby nás smířil. / Raduj se, raduj, ó křesťane.

3. Ó ty radostný čase vánoční, / požehnaný nám na věky! / Andělé v nebi Pána velebí. / Raduj se, raduj, ó křesťane.

483

1. Slyš, ja - ká to li - bá pí - seň
roz - lé - há se po ne - bí!
An - dě - lů to sva - té sbo - ry
Pá - na Bo - ha ve - le - bí.
Je to pí - seň o ra - do - sti,
jež je vše - mu stvo - ře - ní:
Slá - va Bo - hu na vý - so - sti,
sí - la, moc i spa - se - ní.

← T: Johannes Daniel Falk, Zweyter Bericht, 1817 / Heinrich Holzschuher, Der Bayerische Landbote, 1926 / Gustav Adolf Molnár, Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 M: nápěv mariánské písně sicilských námořníků *O sanctissima* / The European Magazine, 1792 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

2. Pokoj, v lidech zalíbení, ráj se opět otvírá, / k lidskému
zas pokolení Bůh své ruce prostírá. / Narodil se z čisté
Panny v městě Davidově dnes / smírce dávno zvěstovaný,
prorok Boží, Král a kněz.

3. Ej nuž pojďme, jemu služme, v něm svou radost
mějme jen, / až nám v jasné nebes říši plný vzejde slávy
den! / Tam již béd a hříchů prosti nové začnem chválení: /
Sláva Bohu na výsosti, síla, moc i spasení.

τ: John Cawood, A Selection of Psalms and Hymns, 1819 / Ludvík Bohumil
Kašpar, Písně cestou života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979
м: William Batchelder Bradbury, The Golden Censer, [1864]

*Bože, ty jsi mohl po všechny věky
přebývat v nebeské slávě,
ale ve své lásce k nám jsi sestoupil na zem.
Přišel jsi na tento svět jako bezbranné dítě,
a přesto jsi dokázal vnést světlo do temnot.
Přišel jsi do naší ubohosti a bídy,
abychom my pochopili Boží lásku k nám.*

484

1. Ti - chá noc, pře - svatá noc,
 v spán - ku svém dý - chá zem,
 půl - noc od - bi-la, mě - sto šlo spát,
 zdřím - li dáv - no i pa - stý-ři stád,
 jen Bo - ží lá - ska, ta bdí,
 jen Bo-ží lá - ska, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc, / náhle v ní jásot zní, /
 vstávej, lide můj, tmu z očí střes, / v městě Betlémě Bůh
 zrozen dnes, / |: z lásky se člověkem stal. :|

3. Tichá noc, přesvatá noc, / stín a mráz vůkol nás, /
 v hloubi srdce však Gloria hřmí, / dík, že hříšník se
 s důvěrou smí / |: u svaté rodiny hrát. :|

τ: Joseph Franz Mohr, Vier ächte Tyroler-Lieder, [1833] /

Václav Renč, Kancionál, 1973

м: Franz Xaver Gruber, Vier ächte Tyroler-Lieder, [1833] /

Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998 / 2018

485

1. Jak za - sta - rých, dáv - ných let
mu - žo - vé, jež zda - le - ka
za hvěz - dou se da - li v svět
ved - la tou - ha od - vě - ká,
tak my chce - me, Pa - ne, jít,
kam nás po - ve - de tvůj svit.

2. Jako oni spěchali, / Krále svého hledali, / aby klekli
u jeslí, / dary své mu přinesli, / tak i my ho hledáme, /
dary své mu skládáme.

3. Jako oni v chudou stáj / nesli, co dal světa kraj /
nejdražšího v klenotech, / tak my chceme v životech /
nejdražší mu skvosty dát, / Pána svého zvyšovat.

4. Kriste, Pane života, / spravuj nás tvá dobrota, / poutí
našich zdejších cest / rač nás milostivě vést, / na konec pak
doved' tam, / kde jsi hvězdou, sluncem sám.

т: William Chatterton Dix, Hymns of Love and Joy, 1859 /
Josef Křenek, Evangelický zpěvník, 1979

м: Conrad Kocher, Stimmen aus dem Reiche Gottes, 1838 / Hymns
Ancient and Modern, 1861 / Evangelický zpěvník, 1979

486

1. Ma-ri - e má dí - tě, Pa - ne,

Ma-ri - e má dí - tě, Pa - ne můj,

Ma-ri - e má dí - tě, Pa - ne, hle,

průvod stá-le při-chá-zí a zas jde dál.

2. Jaké jméno dá mu, Pane, / jaké jméno dá mu,
Pane můj...

3. Dá mu jméno Ježíš, Pane, / dá mu jméno Ježíš,
Pane můj...

4. Dá mu jméno Rádce, Pane, / dá mu jméno Rádce,
Pane můj...

5. Kdepak narodil se, Pane, / kdepak narodil se,
Pane můj...

6. Narodil se v jeslích, Pane, / narodil se v jeslích,
Pane můj...

τ: Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Jiří Joran, Černošské spirituály, 1955

μ: *Mary Had a Baby, Aye Lawd*, nářev spirituálu z ostrova Svatá Helena /
Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Svítá, 1992 / 2018

487

1. Při - blížil se vá - noč - ní čas,
 při - ví - tej - me Pá - na!
 Při - poj - te se, ne - šetř - te hlas,
 při - ví - tej - me Pá - na!
 Při - ví - tej - me Pá - na!

2. Ještě jednou vrátí se k nám, / vyhlížejte Pána! / Tehdy bude všem lidem znám, / vyhlížejte Pána! / Vyhlížejte Pána!

tr: Miroslav Heryán, Buď tobě sláva, 1981

m: Svatou dobu již tu máme, nápěv tradiční české koledy / Český zpěvník, 1940 / Buď tobě sláva, 1981

488

1. Na - ro - dil ses ja - ko dí - tě,

Spa - si - te - li náš, hla - sy dět - ské

ví - ta - jí tě, v nich svou ra - dost máš.

An - děl - ský zpěv zní ti, ja - sná hvěz - da

sví - tí ja - ko věr - ná stráž.

2. Nemeškejte, pospíchejte ze všech země stran, / díky
vzdejte, zazpívejte: / Přišel Kristus Pán! / Lásku, mír on
dává, budiž Bohu sláva, / lidem pokoj přán.

τ: Samuel Verner, Dvě vánoční písně, 1946 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Josef Bohuslav Foerster, Dvě vánoční písně, 1946

489

1. V tmách če - cá - me tvůj, Kris - te, jas,
 nechť tvo - je hvěz - da ve - de nás,
 když zim - ní ce - stou jdem.
 Ty rok co rok jsi při - chá - zel,
 tys na - ší bí - dou s ná - mi šel
 ve svě - tě ztrá - pe - ném.

2. Dej poznat ve vánoční dny / víc nežli prázdné, klamné
 sny, / zjev pravdu, prosíme. / Sám obrať k nám svůj
 obličej / a radost místo smutku dej, / jež v sobě nosíme.

3. Snad bude někdy cesta zlá. / Kdo s tebou jde, ten
 odolá / a bude vítězem. / Jen dej nám, Pane, pokoj svůj /
 a na cestě nás posiluj, / když úzkou cestou jdem.

τ: *Wir harren, Christ, in dunkler Zeit*, Rudolf Alexander Schröder,
 Ein Lobgesang, 1948 / Miroslav Heryán a Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979
 м: Christian Lahusen, Ein Lobgesang, 1948 / Evangelický zpěvník, 1979
 © Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952. Alle Rechte bei und
 vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin.
 © by Bärenreiter-Verlag, Kassel

490

1. Když se Pán Je-žíš na-ro-dil, noc hlu-bo-ká
by-la, _____ jen jed-na hvěz-da ve-li-ká na
ne-bi sví-ti-la, _____ jen jed-na hvěz-da
ve-li-ká na ne-bi sví-ti-la.

2. To aby všichni poslušní k Betlému trefli, /
! kde v chlévě, v jeslích na slámě spí Ježíš přemilý. :!

3. Pastýři pásli na horách a aj, tu velký div: /
! uzřeli slávu nebeskou, již neviděli dřív. :!

4. A Herodesův celý dvůr si klidně při tom spí. /
! To proto, že zpěv andělů slyší jen poslušní. :!

5. A pastýři i mudrci mu dary přinesli. /
! A všichni spolu stali se bratřími u jeslí. :!

6. Ó Kníže míru, Ježíši, i nám zjev slávu svou: /
! ať ztichnou zbraně, zazní zpěv a lidé bratry jsou. :!

τ: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

m: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

491

1. To pa-stýřům, když na ho-rách hlí - da - li
stá - da svá, _____ tam v tem-né no - ci
sta - la se k nim řeč ta zá-zrač - ná:
„Ne-boj - te se,“ an - děl dí, „všechněm ra - dost
zvě - stu - ji. Vy do Bet - lé - ma
jdě - te, tam na - ro - dil se Pán!“

2. Když pospíchali k nemluvnátku, radost vedla je, /
až našli děťátko i matku jménem Marie. / Její ruka laskavá
do jeslí mu ustlala, / vždyť není jinde místa pro Krále
andělů.

3. Jdem s pastýři teď k jeslím tvým, Ježíši přemilý, /
abychom srdcem radostným tě vždycky chválili. / Pro tebe
je místa dost, přijď k nám jako vzácný host. / Tvé zrození
chcem slavit v čas tento vánoční.

Т: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

М: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

492

1. Vzhůru, bra-tři mi - lí, v té-to noč-ní chví-li,
an - děl Pá - ně zpí - vá Glo - ri - a.
Aj, co to má bý - ti, nad Bet-lé-mem sví - tí
no - cí tma-vou hvěz-da zá - ři - vá.

2. Zaplesaly hory s andělskými sbory, / u Betléma jása
Gloria, / v jeslích dítko krásné, jako slunce jasné, /
matkou jeho Panna Maria.

3. S andělskými davy Pánu věčné slávy / zazpívejme
všichni Gloria. / Vítej, Jezu Kriste, Synu Panny čisté, /
vítej, spáso naše jediná!

τ: tradiční česká koleda / Buď tobě sláva, 1981

μ: nápěv tradiční české koledy / Buď tobě sláva, 1981 / 2018

493

1. Kampak to spě-chá-te, pa-stý-řo - vé?
Co je to za hvěz-du v no-ci tma - vé?
My jde-me k Betlé - mu, k dětát - ku ma - lé - mu,
jde - me mu za - zpí - vat pí - sně no - vé.

2. Kdo vám to oznámil v noční chvíli, / že jste své ovečky opustili? / Zpívali andělé na nebi vesele, / že se nám narodil Ježíš milý.

3. Kdo vám to oznámil, povězte nám. / Proč všichni dary mu nesete tam? / To dítě, Boží Syn, přišlo nás z našich vin / vykoupit, zachránit – on je náš král!

4. Ó milí pastýři, smíme též jít / dětátku v jesličkách se poklonit? / Pospěšte, pojďte tam! Vždyť všeho světa Pán / chce i vás všechny teď u sebe mít!

τ: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

м: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

494

1. Když na svě - tě smut - no by - lo,
že už lá - sky ne - ní, dě - tát - ko se
na - ro - di - lo li - dem k po - tě - še - ní.

Ref. Do je - slí je vlo - ži - la, plén - kami ob -
- vi - nu - la, do je - slí je
po - lo - ži - la mat - ka Ma - ri - a.

2. Když na světě lidem zbylo bez naděje zoufat, /
dětátko se narodilo, aby mohli doufat. Ref.

3. Když na světě v Boží dílo dávno víra zbledla, /
dětátko se narodilo, růžička nám vzkvetla. Ref.

4. A když lidem zazářilo světlo v noční chvíli, /
dětátko se narodilo. Vítejte, Pane milý! Ref.

Т: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

М: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

495

1. Ja - ká to pí-seň zní v ho-di - ně půl-noč-ní,
 že všechno zá - ří a já - sá?
 Pa - stý - ři vstá-vej - te, Bo - hu dík vzdávej - te,
 už při-šla slí - be - ná spá - sa!
 Ref. Ha - le - lu - ja! Chvalte Pá - na,
 že po-slal k zá-chraně své - ho Sy - na,
 že po-slal k zá-chraně své - ho Sy - na!

2. Narodil vám se již v Betlémě Pán Ježíš, / slyšte ty líbezné zprávy! / Tam k jeslím chvátejte, před ním se sklánějte, / který má království slávy. Ref.

3. Skončila vláda tmy a nové přišly dny, / kdy světlo tvé navždy svítí. / Proto ti zpíváme, tebe vyznáváme, / ať všechna chvála teď zní ti! Ref.

tr: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991 / 2018

m: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

496

1. Dí - tě v chlévě le-ží, Bůh se sklonil
k nám, v slá-mě mí - sto v peří,
Bůh se sklonil k nám. Dí - tě v chlé-vě
le-ží, Bůh se sklonil k nám, sklonil
k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

2. Do lží, běd a zmatků, / Bůh se sklonil k nám, /
do chýši i statků, / Bůh se sklonil k nám. /
Do lží, běd a zmatků, / Bůh se sklonil k nám, /
sklonil k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

3. Zářící hvězda jitřní, / Bůh se sklonil k nám, /
blednou vládci pyšní, / Bůh se sklonil k nám. /
Zářící hvězda jitřní, / Bůh se sklonil k nám, /
sklonil k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

4. K bohatým i chudým, / Bůh se sklonil k nám, /
k moudrým i k těm druhým, / Bůh se sklonil k nám. /
K bohatým i chudým, / Bůh se sklonil k nám, /
sklonil k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

5. Průvod táhne nocí, / Bůh se sklonil k nám, /
obutí jdou, bosí, / Bůh se sklonil k nám. /

Průvod táhne nocí, / Bůh se sklonil k nám, /
sklonil k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

6. K zoufalým i jistým, / Bůh se sklonil k nám, /
k špinavým i čistým, / Bůh se sklonil k nám. /
K zoufalým i jistým, / Bůh se sklonil k nám, /
sklonil k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

7. Křehký, zranitelný – / Bůh se sklonil k nám, /
živý, silný, věrný – / Bůh se sklonil k nám. /
Křehký, zranitelný – / Bůh se sklonil k nám, /
sklonil k nám, sklonil k nám, sklonil k nám.

T: Jaromír Plíšek, Svítá, 1992 / 2018

M: *This Little Light of Mine* / Harry Dixon Loes /

African American Heritage Hymnal, 2001 / 2018

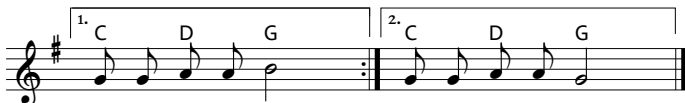
497

to - bě, Pa - ne, dík, už vi - dím hvězdu

ja - snou, to - bě, Pa - ne, dík, chceš

kvě-ty mohou kvést, s ná-mi tí - hu nést.

1. Do še-ra, do tmy hvězda nám sví-tí,
do tem-na no-ci ja-sný cíl.
V tom světle člověk na-dě-ji cí-tí,
ze svět-la čer-páš nej-víc sil. Ref.

2. Pozdvihni oči, / pro tebe taky / ta hvězda svítí –
nejsi sám. / I když ji někdy / zakryjí mraky, / ozve
se znovu – / pokoj vám. Ref.

tr: Jaromír Křivohlavý, Svítá, 1992

m: Jaromír Křivohlavý, Svítá, 1992

Bože,
jsi veliký, všemohoucí, slavný,
a přitom přicházíš do našeho světa
jako zranitelný, křehký, chudý.

Prosíme, přijď i k nám.

Nechceme tě přehlédnout ani přeslechnout.
Když ty jsi nám světlem, spatřujeme Světlo.
Když ty jsi nám oslovením, slyšíme Slovo života.

498

1. Za cí - sa - ře Au - gu - sta ří - še
 řím - ské přišla zpráva ve-li-ká, v lidská srd-ce
 pro-ni - ká: Na - ro - dil se Je - žíš.

2. Matka jeho Marie dítě milé / ve stáji porodila, do jeslí položila, / krásné, přespanilé.

3. Na obloze veliká hvězda svítí, / pastýři přicházejí, králové se klanějí, / radost v srdci cítí.

4. Slyš andělskou muziku, jak se činí, / trubky, housle, tympány, sláva Pánu nad pány, / my zpíváme s nimi.

5. Že nám k spasení byl dán, dobře víme, / na zemi ho vítáme, písničku mu zpíváme, / více neumíme.

τ: Renatus Schiller / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

μ: Renatus Schiller / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

499

1. Aj, dnes v Be-tlé - mě, aj dnes v Be-tlé - mě
že Pan-na či - stá, že Pan-na či - stá

ve - se - lá - no - vi - na,
po - ro - di - la Sy - na!

Ref. Kris - tus se zro - dil, nás o - svo - bo - dil,

an - dě - lé hra - jí, Krá - le ví - ta - jí,

pa-stý - ři zpí - va - jí, u je - slí kle - ka - jí,

di - vy, di - vy o - hla - šu - jí.

2. Maria Panna, Maria Panna dítě ovinuje, /
a Josef dobrý, a Josef dobrý on je opatruje. *Ref.*

3. A tři králové, a tři králové z východu přibyli, /
dary převzácné, dary převzácné dítěti složili. *Ref.*

4. Pojdme ho s nimi, pojdme ho s nimi přivítat společně /
Krále nad králi, Krále nad králi, velebit Ježíše. *Ref.*

t: tradiční česká koleda / Adventní zpěvy a vánoční koledy, c.2012 / 2018

m: nápěv tradiční české koledy / Adventní zpěvy a vánoční koledy, c.2012

s: Stanislav Jelínek, Adventní zpěvy a vánoční koledy, c.2012

ZJEVENÍ PÁNĚ

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce
jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. (J 1,14)

500

1. Vě - řím v te - be, Je - zu,
jenž jsi při - šel na svět

Sy - nu Bo - ží pra - vý,
z trů - nu věč - né slá - vy,

di - vem po - čat z Du - cha,

zro - zen z či - sté Pan - ny,

a - bys dít - ky E - vy

u - ved v ne - bes brá - ny.

2. Chudobu jsi snášel, mnohou strast a bídu, / cestou
kříže kráčel za hřích svého lidu, / ukřižován, umřel, třetí
den vstal z hrobu, / z nebe poslal Ducha v zaslíbenou
dobu.

3. On se pro nás hříšné z Panny čisté zrodil, / přijde
opět z nebe, aby všechny soudil. / Klaňme se mu vděčně
v tomto svatém čase, / služebníkem stal se k naší věčné
spáse!

tr: Vladimír Hornof, Český kancionál, 1921 / Evangelický zpěvník, 1979

m: *Ezechielis porta clausa* / Jistebnický kancionál, c.1430 / Piesně chval

Božských, 1541 / Český kancionál, 1921 / Evangelický zpěvník, 1979

501

1. Ot - ce ne - be - ské - ho
neb nám Sy - na své - ho

po - chval - me z mi - lo - sti,
po - slal z vy - so - ko - sti,

v bož - ství so - bě rov - né - ho

a vel - mi mi - lé - ho,

kte - rýž se v Pan - ně vtě - lil,

když se čas na - pl - nil,

po - tom se na - ro - dil.

2. Jehož narození / ve velké nízkosti / řídkým zde na světě / bylo jest v známosti. / Žádali prorokové, / mnozí i králové, / chtějí viděti v těle / věrných Spasitele, / nebeského Krále.
3. Všichni ho žádali, / nemnozí poznali, / ale kdož přijali, / místo v srdci dali. / Moc takou z něho vzali, / v níž ďábla přemohli. / Tělo, svět potlačili, / vůle své se vzdali, / proň vše opustili.
4. Kteříž jej milují, / s ním jsou v jedné vůli, / skutkem následují, / živi býti v něm chtějí. / Toť oni z něho mají, / z jeho zasloužení, / za něž sám se přimlouvá, / jejich hříchy snímá, / setrvání dává.
5. Kriste narozený, / pro nás na svět daný, / račiž posilniti, / v dobrém rozmnožiti, / abychom ctnostně žili, / v pokoře bydleli, / tě více nehněvali, / věrně pracovali, / milosti žádali.
6. K čemus nás přivéstí / ráčil z své milosti, / v tom rač dáti růsti, / také setrvati. / Světlu, jímžs nás osvětil / a v srdcích roznítil, / ó nedej uhasnouti / ani ho zatmíti / tělesnou žádostí.
7. Ó dejž utěšení / v nebeské radosti, / věčné přebývání, / kdež je všeho dosti, / kdež tě andělé chválí / v nevýmluvné slávě, / s nimi spolu chváliti, / nikdy nepřestati, / bez konce na věky!

τ: Jan Poustevník, Kolínský kancionál, 1517 /

Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: *Ave, rubens rosa* / Kodex Franus, 1505 / Kirchengeseng, 1566

502

1. Kris-tus, Bo - ží Syn, o - pu - stil
 Ot-cův klín, zro-dil se z čis-té Pan - ny,
 a - by při - ved hří-šné ku po - cá - ní.

2. Žádost proroků, / touženou od věků, / splnil Otec
 kajícím, / když dává v slávě spásy žítí s ním.

3. Tak nejdražší nám / nebeský dar seslán, / z milosti
 Boha Pána, / kterým je ďábelská moc svázána.

4. Mnozí králové, / mnozí prorokové / viděti ho žádali, /
 chudí pastýři ho uvítali.

5. Tím těš se každý / věrný, jemuž navždy / dopřál sám
 Bůh ho poznat / a drahý tento dar zamilovat.

6. Boží milost v něm / již navštívila zem: / jak dosáhnout
 spasení, / učí všecko lidské pokolení.

7. Z této milosti, / jež s takou štědrostí / k nám
 nehodným se sklání, / buď náš Bůh veleben bez přestání!

tr: Lukáš Pražský / Kolínský kancionál, 1517 / Zpěvník žalmů a písní
 duchovních, 1877 / Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: *Solis praevia aurora fulgida* / Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541

503

1. Mlá - de - nec bla - ho - sla - ve - ný,
Pán Je - žíš na svět po - sla - ný,
jež Bůh nad star - ce zve - le - bil,
všech - něm li - dem před - sta - vil,

2. buď od nás vždy ctěn, veleben, / jím každý člověk
osvícen. / Vždyť on jest světlo každému, / mladému
i starému.

3. Jeho Panna porodila, / Bohu pod zákon uvedla, /
aby Páně jhu z mladosti / byl poddán s ochotností.

4. Jemu Otec ukazoval / vše, jako Synu zjevoval, /
proto v něm Boží moudrosti / složeny divné ctnosti.

5. Bůh mu jakoby starému / dal čest, dvanáctiletému, /
aby starce rozsuzoval, / jím k Bohu ukazoval.

6. Když byl ve věku dospělém, / osvědčil jej z nebe
hlasem, / řka: Tento jest Syn můj milý, / v něm se mi
dobře líbí.

7. Ten moudrost Boží zvěstoval, / dítky své dle ní
pěstoval, / odňal zákona jho těžké, / dal sladké bříme
lehké.

8. Již s ní v nebi mezi starci / sedí Otce na pravici, /
jemu se všichni klanějí, / čest i chválu vzdávají.

9. Když se z nebe vrátí k soudu, / posadí se v majestátu, /
své utěší milovníky / a předěsí zlostníky.

10. Kdo budou zde vítěziti, / chce s sebou na trůn
vsaditi, / s ním aby v nebi dědili, / na věky kralovali.

τ: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 /

Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: *Quem pastores laudavere* / Kolínský kancionál, 1517 /

Písně chval Božských, 1541

504

1. Kris - te, Sy - nu je - di - ný
z lá - sky je - ho zro - ze - ný

Ot - ce ne - be - ské - ho,
dle slo - va sva - té - ho,

tvá hvěz - da za - zá - ři - la,

tem - nou noc pro - mě - ni - la

ja - sem svět - la své - ho.

2. Sám člověkem se stáváš, / nám jsi potěšením, / čas
milosti otvíráš / křížem vykoupený. / Svou smrtíš život
vrátil / každému, kdo již ztratil / naději spasení.

3. Ať milost poznat smíme, / v lásce zůstáváme, / dál
ochotně sloužíme, / víru zachováme. / Tvá blízkost ať nás
chrání, / provázej požehnáním / vše, co konat máme.

†: Elisabeth Cruciger, Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /

Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

†: Mein frewd möcht sich wol meren / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524

505

1. Je - di-ný Sy - nu Ot - ce ne - beské - ho,
je - di-né Slo - vo Bo - ha vše - mocné - ho,
Je - ží - ši Kris - te, je - di - ná
ra - do - sti, ví - tej z vý - so - sti!

2. Poslaný na svět z Boží laskavosti, / pro spásu lidstva,
láskyplný hosti, / vítáme tebe, tobě se klaníme, / tebe
chválíme.

3. Na kříži pro nás ty jsi smrt podstoupil, / obětí drahou
z hříchů nás vykoupil, / pokrme sladký, ty v našem
zemdlení / syť nás k spasení!

4. Pastýři dobrý, dobrodinče hojný, / dej ať jsme lid tvůj
v pravdě bohabojný, / který prost hříchu s tebou vždy chce
žítí, / tobě sloužiti.

†: Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601 / Zpěvník Církve československé, 1957

†: Kancionál český, 1576

506

1. Jak já - sně sví - tíš, hvěz - do má,
Ač z Já - ko - ba ses na - ro - dil,
můj Pa - ne, lá - sko u - přím - ná,
jsi Že - nich můj, Pán všech mých sil
jsi z ro - du krá - lov - ské - ho.
a ra - dost srd - ce mé - ho.
Slav - ný, vzác - ný, mo - je spá - sa,
ště - stí, krá - sa, hoj - nost vše - ho.
O - sla - vu - ji Pá - na své - ho.

2. Tys perla, jež se zjevila – / Bůh chtěl a Panna povila /
hned nebeského Krále. / Jak příslib věčné radosti / tvé
slovo plné milosti / zní v srdci neustále. / Milý, bílý / květe
z nebe, vítám tebe, / sladká mano, / nad kterou nic není
známo.

3. Žár lásky ve mně rozněcuj, / chci zářit jako odraz tvůj, /
mé slunce nehasnoucí, / být jako dobrá ratolest, / jen šířit
slávu tvou a čest, / nést plody nevaďnoucí. / Tebe z nebe /
stále čekám, vstříc ti spěchám, / drahý Pane, / v tobě srdce
odpočine.

4. Necht' harfa vydá zvučný tón / tak, aby oslaven byl on, /
jímž duše moje žije. / S ním hodlám celý život jít, / jej
milovat, jej vždycky ctít, / mé srdce pro něj bije. / Plesám,
jásám, / k jeho chvále neustále / vděčně pěji, / zpívám
píseň o naději.

5. A nejvíc z toho radost mám, / že u dveří už stojí sám /
můj milý, věrný, drahý. / Snad zítra, až se rozední, / on
řekne slovo poslední, / moc hříchu skončí záhy. / Jistě,
jistě, / přijď již, Kriste, světlo čisté, / nemám stání, /
vyhlížím tě bez přestání.

τ: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 /
Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
м: Psalter, 1538 / Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß
ewigen Lebens, 1599 / Cantional, 1627

*Pane, děkujeme za Slovo tělem učiněné.
Za Boží slávu, která se ukázala v lidské bídě.
Za Krista, který přišel, aby byl s námi.
Děkujeme, že tvoje cesty míří k nám,
i tehdy, když s našimi cestami je to všelijaké.*

507

1. Sy - nu Ot - ce ne - be - ské - ho,
v rov - né cti a slá - vě je - ho,
svět - lo — z svět - la prav - di - vé - ho,
Bo - že — z Bo - ha je - di - né - ho.

2. Aj, již odchází noc tmavá, / záře denní zasvítává, / nebe,
zemi osvěcuje, / od světla tmu odděluje.

3. Ó by též tma neznámosti, / jež se dosud v srdcích
hostí, / ustoupila světlu z nebe / a my jasně znali tebe!

4. Vzejdiž, slunce nejjasnější, / vrať den světu spanilejší, /
zaplaš noc temností škodných, / rozptyl stíny bludů
svodných.

5. Tobě, Kriste, budiž chvála / s Bohem Otcem neustálá, /
spolu také s Duchem svatým, / od věků v trojici spjatým.

τ: Poklad spěvů duchovních, 1710 /

Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

508

d/d.

1. Tak Bůh ten-to svět mi-lo-val,
že nám k spa-se-ní da-ro-val
to, což měl nej-mi-lej-ší - ho,
chval-me lá-sku Nej-vyš - ší - ho,
chval - me lá-sku Nej-vyš - ší - ho.

2. Syna jednorozeného / poslal k nám z trůnu věčného, /
aby nám byl spasitelem, / |: služby hříchu zprostitutelem. :|
3. Co k našemu vykoupení / bylo v Božím uložení /
zavřeno hned od věčnosti, / |: stalo se v času plnosti. :|
4. Ó jak nás Bůh zamiloval, / že lidem k štěstí daroval /
Syna jednorozeného! / |: Ó věřme srdečně v něho! :|
5. Radu, pomoc, potěšení, / světlo, život, vykoupení /
v něm máme z Boží milosti. / |: Ó přenesmírná štědrosti! :|
6. Přijmiž ho každý s radostí, / nezhrdej jím
s nevěností, / jehož Bůh poslal k své slávě, / |: on se tě
ujal laskavě. :|
7. Vzyvej a chval ho s vděčností, / služ mu se vší
poddaností, / následuj jeho učení, / |: v kterémž jest cesta
spasení. :|

8. Chvála buď Otci věčnému / i Synu nám zjevenému /
i Duchu jeho svatému, / | : na věky požehnanému. :|

T: Kancionál celoroční, 1610 /

Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Ladislav Moravetz

509

1. Pán Kris - tus, Syn Bo - ží věč - ný,
při - šel me - zi lid ne - vděč - ný,
e - van - ge - li - um jim ká - zal,
Ot - ce své - ho vů - li hlá - sal.

2. Činil divy preveliké, / jimi z pokuty všeliké / věrné své
vysvobožoval, / ďáblový moci zprošťoval.

3. Vymítav mocně ďábelství, / ruší v nás jeho království, /
jehož se on lstivě ujal, / když prvního člověka jal.

4. Ale Kristus, Adam nový, / napraví pád ten hotový, /
zápasil s ním, jemu místa / nikde nedává dojista.

5. Zdolal oděnce silného, / zabral dům i kořist jeho, /
království své vysvobodil, / aby moc svou v ně uvedil.

6. Ještě to i podnes činí, / při kom sobě kdy umíní, /
že z něho ďábla přezlého / vymítá, i skutky jeho.

7. Duchem svatým obdaruje, / slovem víry osvěcuje, /
království své v něm vzdělává, / víru spasitelnou dává.

8. Ó činiž z nás své království, / vymítej každé ďábelství! /
Dej, ať nad zlým vítězíme, / dokud na světě bydlíme.

τ: Adam Šturm z Hranic, Písně chval Božských, 1541 /

Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Petr Eben, Evangelický zpěvník, 1979

*Milosrdný Bože,
děkujeme ti, že vstupuješ do našeho života i do běhu světa.
Setkáváš se s námi v lidství svého Syna,
vystavuješ se tomu, jací jsme,
a všechno proměňuješ silou své lásky.*

podle německé reformované agendy

POSTNÍ DOBA A PAŠIJE

Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. (Fp 2,6–8)

510

1. Je - zu Kris - te, ště - drý kně - že,
s Ot - cem, s Duchem je - den Bo - že,
ště - drost tvá jest na - še zbo - ží
z tvé mi - lo - sti.

2. Ty jsi v světě bydlil s námi, / tvé tělo trpělo rány /
za nás, za hříšné křesťany / z tvé milosti.

3. Tys ráčil v nás přebývati, / chléb vezdejší chtěls náš
býti, / chtě nás tudy obživiti / z tvé milosti.

4. Ó tvá dobroto důstojná, / ó k nám milosti přehojná! /
Dáváš nám bohatství mnohá / z své milosti.

5. Dals krev z těla vycediti, / dáváš v užitku ji píti, /
chtě nás tudy obživiti / z své milosti.

6. Věrně se nám ve všem dáváš, / milostí k nám svou plápoláš, / sobě nás tak za vzácné máš, / z své milosti.
7. Ráčils nás sám zastoupiti, / život svůj pronaložiti, / tak věčnou smrt zahladiti / z své milosti.
8. Drazes jistě nás vykoupil, / pro nás mra, svou duši pustil, / a tak nám věrně posloužil / z své milosti.
9. Ó tvá milosti k nám silná, / ach běda, kdož tebe nedbá, / než jinam o milost běhá / z své slepoty.
10. Ó křesťané, z bludů vstaňme, / dary dobré nám poznejme, / k Synu Božímu chvátejme, / k té milosti.
11. Kriste pro nás umučený, / zsinalý a zohavený, / nám vždy milý buď a ctěný / z své milosti.
12. Chvalme Ježíše milého, / pro nás zde potupeného, / život věčný máme z něho / z též milosti.
13. Jím zlého budem zbaveni, / ve všech ctnostech rozhojnění, / v život věčný uvedeni / z též milosti.
14. Budiž chvála Bohu, Otci / i Synu jeho též moci, / Duchu jeho rovné moci / z též milosti.
15. Jakož byla od věčnosti, / budiž na věky v radosti / mezi námi bez žalosti / z té milosti.

τ: Vyšebrodský sborník, 1410 / Jistebnický kancionál, c.1430 / Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Jistebnický kancionál, c.1430

511

1. Šel přes po - tok Ced - ron k ho - ře
 Kris - tus v mno - hé po - ko - ře, _____
 pře - šed jej, za - čal tesk - ni - ti
 a vrouc - ně se mo - dli - ti, _____
 zvo - lav: „Ot - če, u - slyš Sy - na,
 jdeť naň těž - ká_ ho - di - na.“

2. Pro nás prvé trpěl v noci / od zlé duchovní moci, /
 potom světská ruka ve dne / od jitra přes poledne /
 přeukrutně bičovala / i na kříži rozpjala.

3. Když jsme tak draze koupeni, / drahou mzdou
 vyplaceni, / nedávejme místa ďáblu, / raději Kristu Pánu. /
 Kriste, pro své svaté rány, / ó smiluj se nad námi.

4. Obať nás k svému životu, / ať nehledíme k světu, /
 marnost jeho poznájíce, / k tobě se vždy blížíce. / Jej cele
 již opustíme, / k tobě se připojíme,

5. k tobě, pastýři věrnému / a biskupu věčnému, / neb tys cesta všechněm jistá, / pravda jasná a čistá, / život pravý našich duší, / jenž se nikdy neruší.

6. Pomoz nám v následování / i v každém utrpení, / ať vděční jsme za spasení / a od ďábla zproštění, / ať se tebe přidržíme, / v tvých šlépějích kráčíme,

7. abychom za tebou jdouce, / na tě vždycky hledíce, / došli místa rozkošného, / utěšení věčného, / kde ty již s Otcem kraluješ, / na věky víc neumřeš.

8. Jezu Kriste, jenž spasils nás, / na kříži umřev za nás, / ó by ta krev, jež z tebe šla, / nám v naše srdce vešla, / od hříchů nás očistila, / v tvé království přivedla.

τ: podle Lukáše Pražského Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: *Pange lingua gloriosi corporis* / Roudnický žaltář, c.1390 /

Písně chval Božských, 1606

*Nebeský Otče,
od tebe pochází všechno dobré.
Dej, ať se obrátíme
a skrze dar tvé lásky
máme k sobě stále blíž.*

512

1. Kristus, příklad po-ko-ry, Pán náš mi-lo-sti-vý,
2. Neb hned, jak se na-ro-dil z Panny Syn člo-vě-ka,

Ot-ce své-ho Syn mi-lý a jed-no-ro-ze-ný,
v jeslič-ky jej vlo-ži-la je-ho mi-lá mat-ka

pro hříšné-ho člo-vě-ka rá-čil bý-ti chu-dý
plénka-mi ob-vi-nu-la ja-ko dív-ka chu-dá;

a jsa od věč-nó - sti Bo-hu Ot-ci rov-ný.
tu se ho hned do - tkla nás hříšných po-ku-ta.

Ref. Chvalme Ot - ce — ne-be-ské - ho, že nám

Sy - na své-ho poslal, hříšným podob-né - ho.

3. Od nepřátel puzení, s matkou utíkaní, / před vlastními
skrývání pro naše spasení / ráčil jest podstoupiti, lidem
poddán býti, / jsa poslušen Otce až právě do smrti.

4. Od ďábla pokušení, od lidí hanění, / od přátel utrhaní,
od cizích rouhání / snášel, nikde nemaje své hlavě
sklonění, / Král nebeské slávy dán jest v pohanění. Ref.

5. Hlad, žízeň, horko, zimu, největší chudobu / přijal
na se, člověka hříšného pokutu, / v potu tváře s bolestí
i s pláčem pracuje / a věčného chleba synům dobýváje.

6. S pláčem ovcí hledaje, jež byla ztracena, / našel
ji, v milosti vzal na svá ramena. / Dobrý pastýř pokrm
svým věčný jest připravil, / když za ovce milé svou duši
položil. *Ref.*

7. S křížem svým dobrovolně úzkou cestou se bral, /
tak království věčného nám bránu otvíral. / Musil mnoho
trpěti a tak v slávu vjíti, / neb mu nechtěl Otec pro nás
odpustiti.

8. Dejž, ať můžem za tebou s svým křížem stačiti, / úzkou
cestou vždy jdouce, tě následovati, / ďábla se nebojíce,
u víře skonati / a na věky šťastně s tebou kralovati. *Ref.*

†: Lukáš Pražský, [Písníčky], 1501 / Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

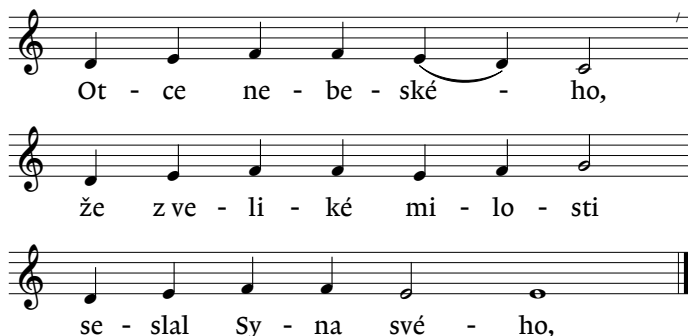
m: *Stvořitel nebe, země* / Jistebnický kancionál, c.1430 / Kolínský kancionál, 1517 /
Písně chval Božských, 1541 / Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601

513

1. Ó všich - ni my ny - ní
kte - ré Bůh u - či - nil,

znej - me do - bro - di - ní,
jak zdáv - na za - slí - bil.

Zpí - vej - me a chval - me

2. aby svou obětí lid sobě vykoupil, / který již byl
mrtvý, když Adam přestoupil / mocného, věčného Pána
příkázání. / My však obživeni jsme z jeho utýrání.

3. Bože na výsosti, rač nám strážcem býti, / v drahé své
milosti srdce upevniti, / abychom skutečně vůli tvou
činili, / v lásce tvé přebývali, tebou živi byli.

4. My k tobě voláme, uslyš naše hlasy, / srdečně žádáme,
dej pokojné časy / věrnému, vděčnému lidu pokornému, /
bychom chválu vzdávali tobě, Bohu svému.

5. Ó milosti Božská, račiž s námi býti, / všechna moc
ďábelská musí odstoupiti / pro svého milého Syna
zasloužení / zbav propasti pekelné všeho zatracení.

6. Dej dobré skončení, Pane náš Ježíši, / věčné utěšení své
křesťanské říši, / v království radosti, kde svatí andělé /
tobě chválu vzdávají, zpívají vesele.

т: Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 /

Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979

м: *Ezechielis porta clausa* / Jistebnický kancionál, c.1430 /

Piesně chval Božských, 1541

514

1. Lid - ské po - ko - le - ní,
hoř - ké u - mu - če - ní,
měj vždy v své pa - mě - ti
jež rá - čil tr - pě - ti
ten Be - rá - nek pře - ti - chý!
Za tvé těž - ké hří - chy
chtě - je sám za - pla - ti - ti a te - be
spa - si - ti, rá - čil se zma - ři - ti.

2. Jsa pravý Bůh věčný, / z nebe k nám sestoupil / pro nás,
lid všetečný, / aby nás vykoupil. / Tak člověka podobu /
v hříšníka způsobu / přijal na sebe pro tě, / poddán byl vši
psotě / v celém svém životě.

3. Muky trpět zvolil / a visel s hříšníky, / na kříži krev
prolil, / jsa Pán převeliký. / Jest počten se zločinci, / to pro
svou vinici, / snášel mnohá trápení, / také zlořečení, / pro
naše hřešení.

4. Ztrpěv mnohou bídu, / hojně nás ujistil, / že má lásku
k lidu, / ježž krví očistil. / Ó lásko převeliká! / Svátý za
hříšníka, / Pán za své bídne sluhy / platí smrti dluhy; /
ó drahé zásluhy!

5. Kdož by již zoufat chtěl / pro své hříchy, zlosti, /
aneb věřit nechtěl, / že má díl v milosti? / Když jen
v pravém pokání / hledá smilování, / hříchy bere
v ošklivost / a následuje ctnost, / šťastný jest na věčnost.

6. Aniž může kde být / tak veliká vina, / by ji nemohla
smýt / krev Božího Syna. / Ó nezoufej ničádný! / Již jest
přístup snadný / k nejmilejšímu Otcí / každé věrné ovci /
v Ježíši, přímluvci.

7. Pro Krista skrz víru / došli všichni svatí / s Bohem
Otcem míru, / to sluší všem znáti. / Žádný sám skrze
sebe / nepřišel do nebe, / než že v Krista věřili, / v víře
stáli byli, / Bohu se líbili.

8. On jest pravá oběť / a Bohu přemilá, / dána z nebe na
svět, / aby nás spasila. / Ó štědrá lásko Boží, / dalas nám
své zboží, / nedej jím pohrdati, / jiného hledati, / nýbrž
v tě doufati.

9. Dejž hříchu slepotu / zcela opustiti, / k cestě
a k životu / právě přistoupiti. / Skrz Krista, Syna svého, /
přímluvce samého, / odpusť nám naše zlosti, / naplň svou
milostí, / přijmi do radosti!

τ: Písně chval Božských, 1606 / Cithara sanctorum, 1636 /

Církevní zpěvník, 1884 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Ave, rubens rosa / Kodex Franus, 1505 / Kirchengeseng, 1566

515

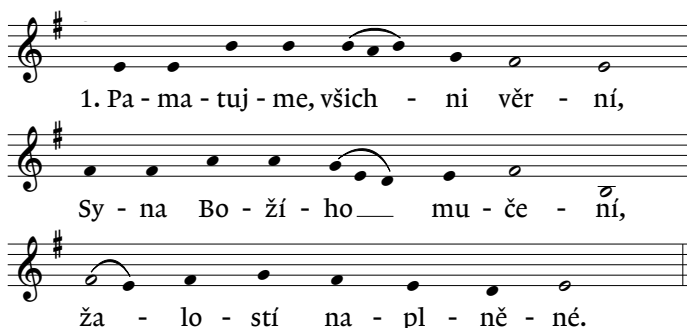
1. Náš pa - stýř, věr - ný Bo - ží Syn,
je pra - vým smír - cem lid - ských vin,
svou lá - skou ke stvo - ře - ní
v něm při - šlo vy - kou - pe - ní.
Že ve chlé - vě se na - ro - dil,
měl k bíd - ným o to blí - že,
když ži - vot pro ně na - sa - dil
a dal se ce - stou kří - že.

2. Jde za námi, muž bolesti, / má tělo vysílené, /
jímž chrání před zlou mocností / své ovce rozptýlené. /
Kdo zváží všecku pohanu / a rány, které sklízí, /
když chystá naši záchranu, / k nám hoří láskou ryzí?

3. Já byl jsem ztracen, našel mě, / on, pokorný a tichý. /
Teď vím teprve o ceně, / jíž platil za mé hříchy. / Smrt za
mne Kristus podstoupil, / můj život patří jemu. / Chci za
ním kráčet ze všech sil, / čest vzdávat Pánu svému.

τ: Albrecht Pruský, Ein schoen new geistlich Lied, c.1560 / Bohuslav Vik,
Evangelický zpěvník, 1979 m: Claudin de Sermisy, Trente et quatre
chansons, 1528 / Choral-Buch, 1809 / Evangelický zpěvník, 1979

516

2. To pro naše nepravosti, / pro hříchy a mnohé zlosti, / Adamem uvedené.
3. Ó kterak velmi ztrápený, / pro nás od Boha raněný, / byl také opuštěný!
4. On hříchy světa na se vzal / a svůj život za nás vydal, / byv sám vždycky bez viny.
5. Kdo nebude děkovati, / Pána svého milovati / v takovém potupení?
6. Pro hříšníky nevinného / a nad anděly svatého, / v nepravém odsouzení,
7. jenž pro hříchy lidu svého / trpěl tak mnoho hořkého, / bičován i uplván,
8. jehož s lotry křižovali, / všichni se jemu rouhali, / až jest i zamordován.
9. Ej nuž, milostivý Pane, / dej ať nám v srdcích zůstane / paměť tvého mučení.
10. Rač nám srdce zapáliti, / by tě vždy mohlo chváliti / pro také dobrodiní.
11. Tys na svět z nebe sestoupil, / bys služebníka vykoupil, / svou smrtí smrt zahladil,

12. skutky ďáblovy bys kazil / a nepřítelé porazil, /
všecky věci napravil.

13. Napravuj nás v své milosti, / zbav hříchů i každé
zlosti / pro drahé zasloužení.

14. Kriste, když budeme mřítí, / dej nám pro svou smrt
vejítí / do sboru andělského.

τ: Písně chval Božských, 1541 / Písně duchovní evangelistské, 1615 / Evangelický
zpěvník, 1979 m: podle nápěvu *Kyrie O Deus Pater ingenite / Salve auctor nostre*
vite / Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512 / Písně chval Božských, 1541

517

1. Lásku Sy-na Bo-ží-ho, Pá-na Je-zu Kris-ta,
krá-le, kněze věč-né-ho ctě-te, srd-ce lid - ská!
Vel-mi nás za-mi-lo-val, be-ze vší lí-to - sti
za nás se o - bě - to - val
z pouhé své mi - lo - sti.

2. Soudce ustanovený, / kněz, král spravednosti, /
proroky osvědčený, / plný nevinnosti / soudu ráčil se
poddat / Bohem zřízenému, / dobrovolně se vydat /
člověku hříšnému.

3. Ohavnou smrt na se vzal, / svatým Bohem kletou, /
velikou pokutu dal / za hřích lidstva: krev svou, / když se
na kříž dal přibít; / ač je Pán všech pánů, / nechtěl z kříže
sestoupit / pro naši záchranu.

4. Tím sebe obětoval / věčný biskup svatý, / Otci drahé
dary dal, / král náš přebohatý. / Čeho jen Otec žádal /
podle spravednosti, / ničeho nelitoval, / dal mu vše
v hojnosti.

5. Věřícím a přátelům, / kdož ho milovali, /
ano i nepřátelům, / kdož ho křižovali, / předešlým
i přítomným / tato milost divná / stala se, i potomním, /
lásko nevýmluvná!

6. Kdo je s Kristem umrtven, / vírou s ním křižován, /
ten nebude odsouzen, / již mu život je dán. / Tu milost
mu zjednáva / velké jméno Ježíš, / obět vzácná a pravá, /
pro niž vstoupil na kříž.

7. Ó budiž tobě chvála, / králi, kněže věčný, / moc, čest,
jasnost i sláva, / Kriste umučený, / že jsi pro svou bolest
nám / spasení připravil / a všem země končinám / na něm
vírou dal díl.

8. Srdečně děkujeme / s velikou vděčností. / Ó dejž,
ať užíváme / s celou důvěrností / podle tvého zřízení /
tvé oběti vzácné / v chvále, v díkůčinění / za dar slávy
spásné.

τ: Jan Augusta, *Piesně chval Božských*, 1561 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: *Umučení našeho Pána* / Kolínský kancionál, 1517 /
Písne duchovní evangelistské, 1564

518

1. Kris - te, jenž jsi smrt podstou - pil,
a - bys z smr - ti nás vy - kou - pil,
to my k tvé cti vy - zná - vá - me,
z to - ho ti chvá - lu vzdá - vá - me.

2. Dej, ať chvály s vyznáními / nejsou jen slovy marnými, /
ať s nadějí zemřít smíme, / v tobě život nacházíme.

3. Tos pro nás od Otce přijal, / v Duchu svatém nám
daroval, / že moc hříchů v nás přemáháš, / na kříži se
v oběť dáváš.

4. Bez té drahé účasti / nikdo nedojde milosti /
ani hříchů odpuštění / podle tvého zaslíbení.

5. Ó neodnímej ji od nás, / než ať Duch tvůj přesvatý
v nás / kazí zlost, vzdělá pobožnost, / s vírou lásku
i spravednost.

6. Království své tak napravuj, / účastností svou v nás
kraluj, / hřích aby víc nepanoval, / v těle našem moc
pozbýval.

7. Tys život za nás položil, / aby hříšný v tobě ožil, /
dej nám tak zde živu býti, / s tebou v nebi radost míti.

519

1. Ó hla - vo pl - ná trýz - ně,
 ty zří - dlo Bo - ží příz - ně,
 běd, ran i sou - že - ní,
 z níž spá - sa pra - me - ní.
 Ó hla - vo o - zdo - be - ná
 ctí, slá - vou z vý - so - sti,
 jak vel - ká stih - la změ - na
 tě lid - skou hří - šno - stí.

2. Tvé břímě mé jsou hříchy / a já jsem zavinil, /
 zač, Beránku ty tichý, / tak tvrdě trestáns byl. / Ježíši,
 spásy zdroji, / své milosti mi přej / a pro tu lásku svoji /
 mne za hřích netrestej.

3. Můj Pane, v tuto chvíli / dovol mi s tebou být, /
 když mizí tvoje síly, / nechci tě opustit. / Až chladná smrt
 tě zajme / a obestře tě tmou, / já chci tvé tělo, Pane, /
 horoucně obejmout.

4. Vždyť jestliže v tvých ranách / se, hříšný, najít smím, /
 pak ani v smrti branách / tu radost neztratím. /

V tvé smrti život přijmu / a krev tvá nevinná, / ta zahladí
mou vinu, / má spása jediná.

5. Mé díky přijmi vřelé, / nejdražší Příteli! / Má duše,
dokud v těle, / v tobě se veselí. / A když čas rozdělení /
i mně se přiblíží, / mým mocným potěšením / buď smrt
tvá na kříži.

6. Jak pevný štít mi zjev se / ve smrti hodině, / nechť
v tobě najde srdce / bezpečí jediné. / Když do tmy propadá
se, / ať tebe víra zří – / kdo tobě odevzdá se, / pokojně
zmírat smí.

τ: *Salve caput cruentatum* / Paul Gerhardt, Praxis Pietatis

Melica, 1656 / Josef Baštecký, Zpěvník žalmů a písní

duchovních, 1877 / Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník, 1979

м: Hans Leo Hassler, Lustgarten neuer deutscher Gesäng, 1601 /

Harmoniae Sacrae, 1613 / Fast allgemeines Evangelisch-Musicalisches

Liederbuch, 1730 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

520

1. Když v za-hra - dě Get-se-ma - ne

s Ot - cem svým roz-mlou - val,

škod - ný rád - ce, Ji - dáš zrád - ce,

o Mi - stra se smlou - val.

2. Místra prodal – nelitoval / Učitele svého – /
a smluveným políbením / zradil nevinného.
3. Byl vladaři Pilátovi / k odsouzení vydán. /
Jakou křivdu ve svém lidu / trpěl nebeský Pán!
4. Tak ztrýzněný, zbičovaný, / vydán k posmívání. /
Všech králů Král korunován / postupně byl trním.
5. S křížem vyšel, k místu přišel, / kde měl smrt
podstoupit, / k vůli Otce chtěl do konce / ten hořký
kalich pít.

†: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647 /
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018 m: *Divadlo krvavé*, Adam
Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647

521

1. Je - ží - ši mi - lý, co jsi spáchal zlé - ho,
že vy-řkli or - tel hně-vu u-krut-né - ho?
Čím pro - vi - nil ses, v čem jen hle-dat
vi - nu tvých slov i či - nů?

2. V líce tě bijí, trnem korunují, / do tváře plijí, smíchem
potupují, / máš octem, žlučí tišit svoji žízeň, / zlou kříže
trýzeň.

3. V čem hledat důvod utrpení toho? / Hřích můj tě svírá,
dluhů mých je mnoho. / Ježíši, Pane, vina má tě tíží, /
na mém jsi kříži!

4. Jak předivné to rozhodnutí Soudce: / Hle, pastýř dobrý
trpí za své ovce, / Pán vyplácí sám spravedlivě dluhy /
za hříšné sluhy.

5. Tvá velká láska, pro niž konce není, / tvou vedla šlépěj
k cestě utrpení. / Já žil jak světák, hledal slasti klamné, /
tys trpěl za mne.

6. Ach, velký Králi, mocný od věčnosti, / jak pro tu věrnost
vyvýšit tě dosti? / Zda srdce lidské ví a může znáti, /
co v oběť dát ti?

7. Až při tvém trůnu na hlavu mi vstaví / tvá ruka, Pane,
korunu cti, slávy, / chválu a dík svůj, se vším tvorstva
zněním, / v píseň tvou změním!

†: Johann Heermann, *Devoti Musica Cordis*, 1630 / Vladimír Kučera,
Evangelický zpěvník, 1979 m: Guillaume Franc, *La Forme des*
prieres et chantz, 1545 / Johann Crüger, *Newes vollkömmlisches*
Gesangbuch, 1640 / *Evangelisch-reformiertes Gesangbuch*, 1998

522

1. Ó ze - mě, hled', tvá spá - sa,
tvůj ži - vot a tvá krá - sa
na kří - ži zha - sí - ná.

Ten Kní - že ve - leb - no - sti

však rá - ny, smích a zlo - sti

již ti - še od všech při - jí - má.

2. Kdo tě to krutě ztýral, / kdo se ti naposmíval, /
když bylo ti tak zle? / Vždyť hříchu neznáš špínu, /
zlou ani malou vinu, / jak my a naše děti zde!

3. To já a moje činy, / mé zrady a mé viny / jsou příčinou
tvých běd. / Jak písku, který leží / u moře na pobřeží, /
i mých je hříchů bezpočet.

4. Co mohu dát ti, Pane? / Jen cáry roztrhané, /
můj život – stálý hlad. / Však jedno sevřu pevně: / tvou
lásku, která ve mně / chce všechno světlem rozeplát.

τ: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 /

Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Innsbruck, *ich muss dich lassen* / Heinrich Isaac / Ein außzug [...]

Teutscher Liedlein, 1539 / Ein ander new Opus Geistlicher

Deutscher Lieder, 1605 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

523

1. Pa - ne, ty jsi ho - den chvá - ly,
Te - be za mne rá - ny pá - lí,
chci ti zpí - vat ze všech sil.
za to, co já za - vi - nil.
Z du - še mi - zí sta - rá tíž,
když se ke mně při - blí - žíš;
lid - skou kři - žo - va - ný zlo - stí
po mně tou - žíš v mé níz - ko - sti.

2. Uzdrav mě, ó Dárce zdraví, / když jsem sláb
a v trápení. / Bolest zaplaš, pokoj pravý / dej co jisté
znamení, / že nemusím s novým dnem / zůstat starým
Adamem. / Tvá krev, která pro mne tekla, / z každého mě
vyrve pekla.

3. Vtiskni mi své lásky dílo / do srdce i do mysli, /
aby stále vzácné bylo, / na co nevďek nemyslí. /
Tys největší, co jen znám, / bez tebe je všechno klam. /
U tvých nohou vidím znova, / kde je láska opravdová.

4. Vírou držet se tě, Pane, / to je nejlepší, co znám, /
milost tvá ať se mi stane, / k tobě ruce pozvedám. /

K tobě, který z kříže teď, / dáváš i mně odpověď: /
„Znám tvé žaly, v pokoji jdi. / Tvoje hříchy odpouštím ti.“

†: *Salve mundi salutare* / Paul Gerhardt, Praxis Pietatis

Melica, 1653 / Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Balthasar König, Harmonischer Lieder-Schatz, 1738

524

1. Moc - ný kříž tvůj, Je - zu mi - lý,
vše - mu svě - tu vé - vo - dí
svět - lem lá - sky, kte - ré sí - lí.
Mi - zí sou - mrak, pr - chá stín.

2. Tvoje drahé slovo mluví / o tom, co jsi vytrpěl, / abych
našel život pravý, / pomoc, spásu v tobě měl.

3. Ty znáš, Pane, moje břímě, / s kterým vzadu
klopýtám. / Když mě zvedáš, těšíš-li mě, / nebudu již
nikdy sám.

4. Ať jsem sklíčen, nebo plesám, / vím, že tys mě povolal, /
že mě zkoušíš, že mě káráš, / abych se ti cele dal.

5. Tvůj kříž mocný, Jezu drahý, / všemu lidstvu vévodí. /
Oslavený přijdeš záhy, / svět se brzy obrodí.

†: Ruben Saillens, Louange et prière, 1938 / Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979

m: Musicalisches Gesang-Buch, 1736

525

1. Ne - vin - nost pře - mi - lá,
Za ko - ho u - mí - ráš,
co jsi u - či - ni - la?
čí to vi - nu smý - váš?
Tak mi - lost - ně, ač ža - lost - ně,
za ko - ho u - mí - ráš,
čí to vi - nu smý - váš?

2. Umírá bez viny / Syn Boží jediný, / na kříži rozpjatý, /
Pán tvůj tichý, svatý. / Pro tvé zlosti, / nepravosti, / umírá
bez viny / Syn Boží jediný.

3. Křesťane, polituj / bezbožný život svůj! / Za hříšné své
sluhy / Pán, hle, platí dluhy. / Opusť zlosti, / nepravosti /
pro Páně mučení / a pro své spasení.

4. Již Boha nehněvej, / krve nevylévej / přítele drahého, /
Pána milostného, / svojí zlostí, / nepravostí! / Naprav se
v své pýše / pro Krista Ježíše!

τ: Ruční kancionálík, 1749 / Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

м: 18. století / Harfa, 1915 / 2018

526

1. Tvůj kříž mi zá - ří v tem - no - tách,
 tvé dí - lo, jež jsi do - ko - nal,
 své srd - ce kla - du na tvůj práh
 a nemám nic, co bych ti dal.

2. Pod křížem leží viny mé / i svět, kterýs tak miloval, /
 že v oběť lásky nezměrné / jsi všechno Otci odevzdal.

3. Když nemám nic, co bych ti dal, / než život láskou
 chudobný, / mé srdce zvedni v písni chval, / buď věrnou
 láskou přítomný.

τ: Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: William Batchelder Bradbury, The Shawm, 1853

527

1. Zas Pána křižují, žádnej
z nás si nechce spálit dlaň svou. Zas
Pána křižují, žádnej
z nás si nechce spálit dlaň svou. Nechá -
- pou, nechá - pou, nechá - pou.

2. |: Kámen přivalujou, / žádnou moc už nechtěj znát nad
tou svou :| krutou hrou, krutou hrou, / krutou hrou.

3. |: Na pár trámů přibijou / svýho Krále, s ním i naději
svou. :| Čeká soud, čeká soud, / čeká soud.

4. |: Zas Pána křižují, / žádnej z nás si nechce spálit dlaň
svou. :| Nechá pou, nechá pou, / nechá pou.

T: Miloslav Esterle, Svítá, 1992

M: *He Never Said a Mumblin' Word* (*Crucifixion*), nářev amerického
spirituálu / *The Book of American Negro Spirituals*, 1925 /
The Presbyterian Hymnal, 1990 / 2018

528

1. Byl jsi tam, když byl kři-žo-ván můj Pán,

byl jsi tam, když byl křižován můj Pán?

Ref. Ne-za-po-meň na tu chví-li, když ho všichni

o - pu - sti - li. Byl jsi tam, když byl

kři - žo - ván můj Pán?

2. |: Byl jsi tam, když bděl v Getsemane sám? :| Ref.

3. |: Byl jsi tam, když byl Petrem zapírán? :| Ref.

4. |: Byl jsi tam, když byl Ježíš bičován? :| Ref.

5. |: Byl jsi tam, když klesal pod tíhou ran? :| Ref.

6. |: Byl jsi tam, když na kříži skonal Pán? :| Ref.

7. |: Byl jsi tam, když byl křižován můj Pán? :| Ref.

т: Old Plantation Hymns, 1899 / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992
 м: Were You There, nápěv amerického spirituálu / Old Plantation Hymns, 1899 /
 Great Revival Hymns, 1911 / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018

529

1. Na os-lát-ku malém vjíž - dí Král krá - lů,
ce - lý Je - ru - za - lém zná je - ho slá - vu:
Ref. „Hosa-na, ho-sa-na, Po-žeh-naný, jenž přichá-zí
ve jmé - nu Pá - ně!“ ve jménu Pá - ně!“

2. Na oslátku malém k městu se blíží, / celý Jeruzalém
už jej vyhlíží: *Ref.*

3. Na oslátku malém na kříž se dívá. / Mlčí Jeruzalém,
však víra zpívá: *Ref.*

tr: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

m: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

530

1. Nemůže-te a-ni chvíli se mnou bdít?
Na-stá-vá čas, kdy pa-stý-ře budou bít.

Pad - ne strach a při - jde zra - da,
roz - prch - nou se ov - ce stá - da,
vče - ra k vše - mu od - ho - dla - ní
stáh - nou se dnes do ú - stra - ní.
Ne - mů - že - te chví - li se mnou bdít?

2. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít? / Nastává čas,
kdy pastýře budou bít. / Tíseň svírá, úzkost drtí, duše
smutná je až k smrti. / Kdo krev a pot z čela setře, Jakube
a Jene, Petře? / Nemůžete chvíli se mnou bdít?

3. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít? / Nastává čas,
kdy pastýře budou bít. / Co je pravda, co je jisté? Svědomí
i ruce čisté – / zatím pravdu zkrvavenou ulicí za město
ženou. / Nemůžete chvíli se mnou bdít?

4. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít? / Nastává čas,
kdy pastýře budou bít. / Teče krev a zejí rány, Syn člověka
zbičován / jak beránek na smrt veden k oběti za všechny
jeden. / Nemůžete chvíli se mnou bdít?

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

531

Ref. Proč jen ml-číš, Pa - ne, když zloba
 lid-ská ži - vot ma - ři? Proč se
 ne-za - sta - ne prav-dy tvá moc?

1. Když tě ja - ko lo - tra za - tý - ka - lí,
 mohs je o své sí - le přesvěd - čit,
 Petra v dlani meč teď přímo pá - lí,
 a přecis mu za - cá - zal se bít. Ref.

2. Zakusils, Pane, nelidská muka, / když ti dŮtky záda
 rozbily, / zakusils, co umí lidská ruka, / když člověka
 pravda rozčílí. Ref.

3. Poznals, Pane, co je přízeň davu, / v této chvíli žádá
 život tvůj, / když ti včera provolával slávu, / pro změnu
 dnes křičí: „Ukřižuj.“ Ref.

4. Dnes jako dřív nad světem kříž stojí, / na tom kříži
umírat tě zřím / a odpověď na otázku svoji / z tvé zsinalé
tváře vyčíst smím. Ref.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

μ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

*Pane,
ty víš, kdo jsem za všemi svými maskami.
Před tebou se neschovám.
Ty rozumíš mým myšlenkám i pocitům,
které před druhými skrývám.
Ty víš, kde jsem a co dělám.
Tvá láska mě přijala, ještě než jsem se poprvé nadechl.
Zase je čas k modlitbám a půstu.
Připravuji své tělo se vším, co k němu patří.
U tebe, Bože, je všechno, co je nutné k životu.
Uč mě tomu, prosím.
Dej mi, prosím, odvahu, novou sílu, dej mi růst.*

532

1. Na pou-šti ži - vo - tů vy-prah-lých
zá - ro - dek na - dě - je roz-kvě - tá,
ob - klí - čen sty srd - cí ka-men-ných,
ne - be - ská mi - lost je v něm u - kry - tá.
Ne-má vzhled dů - stoj - ný, bo - lest-mi sti - že - ný,
kde-kdo si za - kry - je před ním svou tvář.
Po - ní - žen, po - ko - řen, od-sou - zen, po - pra - ven,
zá - stu - py o - po - vr - žen.

2. Našimi bolestmi obtěžkán / svobodně vykročil smrti
vstříc, / napospas hříchu je ponechán, / postižen je místo
nás nevěrných. / Trestání vybral si, pokoj tím přináší, /

jizvami jeho jsme uzdraveni. / Za naši nepravost, za naši
prchlivost, / umírá spravedlivý.

3. V pustině spálené žárem zla / na kříži těžkou pout
dokončil, / potupným výsměchem bičován, / a přece zlého
se nedopustil. / Svůj život odevzdal, nám ho tím daroval. /
Svou krví přináší odpuštění. / Beránek obětní, Boží Syn
poslušný / nás činí svobodnými.

T: Kateřina Křivohlavá

M: Pavel Křivohlavý

*Pane Ježíši Kriste,
nauč nás soustředit se na tvou cestu
a nezabývat se malichernými nebo nadbytečnými problémy.
Pomoz nám modlit se,
odpoutat se od toho, co nás svazuje a tak odvádí od tebe.
Chraň nás od nepravé zbožnosti,
spočívající v pouhých slovech nebo bezduché aktivitě.
Naplň nás vírou, láskou, ochotou ke službě a také nadějí.*

VELIKONOCE

Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ (J 11,25)

1. Bůh náš vše - mo - hou - cí
 vstal z mrt - vých, žá - dou - cí,
 chval - me Bo - ha s ve - se - lím,
 toť nám všem Pí - smo ve - lí.
 Pa - ne, smi - luj se!

533

2. Jezu Kriste, vstal jsi, / nám tím příklad dal jsi, / že nám z mrtvých vstáti, / s Bohem přebývati. / Pane, smiluj se!

3. Ó Králi nebeský, / uslyš svůj lid zemský, / zbaviž nás všeho zlého, / i ďábla přezlostného. / Pane, smiluj se!

4. Uslyš naše hlasy, / dej pokojné časy, / Jezu Kriste, Králi, / ať tě lid tvůj chválí. / Pane, smiluj se!

τ: *Christ ist erstanden* / 14. století / Jistebnický kancionál, c.1430 /

Piesně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

м: incipit sekvence *Victimae paschali laudes* / 14. století / Jistebnický kancionál, c.1430 / Piesně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

[533]

Bůh náš vše - mo - hou - cí

vstal z mrt - vých, žá - dou - cí,

chval - me ____ Bo - ha s ve - se - lím,

toť nám všem Pí - smo ve - lí.

Pa - ne, smi - luj se!

τ: *Christ ist erstanden* / 14. století / Jistebnický kancionál, c.1430 /
 Piesně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Jistebnický kancionál, c.1430

s: Jistebnický kancionál, c.1430

534

1. Kris - tus Pán vstal z mrt - vých
po u - tr - pe - ních svých,
z če - hož se ra - do - va - ti
má kaž - dý a zpí - va - ti:
„Bůh buď po - chvá - len!“

2. Nevěrný, nekřesťan / pochybovat přestaň! / Naše víra je jistá, / založená na Krista, / který z mrtvých vstal.

3. Chválu Bohu vzdejme, / víru zachovejme! / Radujme se srdečně / z Ježíše, zde i věčně / jej oslavujme!

τ: *Christ ist erstanden* / Evanjelický kancionál, 1717 / Nová kniha
zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979

м: incipit sekvence *Victimae paschali laudes* / 14. století / Jistebnický kancionál,
c.1430 / Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

535

1. Slav-né Kris-to - vo vzkří - še - ní

pa - ma - tuj - me, všich - ni věr - ní,

v něm jest ra-dost, u - tě - še - ní.

2. Kterýž byl od zlých potupen, / s lotry na kříži umrtven, / od milých přátel v hrob vložen.
3. Již vstav z mrtvých triumfuje / a v nebi, v zemi kraluje, / církev vzdělává, spravuje,
4. kteráž triumf krále svého / hodně slavíc, běře z něho / důvod vstání obecného.
5. Z čehož jde jim obnovení, / v duchu jich obveselení, / k dobrým pracím posilnění.
6. Na den Božího vzkříšení / vesel se, všecko stvoření, / vzdávej mu vděčné chválení.
7. Slavtež, andělští kůrové, / chvaltež i lidští stavové, / všichni křesťanští sborové!
8. Zvláště když i tito dnové, / kvítí, tráva i lesové, / radostní ptačí zpěvové
9. k chválení nás povzbuzují, / k radosti nám přísluhují, / vzkříšení tak oslavují.
10. Všichni se z něho radujme, / haleluja prozpěvujme, / čest, chválu Bohu vzdávejme!

11. Ó Kriste, pro své vzkříšení / dej v naději utěšení, / věčné s sebou oslavení.

τ: Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Resurrexit Dominus / Vyšebrodský sborník, 1410 / Piesně chval Božských, 1541

536

1. Vstal z mrtvých Kris - tus Spa - si - tel,
vše - ho svě - ta po - tě - ši - tel,
ra - duj se v něm Bo - ží cti - tel! Ha - le - lu - ja!

2. Ukřižován, umřel, pohřben, / aby člověk byl
vykoupen, / buď z toho Pán milý chválen. / Haleluja!

3. Ó Jezu Kriste, Pane náš, / prosíme, ať nás zachováš / od
hříchu, neb sám tu moc máš. / Haleluja!

4. A dejž, ať též z mrtvých vstanem, / kde jsi ty, tam se
dostanem, / neb jsi toho všeho Pánem. / Haleluja!

5. V tyto velkonoční časy / odvrhnouce škodné kvasy /
chvalme Boha srdcem, hlasy. / Haleluja!

6. Pána Boha se bojící, / vzdejme malí i velicí / čest,
chválu svaté Trojici! / Haleluja!

7. Pějme: Sláva Otcí, Synu, / Duchu, Pánu, Hospodinu /
buď vzdána každou hodinu. / Haleluja!

τ: Surrexit Christus hodie / Cancional, 1606 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Jistebnický kancionál, c.1430

537 *kánon*

1. 2. 3.

Sur - re - xit Chris - tus ho - di - e.

Al - le - lu - ia, al - le - lu - ia,

al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

τ: Vyšebrodský sborník, 1410 / Institutionum musicarum tractatio, 1635

μ: Erasmus Sartorius, Institutionum musicarum tractatio, 1635 /

Chorbuch a tre, 2010

538 *d./d*

1. U - tě - še - ný hod nám na - stal,

neb náš Pán Kris - tus z mrtvých vstal.

V lás - ce Bo - ží spo - lu jsou - ce,

chvalmež Bo - ha z své - ho srd - ce.

2. Kristus trpěl umučení / vyvoleným na spasení, /
a dokonav práci libě, / odpočinul tři dni v hrobě.

3. Třetí den slavně z mrtvých vstal, / pánem smrti se ukázal, / nesmrtelnost, oslavení / přijal po svém umučení.
4. Pro své svaté zmrtvýchvstání / popať na nás, Kriste, nyní, / dej nám v pravdě tvé vždy státi, / v prvním vzkříšení trvati.
5. Neb i proto z mrtvých jsi vstal, / abys věrným svým radost dal, / kteří v tebe jen doufali, / v zármutcích si nezoufali.
6. Ó dej nám pro svou dobrotu / v své pravdě církve jednotu, / v svém pokoji zachovávej, / vítězství nad hříchy dávej.
7. Vstanou z mrtvých k té radosti, / kdož mají život milosti, / vírou jsouce živi ctnostně, / užijí tě velmi radostně.
8. Kriste, pro zmrtvýchvstání své / dej nám léto milostivé, / všechny hříchy nám odpouštěj, / z jejich svazků nás propouštěj!
9. Ať tě chválí lid tvůj věrný, / budiž nám vždycky přítomný, / v pravdě své rozhojňuj stále, / v ní ať kráčíme vždy dále.
10. Když budeme umírat, / ó rač své milosti přátel / a v ní náš život dokonej, / do věčné slávy vjít nám dej.

τ: Kodex Speciální, c.1485/1500 / Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
м: Kodex Speciální, c.1485/1500 / Písně chval Božských, 1541

539

1. Pán ce - stou smr - ti krá - čel,
 zlo - bou lid - skou kří - žo - ván.
 Sám ne - sl hří - chy na - še,
 je - ho ži - vot za — nás dán.
 Má - me proč se ra - do - vat,
 všem do - brou zprá - vu zvě - sto - vat,
 i pro nás měl Pán z hro - bu vstát.
 Ha - le - lu - ja.

2. Blázen, kdo z lidských synů / smrti chtěl by uniknout. /
 Svou každý nese vinu. / Kdo je zbaven hříchů pout? /
 V Pánu naše doufání. / Svou mocí z hrobu zachrání /
 ty, kdo se sklání v pokání. / Haleluja.

3. Noc temná vládu ztrácí, / svítá jitro nedělní. / V něm naději Pán vrací / lidem slabým, nevěrným. / Chválou ať zní slavný den, / kdy Kristus Král byl oslaven, / hřích láskou navždy poražen. / Haleluja.

†: Martin Luther, Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /

Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

†: podle sekvence *Victimae paschali laudes* Martin Luther, Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Geistliche Lieder, 1533 / 2018

540

1. Ve - le - ben Bůh buď, je - ho čin,
o - sla - ven buď i je - ho Syn,
vy - kou - pil nás již ze všech vin.
Ha - le - lu - ja, ha - le - lu -
- ja, ha - le - lu - ja.

2. Třetí když probouzel se den, / odvalen kámen, vyšel ven, / budiž on za to veleben. / Haleluja, / haleluja, / haleluja.

3. Z hrobu pak anděl zvěstoval: / „Není tu ten, jenž
z mrtvých vstal, / aby nad námi kraloval.“ / Haleluja,
haleluja, / haleluja.

4. Vítězně vyšel jako Pán, / hrobem on zůstal nespoután, /
místo je prázdné, kam byl dán! / Haleluja, / haleluja, /
haleluja.

5. Prosíme tebe, Kriste náš, / který smrt naši dobře znáš, /
budiž i nás všech Mesiáš. / Haleluja, / haleluja, / haleluja.

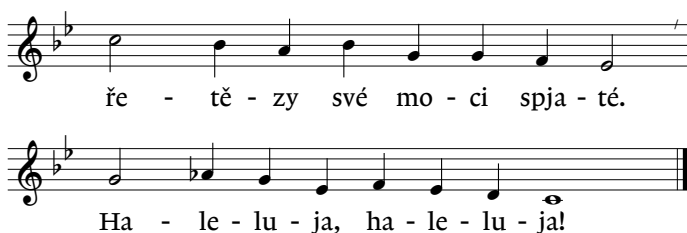
6. Vzkříšením život nám chceš dát, / od tebe máme nový
šat, / proto již chceme zajásat: / Haleluja, / haleluja, /
haleluja.

τ: *Surrexit Christus hodie* / Michael Weisse, Ein New Gesengbuchlen,
1531 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

m: Melchior Vulpus, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609

541

1. Kris - tus Pán, Král věč - né slá - vy,
z hro - bu po - vstal, ví - těz pra - vý.
Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!
Ne - přá - te - le ve - de ja - té,

2. Ó smrti, kde jest osten tvůj? / Ó peklo, tvá kde všechna zbroj? / Haleluja, haleluja! / Našel mocnější silného / reka, pobral loupež jeho. / Haleluja, haleluja!

3. Ježíši, na věčná léta / ozdobu celého světa, / haleluja, haleluja, / dej z lásky nám v svém vítězství / také díl, ať i v nás se skví! / Haleluja, haleluja!

4. Necht' si ďábel, jak chce, zbrojí, / věrní více se nebojí. / Haleluja, haleluja! / Padlo peklo s vojsky svými, / my dítkami jsme Božími. / Haleluja, haleluja!

5. Z toho, Pane, tě chválíme, / po tobě v nebe toužíme. / Haleluja, haleluja! / Svět hyne, pomoz nám, Pane, / dle proseb ať se nám stane! / Haleluja, haleluja!

τ: *Heut triumphieret Gottes Sohn* / Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

м: *Geistliche Lieder*, 1539 / *Geistliche Lieder*, 1545

542

1. Ne - děl - ní rá - no vze - šlo nám,
 kdy z hro - bu vy - šel Kris - tus Pán.
 On nad smr - tí je ví - tě - zem,
 v něm ra - du - je se ce - lá zem.
 Ha - le - lu - ja.

2. Otevřel brány vězení, / pláč zahnal úsvit nedělní. /
 Kde vládly úzkost, bolest, strach, / tam vzešlo světlo
 v temnotách. / Haleluja.

3. Přečísané ráno nedělní, / kdy v radost život promění /
 a Pánu, který vzkříšen vstal, / zní z končin země píseň
 chval. / Haleluja.

T: podle Nikolause Hermana Jiří Pejla

M: Nikolaus Herman, Die Sontags Evangelia, 1560 /
 Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

544

Ref. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu -

- ja, ha - le - lu - ja.

1. Tři z žen šly s bá - z - ní ú - svi - tem,

tam stál muž v rou - chu zá - ři - vém.

Proč ptát se dál jen po mrt -

- vém? Ha - le - lu - ja. Ref.

2. „Mou zprávu smíte hlásat všem, / od skály kámen odvalen, / Pán z kříže stal se vítězem.“ / Haleluja. Ref.

3. Kdo z vás tu stísněn zůstal stát, / má dál teď jít a zvěstovat: / Všem Pán chce život darovat. / Haleluja. Ref.

tr: podle tropu Jeana Tisseranda Miloslav Esterle,
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: *O filii et filiae*, nářev písňového tropu k *Benedicamus Domino* / *Airs sur les hymnes sacrez*, 1623 / *Hymnal Noted*, 1851 / *Evangelický zpěvník (dodatek)*, 2000 / 2018

545

1. Os-tří jarních sté - bel ze-mi prorá - ží,
ja-ko ú-svit rá - na tem-no pro-zá - ří.
Tam, v smrti stí - nu, zrn-ka ti - še spí,
ja-ro Bo-ží lá - sky ži - vot ob-no - ví.

2. Do hrobu jsme kladli tělo zmučené, / Boží zrno vzácné,
s pláčem pohřbené. / Tam, v místě temném, určený čas
spí, / jaro Boží lásky život obnoví.

3. Tři dny pohřben v zemi konec znamená, / on však
z hrobu povstal, Spasitel, náš Pán. / Ze smrti stínu na svět
vychází, / jaro Boží lásky život obnoví.

4. Když nám duši svírá bolest, strach a žal, / dej nám
svého Ducha, navštiv, Pane, nás. / Lán srdcí našich holý,
mrtvý spí, / jaro Boží lásky život obnoví.

т: John Macleod Campbell Crum, The Oxford Book of Carols, 1928 / Jiří Pejla
м: Noël nouvelet, Noël chantons ici, tradiční francouzský nápěv /
The Oxford Book of Carols, 1928 / 2018

546

1. Na - stal nám čas pře - ra - dost-ný,
 kře - sta - né, ple-sej - te,
 při - šel hod ve - li - ko - noč-ní,
 kře - sta - né, zpí-vej - te!
 Vy - šel z hro-bu náš Spa - si - tel,
 li - du své-ho vy - ku - pi - tel,
 chvá - lu mu vzdá-vej - te!

2. Lev z pokolení Judova / zvítězil, plesejte, / a potřel
 pekelného lva, / vesele zpívejte! / Prut Aronův vzkvetl
 krásně, / hvězda jitřní vzešla jasně, / všichni ji vítejte!

3. Jak slunce obveseluje / zrána nad horami / a temnosti
 zapuzuje, / když vzchází nad námi, / tak Kristus své
 učedníky, / již měli smutek veliký, / mile obveselil.

4. Pokoj, radost jim zvěstoval, / řka, by se nebáli, / a rány své ukazoval, / aby všichni znali, / že on jest ten, jenž umřel byl, / ale zas přeslavně ožil, / by radost rozmnožil.

5. I náms k dobrému z mrtvých vstal, / náš Pane Ježíši, / proto, bys svou spravednost dal / každé věrné duši / a nás ze sna smrti vzkřísil, / k slávě nebeské povýšil / a smutné potěšil.

6. Zpívejme všichni vesele / na čest Bohu svému, / oslavujme Spasitele, / vzdejme chválu jemu! / Bohu díky z té milosti, / že nám dal slavné vítězství / skrze Jezu Krista!

7. Buď tobě chvála, Ježíši, / za tvé zmrtvýchvstání, / buď milostiv nám v své říši / a dej požehnání, / a po této smrtelnosti / převed' nás do své radosti, / kterous nám zasloužil.

8. Amen, amen, haleluja, / tobě, Kriste Králi, / buď neskončená čest, chvála, / že jsme se dočkali / z daru tvého přehojného / hodu velikonočního; / amen, haleluja!

т: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647 / Kašpar Motěšický, Ruční knížka, 1694 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647 / Evangelický zpěvník, 1979

547

1. Ve - li - ko - noč - ní o - bě - ti,
 ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja,
 po - spěš - me chvá - lu za - pě - ti,
 ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

2. Beránek ovce vykoupil, / haleluja, haleluja, /
 když muka kříže podstoupil, / haleluja, haleluja.

3. Se smrtí život utkal se, / haleluja, haleluja, /
 v podivuhodném zápase, / haleluja, haleluja.

4. Pán žití učinil ten div, / haleluja, haleluja, /
 zemřel a v slávě vládne živ, / haleluja, haleluja.

5. Řekni nám, řekni, Maria, / haleluja, haleluja, /
 cos tam u skály spatřila, / haleluja, haleluja.

6. Prázdný hrob, z něhož vstal můj Pán, / haleluja,
 haleluja, / a plátno, v němž byl omotan, / haleluja,
 haleluja.

7. Vstal Kristus, naše naděje, / haleluja, haleluja, /
 a zve nás do Galileje, / haleluja, haleluja.

8. Žije náš Král, chcem žítí s ním, / haleluja, haleluja, /
 slitovným Králem vítězným, / haleluja, haleluja.

tr: *Victimae paschali laudes* / Kancionál, 1973 m: Adam Václav Michna
 z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647 / Kancionál, 1973

548

1. Buď Bo - hu všech-na chvá - la, čest a
po - žeh - ná - ní, že u - sly - šet jsme
moh - li zvěst o zmrtvých-vstá - ní.
V ú - svi - tu je - ště ztem - ně - lé
ve - li - ko - noč - ní ne - dě - le
hrob ži - vo - tu je dán,
když vy - šel z něj náš Pán.

2. A od té chvíle život ten už nepřestává. / I ve tmách
vzchází každý den Otcova sláva. / Hle, vzkvétá znovu
planý fík / a vždycky nový učeďník / se k církvi přidává, /
když Krista vyznává.

3. Království Boží víc a víc k nám všem se blíží. / Když
on vstal z mrtvých, pak už nic nám neublíží. / Jen jemu
důvěru dejme / a v jeho slibech doufejme, / vždyť slabost
naši zná / moc jeho vítězná.

τ: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

m: Adam Václav Michna z Otradovic, Loutna česká, 1653

549

1. Bud' to - bě slá - va, jenž jsi z mrtvých
vstal, smrt již ne - má prá - va,
ví - těz tys a král! Ja - sný ja - ko
pla - men an - děl se - stou - pil,
od - va - len je ká - men, prázdný hrob tu
zbyl. Bud' to - bě slá - va,
jenž jsi z mrtvých vstal, smrt již ne - má
prá - va, ví - těz tys a král!

2. Toť on, toť Ježíš, jež jsi spatřit chtěl, / nepochybuji,
věř již: Živ je Spasitel. / Vzpoch se, stádcé malé, v boje
pomezí, / heslem tvým buď stále: Kristus vítězí! / Buď
tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal, / smrt již nemá práva,
vítěz tys a král!

3. On, Kníže míru, na věky je živ. / Silnou má teď víru ten,
kdo bál se dřív. / Vítězem se stává, kdo zde trpěl s ním, /
život v něm i sláva, nic se nebojím. / Buď tobě sláva, jenž
jsi z mrtvých vstal, / smrt již nemá práva, vítěz tys a král!

†: Edmond-Louis Budry, Chants évangéliques, 1885 / Richard Birch Hoyle,

Cantate Domino, [1925] / Samuel Verner, Evangelický zpěvník 1979

†: Georg Friedrich Händel / Judas Macchabaeus: An Oratorio in

Score, [1769] / Cantate Domino, [1925] / Evangelický zpěvník, 1979

550

1. Dnes o - slav, ce - lá - ze - mě,

Kris - to - vo - vzkří - še - ní,

ať ra - dost z to - ho - di - vu

náš ži - vot pro - mě - ní!

Vždyť on, ten slav - ný Ví - těz,

i za nás bo - jo - val

a po - díl na vzkří - še - ní

2. Dnes oslav, celá země, Kristovo vzkříšení, / ať radost
z toho divu náš život promění! / Ty, Pane, vzbud' v nás
touhu jít stále za tebou, / ať blízkost tvá se stává nám
pevnou oporou.

3. Dnes oslav, celá země, Kristovo vzkříšení, / ať radost
z toho divu náš život promění! / Co nyní vidí víra jen
v matných obrysech, / to, Kriste, v plném světle nás jednou
poznat nech.

τ: Daniel Henych, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Johann Wolfgang Franck, Geistliche Lieder, 1681 /

The English Hymnal, 1906 / 2018

s: The English Hymnal, 1906 / 2018

551

1. V tem-né no-ci bož-skou mo-ci
blesk se za-skvěl nad hro-bem,
svět-lem ja-sným, di-vu-krá-sným
o-svě-cu-je vše-c ku zem.

2. Čí jen síla proměnila / temnost hrobu v krásnou zář? /
Ty, můj Pane, láskou za mne / smrt i hřích můj přemáháš.

3. Pro mou vinu v smrti stínu / do hlubin jsi sestoupil, /
abys v jasném jitru spásném / nový život připravil.

4. Duši svoji v těžkém boji / svému Otci odevzdals, / sám
pak znovu ve svém slovu / chceš být, Kriste, s námi dál.

5. Nebes výše, lidské říše / spěchají tě přivítat, / v písni
chvály, živý Králi, / svoji radost vyzpívat.

6. I my tvému velikému / vítězství se těšíme, / pokornými
hlasy svými / vděčně tebe slavíme.

7. Slunce skvoucí, nehasnoucí, / nikdy již se nevzdaluj! /
Sviť nám stále, ať k tvé chvále / dojdeme šťastně před trůn
tvůj!

ř: Ludvík Bohumil Kašpar, *Písně cestou života*, 1873 / Zpěvník
Českokobratrské církve evangelické, 1931 / Miloslav Esterle
m: Lizzie Shove Tourjée Estabrook, *Hymnal of the Methodist
Episcopal Church*, 1878 / *The Church School Hymnal*, 1922

552

1. Ra - duj se a ve - sel,
ví - tej Kris - ta Pá - na

všech - no stvo - ře - ní,
slav - né vzkří - še - ní.

Ha - le - lu - ja — zpí - vej - me,

Bo - hu dí - ky — vzdá - vej - me,

Spa - si - te - le své - ho

všich - ni ví - tej - me!

2. Rcete, zbožné ženy, co jste viděly, / když jste časně
zrána k hrobu dospěly? / Anděl se nám ukázal, / ten nám
slavně zvěstoval, / že Pán Božskou mocí právě z mrtvých
vstal.

3. S andělskými sbory všichni plesejte, / vítěznému Kristu
slávu zpívejte! / Haleluja přeslavné, / které v církvi Páně
zní, / ať i vroucně jásá v nebes svatyni!

τ: Český kancionál, 1921 / Kancionál, 1973 / 2018

м: tradiční český nářev / Český kancionál, 1921 / Kancionál, 1973

553

1. Pán z mrtvých vstal, na se-be vzal
všechno, co člo - věk na - pá - chal,
pojď - te za mnou, zve všech-ny hří - šný,
k so-bě nás po - zval krá - lů Král.

2. Tu neděli nám život dal, / když starý hříchy odpáral, /
ukázal lidem novou cestu, / k sobě nás pozval králů Král.

3. Kdo pokání však nečiní, / ten nevybředne ze svých
vin, / království Boží mizí v dálce, / zůstane minulosti stín.

4. Pán z mrtvých vstal, na sebe vzal / všechno, co člověk
napáchal, / pojdte za mnou, zve všechny hříšný, / k sobě
nás pozval králů Král.

τ: Jan Keřkovský, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: *Oh When the Saints Go Marching in*, nápěv amerického spirituálu /
Spirituals Triumphant, 1927 / Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

554

Ref. To an-děl ká - men od - va - lí, _____

to an-děl ká - men od - va - lí, _____

to by - lo za ja - sné - ho rá - na,

když trum - pe - ta zač - la znít,

to an-děl ká - men od - va - lí. _____

1. Se-stra Má - ří zrá - na bě - ží,
Spa - si - te - le hle - dám,

to vám po - ví - dám, _____
kam se po - děl nám, _____

ne - se zprá - vu z ne - be, že
vy - so - ko tam v ho - rách, když

ká - men je ten tam. Já
ká - men je ten tam. Ref.

2. Tam kolem samý voják, / ti tam drží stráž, / co je
jim to platné, / když kámen je ten tam. / Však ani rádci
moudří, / ani Pilát sám / s tím si rady neví, / že kámen je
ten tam. Ref.

τ: text amerického spirituálu, The Second Book of Negro

Spirituals, 1926 / Jiří Joran, Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992

м: De Angel Roll de Stone Away, nářev amerického spirituálu / The Second Book
of Negro Spirituals, 1926 / Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

555

kánon
1.

Kaž - dý kout má pro - zá - řit

2.

ne - děl - ní - ho ji - tra svět,

3.

Je - žíš slav - ně z hro - bu vstal,

4.

nad smr-tí je Pán - a Král.

τ: Miroslav Heryán, Svítá, 1992

μ: Alfred Stier, Fünzig geistliche Kanons, 1949 / Svítá, 1992

© Evangelischer Sängerbund e.V., Wuppertal

kánon

1. C

Sur - re - xit Do - mi - nus ve - re,

2. C

al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

3. C

Sur - re - xit Chris - tus ho - di - e,

4. C

al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

556

τ: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

μ: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

557

1. Sly - šíš zvo - ny? Je - jich hla - hol
roz - lé - há se po vší ze - mi.
Pán Je - žíš z hro - bu vstal,
ha - le - lu - ja, mr - tev ne - ní.

2. Slyšíš písně? Jejich jásot rozléhá se po vší zemi. /
Pán Ježíš z hrobu vstal, haleluja, mrtev není.

3. Všichni lidé radujte se, radujte se po vší zemi! /
Pán Ježíš z hrobu vstal, haleluja, mrtev není.

τ: podle Gerhadta Tauchelta Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981 / 2018

m: Herbert Beuerle, Der goldene Hahn, 1978 / Buď tobě sláva, 1981

558

1. Pře - mo - hl Je - žíš smr - ti noc,
 z hro - bu vstal na ú - svi - tu.
 Je - ho je slá - va, čest i moc
 a on nám krá - čí na po - moc,
 na po - moc své - mu li - du.

2. To jitro velikonoční / smíš chválit v každém místě. /
 Vždyť všude, kde se shromáždí / ve jménu jeho dva neb
 tři, / je s námi zcela jistě.

3. Tak s církví svou se setkává / ve svátostech a Slovu. /
 Každému, kdo jej poznává, / v pokorné víře vyznává, /
 svůj život dává znovu.

4. Ježíši věrný, zůstaň již / i s námi, když den hasne. /
 Ať nad hroby, jež všude zříš, / nám svítí, vede dál a výš /
 tvé, Pane, světlo jasné!

τ: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

м: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

559

1. Ó hla-vo pl-ná trýz - ně,
ne - če - káš na ap - laus, _
kde na - jde - me tvou ce - stu
z Golga - ty do E - maus?
Ref. Ty skry - tý, prá - vě skrytý
i ve svém vzkří - še - ní, _
ba prá - vě i tam zbi - tý
pro na - še spa - se - ní.

2. Nic ne-vi-dět než rá - ny,
 kdo vi-díš je, vem ro-ha.
 Je lé-pe ne-vě-řit než vi-dět
 na-dar-mo Kris - ta Boha. Ref.

3. Ó hlavo plná trýzně, / nečekáš na aplaus, / kde najdeme
 tvou cestu / z Golgaty do Emaus? Ref.

τ: Pavel Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

μ: Jiří Schneider, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

560

1. Ví - tě - zi k poc - tě zpí - vej - me,
 ve - leb-me jej hned zrá - na,
 v ra - do - sti spo - lu slav - me dnes
 den vzkří - še - né - ho Pá - na.
 Ra - duj - me se, ve - sel-me se,
 chvá - lu vzdá - vej - me.

2. Obětí, kterou dokonal / tam na oltáři kříže, / kněz
 pravý Bohu nazpět dal, / co držel světa kníže. / Radujme
 se, / veselme se, chválu vzdávejme.

3. Anděla zhoubce tato noc / srazila v jeho pýše, / vyvedla
 nás ven z poroby / faraonovy říše. / Radujme se, / veselme
 se, chválu vzdávejme.

4. Úzkostmi moře Rudého / prošli jsme v jeho síle. /
 Beránek zve nás k hostině, / oblečme roucho bílé. /
 Radujme se, / veselme se, chválu vzdávejme.

5. Proniká temnem světla svit, / bázeň zahání víra, /
tvé jméno chválí Boží lid, / ó Tvůrce všehomíra. /
Radujme se, / veselme se, chválu vzdávejme.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

561

1. Vstal Kris - tus z mrtvých, všech ú - trap

zba - ve - ný. On je nám ži - vo - tem,

stud - ni - cí__ ne - vy - schlou. Po - vstaň - te,

pout-ní - ci, svou smr - tí zna - ve - ní.

Slav-me jej - s ra-do-stí neskon - če - nou.

2. Vítej nám nyní, jsi dnešní nadějí. / Křesťanům
nevěrným daruj své vzkříšení, / brání se hříchům svým,
však nohy klesají. / Povstaňme s radostí vykoupení.

τ: Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

s: Tomáš Najbrt

562

1. Na ú - svi - tu ne - dě - le

v po - tem - ně - lé do - bě

hle - dá - me tě, Je - ží - ši, _____

vo - pu - ště - nám hro - bě.

Hle - dá - me tě v za - hra - dě,

kam jsi — prý byl po - cho - ván,

zdra - há - me se u - vě - řit, že

ty jsi ži - vý Pán.

2. Ženy zcela zděšené nic nám nepovědí. / Dveře jsou už zavřené, potažené šedí. / Krista někam odnesli, zdalipak to také víš? / Smutný příběh od jeslí až po golgotský kříž.

3. Zatím cestou do Emaus učedníky svoje / povzbuzuješ v myšlenkách plných nepokoje. / Když si vůbec povšimnou, že stojíš uprostřed nich, / jejich zrakům ztrácíš se, jak zjara taje sníh.

4. Navštěvuješ také nás denně zas a znovu, / jenom kdo tě rozpozná ve tvém živém slovu? / V časech dobrých, časech zlých, kdy nám vládne tma a mráz, / nesnadné je pocítit, že ty jsi blízko nás.

Т: Jiří Slouka

М: Filip Klinecký

563

1. V to ji - tro ve - li - ko - noč - ní se
 při - ho - dil ten div: hrob zůstal prázdný,
 Kristus vstal a sto - jí ta - dy živ.
 Slyš - te, slyš - te, že sto - jí ta - dy živ.
 Slyš - te, slyš - te, že sto - jí ta - dy živ.

2. V čas letnic v kruhu dvanácti se opět udál div: /
 vždyť mluví směle, žádný strach, a svědčí: Pán je živ. /
 |: Slyšte, slyšte, jak svědčí: Pán je živ. :|

3. Tak vždycky znovu vidíme, jak činí Pán ten div: /
 že lidé slyší dobrou zvěst a věří: Pán je živ. / |: Slyšte, slyšte,
 že věří: Pán je živ. :|

tr: *Zu Ostern in Jerusalem*, Arnim Juhre, *Die Mundorgel*, 1984 /

Bohuslav Vik, *Evangelický zpěvník (dodatek)*, 2000

m: Karl-Wolfgang Wiesenenthal, *Die Mundorgel*, 1984 /

Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

Juhre, Arnim © Rechtsnachfolge Arnim Juhre

Wiesenenthal, Karl-Wolfgang © Rechtsnachfolge Karl-Wolfgang Wiesenenthal

*Pane Ježíši Kriste,
ty jsi žil náš život,
zažil jsi radost i trápení
a prošel naší smrtí.
Rozumíš nám.
Rozhodl ses nést naši bolest
a projít naší smrtí,
i když jsi nemusel.
Jako jediný ses ukázal živý
poté, co jsi zemřel.
Prosimé, pomoz nám věřit tomu,
co neznáme a nechápeme.
Vlej do našich srdcí naději,
která je nad naše chápání.
Zbav nás strachu ze smrti i z toho,
co nás v životě ještě čeká.*

NANEBEVSTOUPENÍ

Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. (Ko 3,1–2)

564

1. Aj, Pán kra-lu-je, božskou čest ma-je,
 sám soud podstoupil, kří-žem trestán byl,
 sná - šel trá-pe-ní, hněv, po - hr-dá - ní,
 již se - dí při Ot - ci po je-ho pra-vi - ci.

2. Kriste Ježíši, Králi nejvyšší, / jehož má jméno každé koleno / poklonou ctíti a velebiti, / dej, ať i my věčně ctíme tě srdečně.

3. Vstoupils na nebe, prosíme tebe: / táhni nás vzhůru k andělských kůrů / jak účasti, tak i radosti, / odpusť hříchy naše, potři satanáše.

4. Jsa na pravici opatrující / nebe i zemi, Pán nade všemi, / veď, chraň, živ, těš nás a tak mocně spas. / Ó přemilý Pane, dej, ať se tak stane.

5. Těšme se Pánu, majíc ochranu / jeho milosti,
všemohoucnosti / proti lsti plným branám pekelným. /
Nechť ďábel, svět bouří, však nic neobdrží.

t: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Zpěvník žalmů a písní
duchovních, 1877 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018
m: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562

565

1. Chval-me všich - ni Krá-le ne-be-ské - ho,
kte - rý vstou - pil v radost Ot-ce své - ho,
by byl Pá - nem stvoře - ní vše-ho.

2. Vždyť v panství jeho je naše sláva, / mocná jeho v nebi,
v zemi správa / věřícím potěšení dává.

3. Dí: „Doufejte, zvítězil jsem já již, / nebojte se, byť bylo
ještě tíž, / ve vás též přec zvítězí můj kříž.

4. Aj, k Otci vstupuji přemilému, / k Bohu svému a také
vašemu, / na vás pro mne vždy laskavému.

5. Chci pak, moji apoštolé milí, / byste k národům
poslové byli, / tím dovedli vůli mou k cíli.

6. Amen pravím, kdokoli přijme vás / a oblíbí evangelia
hlas, / ten bude blažen na věčný čas.“

7. Tak když je svými sliby podpíral / a království jim
věčné otvíral, / do něhož se v nebe ubíral,

8. hned dva andělé se objevili, / řekli, by do nebe
nepatřili, / jeho návrat jim zaslíbili.
9. Nuže, věrní, na Pána jen hleďte, / v něm předchůdce
svého vždycky mějte / a v ničem dobrém již neleněte.
10. Však Pán tam šel nejen pro sebe sám, / ale aby místo
připravil nám / a až přijde, k sobě nás vzal tam.
11. Ó Kriste, dej, ať nás Duch tvůj táhne / za sebou,
a srdce naše prahne / láskou po tobě, milý Pane!

τ: Lukáš Pražský, [Piesničky], 1501 / Kancionál, 1659 / Evangelický
zpěvník, 1979 / 2018 м: *Modulemur die hodierna*, nářev tradiční
české písně Čížku, ptáčku zeleného peří / Kodex Franus, 1505 /
Písně chval Božských, 1541 / Český zpěvník, 2007

*Když je mi nejhůř zvednu oči vzhůru
tam kde tuším songy andělskýho kůru
jo když je mi nejhůř zvedám oči k nebi
tam kde tuším ruce probodnuté hřeby
Já nemám zdání kdo ty ruce probod
a nevím ani kde se pomoc hledá
vím jenom o tom že když mi teče do bot
je tu něco co mi oči vzhůru k nebi zvedá
Možná že ty ruce se mi jenom zdají
a andělské kůry vůbec nezpívají
nevím kde je pravda vím však že když oči k nebi zvednu
nedopadnu ke dnu*

566

1. Když na - stal den čty - ři - cá - tý
a Pán měl být v ne - be vza - tý,
roz - cá - zal u - čed - ní - kům svým
na ho - ru jít a ře - kl jim: Ha - le - lu - ja!

2. „Dána jest mi moc nejvyšší, / na nebi i na zemi vši, /
budete o tom svědčiti, / Duch můj bude vás učit. /
Haleluja!

3. S ním jdouce, kažte každému / odpuštění vin
v mém jménu, / národy učte a křtíte, / království mé
shromážděte. / Haleluja!

4. Vše, co jste u mne slýchali, / učte, by zachovávali. /
Já nikdy neopustím vás, / Ducha svého pošlu na vás.“ /
Haleluja!

5. Pán šel do království svého, / vše je pod nohama jeho, /
Slovem církev svou spravuje, / dary svými ozdobuje.
Haleluja!

6. V den poslední zas přijde k nám / a ukáže slávu svou
sám, / ovce od kozlů oddělí / a v počet andělů vtělí. /
Haleluja!

7. Na ten tvůj příchod čekáme, / srdečně si ho žádáme. /
Přiď rychle, Pane Ježíši, / připoj nás k nebeské říši. /
Haleluja!

567

1. Do Bo - ží slá - vy vstou - pil Pán,
ha - le - lu - ja, však ta - dy vlád - ne
ne - po - znán, ha - le - lu - ja.

2. Ač svět se zmítá, církev svou, / haleluja, / podpírá mocí vítěznou, / haleluja.

3. Že nadějí nám Písmo zní, / haleluja, / svědčí o síle vzkříšení, / haleluja.

4. Ježíši Králi, láska tvá, / haleluja, / navěky s námi zůstává. / Haleluja.

τ: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

м: Melchior Franck, Rosetulum musicum, 1627/8 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

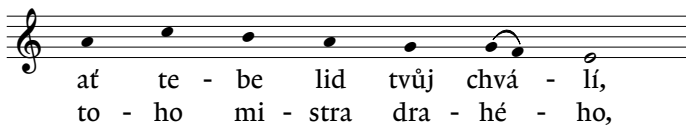
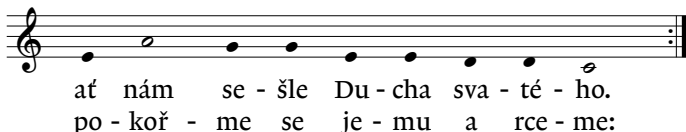
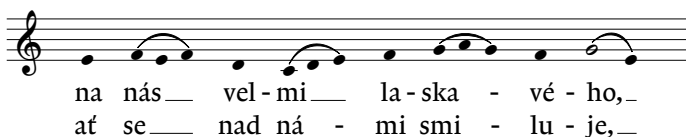
*Kriste, ty jsi odešel k Otci,
a přece ti není lhostejná žádná bolest a trápení tohoto světa.
Vystoupil jsi do nebe, a přece zůstáváš stále mezi námi,
abys nás pozdvíhal a vedl do svého nebeského království.*

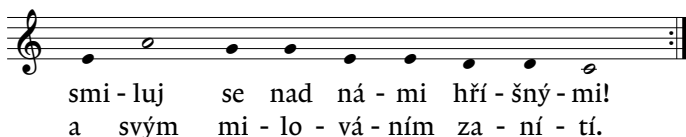
← τ: Nikolaus Herman, Die Sontags Evangelia, 1560 /
Kašpar Motěšický, Ruční knížka, 1594 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
м: Pulcherima velut rosa / Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

„Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí,
a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku,
Samařsku a až na sám konec země.“ (Sk 1,8)

568

τ: Jistebnický kancionál, c.1430 / Písničky
křesťanské, 1530 / Evangelický zpěvník, 1979
m: *Křesťané, z hřiechův povstaňte*, Jistebnický kancionál,
c.1430 / Písně chval Božských, 1541

569

2. jehož dal učedníkům svým / způsobem právě
nebeským, / naplniv je světlem divným.

3. Zaslíbení se splnilo, / jakž prorokováno bylo, /
což jest věrným srdcím milo.

4. Zdávna to Bůh předpověděl / (aby každý věrný věděl, /
v tom své potěšení viděl)

5. skrze Joele proroka, / řka: „Vyleji svého Ducha, /
on jest věrných všech útěcha.“

6. To se v skutku ukázalo / a v Jeruzalémě stalo, /
na apoštolích shledalo,

7. kteří tu zjevně kázali, / všech jazyky vyznávali /
a Krista oslavovali.
8. Duch svatý je k tomu pudil, / aby mnohých srdce
soudil / a ku pokání probudil.
9. Z nichž se mnozí v žalost dali, / že Pána ukřižovali, /
velmi toho litovali,
10. apoštolů se ptajíce: / „Čeho je potřebí více?“ /
hotovost Ducha majíce.
11. Kterýmžto odpověděli, / aby pokání činili /
a v Krista pokřtěni byli,
12. došli hříchů odpuštění, / Duchem svatým potvrzení /
podle božských zaslíbení.
13. Z toho jest jim vzešla radost / a odňala srdce žalost, /
jakž přišla Krista účastnost.
14. Toť dílo Ducha svatého: / učí, těší rád každého /
slovu pravdy povolného.
15. Prosíme, Pane Ježíši, / rač dáti své svaté říši, /
ať ji Duch svatý vždy těší
16. skrze dary své v hojnosti / víry, lásky, nadějnosti; /
dej s ní býti v té milosti.
17. Zavítej dnes, Duchu svatý, / v darech sladkých v církev
vsátý, / i od nás věrou přijatý!
18. Chovej nás vždy v své milosti / a v Kristově
účastnosti, / zdržuj v lásky společnosti,
19. ať tě vždy věčně chválíme, / s Otcem, Synem
velebíme, / na věky věků slavíme.

†: Písně chval Božských, 1541 / Písně duchovní
evangelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

m: *Resurrexit Dominus* / Vyšebrodský sborník, 1410 / Písně chval Božských, 1541

570

1. Ot - če náš, mi - lý Pa - ne,
pro - sí - me, ať se sta - ne

dej nám Du - cha sva - té - ho,
pro Kris - ta, Sy - na tvé - ho;

ať nás u - čí Bož - ské - ho

prav - du zá - ko - na zná - ti,

pro - roc - tví fa - le - šné - ho

pil - ně se vy - stří - ha - ti.

2. Kriste, jenž jsi věrným svým seslal Ducha svatého, /
před věky vyvoleným od Otce nebeského, / račiž nám této
chvilě téhož Ducha seslati, / abychom tebe mile mohli
v Slovu poznati.

3. Ó milý Duchu svatý, rač naším hostem býti, / jenž jsi
v darech bohatý, nemeškej k nám přijíti. / Spravuj jazyk
k mluvení, dej dobré naučení, / nachyl uši k slyšení, zapal
srdce k věření.

571

kánon

Ot - če náš, mi - lý Pa - ne, dej
Ó mi - lý Du - chu sva - tý, rač

nám Du - cha sva - té ho.
na - ším ho - stem bý - ti.

τ: Kliment Bosák Ursin, *Písničky* [1535] /
 Vodňanský kancionál, 1537 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: *Venusta Regina* / Kodex Franus, 1505 /
 Piesně chval Božských, 1561 / Ladislav Moravetz

← τ: Kliment Bosák Ursin, *Písničky*, [1535] / Vodňanský kancionál, 1537 /
 Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: *Venusta Regina* / Kodex Franus, 1505 / Piesně chval Božských, 1561 /
 Kancionál český, 1683 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

572

1. Tě - ši - te - li, Du - chu sva - tý,
 kéž jsi od nás v da - rech bož - ských
 vzácně při - ja - tý. Dejž, by - chom dnes
 v tom ho - do - va - li, v du - chu svém se vždy
 ra - do - va - li, te - be chváli - li.

2. Tys Otci i Synu rovný, / v božské slavné osobě své /
 nestižitelný, / svrchovaná, věčná dobrota, / působce
 nového života, / v darech štědrota.

3. Ty jsi všechny vyvolené / činil dary svými hodné, / Krista
 účastné, / a svou krví, kterou vyléval, / když sebe za ně na
 kříž vydal, / je očišťoval,

4. by byli Boží synové, / také s Kristem dědicové, / jeho
 údobé, / když by tvého došli rození, / které z Kristova
 zasloužení / dáno k spasení.

5. Ty dáváš svým víru pravou, / život nový tou
 předivnou / božskou mocí svou, / aby s Kristem jsouce
 spojeni / a v lásce svaté založeni, / v něm spolek měli,

6. nade vše ho milujíce, / jako Pána svého sobě / nejdráž
vážíce, / jedno tělo s ním učinění / a za chrám svatý
posvěcení / k jeho bydlení.
7. Ó Bože, divné dílo tvé, / které děláš podnes v každé /
duši zvolené, / bez kterého lidem k spasení / platno nic
pouhé vnější není / slova slyšení.
8. Též přijímání svátostí / bez víry nás samo hříchu / ještě
nezproští. / Leč ty, Pane, koho předejdeš / a milostí svou
jej daruješ, / vnitř obživuješ.
9. Avšak člověka každého / ty svátostmi a kázáním / slova
Božího / povoláváš i ujišťuješ, / živíš, chováš i opatruješ, /
bludů zprošťuješ.
10. Užívající též toho, / chvalme spolu Boha svého, /
Ducha svatého; / vždyť z milosti k pravé hodnosti / přivedť
ke Krista účasti / svou služebností.

τ: *Nu bitt wir den heiligen Geist* / Glogauer Liederbuch, 1480 / Martin Michalec,
Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
м: nářev německé varianty písně *Jezu Kriste, štědrý kněze* / Jistebnický
kancionál, c.1430 / Glogauer Liederbuch, 1480 / Piesně chval Božských, 1541

573

1. Ó Tvůr - ce, Du - chu sva - tý, přijď,
 rač v my - slích na - šich ho - stem být,
 tvá na - plň mi - lost vzne - še - ná
 ta srd - ce te - bou stvo - ře - ná!

2. Ó rozněť světlo v myslích nám / a vylej lásku v srdcí
 chrám, / ty v mdlobě těla posiluj, / svou mocí stále při nás
 stůj.

3. Rač Zlého dále zapudit / a pokojem nás obdařit, /
 ať tebou takto vedeni / veškerých škod jsme zbaveni.

4. Ty Otce rač dát znáti nám, / Syn rovněž tebou budiž
 znám, / i tebe z obou vyšlého, / ať máme času každého.

τ: *Veni, Creator Spiritus* / Martin Luther, Eyn Enchiridion oder
 Handbüchlein, 1524 / Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979

m: nápěv hymnu *Veni Creator Spiritus* / Martin Luther,
 Geistliche Lieder, 1533 / Evangelický zpěvník, 1979

574

1. Ó se - šli Du - cha své - ho
 nám, Bo - že la - ska - vý,
 ať srd - ce z nás kaž - dé - ho
 k do - bré - mu na - pra - ví,
 a - by se v nás ne - vlou - dil
 duch od - por - ný to - bě,
 by žád - ný z nás ne - blou - dil,
 ško - dě tím sám so - bě.

2. Tvůj Duch ať jest našeho / ducha posvětitel / a srdce
 z nás každého / jasný osvětitel, / ať nás učí moudrosti, /
 jež pochází z nebe, / bychom se vši možností / milovali
 tebe.

3. Tvůj Duch ať nás uvodí / v pravdu milou tobě, /
ať žádný z nás neškodí / lží a zlostí sobě. / Dar rozumu
zdravého / když nám ráčils dáti, / pomoz ho ke cti tvého /
jména užívati.

4. Mysl naši osvěcuj / světlem Ducha svého, / jím též
mocně potěšuj / bídou sevřeného. / Ve dnech utrpení dej /
důvěru a stálost, / srdce čisté uchovej, / rozhojňuj svou
milost.

5. Když pak posléz odvoláš / věrné svoje k sobě, / Duch
tvůj svatý siliž nás / v teskné smrti mdlobě. / Uděl v boji
posledním / víry, statečnosti / a po boji vítězném / přijmi
na věčnosti.

τ: podle Jana Amose Komenského Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický
zpěvník, 1979 μ: Pseaumes octante trois de David, 1551

575

1. Jak čerstvých vod je - len žá - dá
tak má du - še vždycky rá - da

v čas u - na - ve - ní své - ho,
chce mít Du - cha sva - té - ho,

neb bez je - ho po - mo - ci

ne - má - me žád - né mo - ci,

mrt - ví jsme my v so - bě sa - mi,

ne - bu - deš - li, Pa - ne, s ná - mi.

2. Pán praví: „Kdo mne miluje, / slova mého ostrřhává, /
 můj Otec jej oblibuje, / Duch svatý k nebi zdvihává. /
 K tomu my přicházíme, / v tom přibýtek činíme, / neb to
 mé milosti slovo / není mé, ale Otcovo.

3. Duch svatý, ten Utěšitel, / jejž Otec pro mne dává, / bude váš věrný učitel, / od něhož půjde zpráva / o všem, co jsem vám mluvil, / pokud jsem zde s vámi byl. / On vám všechno připomene, / on vás k dobrému povede.

4. Pokoj svůj vám zůstavuji, / ne jak vám jej svět dává. / Proč se vám srdce strachují? / Děť jsem vám slova pravá: / Jdu a zase přijdu k vám, / co jsem slíbil, to vám dám. / Nebojte se v mém pokoji, / já jsem váš a vy jste moji.“

5. Ó přijdiž k nám, Duchu svatý, / Bože mocný a pravý, / s Otcem, s Synem též podstaty / a hodný téže slávy. / Posvěcuj a spravuj nás / nyní i v poslední čas. / Otevři svých darů pramen / k spasení našemu. Amen.

τ: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 /

Cithara sanctorum, 1653 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551

s: Claude Goudimel, Les cent cinquante pseauxes de David, 1564/5 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

*Věčný Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista,
dej mi svého svatého Ducha,
ať ve mně vzbuzuje pravou a skutečnou víru,
ať mi vládne, ať mě posiluje, ať mě podpírá.
Ó, ty Synu věčného Otce, Ježíši Kriste,
daruj mi svého svatého Ducha.*

576

1. Za - ví - tej k nám, Du - chu sva - tý,
 s Ot - cem, s Sy - nem těž pod - sta - ty
 a roz - lej se v srd - cích na - ších
 v da-rech spa - se - ní nej - draž-ších.

2. Mysl nám věrou osvěcuj / a vůli láskou rozněcuj, /
 paměť ustavuj v naději, / svědomí v stálém pokoji.
3. V úmyslu přímém posiluj, / srdce čistotou korunuj, /
 žádosti řiď svatou bázní, / těla bujnost zkrocuj kázní.
4. Nad smysly panovati dej, / rouchem ctnosti je odívej, /
 ať vše, což se tobě líbí, / činí, mluví, slyší, vidí,
5. tak obraz Otcův nesouce, / v Krista vkořenění jsouce, /
 v něm po lopotě vezdejší / máme v nebi život lepší.
6. Dej to z milosti Otcovy, / plné zásluhy Kristovy, /
 štedrý dárce, Duchu svatý, / Bože nedílné podstaty.

т: hymnus *Nunc, Sancte, nobis, Spiritus* / Matěj Červenka, Písně chval Božských, 1561 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

м: nápěv hymnu *Veni, Creator Spiritus* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1564 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

577

1. Přijď již, Du-chu sva-tý, přijď k nám
 a srd-ce na-še těš ty sám,
 buď stá-le na-ším u-či-te-lem.
 Čiň si z nás slu-hy prav-di-vé,
 roz-ně-cuj v srd-cích svět-lo své,
 za-žeh-ni nás svým svatým oh-něm,
 dej na-ší sla-bé ví-ře vzkvést!
 Tys vlád-ce náš, buď to-bě čest!

2. V pokušení buď naše stráž, / vždyť slabost naši dobře
 znáš, / náporu světa podléháme. / Naplň nás duchem
 tichosti, / v milování dej stálosti, / tvou radu vždy
 očekáváme. / Veď a řiď nás neustále, / dej, ať jsme živi
 k tvé chvále!

3. Svůj mír a pokoj rozlij v nás / a všechnu naši pýchu
zkaz, / své drahé slovo do srdce vpiš. / Přemáhej naši
hněvivost, / zaháněj každou pochybnost, / pokornou
prosbu, Pane, vyslyš. / Buď v bojích naším obráncem /
a v ponížení zastáncem.

4. Přijď již brzy, přijď, Pane náš, / své věrné pod ochranou
máš, / nechť vzejde záhy hvězda jitřní! / Očekáváme
příchod tvůj, / Ježíši Kriste, Králi můj, / tvá svatá církev již
tě žízni. / Ach, Duchu svatý, připrav nás / na den, kdy Ježíš
přijde zas.

τ: *Veni, Creator Spiritus* / Bénédict Pictet, *Cantiques sacrez*, 1705 /
Jan Sláma a Bohuslav Vik, *Evangelický zpěvník*, 1979
m: *Les cent et cinquante psaumes de David*, 1562

*Duchu svatý,
dej mi víru,
která mě zachrání
před zoufalstvím, chtivostí i nectnostmi.
Dej mi lásku k Bohu a lidem,
která ve mně zničí
hněv, zášť i pocit hořkosti.
Dej mi naději,
která mě zbaví strachu a malomyslnosti.*

578

1. Stud - ně ne - pře - vá - že - ná
k to - bě ú - pí du - še má,
všech bož - ských mi - lo - stí,
tvých žíz - níc slad - ko - stí.
Bo - že, Du - chu sva - tý,
jenžs po - sa - vad v da - rech svých
pře - dra - hých a roz - ko - šných
pře - hoj - ně bo - ha - tý.

2. Proto vroucně tě prosím, / můj posvětiteli, / víry pravé
v mém srdci / mocný pěstiteli, / rozmnožuj ji dále, / ať se
již nezmenšuje, / ale vždy rozhojňuje / ke tvé cti a chvále.

3. Při tom i má naděje / ať pevnou stálostí / před tebou se
vždy skvěje / bez vši pochybnosti, / bych neměl doufání /
v darech pomíjejících, / však věčně trvajících / a v tvém
smilování.

4. Vladaři můj výborný, / braň a posilň mne sám, /
by libý neb odporný / vítr sem ani tam / mnou nemoh
viklati, / nýbrž ať v každé době / důvěřuji se tobě, / rač mi
pomáhati.

579

1. Du - cha sva - té - ho dne - šní den,
 ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja,
 se - slal Pán Je - žíš Spa - si - tel,
 ha - le - lu - ja,

2. všem svým učedníkům milým, / haleluja, haleluja, /
 jakož byl předpověděl jim, / haleluja,

3. aby on svým darováním, / haleluja, haleluja, /
 zažeh srdce k milování, / haleluja.

4. Ať Pán svou svatou milostí, / haleluja, haleluja, /
 pošle nám Ducha z výsosti, / haleluja,

5. radost duchovní rozmnoží, / haleluja, haleluja, /
 srdce v nás smutná utěší, / haleluja.

6. Nastal nám den potěšený, / haleluja, haleluja, /
 Duchem svatým osvícený, / haleluja.

7. Raduj se dnes, lidské srdce, / haleluja, haleluja, /
 chval vesele Boha Otce, / haleluja.

← T: na motivy *Kyrie, fons bonitatis* Jan Amos Komenský,
 Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979
 M: *Madre non mi far monaca* / *Vetera nova carmina*
 sacra, 1575 / Písně duchovní evangelistské, 1615

8. On nám skrze Syna svého, / haleluja, haleluja, / zaslíbil Ducha svatého, / haleluja.

T: Benešovský kancionál, 1575/1600 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Surrexit Christus hodie / Jistebnický kancionál, c.1430 / Benešovský kancionál, 1575/1600 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

580

1. Přijď, de - ští ne - be - ský, vlá-hou ob - živ
Nechť tvůj Duch na - pl - ní vše, co slí - bil

ze - mi, v da - rech se - stup k nám!
věr - ným Je - žíš, ži - vý Pán:

Že du - ši vyprah - lou a spá - le - nou zem

chce rosou po - kro - pit, svou vláhou na - po - jit

všechny žíz - ni - vé, všechny žíz - ni - vé.

2. Přijď, vodo života, / dej pít ze svých zřídél / lidem
znaveným. / V bolestech posiluj, / v trápeních a smutcích /
buď potěšením. / Pohled' na srdce mé, / jak dál umdlévá, /
v bázni a v úzkosti / po tobě, můj hosti, / | touží duše
má. :|

3. Přijď, mistře žáků svých, / dej, ať ve tvých slovech /
moudrost nalézám. / To, co je očím mým / neznámé
a skryté, / poznat dej ty sám. / V bloudění marných
dnů / a cest ztracených / tajemství otvíráš, / svou láskou
překonáš / |: vzpouru mou i hřích. :|

4. Přijď, světa pokoji, / v něm ať znovu vstává / lid
rozptýlený. / Sám ve své věrnosti / obnov sliby dávné, / své
dej smíření. / Ať duše zkroušená / hlas tvůj uslyší: /
„Neboj se, stísňená, / ty má vyvolená, / |: tvým jsem
bezpečím.“:|

5. Přijď, studně spasení, / nebeskými dary / život
provázej! / Světlo tvé dobroty / v temnotách ať září, / tvář
svou neskrývej. / Nic víc nemohu mít, / když znám lásku
tvou. / Mé srdce proměňuj, / milostí obdaruj, / |: vždy buď
oporou. :|

т: Johann Caspar Stegmann, Neues Geist-reiches Gesang-Buch, 1714 / Jan Liberda,
Harfa nová, 1735 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Miloslav Esterle
m: Neues Geist-reiches Gesang-Buch, 1714 / Zpěvník Českobratrské
církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

581

1. Stvoř srd - ce či - sté, Bo - že, mi

a du - cha pří - mé - ho,

chci s dů - vě - rou žít se vše - mi,

zbav sám - mne od - zlé - ho.

2. Dej touhu víc se otevřít / ať vítám příchod tvůj. /
Ty sám chceš srdce proměnit, / svou láskou potěšuj.

3. Krev tvá ať léčí duši mou / a dává znovu žít, / tvůj kříž
a tvář milostivou / smím v hloubi objevit.

4. Svou moudrostí ať svatý Duch / mou víru provází. /
Ať vládne v míru mocný Bůh, / je blízko v nesnázích.

т: Josef Baštecký, Lýra Sionská, 1871 / Miloslav Esterle

м: William Gardiner, Sacred Melodies, 1815 / Complete Anglican Hymns, 2000

а: Complete Anglican Hymns, 2000

kánon 1. 2. 582

Ve - ni, Cre-a-tor, Ve - ni, Cre-a-tor,
Du - chu *sva-tý, přijď,* Du - chu *sva-tý, přijď,*

3. 4.

Ve - ni, Cre - a - tor Spi - ri - tus.
Tvůr - ce, Du - chu, přijď, ob - nov nás.

т: *Veni, Creator Spiritus* / Jacques Berthier, Music

from Taizé, 1978 / Svítá, 1992 / 2018

м: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992

583

Ve - ni, Sanc - te Spi - ri - tus,

tu - i a - mo - ris ig - nem ac - cen - de.

Ve - ni, Sanc - te Spi - ri - tus,

ve - ni, Sanc - te Spi - ri - tus.

т: *Veni, Sancte Spiritus, reple* / Jacques Berthier / Taizé: Songs for Prayer, 1998

м: Jacques Berthier / Taizé: Songs for Prayer, 1998

с: Jacques Berthier / Taizé: Songs for Prayer, 1998

584

1. Přijď, Du - chu sva - tý, přijď! My
 pro - sí - me te - be: Dej sí - lu nám
 z ne - be. Přijď, Du - chu sva - tý, přijď!

2. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Ať tvé slovo pravdy nás provází navždy. / Přijď, Duchu svatý, přijď!

3. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Jen k dobrému dílu vždy dávej svou sílu. / Přijď, Duchu svatý, přijď!

4. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Uč trpělivosti a naplň radostí. / Přijď, Duchu svatý, přijď!

5. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Jinde naděj není než v tvém odpuštění. / Přijď, Duchu svatý, přijď!

6. Přijď, Duchu svatý, přijď! / Ať dobře poznáme, co vše v tobě máme. / Přijď, Duchu svatý, přijď!

τ: *Komm, Heiliger Geist! Gott liebend zu loben*, Gertrud Luise Mathilde Luckau, Singet dem Herrn, 1970 / Zdeněk Coufal, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
 m: Johannes Petzold, Singet dem Herrn, 1970 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
 Luckau, Gertrud © Strube Verlag GmbH, München,
 Petzold, Johannes © Strube Verlag GmbH, München.

585

1. Přijď již, přijď, Duchu stvo - ři - te - li,

Du - chu smí - ře - ní.

Přijď již a proměň svět náš ce - lý

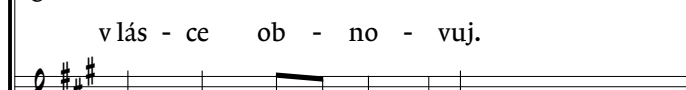
v no - vé stvo - ře - ní.

Ref. Du - chu sva - tý, nás svou mo - cí

v lás - ce ob - no - vuj.

Ne - za - nech nás bez po - mo - ci,

da - ruj po - koj svůj.

2. Probuď svým dechem kosti suché, zažeh temnotu. /
Najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu. *Ref.*

3. Probuď svědomí otupené, sblížuj národy. /
Zavěj a přiveď zotročené v říši svobody. *Ref.*

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

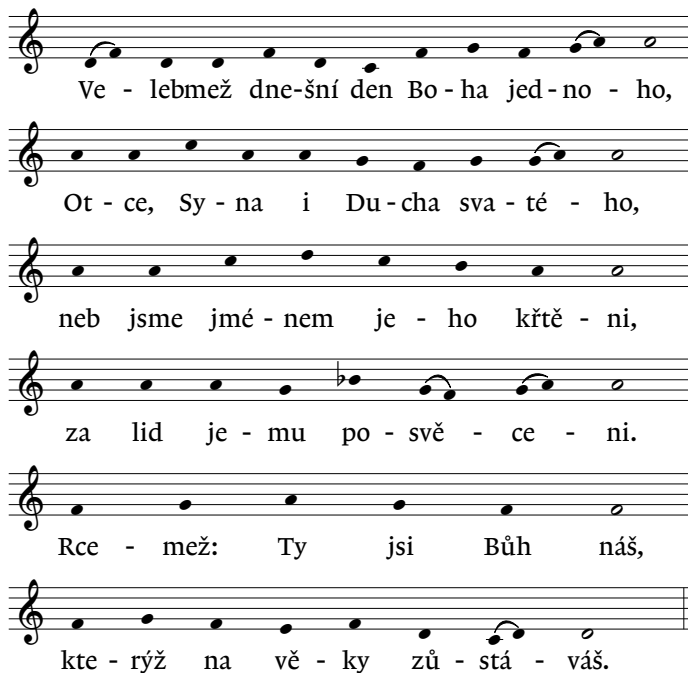
m: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

s: Svítá, 1992

TROJICE

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží
a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. (2K 13,13)

586

Ve - lebmež dne-šní den Bo - ha jed - no - ho,
Ot - ce, Sy - na i Du - cha sva - té - ho,
neb jsme jmé - nem je - ho křtě - ni,
za lid je - mu po - svě - ce - ni.
Rce - mež: Ty jsi Bůh náš,
kte - rýž na vě - ky zů - stá - váš.

τ: Jan Augusta, Piesně chval Božských, 1561

м: nápěv antifony *Gloria tibi, Trinitas* / Piesně chval Božských, 1561

587

1. Ó Svět - lo, Tro - ji - ce sva - tá,
 tys jed - na bož - ská pod - sta - ta,
 svou nás o - svě - cuj ja - sno - stí,
 o - de - jmi vnitř - ní tem-no - stí.

2. V světle nepřístupitelném / jsi, v místě nestižitelném, /
 světlem víry dej se znáti, / srdcem celým milovati.

3. Ó mocný, moudrý i dobrý, / k sdílnosti v dobrém všem
 štědrý, / naši mdlobu, hloupost, zlost znáš / i lítost v tom
 nad námi máš.

4. Trojí v osobách, jeden Bůh, / z nebe viděl jsi náš
 neuh / a ráčil ses ohlásiti / a z milosti nás spasiti.

5. Ukázals osob rozdílnost, / však božskou jedinou
 bytost / v stvoření a vykoupení / i ve vnitřním obnovení.

6. Toto tvoje trojí dílo / hříšnému se přiblížilo /
 člověku k jeho spasení, / by v něm neslo tvé znamení.

7. Neboť nižádné stvoření / člověku v tom rovno není, /
 že k obrazu stvořen tvému, / a tak k životu věčnému.

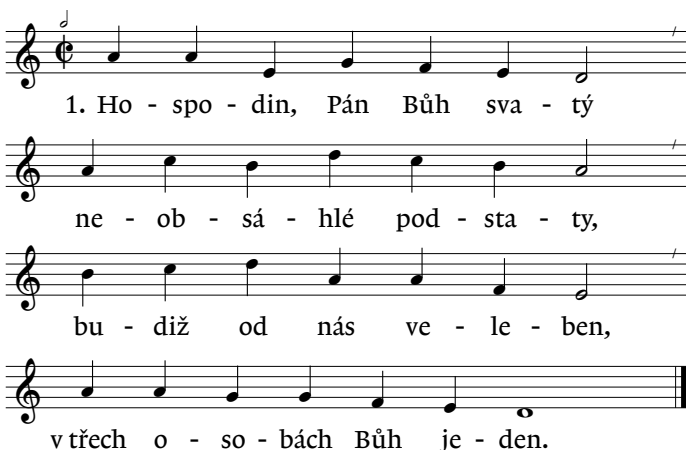
8. Kdyby zůstal v nevinnosti, / přišel by k nesmrtelnosti, /
 na duchu těž i na těle / život z tebe měl by cele.

9. Ale ty, všemohoucí sám / a v moudrosti, v dobrotě
 znám, / způsobils to v své milosti, / aby zas ožil k věčnosti

10. a pro Pána Jezu Krista / v svatém došel nebi místa, /
když má skrz Ducha svatého / obraz stvoření nového.

11. Budiž Bohu Otci chvála / i Synu jeho buď dána /
i také Duchu svatému, / Pánu Bohu jedinému.

τ: hymnus *O lux beata Trinitas* / Lukáš Pražský, Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 m: *Salvator iam illuxit* /
Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512 / Písně chval Božských, 1541

588

1. Ho - spo - din, Pán Bůh sva - tý
ne - ob - sá - hlé pod - sta - ty,
bu - diž od nás ve - le - ben,
v třech o - so - bách Bůh je - den.

2. Stvořiteli nebeských / věcí, všech také zemských, /
poslals k nám Syna svého / k spáse lidu hříšného.

3. Nevýstižná Moudrosti, / Synu Boží z výsosti, /
draze jsi nás vykoupil, / všechny hříchy krví smyl.

4. Přemocný Duchu svatý, / v srdce vírou přijatý, /
vzbuď v nás lásku srdečnou, / dej v Kristu účast věčnou.

5. Slaven buď jediný Bůh, / Otec, Syn i svatý Duch, /
Stvořitel, Vykupitel, / doufajících Těšitel.

τ: Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: *Pacis hec sunt munera* / Kodex Franus, 1505

589

1. Buď slá - va Bo - hu, chvá - la Ot - ci,
kte - rý stvo - řil ze - mi
a v lás - ce své dal člo - vě - ku svět
s da - ry — je - ho vše - mi.
On ke svo - bo - dě při - vá - dí svůj
vy - vo - le - ný lid,
ať chvá - ly za - zní, ne - chceme už
ji - ných — bo - hů mít.

2. Buď sláva Bohu, chvála Synu, pozdrav svého Krále, /
na kříži trpěl, zvítězil, je mezi námi stále. / Zná bídu naši,
smutek náš – to všechno prožil sám, / ať chvály zazní,
nade všemi pány on je Pán.

3. Buď sláva Bohu, chvála Duchu – to on sílu dává, /
kde působí, tam veliká se v lidech změna stává. /
Kde smutek byl a beznaděj, tam vzhází nový den, /
ať chvály zazní, svatý Duch buď od nás veleben.

4. Buď sláva Bohu, chvály naše ať zní každé ráno, /
co k životu je potřebné, to vše nám bylo dáno. / Ať naše
srdce naplní se láskou, radostí / a píseň chvály zazní Bohu
s pravou vděčností.

т: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
м: Sbírka skladeb pro klávesový nástroj, [1800/10] /
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

*Svatý Bože, stvořil jsi nás,
v Ježíši Kristu se s námi setkáváš
a skrze Ducha svatého nás voláš.
Před tebou se skláníme a vyznáváme:
V tobě je všechna sláva.
Tobě, Otci, Synu i svatému Duchu,
buď čest a chvála na věky.*

z luterské liturgie

590

1. Sva-tý, sva-tý, sva - tý, Pán Bůh všemohou - cí!
 On buď naší pí - sní stá - le slavně zvy - šován!
 Budiž Bo - hu Ot - ci česť i chvála vrou - cí,
 jenž s Duchem, Sy - nem jeden Bůh a Pán.

2. Svatý, svatý, svatý, před tebou se sklání / všichni tvoji
 věrní v slávě, tam, kde trůn svůj máš. / S andělskými sbory
 ctí tě bez přestání, / jenž věčně tentýž v lásce zůstáváš.

3. Svatý, svatý, svatý, nám však blízký stále, / ač nám naše
 hříchy brání uzříť slávu tvou. / Kdo je rovný tobě? Vládněš
 dokonale / v síle své lásky zemí veškerou.

4. Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí! / Jménu tvému
 zde i v nebi slavně dík buď vzdán! / Budiž Bohu Otcí česť
 i chvála vroucí, / jenž s Duchem, Synem jeden Bůh a Pán.

T: Reginald Heber, Hymns, 1827 / Jindřich Halama

M: John Bacchus Dykes, Hymns Ancient and Modern, 1861 /

Zpěvník evangelické Bratrské církve, 1908 / 2018

DÍKČINĚNÍ

Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti,
abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete,
a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo. (2K 9,8–11)

1. Chval - mež Bo - ha, ó kře - sťa - né,
za da - ry nám pro - ká - za - né
i to - ho ro - ku na po - lích,
Pá - ně je všec - ka pl - nost jich.

591

2. Chvalte Pána, vzdejte mu čest, / neb od věčnosti dobrý
jest: / on stvořil nás, udržuje, / živí, chrání, opatruje.

3. On nás v Kristu vykoupené, / Duchem svatým
posvěcené, / milovati nepřestává, / pokrm, nápoj, oděv
dává.

4. On k našemu potěšení / dal vzrůst našemu osení, /
což i nyní spatřujeme, / když užitky z pole žneme.

5. Zpívejme mu srdcem vděčně: / „Ó Bože dobroty
věčné! / Sláva buď tobě na nebi / a pokoj lidem na zemi.“

6. Při nynější žni radostné / pamatujme na milostné /
léto věčného života, / tomu chce Boží добрota.

7. Bůh Otec, Syn i Duch svatý, / Bůh náš svatý, svatý,
svatý, / budiž od nás nyní chválen / i na věky věků. Amen.

T: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 /

Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: podle hymnu *Veni, redemptor gentium* Martin Luther, Geistliche

Lieder, 1543/44 / Písně duchovní evangelistské, 1564

592

1. Co žá - dáš od nás, Pa - ne,
za své da - ry z ne - be
nám hoj - ně da - ro - va - né
v vše - li - ké po - tře - bě?

2. Nežádáš stříbra, zlata, / neb to všechno tvé jest, /
naše všechna odplata / je vzdávat tobě čest.

3. Z srdce tedy vděčného / tebe vzývat máme, /
neboť dárce jiného / krom tebe nemáme.

4. Tebe žádný kraj světa / obsáhnout nemůže, /
nepominou tvá léta, / tvá moc všechno může.

5. Slovem tvým jsou stvořena / nebesa nad námi /
a krásně ozdobena / sluncem i hvězdami.

6. Chovej i nás laskavě, / dokud jsme na světě, /
a dej, ať za to právě / oslavujeme tě.

7. Za tvé opatrování, / milostivý Pane, / je naše děkování. / Amen, tak se stane.

т: Jan Kochanowski, Pieśni, 1586 / Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 /
Evanjelický kancionál, 1717 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 /
Evanjelický zpěvník, 1979 / 2018
м: Kancionál, 1659 / 2018

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, Králi světa,
jenž dáváš chlebu vyrůst ze země.

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, Králi světa,
stvořiteli plodu vinné révy.

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, Králi světa,
skrze jehož slovo se vše stává.

podle židovského požehnání

593

594

1. Skloň se_ knám svou mi - lo - stí,
Ho - spo - di - ne, z vý - so - sti,
pře - ja - sný tvůj_ ob - li - čej
nad ná - mi se po - za - skvěj.

2. Učiň to, ať cestu tvou / všichni lidé naleznou, / rozsvěť
všemu stvoření / světlo svého spasení.

3. I budou ti nositi / rtů svých libé oběti, / všichni, co jich
v světě jest, / tobě, Pane, dají čest.

4. Každý jazyk vesele / zazvučí ti k pochvale, / nebo ty,
ó Pane náš, / soudy pravé vykonáš.

5. Země též z svých pokladů / vydá hojnou úrodu, /
Bože mocný, žehnej nám, / neb jsi Bůh a Pán náš sám.

6. Požehnej nám z výsosti, / Bože hojný v milosti, /
by tě ctili v pokoře / na všem světa prostore.

T: Ludvík Bohumil Kašpar, Písně cestou života, 1873

M: Písně cestou života, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979

595

1. I hvězdy a slun-ce a ce-lič-ká zem
ctí do-bré-ho Tvůrce svým chva-lo-zpě-vem.
Že vzbuzu - je bá-zeň svou ve-leb-no - stí?
Sám vnu-ká i bá-seň svou la - ska-vo - stí.

2. Kdo slunce dá jaru a létu svůj stín / a v barevném žáru
plod strásá ti v klín? / To široké srdce, jež objímá svět, /
a štědré jsou ruce, jež živí i květ.

3. Když obloha zvoní a červánky žhnou / a lesy, ach, voní
a tajemně zvou / a vlnka si šeptá a rozkvete luh, / kdo
ještě se zeptá: Co učinil Bůh?

4. Nad dary tvé skvělé, ty svrchovaný, / ctím lásku tvou,
z které jsou darovány. / Mír v tobě má pramen i duše svůj
klid / a k lásce tvé Amen ti zpívá tvůj lid.

τ: Edmond-Louis Budry, Chants pour les Unions chrétiennes de Jeunes
Gens, 1904 / Adrian Mikolášek, Evangelický zpěvník, 1979
μ: Joseph Martin Kraus, A minuetto con XII variazioni, [1791] /
Sacred Melodies, 1815 / Chants pour les Unions chrétiennes
de Jeunes Gens, 1904 / Evangelický zpěvník, 1979

596

1. Dě - kujem ti, Ho - spo - di - ne,
za ú - ro - du na ro - vi - ně,
dě - kujem ti, Bo - že náš,
za ú - ro - du, za chléb náš.

2. Na polách aj na lučinách, / v horách, na všechkých
pastvinách, / |: daj ve zdraví užití, / v cennosti zetrvaťi. :|

τ: text tradiční slovácké písně / Slovácké pěsničky, 1950
μ: tradiční slovácký nápěv / Slovácké pěsničky, 1950 / Ladislav Moravetz
s: Ladislav Moravetz

597

1. Jak vzác - nou _ pří - zeň dá - váš nám,
 jak vzác - ný _ dar bíd - ným. _____
 Prázd-ný svět _ náš za svůj dál máš,
 sle - pým výhled vrá - tíš. _____

2. Hlas tvůj nám dává bázeň tvou, / hlas tvůj náš strach vzdálí. / Prázdny svět náš za svůj dál máš, / slabým víru vrátíš.

3. Já vím, z milosti tvé dýchání mé, / já vím, z milosti tvé den můj. / Prázdny svět náš za svůj dál máš, / lačným chléb a víno dáš.

T: John Henry Newton, Olney Hymns, 1779 / Jaromír Plíšek, Svítá, 1992

M: New Britain, tradiční americký nápev / Columbian Harmony, 1829 / The Southern Harmony, 1835 / Svítá, 1992 / 2018

598

1. Chléb, ví - no, slun - ce zá - ři - vé

nám dá - váš z lá - sky své.

Za skut-ky tvé tě chvá - lí - me

a da - ry ú - ſa - sné,

a da - ry ú - ſa - sné!

Ref. Ve - le - be - no buď tvé jmé - no,

Pa - ne, na vě - ky, ve - le - be - no

buď tvé jmé - no. A - men.

2. Vůně a barvy nádherné / nám dáváš z lásky své. /
 Za skutky tvé tě chválíme / a dary úžasné, / a dary
 úžasné! Ref.

3. I píseň, kterou zpíváme, / nám dáváš z lásky své. /
Za skutky tvé tě chválíme / a dary úžasné, / a dary
úžasné! *Ref.*

Т: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

М: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

599

G D G C G
 Všechno, co mám, je, Pa - ne, tvé,
 Co bych byl sám tu bez - te - be,
 G D G D G
 všechno tvé do - bré dá - ní.
 bez tvé - ho po - žeh - ná - ní?
 D a D G H⁷ e
 Stá - le víc dá - váš, vím, že po - má - háš,
 Kéž víc chvá - lí tě kaž - dé tvé dí - tě,
 G D⁷ G
 ru - ka tvá před zlým mě chrá - ní.
 Ot - če, za tvá sli - to - vá - ní!

Т: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

М: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991 / 2018

ZÁVĚR CÍRKEVNÍHO ROKU,
SOUD A DRUHÝ PŘÍCHOD

Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. (L 12,35)

600

1. Krá-li ne-be-ský, k to-bě lid křesťanský
vo - lá vždy bez pře - stá - ní:
Smi-luj se, ach pro-sí - me, nad ná - mi.

2. Když pak sem přijdeš, / souditi nás budeš / podle své
spravednosti, / neodlučuj nás od své milosti

3. v ten přehrozný den, / v němž smutný svět všechen /
má před tvým trůnem státi / a ze všech skutků svých počet
dátí.

4. Tu spravedlivé, / v dobrém pracovité, / utěšíš velmi
mile, / řekneš jim: „Pokoj vám této chvíle.

5. Kdo jste věřili / a mnou se měřili / v činění
spravednosti, / dovedu vás do věčné radosti.

6. Pojdte, vybraní, / věčně požehnaní, / v radost již Otce
mého, / vejděte v dům Krále nebeského.“

7. A tu bezbožní / stanou v zarmoucení, / nemohouce se
skrýti; / řkou: By nás hory mohly přikrýti!

8. A tu se skrýti / nelze, všudy svítí / Krále tvář
nebeského, / kterak lze uniknout moci jeho?

9. Věčným odsudkem / hříšník jsa odsouzen / bude v něm
bez milosti. / Blaze, koho Kristus pekla zproští.

10. Králi nebeský, / od své svaté ruky / neodlučuj nás
věčně, / doved' nás do radosti bezpečně.

τ: Vyšehradský sborník, c. 1460/1470 / Písně chval

Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541

601

1. Pro - bud' - me se, kře - sta - né,
k po - ká - ní pra - vé - mu,
pa - ma - tuj - me, že na - sta - ne
den soud - ný kaž - dé - mu,

2. kdež musíme vydati / počet ze všech věcí; / těžká věc
bude obstáti / a nelze utéci.

3. Soudce živých i mrtvých, / Syn Boha živého, / požádá
počtu z skutků zlých / i z slova marného.

4. Ten bude všemohoucí; / kdo se mu zprotiví? / Moudrý,
ano vševědoucí; / kdo se mu vymluví?

5. Bude i spravedlivý; / kdo dary oblomí, / aby ortel
milostivý / vzalo zlé svědomí?
6. To majíce v paměti, / obraťme se k Pánu, / pokud ráčí
otvírati / milosti své bránu.
7. Znejme pak, že pokání / tři částky v sobě má, /
pokrytstvím se jistě mámí, / kdo jich v mysli nemá.
8. První srdce zkroušenost, / hříchů litující, / s vyznáním
Boha za milost / věrně žádající.
9. Druhá jest živá víra / v Pána Jezu Krista, / kdo té nemá,
sám se sžírá, / duše v něm nejistá.
10. Z víry má pocházeti / poslušenství nové, / potřebná je
ta věc třetí / k smlouvě opravdové,
11. neb Kristus Pán tomu chce. / Když hříšné přijímal, /
„jdi v pokoji, nehřeš více,“ / každému povídal.
12. Ó Bože, obratiž nás, / Bože všemohoucí, / ať pokání
činíme včas / horlivé a vroucí.
13. Odpusť nám naše dluhy, / věčné slávy Králi, / pro Syna
svého zásluhy, / ať tě dlužník chválí.
14. A dej k bližnímu v srdci / pravé lásky plamen, /
abychom již neztratili / milosti tvé. Amen.

†: Jiří Třanovský, *Cithara sanctorum*, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

†: *Vigilanter melodum nympe harmoniset corde* / Kodex

†: *Franus*, 1505 / *Piesně chval Božských*, 1541 / Zpěvník Českobratrské
církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

602

1. Pa-ma-tuj, člo-vě - če, proč tě Pán Bůh stvo - řil
a nad stvoře - ní vše proč tě tak po - vý - šil -
pro - to, a - bys je - mu slou - žil.

2. Bůh tvůj učinil tě k podobenství svému, /
přijal tě za dítě; tys však Otci svému / nechtěl sloužiti
věrnému.

3. On tě byl do ráje postavil krásného, / v němž jsi, rozum
maje, ctít měl Otce svého, / ale ty ses spustil jeho.

4. Utrácíš svá léta, svévolně jen hřešíš / a rozkoší světa
bídnu duši těšíš, / zlého života nelepíš.

5. Pravdě jsi odporný, pneš se nad jiného, / s bližním jsi
nesvorný, milovník jsa zlého, / pyšný, nemaje nic svého.

6. Krátký věk na světě, léta tvá pominou, / jako rosa v létě
tvé útěchy zhynou. / Kéž bys dal se cestou jinou.

7. Pokoř se v tichosti, volej k Bohu svému / a žádej milosti
sobě nehodnému, / Kristu důvěřuj samému!

8. Otče milostivý, pro smrt Syna svého / slyš hlas můj
truchlivý a mne nehodného / přijmi na milost pro něho.

9. Útočiště sobě nekladu jiného / kromě tebe, Bože, věř
v tě samého. / Protož potěš mne smutného!

10. Duši svou poroučím já tobě samému, / na milost se
spouštím Pánu Bohu svému. / Buď mi milostiv hříšnému!

603

1. Ó Pa - ne, jenž jsi přiká - zal
ře - či své o - stří - ha - ti,
Du - chem v srd - ci na - šem je psal,
ra - čiž nám po - má - ha - ti;
ke vše - mu nás po - si - lu - je,
všec - ko i nás po - svě - cu - je,
ra - čiž i do - ko - na - ti.

2. Dej, bychom před tebou státi / mohli bez obvinění, /
když budeš všechny souditi / podle slov tvých kázání. /
A viděli tě s radostí, / slyšeli hlas tvůj s libostí: / „Ej,
pojdte, požehnání!

3. Vy jste mne následovali / v druhém novém rození, /
co jsem přikázal, konali, / trpíce pro mé Čtení. /
Již přijměte život věčný, / příbytek k slávě bezpečný /
v nebeském kralování.“

τ: Příkazateli Ježíši, Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 /

Malý kancionál, 1868 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Johann Walter, Geystliche gesangk Buchleyn, 1524 / Písně chval Božských, 1541

604

1. Soud - ce vše - ho svě - ta, Bo - že,
před trů - nem tvým ne - po - mů - že
žád - né - mu krá - sa, moc je - ho,
být měl slá - vu svě - ta vše - ho.

2. Jediné může pomoci / uniknout pekla zlé moci, /
být v srdci pokorný, tichý, / své vyznávat Bohu hříchy.

3. Kdo se před tváří tvou sklání, / smí doufat v tvé
smilování, / v lásce že hříšné přijímáš, / svým slovem duši
těšit znáš.

4. Slituj se, Pane, nade mnou, / dávej mi duši pokornou, /
ať tvoje milost, láska tvá / v mém srdci navždy zůstává.

τ: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Miloslav Esterle, Evangelický
zpěvník (dodatek), 2000 м: podle hymnu *Veni, redemptor gentium* Martin
Luther, Geistliche Lieder, 1543/44 / Písně duchovní evangelistské, 1564

605

1. Ach mé nej - draž - ší jmě - ní,

The first system of the hymn is written in G major (one sharp) and common time. It consists of a treble and a bass staff. The melody is in the treble staff, starting with a quarter rest followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, and G4. The bass staff provides a harmonic accompaniment with quarter notes G2, B2, C3, D3, E3, F3, and G3.

Pa - ne Je - zu Kris - te,

The second system continues the melody in the treble staff with half notes G4, A4, B4, and C5, followed by a whole note D5. The bass staff accompaniment continues with half notes G2, B2, and C3, followed by a whole note D3.

v tvém Pí - smu na - u - če - ní

The third system continues the melody in the treble staff with quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, and G4. The bass staff accompaniment continues with quarter notes G2, B2, C3, D3, E3, F3, and G3.

jest pra - vé a ji - sté,

The fourth system continues the melody in the treble staff with half notes G4, A4, and B4, followed by a whole note C5. The bass staff accompaniment continues with half notes G2, B2, and C3, followed by a whole note D3.

že má - me v den sou - du tvé - ho

z kaž - dé - ho mar - né - ho

slo - va po - čet vy - da - ti,

pak od - pla - tu brá - ti.

2. Tomu když tak jest, Pane, / jakž v tom obстоjíme? /
My, kteří vše naopak / mluvíme, činíme? / Pak nás čeká
odsouzení, / věčné zatracení, / budeš-li soudcem přísným /
všem skutkům falešným.

3. My vědouce o tobě, / žes milostivý Pán, / utíkáme se
k tobě. / Nikdo bez tebe sám / dobrého nic neučiní, / byť
upřímně míní, / neb ty sám dáváš chtění / i skutkem
činění.

4. Pokorně prosím, Otče, / v tvé božské milosti / bys
mne obdařit ráčil / duchem rozumnosti. / Ať co myslím,
mluvím, činím, / směřuji se vším tím / k naplnění vůle
tvé, / k spasení duše své.

5. Opatruj i jazyk můj, / by nemluvil zlého, / rty
mé též moudře zdržuj, / aby víc žádného / v ničem
neoklamávaly, / daremně neštvaly, / buď k urážce
bližního, / neb svědomí mého.

6. Ať vždy s věrnými spolu, / pravdu hledající, / sloužíme
tvému slovu, / bližní milující. / K dobrým věcem
a pobožným, / k vzdělání způsobným / sám duši mou
připravuj / po všechn život můj.

т: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Cithara
sanctorum, 1737 / Miloslav Esterle

м: *Ó světe, milý světe*, nářev české světské písně / Piesně chval Božských, 1561
s: Jaroslav Krček, Český zpěvník, 2007 / 2018

606

1. „Pro - cit - ni, již zanech spa - ní,
Pu - stou, tem - nou, mrtvou no - cí
zní z vě - že stráž - né zne - na - dá - ní,
hlas vo - lá ne - od - byt - nou mo - cí:
„ó pro-cit-ni již, Si - ó - ne!“
„Kde pan-ny jste při-pra-ve- né? Již
vstaň - te, ženich zde! Své lam - py rozsvít-te
co na-nej - víc, při - strojte se, již v kráse své
mu k slav - né svat - bě jdě - te vstříc.“

2. Dcera síónská ze snění / procitá v divném
rozechvění – / jak blízko chvíle žádoucí! / Její milý v slávě
věčné, / pln pravdy, lásky nekonečné / již před ní stojí
přeskvoucí. / Nuž vítejte, Ježíši, / náš Králi nejvyšší, / v své
milosti. / Již uveď nás, / kde uchystals / stůl svatý svého
království.

3. Andělé i lidé slabí / tam zpěvem svým tě vděčně slaví, /
tam radostná jen hudba zní. / Města tvého z perel brány /

nikomu nejsou zavírány, / před trůn tvůj smí i poslední. /
 Nad naše myšlení, / nad smyslů chápání / je láska tvá! /
 Buď pochválen / a veleben – / na věky zní halleluja.

τ: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 /

Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen

Lebens, 1599 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

607

1. My če - cá - me, kdy za - ví - táš,
 Již při - jdeš zá - hy, Pa - ne náš,
 tvůj pří - chod vy - hlí - ží - me.
 již má - lo ča - su, ví - me.
 Kdo tě če - cá, se ne - le - cá,
 vstříc ra - dost - ně - ti chvá - tá
 tam vo - by - dlí tvá sva - tá.

2. My čekáme tě s důvěrou / zde za dnů zkoušek víry. /
 Tys snášel kříž svůj s pokorou, / jsa laskav bez vší míry. /
 Jak bychom my zde ve dnech tmy / se kříži vzpírat měli, /
 když vůle tvá tak velí?

3. My čekáme tě, ty zde již / nám srdce vznítíš cele. /
Ty skrytě při nás v Duchu dlíš, / však jednou přijdeš
skvěle. / A potom dáš nám, Pane náš, / u sebe pokoj
věčný / a život nekonečný.

τ: Philipp Friedrich Hiller, Geistliches Liederkästlein, 1767 /

Gustav Adolf Molnár, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

m: podle Wernera Fabricia Severus Gastorius, Andächtige

Elends-Stimme, 1679 / Nürnbergisches Gesang-Buch, 1690 / 2018

608

1. Proč se svět mar-ností, bohatstvím ho - no - sí?

Vždyť je - ho slá - va, lesk, skončí vždy v bez - mo - ci.

Co sta - věl s námahou, za chví - li po - mi - ne.

Jak su - chá trá - va zas, jak su - chá

trá - va zas v dý - mu se roz - ply - ne.

2. Kde jsou dnes králové slavní a vznešení, / mudrci
hloubaví v rozum zahledění? / Kde říše, národy, co chtěly
vládu mít? / Jak loňský sníh mizí, jak loňský sníh mizí,
musely odejít.

3. Člověče můj milý, čeho se přidržíš? / Co navždy zůstane,
co zítra opustíš? / Kochat se hojností, těšit blahobytem? /
Znát Boží zákony, znát Boží zákony, nosit je v srdci svém?

4. Co v Písmu psáno, to pro svět je bláznovství: / S nadějí
v lásce žít s vírou a moudrostí. / Druhým teď sloužit máš,
o sebe nepečuj. / Jen s milostí Boží, jen s milostí Boží
získáš pak život svůj.

T: podle hymnu *Cur mundus militat* Miloslav Esterle,
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
M: Kancionál český, 1683

*Pane, věčný a všemohoucí Bože.
Na konci života není pro nás konec všeho.
Uslyšíme nad sebou tvůj soud.
Pro Ježíše Krista doufáme ve tvé milosrdenství.
Posilni naši víru ve tvou milost.
Osvobod' nás od strachu před tvým soudem.
Dej nám sílu k tomu,
abychom dokázali změnit své životy,
skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna,
který s tebou a Duchem svatým
žije a kraluje od věčnosti do věčnosti.*

609

1. Ži-vot nám u - bí-há, den za dnem plyne,

snažme se ne-minout cíl, jež dal Pán.

Z le-no-sti zachraň nás i všech-ny _ ji-né,

kterým byl pro ži-vot stej-ný _ cíl _ dán.

2. Život nám ubíhá; z hříšného klidu / vyruš nás ty,
který nesnášíš lež. / Dej srdce citlivé pro světa bídu /
a ruce ochotné daruj nám též.

3. Život nám ubíhá, dej nám i sílu, / abychom dovedli
nezlomit hůl, / když úspěch není dán našemu dílu. /
Ať světlo světa jsme a jeho sůl.

tr: podle Mary Lamire Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Georg Hille, Dieser Jesus nimmt die Sünder an, c.1733 /

Die ehendeß einzeln gedruckte Cöthnische Lieder,

1738/9 / Evangelický zpěvník, 1979

610

1. Mar - nosť, svet - ská mar - nosť,
 k če - mus mja pod - ved - ťa,
 od mé - ho mi - ľe - ho
 Bo - has mja od - ved - ťa.

2. On mja na to stvoříť, / abych jemu slúžil / a já sem,
 můj Bože, / k tvej libosti nebyť.

3. Ej, došiel mja mandat / od Boha samého, / že sa mám
 predstaviť / před velebností jeho.

4. Že mám počet vydat / z mých rozličných skutků, /
 leká sa duše má / veľkého zármutku.

т: tradiční slovácký text / Moravské národní písně, 1860 / 2018

м: tradiční slovácký nápěv / Moravské národní písně, 1860 / Ladislav Moravetz

611

1. Chváľa Bo-hu, že sem sa na-ro - diť,
 že sem svo-jích mladých ro - ků u - žiť,
 mēl jsem v světě ty jed - ny je - di - né,
 o - de-šly ně, ne-bu-du mēt ji - né.

2. Rozpomeň sa, ó človeče, na to, / že nic nejси, len popeľ
 a bláto. / Keď ty prídeš na súd pánů Pána, / nepomože ti
 vymľuva žádná.

3. Keby nebe za peňáže bylo, / málo by v něm chudáků
 pobylo, / ale nebe za peňáže není, / tam je chudák cisárovi
 rovný.

т: tradiční slovácký text na motivy písně *Rozpomeň se, lide*,
 na to / podle Martina Holého Ladislav Moravetz

м: tradiční slovácký náпěv / podle Martina Holého Ladislav Moravetz

612

1. Kam v soudu den dáš, co dneska shá - níš,
kam v soudu den dáš, co dneska shá - níš,
kam v soudu den dáš, co dneska shá - níš,
v ten sou - du den.

2. |: Kam v soudu den dáš, co v chůzi brání, :|
kam v soudu den dáš, co v chůzi brání, / v ten soudu den.
3. |: Kam v soudu den dáš své srdce prázdný, :|
kam v soudu den dáš své srdce prázdný, / v ten soudu den.
4. |: Nejde to skrýt do samoty skalní, :|
nejde to skrýt do samoty skalní, / v ten soudu den.
5. |: Nejde to skrýt v města křiku žádným, :|
nejde to skrýt v města křiku žádným, / v ten soudu den.
6. |: Nejde to skrýt mezi věty krásný, :|
nejde to skrýt mezi věty krásný, / v ten soudu den.
7. Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš, / kam v soudu
den dáš, co v chůzi brání, / kam v soudu den dáš své srdce
prázdný, / v ten soudu den.

τ: *Sinner Man* / Jaromír Plíšek, Svítá, 1992

м: nápěv amerického spirituálu / podle Petera Seegera Svítá, 1992 / 2018

613

úvod
H cis

Znám ti - síc jmen,
je - di - ný z nich je sva - tý. Ó! _____

E A E
Ref. Čas tvůj k nám se vrá - tí,

cis fis H⁷
já znám, znám to jmé - no sva - tý,

E A E
čas tvůj k nám se vrá - tí,

Fis⁷ H⁷ E
jdu s jmé - nem tvým.

H cis
1. Kde vlád - nou jmé - na li - dí,

E cis fis H
tam znám, znám to jmé - no sva - tý,

H cis
 kde vů - lí zlou se ří - dí,
 Fis⁷ H⁷ E
 jdu s jmé - nem tvým. Ref.

2. Kde žal a pláč jen zbejvá, / tam znám, znám to jméno
 svatý, / kde bázeň víru skrejvá, / jdu s jménem tvým. Ref.

τ: Miloslav Esterle, Svítá, 1992

μ: nápěv amerického spirituálu / Francis Hall Johnson,

His Name So Sweet, 1935 / Svítá, 1992 / 2018

*Bože, kdy už přijde den,
 kdy bude konečně přemožena smrt,
 kdy usušíš slzy a utišíš všechnu bolest i pochybnosti?
 Maranatha – přijď, Pane Ježíši!*

podle německé reformované agendy

614

1. Jed - nou bu - de všech - no ji - né,
 až _____ při - jde Pán.
 Jed - nou bu - de všech - no ji - né,
 ztich - ne pláč a ná - řek mi - ne,
 když svým věr-ným řek - ne: Po-koj vám!
 Když svým věr-ným řek - ne: Po-koj vám!

2. Zahlédnem, co ještě není, / až přijde Pán. / Zahlédnem,
 co ještě není, / jak i hrob se v slávu změní, / |: když svým
 věrným řekne: Pokoj vám! :|

3. Co je ze lži, pravda zjeví, / až přijde Pán. / Co je ze
 lži, pravda zjeví. / Sklidí zrna, spálí plevy, / |: však svým
 věrným řekne: Pokoj vám! :|

4. Pyšný před ním v prach se svalí, / až přijde Pán. / Pyšný
 před ním v prach se svalí, / bude znít jen jásot chvály, /
 |: až svým věrným řekne: Pokoj vám! :|

615

1. Ce-lé vě-ky če-ka-ly, kdy přijde Pán,

a - by lidem věč-ný ži-vot dal.

Ce-lé vě-ky če-ka-ly, kdy přijde Pán,

ce - lé vě - ky če - ka - ly by dál,

kdyby tvá lá-ska, Pa-ne nejvyš-ší,

se ne-vtě - li - la v Kristu Je - ží - ši,

kdyby tvá lá - ska, Pane nejvyš-ší,

se ne-vtě - li - la v Kristu Je - ží - ši.

2. Celé věky čekaly, kdy přijde mír, / aby tygr s laní svorně
pil. / Celé věky čekaly, kdy přijde mír, / jenž by bouře světa
utišil. / |: A jen tvá láska, Bože, příteli, / mír nepokojným
srdcím udělí. :|

3. Celé věky čekaly na nový chléb, / který by i duši
nasytil, / a Duch Boží praví, že jsi ty ten chléb, / pramen
světla, pokoje a sil. / |: A že tvá láska, Pane jediný, / nás
očekává u tvé hostiny. :|

τ: Václav Renč, Svítá, 1992 / Hosana, 1993

м: Jan Václav Renč, Svítá, 1992 / Hosana, 1993 / 2018

STARÝ A NOVÝ ROK

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh,
moje budoucnost je ve tvých rukou.“ (Ž 31,15–16)

616

1. Vzdej-me čest Pá - nu Bo - hu,
za je - ho mi - lost mno - hou,
ma - lí i ve - li - cí,
nás ob - ži - vu - jí - cí,
zvláš - tě chví - le té - to,
když sta - rý rok od - chá - zí
a slun - ce k nám při - chá - zí,
slav - me no - vé lé - to.

2. Předně považme toho, / co nám dal na duši. / Dal
jí dobrého mnoho, / ochránil, jak sluší, / z srdce
otcovského / věrně ten rok opatřil, / na všechny z nebe
patřil, / zprostil všeho zlého.

3. Ráčil nám odpouštět / z otcovské milosti. / Kdyby byl
chtěl platit / podle našich zlostí / rovnými bídami, / byli
bychom uvadli, / ve všechno zlé upadli, / stížení vinami.

4. Pravého Otce máme, / neb to je věc jistá, / když hříchy
vyznáváme / s vírou v Pána Krista, / právě a srdečně, /
všechny hříchy odpouští, / hynouti nedopouští / a chrání
nás věčně.

5. Za tato dobrodiní / nám od tebe daná, / buď tobě,
Otče, nyní / i vždycky čest vzdána; / a při tom prosíme, /
dej nám rok v dobrém hojný, / radostný a pokojný. / Amen,
v tě věříme.

τ: Paul Eber / Geistliche Lieder, 1590 / Jiří Třanovský, Cithara
sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
м: *Madre non mi far monaca* / *Vetera nova carmina*
sacra, 1575 / Písň duchovní evanjelistské, 1615

1. Rok no - vý k nám za - se při - šel, _____
v němž má bý - ti kaž - dý ve - sel. _____

Ra - đuj - me se, ve - sel - me se

v tom - to no - vém ro - ce.

Ra - đuj - me se, ve - sel - me se

v tom - to no - vém ro - ce.

2. Ježíš, působce spasení, / nazván je, nám k potěšení.

! Radujme se, veselme se / v tomto novém roce. :|

3. To jeho přesvaté jméno / má ctíti každé koleno.

! Radujme se, veselme se / v tomto novém roce. :|

4. Ten věrný Spasitel světa / chránil nás již mnohá léta.

! Radujme se, veselme se / v tomto novém roce. :|

5. Víc učinil dobrodiní, / než je v roce okamžení.

! Radujme se, veselme se / v tomto novém roce. :|

6. Za ta dobrodiní mnohá / sluší velebiti Boha.

! Radujme se, veselme se / v tomto novém roce. :|

7. Sláva buď Bohu na nebi / a pokoj lidem na zemi!

! Radujme se, veselme se / v tomto novém roce. :|

8. Otče, Synu, svatý Duchu, / přej pokorným prosbám
sluchu! |: Otevři své štědré ruce / v tomto novém roce. :|

9. Rač nám hříchy odpustiti, / duše i těla živiti.
|: Otevři své štědré ruce / v tomto novém roce. :|

10. Dej nám život i smrt dobrou, / potom věčnou radost
s tebou. |: Otevři své štědré ruce / v tomto novém roce. :|

τ: Písně chval Božských, 1606 / Cithara sanctorum,

1636 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601 / Národní písně
moravské, 1889 / podle Jiřího Pavlici Ladislav Moravetz

σ: podle Jiřího Pavlici Ladislav Moravetz

*Pane, Bože dobrého začátku,
řekl jsi, stvořil, chtěl dobré,
jako pevné držení se za ruce při cestě do neznáma,
jako povzbuzující posilu nohám při návratech domů,
jako pevnou záštitu v přehánkách, otřesech a bouřích,
jako něžné objetí v náruči,
jako lásku, která dává a sebe dává,
dej, ať se v nás denně otiskne.*

618

1. Dej, ať se nám do - bře da - ří,
sí - lu dej, ať před tvou tvá - ří

Je - zu, ro - ku no - vé - ho,
či - ní - me, což do - bré - ho.

To - bě se od - dá - vá - me

se vším, co - ko - li má - me,

rač se no - vě smi - lo - va - ti,

no - vý ži - vot du - ši dá - ti.

2. Dej nám šťastně dokonati, / Pane, započatý rok, /
milostně nám dávej znáti / blízkost svou na každý krok. /
V radostech ni v žalostech / samotné nás nezanech, / ani
v smrti hrozném stínu, / ale věčně skryj v svém klínu!

†: Johann Rist, Himmlischer Lieder [...] Das Dritte Zehn, 1642 /

Cithara sanctorum, 1737 / Zpěvník žalmů a písní

duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Schop, Himmlischer Lieder [...] Das Dritte Zehn, 1642 / Kirchen-Haus

und Hertzens-Musica, 1661 / Kirchen-Haus und Hertzens-Musica, 1731

619

Ref. Rok za rokem, ro-ky, lé - ta jdou, k roku
rok v ru-ku la - ska - vou, _ ó
Pa - ne, v ru - ku tvou _
vklá - dám dny a ro-ky tak, jak jdou.
1. Zná - m ča - sy, kdy tě smích o - pu -
- stí, vím o těch do - bách zých, _ vím
o ú - ho - ru, bo - dlá - cí,
o dechu, kte-rý ne - sta - cí. Ref.

2. Zná - m léta zářivá, hojný stůl / a kalich oplývá a píseň
chválí růst i žeň, / natisíckrát jsi obdařen. Ref.

3. Svou ruku do dlaní silnějších, / než je mé doufání,
já vložím s dechem posledním, / za řekou času zemi
zřím. Ref.

Т: Miloš Rejchrt, Nová píseň [1983/4] / Svítá, 1992

М: Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

620

1. Moc přediv-ná nás ti-še o-be-stí-ra,
a pro-to čekám pří-ští u-klid-něn.
Bůh je dnes s ná-mi, svědčí na-še ví-ra,
a bu-de s ná-mi každý no-vý den.

2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi / a věrně povede
můj každý krok. / Jí obklopen i dnes chci zůstat s vámi /
a s vámi prožít tento nový rok.

3. Mé staré srdce ještě prudce buší / a těžce nese zlobu
těchto chvil. / Ach, Pane, podej vyplašené duši / svou
spásu, již jsi pro ni připravil.

4. Máš-li však pro nás hořký kalich strastí, / jež trpce
přetékají přes kraje, / my přijmeme jej, nechceme se
třásti, / vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.

5. A kdybys dopřál, Bože milostivý, / na světě radost v jasu slunečním, / pak prožitého dobře pamětliví / svůj život celý dáme k službám tvým.

6. Své tiché světlo, jež se jasně skvěje, / nech teple prozařovat naši noc / a dej, ať smíme spatřit obličje / svých milých, které provází tvá moc.

7. Když po vichřici soumrak plyne tiše, / rád chorálu bych lidstva naslouchal / a za zdmi slyšel nést se výš a výše / tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.

8. Moc předivná nás tiše obestírá, / a proto čekám příští uklidněn. / Bůh je dnes s námi, svědčí naše víra, / a bude s námi každý nový den.

τ: Dietrich Bonhoeffer / Das Zeugnis eines Boten, 1945 /

Petr Pokorný, Hlaholík, 1968 / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Hlaholík, 1968 / Svítá, 1992 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

BOHOSLUŽBA VŠEDNÍHO DNE

Člověk nežije jen velkými slavnostmi, není také možno stále být ve společenství. Momenty, kdy lze víru projevit, opřít se o ni, požádat o Boží blízkost, jsou často i velmi malé, všední, rychle ubíhající životem. Také písně pravidelně, denně užívané mohou provázet život křesťana. „Vše dobré, co máme a co dostáváme, tys nám, Bože, dal. Přijmi píseň chval.“

RÁNO

Nasyt' nás svým milosrdenstvím hned ráno a po
všechny dny se budeme radovat a plesat. (Ž 90,14)

621

1. Dí - ky Bo - hu vzdej - me, Krá - li
ne - be - ské - mu, kte - rýž nás do - bro - ti - vě
do - cho - val k ji - tru dne - šní - mu.

2. Budiž z toho chvála, / čest, moc, síla, sláva, /
všemohoucí Pane Bože věčný, / od nás vzdávána.

3. Račiž i v tento den / nám býti přítomen, /
ode všeho zlého nás chrániti, / nebs toho mocen.

4. Tak abychom byli / k tvé cti, chvále živi, /
k prospěchu bližním a nám k spasení / až do skonání.

5. Po smrti pak časné / dej království věčné, /
kdež bychom tebe hodně chválili / na věky. Amen.

†: Královéhradecký kancionál český, c.1595 / Kancionál český, 1683
M: nápěv tropu *Kyrie, genitor alme* / Kodex Franus, 1505 / Kancionál
český, 1712 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

622

1. Noc temnou přechka - vše ve - li - cí i ma - lí,
 ji - tra se do-čka - vše, ve zdraví jsme vstali,
 vzdejme z toho chvá - lu ne-be-skému Krá-li.

2. K čemuž povzbuzují i ti ptáci malí, / kteříž prokřikují,
 Pána Boha chválí, / vesele pějíce, že jitra dočkali.

3. Kohout zpívá hlasem, aby každý vstana / ze sna jitřním
 časem, pospíchal hned zrána / z milostivé péče vděčně
 slavit Pána.

4. Milostivý Bože, děkujem ti nyní, / vstavše z svého lože,
 za vše dobrodiní, / kteráž nám tvá milost činila i činí.

5. K trůnu tvému, Pane, hlas svůj vysíláme, / ať je
 požehnané vše, co konat máme, / ať tvou svatou pomoc ve
 všem poznáváme.

т: Šimon Lomnický z Budče, Písně nové na evanjelia, 1580 /
 Královéhradecký kancionál český, c.1595 / Zpěvník žalmů
 a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
 м: Kolínský kancionál, 1517 / Písně nové na
 evanjelia, 1580 / Písně chval Božských, 1606

623

1. Noc od-chá-zí a sví - tá den,
 ó Pa - ne náš, buď po-chvá-len,
 buď to - bě dík, ty Ot - če náš,
 že až po-sud nás v pé - či máš.

2. Buď blízký nám i v tomto dni, / vždyť nejsme víc než
 pocestní, / svou věrnou mocí při nás stůj, / před každým
 zlým nás ochraňuj.

3. Svou mocnou rukou vládni nám, / ať zřejmé je, kdo je
 náš Pán, / a věrohodné jméno tvé / ať svými činy světíme.

4. Svým požehnáním v tento den / i nám buď věrně
 přítomen, / ty laskavý jsi, Otče náš, / co nám je třeba,
 dobře znáš.

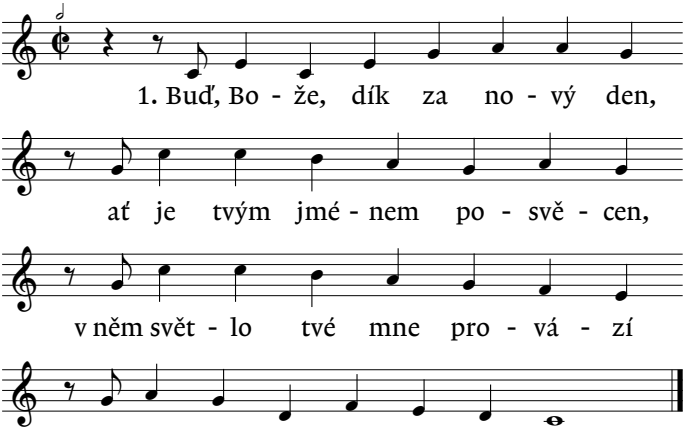
5. Pro Syna tvého, Ježíše, / ať naše dílo daří se / a před
 tvým soudem obstojí, / až propustíš nás v pokoji.

†: Michael Weisse, Ein New Gesengbuchlen, 1531 /

Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

†: Melchior Vulpus, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609

624

1. Buď, Bo - že, dík za no - vý den,
ať je tvým jmé - nem po - svě - cen,
v něm svět - lo tvé mne pro - vá - zí
a srd - ce mi - lost na - chá - zí.

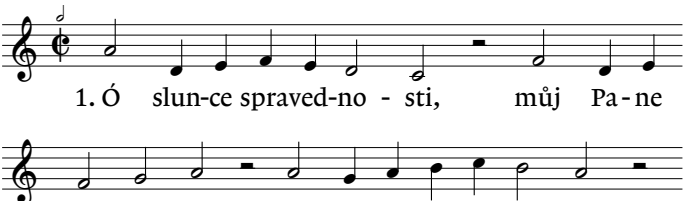
2. Ze svého již povstav lože, / chválím tebe, věčný Bože, /
že jsi mi byl této noci / k ochraně a ku pomoci.

3. Ó Ježíši, má naděje, / ať se mně i dál tak děje, / jak mou
potřebu kdy vidíš, / mne i vše, co mé je, řídíš.

4. Duchu svatý, tvoje správa / nechť se na mně poznat
dává, / cestou ctnosti dej mi stále / kráčet vždycky k tvé cti,
chvále.

τ: Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle
м: Písně chval Božských, 1541

625

1. Ó slun-ce spraved-no - sti, můj Pa-ne
Je - zí - ši, svou osvět mne mi-lo - sti

v čas ten-to ny - něj - ší. Ty, jenž jsi hvězda

jitř - ní, zaskvěj se v srdci mém, dej po-tě-

- še-ní vnitř-ní v Duchu do-bro - ti - vém.

2. Ty jsi to světlo světa, / jež vyšlo v temnosti, / svítící po vše léta / nebeskou jasností. / Svým pravdivým učením / a životem svatým / i vnitřním obnovením / sloužíš svatě svatým.

3. Ó dej mi slova tvého / vždy následovati, / ať mohu podle něho / vše dobré konati. / Království nebeského / ať hledám nejprve / a spravedlnosti jeho: / ó dej to z lásky své!

4. Pomoz mi dnešního dne / poctivě choditi, / ovoce víry hodné / tvou mocí ploditi. / Ať tebe následuji, / můj Pane Ježíši, / o tělo nepečuji / víc nežli o duši.

5. Dokud zde chodím v těle, / mám rytčřovati, / neb mnozí nepřátelé / mne hrozí zkaziti. / Ó Kriste, v mdlobě mojí / ty mocně při mně stůj, / ať po skončeném boji / smím vejít v pokoj tvůj.

τ: Kancionál, 1685 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: Pseaumes octante trois de David, 1551

626

1. Ran - ní o - běť ne - su o - pět,
 Bo - že, za šťast - né po - vstá - ní.
 Ó ať mne dnes ta - ké chrá - ní
 tvá pra - vi - ce o - de zlé - ho,
 i kaž - dé - ho slu - hu tvé - ho.

2. Ó Ježíši, / Světlo duší, / vzejdi mi paprsky svými, /
 ať chodím cestami ctnými, / práce své dnes konám
 šťastně, / sobě i bližním prospěšně.

3. Duchu svatý, / darovaný, / Těšiteli srdce mého, /
 ochraňuj mne dnes od zlého, / ať sloužím zde Bohu
 vděčně / a přebývám v nebi věčně.

τ: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Kirchengeseng, 1566 / Kancionál, 1659

627

1. Aj, slun - ce skvoucí, moc - né nad no - cí,
se roz - sví - ti - lo, tmu za - pu - di - lo.
Pro - to každý z nás v ten - to ran - ní čas
Bo - ha chval věčné - ho ze všech skutků je - ho.

2. Ó Bože věčný, žes mě v čas noční / sám opatroval,
k jitru dochoval, / chválím tě vděčně za to srdečně; /
že jsem zdrav vstal zrána, ctím tě, svého Pána.

3. A prosím tebe, můj Otče z nebe, / v tento dnešní den
buď mi přítomen / svou božskou mocí, chraň mě do noci, /
bych tě v večerní čas ctil, Boha svého, zas.

τ: Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Zpěvník Českobratrské
církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
м: Les cent et cinquante psaumes de David, 1562

628

1. Z ce - lé - ho srd - ce své - ho
jak v té - to jitř - ní chví - li,
chci vzdát ti vrou - cí dík, _____
tak v kaž - dý o - ka - mžik. _____
Ó Bo - že na _____ ne - bi, _____
buď ctěn i sla - ven, chvá - len,
že Sy - na své - ho da - rem
nám po - slals na ze - mi, _____

2. že v uplynulé noci / jsem bezpečně směl spát, /
žes chránil od zlé moci / a dal mi zase vstát. / Mé prosby
pokorné / za odpuštění hříchů / kéž dojdou k tvému
sluchu, / ó Pane, odpusť mně!

3. Že nás dnes neopustíš, / v to pevně doufáme. / Jen ty
nás pochyb zprostíš, / tvé slovo neklame. / Laskavý Pane
náš, / tvá stráž nechť při nás stojí, / nás sílí v našem boji, /
než si nás povoláš.

629

1. Za svět-lo dí - ky, Ot - če náš,
 jímž kaž-dý náš den o - tví - ráš,
 ne - be v něm dá - váš za-hléd - nout,
 skut-ků tvých slá - vu ne-smír - nou.

2. Světlu své lásky zářit dej, / s milostí k nám dnes
 přicházej. / Ať rozjasní tmu bloudícím, / pravdu zjeví
 hledajícím.

3. Abychom v světle zůstali / navždy věrní svému Králi, /
 mohli s ním znovu povstávat, / svědectví spásy vydávat.

4. Až vzejde nám tvé slávy den, / Pane svatý, buď
 vyvýšen, / za všechnu lásku, cos nám dal, / zpívat chcem
 píseň plnou chval.

5. Ve všedních dnech od zlého chraň, / pomocí tvá buď
 mocná dlaň. / Svěvoli, hřích nám odpouštěj, / pokojem
 svým nás provázej.

6. Dej církvi své požehnání, / v pravé víře setrvání, /
 sílu dej svým služebníkům, / pokorným otvírej svůj dům.

τ: podle Jiřího Třanovského Miloslav Esterle
 m: Cithara sanctorum, 1636

630

1. Buď Bo-hu chvá-la za vše, co nám dá - vá,

ra - dostně pěj - me svému Stvoři - te - li,

vzdej - me mu čest a dík buď vždycky

vře - lý. Buď Bo - hu chvá - la.

2. Pomoz nám, Pane, v tom, co začínáme, / požehnej
všemu poctivému dílu / a dávej k němu ustavičně sílu. /
Buď Bohu chvála.

3. Dávej i vůli, vytrvalou píli, / ať plníme tvá svatá
příkázání, / tvůj Duch kéž zůstane vždy mezi námi. /
Buď Bohu chvála.

†: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Bohuslav Vik

m: Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Vierstimmiges Melodienbuch, 1855

s: Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Praxis Pietatis Melica, 1690 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

631

1. Zjev se v ji - tru zá - ři-vém,
od - lesk ja - su slá - vy své

Bo - že svět - la od - vě - ké - ho,
vlož do svě - ta ztem - ně - lé - ho.

Pře-má-hej v nás vlá-dou svou moc tmy zlou.

2. Vláhu sešli s úsvitem / do vyprahlých duší prázdných, /
útěchou i průvodcem / buď v nesnadném putování. /
Ochraňuj a obcerstvuj / sám lid svůj.

3. Dej, ať světlo lásky tvé / proměňuje temné plány, /
srdce, myslí zbloudilé / ať jsou znovu otvírány. / Ať každý,
kdo klopýtal, / smí jít dál.

4. Bože, světlo z výsosti, / až přijde den soudu tvého, /
ať nad lidskou hříšností / svítá milost všemocného. /
Až nás potká smrti chlad, / dej nám vstát.

5. Ve tvém domě dej nám žít, / kde tvá pravda jasně září, /
provázej svou nadějí / do království před tvou tváří. /
Tam v pokoji spočinem / v světle tvém.

t: podle Christiana Knorra von Rosenroth Miloslav Esterle

m: Johann Rudolph Ahle, Vjerdtes Zehn Neuer geistlicher

Arien, 1662 / Geist-reiches Gesang-Buch, 1704

632

1. Zla-tá když slu - neční zá - ře se ob - jeví,
pře - ná - ší ze - mi z noč - ní - ho sně - ní
v za - čá - tek no - vé - ho Bo - ží - ho dne.
Ze - mdle - né tě - lo, jež spá - nek mít smě - lo,
ra - dost - ně vstá - vá a dí - ky své vzdává,
vždyť mu zas no - vý den da - roval Pán.

2. Radostně zpívejme, Pánu tak děkujeme / za všechnu
milost, lásku a věnost, / kterou nám den po dni
prokazuje. / Boží dar písně nám pomáhá z tísně, / zaplaší
úzkost a přemáhá bolest, / dodává odvahy životem jít.

3. Trápení, bolesti pomáhá unést – / nad vzdutým
mořem, nad lidským hořem / vysvitne konečně toužený
mír. / Bez konce radost a ztišení plnost / bude nám dána,
až nebeská brána / otevře cestu, kde příbytek má.

τ: Paul Gerhardt, Geistliche Andachten, 1666/7 /

Jarmila Hrejsová, Evangelický zpěvník, 1979

μ: Johann Georg Ebeling, Geistliche Andachten, 1666/7 /

Geistreiche Andachten, 1682 / 2018

633

1. Po - vsta-li jsme z lo - že své - ho,
hle - dá-me krá - lov - ství tvé - ho
a v něm sva - té spra - ved - no - sti,
Bo - že je - di - ný__ v byt-no - sti.

2. Kraluj, nebeský Bože, v nás, / v tento ranní i v jiný čas. /
Spravednosti nás vyučuj, / neb jsi Bůh náš a my lid tvůj.

3. Duchovních darů udílej, / časných věcí neodnímej, /
ať jsou nám ony přidány / podle tvého zaslíbení.

4. Ó dej nám to, Pane milý, / abychom dnes k tvé cti žili, /
neb jsi všeho světa Pánem, / jenž živíš své věrné. Amen!

τ: Poklad spěvů duchovních, 1710 / Zpěvník Českobratrské

církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

634

1. Hned zrá-na vzdej dí - ky v písnič-ce chval,
to on, O - tec tvůj, ti dnešní - den dal.
On dá - vá ti vše, co máš, jen z lásky své
a milost svou do-přá-vá kaž-dé-ho dne.

2. Když smutek tě svírá, cítíš se sám, / věř, že i v té chvíli
blízko je Pán. / On v lásce své přivede k lidem tě blíž, /
kde snadněji překonáš samoty tíž.

3. Když odvalu ztrácíš životem jít, / když nevíš, jak dál
a kde sílu vzít, / když pochybnost ovládne myšlení tvé, /
tak v modlitbě přiznej se k slabosti své.

4. Pros Pána o sílu dál cestou jít / a odpírat zlému,
pravdivě žít. / I když proto za blázna budou tě mít, / smíš
od Pána přijímat svobodu, klid.

5. Jen víru tu měj, že golgotský kříž / o vítězství lásky
rozhodl již, / že naději konečnou dalo všem nám / dne
třetího ráno – kdy vzkříšen byl Pán.

6. S tou radostí vzácnou nezůstaň sám, / těm, které jsi
míjel, bližním se staň. / A vším, čím se zabýváš, Pánu čest
vzdej, / služ blízkým i vzdáleným, v lásce je měj.

т: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: William Croft, A Supplement to the New Version
of Psalms, 1708 / The Evangelical Hymnal, 1880

635

Ó náš mi - lý Bo - že, po - vsta - li jsme
 z lo - že a pěk - ně tě pro - sí - me,
 dejž, ať se tě bo - jí - me, bo - jí - me a
 poslouchá - me a při tom se rá - di má - me.

†: Jan Karafiát, Broučci, 1876 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Otmar Mácha, Evangelický zpěvník, 1979

*Pane Bože Stvořiteli,
 děkuji ti za spánek uplynulé noci.
 Děkuji, že mi přidáváš tento nový den.
 A s ním nové úkoly, nové příležitosti, nová setkání...
 Prosím tě o moudrost a sílu, abych v nich nezlamal
 a s večerem ti za celý dnešní den opět poděkoval.*

636

1. Rá - no__ vstá - va - jí - ce,
 Bo - ha__ mé - ho__ chvá - líc,
 že mě o - pa - tro - vať,
 za to jej ve - le - bíc.

2. Pominutěj noci / svú presvatú mocí /
 ostříhaš nás snažně, / spali jsme bezpečně.

3. Snem libým obcerstviť, / abych tobě služil, /
 bližnímu aj sobě / v prácech prospěšen byl.

4. Posiluj nás, Bože, / ať služíme tobě, /
 věrně a upřímně / v domě svém aj inde.

5. Anděl tvůj presvatý, / ať mě zaopatrí /
 jako matka dítě, / Bože můj, prosím tě!

6. A dyž deň pomine / a noc temná přijde, /
 sen líbý ně daruj, / od neštěstí varuj.

7. A dyž běh dokonám / a práci vykonám, /
 dejž mi smrt líbeznú, / po ní slávu věčnú,

8. kerú si pripravíť, / zvoleným svým slúbiť /
 darmo z lásky dáti. / Rač nás tam uvéstí.

9. Kde zpívají svatí: / Svatý Bože, svatý. /
Přiď, Ježíši, spíše, / čeká tě má duše.

τ: tradiční slovácký text / Národní písně moravské, 1901 / 2018

m: podle tradičního slováckého nápěvu Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

637

1. Už_ sví - tá ja - sný_ bí - lý den.

Já k Bo - hu v du - chu po - kor - ním

se_ mo - dlím: tvá se vů - le_ staň!

Buď ty má stráž, buď ty můj Pán,

buď ty má stráž, buď ty můj Pán.

2. Ať na rtech nemám slovo zlé / a srdce záštitím prolezlé /
ať nezotročí pohled můj. / |: Když marnost láká, při mně
stůj. :|

3. Ať přímost mého jednání / přec tvrdosti se ubrání. /
Co tělo chce, to zlom a ztiš. / |: Hlad, žízeň nebuď na
obtíž. :|

4. Až potom slunce zapadne / a tma se vkrade v soumrak
dne, / všech břemen svých a strachu prost / |: zazpívám
chválu za milost. :|

5. Buď chvála Otci našemu / a Synu jeho milému /
i Duchu, v němž je útěcha / |: budoucí, dnešní, odvěká. :|

τ: *lam lucis orto sidere* / Jochen Klepper, Kyrie, 1938 /
Marie Molnárová a Amedeo Molnár, Buď tobě sláva, 1981
m: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

638

kánon

1. Od vý - cho - du slun - ce až do je - ho

2. /

3. zá - pa - du jmé - nu Pá - ně vzdej chvá - lu a

4. dík, jmé - nu Pá - ně vzdej chvá - lu a dík.

τ: *Morgensternlieder*, 1955 / *Svitá*, 1992 / Miloslav Esterle
m: Paul Ernst Ruppel, *Morgensternlieder*, 1955
© Mösel Verlag, mit freundlicher Genehmigung Schott Music, Mainz

639

1. Když rá - no slun - ce vzchá - zí nad ho - ry
do mo - dra do - pro - vá - zí je pí - seň
čer - ván - ků A všechno ko - lem zpí - vá též
skři - ván - ků
a dí - ky Tvůr - ci vzdá - vá, i ro - sa,
kte - rá spá - vá ve vů - ni heř - mán - ku.

2. Svou líbezností chválí jej květů na tisíc, / i pramen,
který v dáli jde mořské vlně vstříc. / On dává v moudrém
řádu žít svým dětem bez přestání, / sám žehná jim
a chrání vždy dílo rukou svých.

3. Však nejvíc Pán Bůh péči má o nás laskavou / a chrání,
vede, léčí přesvatou rukou svou. / A jako slunce, pták
i květ jej krásou svojí chválí, / chceme mu i my malí vzdát
chválu jásavou.

τ: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle, 2018

m: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

640

1. Dí - ky za to - to krá - sné rá - no,
dí - ky za kaž - dý no - vý den.
Dí - ky za to, co už je za mnou
ja - ko těž - ký sen.

2. Díky za všechny věrné druhy, / díky, ó Pane, za tvůj lid. / Díky, že všechny křivdy, dluhy / mohu odpustit.

3. Díky za moje pracoviště, / díky za každý drobný zdar. / Díky za všechno krásné, čisté, / dík za hudby dar.

4. Díky za to, co zarmoutilo, / díky za to, co potěší. / Díky, že vedeš mě, má sílo, / cestou nejlepší.

5. Díky, že smím tvé slovo chválit, / díky, že Ducha dáš mi též. / Díky, že nablízku i v dáli / lidi miluješ.

6. Díky, že jsi všem přines spásu, / díky, toho se přidržím. / |: Díky, že věřím tvému hlasu, / že ti patří smím. :|

tr: Danke, für diesen guten Morgen, Martin Gotthard Schneider, Danke, 1963 / Miroslav Heryán, Nová křesťanská píseň, 1970

m: Martin Gotthard Schneider, Danke, 1963 / Nová křesťanská píseň, 1970

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

641

1. Nevím, Pa-ne, co ti dát,
ne - vím, jak ctít te - be,
že jsem mo - hl do - bře spát
a že vi - dím ne - be.

2. Nevím, Pane, / jak dát znát, že chci tobě věřit, / že chci bližní milovat, / víru láskou měřit.

3. Věřím, Pane, / že ty víš, co je v lidském nitru, / dřív vše za mne vyslovíš, / než dáš vzplanout jitru.

4. Proto přetvoř / srdce mé, ať to není kámen. / |: Dej mi radost a chuť žít – / za to prosím. Amen. :|

τ: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

μ: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

*Neprosím tě o zázraky a přeludy, Pane,
ale o sílu pro všední den.
Nauč mě umění malých kroků.*

U STOLU

Všichni s nadějí vzhlížejí k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm; rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytí se dobrým. (Ž 104,27–28)

642

1. Ot - če náš vše - mo - hou - cí,
jenž vše ži - víš svou mo - cí,
po - žeh - nej nám všem spo - lu
ny - ní při tom - to sto - lu.

2. Požehnaný Ježíši, / Králi králů nejvyšší, / důvěrně tě
vzýváme, / požehnání žádáme.

3. Předobří Duchu svatý, / obživiteli drahý, / spravuj ty
srdce naše / nyní i v každém čase.

4. Posvětiž nám pokrmů, / požehnej i nápojů, / ó jediný
Bože náš, / který všechno v rukou máš.

τ: Havel Dřevínek, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979
m: 19. století / Evangelický zpěvník, 1979

643

Vše do-bré, co má - me a co do - stá -
- vá - me, tys nám, Bo - že, dal.
Při - jmi pí - seň chval.

τ: *Alle guten Gaben*, text tradiční německé modlitby / *Lieder-Buch für Kleinkinder-Schulen*, 1842 / Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981
m: Buď tobě sláva, 1981 / 2018

644 Věrný Bože,
ty s láskou pečuješ o všechno živé.
Děkujeme ti za jídlo, které budeme jíst.
Prosíme tě, požehnej nám, když spolu sedáme ke stolu,
a uč nás štědrosti, tak aby jiní netrpěli hladem.

podle luterské liturgie

645

kánon 1.
Če - ho tře - ba, Bůh nám dá,
kánon 2.
chléb i srd - ce ra - dost - ná.

τ: text tradičního kánonu / *Rühmt des Herren Namen*, 1950 / Svítá, 1992
m: nápěv tradičního kánonu / *Rühmt des Herren Namen*, 1950 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

646

kánon

Za mi - lost tvou a po - krm tvůj
buď to - bě dík náš vzdán.

τ: podle textu tradiční modlitby Buď tobě sláva, 1981 / Svítá, 1992

m: nápěv tradičního kánonu

647

Stůl je již při-pra-ven, dí-ky, ó Pa-ne,
za ná-po-j, po-kr-my z mi-lo-sti da-né.
Lá - ska tvá v hoj - no - sti da - ry nám
da - la, bu - diž ti za všech - no,
Bo - že náš, chvá - la. A - men.

τ: tradiční text modlitby před jídlem

m+s: podle tradičního nápěvu Ladislav Moravetz

648

Pa - ne, slyš náš hlas, chceme tě
chvá - lit zas za to, že máš
v pé - či ce-lý svět i nás.

Т: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

М: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

649 Všemohoucí Bože,
ty jsi sytil na poušti svůj lid Izrael nebeským chlebem
a tvůj Syn Ježíš tolikrát nasytil hladové zástupy.
Nám jsi dal toto jídlo.
Prosíme tě, požehnej nám
a dej, ať v síle tohoto pokrmu
můžeme sloužit tobě i svým bližním.

650

1. Dopřej mi chuť k jídlu, Pa-ne, a ta-ké
ně-co, co bych jed. Dej mi zdravé tě-lo,
Pa-ne, a na-uč mě s ním za-chá - zet.

2. Dej mi zdravý rozum, Pane, / ať vidím dobro kolem nás. / Ať se hříchem nevydším / a napravit jej umím včas.

3. Dej mi mladou duši, Pane, / ať nenaříká, nereptá. / Dej, ať neberu moc vážně / své pošetilé malé „já“.

4. Dej mi, prosím, humor, Pane, / a milost, abych chápal vtip. / Ať mám radost ze života / a umím druhé potěšit.

τ: Thomas Henry Basil Webb / The Cathedral Age, 1931 / Svítá, 1992

м: Vojtěch Esterle

VEČER A NOC

Pokojně uléhám, pokojně usínám, neboť ty sám,
Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet. (Ž 4,9)

♩/♩.

1. Již ob - jal sou - mrak ze - mi
a ti - ché u - klid - ně - ní
ko - nej - ší v slad - ký sen,
s však mo - je srd - ce bdě - lé
na své - ho Stvo - ři - te - le
chce vzpo-me - nout, než za - jde den.

651

2. Již západ pohasíná / a náruč rozepíná / nad námi
vláda tmy, / však jasné světlo vnitřní / noc mění v záři
jitřní – / náš Ježíš, První, Poslední.

3. Již ztemněl obzor celý, / hvězdy se rozeskvěly / ve výši
nad námi. / Kéž moje poblouzení / ve světla jas promění /
Pán, až svou ruku podá mi.

4. Již svoji práci denní / a všechno lopocení / pro dnešek odkládám, / však brzo přijde chvíle, / kdy v dobrém i zlém díle / mi skončit rozkáže můj Pán.

5. Svá křídla lásky věrné, / milosti nepřeborné / rozprostři nade mnou, / ať dítě tvoje spící, / každý den chybuující, / smí usnout pod tvou ochranou.

τ: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Miloslav

Hájek, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Innsbruck, ich muss dich lassen / Heinrich Isaac / Ein außzug

[...] Teutscher Liedlein, 1539 / Ein ander new Opus Geistlicher

Deutscher Lieder, 1605 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

652

1. Prá - ci den - ní vy - ko - na - vše

a k no - ci se při - blí - ži - vše,

o - brať - me své zře - ní vzhů - ru

k nebe - ské-ho Krá-le trů - nu,

2. vděčně jemu děkujíce, / že jeho svatá pravice / duše i těla našeho / chránila mocně od zlého.

3. Síly v pracích přidávala, / boje vésti pomáhala, / přivedla v dobrém svědomí / až dne toho do skončení.

4. Znajíce své ubohosti, / žádejme jeho milosti, / nedostatků doplnění / i vin našich odpuštění.

5. Odežen noční přeludy, / nedopouštěj hříchy, bludy, /
dej svatě odpočívati, / zítřka s potěšením vstáti.

†: Jan Blahoslav, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

†: Písně chval Božských, 1561

653

1. Slun - ce za ho - ru za - pa - dá,
noc mo - cí tem - nou k nám pa - dá,
Kris - te, svět - lo, rač sví - ti - ti,
nedej v temno - stech blou - di - ti.

2. Bohu děkujme před svým snem, / že provázel nás
tímto dnem, / chránil všech nebezpečností / ze svého
milosrdenství.

3. Odpusť, v čem jsme pobloudili, / před tebou samým
hřešili, / nedej v tom duši zahynout, / dej v naději
odpočinout.

†: Nikolaus Herman, Die Sontags Evangelia, 1560 / Kancionál, 1620 /

Zdeněk Trtík, Zpěvník Církve československé, 1957 / 2018

†: Geistliche und weltliche deutsche Geseng, 1566 /

Kancionál český, 1576 / Kancionál, 1620

654

1. Pod - ve - čer tvá če - lád - ka,
co k sle - pi - ci ku - řát - ka, k ochra - ně tvé
hle - dí - me, la - ska - vý Ho - spo - di - ne.

2. Že jsi ráčil z milosti / zdraví dáti stálosti / tento dnešní celý den, / budiž z toho veleben.

τ: Kancionál, 1601 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Zpěvník

Českokobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Kancionál český, 1576 / Kancionál český, 1683 /

Evangelický kancionál, 1889 / 2018

Laskavý a věrný Bože,

oči se mi klíží únavou.

Prostím, shlédni na mě a na všechno, o co jsem se snažil,

na to, co se mi podařilo, i na to, co se mi nepovedlo.

Nehleď na mé chyby, ale na mě, prosím.

Děkuji ti, že mě máš rád.

Prostím, opatruj všechny, kteří jsou mi blízcí,

ale i ty, kterým jsem vzdálen.

Posiluj nemocné a potěšuj smutné.

Všem žehnej a všechny si veď k sobě.

655

1. Ve - čer - ní když zvo - ny zně - jí,
jak mno - há zas do - bro - di - ní

du - še mo - je, — pa - ma - tuj,
pro - cá - zal ti — Je - žíš tvůj.

Ref. Ha - le - lu - ja, k chvá - le Pá - ně zvuč - te

ne - be - sa i zem, ve - leb jej i

ty, má du - še, po - korným svým o - hlasem.

2. Večerní když rostou stíny, na vlast světla pamatuj, /
kde již slunce nezachází, slunce spásy, Ježíš tvůj. Ref.

3. Večerní když sbohem dáváš, na Přítele pamatuj, /
jenž je s tebou vždy a všude bez proměny, Ježíš tvůj. Ref.

4. Večerní když hvězda vzplane, na den nový pamatuj, /
k němuž brzo povolá tě hvězda jitřní, Ježíš tvůj. Ref.

τ: Ludvík Bohumil Kašpar, Písně cestou života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979

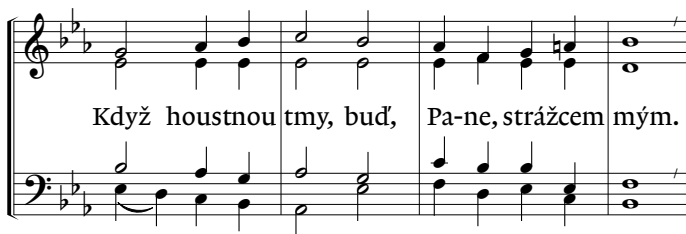
м: podle nápěvu tradiční ruské písně John Andrew Stevenson, A Selection

of Popular National Airs, 1818 / Písně cestou života, 1890

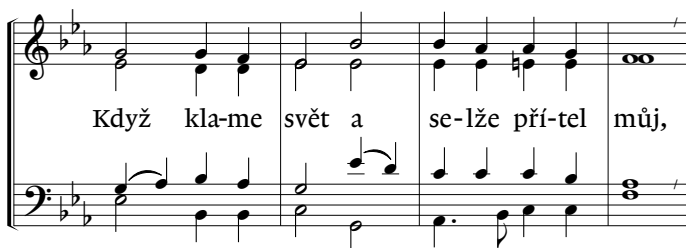
656

1. Stůj při mně, stůj, když na zem pa-dá stín.

Když houstnou tmy, buď, Pa-ne, strážcem mým.

Když kla-me svět a se-lže pří-tel můj,

zá - šti - to bezmocných, ty při mně stůj!

2. Je život pták, jenž rychle mizí v dál. / Na radost pláč –
a slávu střídá žal / a chřadne vše, kam sahá obzor můj. /
Ty, jenž se neměníš, i při mně stůj!

3. Ne záblesk jen a slůvko prchavé, / já toužím víc:
po přítomnosti tvé. / Smět s tebou žít a učedník být tvůj, /
ty věčně přítomný, vždy při mně stůj!

4. Přijď v lásce své, ne jako mocný král, / a zdraví dej,
kde žal i slzy vzal, / a srdce měj pro tichý povzdech můj: /
příteli hříšníků, i při mně stůj!

5. Tys v mládí mém dal úsměv očím mým, / já jsem ti
splácel pouhým vzdorem svým. / Když jsem se ztrácel,
tys byl věrně můj. / I při mém skončení ty při mně stůj!

τ: Henry Francis Lyte, Remains, 1850 / Adrian Mikolášek, Evangelický zpěvník, 1979
м+s: William Henry Monk, Hymns Ancient and Modern, 1861

Tvé je světlo dne, Pane.

Tvá je temnota noci.

Život i smrt máš ve svých rukách.

Tví jsme také my a modlíme se k tobě.

Pane, ty jsi nás stvořil a naše srdce jsou neklidná,
dokud nenaleznou pokoj u tebe.

Nech nás odpočívat ve svém pokoji

a probuď nás ráno, abychom tě mohli chválit.

657

658

1. Už mi o - či tí - ží sen
a já spát jdu u - na - ven.
Buď mou věr-nou strá - ží sám,
Ot - če, pro - ti noč - ním tmám,
Ot - če, pro - ti noč - ním tmám.

2. Na zlé, co jsem udělal, / nevzpomínej, Pane, dál. /
Pro Ježíše, jeho kříž, / |: všechno v dobré obrátíš. :|

3. A ty, které mám tak rád, / rač mi, Pane, zachovat. /
Nad svým světem lítost měj. / |: Všechněm lidem
pomáhej. :|

4. Srdcím nešťastným dej klid, / smutné, ty rač potěšit. /
Pane Bože, tvoje moc / |: dej nám všechněm dobrou noc. :|

т: Luise Hensel, Geistlicher Blumenstrauß, 1829 /

Лудěk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

м: Лудěk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

659

1. Den has - ne, slun - ce níž se sklá - ní

a tma - vá noc k nám přišla blíž.

Tys, Bo - že, vy - slech pí - sně ran - ní,

i ve - čer na - ši chvá - lu slyš.

2. Díky, že se dál zem točí s námi, / spát můžeme teď
klidně jít. / Ač ztichne náš hlas, bez ustání / vždy
chvalozpěv ti bude znít.

3. Když náš den končí, jinde v dáli / zem probouzí už
slunce svít / a jiní lidé tě zas chválí, / že ve tvém světle
můžou žít.

4. Tak po vši zemi církev hlásá, / jak jsou tvé skutky
úžasné, / nám víc než slunce září spása / a ta již nikdy
nezasne.

5. Čas odvane pryč mocné krále / i říše mizí jako sen, /
však království tvé roste dále / a nám všem vzejde nový
den.

T: John Ellerton, Church Hymns, [1871] / Jiří Tengler

M: Clement Cotterill Scholefield, Church Hymns with Tunes, 1874

S: Clement Cotterill Scholefield, Church Hymns with
Tunes, 1874 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

660

1. Když soumrak zhá - ší svět-lo, noc se
blí - ží, _____ ruch všed-ních dnů se
ve tmě rozplý - vá, _____ čím dál tím víc jen
k to-bě, Pa - ne, vzhlížím, _____ mých ji - stot
zrád - ných kvapem u - bý - vá, _____ čím dál tím

2. Nebýt tvých ran, svět byl by jenom zdání, / voňavý kouř, co s větrem uplývá, / |: nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání, / byl by náš den jen jízda bláznivá. :|

3. Měls, Pane, sílu nenechat se zalknout /tím hořkým proudem zvyku, strachu, lží, / |: záblesk tvé slávy prosvítil tmou matnou / a dal nám příslib, výhled nadějný. :|

†: Jaromír Plíšek, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

†: Jean Sibelius, Finlandia, 1905 / The Church Hymnary, 1927 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

2. za všeliká dobrodiní, / kteráž nám nehodným činí.

3. Rci: Buď tobě věčná chvála, / čest a sláva neskonalá.

4. Tak v pokoji odpočineš, / k Pánu Bohu se přivíneš,

5. neb pravé odpočinutí / jen v Bohu lze naléznouti.

†: Kancionál český, 1683 / Národní písně moravské, 1901

†: tradiční slovácký nářev / Národní písně moravské, 1901

662

1. Slun - ce has - ne, kon - cí__ den,
 Pán Bůh ať je____ ve - le - ben.
 Svět - lem, tmou, svět - lem, tmou
 pro - vá - zí nás lá - skou svou.

2. Pane Kriste Ježíši, / Beránku ty nejtišší, / v síle své,
 v síle své / potěš srdce bázlivé.

3. Probuď radost slovem svým, / dodej síly bezradným, /
 Otče náš, Otče náš, / který zemi v péči máš.

4. Požehnej nám z výsosti, / zůstaň při nás milostí, /
 každý den, každý den / buď nám, Pane, přítomen.

τ: Jiří Pejla, Zlínské sboropění, 2014

м: *Deschide ușa, creștine*, tradiční rumunský nápěv z Maramurešu /
 podle Ștefana Hrușcy Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

663

1. Už na lo - že li - ha - my,
k to-bě, Bo-že, vo-la - my: Bo - že
naš, to - bě se po - ru - ča - my.

2. Opatruj nas tej noci, / nědaj zlemu tej moci, / Bože
naš, / rač nam byt napomocny.

3. Odvrať od nas všecko zle, / myšlenky něpochtive, / Bože
naš, / tobě se poručamy.

τ: tradiční lašský text / Moravské národní písně, 1860

м: tradiční lašský nápěv / Moravské národní písně, 1860 / Zlínské sboropění, 2014

664

kánon
1. Den skončil, půjdem spát. Jen jed-nu pro-sbu
3. má - me: Pa-ne, zů-staň s ná - mi ce - lou noc.

τ: L 24,29 / podle Ireny Škeříkové

м: Herr, bleibe bei uns, Albert Thate, Mein Lied, 1938 / 2018

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

665

Zů - staň s ná - mi, ó Pa - ne náš,
 Bleib mit dei - ner Gna - de bei uns,

sklá - ní se den. Jen zů - staň s ná - mi,
 Herr Je - su Christ. Ach, bleib mit dei - ner

ať svět-lo tvé v tmách na-ších sví - tí.
 Gna-de bei uns, Du treu - er Gott. —

τ: Zpěvy z Taizé, 1990 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

m+s: Jacques Berthier, Songs and Prayers from Taizé, 1991

666

1. Skon - čil — den a při - jde noc,
ce - lý svět jde spát. I nad ná - mi
Bo - ží — moc na strá - ži chce stát.

2. Jeden bdí a nese vše, / co nás trápí, sám. / Ve dne v noci,
v samotě / pomoc dává nám.

3. Kriste, světlo života, / vyslyš prosbu mou: / dej mi tvoje
dobrota / teď noc pokojnou.

4. Když tvá věrnost zůstává, / smím být svoboden. / Věřím,
že noc laskavá / přejde v nový den.

†: Rudolf Alexander Schröder, Das junge Lied, 1949 /

Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981 / 2018

m: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

© Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952.

Alle Rechte bei und vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin.

667

Ref. Zůstaň s ná-mi, Pa-ne, když se stmí-vá,

zůstaň s ná-mi, den se na-chý - lil.

Zůstaň s ná-mi, už se při-poz - dí - vá,

zůstaň s ná-mi, když u - bý - vá síl.

1. Nad bás-li-vou du - ší a nad slabým tě-lem

sli-tuj se, Pa-ne, lačným chléb svůj dej,

u své-ho sto-lu teď buď nám ho-sti - te-lem

a v prázdný ka-lich no-vé ví-novlej. Ref.

2. Otevírej oči, které nevidí tě, / nevidí pravdu, znají jenom klam. / Důvěru probud' v nás, jakou mívá dítě, / promluv k nám, Pane, řekni: „Pokož vám.“ *Ref.*

3. Do svých ran vlož ruce skleslé pochybností, / zrno v zem vsáté zas nám připomeň, / pozvání k slávě tvé, bílé roucho hostí, / čas, který chystá přebohatou žeň. *Ref.*

т: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

NA CESTĚ

Svou cestu svěř Hospodinu, on sám bude jednat. (Ž 37,5)

668

1. Pa - ne Bo - že, sám mne veď,____
Du - chem prav - dy mne o - svěť,____

ať jsem živ k tvé cti, chvá - le.
ať ctím tě ne - u - stá - le.

Ó ať se tvé mi - lo - sti

vše - chen zce - la od - dá - vám,

tys mne stvo - řil, vy - kou - pil,

o o - chra - nu tě žá - dám.

2. Lásku svou přenesmírnou, / Pane Bože, rač mi přát, /
faleš ďábla i světa / ať umím vždy rozpoznat, / abych se
tak varoval / všelijakých marností, / smlouvu křtem
uzavřenou / plnil vždy s ochotností.

3. Statečně ať žádostem / svého těla odpírám, / bázeň tvou
a pomoc tvou / při sobě kéž vždycky mám, / ustavičně mé
srdce / ať po cestách tvých chodí, / uděluj mi dary své, /
ať milost tvá mne vodí.

4. Dokud v bídné časnosti / dopřáváš mi zde žití, /
dej, ať tvým služebníkem / smím v tomto světě býti. /
Po smrti dej přijít tam, / kde tě andělé chválí, / bych ti
s celou církví tvou / zpíval nový zpěv slávy.

τ: Písně chval Božských, 1606 / Kancionál, 1659 / Zpěvník žalmů

a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Halberstadtský sborník, c.1485 / Ein New Gesengbuchlen, 1531

669

1. Kdo - pak tou - to ci - zi - nou
kdo mě v o - nu kra - ji - nu

zdár - ně pro - ve - de mě,
na - dě - je do - ve - de?

Kdo, když blou - dí, do - pra - ví

mě do to - ho mě - sta,

2. Chodím-li zde v temnosti, / věčné světlo kdo dá? /
 Kdo mě pravdou vyproští, / pochybnost kde hlodá? /
 Světlo přichází mi vstříc / a již nepomíjí, / u Ježíše
 stále víc / v záři jeho žiji.

3. Kde mi hrozí zoufalství, / pro mou zbědovanost, /
 zjevíš mi své království, / přijmeš mě na milost? / Víím,
 že ty mě vytrhneš / z hrobu porušení. / Vzkříšením mě
 provedeš, / Pane, k oslavení.

4. Půjdu tedy za tebou, / v tobě život svůj mám, /
 jedinou jsi útěchou, / tebe se již nevzdám. / Cesta jsi
 a pravda má, / život na věčnosti. / Sluha tvůj tě přijímá /
 s pravou srdečností.

τ: Karol Kuzmány, Zpěvník evanjelický, 1842 /

Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Písně chval Božských, 1606 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

1. Mladě-něč-ku mla - dy, mladě-něč-ku mladý

kaj ty povandru - ješ, kaj ty povan-dru - ješ?

2. |: Z tej země do jinej, :||: do krajiny cuzej. :|

3. |: Gdo tě tam opatří, :||: dyž tě smrt zachvatí? :|

4. |: Mám ja Pana sveho, :||: Boha nebeskeho. :|

5. |: On mje opatruje, :||: od zleho zbavuje, :|

6. |: z hrobu vysvobodi, :||: do nebe sprovodi. :|

t: tradiční lašský text / Moravské národní písně, 1860 /

Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

m: tradiční lašský nápěv / Moravské národní písně, 1860 /

Jan Rokyta, Zlínské sboropění, 2014

1. Ó ho-ry, kop - ce a do - li - ny,

jak jste mně bý - va-ly u - pří - mny!

Když jsem já k vám cho - dí - val, když jsem

2. Svítily hvězdičky překrásné, / obloha, celé nebe jasné, /
všecko všady vesele, / všecko všady vesele, / utěšení moje
spanilé.

3. Chodil jsem přes všechny doliny, / přes hory, louky
a roviny, / chodníček mně ubýval, / chodníček mně
ubýval, / když jsem si na Boha myslíval.

4. Myslíl jsem v srdci svém na něho, / rozjímal jsem
ty skutky jeho: / Bože, jak jsi rozmilý, / Bože, jak jsi
rozmilý, / slavný, dobrotivý, spanilý.

5. Krásu tvou zvěstuje obloha, / dobrotu dobrodiní
mnohá, / nebe, země, dílo tvé, / nebe, země, dílo tvé, /
k lásce probuzuje srdce mé.

6. Každý pozemský tvor tě vzývá, / pták, jenžto nad mou
hlavou zpívá, / všecko tě oslavuje, / všecko tě oslavuje, /
nade mnou moc Boží zvěstuje.

7. Půjdu tak ve svatém pokoji, / Pán Bůh mě na cestě
zprovodí. / Doved', Pane, doved' mě, / doved', Pane, doved'
mě, / po této časnosti do nebe.

т: tradiční moravský text / Moravské národní písně, 1860 /
Zlínské sboropění, 2014 м: tradiční moravský nápěv /
Moravské národní písně, 1860 / Zlínské sboropění, 2014

672

1. Jak dlouhá píseň bez kon-ce
mé dny tu v nář - cích ply - nou, —
však hud - bu zdá - li sly - ším hrát,
tak srd - ci mé - mu mi - lou. —
Ref. Mne žád - ný proud už ne-strh - ne,
znám ská - lu a v ni dou - fám. —
Bůh lá - ska je, Pán — na - de vším,
tak ra - do - stí si zpí - vám. —

2. Ať ztrácí se či zaniká / ta melodie nová, / přec rozezní mne ozvěnou; / mé srdce Bohu zpívá. Ref.

3. Když šťastné dny se vytratí, / pak ještě píseň zbývá. / Když temná noc mne obklopí, / mé srdce žalmy zpívá. Ref.

4. Ať provází mne pokoj tvůj / a zas mi sílu dává, /
ať poznávám tě víc a víc. / Dnes o Kristu vám zpívám. Ref.

τ: The New York Observer, 1868 / Jiří Pejla

M: Robert Lowry, Bright Jewels for the Sunday

School, 1869 / I Will Not Sing Alone, 2004

673

1. Tak má - lo přímých cest je, když ví - ra
schá - zí nám, jen vzác - ně zní zvěst jas - ná:
dnes krá - čí s vá - mi Pán! Svůj cíl zas
hle - dá - me, jsme če - cá - ním zna - ve - ni,
smutek a trá - pe - ní jen ti - chý hlas promění.

2. Tak málo přímých cest bez darů, bez vděčnosti, /
před křížem váhá svět, dál klaní se marnosti. / Jak málo
ztišení nás provází každý den. / Kdo z nás jak ztracený syn
smí být zas nalezen?

3. Tak málo přímých cest, když chcem jít bez pokání, /
bez touhy dát se vést tou rukou, co zachrání. / Když chvála
s radostí k tvým krokům se připojí, / v těžkých dnů
zápasech kdo jde s vírou, obstojí.

4. Tak málo přímých cest, když bloudíme v tom, co chcít, /
v co vkládat doufání, zda sloužit, či hodně mít. / Odchází
lidský věk, dny jak vánek míjejí, / kdo spásu hledají, těm
Pán dává naději.

τ: Jiří Slouka a Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

μ: *Help Us Accept Each Other*, Doreen Potter, Break Not the Circle, 1975 /

Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

© Hope Publishing / administered by Small Stone Media

674

1. Kdo - si mě pro - bou - zí, po - dá - vá
dlaň, zve - dá mě vzhů - ru, za - šep - tá
vstaň, čerstvý vzduch zven - čí do ce - ly
chladně vo - ní a někde v dá - li
sví - tá - ní z vě - ží zvo - ní.
Ref. Na - be - ru dech a pů - jdu, rá - zem zbave - ný

pout, svo-bo-du, vol - nost cí - tím,
 dřív jsem se ne-moh hnout. Všechno je
 tak zvláštně no-vé, jak bý - vá ve vi-dě -
 - ní, ja-ko bych v očích měl je-ště sen:
 Co pravda je a co ne - ní?

2. Anděl mi poroučí: Neváhej, pojd', / budu tě vést, čeká
 nás pouť. / Až když jsme venku za branou otevřenou, /
 náhle jsem sám a klečím na kolenou. Ref.

T+M: Tomáš Najbrt

675 *d/d.*

1. An - dě - lé před te - bou krá - čí,
ce - stu při - pra - vit ti pů - jdou,
ne - sly - šně tě do - pro - vá - zí.
Ne - jsi v žád - né chví - li sám.

2. Ruka má přec není krátká, / zachrání tě ze vší hrůzy. /
Jméno tvé mám ve své mysli. / Neboj se, ty věčně můj.

3. Smlouva má je vpravdě stálá. / Jsem ti věrný ve své
lásce. / Dřív než mohl jsi mě poznat, / srdci mému
vzácnýs byl.

τ: Anna Martina Gottschick / Daniel Heller

μ+ς: Friedemann Gottschick

*Pane, díky za cesty,
díky za to, kde jsme byli,
za to, co jsme viděli,
za to, že nejsme úplně sami.
Proším, nenech nás příliš dlouho o samotě,
nenech nás zabloudit.*

V PRÁCI A VE SLUŽBĚ

A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná. (1K 15,58)

676

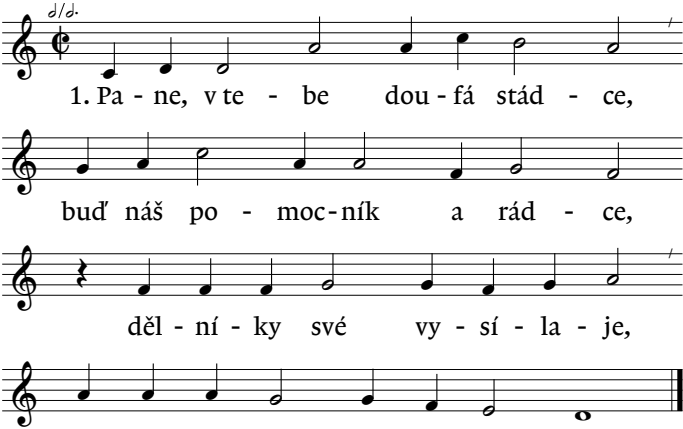
1. K dí - lu své - mu mi - le sa - hám,
kéž je, Bo - že, do - bře zmá - hám;
po - silň mne v mém pra - co - vá - ní,
sám pak dej mi po - žeh - ná - ní.

2. Vždyť bez tvého požehnání / marné naše počínání; /
jako v moci máš mé hnutí, / tak i každé vydechnutí.

3. Do práce když znovu kráčím, / Bože, dej, ať dílu
stačím, / cokoli chci vzít na sebe, / ať mám při tom stále
tebe.

4. Vydávám-li se na cesty, / tebou, Bože, dám se vésti, /
a po jejich ukončení / dej mi šťastné navrácení.

τ: Jan Amos Komenský, *Praxis Pietatis*, [1637/41] / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník
žalmů a písní duchovních, 1877 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979
м: nápěv hymnu *Veni, Creator Spiritus* / Eyn Enchiridion oder
Handbüchlein, 1524 / Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní
evangelistské, 1564 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

677

1. Pa - ne, v te - be dou - fá stád - ce,
 buď náš po - moc-ník a rád - ce,
 děl - ní - ky své vy - sí - la - je,
 chrám svůj sva - tý vzdě - lá - va - je.

2. Viz osoby vyvolené, / k službě církve oddělené, /
 úmluvu svou učiň s nimi, / ať jsou právě sluhy tvými.

3. Předcházej je, ať v tvé síle / rozhojní se v dobrém díle, /
 dej jim hodnotu k povolání, / z Ducha svého pomazání.

4. Dej, ať stálí jsouce v boji, / v tom, cos svěřil, věrně
 stojí, / po práci pak dokonané / vejdou v radost tvou,
 ó Pane!

τ: Lukáš Pražský, *Písně chval Božských*, 1541 / *Písně duchovní evanjelistské*, 1615 / Ludvík Bohumil Kašpar, *Zpěvník žalmů a písní duchovních*, 1877 / *Evangelický zpěvník*, 1979

м: *Zdráva, jenž jsi pozdravena* / Kolínský kancionál, 1517 / *Písně chval Božských*, 1541 / *Písně chval Božských*, 1561

678

1. Pa - ne Bo - že vše - mo - hou - cí,
 buď pří - to - men svou po - mo - cí
 v kaž - dé všed - ní prá - ci.

2. Ze své moci sílu dávej, / svou moudrostí doprovázej, /
 víru zachovávej,

3. abych s láskou, lidem milý, / v Duchu Božím v každé
 chvíli / činil tvoji vůli.

4. Když se blížím soudu tvému, / dej svou milost
 nehodnému / k životu věčnému.

5. Směl jsem poznat pravdu tvoji, / ať s ní mohu k tobě
 dojít / bez bázně, v pokoji.

τ: Kancionál český, 1559 / Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
 m: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

679

1. Po - moz mi, můj Pa - ne,
a - bych ne - žil pla - ně, a - bych ne - žil
pla - ně tam, kde chceš mne mít.

2. Pomoz, Pane milý, abych měl dost síly, / abych měl dost síly bližním odpustit.

3. Pomoz, když se bojím, ať vždy pevně stojím, / ať vždy pevně stojím tam, kde nutný jsem.

4. Pane, slyš mé přání, vzdal vše, co mi brání, / vzdal vše, co mi brání být tvým člověkem.

т: *Hilf, Herr meines Lebens*, Gustav Lohmann, Überdenk ich die Zeit, [1965] / Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979

м: Hans Puls, Überdenk ich die Zeit, [1965]

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

680

1. Vez-mi si, Pa-ne, všechnu mou svo-bo-du,

pa-měť i ro-zum i vů - li mou.

Nic nemám, co bych ne-při-jal od te - be,

to - bě vše vra-cím s dů - vě - rou,

to - bě vše vra-cím s dů - vě - rou.

2. Nalož s tím, Pane, / zcela dle vůle své, / kéž jen
tvou milost a lásku mám. / O to jen prosím, / o nic víc
nežádám. / Amen, můj Pane, staň se, staň, / amen, můj
Pane, staň se, staň.

t: podle textu duchovních cvičení Ignáce z Loyoly

Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

m: Josef Hrdlička, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

681

1. Jsem tvůj Bůh, Pán nad ze - mí,
 sly - ším pláč a ná - řek tvůj.
 Ty, co v stí - nu hří - chu jsou,
 sám za - chrá - ním.
 Já jsem tvůr - cem ja - sných hvězd,
 svět - lo dá - vám tem - no - tám.
 Kdo chce nést ho ná - ro - dům?
 Ko - ho po - slat mám? _____
 Ref. Zde jsem, Pa - ne, _____ vo - lal jsi mne? _____

V tichu noč-ním sly-šel jsem tvůj hlas. ____

Pů-jdu, Pa - ne, ____ buď mi blíz - ko, ____

bu-du tvůj lid stá - le v srdci mít. ____

2. Jsem tvůj Bůh, Pán nad mořem, / milostí vás provázím. / Přesto můj lid vzdálil se, / mne opustil. / Srdce zlomím kamenná, / jen pro lásku jim je dám, / slova má se vrátí k nim. / Koho poslat mám? Ref.

3. Jsem tvůj Bůh, Pán nad ohněm, / nad chudými držím stráž, / plný stůl jim připravím, / své spasení, / lačné chléb můj nasytí, / srdce hojnost naplní, / život svůj jim z lásky dám. / Koho poslat mám? Ref.

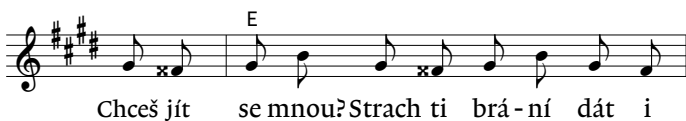
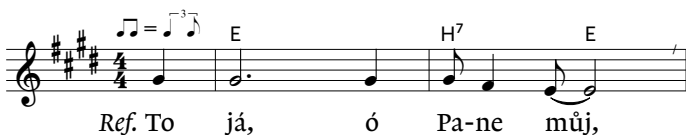
τ: Daniel Laurent Schutte, Lord of Light, 1981 / Jiří Pejla

м: Daniel Laurent Schutte, Lord of Light, 1981 / 2018

© 1981, OCP. All rights reserved. Used with permission.

*Pane,
díky za ruce, za jejich tvrdost i jemné pohlázení.
Díky za píli, za schopnost zvednout se a jít.
Díky za nesobeckost a za schopnost se překonat.
Prosím,
dej sílu k práci i odpočinku.*

682

2. K svému knězi, k svému vládci, a tak půjdu já. / Půjdu, když mne posíláš. / K těm, co soudí, co vše vědí, a tak půjdu já. / Půjdu, když mne posíláš. Ref.

3. K těm, co myslí, že jsi mrtev, a tak půjdu já. / Půjdu, když mne posíláš. / K těm, co tvoří tvoji církev, a tak půjdu já. / Půjdu, když mne posíláš. Ref.

†: Svatopluk Karásek, Nová píseň, [1983/4] / 2018

m: *It's Me, O Lord*, nářev amerického spirituálu / *The Book of American Negro Spirituals*, 1925 / Nová píseň, [1983/4] / 2018

683

Ref. Až do-po-sud nás pro-vá - zí Pán

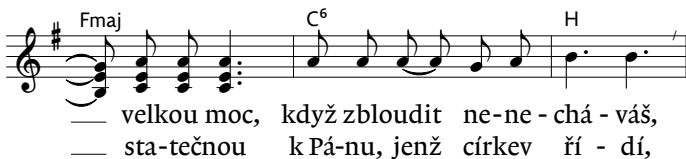
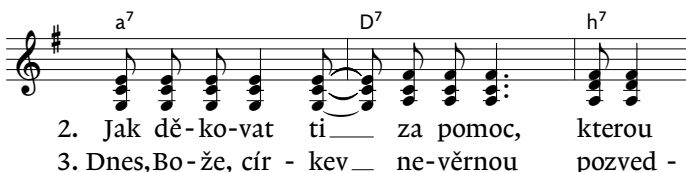
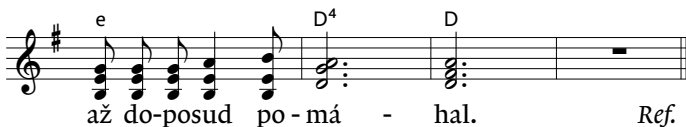
vel-kou mi-lo-stí svou, až do-posud nás

pro-vá - zí Pán vel-kou mi-lo-stí svou,

až do-po-sud k nám při - chá - zí vždy

s lá-skou dobro-ti-vou, až do-posud k nám

při-chá - zí vždy s lá-skou do-bro-ti - vou.

e H
 Jak za tvé slo - vo dí - ky vzdám,
 Buď je - jí strá - ží no - cí dnem,

e H
 když to - li - krát ti vy - zná - vám,
 a ne - do - vo - luj žád - ným zlem

e D⁴ D
 že slabost ví - ru zmá - há. Ref.
 pře-ka-zit svo - je dí - lo. Ref.

τ: Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

m: Ladislav Moravetz

BOHOSLUŽBA NA CESTĚ ŽIVOTEM

Snad nejtěsněji vždy býval a je člověk s písní spojen ve chvílích osobní modlitby, „v bouřích žití vezdejšího“. Těžkosti života, obtíže vzájemných vztahů, nemoc či smrt jsou nejen mezním a přitom častým prostorem našich zkušeností, ale také příležitostí k vyjádření osobních pocitů, proseb, doufání i jistoty naděje. Jak užitečné je znát písně z paměti.

VZTAHY A SPOLEČENSTVÍ

Proto přijímejte jeden druhého, tak jako
Kristus k slávě Boží přijal vás. (Ř 15,7)

684

1. Tou-ží-me v lás - ce ží - ti stá - le,
trá-pe-ní sná - šet zlé i ma - lé,
za - jed - no v Pá - nu bra-tří být,
v smutku dru - hé - ho na-vští - vit.
Dej, ať běh ča - su tu - to lá - sku
ne-změ-ní zí - tra v klam - nou ma - sku.

2. Svorností chceme svítit k míru, / bez ní se světem
nedá jít, / Duch Boží ať nám vrátí víru / a touhu Pána
nezradit. / Naplň nás silou, Pane Kriste, / daruj nám
moudrost, srdce čisté.

3. Díky, že nás zde stále chráníš, / díky za přítomnost
mocnou, / za to, že lásce, službě stráníš / a v slovu dáváš
pomoc svou. / Radostně smíme chválit Pána, / beznadějí už
je překonána.

t: podle Charlese Cuviera Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

m: Melchior Vulpus, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609 / Louange et prière, 1938

685

1. Pán nás u - čil v svém sva-tém ká - zá - ní,
 řka: Bla - ho - sla - ve - ní mi - lo - srd - ní,
 neb o - ni mi - lo - sr-den-ství do - jdou,
 zde i věč-ně v milo - sti Bo - ží bu - dou.

2. Nuž poslouchejme toto učení / a snažme se býti
 milosrdní. / Buďme hotovi všem pomáhati, / svého pro ně
 nechtějme litovati.

3. Když uzříme v neštěstí bližního, / nechtějme míti
 radosti z toho; / hledme ze svého nuzné krmiti, /
 žíznlivým, bídným v lásce dejme píti.

4. O příchozí hosty péči mějme, / ochotně v dům svůj je
 přijímejme, / přinesme jim jídla, pití dosti, / ať posilní
 tělo své do sytosti.

5. Jakž zvíme o člověku nemocném, / hned ho litujme
 horlivým srdcem, / často milosrdně navštěvujme, / vším
 dobrým ku prospěchu jeho služme.

6. Milujme také nepřátele své, / pomlouváče, protivníky
 jiné, / a za ně se Bohu modlívejme, / číňme jim dobře,
 zlým neodplacujme.

7. Bože, Duchem svým svatým z milosti / skloň srdce naše
k milosrdenství, / bychom je opravdově činili, / tobě zde
v bližních svých věrně sloužili.

†: Písně roční, 1593 / Písně chval Božských, 1606 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Ladislav Moravetz

686

1. Zpíváme Lá - sku, svo-bo-du všem dá,
jak ví - tr va-ne, s ohněm za - zá - ří,
zem ob - jí - má, jak pramen vy - vě - rá:
V nás, Lá - sko všemocná, ať stá - le zníš!

2. Zpíváme Lásku, co zisk nehledá / a touží sloužit, ztrát
se nebojí, / obnovení v péči své nalézá: / V nás, Lásko
laskavá, ať stále zníš!

3. Zpíváme Lásku, strach ji nezdolá, / dál bude svá
i hněvu navzdory / a vytrvá přes všechno běsnění: / V nás,
Lásko odvážná, ať stále zníš!

4. Zpíváme Lásku, dál jde, nesecká, / než najde cestu,
pramen, domov svůj, / skrz radost, žal nás nutí v síle jít: /
V nás, Lásko živoucí, ať stále zníš!

5. Zpíváme Žár, Duch svatý ať v nás plá, / všech dávných
zlob on stíny prozáří, / jak Kristus sám nám srdce
promění: / V nás, Lásko všemocná, ať stále zníš!

tr: June Barbara Boyce-Tillman, Church Hymnary, 2005 / Magdaléna Trgalová

m: Walter Greutorex, The Public School Hymn Book, 1919 / Church Hymnary, 2005

© 1993 Stainer & Bell Ltd, 23 Gruneisen Road, London N3 1DZ, UK,

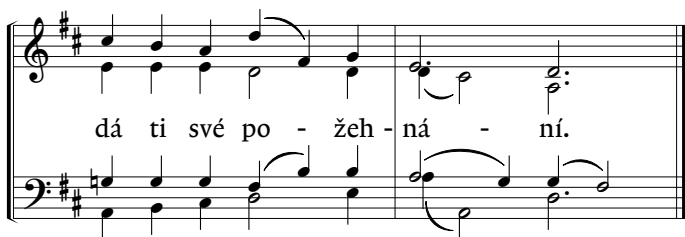
www.stainer.co.uk. Used by permission.

687

1. Pán Bůh je lá - ska, to z Pí-sma víš,

on se i k to - bě sklá - ní.

Když se mu v modlit - bě při - blí - žíš,

2. Pán Bůh je láska, to z Písma víš, / on se i k tobě sklání, / někdy tu lásku však pocítíš, / až když tě život zraní.

3. Pán Bůh je láska, to z Písma víš, / on se i k tobě sklání, / přešťasten budeš, až pochopíš, / že je svět v jeho dlani.

4. Pán Bůh je láska, to z Písma víš, / on se i k tobě sklání. / Od země obrať své zraky výš, / pros ho o slitování!

T: Lubomír Balcar, Evangelický zpěvník, 1979

M: Jaromír Urbanec, Evangelický zpěvník, 1979

S: Jaromír Urbanec, Chorálník k Evangelickému zpěvníku, 1979 / 2018

*Pane,
díky za přátele,
za ty, co mi pomohli,
za ty, co se se mnou zastavili k rozhovoru,
díky za ty, kterým jsem se mohl svěřit,
díky za ty, kteří na mě myslí.
Opatruj ty, které mám rád.
Odpusť mi, že jsem jim to neříkal.*

688

1. Bůh je náš hrad, na - še ská - la,
 my v něj dou - fá - me. Proč by ses, má
 du - še, bá - la? On tě ne-zkla - me.

2. I když Boha nevidíme / svýma očima, / to my o něm
 dobře víme, / že nás v péči má.

3. On nás jako pastýř vodí / k dobrým pastvinám, /
 od zlého nás vysvobodí, / vždy se sklání k nám.

τ: Lubomír Balcar, Evangelický zpěvník, 1979

м: Jaromír Urbanec, Evangelický zpěvník, 1979

689

1. Pa - ne, dej, ať nás nic už neroz-dvo - jí,
 ne-j sme sa-mi sví, a - le jenom tvo - ji.
 Přijď a z rukou svých, kte-ré do-bře chrá - ní,
 dá - vej po-žeh - ná - ní pro smutek i smích.

2. Tvoje bohatství každému se dává, / v lásce štědrý
být, v tom je pravá sláva. / Chléb ať lidem všem / rádi
rozdáváme, / příchozí i známé stejně milujem.
3. Pokoj daruj nám, který všechno mění. / Země plná
je tvého zaslíbení. / Zbavme bědné pout, / vedme
v beznaději. / Ti, kdo s pláčem sejí, s písni budou žnout.
4. Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí, / nejsme sami sví,
ale jenom tvoji. / Přijď a z rukou svých, / které dobře
chrání, / dávej požehnání pro smutek i smích.

τ: Dieter Trautwein, Lieder zum Kirchentag, 1979 / Jarmila a Zdeněk
Svobodovi, Zpěvník Církve československé husitské. Dodatek, 1994 /
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 μ: Dieter Trautwein, Lieder
zum Kirchentag, 1979 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

*Bože,
nemám nikoho, komu bych mohl důvěřovat.
Je kolem mě tolik lidí, a přesto se cítím sám.
Prosím, osvoboď mě z mé osamocenosti
a dej mi člověka, se kterým bych mohl mluvit.
Prosím, dej, abych se také potkal s lidmi,
kteří na někoho čekají a někoho potřebují.*

podle zpěvníku württemberské evangelické církve

690 *antifona*

Kde je o-prav-do - vá lá - ska,

tam _____ pře - bý - vá Bůh.

vers

1. Spojila nás vjedno láska Kris-ta Pá - na.
Boha živého se bojme, mi-luj - me ho!

Jásejme a hledejme jen
v něm svou ra - dost!
Upřímně se navzájem vždy
měj - me rá - di! Kde je...

2. Tvoříme-li tedy jedno společenství, /
varujme se všeho, co nás vnitřně dělí! /
Nechme nerozumných hádek, nechme sporů, /
ať je Kristus jako Bůh náš mezi námi. Kde je...

3. Kéž pak jednou s blaženými patřit smíme /
ve slávě na tvář tvou, Kriste, Boží Synu, /
v dokonalé radosti nad pomyšlení /
bez mezí a bez konce na věčné věky. Amen.

τ: podle tradiční antifony Kancionál, 1973 / Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

m: Josef Olejník, Kancionál, 1973 / Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

691

U-bi ca-ri - tas et a - mor,
Kde je do-bro - ta a lá - ska,

u - bi ca-ri - tas, De-us i - bi est.
kde je do-bro - ta, tam je ta - ké Bůh.

T: podle tradiční antifony Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978 / Svítá, 1992
M+S: Jacques Berthier, Music from Taizé, 1978

*Pane, prosím tě o odvahu ke stavění mostů
mezi mnou a těmi,
které nemám rád a nerozumím jim,
mezi mnou a těmi,
kdo mi nedůvěřují nebo jsou ze mě zklamaní,
mezi mnou a mými spolupracovníky,
mezi mnou a těmi, se kterými jsme v konfliktu a sporu,
mezi těmi, kdo jsou mi blízko, a těmi, kdo jsou mi cizí,
mezi generacemi a sociálními skupinami.
Pomoz mi stavět mosty k těm, kdo jsou mimo,
k těm, kdo jsou plni předsudků,
k těm, co se ztratili či odešli,
mosty k rozčarovaným i k nepřítelům.*

692

1. Z měst a ve-snic, hor i ní - žin, _

zblíz-ka ne - bo zda - le-ka, _ zvě - da-ví,

_ snad skept-ič-tí _ jsou, vá - ha - ví, však

rá - di jdou, Kris - ta Pá - na ná - sledu -

- jí, _ slo - vem svým k nim pro-mlouvá, _

_ u - čed - ní - ky stá - va-jí _ se, _

zprá - vu o něm nesou dál. _____

Ref. Po - zvá - ni jsme dnes k svátku ví - ry. _

Po - zvá - ni jsme dnes k svátku ví - ry. _

2. A tak přišli v celých houfech, / děti v rukou přinesli, /
s nemocnými, se starými, / slepí, chromí s nimi jsou. /
Z rozcestí, ulic i koutů / je jich zástup ze všech stran. /
Hladoví jsou po tvé lásce, / ty jim, Pane, pokrm dáš. *Ref.*

3. Sdílí spolu chléb a víno / i své peníze a čas. / Tam učí
se léčit rány, / bolesti a trápení, / tam modlí se spolu
k Pánu, / jeho vůli touží znát, / učí se, jak na cestách
svých / lásku slovům, činům dát. *Ref.*

4. Z měst a vesnic, hor i nížin, / zblízka nebo zdaleka, /
zvědaví, snad skeptičtí jsme, / váhaví, však rádi jdeme, /
Krista Pána následujeme, / v Duchu svém k nám
promlouvá, / učedníky stáváme se, / zprávu o něm
nesem dál. *Ref.*

†: Eugen Eckert, Vom Leben singen, 1994 / Jiří Pejla

‡: Alejandro José Veciana, Vom Leben singen, 1994 / Einfach so, 2018

693

Ref. Raduj-te se, bratři, neboť blízko je Pán,
blízko je Pán, blízko je Pán, radujte se, bratři,
neboť blízko je Pán, neboť blízko už je Pán.

1. O nic se ne - stra - chuj - te, Pán
do-bře o vás ví, jen v modlit - bě ho
pro-ste a on vám od - po - ví. Ref.

2. Jen spolu v lásce žijte, / i když je doba zlá, / a vzhůru
pozdvihněte / svá srdce znavená. Ref.

3. On slabým dodá sílu, / že půjdou zase dál, / a každou
bolest ztiší / a v radost změní žal. Ref.

tr: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Joshua Fit de Battle ob Jericho, nápěv amerického spirituálu /

A Collection of Revival Hymns, 1882 / The Book of American

Negro Spirituals, 1925 / Nová píseň, [1983/4]

VÍRA A DŮVĚRA

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“ (Ž 31,15–16a)

694

1. Z mi - lo - sti tak hoj - né,
 ště - dře u - cá - za - né,
 li - dem z lá - sky da - né,
 Je - zu Kris - te Pa - ně,
 te - be všech - no chvá - lí,
 věč - ný ne - bes Krá - li.

2. Ó náš Pane milý, / ty jsi dárce síly, / v zármutku
 a kříži / pomoc tvá se blíží: / útočiště jisté / jsi nám, Jezu
 Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy, / Bože věčné spásy, / dej, ať v lásce
 stálé / žijem ke tvé chvále, / tebe v úctě máme, / zákonů
 tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli, / až se náš den schýlí / a my před
tvým soudem / státi, Kriste, budem, / milost rač nám
dáti, / slávy věčné přáti.

τ: Český rorátník, c.1540/50 / Novoměstský rorátník, 1572 /

Vladimír Hornof, Český kancionál, 1921 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Ave yerarchia / Vyšebrodský sborník, 1410 / Písně chval Božských, 1541

695

1. Proč vlád-nout měl by li - dem hřích,
Proč, když chci dle tvé vů - le žít,
jímž jsme se pro - vi - ni - li?
sám to - ho ne - do - cí - lím?
Buď slá - va Kris - tu, že nám dal
svou spá - su, když na se - be vzal,
nač člo - věk ne - má sí - ly.

2. Svůj úděl, štěstí, starosti / si člověk nevybírám. / Smím
žít jen díky tvé milosti / a podpírá mě víra. / I bližním přát
chci lásku tvou: / když na tebe se spolehnou, / naděje
neumírá.

3. Jsou dny, kdy nevím kudy kam / a samota mě tíží. /
Tvé slovo, když mu naslouchám, / mé plány značně kříží. /
V tvé lásce do mých nesnází / tvůj soud i pokoj přichází, /
v ní na dosah se blíží.

4. Dík, že ti na nás záleží, / že Pána v tobě máme. / Trůn
pravdě tvé jen náleží, / kéž na to více dbáme. / Vždyť
lámeš pouta otroctví, / jen tvá je moc a království / na věky
věků, amen.

T: Jan Keřkovský

M: *Frew dich, alle Christenheit* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /
Geistliche Lieder, 1533 / Psalmody sacra, 1715 / Choralbuch, 1865 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

696

1. Nechť ča - sů zlých se ne - le - káš,
sví - zel a žal když né - sti máš:
Je - žíš je sám tvá moc - ná stráž.

2. Proč zlému chtěl bys ustoupit / a sobě sám jen hledat
klid? / Vždyť Ježíš tvůj je pevný štít.

3. Když pro zlý hřích tvé úpění / kajícím vstříc nebesům
zní, / hle, Ježíš tvé je smíření.

4. Ač prosby mé jsou chatrné, / důvěra má se nepohne, /
vždyť Ježíš sám podpírá mne.

5. Byť celý svět proti mně stál, / po boku mém stojí můj
Král, / jenž srdce mé se sebou spjal.

t: John Henry Newton, The Gospel-Magazine, 1771 /
Bohumil Vančura, Zpěvníček pro české bohoslužby, 1941 / 2018
m: Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541 /
The Moravian Hymn Book, 1960

697

1. V své roz-lič-né úz-ko - sti ji - nam zření
ne - mám než k Bohu na vý-so - sti,
tam o - či po - zve-dám. Od - kud nám plyne
po - moc, kaž - dé dobré dá-ní? Bůh ve všem
má pl-nou moc, vím, že mne o - chrá - ní.

2. Od pádu svou pravici / mne mocně zdržuje, / jí stvořil
všecky věci, / všecky opatruje. / Nedopustí nohám mým /
z své cesty zblouditi, / vždyť mne draze tělem svým / ráčil
vykoupiti.

3. Já naň spolehnu cele, / vždyť nespí, nedříme: / svou
cestou půjdu směle, / kroky čině přímé. / On pak, jsa po
pravici / k ochranění mému, / brání mne dnem i nocí /
proti všemu zlému.

4. Vyjdu-li kam za prací / svého povolání, / svou posílí
mne mocí, / dá mi požehnání. / Proto tu naději mám, /
Pán můj že mou práci, / v níž se věrně vydávám, / k slávě
své obrací.

5. A proto nepřestanu / v Pána vždy doufati / a jeho za
ochranu / stále pokládati. / Jen již nikdy nevzdaluj / své
svaté pomoci, / když by byl sevřen duch můj / bojem či
nemocí.

6. Když mi čas můj nastane / jít ze světa zlého, / nechť
šťastně řeknu: „Pane, / přijmi ducha mého!“, / bych po
zdejší úzkosti / tam s tebou, svým Pánem, / v neskonale
radosti / byl na věky. Amen.

T: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Nová kniha zpěvů

křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

698

1. Do - bře sta - ví, kdo zná a ví,
jak má v Bo - ha dou - fa - ti,
a kdo vě - ně, ne - o - chvěj - ně
s Pá - nem hle - dí bý - va - ti.

Pro - tož v to - bě v kaž - dé do - bě
 na - dě - ji svou za - klá - dám,
 zá - klad stá - lý, do - ko - na - lý
 živ i mr - tev v to - bě mám.

2. Byť proti mně i předivně / hřích a svět se rozmáhal, /
 však tys, Pane, všechny za mne / nepřátele přemáhal. /
 Mám-li tebe vůkol sebe, / Ducha tvého, milost tvou, /
 nebojím se, neděším se, / že mne někdy přemohou.

3. Vždy se těším a bezpečím, / že mi ráčíš dáti rád, /
 abych s tebou věrou pravou / spojen mohl přebývat. /
 Utvrď v srdci víru vroucí, / těla chraň i duše mé! / Slyš
 mou žádost, pro svou milost / mne do říše uveď své.

τ: Joachim Magdeburg, Christliche und tröstliche Tischgesenge, 1572 /
 Harmonia Cantionum Ecclesiasticarum, 1597 / Poklad spěvů duchovních, 1710 /
 Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979 m: Harfa, 1915

699

1. Můj Pa - ne, Kris - te Je - ží - ši,
mou na - dě - jí jsi v do - bách zlých,

mé svět - lo nej - ja - sněj - ší,
v mých úz - ko - stech mě tě - šíš.

Dej mi, pro - sím, Pa - ne Kris - te,

co po - třeb - né k ví - ře ji - sté,

v ní po - si - luj mne stá - le.

2. Dej, ať Boha, Otce tvého / ve slovu tvém poznávám /
a moci Ducha svatého / se s důvěrou otvírám. / Tvé
spasení jen z milosti / je pramenem mé radosti, / jsi cesta,
pravda, život.

3. I tehdy, když si naříkám / a bloudím bez přestání, /
ty skloň se ke mně, Pane, sám, / přijď ve svém slitování. /
Ty slabou třtinu nezlomíš, / knot doutnající nezhasíš, /
i nade mnou se smiluj.

4. Ač slabý jsem, ty se mnou buď, / bych ve tvou sílu
doufal / a odkázán tak na tvou moc / ve víře pevný
zůstal, / rád věrně tě následoval, / byl bližním těm, jež jsi
mi dal, / tím Bohu s láskou sloužil.

5. Svou silou, Kriste, při mně stůj / i v mé poslední chvíli /
a víru přepevnou mi dej, / až pak můj čas se schýlí. / Mne
k tomu, Pane, připravuj / a Duchem svým mne posiluj, /
mou záchranou buď věčnou.

t: podle Davida Danickeho a Štěpána Lešky Jiří Pejla

m: *Frew dich, alle Christenheit* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /
Geistliche Lieder, 1533 / Psalmodia sacra, 1715 / Choralbuch, 1865 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

700

1. Je - zu, Pa - ne mi - lý,
Když se srd - ce le - ká,

dár - ce svět - la, sí - ly,
dlou - ho po - moc če - ká,

Kris - te, slá - vo má!
po - to - bě se ptá.

The first system of the musical score is written for voice and piano. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. The voice part begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, a dotted quarter note B-flat4, and an eighth note G4. The piano accompaniment consists of a steady bass line of quarter notes: G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

Kris - te, Bo - ží Be - rán-ku,

The second system continues the melody. The voice part has a half note G4, a quarter note A4, a dotted quarter note B-flat4, and an eighth note G4. The piano accompaniment continues with quarter notes: G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1. The system ends with a repeat sign.

žád - ná sí - la ne - vý - slov - ná

The third system continues the melody. The voice part has a half note G4, a quarter note A4, a dotted quarter note B-flat4, and an eighth note G4. The piano accompaniment continues with quarter notes: G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1. The system ends with a repeat sign.

se ti ne - vy - rov - ná.

The fourth system concludes the hymn. The voice part has a half note G4, a quarter note A4, a dotted quarter note B-flat4, and an eighth note G4. The piano accompaniment continues with quarter notes: G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1. The system ends with a double bar line and repeat dots.

2. Ochráněn tvým štítem / jsem i v boji litém / s tebou
bezpečně. / Ať se ďábel vzteká, / nic mne nepoleká, /
mám-li tebe jen. / Ať se všechno otrásá, / ať zlo táhne
v plné zbroji, / Ježíš při mně stojí.

3. Co jsou všechny skvosty, / ty, Ježíši prostý, / moje radost
jsi. / Čím jsou pocty světa, / hned je po nich veta, / mne už
netěší. / Ani kříž a potupa / od tebe, Ježíši svatý, / mne už
neodvrátí.

4. Nelituji toho, / protože mi mnoho / Mistr můj chce
dát. / Kdo se pro něj vzdává, / tomu Ježíš dává / více
nastokrát. / I když snáším posměch snad, / povede mne
dále k cíli / Ježíš, Pán můj milý.

5. Proti všemu zdání, / proti umírání / nestojím tu sám. /
I když srdce váhá, / strach se ve mně zmáhá, / je tu se
mnou Pán. / Kristus jistě zvítězí, / navzdory ponižování, /
všemu křížování.

tr: Johann Franck, Praxis Pietatis Melica, 1653 /

Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979 / Renatus Schiller

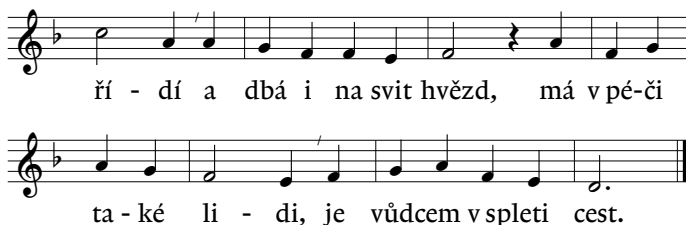
m: Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Dietlův sborník, c. 1735

s: Johann Sebastian Bach, Dietlův sborník, c. 1735 / 2018

701

1. Svěť ce - lý ži - vot Pá - nu, jenž zná tvé
on zho - jí každou rá - nu, on mír - ní

těž - ko - sti, Bůh, kte - rý ve - smír
bo - le - sti.

2. Slož všechno, co tě tíží / a co tě skličuje, / Bůh,
k němuž srdce vzhlíží, / se jistě smiluje. / Jen vyčkej onu
chvíli, / kdy rozední se zas, / pak poznáš pramen síly /
a naplní tě jas.

3. On dopouští i chvíle, / kdy trpíš, zcela sám, / kdy
ztrácíš všechny milé, / jsi vydán pochybám: / Bůh mlčí
vytrvale. / Proč nejde na pomoc? / Jak žít? Co dělat dále? /
Je ticho. Temná noc.

4. Měj naději a nelkej, / věř Boží moudrosti, / jen
ustavičně čekej / div Boží milosti. / Tvůj shon a tvoje
úzkost / nic při tom nezmohou, / věř jenom v jeho
milost, / on slyší prosbu tvou.

5. Mou cestu, Bože, řídíš, / máš mnoho možností, / svým
světlem ve tmách svítíš, / jsi v naší blízkosti. / Tvou vůli
nelze zmařit, / své dílo dokonáš, / tvůj plán se musí
zdařit, / své věrné zachováš.

τ: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 /

Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Bartholomäus Gesius, Enchiridium, 1603 / Fast

allgemeines Evangelisch-Musicalisches Liederbuch, 1730 /

Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

702

1. Krá - sná je mo - drá ob - lo - ha,
 je zá - zrak pod ní žít,
 člo - vě - ku ten dar od Bo - ha
 je těž - ko vy - já - dřit.

2. Často však světlo svítání / zastře strach z večera, /
 když člověk pozná zklamání / a zmizí důvěra.

3. Víc nežli smutek loučení / je jenom tichý hlas, /
 který náš život promění / a neopustí nás.

4. Ten tichý hlas nám zvěstuje, / že život má svůj cíl /
 a kdo v životě miluje, / u Boha zvítězil.

5. Zvítězil, i když umírá, / a jde vstříc setkání, /
 nový věk se mu otvírá / a píseň nová zní.

6. Dej, Bože, ať umíme přát / všem lidem kolem nás /
 tu sílu, kterou mít a znát / nás naučil tvůj hlas.

7. Hlas, který přišel na zemi / a zazněl na kříži, /
 hlas, k němuž všechno stvoření / nevědouc vyhlíží.

8. Krásná je modrá obloha, / je zázrak pod ní žít, /
 písněmi ten dar od Boha / můžeme vyjádřit.

τ: Petr Pokorný, Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551 /

Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653

703

1. Kdo Bo - hu ve všem od - dá - vá se
jej Bůh i v těž - kých vi - chřic ča - se

a v něm své sklá - dá dou - fá - ní,
v svých kří - del stí - nu u - chrá - ní.

V něj, v Nejvyš - ší - ho, ví - ru mít,

toť sil - ný hrad a moc - ný štít.

2. Nu, ztiš se, duše, ztiš se cele / a svěř se Páně vedení, /
neb moudrá ruka Stvořitele / vše řídí k tvému spasení. /
On, jenž nám v Kristu Otcem jest, / ví nejlíp, jak nás k cíli
vést.

3. Bůh k zármutku i k radování / zná příhodnost i pravý
čas; / on po kratičkém zkušování / k nám v milosti se
vrací zas, / a dřív než kdo se naděje, / svým k pomoci zas
přispěje.

τ: Georg Neumark, Fortgepflantzter Musikalisch-Poetischer Lustwald, 1657 /
Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979

м: Georg Neumark, Fortgepflantzter Musikalisch-Poetischer Lustwald, 1657 /
Choralbuch, 1865 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

704

1. Co či - ní Bůh, vše do - bré jest,
rád je - ho ru - kou dám se vést,
on do - bře se mnou mí - ní,
jež před vším zlým mě stí - ní.
On, věč - ný Pán, i z pek - la bran
mne vy - tr - hu - je ce - le;
naň spou - štím já se smě - le.

2. Co činí Bůh, vše dobré jest, / on, pramen světla, síly, /
tak spraví cíl mých všechných cest, / by k užitku mi byly. /
A nakonec pak poznám přec, / až celé světlo dá mi, / jak
věrně smýšlel s námi.

3. Co činí Bůh, vše dobré jest, / ač kalich hořkým zdá
se, / jež někdy k rtům mi ráčí nést, / však vím, že jest mi
k spáse. / Až poslední on rozední / nad námi září jasnou, /
tu všechny byly zhasnou.

tr: podle Michaela Altenburga Samuel Rodigast, Anhang etzlicher schöner
Gesänge, 1676 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: podle Wernera Fabricia Severus Gasterius,
Andächtige Elends-Stimme, 1679 / Nürnbergisches Gesang-Buch, 1690 / 2018

705

1. Vše ří - dí Bůh, Bůh O - tec, Syn

a sva - tý Duch. I nad mým ži - vo -

- tem se ve své lás - ce sklání, jak matka

v pevných dla - ních když dr - ží dí - tě své.

2. Svou milostí / mne, Pane můj, / dál opatruj / a z hříchů
vyprosti. / Uč na každý den znova / se držet tvého slova, /
tě chválit s radostí.

t: podle Basilia Förtsche Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981

m: Výmarská rukopisná sbírka, 1710/14

s: Výmarská rukopisná sbírka, 1710/14 / Buď tobě sláva, 1981

706

1. Dů - věřuj se v Pá - na, ó du - še má,
zve - čera i zrá - na on ti po-má - há.
On zná tvou strast, pro - mění ji v slast,
no-vý květ o - krá - ší tvou pozemskou vlast.
On v každé do - bě, on v kaž-dý čas
po - moci chce to - bě, sly - ší tvůj hlas.

2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, / zvečera i zrána on ti
pomáhá. / On z žalosti / tvoří radosti, / jím tvoje nabývá
blaho stálosti. / Ó Bože věčný, jenž srdce znáš, / přijmi dík
srdečný, ty, Otče náš!

707

1. Má ví - ra po - hlí - ží, Be - rán - ku
na kří - ži, do tvých těch ran. Krev, jež se
prý - ští z nich, kéž i můj sma - že hří - ích,
bych s tebou v ne - besích měl věč - ný stan.

2. Sil ty mne, Pane, sám, / ať v mdlobách neklesám, /
bych tvým vždy byl! / Ó přijmi oběť chval, / žes za mne
život dal, / a dej, bych miloval tě ze všech sil.

3. Bludištěm života, / kde hříchu mrákota, / kde žal
a sten, / mé slzy stíraje, / rač vést mě v ty kraje, /
kde pravá vlast má je, kde věčný den.

4. Až vážný smrti mrak / můj navždy zastře zrak, /
ty při mně stůj! / Od zlého vyprosti / a přijmi z milosti /
do věčné radosti mne, Pane můj.

τ: Ray Palmer, *Spiritual Songs for Social Worship*, 1832 / Josef Baštecký, *Písně cestou života*, 1890 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

м: Lowell Mason, *Spiritual Songs for Social Worship*, 1832 / *Temple Melodies*, 1851

← τ: podle Johanna Friedricha Raedera Václav Mareš, *Písně cestou života*, 1873 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952
м: Henry Abraham César Malan, *Chants de Sion*, 1824 / *Männerlieder*, [1848] / *Písně cestou života*, 1873 / 2018

708

1. Tys na mne myslil dřív, než slunce za-sví -
 - ti - lo, dřív, než sta - či - lo zem svou
 zá - ří o - svět - lit, než po - vstal ten - to
 svět, než vů - bec ně - co by - lo, než
 mo - hl jsem tě ve - le - bit a ko - nat do - bré
 dí - lo. Už teh - dy, Pa - ne, měls mě
 rád, už teh - dy měls mě rád.

2. Tys na mě myslil zvlášť, když posílals k nám Syna. /
 On nesl těžký kříž a na něm dokonal. / To aby duše má
 jím byla zachráněna. / V něm bída našich hříchů, vin je
 láskou přemožena. / Tak máš mě, Pane, stále rád, tak máš
 mě stále rád.

3. Tys na mne myslil též, když sestoupil Duch míru /
 a zapálil jsi mě svým svatým plamenem. / Můj život
 obnovils a probudils mou víru. / Chci sloužit, Pane, lidem

všem a nést jim slovo smíru. / Ty máš mě, Pane, tolik rád,
ty máš mě tolik rád.

4. Ty nade mnou chceš bdít a milostí svou slít, /
už nezkazí nic víc to, co mi připravil. / Tvá láska přemáhá,
co chtělo by mě vzdálit / z té cesty, již jsem vykročil, můj
Bože, chci tě chválit. / Dej, Pane, ať tě mám vždy rád, dej,
ať tě mám vždy rád.

T: François Louis Frédéric Chavannes, Poésies chrétiennes et
cantiques, 1838 / Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: podle Michaela Haydna Benjamin Jacob, National Psalmody, [1819] /
Louange et prière, 1938 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

709

1. Ó u-jmi ru-ku mo - ji a veď mne
na ce-stě zde a v bo - ji ať ne - kle -

sám, Já ne-vím so - bě ra - dy,
- sám!

ó Pa - ne můj, ty sám mne pro-veď

vša - dy, vždy při — mně stůj!

2. Na milost tvou se spouští / mé srdce již, / ty rájem
veď neb pouští, / je spokojíš. / U noh tvých sedě, Pane, /
na každý den, / nechť stane se, co stane, / chci věřit jen.

3. Bycht' pak i nezřel rámě, / jímž Pán mne ved, /
vím přec, že nenechá mě, / že kráčím vpřed. / Ó veď mne
tedy, Pane, / ó veď mne sám, / až tam má noha stane,
kde zaplesám.

tr: Julie Katharina Hausmann, Maiblumen, 1862 / Josef Baštecký, Lýra Sionská, 1871
m: Philipp Friedrich Silcher, Zwölf Kinderlieder für Schule und Haus, [1843]

710

1. Můj Je - žíš mé__ jest ži - tí,
můj díl a zisk__ můj jest,
jej vděč - ně vždy_ chci ctí - ti__ a
vzdá - va - ti__ mu čest, a
vzdá - va - ti__ mu čest.

2. On nejvyšší jest dání, / jež Otec můj mi dal, /
když on se ke mně sklání, |: tu prchá bol i žal. :|

3. On pokrm můj, mé zřídlo, / on ve tmách světlem
mým, / on vůdcem v nebe sídlo, |: on v boji vítězstvím. :|

4. On král můj, pastýř, spása, / on oltář můj i kněz, /
on obět má, on krása, |: on vším mi včera, dnes. :|

5. Co bych jen mohl chtít, / by v něm mým nebylo? /
V něm blaha rajske kvítí |: již se mi rozvilo. :|

6. V něm nebe je mi dáno, / kde věčně budu s ním. /
Ó ty mé duše schráno, |: již se tě nespustím. :|

τ: Reisepsalter, 1859 / Bohumil Ivan Baštecký, Lýra Sionská, 1871 /

Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

м: Lýra Sionská, Praha [1890] / 2018

711

1. Mne za-jmi, Pa-ne můj, pak vol-ný i-hned

jsem, mne do-nuť, svůj bych schoval meč, a

bu-du ví - tě - zem. Já klesám ve vřa - vě,

když sám jsem svoje stráž, ty u - vězni mne

v loktech svých, pak sil - ná je má páž.

2. Mé srdce slabé je, / než nalezne je Pán, / mé srdce
nezná jistoty, / jím zmítá divý van. / Je zcela bez moci, /
než ty je spoutáš sám, / ó zotroč srdce láskou svou, /
unikne smrti tmám.

3. Má síla umdlévá, / než k službě dospěje, / v mém nitru
oheň neplane, / má slábne naděje. / Svou sílu přijmout
smím, / můj Pane, z rukou tvých, / tvá láska slabost
odpouští / a přemáhá můj hřích.

4. Má vůle není mou, / než tvojí stane se, / i kdyby trůnu
dosáhla, / jím vánek otřeše. / V té vřavě získá si / opory
jediné, / když v tobě život nalezne / a v tobě spočine.

τ: George Matheson, Sacred Songs, 1890 / Jan Blahoslav Čapek,
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: George William Martin, The Journal of Part
Music, 1862 / Church Hymns with Tunes, 1874

s: Arthur Seymour Sullivan, Church Hymns with Tunes, 1874

712

1. V tvé sí - le, Pa - ne Bo - že můj,

všem bou - řím vzdo - ru - ji

a mo - řem ča - su v přístav tvůj

bez - peč - ně do - plu - ji.

2. Ať hrozí temné úskalí / neb děsí hukot vln, /
tvá moc vln hory povalí / a zachrání můj člun.

3. Mé kormidlo ty řídě sám, / utišíš příval pěn, /
že dravým moře hlubinám / neklesne loď má v plen.

4. Hle, v dáli spásy kyne břeh / a blaha svítá kraj! /
Tam v přístav řiď mé lodi běh / a v svůj dej vstoupit ráj.

tr: Gustav Adolf Molnár, Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

m: William Henry Havergal, Cantica laudis, [1850] / Havergal's Psalmody, 1871 /
Harfa, 1915

s: Ladislav Moravetz

713

1. Mé - mu Bo - hu pa - tří zem,
těž i ne - be se slun - cem.
Je - mu pa - tří kaž - dý z nás,
je - ho věč - nost če - cá nás.

2. Bohu patřím těž i já, / jeho ruka vodívá / mne i každou
z jasných hvězd. / Nezabloudím z jeho cest.

3. Tam, kde jsem, Bůh drží stráž, / dnem i nocí štít je
náš. / Nad mé přání, nad můj vtip / plní věrně každý slib.

4. Každodenně chléb mi dá, / v každé nouzi pomáhá. /
Přízní jeho den co den / každý hřích je odpuštěn.

5. Pokud trvá život můj, / potud Bůh jej ochraňuj. /
I ve chvíli smrti zlé / rád se svěřím ruce tvé.

τ: *Meinem Gott gehört die Welt*, Arno Pötzsch, Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Miroslav Heryán, Buď tobě sláva, 1981

м: Christian Lahusen, Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

714

1. Ně - kdo mě ve - de za ru - ku,
když bo - jím se — jít tmou.
To je ten, kte - rý o mně ví,
kte - rý je na mě la - ska - vý,
je stá - le na - de mnou.

2. Někdo mi dává denní chléb, / že nemusím mít hlad. /
To je ten, který o mně ví, / který je na mě laskavý / a chce
mi pomáhat.

3. Někdo mi dává sílu též, / když už jsem unaven. /
To je ten, který o mně ví, / který je na mě laskavý, / ať je
noc nebo den.

4. Někdo mě vede za ruku, / proto se nechci bát. /
To je ten, který o mně ví, / můj dobrý Pán Bůh laskavý, /
který mě má tak rád.

†: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

†: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

715

1. Mo-dré ne-be, slun-ce__ zář, Pá - nu patří
dí - ky, zved-ni o - či, zja - sní__ tvář,
Pá - nu patří dí-ky. Když je pod mrakem,
ja - ko zázrakem Pá - nu patří dí-ky.
Dí - ky za vše, co nám dal. Pá - nu slá-va
za všechno, co nám den-ně dá - vá.

2. Zpívám, i když smutky mám, Pánu patří díky, / tančím
nebo klopýtám, Pánu patří díky. / Když mám pod hlavou
kámen s únavou, odvahu mi dává. / Díky za vše, co nám
dal. / Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

3. I v té nouzi nejvyšší, Pánu patří chvála, / když se zdá,
že neslyší, Pánu patří chvála. / Chválit nepřestaň, ať se staň
co staň, lepšího nic není. / Díky za vše, co nám dal. / Pánu
sláva za všechno, co nám denně dává.

tr: Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: *Dit le bourguignon* / Harmonice Musices Odhecaton, 1501 /

Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

716

1. Z tvé ruky, Pane můj, co dá - váš, chci
vzít. Ty líp nežli já víš, co mi prospívá,
co pře-bý - vá a schá - zí. Z tvé ruky, Pane
můj, co dá-váš, chci vzít. Ty líp nežli já víš, co
ve-de k tobě blíž. Ha - le - lu - ja.

2. Stůj při mně, když se zdá, / že krátí se den. / Ty líp
nežli já víš, kdy se rozdnívá, / kdy začít má tvé ráno. / Stůj
při mně, když se zdá, / že krátí se den. / A půjdu-li tmou,
ty uchop ruku mou. / Haleluja.

tr: Miloš Rejchrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 m: Claude Frayssé, *J'aime l'éternel*, 1976 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

© Editions Olivétan

717

1. Tvá, Pa-ne, lá - ska nám sí - lu dá - vá,
 je ja - ko čí - še vo - dy stu - de - né.
 Má sí - lu tě - šit smut - nou du - ši
 a zvednout tě - lo ze - mdle - né.

2. Tvá milost, Pane, je nekonečná, / své odpuštění nám všem dáváš zas! / Tvým darem je i milý úsměv / těch, kteří žijí vedle nás.

3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane, / že nejsme sami – s námi přebýváš. / Svým pokojem a požehnáním / bohatým činíš život náš.

4. Tvé svaté slovo nás moudře vede / a učí cestě, po níž třeba jít. / Jen odvahu mít spolehnout se / a podle tvého slova žít.

5. Co jen je člověk, čím zasloužil si, / že, Pane, ty jsi na něj pamětliv? / Pochopit nelze, snad jen žasnout! / Dík budu vzdávat, co jsem živ.

tr: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

m: *Loving Spirit*, Rusty Edwards, *The Yes of the Heart*, 1993

© Hope Publishing / administered by Small Stone Media

718

Můj Bůh je můj štít,
je mou pí - sní. Já vím,
on mi od-po - ví a mo-cí svého
jmé - na vy-svobo - dí.
Chci žít ve stí-nu kří - del tvých,
spě-chám do stí-nu kří - del tvých,
smím žít ve stí-nu kří - del tvých.
Teď smím jít v poko-ji dál,
vím, že jsi mi blíz-ko, hale-lu - ja.

τ: podle Franka Gallia Karel Řežábek, Evangelický kancionál, 2005

м: podle Franka Gallia Evangelický kancionál, 2005 / 2018

719

Mou ce-stu v rukou máš, jdu s důvěrou,
 Když ce-stu ne-vi - dím, jdu s důvěrou,
 nese-lže lá-ska tvá, jdu
 vedeš mě slovem svým, jdu
 s dů-vě-rou. — Ať se třeba hory zří - tí
 s dů-vě-rou. — I když musím projít tem - ným
 do moře, jdu s důvěrou, ať i hvězdy
 ú-dolím, jdu s důvěrou, vím, že za-se
 pada-jí a svět kolem se hrou - tí.
 postavíš mě pev-ně na své ská - le.
 Každý den — novou milost z tvých
 dlaní smím si brát. Jako strom ve tvém chrá-

Fmaj a⁷ G
 - mu v pevných zdech tvé věrné lá - sky úkryt mám.
 Fmaj 1. G 2. C
 ————— Každý den

τ: podle Johna de Jong Karel Řežábek, Ty jsi důvod, 2008

m: podle Johna de Jong, Ty jsi důvod, 2008 / 2018

Kriste, neustále hledáš každého,
 kdo po tobě touží
 a domnívá se, že je ti vzdálen.
 Připrav nás, prosíme,
 abychom v každý čas dokázali
 položit svého ducha do tvých rukou.
 Protože tys nás už našel,
 zatímco my tě ještě hledáme.
 Ať je naše modlitba sebeubožejší,
 vyslýcháš nás daleko víc,
 než můžeme tušit a uvěřit.

720

721

Na-da te tur - be, na-da te_es-pan - te;

quien a Dios tie - ne, na-da le fal - ta.

Na-da te tur - be, na-da te_es-pan - te:

so - lo Dios bas - ta.

*Ničím se neznepokojuj, ničeho se nezalekni. Kdo má Boha, tomu
nic neschází. Ničím se neznepokojuj, ničím se nermuť. Jediný Bůh stačí.*

*Děkuji ti, že jsi to ty,
kdo určuje mé hranice,
ne osud, ne příroda.*

*Děkuji ti, že jsi mě učinil
jako ohraničené stvoření,
s ohraničenými možnostmi,
s ohraničenou odpovědností,
s ohraničeným časem.*

*Pomoz mi, prosím,
abych si byl svých hranic vědom,
abych se nepřeceňoval a také nepřepínal své síly,
abych nechtěl všechno udělat sám,
abych uměl úkoly i přenechávat,
abych se nepovažoval za nenahraditelného.*

*Pomoz mi, prosím,
abych se radoval z toho,
že jsem odkázán na druhé,
které jsi povolal také ty.
Nauč mě, dokud je čas,
přenechávat a odcházet.*

← T: podle Terezie z Ávily, Music from Taizé, 1986 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003
M+S: Jacques Berthier, Cantos de Taizé, 1986

TĚŽKOSTI ŽIVOTA

Mé dny se v dým obračejí, mé kosti jsou rozpálené
jak ohniště. Jak zlomená bylina schne moje
srdce, i svůj chléb jíst zapomínám. (Ž 102,4-5)

722

1. Já vo-lám k to-bě, Pa-ne můj, ó vy-slý -
vždy mi-lo - sti - vě při mně stůj, ať nejsem
- chej mé vzde - chy, Po pra - vé ví - ře
bez ú - tě - chy.
ží-zeň mám, dej mi ji v kaž-dé do - bě
ke cti so - bě, ať bližním po-má-hám
a vzdá - vám chvá - lu to - bě.

2. A více žádám, Pane náš, / ty mi to můžeš dát: / kéž
v moci své mne vždycky máš, / když budou se mi smáti. /
Již nyní naději mi dej, / že půjdu z dočasnosti / do
věčnosti, / a tak mi požehnej, / ať na tobě mám dosti.

3. Za rozkoš ani radosti / ať koupiti se nedám, / ty dej,
ať jen z tvé milosti / tvé zalíbení hledám. / Máš všechno
v ruce stále sám, / ty zdarma všechno dáváš, / a co žádáš, /
je připraveno nám – / tak ty nám požehnáváš.

tr: Geistliche Lieder, 1533 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

m: Geistliche Lieder, 1533 / Choralbuch, 1865 / Evangelisches Kirchen-
-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

723

1. Tak ja - ký jsem - ač ne - mám nic,
svou o - bě - tí mi krá - číš vstříc,
a k so - bě vo - láš víc a víc -

2. Tak jaký jsem – a nečekám, / bych obmyl se neb spasil sám, / v tě samého jen spoléhám – / Beránku Boží, k tobě jdu.

3. Tak jaký jsem – ač mnohý mrak / můj kalí mír a víry zrak / a ducha svírá všelijak – / Beránku Boží, k tobě jdu.

4. Tak jaký jsem – pln neřesti, / však zdraví, světla, radosti / v tvé lásce doufám nalézt – / Beránku Boží, k tobě jdu.

5. Tak jaký jsem – ač všechno víš, / mne přijmeš, spasíš, potěšíš, / však ty svých slibů nerušíš – / Beránku Boží, k tobě jdu.

6. Tak jaký jsem – aj, duše má / tvé milosti se poddává, / a již jest tvá, na věky tvá – / Beránku Boží, k tobě jdu.

†: Charlotte Elliott, The Invalid's Hymn-Book, 1841 / Ludvík

Bohumil Kašpar, Písně cestou života, 1873 / 2018

m+s: William Batchelder Bradbury, The Mendelssohn Collection, 1849

724

1. V po - ko - ře srd - ce své - ho
 při - chá - zím, Kris - te, k to - bě,
 po - sil - niž, pro - sím, mdlé - ho,
 svě - ta by ne - kles v zlo - bě.

2. Neumím nésti kříže, / slabá jsou bedra moje, / duši
 mou svět jen víže, / plná je nepokoje.

3. Kolkolem zlo se vzdmáhá, / hříšnosti strast se množí, /
 vůle má též se zdráhá / té svaté vůli Boží.

4. V bídném jsem člověk těle, / hynu tak ve dne v noci, /
 musím snad zhynout cele, / tvé, Kriste, bez pomoci.

5. Spomoz ty, spomoz, Pane, / pokorně prosím tebe. /
 Mír tvůj když duši vane, / okouším zde již nebe.

tr: Josef Svoboda, Písně cestou života, 1873 /

Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952 / 2018

m: Václav Kalina, Evangelický kancionál, 1889 / 2018

725

1. Den po dni u - bí-há, však vždycky
jsa k nim pln mi - lo-sti, je s ni - mi

o - stří-há Pán dí - tek svých,
v ra - do-sti i ve dnech zlých.

On v kaž - dý čas jich proseb sly-ší

hlas; vždy co O - tec k nim se zná - vá

a jim po - žeh - ná - vá.

2. Den za dnem odchází, / však vždycky provází /
Pán dítek svých. / Necht cesta trnitá / neb kvítím ovitá, /
ať déšť neb sněh: / Pán se mnou jest, / rád od něj dám
se vést; / za ním spěchám pouští světa / tam, kde blaho
vzkvétá.

3. Den po dni odlétá, / Pán čítá má léta, / dny, hodiny. /
Až skončím žití běh, / tam spásný uzřím břeh /
své otčiny, / kde smrti sen / se v rajský mění den, /
tam, kde Kristus, slunce jasné, / nikdy neuhasne.

T: Josef Baštecký, Písně cestou života, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Ludvík Bohumil Kašpar, Písně cestou života, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979

726

1. Svou spá - snou mo - cí, Ot - če náš,

vln di - vý ne - klid kro - tí - váš

a pří - va - ly vod bou - ří - cích

ty dr - žíš v pev - ných hra - ni - cích.

Rač chrá - nit ty, kdo v bou - řích jsou,

na mo - ři ru - kou la - skavou.

2. Vždyť, Pane, ty jsi slovem svým / dal ztichnout větrům bouřlivým, / po hřebtech vln jsi kráčival, / na loďce v bouři klidně spal. / Rač chránit ty, kdo v bouřích jsou, / na moři rukou laskavou.

3. Nad bouřemi a pustinou / ses vznášel, Duchu svatý. Tmou / zaplálo světlo života, / tak zjevena tvá dobrota. / Rač chránit ty, kdo v bouřích jsou, / na moři rukou laskavou.

τ: William Whiting, Hymns Ancient and Modern, 1861 /

Jiří Pumr, Buď tobě sláva, 1981

m+s: John Bacchus Dykes, Hymns Ancient and Modern, 1861

727

1. Kde jsi, můj přemi-lý Je-ží-ši Kris-te,
kde tě hle-dat bu-du, na kterém mí-stě?

2. Pušť od sebe světlo, ó slunce jasné, / bez tebe nám svíce života hasne.

3. S tebou se mé srdce žádá spojit, / bez tebe nemůže délkou žít.

4. Dokud tě nenajdu, volat tě budu, / ve dne, také v noci volat tě budu.

5. Ach, pospěš k smutnému, délkou neodkládej, / můj drahý poklade, pomoci mně dej.

6. Kdekoli ty půjdeš, za tebou půjdu, / tebe se na věky přidržel budu.

7. Když tebe mít budu, předrahy hosti, / nech jiného nemám, na tom mám dosti.

τ: tradiční moravský text / Moravské národní písně, 1860 / 2018

м: tradiční moravský nápěv / Moravské národní písně, 1860

728

1. Ty s ná-mi zů-stá - váš, když zmate - ně se
ptá - me, kde na - lez - nout tě má - me. K nám
ztraceným se znáš. Byls dřív, než povstal svět?
Vždyť ne - máš, Krá - li krá - lů, kde slo - žit
a - ni hla - vu, tvým do - mo - vem je chlév.

2. Kdes nechal svoji moc? / Kde zůstaly tvé síly? / Jak
míníš dojít k cíli, / když vládne všude noc. / Svou slávu
ukrýváš, / jdeš cestou pohrdání / a nikde ani zdání, / že ty
jsi Mesiáš.

3. Chceš ku pomoci být, / kde selháváme stále / a nevíme,
jak dále, / když neumíme žít. / Ty o každém z nás víš, /
když samota se vtírá / a trápení dál svírá, / nás v nouzi
potěšíš.

4. Vrať našim očím zrak, / ať srdce otvírá se / a lásku
pozná zase / náš bližní, ubožák. / Ty jsi náš pevný štít, /
když hrůza blízko stává, / tvá zjevuje se sláva: / Bůh, co
chce s námi být.

729

V temnotách našich dnů za-pal o-heň,

kte-rý ne-zha-sí - ná, nikdy ne-zha-sí - ná

v nás. V temnotách našich dnů za-pal o-heň,

kte - rý ne - zha - sí - ná, ni - kdy ne - zha -

e a⁶ H
 - sí - ná v nás. V temno-tách na-ších

τ: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

m+s: Jacques Berthier, Songs and Prayers from Taizé, 1991

Bože,
 od časného rána volám k tobě,
 pomoz mi se modlit,
 směřuj mé myšlenky k tobě,
 já sám to nezvládnu.
 Ve mně je tma, ale u tebe je světlo,
 jsem sám, ale ty mě neopouštíš,
 jsem malomyslný, ale u tebe je pomoc,
 jsem neklidný, ale u tebe je pokoj,
 ve mně je hořkost, ale u tebe je trpělivost,
 nerozumím tvým cestám,
 ale ty víš o cestě pro mě.

730

Ref. Nezná tu ni - kdo sou - že - ní mé,
to zná snad je - nom Je - žíš.
Nezná tu ni - kdo sou - že - ní mé,
slá - va, ha - le - lu - ja.
1. Jsem na - ho - ře a za - se níž,
Pa - ne můj, a ně - kdy zce - la
na dně již, Pa - ne můj. Ref.

2. Ač dále kráčet mne tu zříš, / Pane můj, / já stále vleču
ten svůj kříž, / Pane můj. Ref.

tr: text amerického spirituálu / Slave Songs of the United States, 1867 / Jiří Joran, Černošské spirituály, 1955 / 2018

m: Nobody Knows de Trouble, nápěv amerického spirituálu / Slave Songs of the United States, 1867 / Nobody Knows, [1917] / Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

731

1. Dům na pí-sku po-sta-vený, lam-pa, kte-rá
 zhasí-ná, dlou-há chví-le be-ze změ-ny,
 smut-ná svat-ba bez vína. Ref. Kte-rý di-vy
 či-níš, na-vštiv na-še smutné dny,
 ty prv-ní a poslední, vzácný hosti, přijď již.

2. Člun od kotvy utržený, kotva na dně bez lodi, / peníz neplatné už měny, strom, který nic nerodí. Ref.

3. Hyne zrno na úhoru, bují plevel na poli, / pověra chce přenést horu, zmařená sůl nesolí. Ref.

4. Oči halí mlha vlčí, lásku z domu vyhnal strach, / naděje už dávno mlčí, sedm duchů přešlo práh. Ref.

†: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

732

1.
D A h
Do tvých sta-ro - stí, smut - ků,
fis G
úz - ko - stí při - šel ten, kdo
D A D
má tě rád, a z nich tě vy - prostí.
2.
D A h
Krá - lů Král, pá - nů
fis G D
Pán je nám bez roz - dí - lu
A D
všech - něm zvě - sto - ván.

možno zpívat jako kánon

T+M: Bohdan Pivoňka

733

1. Tma a pu - sto ko - lem je, ztra - cen
a - ni na krok ne - vi - dím, ne - vím,
jsem a sám, Na - blíz - ku mi, prosím, buď,
kam jít mám.
před zlým o - chra - ňuj, veď mě dál, ať
nezboudím, Pa - ne Bo - že můj.

2. Dávej mi chléb života, / manou pohosti, / živou vodou
ze skály, / láskou z milosti. / Mám-li žízeň nebo hlad, / na
mě pamatuj, / a když klesám, zvedni mě, / Pane Bože můj.

3. Jako oblak veď mě dál, / veď mě celý den, / v noci jak
sloup ohnivý / buď mi přítomen. / Jako lidu na poušti, /
tak mi ukazuj, / kterou cestou mám se dát, / Pane Bože
můj.

4. A když jednou přes Jordán / budu muset jít, / zažen
strach a obavy, / dej mi mír a klid. / Věřím s pevnou
nadějí, / v tom mne posiluj, / s tebou chci žít na věky, /
Pane Bože můj.

τ: Zdeněk Svoboda

м: Jiří Pejla

734

1. Pojď a viz, ko-lik je krá-sy v jejích o - čích!

My-slí na Bo - ha ži - vé - ho a

z rukou vrásčitých tak mocná sí - la vy - chá - zí,

vždyť pouští vše, co má, nic ne-zbý - vá.

2. Prázdnost a nahotu nás lidí bídných / naplnil věčný,
svatý Bůh. / I teď se dotkl sám / té křehké ruky podané. /
Tu slyšíš andělských šustot křídel.

3. Svět na okamžik v tom tichu nekonečném / jako by
zastavil se sám. / Na bolest nemyslí, / kdo Bohu dává vše,
co má, / a milost přijímá v odevzdání.

4. Pojď a viz, jak milosrdně k nám Bůh shlíží. / Svou
lásku znovu dává nám, / v ní slabé přijímá, / ztracený ráj
nám navrácí, / rozbité posbírá, k sobě přijme.

τ: Mk 12,41–44 / Arne Østermark Andreasen, Salmer og
sange i skole og kirke, 2000 / Daniel Heller

м: podle Andrey Morriconeho

Ťukám na nebeské brány
Beranidly svých oteklých kloubů
Tak už brány z pantů vysadte!
Tak už nebeské jezdce zapřáhněte!
A vláčejte
Vláčejte do hladka
Mou duši nahou jako zorané pole
Aby mrazivý vítr přestal svištět mými brázdami
Aby neodnášel, co je dobré a úrodné
A zasejte
Zasejte obilí
Které nahotu přikryje
A dá úrodu
Hospodine, orej, prosím,
Ale nezapomeň i vláčet a sít
Má duše čeká

SMRT A VĚČNÝ ŽIVOT

Až procitnu, Hospodine, nasytím se
pohledem na tebe. (Ž 17,15)

735

1. Je - žíš živ jest i já s ním!
On je živ, já ji - stě vím,
Smr - ti, te - be proč se bá - ti?
že mám z hrobu za - se vstá - ti.
Svět - lem svým mě o - dě - je,
toť má ji - stá na - dě - je.

2. Ježíš živ jest, Pán můj štít! / Zasvětim mu žití celé. /
Srdce čisté žádám mít, / přemáhat hřích v hříšném těle. /
K pomoci Pán přispěje, / toť má jistá naděje.

3. Ježíš živ jest! Nelkám víc, / odmyká smrt žití bránu. /
Ó jak duše jásajíc, / až se vznese k svému Pánu, / slovy víry
okřeje: / Pane, tys má naděje.

τ: Christian Fürchtegott Gellert, Geistliche Oden und Lieder, 1757 /
podle Michala Institoris-Mošovského Štěpán Leška, Nová kniha zpěvů
křesťanských, 1796 / Gustav Adolf Molnár, Zpěvník Českobratrské
církvě evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Praxis Pietatis Melica, 1653 / Geist-reiches
Gesang-Buch, 1704 / Choralbuch, 1865

736

1. Je - zu Kris - te, náš přeslavný Krá - li,
 tys ho - den — nejvyš - ší cti a chvá - ly.
 Dej, ať v ú - ctě k tobě jsme stá - lí.

2. Tys nám zjevil života věčného / slávu i čest, v něm
 hojnost dobrého, / své milé sám vedeš do něho.

3. Dáváš jim, aby tě věčně znali, / z víry v svém srdci
 tě milovali / a v tom až do smrti trvali.

4. Ty je také mocně potom vzkřísíš, / předivnou
 proměnou je utěšíš, / v duši, v těle je též oslavíš,

5. by po zdejší nedokonalosti, / zproštění hříchů
 i nehodnosti, / požívali věčné radosti.

6. S Otcem, s Duchem tě budou vždy ctíti, / přerokošný
 obličej tvůj zřítí, / s říší nebeskou tě chváliti.

7. Vždyť zde po Bohu pouze vzdychali, / jeho znát se
 pilně učívali, / však jen z částky ho poznávali.

8. Tam i důvod tvých předivných skutků / jasně spatří
 beze všech zármutků / i bez všelikých nedostatků,

9. proč svět stvořils, proč jsi jej vykoupil, / ale toho,
 jenž ti tvou čest loupil, / jak jsi hrůzou smrti zarmoutil.

10. Ty naplníš přejasnou známostí / své vyvolené,
 též i moudrostí / a sobě vzácnou spravedností.

11. Pomoz ty nám svou dobrotivostí / k té koruně života v slavnosti, / Pane Kriste, k věčné radosti.

τ: Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: *Modulemur die hodierna*, nápěv tradiční české písně *Čížku, ptáčku zeleného*
peří / Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541 / Český zpěvník, 2007

737

1. Kdož jste Bo - ží bo-jov - ní - ci a
zá - ko-na je - ho, prostež od Bo - ha po -
- mo - ci a dou - fej-te v ně - ho, že
ko-neč-ně s ním vždycky zví - tě - zí - tel

2. Kristus vám za škody stojí, / stokrát víc slibuje; / pak-li
kdo proň život složí, / věčný míti bude: / blaze každému,
kdož na pravdě sejde!

3. Ten Pán velí se nebáti / záhubců tělesných, / velíť
i život složití / pro lásku bližních svých, / proto posilňte
zmužile srdcí svých.

τ: Jistebnický kancionál, c.1430 / Zpráva a naučení křesťanům
věrným, 1566 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Jistebnický kancionál, c.1430 / Zpráva a naučení křesťanům věrným, 1566

738

1. Kris - te Krá - li, Pa - ne náš,
 ty tu čest na vě - ky máš,
 že jsi náš Pán dě - dič - ný,
 pra - vý Bůh a ži - vot věč - ný.

2. Hle, my lid tvůj zvolený, / tvou krví vykoupený, /
 mocí tvou jsme zproštěni / ďábla, smrti, zatracení.

3. Ctíme tě vděčným srdcem, / s nejmilejším tvým
 Otcem, / také i s Duchem svatým, / neb jsi Bohem
 požehnaným.

4. Tvá jest moc, síla, sláva, / ty jsi církve své hlava, /
 prvorozený z mrtvých, / život, vzkříšení věrných svých.

5. Ty jsi nás zamiloval, / nadějí korunoval, / kotvou duše
 bezpečnou, / tou nadějí v slávu věčnou,

6. kterous v nebi připravil, / nás pak na tom postavil, /
 že nás také proměníš / a k slávě své připodobníš.

7. Radostné tam bydlení / jest, kde žalosti není, /
 však v Kristu život pravý, / účastenství jeho slávy.

8. Sláva tam se nemění, / skončení její není, / na věky
 věků trvá / moc života v věrných pravá.

9. Smějí Boha vždy zřítí, / věčně jemu sloužiti / v radosti nevýmluvné, / stálé, jasné, oslavené.

τ: Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

Μ: Kolínský kancionál, 1517 / Písně duchovní evanjelistské, 1564

739

1. Pro - zpě - vuj, ó věr - ná du - še,
a po - chval Pá - na Je - ží - še,
že ži - vot věč - ný při - pra - vil,
k ně - muž tě Bůh O - tec zvo - lil.

2. Ač znal lidi, že jsou hříšní, / hodni zatracení všichni, /
však si z nich sám ty vyvolil, / které by na věky spasil.

3. Tak je velmi zamiloval, / že Syna pro ně na svět dal, /
by jako dárce života / dal sebe za život světa.

4. A proto evangelium / kázáno všechněm národům, /
aby z něho vírou v Krista / došli věčného života.

5. Toto je ten život věčný: / poznati Otce v milosti, /
znáti, že Syn, Otcí rovný, / pro nás na svět je poslaný.

6. Jehož pravdy kdož zde došel, / v duchu svém je vždycky vesel, / hotov jsa i život časný / ztratiti pro onen věčný.

7. Rozkošné je okoušení / života věčného nyní; / ale po smrti hojněji / věrní ho pak docházejí.

8. Kriste, jenž jsi vůdce, cesta / do toho slavného města, / veď, doveď k věku slavnému, / životu slávy věčnému.

τ: Písňě duchovní evangelistské, 1615 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: *Dum iubar astris oritur* / Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512

*Ať ti žehná Bůh Otec,
který tě stvořil podle svého obrazu.
Ať ti žehná Bůh Syn,
který tě vykoupil svým utrpením a smrtí.
Ať ti žehná Bůh Duch svatý,
který tě povolal k životu a posvětil.
Ať tě Bůh Otec i Syn i Duch svatý
provede temnou smrtí do svého světla.
Ať je ti Bůh milostiv ve svém soudu
a daruje ti pokoj a věčný život.*

požehnání umírajícím podle luterské liturgie

740

1. V ná - ruč Bo - ží, zpět do ze - mě,
 tě - lo jak sé - mě vklá - dej - me,
 vděč - né ať za - zní zpí - vá - ní
 o na - dě - ji zmrt-vých-vstá - ní.

2. Zem lidská těla zrodila, / moc Boží ducha vzbudila, /
 duch k Bohu se zas obrací, / však těla v prach se navrácí.

3. Na věky tam nezůstanou, / v den soudu z hrobů
 povstanou, / až hlas polnice andělské / svolá k trůnu syny
 lidské.

4. Vstávají z prachu zmaření, / milostí Boží spasení, /
 osvícení jeho slávou, / v ní nový život naleznou.

5. Těšme se tím i v tento den, / ať každý z nás je
 připraven / projít soudu, smrti branou / do věčnosti
 otevřenou.

τ: Miloslav Esterle

m: Neue Deutsche Geistliche Gesänge, 1544 / Psalmen und Geistliche
 Lieder, 1567 / Choralbuch, 1865 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

741

1. Ach, Bo - že náš! Ty do - bře znáš
mé mno - hé těž - ké vi - ny,
z nichž žád - ný mne ne - vy - trh - ne
než ty, Bo - že _____ je - di - ný.

2. Bych končiny / země nyní / přešel, chtěl zproštěn býti /
jha těžkého, / však přece ho / já nemohu pozbyti.

3. Protož k tobě / v té své mdlobě / utíkám se, Bože můj! /
Milost mi dej, / v soud nevcházej! / Smířil mne s tebou
Syn tvůj.

4. Učiň se mnou, / jak chceš. Pevnou / naději skládám
v tobě, / že mě s svými / zvolenými / z milosti přijmeš
k sobě,

5. což, ó Pane, / že se stane, / věřím. Pro tvého Syna, /
Krista Pána, / jest mi brána / do nebes otevřena.

6. Jezu Kriste, tys zajisté / za všechny smrt podstoupil, /
mě skrze svou krev přesvatou / draze sobě vykoupil.

7. To mě sílí, / až se milý / duch můj rozloučí s tělem, /
v nebi dosti / mám radosti / s tebou, svým Spasitelem.

8. Bože, tobě / v každé době / ode mne chvála půjde. /
V to doufám vždy, / neboť Pán dí: / „Kdož věří, spasen
bude!“

†: Martin Rutilius, Gedenck und Erinnerungs Predigt, 1613 /
Samuel Třanovský, Cithara sanctorum, 1674 / Štěpán Leška,
Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979
m: As Hymnodus Sacer, 1625 / Andachts-Zymbeln, 1655 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

742

1. Já v Bo-ha mi-lé - ho dou-fám dne
kaž-dé - ho. On mů-že za-cho - va - ti,
v úz - kostech po-má - ha - ti, mé ne - ště -
- stí změ-ni - ti a ru-kou svou brá-ni - ti.

2. Ač mnoho hříchů mám, / však proto nezoufám, / než
Kristu Pánu mému / důvěřuji samému. / Já na něho se
spouštím, / chci živ i mrtev být s ním.

3. Ač umřítí musím, / smrt bude ziskem mým, / neb
v Kristu život svůj mám, / na něj cele spoléhám. / Ať svíce
chabá zhasne – / čeká mne světlo jasné.

4. Ach, můj Pane Kriste, / jenžs trpěl zajisté / na kříži
umíraje, / mně spásu dobýváje, / nám daruj všem
společně / s tebou království věčné.

5. Amen, prosím, zpívám, / srdcem tebe vzývám, / Kriste.
Rač mi dáti / zde v pravé víře státi / a potom s tebou,
Pánem, / ať jsem na věky. Amen.

tr: Veer schoene nye geistlike Leder, 1590 / Poklad spěvů duchovních, 1710 /

Cithara sanctorum, 1737 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Jacob Regnart, Kurtzweilige deutsche Lieder, 1574 / Cantional, 1627

743

1. Blíž to-bě, Bo-že můj, k to-bě vždy blíž,
sám ty mne po-siluj, né-sti uč kříž.
Z bí-dy vin můj hlas slyš, v Kristu ty o mně víš,

2. Přes noc s tvým Jákobem, / když zhasla zář, / ukládám
unaven / na kámen tvář. / Sám ty se ke mně znej, /
v milosti ostrfíhej, / v milosti ostrfíhej, / v své ruce skrej.

3. Žebřík, jenž otvírá / nebesa tvá, / kříž, kde Pán umírá, /
mně zůstává. / Dáváš mi tento kříž, / pro který tobě blíž, /
pro který tobě blíž / býti smím již.

4. Bídný jsem hříšník jen, / však div se stal, / slávy než
vzejde den, / můj jsi již Král. / Království tvé již mám, /
spásu tvou přijímám, / spasu tvou přijímám, / nejsem již
sám.

5. K tobě teď branou sám / Kristus mi je, / jí jen se
ubírám / z nepokoje. / K životu přivádíš, / v náruči tvé
teď již, / v náruči tvé teď již / složit smím kříž.

t: Sarah Adams, Hymns and Anthems, 1841 / Rostislav

Nechuta a Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

m: Lowell Mason, The Sabbath Hymn and Tune Book, 1859 / The Hymnal, 1940

s: The Hymnal, 1940

744

1. Z přetěž-ké-ho kří - že, kte-rý ne-sl Pán,
 strom ži-vo-ta stal se, plo-dy ob - těž - kán.
 Ref. Ky - ri - e e - lei-son, v prach se vra-cí - me:
 všechny z hrobu svoláš k trůnu slá - vy své.

2. Na cestě tam k němu v zaslíbenou zem / prosme, ať nás chrání Pán svým pokojem. *Ref.*

3. Dnem i nocí na nás všechno žaluje – / přece smíme slyšet: Dokonáno je! *Ref.*

4. Díky, že dal nám Pán v světle spočinout. / Přísná jeho milost, milostivý soud. *Ref.*

5. Až nad samu propast tlačí tíha vin – / přece smíme slyšet: Já ti odpustím. *Ref.*

6. Z přetěžkého kříže, který nesl Pán, / strom života stal se, plody obtěžkán. *Ref.*

т: *Holz auf Jesu Schulter*, Willem Barnard, Liedboek voor de kerken, 1973 / Zdeněk Coufal a Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Ignace de Sutter, Liedboek voor de kerken, 1973
 Barnard, Willem © N.V. De Oude Linden, Tongerlo,
 Sutter, Ignace de © N.V. De Oude Linden, Tongerlo.

745

1. Je - ží - ši, svět - lo ži - vo - ta,
 po - tě - še - ní vše - ho svě - ta,
 na ze - mi ne - jsem než - li host, —
 u - děl, ať jsem hří - chů svých prost.

2. Mám před sebou prázdnou cestu / k tvému nebeskému městu. / Tam je má vlast zaslíbená, / krví tvojí vysloužená.

3. Tvé svaté bolestné rány / jsou mé duše jisté schrány, / v nichž by se skryla holubice / a nebála se vichřice.

4. Když mně smrtí tuhne srdce, / budiž slovo tvé má svíce. / A když nakloním své hlavy, / přej mi, Kriste, věčné slávy.

5. Tvůj kříž berla k putování, / tvůj kříž mé odpočívání. / Necht' tvé prostěradlo lněné / jest mé roucho smrtedlné.

6. Dej, ať před soudem obstojím, / odsouzení se nebojím. / Otevři mně nebes vrata, / když dokonám pouť života.

†: tradiční moravský text / Moravské národní písně, 1860 / 2018

m: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

746

1. Zpívej-me pí - seň na - dě - je
bratrům a se - strám pla - cí - cím.
Ať se vám srd - ce ne - chvě - je!
Tě - ší nás Je - žíš, Bo - ží Syn.

2. On každou ztrátu mění v zisk, / i propast hrobu
prozárí, / on v každé nouzi jde nám vstříc / a vrací úsměv
do tváří.

3. Dík, že ti můžem odevzdat / člověka, jehož milujem, /
jen ty mu můžeš život dát / a plnost lásky v nebi svém.

4. Ať božská tvoje dobrota / i ve smrti ho občerství, /
puklý zvon jeho života / přetaví ve zvon vítězství.

5. Pomoz nám, Pane, ve smrti / říci ti ano poslední, /
jež celý život posvětil / a nikdy více nedozní.

T: Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

M: Zdeněk Pololáník, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

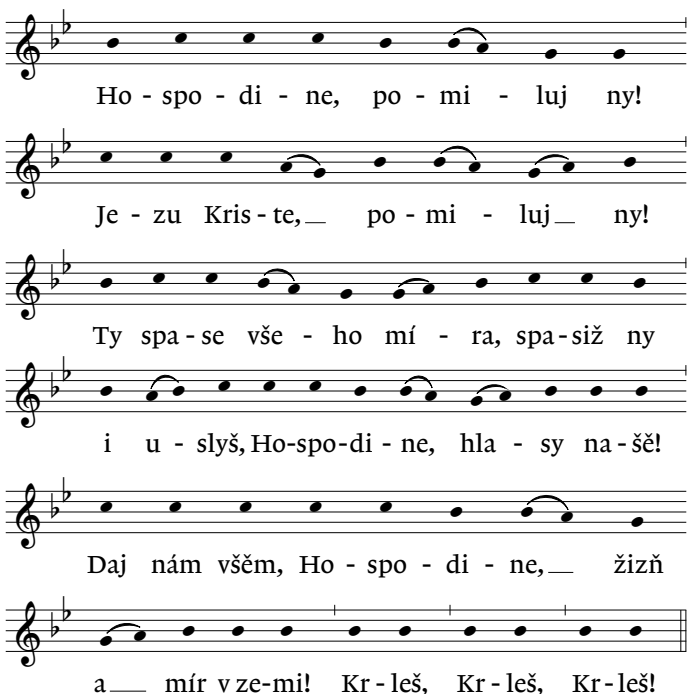
BOHOSLUŽBA VE SVĚTĚ

Jen se rozhlédněte kolem. Uvidíte stvoření nádherné i to porušené. Potkáte společenství plná respektu a vzájemnosti, ale zároveň narazíte i na rozbroje neuvěřitelných rozměrů. Když klopíme zrak, s dychtivostí a pokorou usilujeme o nápravu, když výhled víry nekončí obzorem času a našich vlastních zkušeností, vždy smíme pozvednout hlas k písni. „Nový den svítá...”

DOMOV A SVĚT

Panovníku, u tebe jsme měli domov v každém pokolení. Než se hory zrodily, než vznikl svět a země, od věků na věky jsi ty, Bože. (Ž 90,1-2)

747

Ho - spo - di - ne, po - mi - luj ny!

Je - zu Kris - te, po - mi - luj ny!

Ty spa - se vše - ho mí - ra, spa-siž ny

i u - slyš, Ho-spo-di - ne, hla - sy na - šě!

Daj nám všem, Ho - spo - di - ne, žizň

a mír v ze-mi! Kr - leš, Kr - leš, Kr - leš!

τ: 10. století / Milíčovy modlitby, c.1380 / Traktát Jana z Holešova, 1397
m: nápěv tradiční české litanie / Traktát Jana z Holešova, 1397

748

1. Ó Krá - li vě - ků dů - stoj - ný,
 rač dá - vat nám čas po - koj - ný,
 ne-boť ne - zná - me ji - né - ho
 o-chrán - ce so - bě žád - né - ho,
 jen te - be, Bo - ha ži - vé - ho.

2. Dejž, by tě všechen lid náš znal, / tvou cestou bral se,
 v pravdě stál. / Ať všichni tebou vedeni, / tvým Duchem
 v lásce spojeni / v tvém těšíme se spasení.

τ: *Da pacem, Domine* / podle Jana Amose Komenského Ludvík Bohumil Kašpar,
 Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

м: *In Gottes Namen fahren wir* / Eyn Enchiridion oder
 Handbüchlein, 1524 / Schöne auszerlesne Lieder, 1536 / Piesně
 chval Božských, 1541 / Piesně chval Božských, 1561

*Požehnej náš domov, Otče,
 ať se radujeme z chleba, dokud je ho dostatek,
 ať se navzájem poznáme, než odejdeme,
 ať si jeden druhého vážíme pro to, jací jsme, dokud je čas.*

modlitba z Havaje

749

1. Tvá, Pa - ne Kris - te, věc to jest,
a že jest tvá a pro tvou čest,
jež nám zde svě - ře - na;
ne - můž být zma - ře - na.
Ač než - li sí - mě u - jme se
a u - ži - tek svůj při - ne - se,
dřív u - mí - rá, však z hro - bu zas
po - vstá - vá slav - ně v Bo - ží čas,
sa - k z hro - bu zas po -
- vstá - vá v Bo - ží čas.

2. Ty cestou kříže, Pane náš, / jsi kráčel k oslavě / a touže
cestou vodíváš i všechny údy své. / Ó dej, ať při nás též
se skví / tvůj kříž a tvoje vítězství, / a také nám hrob

promění / se v slavnou bránu vzkříšení, / hrob promění /
se v bránu vzkříšení.

3. Ty sám, co zrno obilné, / jsi zemřev ožil zas, / ó dej,
ať z tebe vyplyne / proud žití také v nás! / Hlas tvého
evangelium / k všem vyslati rač národům, / ať vzejde den
a všechna zem / zas zplésá novým životem, / a všechna
zem / zas zplésá životem.

t: Samuel Preiswerk, Evangelischer Liederkranz, 1844 / Ludvík Bohumil
Kašpar, Písně cestou života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Norbert Hauner, Landshuter Gesangbuch, [1777] / Johann Michael
Haydn, Deutsches Hochamt, [1800] / Písně cestou života, 1890 / 2018

750

1. Již vstaň-me, bra - tři, vstaň-me již,
ví - tej - me své - ho Pá - na.
Půl - noc je, při - chá - zí Je - žíš,
bit - va do - bo - jo - vá - na.

2. S věrnými vlády ujme se, / vytrhne církev zlému, /
korunu slávy přinese, / jak slíbil lidu svému.

3. Nuž, vzchop se, ať už zazáříš, / národe Bohu milý. /
Ať je ti v boji Kristův kříž / jediným erbem síly.

4. Když mnozí budou se ti smát, / ten posměch je tvá
sláva. / Láska je zbraň a víra hrad, / naděje sílu dává.

5. Vzájemně Krista, přátelé, / vítejme svého Pána. /
Dnes je mé srdce veselé, / bitva dobojována.

τ: Jean-Jacques Hosemann, Chants chrétiens, 1834 /

Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

м: Allgemeines Choral-Buch, 1811 / Louange et prière, 1938 / 2018

Dobrý Bože, děkujeme ti za nový domov.

Dej, ať je i tvým příbytkem, buď zde s námi.

Daruj nám radost, lásku a pokoj

a chraň nás od všeho zlého.

Ať právě tady můžeme užívat darů života.

Ať je nám toto místo útočištěm a přístavem,

ať se rádi vracíme domů.

Prosimе, otevírej naše srdce všem, kdo jsou v nouzi,

uč nás štědrosti a pohostinnosti.

A dej, ať nikdy nezapomínáme,

že naše pozemské obydlí není trvalé

a že máme směřovat k domovu,

který je u tebe, v plnosti lásky a života.

751

1. Jen Bo-hu pa-tří zem, on svě-řil ji nám
všem, zde domov má - me. Již od-lož strachy
své, věř zprávě radost-né, jež pouta lá-me.

2. Čas užij ze všech sil, / ten, jenž svět vytvořil, naději
dává. / Duch svatý ve zlých dnech / nám vleje nový dech.
Buď Bohu sláva.

3. Jdi směle k lidem blíž, / ten, který nesl kříž, dál zve nás
k lásce. / Proto se k službě měj / a pravdu druhým přej!
Proč stál bys v dálce?

4. Tak neztrať svou chuť žít / a s jasnou zprávou jít, když
tma se šíří. / Uprostřed našich vin / jen pravý Boží Syn nás
všechny smíří.

τ: Jochen Riess, Kirchentagsliederheft, 1985 / Jiří Tengler

м: Matthias Nagel, Kirchentagsliederheft, 1985 / Evangelisches Gesangbuch, 1994

752

1. Tvá svo - bo-da, tvá svo - bo-da,
 tvá svo - bo-da na-de mnou. _____
 Ref. Než a - bych byl ot - ro - kem, chci být
 pohřben v hrobě svém. Pů-jdu k Pá - nu, kde
 bu - du svo - bo - den. _____

2. Žádný nářek, / žádný nářek, / žádný nářek nade mnou. *Ref.*
3. Zazpívejte, / zazpívejte, / zazpívejte nade mnou. *Ref.*
4. Zvony zvoňte, / zvony zvoňte, / zvony zvoňte nade mnou. *Ref.*
5. Slituješ se, / slituješ se, / slituješ se nade mnou. *Ref.*
6. Haleluja, / haleluja, / haleluja nade mnou. *Ref.*

τ: text amerického spirituálu, Old Plantation Hymns, 1899 / Cabin and Plantation Songs, 1901 / Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: *Before I'd Be a Slave*, nářev amerického spirituálu / Old Plantation Hymns, 1899 / Cabin and Plantation Songs, 1901 / Nová píseň, [1983/4] / 2018

ODPOVĚDNOST ZA STVOŘENÍ

Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy
se zjeví sláva Božích synů. (Ř 8,19)

1. Vše má, Bo - že, chvá - lit te - be,
ty jsi stvo - řil zem i ne - be,
mo - ře i to, — což je v nich,
vše je dí - lem ru - kou tvých.

753

2. Ty jsi stvořil živé tvory, / luhy, řeky, pole, hory, / slunce,
hvězdy ve výších, / vše je dílem rukou tvých.

3. Ty jsi stvořil ke své slávě / i ty malé broučky v trávě /
i ty ptáky ve větvích, / vše je dílem rukou tvých.

4. Ty jsi stvořil i nás lidi, / oko tvé nás dobře vidí. /
V Kristu jsi nás k sobě zdvih. / Vše je dílem rukou tvých.

τ: Lubomír Balcar, Evangelický zpěvník, 1979

м: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979

754

1. Ho-ry, do-ly, strá - ně, ne-be-sa i zem,

zvučte ke cti Pá - ně hlučným o-hla-sem,

zvučte ke cti Pá - ně hlučným o-hla-sem.

2. Jasným písně zvukem všichni, kde kdo jest, /
 |: vděčným srdce tlukem Pánu vzdejme čest. :|

3. Cokoli jen v světě máme dobrého, /
 |: v zimě jako v létě, vše jest od něho. :|

4. On se nám hned z jitra libě ozývá, /
 |: včera, dnes i zítra láskou oplývá. :|

5. On nám dozajista také tento den /
 |: pro Ježíše Krista bude přítomen. :|

6. Když pak se přiblíží večerní k nám stín, /
 |: sejme každou tíži, v svůj nás přijme klín. :|

т: Ludvík Bohumil Kašpar, Písně cestou života, 1873 / Zpěvník
 Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
 м: Josef Ferdinand Primus, Zpěvník pro mládež, 1872

755

1. Ne - ní lep - ší na tom svě - tě
než - li Bo - ha ctí - ti,
je - ho vzý - vat, je - mu slou - žít,
je - ho ve - le - bi - ti.

2. Není lepší na tom světě / nežli druhým dávat, / však
bohatství s jeho strastí / ani nepoznávat.

3. Není lepší na tom světě / než v pokoji bývat, / místo
zlostí, mrzutostí, / Pánu Bohu zpívat.

4. Není lepší na tom světě / než svědomí čisté. / To nám
dávej, uchovávej, / milý Pane Kriste!

τ: tradiční prácheňský text / Prostonárodní české písně
a říkadla, 1864 / Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

м: tradiční prácheňský nápěv / Nápěvy písní národních v Čechách, [1847]

756

1. No-vý den sví - tá, jak v první rá - no,
s písničkou pta - čí, jak v první den.
Dě-ku - ji, Pa - ne, za no-vé rá - no,
kte-ré jsi stvo - řil jen svým slovem.

2. Louky na stráních třpytí se rosou / stejně jak tenkrát,
jak v první den. / Děkuji, Pane, za tuto chvíli, / za plnost
darů, za dílo tvé.

3. To pro mne svítí, pro mne den vstává / stejně jak
tenkrát v zahradě tvé. / Za oblouk duhy děkuji, Pane, /
za každé ráno, za světlo tvé.

T: podle Eleanor Farjeon Jiří Pejla

M: tradiční hebridský nápěv, The Songs and Hymns
of the Scottish Highlands, 1888 / 2018

757

1. Mír na ze-mi daruj nám! Nezřekni se nás.

Ať tvá lá-ska dr-ží s námi dnes a zí-tra zas.

Jen ty sám, Bo-že náš, jen ty sám, Bo-že náš,

lidský ži-vot v rukou máš. Nezřekni se nás!

2. Svobodu též daruj nám! / Nezřekni se nás. / Ať odvážně dokážeme stavět zlobě hráz. / Jen ty sám, Bože náš, jen ty sám, Bože náš, / svobodu nám všude dáš. / Nezřekni se nás!

3. Radost pravou daruj nám! / Nezřekni se nás. / Ať i pouhé maličkosti vzbudí díků hlas. / Jen ty sám, Bože náš, jen ty sám, Bože náš, / i náš život v rukou máš. / Nezřekni se nás!

t: *Da pacem, Domine* / Rüdeger Lüders a Kurt Rommel, Lieder von heute, [1963] / Karel Trusina, Nová křesťanská píseň, 1970

m: *Gib uns Frieden jeden Tag*, Rüdeger Lüders, Lieder von heute, [1963] / Evangelisches Gesangbuch, 1993

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

758

kánón

1. 2. 3. 4.

Mír na ze-mi daruj nám! Mír — daruj nám!

Mír da-ruj nám! Mír da-ruj nám!

τ: *Da pacem, Domine* / Rüdeger Lüders, *Lieder von heute*, [1963] /

Karel Trusina, *Nová křesťanská píseň*, 1970 / 2018

m: *Gib uns Frieden jeden Tag*, Rüdeger Lüders, *Lieder von heute*, [1963] / podle Herberta Beuerleho Ladislav Moravetz

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

Všemohoucí Bože,

jenž jsi přítomen v celém světě

i v nejmenším ze všech tvých tvorů,

ty, který obklopuješ svou něžností všechno, co existuje,

vlij do nás sílu své lásky, ať se staráme o život a krásu.

Zahrň nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry,

nikomu neškodili.

Bože chudých, pomoz nám zachránit opuštěné

a zapomenuté této země,

kteří jsou tak vzácní ve tvých očích.

Uzdrav náš život, abychom chránili svět, a ne ho pustošili,

abychom rozsévali krásu, ne znečištění a zkažení.

Dotkni se srdcí všech,

kdo hledají pouze prospěch na úkor chudých a země.

Nauč nás objevit hodnotu každé věci,

s úžasem o ní rozjímat a poznat,

že jsme hluboce spojeni se všemi tvory

na naší cestě k tvému nekonečnému světlu.

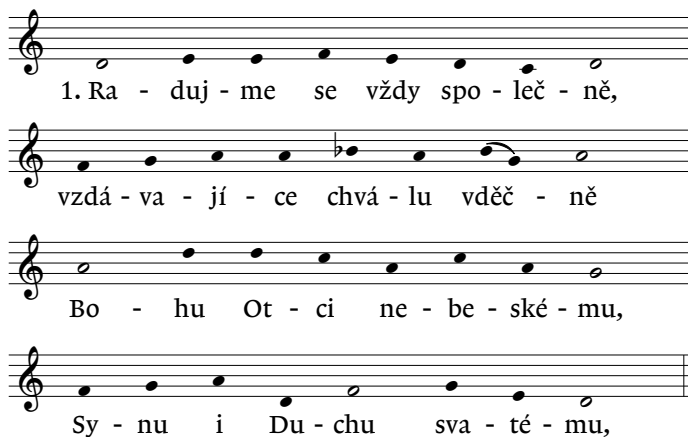
Díky za to, že jsi s námi po všechny dny.

Podpírej nás, prosíme,

v našem boji za spravedlnost, lásku a pokoj.

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ (J 17,20–21)

759

1. Ra - duj - me se vždy spo - leč - ně,
vzdá - va - jí - ce chvá - lu vděč - ně
Bo - hu Ot - ci ne - be - ské - mu,
Sy - nu i Du - chu sva - té - mu,

2. že již ráčil pohlédnouti, / milostí svou k nám se
hnouti / v tyto časy nebezpečné; / zpívejme mu žalmy
vděčné.
3. Vzbuzuje nám ku pomoci / vůdce věrné z bludu noci: /
ó Pane náš všemohoucí, / veď i dál své dílo skvoucí!
4. Co jsi počal, Pane milý, / při nás z lásky, doved' k cíli; /
doufáme my v tebe, Pane, / že tvé dílo přece stane.
5. Obnov nám své sliby svaté, / slovem víry v srdce vsáté, /
pro milost to učiň svoji, / ať se lid tvůj v jedno pojí,
6. jenž jest velmi rozptýlený, / z cesty pravdy pomýlený; /
ó Pastýři předústojný, / dávej církvi pokoj hojný.

7. Rač se, Pane, přičiniti, / lidi ze sna probuditi, /
ať tvá pravda všechny bludy / rozptyluje vždy a všudy,

8. aby pravdu poznajíce, / nesloužili bludům více, /
nežli tobě jen samému, / Pánu Bohu jedinému.

9. Sám tys Pán nad pány všemi / i Král nad nebem
i zemí; / ukrotiž, ó božský reku, / bouři ukrutného vzteku.

10. Dejž, ať tvoji vyvolení / z propasti jsou vychvácení, /
račiž, Pane, prospíšiti, / pravdu v světě vyvýšiti.

11. Sešli k nám, ó Otče milý, / Ducha milosti a síly, /
abychom v tvé pravdě stáli, / všemu zlému odolali.

12. Dejž, ať v lásce trvajíce / i své bližní milujíce, /
pokoj Boží v srdcích máme, / v milosti tvé prospíváme,

13. naději se těšíc jisté, / že nás všechny, Pane Kriste, / ruka
tvoje spolu spojí / tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

τ: Matěj Kunvaldský, [Piesničky], 1501 / Piesně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů
a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 / 2018

760

1. Kris - tus choť svou, cír - kev sva - tou
jak po - vě - děl sva - tý Pa - vel,
tak za-mi-lo - val, by mu by-la
že se za ni dal,

2. Chtěl ji mít, sobě vzít za svou choť milou, / ač ji
hříšnou, poskvrněnou znal a nehodnou. / Hle, jak věc to
divná / od našeho Pána, / nikdy neslýchaná!
3. Již ji přijal, s ní se svázal v smlouvě milostné, /
očistil a posvětil ji k milosti věčné, / v té své spravednosti, /
nezlomné věrnosti / do konce v stálosti.
4. Co starého, nesličného při ní kdy vidí, / vše spaluje,
hřích shlazuje, aniž ho váží / pro své s ní spojení, / její
v něm trvání, / ducha obnovení.
5. Aj, toť milost, k nám horlivost Krista milého, / láska
drahá, prokázaná Boha pravého! / Blaze, kdo ji mívá, /
ten v Bohu přebývá, / zálibu v něm Bůh má.
6. Nad toto dvě: Krista, církve nic milejšího / není v nebi
ani v zemi nic vzácnějšího; / předražené spojení, / s Bohem
sjednocení, / divné utěšení.

†: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 / 2018

†: *Illustratam venustate sociam soli* / Vyšehradský
sborník, c.1460/70 / Písně chval Božských, 1561

761

1. V sji - tí tom - to prav - me so - bě,
 ja - cá ra - dost v Pá - ně do - mě,
 ja - cá hoj - nost u - tě - še - ní,
 ne - do - stat - ků žád - ných ne - ní.

2. Je v něm svornost a jednota, / láska, milost i dobrota, /
 sláva, moudrost, vzácné jmění, / nade všecko pomyšlení.

3. Je v něm zdraví, sličnost, krása, / mladost, síla, pravda,
 spása, / pokora i úcta s bázní, / pokoj věrným darovaný.

4. Ejhle, obcování svatých, / Duchem pravdy v světě
 vsátých, / církve Boží vyvolené, / po všem světě rozptýlené.

5. Chválice jej všichni spolu, / zpívají mu píseň novou. /
 Bratr bratra mile vítá, / silný mdlého neodmítá.

6. Radost má druh z druhu svého, / jako by vše bylo jeho, /
 a co dobrého kdo vidí, / přeje jen a nezávidí.

7. V lásce, víře i v naději / jednotou se svatou skvějí, /
 co kdy jedny potká zlého, / želí všichni jako svého.

8. Z toho svazku nevypadnou, / v milování
 nevychladnou; / ač vzdáleni v světě žijí, / stejně jim vždy
 srdce bijí.

9. Pospěšme tam, bratři milí, / dokud máme k tomu
chvůli, / do té svatých společnosti, / kde je vždy a všeho
dosti.

10. Pomož nám všem, milý Pane, / ať i z nás tam každý
stane, / v oné slávě nevadnoucí, / kde vše slavné jest
a skvoucí.

τ: [Písně], 1522 / Kancionál český, 1559 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník
žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Písně chval Božských, 1561

Bože,
jsme tak různí,
ale před tebou stejní,
navzájem si rovni.
Pomož nám přijímat se navzájem,
jako ty jsi přijal nás.
Pomož nám cítit se bezpečně,
a přitom být připraveni
posunout se jinam, než kde jsme byli.
Pomož nám nechtít mít pravdu,
vždyť ona má nás.

762

763

1. Vše - ch vě - ků moc - ný Krá - li,
tě v srd - cích věr - ní chvá - lí,

Je - ží - ši Kris - te náš,
v nich pří - by - tek svůj máš.

Ač v ne - bi s Ot - cem svým pře - bý - váš

ja - ko vlád - ce a Pán mi - lo - sti - vý,

však v Du - chu svém jsi blíz - ký

všem srd - cím po - kor - ným.

2. Uprostřed světa všeho / církev shromažďuješ / a dary
Ducha svého / i dnes obnovuješ. / Tak zjevuješ se sám, /
náš Pane, vždy, když skláníš / se ve své lásce k nám. /
Jsi hoden cti a slávy, / buď chválen, uctíván.

3. Rozličné dary dáváš / svým věrným k spasení, / do
srdce zákon vkládáš / své vnitřní proměny. / To nové
zrození / ze služby slova tvého / a z Ducha pramení /
ve společenství věrných / tvému nařízení.

4. Je naděje v tom stálá, / pevně založená / a jako tvrdá skála / slovem potvrzená; / účast opravdová / na Kristu v jeho církvi / naději nám dává / na slavný život nový, / jenž věčně zůstává.

5. Již nepatří moc žádným / v světě pokušením, / by svedla ty, kdo dávným / věří zaslíbením; / i v jejich zemdlení / jsou mocně slovem Páně / v srdcích povzbuzení, / v častém pochybování / mají posílení.

6. A dokud v Kristu máme / svou skálu jedinou, / v naději přijímáme / milost a spásu svou. / Když Pána vítáme / v hlubinách srdce svého, / ve víře trváme, / tu zachránce mocného / v Bohu věrném máme.

†: Martin Abdon, Písně chval Božských, 1561 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Gantz neue geystliche teütsche Hymnus, 1527 / Písně chval Božských, 1561

764

1. Cír-kev svou sva - tou o - bec - nou,
tu Kris - to - vu choť pře - mi - lou,
shromaž - ďu - je Bůh z mi - lo - sti,
při - vá - dí do ra - do - sti

2. a dle svého zaslíbení / k věčnému v Kristu spasení /
vybírám z národů, z lidí, / ty, jak jemu se vidí.

3. Kdo přijímají od něho / působením slova jeho /
v Kristu nové své stvoření / a druhé narození,

4. ty on vírou obdaruje / a láskou svatou spojuje, /
ustavuje i v naději, / by stáli vždy pevněji.

5. Tak jim v Kristu požehnává, / v duchovních darech
vzdělává, / aby se v nich utěšili, / svou moudrost
rozhojnili.

6. Jsou oni vpravdě jeho chrám, / kde přebývat chce věčně
sám, / jako host jim nejvzácnější, / ochránce jejich duší.

7. Nuž, žádejme Pána Boha, / ať nám k tomu sám
pomáhá, / bychom v řadách věrných stáli / a v pravdě
setrvali.

8. V našich mdlobách buď posilou, / ať činíme vždy vůli
tvou, / v tom dávej nám vytrvati, / s tebou vždy přebývati.

9. Pak po zdejšíh živobytí / ať vejdem v odpočinutí, /
kteréžs milým svým připravil, / aby ses v nich oslavil.

т: Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 /

Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979

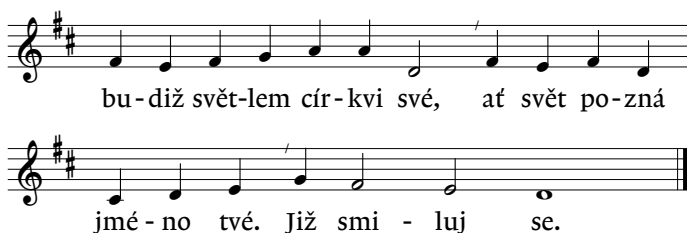
м: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 /

Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

765

1. Slun - ce prav - dy, mi - lo - sti,

ze tmy již nás vy - pro - sti,

2. Probuď mrtvé křesťany / z ospalého klímání, / všude zjevuj slávu svou, / ať jdou všichni za tebou. / Již smiluj se.

3. Nejednotu naši znáš, / proto nás v ní nenecháš. / Hledej všechny zbloudilé / jako pastýř ovce své. / Již smiluj se.

4. Otvírej národům / brány tam, kde tvůj je dům, / světla svého všechnu moc / dej jim ve tmě na pomoc. / Již smiluj se.

5. Poslům svým dej sílu již, / aby nesli víry kříž, / dej, ať slavně sklízejí / tam, kde seli v naději. / Již smiluj se.

6. Co chceš jednou dáti všem, / dej nám víry pohledem / zahlédnutí v tento čas, / do boje když staviš nás. / Již smiluj se.

7. Chválu tobě napořád / chceme dnes a vždycky vzdát. / Jak jsi jeden ve třech sám, / dávej jednotu i nám. / Již smiluj se.

tr: podle Johanna Christiana Nehringa, Christiana Davida a Christiana Gottloba Bartha Otto Riethmüller, Ein neues Lied, 1932 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979 m: *Der reich Man war geritten*, nápěv německé světské písně / *Der fünffte Theyl schöner* [...] Liedlein, 1556 / Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1564

766

1. Ty jsi, Pa - ne, v kaž - dém chrá - mě,
 me - zi ná - mi do - mov máš,
 vě - ři - me a vy - zná - vá - me,
 že jsi Bůh a — bra - tr náš.
 Ja - ko ty jsi jed - no — v Ot - ci,
 kéž my všich - ni jed - no jsme,
 s jed - noť na - še spo - le - čen - ství
 v ži - vém tě - le cír - kve své.

2. Nejen chlebem člověk žije, / živ nás, Pane, slovem
 svým: / mrtvé křísí, uzdravuje, / zjasní v duši každý stín. /
 Chceme vyjít za tvým hlasem, / slovo v život uvádět, /
 aby každý tvor byl spasen, / celé lidstvo, celý svět.

3. Láska tvoje do krajnosti / rozdává se bratřím svým, /
vlévá milost za milostí, / ruší dluhy starých vin. / Co my,
hříšní, dát ti smíme? / Málo pojme lidská dlaň. / Sami
sebe nabízíme, / všechno naše tvým se staň.

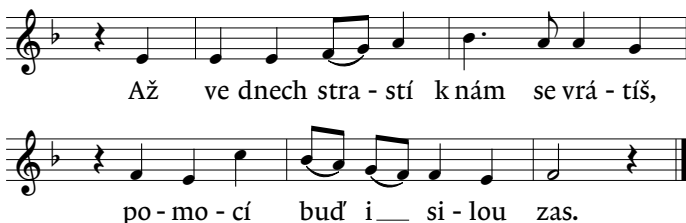
4. Při zázračném nasycení / utišil jsi lidský hlad, / také
my jsme připravení / z tvého stolu pokrm brát. / Vejdi
k nám a dej nám ožít / v síle svého života, / dej, ať září
z dětí Božích / radost, láska, jistota.

5. Posílal jsi učedníky, / kam jsi toužil přijít sám, / přijmi,
Ježíši, mé díky, / že i já jsem k dílu zván. / Nepůjdeme
domů sami, / tebe smíme bratřím nést. / Zůstaň, Pane,
stále s námi, / buď nám světlem, cestou cest.

†: Jednotný katolický spevník, 1937 / Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988
m: Mikuláš Schneider-Trnavský, Jednotný katolický spevník, 1937 / 2018

767

1. Bez bá - ze smí tvá cír - kev, Kris - te,
Lid svůj ne - vy - dáš zka - ze ji - sté,
na ská - le pev - né v to - bě stát.
chceš mi - lost svou vždy za - cho - vat.
Pro všech - ny věr - né tvůj slib pla - tí:
„Já jsem tu s vá - mi v kaž - dý čas.“

2. Své církvi v hloubi svého slova / dáš najít poklad
nejdražší, / i v trápeních zní stále znova / zvěst, která stíny
zaplaší. / S radostí ctíme blízkost tvoji, / Ježíši, Spasiteli
náš, / tvá moc nás bude chránit v boji, / svou láskou náš
strach přemáháš.

3. Bez bázně smí tvá církev, Kriste, / na skále pevné v tobě
stát. / Lid svůj nevydáš zkáze jisté, / chceš milost svou
vždy zachovat. / Když s důvěrou tvé stádce, Pane, / se ve
tvém jménu shromáždí, / všem pokorným tvůj kříž se
stane / navždy znamením vítězným.

ṛ: Charles Leberecht Pfender / Louange et prière, 1938 / Miloslav Esterle

m: Henri Lauth, Louange et prière, 1938 / 2018

768

Věč-ně krásný Stvo-ří - te - li mo-ří,
k to-bě ply-ne ře - ka za ře - kou.
Kap-ky ro - sy, kte-ré v slunci ho - ří,

sví - tí jim na ce - stu da - le - kou.

Kap-ky ro - sy tvé-ho po-žeh - ná - ní

za - vla - žu - jí všechny mo - je dny

a já si je ve svém srd-ci chráním

pro dnešek i pro den po-sled - ní.

A můj bra-tr a má se-stra ta - ké,

sbí - há - me se k to - bě ze všech stran,

my jsme tvoje ře - ky kři - vo - la - ké,

ty jsi těch řek cíl a o - ce - án.

Nejsme však jen ře - ky, kte - ré ply - nou,

ří - dí - me je po - dle vlastních sil.

Pomoz nám, ať ni - kdy na - ší vi - nou

žád - ná ře - ka ne - mi - ne svůj cíl.

T: Václav Renč, Svítá, 1992

M: Jan Václav Renč, Svítá, 1992 / Hosana, 1993 / 2018

*Pane Ježíši Kriste,
 prosíme tě za tvou církev po celém světě,
 za její pravdivost a věrohodnost.
 Ať hlásá tvou radostnou zvěst
 a nezištně slouží lidem.
 Ať je útočištěm slabých a ztroskotaných.
 Ať je bezpečným místem pro všechny,
 kdo si přiznali svou křehkost.
 Ať netouží po úspěchu,
 ale ať vyhlíží každým dnem tvé království.*

podle starokatolické liturgie

769

1. Je-den Pán, jed-na ví-ra, je-den
křest po-jí nás, tvo-ří-me jed-no
tě-lo, sly-ší-me Kristův hlas:
Ot-če, ať jsou jed-no, jak ty ve mně,
ať jsou svět-lem svě-ta, so-lí ze-mě.

2. Pomáhej, Duchu lásky, odpouštět a jít vstříc, / pomáhej,
Duchu pravdy, poznávat stále víc, / že je Kristus jeden,
nerozdělen, / že je hlavou církve a my tělem.

3. Církev tvá ať se stane domovem lidem všem, / místem,
kde jsme si blízcí v Ježíši, bratru svém, / kde se svátek
lásky stále světlí, / kde se sdílí všechny Boží děti.

τ: Josef Hrdlička, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

m: Petr Eben, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

NADĚJE BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

A viděl jsem nové nebe a novou zemi (Zj 21,1a)

1. Je - zu Kris - te, náš pře-slav-ný Krá - li,
dej ať tvůj lid te - be vždycky chvá - lí,

je v tvé ú - čast - no - sti,

če - cá též tvé slá - vy po-dob-no - sti,

2. která na svatém člověčenství tvém / zjevila se v životu
již novém / |: při slavném vzkříšení, :| / v němž složil jsi
naše potěšení.

3. Ty v svém zmrtvýchvstání přezádoucím / učiněn jsi
nám životem skvoucím, / |: Kriste, Synu Boží, :| / věčný
Králi, Pane milostivý.

4. Ty vzkříšíš tu mocně všechny mrtvé, / až pak zazní
silný hlas moci tvé, / |: tehdy obnovená :| / mladost milých
tvých bude zjevena.

5. Jako mladost orlice časem svým / obnovuje se
způsobem divným, / |: tak život starý náš :| / odejmeš od
nás, nový slavný dáš.

6. Dej, ať v naději na to čekáme, / smrti, pekla nechť
se nelekáme, / |: ale svou milostí :| / přivediž nás k té
dokonalosti.

771

1. Kris - tus Pán je můj ži - vot,
v něm živ jsem, u - mí - rám,
dál s na - dě - jí a ví - rou
jít dá mi Pán Bůh sám.

2. V žití i umírání / vždy Kristu náležím, /
po cestách světa zrádných / v dům jeho vejít smím.

3. Tam věčné světlo září, / netíží strachu stín, /
radost před Boží tváří / tmám vládne ďábelským.

4. Svou dobrotou a mocí / nehodným poutníkům /
pomáhej, Bože, kráčet / k nebeským příbytkům.

5. Tam Beránek své věrné / vodí ke zřídłům svým, /
sám pokrmem i lékem / stává se znaveným.

6. Ač nejsem hoden slávy, / kterou mi nabízíš, /
tvá milost doprovází / mé kroky k tobě blíž.

7. Teď svatý, svatý, svatý / chci zpívat tobě jen /
a v pokoře se skláním / před spásy zázrakem.

tr: podle Jiřího Třanovského Miloslav Esterle

m: Melchior Vulpus, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609 / Choralbuch, 1865

772

1. Kris - tus má v ru - kou ce - lý svět,
 vše mu-sí k své - mu cí - li spět,
 spíš zů-sta - lo by slun - ce stát,
 než on by pře - stal kra - lo - vat.

2. A není v světě kraj či lid, / jenž neměl by jej velebit. /
 I nemluvnátka řečí svou / ať oběť chval mu přinesou.

3. Pod panstvím jeho nový řád: / Zde všichni volni, žádný
 jat, / tu znavenému přán je klid / a lačný má co jíst a pít.

4. Nuž, všechno tvorstvo, chval jej, chval! / On hoden
 toho – slávy Král. / Otevřel cestu do nebes. / Svůj
 chvalozpěv mu, země, nes!

T: Isaac Watts, Psalms of David, 1719 / Miroslav Rozbořil, Evangelický zpěvník, 1979
 M: John Hatton, A Select Collection of Psalm and Hymn
 Tunes, 1793 / The Sacred Harp, 1835

773

1. Pěj ha - le - lu - ja Pá - nu vstříc, pěj
ce - lou du - ší svou a zvy - šuj Bo - ha
víc a víc vždy pí - sní ra - dost - nou. On
z mi - lo - sti tvé hří - chy smyl, bys Ot - ce,
Sy - na, Du - cha ctil a jed - nou v svět - le
věč - no - sti jej chvá - lil s vděč - no - stí.

2. Tam neustane chválení se všemi anděly, / za tvoje, Pane,
spasení, za věčnou neděli. / Svou krví jsi nás vykoupil, /
by každý z nás tvým knězem byl. / Ty pro nás život svůj
jsi dal, nechť zní ti píseň chval.

τ: John Swertner, A Collection of Hymns, 1789 / Jindřich Halama st.

м: Johann Christian Bechler / Hymn Tunes Used in
the Church of the United Brethren, 1872

774

1. Ó jak nádher-né jsou dny v Božím krá-lovství,
 jsou pl-né zpí-vá-ní, radostných slavno - stí,
 slabým i silným se tam pl - ní dáv-ný sen,
 kdy Bůh je každému z věrných svých přítomen.

2. V novém Jeruzalémě skončí rozbroje, / plno je radosti,
 dobra i pokoje, / jakoukoliv představu předčí skutečnost, /
 že je tu dobroty a lásky víc než dost.

3. Jaký je to Vládce, ó jaký je to Král, / jenž všechno
 věrným svým z milosti daroval, / za to ať jej velebí každý
 služebník, / vyzná mu ze srdce úžas a vělý dík.

4. Pozvedněme mysl svou vzhůru k nebesům, / hledejme
 pokorně ztracený rodný dům / a po dlouhé pouti z nás
 každý možnost má / vrátit se z vyhnanství do Jeruzaléma.

5. Na konci všech útrap a mnohých soužení / Sión se
 vděčnými písněmi rozezní, / šťastnému pak zástupu
 velkou bude ctí / děkovat za dary přehojné milosti.

6. Tam už bude každý den krásnou nedělí, / ve které
 společně všichni se veselí, / ozvou se též nesčetné písně
 radosti, / všude se blaženost a pokoj rozhostí.

7. Buď na věky věků Bůh slaven, uctíván, / je to náš
Stvořitel, je to náš dobrý Pán. / Jeho Syn nás přišel ze
smrti zachránit, / Duch svatý kéž nám dá do srdcí věčný
klid.

τ: *O quanta qualia sunt illa sabbata*, podle textu

hymnu Pierra Abélarda Zdeněk Svoboda

m: Magdalena Horká, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

775

1. A-by nás Pán Bůh mi-lo-val, mi-lo - val,

hříchy od - pu - stil, ne-be dal, ne-be dal.

Nic ne-žá - dá-me, je-nom to sa - mé,

2. Aby nás Pán Bůh potěšil, potěšil, / všeho dobrého
naštědřil, naštědřil. / Nic nežádáme, / jenom to samé, /
aby nás Pán Bůh potěšil, potěšil.

τ: tradiční bydzovský text / Nápěvy písní národních v Čechách, [1847] /
Pavel Lohonka μ: tradiční bydzovský nápěv / Nápěvy písní
národních v Čechách, [1847] / 2018 σ: Jaroslav Krček

Bože,
máme starost
o budoucnost svou
i o budoucnost světa.
Prosíme, dej nám vidět to,
co máme řešit právě dnes.
Ty jsi Pán nade vším.
Ty budeš mít poslední slovo
nad naším životem
i nad celým světem.

podle zpěvníku württemberské evangelické církve

777

1. Buď mo-jí na-dě-jí do příštích dnů,
o - či - sti my - sl mou od klamných snů.
Buď mi_ vždy blíz - ko, ať spím či bdím,_
ve dne i v no - ci ty_ buď světlem mým.

2. Buď moje moudrostí a při mně stůj, / patříme k sobě,
ty Tvůrce jsi můj. / Přebývej Duchem svým v srdci mém, /
ať vím, že navždy tvým dítětem jsem.

3. Nehledám bohatství a prázdnou čest, / raději nechám
se slovem tvým vést. / Ač víra mnohdy sklízí jen smích, /
Bože, ty poklad můj jsi v nebesích.

4. Pane, ty přivedeš mne k vítězství, / nad zlobou nepřátel
tvá moc se skví. / V nejhlubším nitru jen tebe mám, / buď
mojí nadějí, Bože, ty sám.

τ: *Rop tú mo Baile*, text tradiční irské modlitby / Eleanor Henrietta
Hull, *The Poem-Book of the Gael*, 1912 / Jiří Tengler

μ: *With My Love on the Road*, tradiční irský nářev / Old Irish Folk Music
and Songs, 1909 / Church Hymnal with Accompanying Tunes, 1909

778

1. Mů-že být, že pad-ne vše, že i hradby
 pře-pev - né po-de - me-lou di - vé vl - ny.
 Drž se pev-ně ví - ry té: kdo jde s Bohem,
 ne-pad-ne, Bůh své sli - by pl - ní.

2. Může být, že člověk zlý / nad upřímným zvítězí. /
 Pokaždé se ale stane: / ten, kdo čest a pravdu ctí, / toho
 oheň nespálí, / v nové síle vstane.

3. Může být, že celý svět / bude plný křivd a běd, / příliš
 mnoho na člověka. / Právě tehdy světlem buď, / svého
 Pána nezarmuť! / Koruna tě čeká.

4. Také to se může stát, / že všech zkoušek příval snad /
 den co den se bude množit. / Bojuj, vítězství je tvé. /
 Kdy a jak, to věz, že je / pevně v rukou Božích.

τ: Rudolf Alexander Schröder, Ein Lobgesang, 1939 /

Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Paul Geilsdorf, Härtensdorfer Choralbüchlein, 1940 /

Evangelisches Gesangbuch, 1993

© Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952.

Alle Rechte bei und vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin.

779

Ref. Můj Pán všechny svolá rá - no,
 až se roze - dní, můj Pán všechny svo -
 - lá rá - no v ten den posled - ní.
 1. U - sly - šíš pak, jak z hrobů temných
 stoupá mu vstříc chvalozpěv věrných.
 Můj Pán všechny svo - lá
 rá - no v ten den po - sled - ní. Ref.

2. Uvidíš pak, / jak pláčou hříšní, / padají v prach /
 králové pyšní. / Můj Pán všechny svolá / ráno v ten den
 poslední. Ref.

3. Zajásáš pak, / až skončí boje, / zbaveny pout /
jsou ruce tvoje. / Můj Pán všechny svolá / ráno v ten den
poslední. Ref.

τ: *When the Stars Begin to Fall*, text amerického spirituálu /
Slave Songs of the United States, 1867 / Hampton and Its Students, 1874 /
Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018 м: nápěv amerického
spirituálu / Hampton and Its Students, 1874 / Nová píseň, [1983/4]

*Pane Bože,
tolik zla a nespravedlnosti, lží a křivd,
tolik válek a nepřátelství,
tolik mučených lidí a zneužívaných dětí...*
A tvůj Syn, náš dobrý Pán, řekl,
že je mu dána veškerá moc na nebi i na zemi.
A mou mysl zaplavují pochybnosti, zda to opravdu platí.
Zda tvůj svět nebude napořád vydán chamtivosti mocných,
zda tvé lidstvo nebude stále v područí válečníků
a mír nikdy nenastane,
zda tvá pravda nebude navždy pošlapávána.
Přiznávám se k takovým pochybám,
nezatajuji je před tebou.
Ty jediný je můžeš rozptýlit.
Proto tě prosím o tvého Ducha:
Abych porozuměl, že tvé vítězství bylo vítězství kříže,
tvá láska a pravda že zvítězí nad lží a nenávistí.
Obnov ve mně důvěru a jistotu,
abych se naučil pochybovat jen o svých pochybnostech.

780

Musical score in G major (one sharp) and 4/4 time. The score consists of six staves of music with lyrics in Czech. Chords are indicated above the notes: D, fis, G, D, e, G, D, G7, D, G, D, D, fis, h, D7, G, G7, D, G, D, D, Fis7, h, e7, G, D, G, D.

Ref. Čekám na to stá - le, čekám na to
 stá - le, če-kám na to stá - le,
 že u - zřím Je-ru-zalém tak jak Jan.
 1. Jan řek, že město je do čtyř stran, u-zřím
 Je-ru-zalém tak jak Jan, prý až já pů-jdu
 z je-ho bran, u-zřím Jeru-zalém tak jak Jan. Ref.

2. Když Petr kázal v letnic den, / uzřím Jeruzalém tak jak Jan,
 / byl svatým Duchem osvícen, / uzřím Jeruzalém tak jak Jan. Ref.

τ: text amerického spirituálu, Negro Spirituals, 1917 / Jiří Joran,
 Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

m: *Walk in Jerusalem Jus' Like John*, nářev amerického spirituálu / Negro
 Spirituals, 1917 / Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

781

1. Jednou budem dál, _____ jednou budem
dál, _____ jednou budem dál, já vím, _____
— ó, — jen ví-ru mít, dou - fat a
fis _____
jít, jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás, / cíl je blízko nás, / cíl je blízko nás, já
vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou budem dál,
já vím.

3. Jednou přijde mír, / jednou přijde mír, / jednou přijde
mír, já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou
budem dál, já vím.

4. Není proč se bát, / není proč se bát, / není proč se bát,
já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou budem dál,
já vím.

5. Jednou budem dál, / jednou budem dál, / jednou
budem dál, já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou
budem dál, já vím.

т: We Will Overcome, text amerického spirituálu / People's Songs, 1948 /
podle Franka Hamiltona, Guye Caravana a Petera Seegera Ivo Fischer /
Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: náпѣв amerického spirituálu / People's Songs, 1948 / podle Franka
Hamiltona, Guye Caravana a Petera Seegera Nová píseň, [1983/4] / 2018

782

1. Pomine země v suchopár proměněná
vi-di-na-mi horečnatých snů,
pomine země, svědky-ně zlo-ře-če-ná
krvavých no-cí, sl - zavých dnů.
Ref. Mě-sto no-vé, mě-sto bez ža - lá-řů,
Je - ru - za-lém no - vý viděl Jan,
mě-sto bez ar-mád a pro-sté lhá-řů,
mě-sto věč-ně o - te-vřených bran.

2. Pomine nebe / v mlčení zahalené, zajdou hvězdy, /
přijde jejich pád. / Pomine nebe, / modlitby oslyšené,
nebesa hluchá, / z nichž číší chlad. Ref.

τ: Zj 21 / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

μ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

783

Na dně mých sil,
Přijď krá-lovství tvé, přijď krá-
mám-li všeho dost,
- lov - ství_ tvé, přijď krá - lovství
přijď království tvé. Vládne-li lež,
tvé, a - men.

recitace do pomlk:

Na dně mých sil,
mám-li všeho dost,
přijď království tvé.

Vládne-li lež,
vládne-li strach,
v lhostejném klidu
přijď království tvé.

Chybí-li radost,
chybí-li láska,
v naší nedověře
přijď království tvé.

Mezi nemocné,
mezi vězněné,
mezi osamělé
přijď království tvé.

Do kostelů,
do modliteb,
do našeho zpěvu
přijď království tvé.

Do našich srdcí,
do našich rukou,
do našich očí
přijď království tvé.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

1. Aj, ka-me-ní vo-la-ti bu-de,
až vjíž - dět bu-de Král
a z lidské slávy nic ne - zbu-de,
ho - sa-na, hosa-na dál _____ zní.

2. Aj, dveře otevřené v nebi / a trouby zazní hlasem svým /
a rozlámány budou zbylé chleby / a verš už nenalezne rým.

3. A trůn byl postaven / a na trůnu sedět bude, / jaspisu
obličejem bude podoben / a vůkol trůnu duha bude.

4. A roucha starců kolem, / dva tucty jak sníh bílých, /
a hostina na stolech kolem / a nové smlouvy kalich.

5. Aj, kamení volati bude, / až vjíždět bude Král /
a z lidské slávy nic nezbu-de, / hosana, hosana dál zní.

τ: L 19,40 a Zj 4 / Zdeněk Šorm, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

m: Zdeněk Šorm, Svítá, 1992 / 2018

785

Ref. Ví - tr se zti-ší, pře-stane bouřit moře,
 ať hlu-ší sly-ší, už končí je-jich ho-ře.
 Ví - tr se zti-ší, přesta-ne mo-ře dout,
 ať hlu-ší sly-ší, zba-ve-ni těžkých
 pout. 1. Proč svět je še - dý
 ve tvá - ři, kdy už k o-sla - vě za - zá - ří, proč
 to - ne ve tmě hlavní sál? Proč
 nezřím průvod pochod-ní, snad cí - tí - te se
 nehod-ni jít vítat, když jde králů Král? Ref.

2. Jen moudří přišli ke Králi, aby mu poctu vzdávali, / jen zlomek z těch, co měli jít. / Tak tiše, skromně přišel k vám Bůh – člověk, vládce světa sám, / a nikdo nechce svědkem být. *Ref.*

τ: Jaromír Křivohlavý, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Jaromír Křivohlavý, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

786

1. Tomu, kdo pro žal hla-vu vě - ší,
na ne - bi hvěz - da zá - ří,
za - há - ní tmu a smutné tě - ší,
o - su - ší sl - zy z tvá - ří.

2. Sníh na dlani tě bude hrát / a mráz – ten nespálí tě, / vlk s beránkem si bude hrát / a králem bude dítě.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

787

Ref. V krá - lov-ství Božím mí-sta dost,

dál, kdo chce ve-jít, vzác-ný host.

Mí - sta je dost i pro hří - šní - ky,

vstupným je smy-sl pro ra - dost.

Zpí - vej - te pí - seň chvá - ly,

vzdej-te dí - ky, Pán zve nás dál, Pán

zve nás dál.

1. Rep - ta - jí - cí

2. Sly - šte jen, jak

zá - ko - ní - ci ne - ta - jí svou zlost,

ven se ne - se já - sot, zpěv a smích,

je jim k zlosti, že tu ho - stí divnou spo - leč -
vprostřed O - tec ra - du - je se z sy - nů ztra - ce -

- nost. Zpí - vej - te pí - seň
- ných. Zpí - vej - te pí - seň

chvá - ly, vzdej - te dí - ky, Pán zve nás
chvá - ly, vzdej - te dí - ky, Pán zve nás

dál, Pán zve nás dál.
dál, Pán zve nás dál. Ref.

3. Nalezen je, zase ožil ten, kdo zahynul, / nachystejte
roucho bílé, prostírejte stůl. / Zpívejte píseň chvály, /
vzdejte díky, Pán zve nás dál, / Pán zve nás dál.

4. Na nebi i na zemi teď stejná píseň zní: / Bude první ten,
kdo přišel jako poslední. / Zpívejte píseň chvály, / vzdejte
díky, Pán zve nás dál, / Pán zve nás dál. Ref.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Svatopluk Havelka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

788

1. Jsi na - dě - je v zlých dnech, když
svět u - va - dá, — vzdor ka - menům všem
ve mně smíš růst. Buď
zr - no, jež vzklí - čí a ú - ro - du dá, —
— buď žencem, sklíď chvá - lu z mých úst.
— A když ji - tro svůj svit
roz - pro - stře na tvou zem a den no - vý
vze - jde nám, chtěj ve mně růst. —
Kež jsem v rukou tvých skryt bez - peč - ně před

A⁴ A Fis h

vším zlem. Sám mne po-žeh-nej,

G D e A D

po-žeh-nej lid svůj a svou zem.

2. Jsi vlídnost, když málo / je laskavých dnů, / v čas mrazivý vlož / do mě dech svůj. / Buď jiskra, co žár zas / dá vyhaslým snům, / buď plamen, / spal ve mně hněv můj. / A když jitro svůj svit rozprostře na tvou zem / a den nový vzejde nám, chtěj ve mně vzplát. / Kéž jsem v rukou tvých skryt bezpečně před vším zlem. / Sám mne požehnej, / požehnej lid svůj a svou zem.

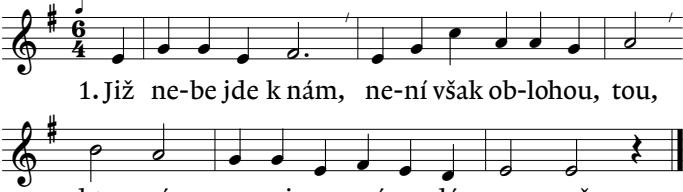
3. Jsi radostí stálou / tam, kde zmizel smích. / Když vládne zmar, vlij / do mě chuť žít. / Buď hlas, co žal zmírní, / buď zář v očích mých, / buď píseň, / jež mnou bude znít. / A když jitro svůj svit rozprostře na tvou zem / a den nový vzejde nám, chtěj ve mně znít. / Kéž jsem v rukou tvých skryt bezpečně před vším zlem. / Sám mne požehnej, / požehnej lid svůj a svou zem.

т: Gregor Linssen, Lied vom Licht, [1991] / Jiří Tengler

м: Gregor Linssen, Lied vom Licht, [1991]

www.edition-gl.de

789

1. Již ne-be jde k nám, ne-ní však ob-lohou, tou,
kte - rá po-mi-ne, s ní ce - lá ze - mě.

2. Již nebe jde k nám, / s mocí v něm povstává Bůh, /
tam, kde hroutí se moc světa pánů.

3. Již nebe jde k nám, / přichází s ním nový den, /
ztrácí bolest a strach svoji vládu.

4. Již nebe jde k nám, / září z něj radost a mír, /
Boží světlo tam zříš v lidských tvářích.

5. Již nebe jde k nám, / otvírá je každá z chvil, /
když tvůj život se promění láskou.

Т: Kurt Marti, Gedichte am Rand, 1963 / Gib mir ein Lied, 1974 / Miloslav Esterle
М: Winfried Heurich, Ein neuer Himmel, eine neue Erde, 1980 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993

